

Truyện được dịch và đăng tải miễn phí tại
bachngocson.com

Nhất Hàng Bạch Lô Thương
Thanh Thiên

Mục lục

Quyển 1

Quyển 2

Quyển 1

- [Chương 1: Thế Giới Vu Sư](#)
- [Chương 2: Thăng Đến Phủ Thành Chủ](#)
- [Chương 3: Quỷ Di](#)
- [Chương 4: Mỹ Nhân Bồi Gào Khóc](#)
- [Chương 5: Tri Thức?](#)
- [Chương 6: Hải Cảng Then Rato](#)
- [Chương 7: Giếng U Âm](#)
- [Chương 8: Xung Đột Trong Khoang Tàu](#)
- [Chương 9: Quy Tắc](#)
- [Chương 10: Ma Pháp Thạch](#)
- [Chương 11: Thảm Họa Trên Biển](#)
- [Chương 12: Liễu Mạng Chạy Thoát](#)
- [Chương 13: Vu Thuật](#)
- [Chương 14: Đột Kích](#)
- [Chương 15: Tàn Khố](#)
- [Chương 16: Đào Thái](#)
- [Chương 17: Huyết Phàm Liên Minh](#)
- [Chương 18: Kết Thúc](#)
- [Chương 19: Black Tower](#)
- [Chương 20: Dọn Bãi](#)
- [Chương 21: Đòn Bẫy](#)
- [Chương 22: Hai Năm](#)
- [Chương 23: Dược Hương](#)
- [Chương 24: Lựa Chọn](#)
- [Chương 25: Nguyên Tố](#)
- [Chương 26: Mật Mã Sinh Mệnh](#)
- [Chương 27: Thu Hoạch](#)
- [Chương 28: Mặt Nạ](#)
- [Chương 29: Khoang Nhạc](#)

Chương 30: Hùng Hực
Chương 31: Phù Văn
Chương 32: Thí Luyện
Chương 33: Giết Chóc
Chương 34: Săn Thú
Chương 35: Dao Động Ẩn Kỳ
Chương 36: Cảnh Báo
Chương 37: Kinh Thường
Chương 38: Tuyệt Vọng Giả
Chương 39: Lời Thề
Chương 40: Tiểu Đội
Chương 41: Belle
Chương 42: Hư Không Nhuyễn Trùng
Chương 43: Hỏa Diễm Tự Biến Châu
Chương 44: Nụ Cười Không Tên
Q1 – Chương 45: Nhân Vật Chính?
Chương 46: Xích Viêm
Chương 47: Truy Đuổi
Chương 48: Đối Chủ

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1: Thế Giới Vu Sư

Ầm, ầm, ầm! Cánh cửa dày và nặng truyền đến tiếng gõ dữ dội, trong căn nhà tranh nhỏ bé, Grimm* trồm lên mình cái chăn bông cũ nát, đang ngủ ngon lập tức bị đánh thức, cảm giác giá buốt tê dại dưới chân làm hấn hít vào một ngụm khí lạnh, nhưng Grimm cũng không dám chậm trễ, hô lên: "Đến rồi."

(*Tên tiếng Trung: Cách Lâm, tên tiếng Anh: Grimm)

Không lo được cho đôi chân sắp lạnh đến mất đi tri giác, Grimm nhanh nhẹn mặc vào bộ quần áo cũ nát của mình, vớ lấy cái chăn rách làm áo bông khoác bên ngoài, mở cánh cửa gỗ. Từng đợt gió mùa đông lạnh lẽo thổi tới, xen lẫn những mảnh băng nhỏ làm thân thể hấn khẽ run lên. Ngoài cửa, lão Hán đang cuộn mình trên chiếc xe ngựa gỗ hư nát, một tay cầm roi da, một tay cầm tẩu thuốc, xe ngựa lưu lại hai vệt dài trên mặt tuyết gồ ghề.

"Nhanh lên một chút, hôm nay đường không dễ đi, đến muộn có thể sẽ bị ăn mắng." Lão Hán cầm tẩu thuốc rít mạnh một hơi, căn nhắc Grimm.

"Vâng, con đã biết." Grimm đóng cửa lại, tay chân lạnh lẽo nhảy lên xe ngựa, mọi thứ tập mãi thành quen, trên cơ bản, từ khi theo Hán đại thúc nhận công việc ổn định này, mỗi ngày hấn đều sẽ được nghe lão căn nhắc một câu.

Lão Hán không quá nhiều lời. Sau khi rít nốt một hơi cuối cùng từ tẩu thuốc, lão vung mạnh roi, con ngựa già khẽ rên "ồ ồ", kéo xe ngựa tiếp tục

đi trên mặt tuyết gồ ghề. Mà Grimm thì tựa lên vách ngăn của xe ngựa, liếc nhìn bầu trời đen kịt, lại nhắm mắt vào lần nữa. Bởi vì dựa theo kinh nghiệm của những lần trước, trời tuyết như thế này, chiếc xe được kéo bởi con ngựa già ít nhất phải tốn hơn nửa canh giờ mới có thể đến phủ Tử tước trong thành, khi đó trời cũng đã sắp sáng.

Dựa vào thành xe, hãn ngữi thấy mùi thuốc lá quen thuộc, nội tâm vô cùng cảm kích lão Hán.

Thuở nhỏ hãn là một thằng nhóc mồ côi, vẫn thường đi theo đám trẻ không cha không mẹ lăn lộn trong thành Bi Seer, trải qua cuộc sống ăn mày bụng không đủ no. Mãi cho đến một ngày, lão Hán tuổi đã già mà không một mụn con bất chợt nhìn thấy Grimm, vừa nghĩ đến việc bản thân mình không có con cái phụng dưỡng, lão liền nhận Grimm về, cười hắc hắc nói: "Ta chết đi rồi, hai gian nhà tranh và con ngựa già này chính là dành cho con."

Thực ra, hai gian nhà tranh ở nông thôn và con ngựa già kéo xe thật sự cũng chẳng đáng mấy đồng, nhưng lại làm Grimm vô cùng cảm kích lão Hán, coi lão như cha mẹ thứ hai của mình.

Công việc mưu sinh mà lão Hán và Grimm có được chính là mỗi sáng trước hừng đông, chạy tới phủ Tử tước trong thành Bi Seer, dọn dẹp toàn bộ rác rưởi sau một đêm cuồng hoan của các quý tộc lão gia cao cao tại thượng, chuyển đến ngoại thành thanh lý, sau đó lại đến lãnh địa của Tử tước chọn mua hết thảy vật tư tốt cho đêm hoan lạc thứ hai.

Đi một vòng như thế, gần như trôi qua hơn nửa ngày.

Sau nửa canh giờ, tiếng vó ngựa lộc cộc lộc cộc, mặt đường bắt đầu được lát đá bóng loáng. Grimm đang ngủ gật trên xe ngựa cũng không cần lão Hán đánh thức, lập tức tỉnh lại, hãn biết đã đến Bi Seer thành thì chỉ tức

khắc là sẽ tới phủ Tử tước, vôi vàng quét qua đám tuyết bám trên người, coi như chĩnh đốn lại dáng vẻ một chút.

Thời điểm Grimm và lão Hán đến mỗi ngày, phần lớn các quý tộc sau một đêm cuồng hoan ở phủ Tử tước đã rời đi, cho dù tình cờ có một ít người còn chưa đi, thì mấy vị quý tộc lão gia cao cao tại thượng kia cũng không thèm liếc nhìn hai tên đầy tớ thấp hèn này, dáng vẻ gì đó căn bản không có chút tác dụng nào. Nhưng lão quản gia của phủ Tử tước lại là kẻ khó xơi, luôn làm khó dễ công việc của đầy tớ như Grimm, chỉ chực chờ để vơ vét chỗ tốt, lão không chỉ một lần dùng lí do “dáng vẻ thấp hèn không ngay ngắn” để kiểm soát vơ vét ngân tệ của lão Hán.

(*đơn vị tiền tệ trong truyện: đồng tệ, ngân tệ, kim tệ)

Trước cửa của phủ Tử tước, hai tên kỵ sỹ vệ binh cao to vạm vỡ sau khi trải qua một đêm canh gác đã sớm uể oải không tả nổi, liếc nhìn lão Hán và Grimm một cái, mấy năm qua đã quá quen thuộc nên cũng không thèm để ý đến. Lão Hán cười làm lành, Grimm thì nhảy xuống xe ngựa, cúi đầu tiến vào phủ Tử tước, không dám nhìn linh tinh, liền đi thẳng đến đại sảnh xa hoa mà mỗi ngày đều cần phải quét dọn cẩn thận.

Grimm và lão Hán vốn đang phờ phạc đột nhiên lại cảm thấy bầu không khí ngày hôm nay dường như không giống bình thường, chỉ thấy trước cửa đại sảnh phủ Tử tước, vẻ mặt lão quản gia âm trầm, đôi mắt thâm độc hình tam giác trợn to về phía Grimm và lão Hán, sau đó đi bộ đến bên cạnh hai người, thấp giọng quát lên: "Nghiêm túc chờ ở đây, bịt lỗ tai, nhắm đôi mắt của các người lại."

"Vâng, vâng." Hãn và lão Hán vội vã ứng phó, nói.

Tiếng cãi cọ mơ hồ truyền đến từ trong đại sảnh, dù nghe không rõ lắm, nhưng có thể ngờ ngờ nhận ra là tiếng cãi lộn của một bé gái. Theo bản năng, Grimm và lão Hán biết đây tất nhiên là một đại nhân vật.

Đứng đợi trong tuyết cũng được gần nửa giờ, trời thì đã sáng hẳn, hẳn và lão Hán lạnh đến mức dậm chân không ngừng, run bần bật, lão quản gia vốn đang chờ ngoài cửa đại sảnh lại âm trầm đi tới, khẽ quát: "Không chịu được thì ngày mai đừng đến."

Grimm và lão Hán biến sắc. Sau khi do dự mấy lần, lão Hán liền lấy một đồng ngân tệ từ trong cái áo vải rách, nhét vào tay lão quản gia, liên tục cười làm lành, nói: "Nhận lấy đi, nhận lấy đi."

"Hừm." Lão quản gia nhét tiền vào túi áo của mình một cách thuận thực, không để ý tới hai người nữa, vẻ mặt lo lắng chờ đợi ở cửa đại sảnh, thỉnh thoảng ngó vào bên trong.

Grimm không chịu được, nói nhỏ: "Đáng ghét, mấy ngày trước vừa mới kiếm lời từ chỗ chúng ta, hôm nay lại muốn thêm!"

"Ôi, quên đi, nhẫn nhịn một chút, nhiều kẻ muốn có được công việc này đây, lão quản gia chỉ ước gì chúng ta bỏ đi." Lão Hán thở dài một tiếng. Người già rồi, sắp sửa xuống lỗ, cũng không có tính cách nóng nảy giống người trẻ tuổi.

Đúng vào lúc này, một bé gái chạy vọt ra từ trong đại sảnh, ăn mặc quần áo quý tộc sang trọng, khuôn mặt tinh tế ngập tràn nước mắt, sau khi chạy đến bên người Grimm và lão Hán thì dừng lại, hét vào trong đại sảnh: "Ta chỉ cần Arron ca ca của ta, ta sẽ không đến Lilith Cabin gì đó, càng không trở thành Vu sư!" Nói xong, dường như bé gái còn chưa nguôi giận, hung hăng móc một quyển sách ném ra ngoài, nhanh chân chạy khỏi phủ Tử tước.

"Phản rồi! Phản rồi! Hai người các ngươi ngơ ra đó làm gì? Còn không đuổi theo nhanh cho ta?" Một tên quý tộc bụng phệ tức đến đỏ cả mặt, gào thét tới hai tên kỵ sỹ mặc áo giáp ở bên người, nhưng để Grimm không dám tin, chính là Tử tước lão gia cao cao tại thượng hàng ngày lúc

này lại tỏ rõ vẻ bất đắc dĩ, cười làm lành với vị quý tộc bụng phệ này, thấp giọng khuyên nhủ gì đó.

"Hừ, nó thì hiểu được cái gì? Vì một tên tiểu tình lang* lại từ chối vị vu sư mà ta phải trả giá lớn để mời tới? Phải biết, nửa năm sau chính là. . ." Với tâm trạng vô cùng lo lắng, Tử tước đại nhân liền đi theo vị quý tộc bụng phệ này rời phủ, căn bản không thèm liếc qua Grimm và lão Hán. Còn lão quản gia cũng cực kỳ lo lắng bám theo ra ngoài, trước khi đi còn mang theo hai tên gác cửa đi cùng, biến mất trong tuyết.

(*người yêu)

Chỉ nháy mắt, trong sân đã trở nên trống rỗng, không một tiếng động.

Nhìn quanh không có ai, theo bản năng, Grimm muốn nhặt quyển sách dưới đất lên, nhưng lão Hán lại đi tới một bước, cầm tẩu thuốc gỗ vào tay hẳn, khẽ quát: "Không muốn sống sao?"

Grimm nhếch miệng khẽ kêu đau một cái, nói nhỏ: "Chắc sẽ không có chuyện gì đâu? Nếu có người truy hỏi, chúng ta liền nói lúc quét rác vứt đi rồi, ngược lại cũng là do vị tiểu thư kia ném xuống đất."

Lão Hán suy nghĩ một chút, sau khi ngẩng đầu nhìn xung quanh để chắc chắn không có ai, lão gật gật đầu, xem như ngầm đồng ý với hẳn. Grimm cầm quyển sách nhét vào trong quần áo, sau đó liền như không có chuyện gì xảy ra, đi theo lão Hán quét dọn đại sảnh. Sau một đêm cuồn cuộn của các quý tộc, đại sảnh lưu lại lượng lớn rác rưởi, toàn bộ đều được quét sạch đưa vào trong xe ngựa. Mãi cho đến trước khi đi cũng chưa có ai truy hỏi về tung tích của quyển sách kia, mà hẳn cũng không để ý tới.

Dù sao thì từ trước đến nay, trong đồng rác sẽ lẫn lộn một số thứ tuy không lọt mắt các quý tộc, nhưng lại là bảo bối khiến đám người hầu vui sướng cực điểm.

Kèo kẹt kẻo kẹt, một cỗ xe ngựa chở đầy rác chặm rãi rời khỏi thành Bi Seer, ngồi trên xe, Grimm cũng không buồn ngủ, đột nhiên hấn lại nghĩ tới điều gì đó, lấy ra quyển sách đã nhặt được mà hấn vẫn giấu trong lòng.

Cau mày, những người hầu bán sức cho các quý tộc như hấn thông thường đều không biết chữ, nhưng bởi lão Hán lúc trẻ từng là kế toán học việc cho một quán rượu, tuy sau đó quán rượu kia đóng cửa, nhưng lão cũng đã biết chữ, mấy năm qua đều dạy cho Grimm.

Bất quá nguyên nhân làm Grimm cau mày là do chữ viết trên bìa ngoài của quyển sách này vốn không thông dụng, nhìn rất lạ, suy nghĩ thật lâu, hấn mới nhận ra mấy chữ này.

"《Cải Tạo Khứ Giác và Đồ Phổ Mùi Vị》? Đây là vật gì?" Grimm trợn tròn mắt, vốn tưởng cuốn sách này là một quyển tiểu thuyết hay truyện ký của người ngâm thơ rong, vì đây cũng là loại sách mà những tiểu thư, công tử quý tộc kia thích nhất, nhưng không nghĩ đến tiểu thư quý tộc vừa nãy lại ném một quyển sách có cái tên kì lạ như thế này.

Chờ chút!

Grimm đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, trợn to mắt, vẻ mặt không thể tin nổi! Quyển sách này sẽ không phải là một bản ghi chép ma pháp thần bí của Vu sư chứ?

Vu sư là đề tài mà xưa nay chỉ các quý tộc mới có tư cách đàm luận, người thường thậm chí cả đời cũng chưa một lần được thấy Vu sư hành tung bí hiểm. Trong mắt người bình thường, Vu sư nắm giữ ma pháp thần bí khó lường, tràn ngập sự tà ác và bí ẩn, thường thường đều nghe đồn Vu sư tàn sát một mảng lớn dân thường, thậm chí ăn mắt trẻ con, dùng thường dân làm thí nghiệm ma pháp tà ác. Nhưng bởi vì Vu sư với sức mạnh phi phàm mà vĩ đại của mình có thể dễ dàng giết chết người bình thường thậm chí là cả kỵ sĩ, khiến người khác phải kính nể.

Thậm chí Grimm cũng không chỉ một lần tưởng tượng, đám Vu sư đó rốt cuộc dựa vào cái gì để nắm giữ được những sức mạnh thần bí mà vĩ đại kia? Tại sao người bình thường không nắm giữ được? Nếu như mình trở thành Vu sư, nắm giữ những sức mạnh thần bí vĩ đại đó, liền không cần phải nhìn sắc mặt của những quý tộc lão gia kia chứ? Còn kẻ nào dám nói mình là tiện dân thì trực tiếp giết chết hẳn.

Mang theo vẻ khó tin, Grimm nhanh chóng lật quyển sách 《Cải Tạo Khứu Giác và Đồ Phổ Mùi Vị》, bắt đầu nhấm đọc từng chữ một, có khi gặp chữ lạ còn phải suy nghĩ cẩn thận một lúc, thậm chí tạm thời nhảy qua, trên mặt hắn dần xuất hiện nét chấn động, phảng phất như mở ra cánh cửa lớn của một thế giới hoàn toàn mới!

Mùi vị chính là thông qua hệ thống khứu giác của sinh vật để nhận biết được phân tử các vật chất khác nhau bay hơi trong không khí, mà mùi thối, thứ mùi có tính kích thích mạnh nhất đã chiếm một nửa số lượng mùi vị mà sinh vật có thể phân biệt.

Dựa trên sự giải thích của 《Đồ Phổ Mùi Vị》, người bình thường ước chừng có thể nhận biết được 30 đến 400 mùi vị khác nhau, ngẫu nhiên một số người có khả năng đặc biệt thì có thể nhận biết khoảng 600 mùi vị, nhưng số lượng mùi vị có thể nhận biết này so với một ít sinh vật khác, đúng là thấp đến đáng thương.

Ví như Anh Đề Kê (gà Anh Đề), một loại gà có thể phát ra tiếng khóc giống trẻ con, dựa theo thí nghiệm, sinh vật này ít nhất có thể phân biệt được 6500 mùi vị trở lên.

Lại ví như Âm Điệp (bướm âm), một loại sinh vật thần kỳ chỉ có thể sống nhờ vào việc thu thập mùi thối, có thể phân biệt được 8200 mùi vị trở lên. . .

Trong sách còn đề cập, sinh vật được biết đến với khả năng nắm giữ nhiều mùi vị trong không khí nhất tên là Tam Đầu Khuyển (chó ba đầu), đây là một loại sinh vật hùng mạnh mà rất nhiều Vu sư cũng không dám trêu chọc, nó có thể phân biệt được bất kỳ mùi vị nào mà Vu sư có khả năng chia tách từ không khí, tổng cộng 17852 loại, quả thực đã đạt đến một mức độ khó tin.

Còn thứ mà 《 Cải Tạo Khứu Giác 》 giảng giải chính là căn cứ vào tình hình thân thể của Vu sư, lợi dụng khứu giác nhạy bén của một số sinh vật để cải tạo bản thân, khiến khứu giác tiến hóa đến mức hoàn hảo, trong đó cái gọi là "thí nghiệm ma pháp" liên quan đến rất nhiều vật liệu kỳ quái, còn có một từ xuất hiện nhiều nhất trong sách mà đến bây giờ hẳn vẫn chưa thể làm rõ, "tế bào"?

"Grimm, Grimm!" Sau khi lão Hán hô đến hai tiếng, Grimm mới lấy lại tinh thần từ trong quyển sách ma pháp kỳ diệu này, luống cuống tay chân thu lại sách ma pháp, bắt đầu giúp đỡ lão Hán đổ rác trên xe ngựa. Đổ hết sạch rác trên xe ngựa xong, Grimm theo lão Hán dựa vào quy củ cũ để thu mua hàng hóa trong lãnh địa Tử tước, dành cho những quý tộc lão gia kia sử dụng vào tối nay.

Bận bịu đến tận lúc chạng vạng, lão Hán và Grimm mới chuyển hết tất cả hàng hóa đến phủ Tử tước trong thành, sau đó nhận lấy mười mấy đồng tệ, chạy về nông thôn. Trên xe ngựa, Grimm vẫn chăm chú nhìn cuốn 《 Cải Tạo Khứu Giác và Đồ Phổ Mùi Vị 》 kia.

Lão Hán quay đầu nhìn hẳn một chút, thở dài nói: "Đứa nhỏ này, hôm nay thực sự bị ma nhập, cuốn sách này đẹp đẽ như vậy sao?"

Grimm cười hì hì, không nói gì thêm, chỉ là trong lòng hẳn tràn ngập sự mong ngóng và rung động với thế giới Vu sư bí ẩn này. Trên thế giới thực sự có ngọn núi sinh mệnh biết di chuyển? Sông chảy từ trên trời

xuống? Những dị vực thế giới kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nguyên lí để Vu sư nắm giữ lực lượng ma pháp mạnh mẽ là gì?

Những vấn đề liên tục hiện ra trong đầu hẳn, nhưng không ai có thể trả lời.

"Ái chà, đảo mắt đã mười bảy tuổi rồi nhỉ? Ừm, sang năm sửa chữa lại nhà một lượt, xem có thể tìm được một nha đầu của gia đình nào đó quanh đây thích hợp cho con làm vợ hay không? Hi vọng lão già này trước khi xuống lỗ có thể nhìn thấy cháu nội." Lão Hán nhắc tới.

Grimm cũng không ngẩng đầu lên, tùy ý lẩm bẩm: "Ngài nói lung tung cái gì thế? Lão nhân gia ngài sống lâu trăm tuổi, thiên thu muôn đời, nhất thống giang hồ vốn cũng không phải vấn đề."

"Ha ha. . ." Lão Hán bị hẳn chọc cười, tiếp tục điều khiển xe ngựa quay về con đường quen thuộc kia.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2: Thăng Đến Phủ Thành Chủ

Sau cùng thì lão Hán cũng không đợi được đến ngày Grimm cưới vợ sinh con, lão đã về với đất!

Lại nói đó là một buổi đầu xuân, cơn gió lạnh buốt đã bắt đầu nhu hòa. Sau khi làm xong công việc một ngày, lão Hán và Grimm mua một thùng rượu mạch nha nhỏ từ trên trấn, cắt mấy cân thịt, chuẩn bị đến ngày mai sẽ bắt đầu kế hoạch lớn năm nay là sửa chữa lại phòng ốc, kế hoạch tìm vợ cho hãn cũng được đề cập đến. Nhưng kết quả thật bất hạnh, sáng ngày thứ hai, lão Hán đã không thể gọi Grimm rời giường làm việc nữa rồi.

Lão Hán mỉm cười vĩnh biệt. Không biết là bởi rượu thịt ngon lành của tối hôm trước, hay là bởi tất cả nguyện vọng đều được thực hiện trong giấc mơ, trái lại, mãi cho đến tận lúc Grimm thuê mấy nông dân chôn lão Hán, khuôn mặt ông lão này vẫn tràn ngập nét tươi cười, vẫn tự do thoải mái như thường ngày.

Cái tẩu thuốc mà lão Hán yêu quý nhất cũng được hãn chôn xuống cùng lão.

Lão Hán đột ngột đi xa khiến Grimm cảm thấy mất mát một thời gian dài, mà ngày tháng thì vẫn cứ trôi.

Grimm trở thành chủ nhân của hai gian nhà tranh này, còn có con ngựa già và 2 kim tệ 17 ngân tệ nữa, đây chính là số tài sản mà lão Hán mỗ tích góp cả đời, hiện tại chúng đều thuộc về hãn, cũng là toàn bộ tài sản mà

hắn có lúc này. Đương nhiên, Grimm đã âm thầm giấu quyển sách ma pháp 《Cải Tạo Khứ Giác và Đồ Phổ Mùi Vị》 ở nơi để kim tệ. Trên cơ bản, buổi tối mỗi ngày nếu không tốn quá nhiều dầu đèn thì hắn đều sẽ xem qua một hai lần.

Dần dần, mùa hạ đã đến.

Vẫn là một ngày bình thường như bao ngày khác, trời vừa sáng liền bận rộn với công việc. Grimm phải đổ ra ngoài thành lượng lớn rác thải mà các quý tộc lão gia phủ Tử tước còn thừa lại sau buổi cuồng hoan tối hôm qua, tiếp đó quay về lãnh địa Tử tước, lấy số vật tư được Tử tước chuẩn bị cho hôm nay từ trong tay những gia đình làm thuê. Ngồi trên xe ngựa, Grimm thích ý nhìn bầu trời xanh thẳm, mây trắng bay bay.

Cạnh xe ngựa, một cô bé thôn quê tên là Mary tay chân thoăn thoắt mang vác hàng hóa, thậm chí còn giỏi hơn đám con trai bình thường. Cô nàng này mặc váy làm từ vải lanh, trên mặt có không ít tàn nhang, mái tóc màu vàng óng, tim đập thành thịch. Thỉnh thoảng lén nhìn Grimm đang ngồi thích ý trên xe ngựa, nhìn nam nhân có tướng mạo anh tuấn này, Mary yêu đến muốn chết, ngửi thứ mùi chỉ có trên người hắn, lại thơm ngát như mùi của cỏ Ngải Lan.

Nhưng Grimm cũng không để ý đến Mary. Năm ngoái, vào một dịp ngẫu nhiên, hắn đã biết cô bé này yêu mình, rốt cuộc vẫn là do lão Hán lén kể cho hắn, thậm chí kế hoạch của lão chính là để Grimm cưới cô bé này làm vợ. Tuy ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng hắn cũng phải thừa nhận, bản thân thật sự không có cảm giác gì với cô bé chịu khó và thẹn thùng này, tối đa thì hắn chỉ xem là em gái hàng xóm mà thôi. Vì thế nên sau khi lão Hán mất đi, Grimm cũng không chủ động liên lạc với nàng, chỉ có thời điểm chở hàng hóa mỗi ngày mới gặp mặt một lần.

Cô nàng thấy Grimm không nói lời nào, vừa làm việc, vừa lén lút quan sát hắn, mắt thấy hàng hóa dần dần sắp chuyển hết lên xe ngựa, dựa theo

thói quen cũ, Grimm sẽ lái xe ngựa rời đi. Cuối cùng cô bé không nhận được căn môi, nói: "Grimm này, lúc sáng sớm có một Vu sư đi qua đây, còn hỏi đường tới thành Bi Seer như thế nào, khi đó mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, ta cũng lần đầu gặp được Vu sư trong truyền thuyết đấy."

Nàng ta làm bộ dáng cực kỳ vui mừng, lén lút quan sát Grimm.

Grimm vốn đang ngồi buồn chán trên xe ngựa, nhưng vừa nghe thấy từ “Vu sư” này, tinh thần hẳn đột nhiên đã tỉnh táo lại, giọng nói mang vẻ khó tin: "Vu sư? Cô chắc chắn chứ?"

"Tất nhiên là ta chắc chắn, rất nhiều người ở đây đều nhìn thấy." Mary thấy Grimm tiếp lời liền vui mừng đáp lại.

Hắn hơi kích động: "Dung mạo của tên Vu sư đó ra làm sao?" Grimm còn chưa từng thấy Vu sư, truy hỏi.

"Ừm. . . Vu sư đó khoác lên người bộ áo choàng màu xám rộng lớn, trên đầu đội mũ chóp cao, bộ mặt không nhìn rõ lắm, dường như được che bởi một lớp sương mù, trong tay hẳn còn cầm một con chấu chuộc mắt đỏ. Đúng rồi, lúc đó hẳn nói chuyện với Emma ở đầu thôn."

Nhìn dáng vẻ kích động của Grimm, Mary liền nói một mạch cho hắn tất cả tin tức mà cô có thể biết.

"Cảm tạ." Grimm cực kì kích động. Từ sau khi lấy được quyển sách ma pháp kia vào nửa năm trước, thì đây cũng là manh mối đầu tiên thực sự liên quan tới Vu sư mà hắn có được.

Grimm chạy nhanh đến nhà Emma ở đầu thôn, Emma là một người phụ nữ 23 đến 24 tuổi, đã có hai con, chồng cô là một thợ săn với cái tên Soujia La, thân thể cường tráng, tính cách lại vô cùng phóng khoáng.

Soujia La hết sức ngạc nhiên khi thấy Grimm đến: "Ồ, Grimm đến rồi, ha ha, có phải là bị hương vị nơi đây hấp dẫn tới hay không? Đến đến đến, ngày hôm qua ta may mắn đã bắt được lợn nái. . ." Emma đi ra từ trong bếp, còn có cả hai đứa bé đang hiếu kỳ nhìn Grimm.

Nửa giờ sau, Grimm mang theo vẻ kích động rời khỏi nhà Emma, lăm lăm một cách hưng phấn: "Thành Bi Seer, đúng là đi tới thành Bi Seer!" Hắn hùng hổ lái xe ngựa phi nước kiệu vào trong thành, cả quãng đường hắn chỉ sợ con ngựa già sớm tắt thở mà theo lão Hán mỗ lên trời.

Phủ Tử tước thành Bi Seer.

Đằng sau lão quản gia ngạo mạn, bốn tên kỵ sĩ cao to vạm vỡ đang đứng chặn trước cửa vào phủ. Ánh mắt của lão quản gia âm lệ nhìn mười mấy nông dân vây quanh trước cửa phủ, gầm lên: "Đất đai của các người là do Tử tước đại nhân ban tặng, Tử tước đại nhân muốn thu thuế như thế nào, liền thu thuế như thế đó! Các người định tạo phản sao? Nói cho các người. . ."

Grimm lo lắng chờ đợi ở đằng xa, trên cơ bản, vào thời điểm này hằng năm đều sẽ có rất nhiều nông dân gây sự trước cửa phủ Tử tước. Sau khi bị vài tên kỵ sĩ chinh đốn một phen, bọn họ liền tản đi, chỉ là thời gian dài hay ngắn mà thôi.

"Tiện dân! Tiện dân! Còn dám mạnh miệng!" Lão quản gia hét lên: "Đánh đuổi bọn chúng cho ta!"

Chỉ trong chốc lát, bốn tên kỵ sĩ vạm vỡ dẫm đá một hồi liền đánh đuổi toàn bộ mười mấy người nông dân. Lão quản gia cũng bị tức giận không nhẹ, lão thối ria mép, trợn trừng mắt.

Grimm không dám lè mề, thận trọng lái xe ngựa tiến vào phủ Tử tước, lão quản gia gầm lên: "Đứng lại!" Lão nhìn lướt qua hắn một chút, lật giờ

tùy ý hàng hóa trên xe ngựa, quát lớn: "Sao lại chậm chạp như thế? Có muốn làm tiếp nữa hay không?"

Grimm nhếch mép một cái, trong lòng của hắn sớm đã nín nhịn đầy bụng tức giận. Tháng này lão già quản gia đã thu hai ngân tệ hồi lộ của mình, một tháng làm ở phủ Tử tước có thể được ba đến bốn ngân tệ, tuy tiền công cao, nhưng cũng không chịu được sự chèn ép như thế chứ.

"Quản gia đại nhân, tiểu nhân đã đến từ trước, chẳng qua là do những nông dân kia chặn đường nên mới chưa tiến vào." Grimm không phải là lão Hán mỗ, cũng không được tốt tính như lão.

Nhất thời, lão quản gia như bị chọc vào tổ ong vò vẽ, nét mặt già nua trở nên đỏ chót, lão chỉ vào mũi của Grimm, hét lên: "Khốn nạn! Tiện dân như ngươi còn dám mạnh miệng? Xem ra Tử tước đại nhân đã nuôi không các ngươi rồi! Được! Được. . . Ngày mai ngươi không cần phải đến nữa, cút đi cho ta!" Nói xong, lão quản gia thở hổn hển đi vào trong sân, quát lên với mấy tên kỵ sĩ bên người: "Ngày mai tên tiện dân này mà trở lại, liền đánh gãy chân hắn cho ta, nếu không thì các ngươi cũng không cần phải đến nữa."

Grimm đứng bên cạnh xe ngựa, tức đến phát điên. Trong lòng hắn không ngừng nguyện rửa lão già này sẽ đi gặp lão Hán mỗ vào ngày mai.

Đột nhiên, hắn nghĩ tới điều gì đó. Sau khi lẩm bẩm một tiếng, hắn liền đặt xe ngựa ở dưới cây đại thụ cách đó không xa, rồi chạy đến một cửa hàng rèn trong thành nhỏ.

"Ê, Lục ca!" Grimm bắt chuyện với một tên thợ rèn học đồ.

Ngày xưa, khi hắn còn đi ăn xin trong thành Bi Seer, vẫn luôn là chín tên ăn mày đi ăn xin cùng lúc, hắn xếp hạng lão Bát. Sau này, mỗi người có kỳ ngộ riêng, Grimm được lão Hán mỗ nhận nuôi, lão Lục thì làm học đồ

trong cửa hàng rèn này, nghe nói lão Nhị đi làm thuê ở nông thôn, còn những người khác đều không có tin tức.

"Lão Bát!" Sau khi tên thợ rèn học đồ này nhìn thấy Grimm, ánh mắt liền sáng lên, bước nhanh tới, vỗ vỗ hăn: "Sao lại rảnh rỗi đến chỗ ta?"

Lão Lục cao trên mét tám, cả người toàn mùi chua của mồ hôi, hơi thở đàn ông tràn ngập. Hiện tại lão Lục đã khỏe hơn Grimm nhiều, râu quai nón rậm rạp, gò má bị hun nướng đến ửng hồng do quanh năm làm việc bên cạnh lò lửa, bàn tay thô ráp vỗ yêu lên người hăn.

"Lục ca, cho ta hỏi người vấn đề này. Nghe nói có một tên Vu sư đến thành?" Grimm hỏi nhỏ.

Lão Lục biến sắc: "Làm sao người biết được? Xác thực là có một Vu sư đến thành, nghe đồn là hăn đến thu học sinh có tư chất làm Vu sư, nhưng để giám định xem có tư chất làm Vu sư học đồ hay không thì cũng cần tốn đủ một kim tệ." Nói xong, lão Lục lặng lẽ bĩu môi giận dữ về phía sau, chỉ vào lão thợ rèn kia, nói: "Ông lão kia cũng bắt chước mang con trai đi đến, lại giám định được là không có tư chất làm Vu sư, bây giờ còn đang đau lòng vì một kim tệ kia đấy."

Grimm vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ: "Tên Vu sư đó ở đâu?"

Sắc mặt lão Lục hơi đổi một chút, khiếp sợ nhìn hăn: "Chẳng lẽ người cũng muốn đi ư? Một kim tệ không phải là khoản phí nhỏ, chúng ta cũng không có nhiều tiền để lãng phí như vậy."

Do dự trong chốc lát.

Nếu thật sự tốn một kim tệ, đối với người chỉ có hơn hai kim tệ như hăn mà nói, đúng là một đả kích không hề nhỏ, nhưng nếu mất đi cơ hội lần này, có lẽ tương lai cũng không còn cơ hội như vậy nữa. . .

Rốt cuộc, Grimm gật đầu kiên định. Lão Lục sau khi khiếp sợ hơn nửa ngày trời, mới mở miệng nói: "Tên vu sư đó đang ở trong phủ Thành chủ, nghe đồn cô con gái bảo bối của Thành chủ đại nhân đã được giám định là nắm giữ tư chất làm Vu sư. Đương nhiên, nàng cũng là người duy nhất như vậy trong cả thành Bi Seer."

"Cảm ơn Lục ca." Grimm cực kì hưng phấn, thậm chí hẳn bỏ hết qua một bên những chuyện trước đó về lão quản gia phủ Tử tước, trong đầu hẳn bây giờ toàn là chuyện liên quan tới Vu sư. Hẳn chạy thực mạng về phía hai gian nhà tranh nhỏ của mình, lấy ra một cái rương từ nơi vô cùng bí ẩn, bên trong chứa lượng lớn ngân tệ và đồng tệ.

"Nhất định phải trở thành một Vu sư! Nhất định phải thế!"

Sau khi kiểm kê ra được 100 ngân tệ, hẳn suy nghĩ một chút, liền mang theo cuốn sách ma pháp 《Đồ Phổ Cải Tạo Khứu Giác và Mùi Vị》 kia, giấu kỹ cái rương, hẳn lại chạy đến thành Bi Seer một lần nữa.

Do đã đến mùa hè, ngày dài đêm ngắn, may mà trời còn chưa tối.

Thành chủ đại nhân là quý tộc cao quý nhất ở thành Bi Seer, nghe đồn cũng là Hầu tước đại nhân duy nhất ở khu vực này. Trừ phi đến khu vực mà những thành thị khác thống trị, bằng không thì trong khu vực Bi Seer, Thành chủ đại nhân nói cái gì liền là cái đấy, dù là Tử tước đại nhân cũng phải ngoan ngoãn nghe lời.

Grimm mới chỉ nhìn qua phủ Thành chủ mấy lần từ chỗ rất xa. Ngày xưa nơi đây được bảo vệ nghiêm ngặt, luôn có bảy, tám kỵ sĩ canh gác, vậy mà hiện tại, phủ Thành chủ lại có không ít người ra ra vào vào. Grimm liếc sơ qua, những người ra ra vào vào phần lớn là chủ cửa hàng trong thành hoặc là quý tộc, bọn họ còn mang theo con cháu bên người, thường thường đều lộ ra vẻ thất vọng.

Hắn biết Vu sư đại nhân đang ở ngay bên trong, không lo được cho chuyện khác, lập tức lao vào.

"Đứng lại, giao ra phí dụng là một kim tệ." Lúc này, một thằng con trai không quá chênh lệch so với Grimm quát lớn về phía hắn.

Grimm đau xót đưa một túi ngân tệ cho đối phương, tên kia liếc nhìn hắn khinh thường, sau đó liền trực tiếp ném túi ngân tệ vào cái rương ở đằng sau, ngay cả đếm cũng không thèm. Grimm hơi sửng sốt, nhìn qua khí chất và trang phục của đối phương, cũng mang dáng dấp của một thằng con trai nhà nông, phỏng chừng không biết làm sao lại gặp vận lớn, chẳng rõ phần kiêu ngạo đó đến như thế nào.

Grimm cũng liếc mắt xem thường gã một chút, rồi đi theo đám người trước mặt tiến vào phủ Thành chủ.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3: Quỷ Dị

Phủ thành chủ đương nhiên phải xa hoa hơn nhiều phủ Tử tước rồi, Grimm thầm nghĩ trong lòng như thế.

Đại sảnh có rất nhiều nhóm người. Hắn không thể chờ đợi được mà nhìn vào bên trong, chỉ thấy một gã Vu sư mặc áo choàng rộng màu xám đang ngồi ở chỗ cao nhất trong đại sảnh, giống như những gì Mary đã nói, khuôn mặt gã phẳng phất được bao phủ bởi một tầng sương mù, không thể nhìn rõ.

Trên cái bàn trước mặt gã Vu sư này, đặt một quả cầu thủy tinh trong suốt, tỏa ra ánh sáng dịu dịu, toàn bộ đại sảnh được bao phủ bởi một luồng khí tức thần bí. Một con châu chuộc mắt đỏ da xanh đang ngồi chồm hổm bên cạnh quả cầu thủy tinh, liên tục kêu ục ục ục.

Đây chính là sự thần kỳ của Vu sư sao?

Grimm có chút kích động, dù sao đây cũng là lần thứ nhất mà hắn nhìn thấy Vu sư nắm giữ lực lượng ma pháp thần bí trong truyền thuyết. Phía trước quả cầu thủy tinh, có một bé gái tóc nâu béo ị đang nhắm mắt, vẻ mặt căng thẳng áp hai tay lên quả cầu thủy tinh. Mọi người trong đại sảnh đều ngừng hô hấp, nửa ngày không có tiếng động nào vang lên. Hiện tại, Grimm mới nhìn về phía ba đứa bé không khác mình là mấy đang đứng phía sau gã Vu sư kia.

Là nàng?

Nàng là bé gái mà Grimm nhìn thấy trước trong ba đứa bé kia, lúc này cô nàng đang quệt mồm, vẻ mặt không tình nguyện. Cô nàng này chính là người đã ném quyển sách ma pháp 《Cải Tạo Khứ Giác và Đồ Phổ Mùi Vị》 ở phủ Tử Tước lúc trước. Hơn nửa năm qua, Grimm cũng đã biết được rằng nàng chính là con gái duy nhất của Thành chủ thành Bi Seer, nắm giữ huyết thống và quyền lực cao quý, có lẽ tên quý tộc bụng phệ lúc ấy chính là Thành chủ đại nhân vĩ đại.

Còn hai người khác, dường như là huynh muội, cũng có thể là tỷ đệ, Grimm không nhận ra, nhưng nhìn qua tướng mạo như đúc từ một khuôn mẫu, liền dễ dàng biết được họ có quan hệ máu mủ. Đứa bé trai tỏ rõ sự kiêu ngạo, dù đứng ở sau gã Vu sư kia mà vẫn ngẩng cao đầu, khi nhìn những đứa trẻ đến đây để giám định tư chất Vu sư học đồ, cậu ta chỉ cười lạnh, khá giống thẳng con trai thu phí ở cửa vào phủ Thành chủ. Còn bé gái lại có chút thẹn thùng, có lẽ là do cô rất ít khi bị nhiều người chú ý như thế.

“Chẳng lẽ bọn họ đã được giám định là có tư chất làm Vu sư học đồ?” Grimm thầm suy đoán.

Grimm đoán không sai, hai huynh muội này chính là hai đứa bé đã được gã Vu sư kia giám định ra là nắm giữ tư chất làm Vu sư học đồ ở một thành thị khác. Có thể bộc lộ tài năng từ trong hàng trăm đứa bé, đồng thời còn được những quý tộc lão gia hàng ngày cao cao tại thượng lại đi nhinh bọ chính mình, đây quả thật là điều khiến người ta có khoái cảm “Một bước lên trời”.

Đứa bé trai tên là York Rees, bé gái tên là York Liana, vốn sinh ra trong gia đình săn bắn phổ thông. Sau khi cả hai người đều được phát hiện có tiềm lực trở thành Vu sư, lập tức những quý tộc cao cao tại thượng hàng ngày lại như những con chó đi nhinh bọ hai người. Điều này nhất thời đã làm York Rees có một cảm giác mình là trung tâm thế giới, bản thân mình chính là con cưng của trời.

York Rees nhìn về phía những đứa trẻ đang chen lấn xô đẩy để đến chỗ kiểm tra tiềm lực Vu sư, ánh mắt gã mang đầy vẻ miệt thị.

Nếu có thể nắm giữ tư chất làm Vu sư học đồ dễ dàng như thế, vậy tại sao ba thành thị trước đó chỉ có hai huynh muội bọn họ và tên ngu xuẩn ngoài cửa thông qua cơ chứ? Trong thành thị này có thể có một người là con gái Thành chủ đã may mắn lắm rồi, hơn nữa còn phải thông qua việc hồi lộ Vu sư mới đạt được danh ngạch.

"Tinh Thần lực 6, không đủ tiêu chuẩn! Người tiếp theo." Đúng vào lúc này, gã Vu sư thần bí lên tiếng, cùng lúc đó, vẻ mặt của bé gái béo ị đang chạm vào quả cầu thủy tinh cũng chuyển từ căng thẳng thành tái nhợt, người ở đằng sau hối thúc cô bé rời khỏi quả cầu.

"Ôi, lại không đủ tiêu chuẩn!"

"Đúng vậy, xem ra chúng ta không có chút hi vọng nào rồi!"

Đám người vốn đang ngừng thở đều thở dài dồn dập, trải qua một ngày kiểm tra tư chất, ngoại trừ con gái Thành chủ là người đầu tiên thông qua, vẫn chưa có ai giám định ra được là nắm giữ tư chất làm Vu sư. Nếu không phải do đã giao nộp một kim tệ, những người còn lại hầu như đã sớm từ bỏ.

"Tinh Thần lực 5, không đủ tiêu chuẩn. Tiếp theo!" Đứa bé trai đứng trước quả cầu thủy tinh mếu máo tiếc nuối, ảo não rời đi.

Người này tiếp nối người kia rời đi. Dần dần, Grimm càng ngày càng đến gần, đáy lòng hắn cũng từ từ dâng lên một cảm giác tuyệt vọng, xem ra muốn làm Vu sư cũng không phải là chuyện dễ dàng gì. Grimm biết bé trai đứng trước hắn, nó là con trai ông chủ quán rượu Loan Nguyệt, tên là Wade. Quán rượu Loan Nguyệt chính là chỗ sang trọng nhất thành Bi Seer, cho nên chắc chắn kim tệ trong nhà tên này nhiều đến mức đếm không xuể.

Wade căng thẳng ngồi ở phía trước quả cầu thủy tinh, đưa tay sờ lên, theo ánh sáng diu diu mà quả cầu tỏa ra, gã cũng nhắm đôi mắt lại.

"Tinh Thần lực 9, không... Hả?"

Ánh mắt sắc bén của Grimm đã nhìn thấy, Wade lặng lẽ đưa một cái túi cho gã Vu sư kia, trong túi vậy toàn những viên đá kỳ quái, có khoảng hai mươi, ba mươi viên. Tâm tư nhanh nhẹn của hắn lập tức đã nghĩ tới một khả năng, là hồi lộ?

"Hừm, Tinh Thần lực 10, đứng ra phía sau ta đi." Vu sư nhận lấy túi, thay đổi lời nói.

Wade hưng phấn: "Cảm tạ đại nhân." Nói xong, gã kích động đứng ở phía sau gã Vu sư.

Sắc mặt Grimm khó coi, hắn không có thứ gì có thể hồi lộ đối phương, tin chắc rằng gã Vu sư vĩ đại này cũng không thềm để mắt đến một kim tệ còn lại của mình đâu? Với tâm tình bối rối, Grimm đi tới phía trước quả cầu thủy tinh, không biết làm thế nào cho phải.

"Đặt tay lên quả cầu, nhắm mắt lại." Grimm bản năng làm theo lời gã Vu sư. Nhất thời, trong cảm quan của hắn thì đại sảnh dường như đã trở nên yên tĩnh, phẳng phất toàn bộ thế giới bị một cái lồng lớn úp lên.

"Hả? Xảy ra chuyện gì?" Grimm mở mắt ra, chỉ thấy mọi người trong đại sảnh lại giống như những hình ảnh ngắt quãng, đứng bất động.

Cô con gái thành chủ còn đang quệt mồm thút thít, nước mắt rơi giữa không trung. York Rees thì cười lạnh, lộ ra hai cái răng khểnh. Grimm xoay người lại, cái tên thu phí ngoài cửa khiến người ta chán ghét vẫn đang tùy ý vứt một kim tệ ra phía sau, lúc này kim tệ lại dừng ở giữa không trung.

Tất cả mọi người trong đại sảnh phảng phất bị đóng đá vậy, họ như đang đứng yên giữa một thời không bất động?

Hả? Không đúng!

Grimm chú ý tới cái bàn nằm ở một nơi hẻo lánh trong đại sảnh, trên bàn có mấy cái mâm, trên mâm in hoa văn tinh xảo, nhà bình dân căn bản sử dụng không dùng nổi cái mâm xa xỉ như thế.

Trên mâm đặt bánh ngọt được làm tinh xảo cùng với hoa quả, chúng là thức ăn mà thành chủ đại nhân chuẩn bị cho những người đến kiểm tra tư chất Vu sư. Nhưng không một ai thực sự muốn đến ăn, bởi vậy nó có tác dụng trang trí hơn là ăn uống. Song vào lúc này, trên đồng hoa quả lại có hai sinh vật mọc ra xúc tu mềm mại với đủ mọi màu sắc, toàn thân chúng là những con mắt lít nha lít nhít đếm không hết. Chúng giống như con sứa đang bồng bênh nô đùa, lay động lắc lư giữa không trung.

Chuyện này... Chuyện này quả thật khó mà tin nổi! Đây là con gì?

Grimm có thể cảm giác được thân thể mình đang run rẩy, sắc mặt hần lúc này nhất định rất khó coi. Mặc dù hần đã rất nhiều lần ngóng trông về thế giới Vu sư thần bí, nhưng bây giờ, thế giới đó mới chỉ lộ ra một góc nhỏ của tầng băng chìm, đã mang đến cho bản thân hần một cảm giác cực kỳ khó hiểu và sợ hãi. Đây là một thế giới khác hẳn so với thế giới hiện thực mà hần nhận thức.

Grimm đánh bạo, cẩn thận từng li từng tí đi về phía hai sinh vật quý dị không rõ kia. Nhưng khi vừa mới tới gần cái bàn, hai sinh vật này dường như lại bị kinh sợ, liền bơi đến vách tường. Lúc này, vách tường lại như sóng nước, hai sinh vật quý dị đó ung dung nhập vào vách tường, biến mất không còn tăm hơi.

Hơi sững sốt, đầu óc của Grimm đang choáng váng bởi việc biến mất vào trong vách tường của hai sinh vật quý dị kia, nhưng bởi vì tới gần bàn

ăn, hăn đột nhiên phát hiện, ngoại trừ bốn ngọn nến bình thường trên bàn ăn, còn có một ngọn nến dường như rất bất thường. Dù ngọn nến này đang bốc cháy, thế nhưng bản thân ngọn nến lại không phải sản phẩm tinh xảo xa xỉ của quý tộc, mà là một đầu heo bị nướng chín đến đỏ rực.

Grimm cảm thấy có chút kỳ quái, tại sao lúc vừa mới bắt đầu, bản thân hăn cũng nhìn thấy ngọn nến này, lại cảm thấy rất bình thường, nhưng sau khi tới gần đột nhiên lại cảm thấy trái với sự thực tế nhỉ? Thật quý dị. Hai con mắt trên đầu heo chậm rãi giật giật, nhìn chăm chăm vào Grimm, đối diện với đôi mắt của hăn.

Một bầu không khí quý dị sồn cả tóc gáy tràn ngập.

"Ha ha! Cuối cùng thì ta cũng đột phá đến cảnh giới chí cao rồi! Bầu trời! Mặt đất! Ác Long! Cũng không thể ngăn nổi ta!" Thành linh, một tiếng cười lớn ngạo nghễ vang lên trong thế giới yên tĩnh đáng sợ này. Cũng không biết có phải do năng lực phản ứng tư duy của Grimm trở nên chậm chạp hay không, mà hăn tuy cảm thấy đột ngột, nhưng cũng không có cảm giác sợ hãi, liền quay đầu lại nhìn về chỗ phát ra tiếng cười.

Đó là một quyển bút ký tiểu thuyết của người ngâm thơ rong mà lúc quý tộc cảm thấy tẻ nhạt thì sẽ lôi ra đọc. Câu chuyện bên trong đại khái là về một tiểu tử nghèo và một tiểu thư quý tộc yêu nhau, nhưng lại bị gia đình đối phương ngăn chặn, tiểu tử nghèo tức giận, sau đó hăn phấn đấu từng bước một, trải qua vô số kỳ ngộ, cuối cùng đánh bại Ác Long tà ác và mạnh mẽ nhất trên thế giới, chứng minh được bản thân, cưới được người mình yêu. Tổng thể mà nói, chính là một câu chuyện nhạt nhẽo, trong tiểu thuyết này cũng có một ít tranh minh họa, tranh minh họa miêu tả hình ảnh nhân vật chính đánh bại từng kẻ địch tà ác.

"Gặp... Gặp quý rồi." Grimm nhìn quyển tiểu thuyết kia, lắp ba lắp bắp nói.

Một người tí hon bằng giấy đang cố giãy giụa ra khỏi quyển sách, sau đó gã chậm rãi đứng lên. Người tí hon này có tất cả bộ phận của con người, nét mặt giống y như thật, gã đang vô cùng kinh ngạc, ngơ ngác nhìn bốn phía.

Người tí hon bằng giấy này chính là hình minh họa của nam chính trong quyển tiểu thuyết kia. Chỉ là lúc này mặc dù gã không còn thô sơ như trong bức tranh minh họa, đã có nét mặt tinh xảo như nhân loại, nhưng đây chẳng qua là nhìn chính diện, chứ bàn về bản chất thì gã vẫn là một tờ giấy mỏng manh đang dựng đứng, hơn nữa trên lưng của gã còn in đầy chữ trên trang sách.

"Quái lạ, đây là đâu? Không phải ta đã trở thành Thần linh rồi sao?" Người tí hon hô lên kinh hoàng, ngơ ngác nhìn xung quanh. Đột nhiên, dường như gã nhìn thấy Grimm, khuôn mặt nhỏ bất chợt hiện lên vẻ nghiêm túc, rút ra một thanh trường kiếm bằng giấy, chỉ về phía hắn: "Người là ai? Là Thần linh ở Thần Giới sao?"

"Người là ai, là Thần linh ở Thần Giới sao? Người là ai? Là Thần linh ở Thần Giới sao? Người là ai?..." Thành linh, mấy viên gạch trên sàn nhà nứt ra, tổ hợp lại thành một vết nứt rất dài, vết nứt mở ra đóng vào, giống như một cái miệng đang nói vậy. Mặc dù Grimm và những quý tộc bất động trong đại sảnh đang đứng trên vết nứt, nhưng lại không rơi xuống, dường như vết nứt này chỉ là ảo giác, mà lời nói của người tí hon thì cứ lặp lại liên tục.

Bên trong bóng tối vô tận dưới khe nứt, một cái lưỡi đỏ thẫm trồi ra, đầu lưỡi đang nhô lên từ dưới chân Grimm, thậm chí hắn có thể thấy rõ đầu lưỡi này được tổ hợp từ vô số con rắn nhỏ bé ngo ngoàng. Đột nhiên, nó cuốn lấy người tí hon đang đứng ngậy ra trên trang sách, trong tiếng kêu gào thảm thiết, nó đã biến mất vào chỗ sâu ở vết nứt trên mặt đất.

"Đây không phải là sự thật..." Grimm kinh ngạc đến ngậy người, run rẩy tại chỗ.

Bỗng nhiên, quả cầu thủy tinh trên bàn dường như phát ra một đợt sáng chói mắt. Cùng lúc đó, Grimm đang hoảng hốt lại bị kéo đến sát bên cạnh quả cầu thủy tinh. Trong nháy mắt khi hai tay hắn chạm vào quả cầu thủy tinh, thế giới không còn bất động như trước nữa, âm thanh cũng được truyền vào trong tai hắn.

"Tinh thần lực 12. Không tệ, đứng sau lưng ta đi!" Sắc mặt Grimm tái nhợt, hắn ngẩng đầu lên, theo bản năng mà bước đến phía sau gã Vu sư.

Hắn nhìn bốn phía xung quanh, tất cả mọi chuyện quý dị đều biến mất, thậm chí quyển tiểu thuyết kia cũng không có bất cứ sự dị thường nào, trên bàn cũng chẳng có ngọn nến đầu heo, mà sàn nhà thì vẫn hoàn hảo. Dường như hết thảy mọi chuyện vừa nãy chỉ là ảo giác hoặc mộng cảnh mà thôi.

"Chết tiệt! Tên này gặp được vận may gì mà lại có tư chất làm Vu sư?"

"Xong rồi xong rồi, con của ta đã từng bắt nạt hắn, mong hắn sau này đừng quay lại trả thù nha!"

Đại sảnh nhốn nháo trong chốc lát, sau khi gã Vu sư hừ lạnh một tiếng thì không gian lại yên tĩnh như cũ. Bên cạnh Grimm, Wade và cô con gái thành chủ kinh ngạc nhìn qua hắn một chút. Nhưng khi nhìn thấy bộ trang phục người hầu của hắn, bọn chúng lại bĩu môi khinh miệt, không còn tâm tư nói chuyện.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4: Mỹ Nhân Bối Gào Khóc

Trên bàn ăn, mùi thơm rượu vang nồng nàn bốc lên từ trong cái ly tinh xảo. Bây giờ trước mặt Grimm toàn là những đồ ăn nhìn có vẻ tương tự như gan ngỗng và các loại gia vị hoa lá cành,... Nhìn sơ qua thì chúng đã có tới gần bảy mươi, tám mươi loại, càng không cần phải nói tới món chính là thịt nướng mà Grimm chưa từng gặp qua bao giờ.

Đây là lần đầu tiên Grimm đến phủ thành chủ, mà lại có may mắn được ăn chung với thành chủ đại nhân, tuy nhiên lúc này hẳn đang ngồi bên cạnh gã đại vu sư vĩ đại kia.

"Grimm!" Người vu sư thần bí đột nhiên kêu lên.

Đặt đĩa xuống, Grimm vội vàng thưa: "Đại nhân!"

"Ừm. Điều ta muốn nói chính là, Tinh Thần lực vu sư học đồ tự nhiên chỉ lớn đến mười. Thông thường thì việc giám định bằng quả cầu thủy tinh sẽ cảm ứng được thiên phú của chính mình. Chuyện này rất trọng yếu đối với sự phát triển trong tương lai khi trở thành vu sư của các người, không nên quên những chuyện đã phát sinh lúc giám định. Tương lai của người nếu có thể thăng cấp lên vu sư, thì cần phải lợi dụng thiên phú của mình để thăng tiến." Thanh âm gã vu sư có chút trung tính, đồng thời còn có chút khàn khàn, tựa hồ cổ họng gã xuất hiện một vài vấn đề, tựa như có một con vẹt Anh Vũ đang nói chuyện thay cho gã vu sư kia.

"Vâng, đại nhân!" Grimm cung cung kính kính đáp lại.

Thiên phú của chính mình? Chẳng lẽ đó là những hiện tượng quý dị và ngồn ngàng kia? Grimm cũng không cho rằng những hiện tượng quý dị kia sẽ giúp đỡ mình được gì, thậm chí hẳn cho rằng xét về mức độ quái dị thì khả năng chúng trở thành kẻ địch của hẳn còn lớn hơn ấy chứ.

Tiếp theo, gã vu sư quay đầu về phía Rafi và Wade, cũng là cô con gái thành chủ và con trai ông chủ quán rượu Loan Nguyệt mà nói: " Tinh Thần lực của hai người các người chưa đến mười. Vốn là không có quyền lợi trở thành Vu sư học đồ, nhưng các người đã đưa ta lễ vật coi như không tệ, vậy thì cùng đi theo ta đi. Mặc dù các người dựa vào sự giúp đỡ của ta, sau này vẫn có thể trở thành vu sư học đồ có Tinh Thần lực là mười, bất quá lại không có thiên phú ma pháp. Đương nhiên, đối với vu sư thì tri thức mới là thứ quan trọng nhất, không phải là thiên phú."

"Vâng, đại nhân!" Hai người đồng thanh đáp.

"Ha ha, vu sư đại nhân đường xa khổ cực, ngày hôm nay hãy để cho ta chiêu đãi ngài thật tốt. Đến đến đến đây! Mời đại nhân nếm thử những trân thế mỹ vị được tìm từ phía Nam Vô Tận hải (biển Vô Tận)." Thành chủ đại nhân mặc một thân lễ phục quý tộc long trọng, khuôn mặt tươi cười vẫy tay, xa xa tám tên hầu gái xinh đẹp lập tức bưng tới tám cái mâm, phân biệt đặt ở trước mặt thành chủ đại nhân, vu sư và sáu gã vu sư học đồ.

Grimm nhìn cái mâm trước mặt, trong cái mâm đặt một cái vỏ sò nhìn như rất bình thường, cau mày, đây là trân thế mỹ thực? Ăn như thế nào?

"Mỹ Nhân Bối? Ha ha, từ một trăm hai mươi năm trước, sau khi thi hành nhiệm vụ ở phía Nam Vô Tận hải thì ta ngẫu nhiên thưởng thức qua một lần trân thế mỹ thực này, sau này cũng không còn gặp lại nó nữa. Không nghĩ tới lần này ở quần đảo Đông san hô này vậy mà lại được thưởng thức nó lần nữa. Thành chủ đại nhân thật có lòng!" Gã vu sư tựa hồ đối với Mỹ Nhân Bối rất có tình cảm, từ giọng nói có thể thấy gã rất cao hứng.

"Ha ha, mời!" Ngoại trừ thành chủ đại nhân, Rafi, còn có vu sư đại nhân, năm gã vu sư học đồ còn lại đều giương mắt nhìn. Vì bọn họ căn bản không biết nên thưởng thức Mỹ Nhân Bối như thế nào.

Grimm nhìn chăm chú mỗi một động tác của thành chủ đại nhân, chỉ thấy trên đôi tay béo phì của lão vậy mà có đeo bảy chiếc nhẫn sáng chói, đôi tay ấy nhẹ nhàng nâng lên Mỹ Nhân Bối, không khó khăn gì tách vỏ sò ra, cứ thế vỏ sò bị mở ra. Nhưng một màn tiếp theo lại khiến Grimm trợn to đôi mắt.

Ấy vậy mà trong vỏ sò thật sự có một mỹ nhân nho nhỏ trông rất sống động, nhưng tiểu mỹ nhân đó lại không mặc quần áo, toàn thân giống như không xương vậy. Đây là một con sinh vật nhuyễn thể, nó đang cuộn người lại mà ngủ say trong vỏ sò. Bất quá, khi vỏ sò bị mở ra, tiểu mỹ nhân ngủ say trong vỏ sò tự nhiên chậm rãi tỉnh lại, nghi hoặc mà nhìn xung quanh.

"Khà khà." Trên khuôn mặt béo ú của vị thành chủ đại nhân nở nụ cười hiểm, lão lập tức nâng lên vỏ sò đưa đến bên mép, cùng lúc đó hé ra đôi môi dày, tựa hồ sắp hút "Mỹ nhân" vẫn còn mơ mơ màng màng ở trong vỏ sò vào trong miệng.

Bất quá lúc này, "Mỹ nhân" đó đã ý thức được tình cảnh của mình, thân thể mềm mại liều mạng bò hướng ra xa, miệng phát ra tiếng khóc sợ hãi, nhìn qua cứ giống như tiếng của một con chuột nhỏ vừa ra đời. Bất quá theo việc bị thành chủ đại nhân tàn nhẫn hút một hơi, tiếng khóc chói tai tức khắc truyền ra từ miệng thành chủ đại nhân, sau đó trong bụng lão cũng mơ hồ phát ra tiếng kêu gào.

"Ah... Thật là tuyệt vời !" Thành chủ tùy ý ném vỏ sò trên tay đi, nhắm lại đôi mắt mà thích ý hưởng thụ.

Vu sư đại nhân và Rafi cũng hút Mỹ Nhân Bối y như vậy. Khuôn mặt Rafi hiện lên vẻ say sưa, gã Vu sư nhìn về phía năm gã vu sư học đồ đang

do dự chưa quyết định, lắc đầu nói: "Đối với vụ sự, mỹ vị vẫn là thứ yếu, công dụng quan trọng nhất của Mỹ Nhân Bối chính là tinh lọc Hỏa nguyên tố. Tương lai trong các người nếu ai có hứng thú nghiên cứu về Hỏa nguyên tố, Mỹ Nhân Bối có thể giúp các người bớt không ít việc. Đương nhiên, các người cũng sẽ bị nguyên rửa bởi biển cả, nghe nói sau khi ăn Mỹ Nhân Bối thì cơ nhục của các người sẽ tỏa ra một loại khí tức nào đó có sức hấp dẫn đặc biệt với một ít hải yêu nào đó."

Nghe vậy, người động thủ đầu tiên lại là Grimm. Chỉ thấy Grimm nhắm lại đôi mắt và nâng lên vỏ sò đặt ngang miệng, không hề liếc mắt nhìn tiểu mỹ nhân ở trong vỏ sò mà cứ thế cho vào miệng. Tiếp đó nó theo yết hầu trượt xuống bụng, Grimm thậm chí có thể nghe thấy tiếng khóc chói tai cùng tuyệt vọng phát ra từ bụng của mình.

Khống chế lại cảm giác quái dị và từng đợt cảm giác muốn ói của chính mình, Grimm làm như không có chuyện gì xảy ra mà bắt đầu dùng thịt bò tươi chấm tương gan ngỗng.

Sắc mặt mấy người York Rees, Wade, Ji Langmu (là tên thu kim tệ khi giám định tư chất làm vụ sự) có chút khó coi, bất quá bọn họ cũng đều ngửa đầu nuốt xuống Mỹ Nhân Bối. Trong lúc nhất thời, cả đại sảnh không ngừng vang lên tiếng khóc chói tai phát ra liên tiếp từ trong bụng của mấy người đó. Chỉ có York Liana là em gái của York Rees, trên mặt còn do dự chưa quyết định, nhưng rốt cuộc cô không có hút Mỹ Nhân Bối, lắc đầu rồi đẩy nó sang một bên.

Nói tóm lại, bữa tiệc tối này vẫn xem như thuận lợi. Grimm cũng được kiến thức được sự xa hoa chân chính của giới quý tộc.

Grimm phỏng chừng, chỉ riêng những món nguyên liệu chính để nấu ra một bữa tiệc như vậy chí ít cũng phải hơn 200 kim tệ. Còn chưa tính tới Mỹ Nhân Bối, món "Trân thế mỹ vị" như thế thì tuyệt đối là có tiền cũng không thể mua được.

Ngày thứ hai, Grimm nhanh chóng chạy về phủ Tử tước để lấy xe ngựa của mình. Rafi ở nơi xa xa, Wade đứng ở phía sau gã vu sư thì mắt trợn trắng. Y thầm nghĩ : Cái tên này đúng vào lúc này lại vì một chiếc xe ngựa cũ kỹ mà làm lỡ thời gian của mình và những người khác? Chiếc xe ngựa cũ kỹ đó thì có giá mấy kim tệ cơ chứ?

"Tên nhóc khốn nạn ! Ngày hôm qua mà không có nghe tao nói sao? Trở về thì tao sẽ đánh gãy chân mày!" Đúng lúc này, khi lão quản gia nhìn thấy Grimm thì mắng chửi. Bất quá từ trong lòng, lão vẫn hy vọng lúc này Grimm có thể tỏ ra nhu nhược, giao ra chỗ tốt. Bởi ngày hôm qua lão quản gia bận bịu cả ngày nên đã quên tìm người thay thế công việc, nếu như yến hội buổi tối hôm nay không chuẩn bị tốt thì đây cũng không phải là chuyện nhỏ.

"Ây..." Grimm quét mắt nhìn về sân phủ Tử tước, nhìn thấy chiếc xe ngựa của chính mình, ngày hôm qua rõ ràng là xe ngựa đỗ ở bên ngoài phủ mà. Có lẽ là người của phủ Tử tước đã kéo vào đây.

"Quản gia đại nhân, ta chỉ lấy xe ngựa rồi lập tức đi ngay." Có thể trở thành vu sư học đồ đã là thiên đại kỳ ngộ, thậm chí còn một kim tệ ở trong nhà thì Grimm cũng không muốn nữa. Nhưng hẳn vẫn có chút luyện tiếc về con ngựa già này, dù sao đó cũng chính là con vật mà lão Hán lưu lại.

"Hả... !" Lão quản gia sững sờ, tựa hồ không ngờ rằng Grimm sẽ nói như vậy, tiếp theo lão nổi giận, mắng: "Vô liêm sỉ! Tiện dân! Tên nhà quê mày... Muốn cút thì cút đi, không xe ngựa xe hiếc gì hết. Sijia Da, đuổi hẳn ra ngoài cho ta." Thực ra điều lão quản gia muốn chính là bán đi chiếc xe ngựa này.

Nhìn tên to con cường tráng như con trâu đi về phía mình, Grimm nuốt một ngụm nước bọt. Nhưng đúng vào lúc này, một tiếng hừ lạnh từ phương xa truyền đến: "Tôn nghiêm vu sư là thứ không thể xâm phạm!"

Chỉ thấy một đạo hắc quang (luồng sáng màu đen) trực tiếp bắn về tên to con đang đi tới. Tên to con kia thân là kỵ sĩ, phản ứng cực nhanh, chật vật tránh thoát được, vì thế mà đạo hắc quang bắn lên khung cửa phủ Tử tước, biến thành một đám lớn côn trùng màu đen.

Mỗi một con côn trùng chỉ lớn bằng móng tay, lại mọc ra một đôi cánh trong suốt, đôi hàm mạnh mẽ hung tàn. Số lượng ước chừng bảy, tám ngàn con.

Tên kỵ sĩ nhìn thấy tình cảnh như thế, tức khắc nghĩ tới điều gì, hoàn toàn biến sắc hô lớn: "Vu sư đại nhân tha mạng!"

"Hừ!" Gã vu sư căn bản không để ý đến, đối với một vu sư bình thường thì kỵ sĩ chỉ là một con côn trùng lớn một chút mà thôi. Trừ phi tên kỵ sĩ này có thể tiến thêm một bước trở thành kỵ sĩ truyền kỳ, có lẽ sẽ mang đến chút phiền phức cho gã vu sư. Sau khi gã vu sư âm thầm đọc chú ngữ, dùng tay chỉ một cái thì thân thể tên kỵ sĩ hoảng hốt lo sợ xin tha bất chợt chậm rãi biến ảo, biến thành một con heo con!

Grimm đang đứng bên cạnh cũng kinh ngạc đến mức cảm thấy chút nữa là rơi trên mặt đất, y thật sự biến thành heo?

Bảy, tám ngàn con côn trùng màu đen cùng nhau bay đến, trong tiếng hét thảm thiết, tên kỵ sĩ bị biến thành heo đã bị thôn phệ hầu như không còn gì cả.

Mà bên này, lão quản gia chưa từng gặp qua cục diện này. Bình thường lão cũng chỉ bắt nạt và thu lợi ích từ thuê hộ, nông hộ, người hầu mà thôi. Tình cảnh trước mắt đã hù dọa lão đến mức hoảng hồn, lão ngơ ngác nhìn con heo đang la hét. Đúng vào lúc này, một đầu lưỡi thật dài và nhanh như thiểm điện cuốn lấy lão quản gia, chỉ trong nháy mắt thì lão đã biến mất, nhanh đến tận cùng.

"Ục ục ục..."

Một con ếch lớn có đôi mắt đỏ chót dần dần biến từ cao báy, tám mét lại thành nhỏ như lòng bàn tay. Nó nhảy đến trong tay gã vu sư.

Đám người ở nơi xa nhìn thấy những sức mạnh siêu việt lạ thường đó thì kinh ngạc đến ngây người, thần tình khi nhìn gã vu sư thần bí thì tràn ngập sự sợ hãi. Grimm cũng hốt hoảng nửa ngày mà nói không ra lời. Đây là đầu tiên Grimm nhìn thấy người khác giết người, còn là cách giết người quý dị như vậy nữa chứ! Thế nhưng lúc này hoàn cảnh xung quanh lại hoàn toàn yên tĩnh.

Đây chính là vu sư sao? Tôn nghiêm vu sư là thứ không thể xâm phạm? Xác thực, đối với người bình thường thì việc vu sư nắm giữ Ma pháp là chuyện thực quá khủng bố đi!

Sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày, chính mình sẽ trở thành vu sư chân chính. Đến lúc đó thì còn ai dám mạo phạm mình thì trực tiếp xóa sạch, giết sạch. Trong lòng Grimm hung tợn nghĩ như thế.

Phục hồi lại tinh thần, Grimm nuốt ngụm nước bọt, nỗ lực bình ổn tâm tình, vội vã kéo xe ngựa của mình đi đến cửa hàng rèn. Lúc này hẳn phải nói lời ly biệt cuối cùng với Lục ca còn đang trợn mắt ngoác mồm.

"Này, này, tiểu Bát, đây có phải là sự thật không? Người thật sự phải trở thành một vu sư à?" Lão Lục không dám tin tưởng hỏi đến lần thứ bảy.

Grimm cười khố: "Chỉ là vu sư học đồ..."

"Tốt tốt, vu sư học đồ... Chẳng lẽ người đã trở thành một gã vu sư sao?" Lão Lục hỏi lần thứ tám.

Grimm chỉ có thể thầm cười khố.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 5: Tri Thức?

Trải qua một ngày đi đường, Grimm rốt cuộc đã biết người vu sư thần bí kia tên là Arrow Wards, mà chuyến đi lần này, chỗ mà mấy người bọn hắn sắp phải tới chính là một tòa trụ sở Vu Sư Học Viện có tên là Lilith. Lộ trình đi đến tòa trụ sở Vu Sư Học Viện này vô cùng xa xôi, chí ít cần phải đi thuyền trên biển hai tháng.

"Trước khi đến hải cảng Then Rato thì chúng ta còn phải viếng thăm hai tòa thành thị khác. Bây giờ, các người có thắc mắc gì về Ma pháp cơ bản, ta có thể miễn phí giải đáp cho các người một lần." Trên con đường nhỏ, một nhóm bảy người đang đi, bỗng nhiên vu sư Arrow Wards chậm rãi nói.

Trải qua một ngày quan sát, Grimm phát hiện trong sáu tên vu sư học đồ thì kẻ thân cận nhất với gã vu sư vĩ đại kia chính là Ji Langmu. Chẳng qua đây cũng là chuyện đương nhiên, cái tên đó quả thực đã trở thành người hầu của Arrow Wards. Ji Langmu bận bịu tối mắt, chạy trước nhìn sau, ngoan ngoãn hầu hạ Arrow Wards rất chu đáo, nên y được rất nhiều chỗ tốt từ Arrow Wards.

Bất quá, tên đó lại bị năm tên vu sư học đồ khác vô cùng căm ghét. Bởi vì trên khuôn mặt của y đã biểu lộ ra vẻ tiểu nhân đặc chí, xem thường miệt thị khi nhìn những người khác, tựa như y so với mấy người vu sư học đồ khác còn cao hơn một đẳng cấp vậy.

"Đại nhân, ngài thật là quá vĩ đại, vừa vặn có nhiều chỗ quá mức thâm ảo tối nghĩa trong phương pháp tinh thần minh tưởng (thiền định) mà ngài đã dạy vào ngày hôm trước, đến bây giờ tiểu nhân vẫn chưa tìm hiểu được..." Ji Langmu xách đến một túi đồ to, tất cả đồ vật bên trong đều là tạp vật vụ sự. Bởi vì có khoảng cách gần Arrow Wards nhất, nên y chính là người thứ nhất thỉnh giáo gã.

Wade tương tự cũng có mấy vấn đề muốn thỉnh giáo Arrow Wards, thấy vậy, Wade thăm mắng: "Đồ chó, thật là một con chó mệnh nô tài!" Bĩu môi, Wade lặng lẽ đi theo ở phía sau.

York Rees cùng với muội muội York Liana đi ở phía sau. Khi nhìn về hai người đang tranh nhau chen lấn muốn tới gần cùng vụ sự đại nhân để thỉnh giáo ở đằng trước mình, York Rees chỉ khinh thường nói: "Hừ, hai tên ngu xuẩn không có thiên phú Ma pháp đó, đợi đến khi vào Học Viện, lúc ta đã trở thành vụ sự vĩ đại thì bọn chúng đều phải liếm chân cho ta."

York Liana không nói tiếng nào, dường như cô là một người con gái hoàn toàn không có chủ kiến.

Grimm cũng không có đi lên phía trước để tranh giành thỉnh giáo Arrow Wards, bởi có hai vấn đề mà Grimm chân chính muốn hiểu, nhưng Grimm lại chú ý đến một điểm trong lời vừa nói của Arrow Wards. Gã đã nói là chỉ cho thỉnh giáo miễn phí một vấn đề; nói cách khác, điều này có nghĩa là vào lúc bình thường, nếu vụ sự học đồ muốn thỉnh giáo vụ sự đại nhân thì đều phải trả phí sao?

Vì quý trọng cơ hội miễn phí này, suy nghĩ một lát, Grimm đưa mắt nhìn chăm chú về phía Rafi còn đang rầu rĩ không vui ở cuối đội ngũ.

Cô chính là con gái của thành chủ đại nhân thành Bi Seer, lại bị thành chủ đại nhân bức bách đi tới trụ sở Lilith. Trong sáu tên vụ sự học đồ, cô là

người duy nhất không tự nguyện trở thành vụ sư học đồ, có lẽ so với những người khác thì cô nàng biết nhiều hơn một số chuyện về Vụ Sư Học Viện.

Lúc này Grimm cảm thấy hứng thú nhất về hai vấn đề. Một là rốt cuộc thế giới vụ sư có hình dáng như thế nào? Một vấn đề khác chính là vì sao vụ sư có thể nắm giữ lực lượng Ma pháp thần bí? Vấn đề thứ hai có chút thâm ảo, nhưng còn vấn đề thứ nhất thì cô con gái vị thành chủ đại nhân kia có lẽ biết đôi chút.

Thế nên, Grimm lập tức lặng lẽ lui lại gần Rafi.

"Thế giới vụ sư ư?" Rafi đang thương tâm lại kinh ngạc đưa mắt nhìn Grimm. Lúc vừa rồi khi Grimm tới gần, Rafi đã tưởng rằng Grimm đang muốn tiếp cận mình (với ý đồ không tốt). Dù sao thì trong giới quý tộc thì chuyện như vậy rất là bình thường, mà cô chính là con gái thành chủ, từ nhỏ đến lớn đã trải qua rất nhiều tình cảnh tương tự nhìn có vẻ như là chuyện bất ngờ ngẫu nhiên.

Chỉ là, Rafi mặc dù không thích quý tộc tiếp cận, nhưng lại càng không thích kẻ dân đen có địa vị thấp. Nếu là lúc bình thường, Rafi tuyệt đối sẽ không cư xử nhã nhặn với Grimm, bất quá khi nghĩ lại sinh hoạt sau này mà cô sắp phải đối mặt thì...

Cắn chặt môi, nhìn khuôn mặt Grimm mang vẻ khát khao chờ đợi, khuôn mặt nhỏ tinh xảo xuất hiện vẻ đau thương, Rafi thở dài nói: "Kỳ thực, thế giới vụ sư cũng không tốt đẹp như người tưởng tượng đâu! Điểm thứ nhất, hết thấy địa vị mà hiện tại người nắm giữ đều không có một chút tác dụng nào ở đó, đo đó e rằng cả đời này người cũng không có cách nào trở về."

Grimm giật nảy mình, cả đời cũng không có cách nào trở về? Chẳng lẽ là bị giam cầm?

Nhìn ra được Grimm đang hiểu lầm, Rafi nhẹ giọng nói: "Trái lại, trước khi trở thành vụ sư chính thức thì chúng ta sẽ vĩnh viễn sinh sống ở nơi tên là đại lục vụ sư. Đó là một địa vực vô cùng bao la, không cần nghĩ nó lớn từng nào, nói chung so với trí tưởng tượng của người thì lớn hơn rất nhiều. Ở nơi đó, vụ sư là tồn tại chí cao vô thượng, hoặc là nói vụ sư nắm giữ lực lượng chí cao vô thượng. Tất cả mọi người vì muốn trở thành vụ sư mạnh mẽ cho nên họ sẽ không từ một thủ đoạn nào, lạnh lùng và tàn nhẫn mới là khuôn mặt thật của của một Vụ sư chân chính..."

Gần nửa ngày sau, Grimm khiếp sợ thật sâu bởi những lời của Rafi. Nếu thế giới vụ sư thật sự giống như lời Rafi nói, e rằng nơi đó xác thực không có tốt đẹp như tưởng tượng của mình trước đây...

"Nói chung, ở thế giới vụ sư, nếu người không có sức mạnh, không có ma pháp thạch, không có bối cảnh thì tốt nhất là người nên vĩnh viễn cụp đuôi làm người đi. Bằng không thì 'CHẾT' chính là kết quả thường thấy nhất." Rafi lạnh lùng nói.

Grimm nuốt một ngụm nước bọt. Nửa ngày sau, rốt cuộc hẳn bắt đầu chậm rãi tiếp thu sự thật tàn khốc này, thậm chí còn có chút do dự, hẳn có nên rút lui hay không đây?

Dù sao thì, Rafi miêu tả thế giới vụ sư thực sự quá khủng bố, mạng người ở đó tựa như cỏ rác vậy. Ví dụ: Hẳn chỉ là một vụ sư học đồ nhỏ, không biết chừng vào một ngày "Đẹp trời" (đen đui) nào đó, thì hẳn sẽ bị một tồn tại cường đại nào đó tiện tay xóa đi mọi dấu vết sự sống ở trên thế giới này.

Bản thân hẳn chẳng qua là một kẻ bình dân căn bản chưa từng nhìn thấy các mặt xấu xa của cuộc đời mà thôi.

Khi nhìn thấy bộ dáng hoảng sợ đó của Grimm, Rafi cũng không muốn đả kích thêm lần nữa, lắc lắc đầu nhân tiện nói: "Đương nhiên, thế

giới vụ sư cũng không khủng bố như người tưởng tượng như vậy. Ở đó có bản thân quy tắc vận hành riêng, mà thế lực nắm giữ những quy tắc đó chính là những Vụ Sư Học Viện nắm giữ sức mạnh cao cấp nhất mà người không thể nào tưởng tượng ra đâu!"

Cứ lặng lẽ theo tiểu đội tiến lên, sau khi đã trầm mặc rất lâu, rốt cuộc Grimm cũng ngẩng đầu lên, ánh mắt toát ra vẻ kiên định. Nếu như thật sự bởi vì hoảng sợ mà lùi bước, dù sau này hẳn sẽ có cuộc sống an nhàn, nhưng cũng đánh mất cơ hội duy nhất chân chính nhìn thấy thế giới kỳ diệu đó a!

Hơn nữa, vừa nhớ lại vẻ mặt trước đây của lão quản gia ở phủ Tử tước, tình cảnh hẳn và lão Hán bị những tên kỵ sĩ bắt nạt, mà hiện tại hẳn đã trở thành vụ sư học đồ thì đến ngay cả thành chủ đại nhân cao cao tại thượng cũng phải chiêu đãi cẩn thận. Nhìn vào đó đã biết khác biệt như thế nào rồi...

Nhìn thấy ánh mắt kiên định của Grimm, lúc này Rafi mới cười nhạt một tiếng nói: "May mà người đã lựa chọn chính xác. Ta dám đánh cược, nếu như người dám nói lời rút lui với đại nhân Arrow Wards, thì ngài ấy nhất định sẽ tiện tay giết người luôn ấy chứ. Ừ, xem xem, giống như bên kia kia!"

Grimm và Rafi đi ở cuối đội ngũ. Khi nhìn về hướng Rafi chỉ, tức thì Grimm cực kỳ kinh hãi. Ở ngay phía trước đội ngũ, bảy tám tên cướp mặc quần áo rách nát đang cầm lưỡi búa loan đao trong tay đã là thi thể nằm ngổn ngang bừa bộn. Trong con người của chúng hiện lên vẻ hoảng sợ tột độ, thậm chí bởi vì gã vụ sư ra tay quá nhanh, Grimm còn chưa kịp ý thức được kẻ địch tập kích đội ngũ thì bọn chúng đã chết mất rồi.

Ầm!

Con ếch xanh mắt đỏ cao bảy, tám mét rơi xuống từ trên cao, vừa khéo dè lên trên người tên cướp cuối cùng đang chạy trốn ở đằng xa. Chỉ nghe thấy một tiếng động lớn vang lên, tên cướp đó đã trở thành một đồng máu thịt bừa bộn. York Ress đang đứng bên cạnh Arrow Wards để thỉnh giáo vấn đề còn thắc mắc thì cũng bị dọa sợ đến ngậy người, hai chân không ngừng run rẩy.

Grimm cũng cảm giác hai chân như nhũn ra, không cần nhìn cũng biết, sắc mặt hẳn lúc này chắc chắn khó coi vô cùng, cũng không tốt hơn sắc mặt của York Rees ở phía trước được bao nhiêu. Ngược lại là Rafi, mặc dù sắc mặt cũng khó coi, nhưng vẫn xem như là còn điềm tĩnh.

Ục ục ục...

Con ếch lại thu nhỏ một lần nữa, nhảy lên tay Arrow Wards. Gã vụ sư này hờ hững như không, rồi gã cứ tiếp tục dẫn đội ngũ tiến lên như trước.

Hơn nửa canh giờ sau, Grimm cung cung kính kính đứng ở bên người Arrow Wards, hẳn đang thỉnh giáo gã.

"Nguyên lý nắm giữ lực lượng Ma pháp của vụ sư? Ừ, câu hỏi rất hay!" Chuyện mà Grimm không ngờ đến là Arrow Wards lại tán thưởng hẳn một câu, sau đó gã còn bổ sung: "Vô cùng tốt!"

Grimm có chút giật mình nhìn gã vụ sư kia.

"Ta từng hướng dẫn qua không ít vụ sư học đồ, 90% trong số đó đều thỉnh cầu ta dạy cho bọn họ cách dùng Ma pháp để giết người, lại lơ là mất bản chất của vụ sư. 10% còn lại đều hỏi về một ít vấn đề thượng vàng hạ cám (hỗn tạp) không có chút quy luật nào. Còn người giống như người có thể nhìn thấu bản chất vấn đề, thì căn bản một tên cũng không có."

Nhìn thấu bản chất? Bản thân hẳn nào có nhìn thấu bản chất gì đâu?

Grimm không biết cho nên mới nghĩ thế.

Tiếp đó, Arrow Wards trực tiếp ném cho Grimm một quyển sách, nói: "Mượn dùng một câu nói của một vu sư vĩ đại để trả lời câu hỏi của người: 'Cho ta vô tận tri thức, ta lợi dụng bản thân làm điểm tựa, khiêu* động thế giới vô tận'. Đúng, chính là câu nói này. Do đó, đối với vu sư thì sức mạnh chân chính là nắm giữ tri thức và Ma lực bản thân. Chẳng qua là, cuối cùng người sẽ phát hiện ra, hết thảy ngọn nguồn lực lượng của vu sư vẫn là nắm giữ tri thức. Quyển sách 《 Minh Tướng Dẫn Dắt 》 này xem như là lễ vật ta tặng cho người, trong đó có một ít tâm đắc của ta."

(*) Khiêu: nạy, cạy, bầy lên

Grimm ngỡ ngàng nhận lấy quyển 《 Minh Tướng Dẫn Dắt 》 , ánh mắt hẳn lộ ra vẻ khó mà tin nổi.

"Lấy Ma lực bản thân làm điểm tựa, dùng nguồn tri thức vô tận làm đòn bẩy, khiêu động thế giới vô tận? Nếu Ma lực bản thân và việc nắm giữ tri thức đều là cơ sở lực lượng của vu sư, tại sao Arrow Wards lại còn nói tri thức mới là ngọn nguồn hết thảy lực lượng nhỉ?"

Lại thêm một vấn đề xuất hiện khiến cho Grimm có chút choáng váng. Chỉ là khi nhìn Arrow Wards đã đi xa, tựa hồ gã chỉ trả lời mỗi người một vấn đề mà thôi, gã không muốn nhiều lời, cho nên Grimm lại không có can đảm đuổi theo để hỏi tiếp.

Grimm lại không có ý thức được rằng, nghi vấn đó, nếu có thể giải đáp được thì đó chính là tri thức của thế giới vu sư.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 6: Hải Cảng Then Rato

Nửa tháng sau, đoàn người Grimm cuối cùng cũng đã đến hải cảng Then Rato nổi tiếng.

Lúc này, đoàn người Grimm lại có thêm một vu sư học đồ, tên là Bin Johnson, là kẻ có tư chất vu sư học đồ được vu sư Arrow Wards chọn lựa từ trong mấy ngàn người ở hai thành thị. Nhưng người này lại là một kẻ nói nhảm, mà không may là Grimm lại bị kẻ này cuốn lấy.

Nguyên nhân rất đơn giản, khi giám định tư chất vu sư học đồ ở thành Tamboux Rosen, cái tên này dưới con mắt chăm chú của mọi người đã được vu sư Arrow Wards giám định ra là nắm giữ tư chất làm vu sư học đồ, thì ngay lập tức y liền quậy lên tận trời, cao hứng la to, bỗng chốc đã phá sạch bầu không khí vốn đang yên tĩnh nghiêm túc. Thậm chí ngay cả vu sư đại nhân bảo y yên lặng thì y cũng không chịu nghe.

Là người gần y nhất nên Grimm bất đắc dĩ phải ngăn lại cử động hưng phấn của y, để y đứng bên cạnh mình. Nhưng vì làm như vậy, mấy ngày vừa rồi quả thực là đòi mạng nhỏ của Grimm, thậm chí hẳn hoài nghi mình có thể chết vì viêm màng tai hay không?

"Suyt, ta cho cậu biết một bí mật, tuyệt đối đừng nói với bất kỳ ai. Thực ra có một vết bớt to bằng miệng chén trên mông của Shirley. Lần đó, ta ở nhà nàng, khi nàng tắm rửa ta đã tận mắt được nhìn thấy, ha ha. Bí mật này ta chỉ nói cho John, Arron. . . Người là người thứ hai mươi bảy, tuyệt đối đừng nói cho bất cứ ai." Bin Johnson lải nhải bên tai Grimm.

Kể từ khi Bin Johnson gia nhập đội ngũ vào bảy ngày trước, Grimm quả thực đã nghe không dưới một trăm cái bí mật tương tự như vậy, hơn nữa y nói lớn tiếng như thế thì hầu như mọi người trong đội đều có thể nghe thấy, thật sự không biết còn cái gì đáng giá để Grimm phải giữ bí mật. Và lại, hẳn căn bản không nhận ra những người có liên quan đến các bí mật đó, tự nhiên cũng chẳng có chút hứng thú gì.

Grimm thuận miệng hỏi: "Shirley là ai?"

Bin Johnson giật nảy cả mình: "Cậu không biết Shirley là ai ư? Shirley chính là tiểu tình nhân của Badara mà hôm trước ta nói với cậu đấy!"

Grimm im lặng, thực ra hẳn còn muốn hỏi thêm một lần nữa, Badara lại là thằng bỏ mẹ nào? Nhưng rốt cuộc, Grimm cũng không dám hỏi nữa, làm bộ đã thấu hiểu hoàn toàn, bỗng nhiên gật gật đầu tỉnh ngộ.

Grimm dự đoán, nếu hỏi thêm nữa thì ngày hôm nay bản thân hẳn sẽ xảy ra vấn đề rồi, không phải não động máu chính là viêm màng tai.

Hải cảng Then Rato là một trong bốn hải cảng lớn của đảo Đông Sơn Hồ, cực kỳ phồn hoa, người qua lại nối liền không dứt, tàu thuyền neo đậu ở cảng lên tới hàng ngàn, trong đó không thiếu một số tàu viễn dương dài đến cả trăm mét.

"Oa, đây chính là hải cảng Then Rato sao? Ta mới tới đây lần đầu đây." Rafi kinh hỉ thốt lên.

Chuyến hành trình liên tục trong nửa tháng đã làm Rafi tạm thời quên đi chuyện không vui khi sắp phải tới vụ sự đại lục. Phóng tầm mắt đến đủ loại tàu thuyền ở trên biển rộng, Rafi có chút vui sướng.

Cơ thể Rafi hơi cao gầy, dáng dấp khoảng chừng 1m75, cũng xấp xỉ so với Grimm. Lúc này nàng nhắm mắt lại, giang hai tay về phía biển cả, đai lưng thắt ở bên hông, chợt hiện ra một thân hình thướt tha mê người, nhất

thời lại khiến vài tên con trai vu sư học đồ sững sờ trong chốc lát. Thậm chí Grimm còn nghe thấy tiếng nuốt nước miếng của Wade ở đằng trước, mà cho dù bản thân Grimm không có ý tranh giành thì tim hần cũng đập thành thịch.

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên xuất hiện đã phá hoại bầu không khí yên tĩnh tuyệt vời ở đây, Grimm, Wade, Ji Langmu không khỏi thăm mẳng trong lòng.

"A. . . Rafi, cuối cùng ta đã phát hiện, hóa ra nàng chính là nữ thần tình yêu mà ta vẫn khổ sở chờ đợi, nàng là ngọn đèn sáng chỉ đường cho ta. Vẻ đẹp của nàng khiến ta khó có thể kiềm chế, ta tình nguyện che chở cho nàng suốt đời suốt kiếp, tình nguyện chết vì nàng. Ôi. . . Van xin nàng hãy cứu vớt ta khỏi bể khổ đi!" Mọi người đều ngó sang, chỉ thấy Bin Johnson đang nhìn Rafi đầy cảm xúc, dáng vẻ đó, quả thực là một bộ dáng mê gái cực độ khiến người ta muốn nôn mửa đến chết.

Grimm không khỏi vỗ vỗ trán, tên này điên rồi sao? Rafi là người nào, y cũng dám trêu chọc à?

Mấy người khác cũng không nhìn được mà lộ ra bộ dáng chờ xem kịch vui. Chỉ có York Liana, cô bé nhỏ nhắn thẹn thùng này ôm lấy miệng, giật mình nhìn cảnh tượng này, dường như cô cảm thấy khó mà tin nổi với loại chuyện trong truyền thuyết "Tỏ tình trước mặt đám đông" như vậy.

Quả nhiên, Rafi xoay người lại, sau khi hơi lộ ra dáng vẻ giật mình, sắc mặt liền âm trầm nhìn Bin Johnson, chính là kẻ đã nói những bí mật cho Grimm mấy ngày qua. . .

"Hừ hừ, hừ hừ hừ hừ. . . Cứu vớt người, được!" Chỉ thấy Rafi lăm bắm gì đó trong miệng, chỉ tay về phía Bin Johnson đang đầy tình ý. Bỗng chốc dưới chân Bin Johnson lập tức sinh ra một cành dây leo, quấn dọc gã đến 7, 8 vòng, nhất thời đã bó Bin Johnson thành một cái bánh tét cỡ lớn.

"Ma pháp!" Vài tên vu sư học đồ giật mình kinh hô, không thể tin nổi là Rafi lại có thể thi triển Ma pháp.

"Ô ô. . ." Bin Johnson bị dây leo trói thành bánh tét cũng muốn nói gì đó, nhưng do bị dây leo chặn miệng nên đã biến thành tiếng "ô ô". Khi nhìn thấy một sợi dây leo đột nhiên xuất hiện rồi trói lại một người, không ít người ở bên cạnh lúc này cũng giật mình tím tím lại xem, chỉ chỉ trỏ trỏ. Nhưng khác với những khu vực như thành Bi Seer, hải cảng Then Rato vẫn thường xuất hiện một số dấu vết của vu sư.

Rafi thầm đặc ý, nàng tổng cộng có hai món Ma đạo vu khí, đều do phụ thân nàng trả một cái giá khổng lồ để đạt được. Trong đó, Ma pháp vu thuật mà nàng vừa thi triển được tạo ra bằng cách dùng Ma lực của bản thân để dẫn phát Ma đạo khuyên tai, nhưng một ngày chỉ có thể sử dụng được một lần. Ma đạo vu khí còn lại chính là một cây pháp trượng nhỏ, vì Ma pháp vu thuật được phong ấn trong pháp trượng có uy lực khá lớn, hơn nữa Ma lực của nàng vẫn chưa đủ để thúc đẩy hoàn toàn món vu khí này, bởi vậy nàng vẫn không sử dụng tới.

Mấy người Grimm chưa tiếp xúc qua Ma pháp Vu khí nào, thậm chí một chút tri thức về vu sư cũng chẳng có, Rafi đột nhiên thi triển Ma pháp vu thuật, thật sự đã dọa mấy người nhảy dựng lên.

Thông qua việc tìm hiểu 《 Minh Tướng Dẫn Dắt 》, Grimm đã biết, nếu muốn thi triển bất kỳ Ma pháp vu thuật nào, điều kiện cơ bản nhất chính là phải có thứ gọi là Ma lực, mà Ma lực thì dựa theo độ cao thấp của Tinh Thần lực mỗi người để quyết định. Mấy ngày qua Grimm vẫn đang thử minh tướng để cô đọng Ma lực, nhưng vẫn chưa thành công, không nghĩ tới là Rafi đã có thể triển khai Ma pháp vu thuật rồi!

Nhưng ngẫm lại cũng đúng, Rafi không phải là bình dân, dưới sự an bài của gia tộc, chắc hẳn nàng đã sớm tiếp xúc qua một phần tri thức về vu sư rồi.

Một lát sau, Rafi thu hồi vu thuật, dây leo biến mất. Mọi người tiếp tục đi theo Arrow Wards, nhưng cũng đúng lúc này, một đội kỵ sĩ mười ba người hấp tấp chạy tới, chủ động đón tiếp vu sư Arrow Wards.

"Hoan nghênh vu sư đại nhân trở lại hải cảng Then Rato! Công tước đại nhân đã chuẩn bị xong xuôi yến hội ở gần đây rồi." Kỵ sĩ đầu lĩnh cười trên chiến mã, cung kính nói với Arrow Wards.

"Ừm." Arrow Wards tùy ý đáp lại, sau đó gã dẫn bảy tên vu sư học đồ đi theo đám Kỵ sĩ. Mấy lời bàn tán của bình dân, con buôn xung quanh hải cảng không có chút ý nghĩa gì với bọn họ.

Dạ tiệc vô cùng long trọng, nhưng đối với mọi người, trừ phi là giai đoạn gấp rút lên đường, nếu không thì mỗi lần đến một tòa thành thị đều sẽ có dạ tiệc xa hoa như thế. Bởi vì đã bắt đầu thích ứng, cho dù là Grimm cũng hiểu được chút lễ nghi quý tộc, biết xã giao với những người khác cùng tham gia dạ tiệc. Mà vị Công tước đại nhân lần này, hiển nhiên không giống mấy Hầu tước ở những tòa thành thị trước, địa vị của y còn cao hơn, hơn nữa y dường như có quen biết Arrow Wards.

Thịt bò thơm ngon đã nấu chín ba phần được cắt thành lát mỏng, vẫn còn dính chút máu. Công tước tùy ý dùng nó chấm với trứng cá muối, mù tạt tòi trực tiếp bỏ vào miệng, chậm rãi thưởng thức. Arrow Wards đứng bên cạnh dường như không có chút hứng thú ăn uống gì, cầm một cái thìa bằng kim loại tinh xảo tùy ý khuấy đảo bát canh, khiến một số loại nấm đủ mọi màu sắc nổi lên.

"Làm sao, có chuyện gì khiến người phiền lòng sao?" Công tước quan sát được sự khác thường của Arrow Wards, liền trêu chọc.

Arrow Wards lắc lắc đầu, thở dài: "Bên đó càng ngày càng rối loạn, thường hay có vu sư mất tích một cách bí ẩn. Có lẽ ngay từ đầu người đã

đúng, dù sao bên đó có rối loạn như thế nào đi nữa thì cũng không lan được tới đây."

Vị Công tước cười nhạo một tiếng: "Sao lại lấy ta so với người. Ta không hề hi vọng thăng cấp mới trốn tới nơi đây hưởng thụ thanh nhàn, còn người lại có hi vọng đạt đến cấp bậc cao hơn." Hơi ngừng lại, Vị Công tước lại đưa một lát thịt bò vào trong miệng: "Nhìn dáng vẻ hưng phấn của những tiểu tử này, ta lại nhớ đến bản thân mình ngày xưa. Không biết mấy chục năm sau còn mấy người có thể sống sót? Trăm năm sau nếu có người có thể may mắn mà thăng cấp lên vu sư, không biết người đó liệu có quay trở lại gặp mặt một chút hay không đây?"

Arrow Wards nhìn qua bảy tên vu sư học đồ đang vừa ăn uống vừa nói chuyện xã giao với thanh niên quý tộc bản địa, lắc lắc đầu nói: "Đảo Đông San Hô này thì có thứ gì đáng xem cơ chứ. Đúng rồi, lần này thì tên vu sư nào đi đón mấy tiểu tử này vậy?"

"Duras." Công tước trả lời tùy ý.

"Là tên đó sao? Ừm, hai tháng qua mấy tiểu tử này chắc hẳn cũng dễ chịu, dù sao trong số các Học Viện Ma pháp thì phúc lợi của trụ sở Lilith chúng ta với vu sư học đồ cũng coi như không tệ, cạnh tranh lại không kịch liệt mấy. Ta dự định đến thế giới dưới lòng đất nhìn qua một chút, nghe nói vu sư ở đó đã phát hiện ra một vết rách mới của thế giới. . ."

Lúc kết thúc dạ tiệc, Grimm được người hầu phủ Công tước đưa đến một trang viên yên tĩnh, không riêng Grimm, bảy tên vu sư học đồ đều được đãi ngộ như thế. Dù sao thì rất nhiều học đồ còn phải đợi ở hải cảng đủ bảy ngày, sau bảy ngày, sẽ có tàu chuyên dụng của trụ sở Học Viện Vu Sư Lilith tiếp đón bọn hắn.

Mở cửa sổ ra, gió biển mang theo chút mùi tanh phả vào mặt. Cách trang viên này ba trăm mét chính là biển cả, phía dưới cửa sổ lại là một

vách đá chót vót, cao khoảng bảy, tám mươi mét.

"Ai, đại lục vu sư . . .!" Grimm thở dài một hơi, càng biết nhiều tin tức liên quan tới đại lục vu sư từ trong miệng Rafi, Grimm càng thêm sốt sắng. Rafi nghiêm nhiên nói nơi đó thành một cái lò sát sinh khủng bố do vu sư hoành hành, thảo nào lúc trước Rafi lại không muốn đi.

Lắc lắc đầu, gió biển ban đêm hơi ẩm ướt, Grimm đóng lại cửa sổ rồi đi đến căn phòng bên cạnh, tắt sáng toàn bộ những ngọn nến tinh xảo, sau đó hần liền lấy ra quyển sách 《 Minh Tướng Dẫn Dắt 》 kia, bắt đầu nghiên cứu lần nữa.

Qua mấy ngày vừa rồi, Grimm đã có chút manh mối đối với phương pháp chuyển hóa Tinh Thần lực thành Ma lực có cùng trình độ. Đương nhiên hần sẽ nhân dịp bảy ngày yên tĩnh này mà cố gắng nghiên cứu một chút.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 7: Giếng U Âm

“Lấy Tinh Thần lực làm vật dẫn, kích phát Ma lực bản thân? Ma lực là loại năng lượng không có thuộc tính, là dạng năng lượng đặc biệt do vu sư nắm giữ... Nói cách khác, tự bản thân Ma lực cũng không có bất kỳ sức chiến đấu nào?” Đây đã là ngày thứ năm nhóm người Grimm ở cảng Then Rato rồi. Ngay buổi sáng hôm nay, Grimm dựa theo 《Minh Tướng Dẫn Dắt》 mà thành công kích phát Ma lực trong bản thân hẳn.

Việc này làm Grimm hưng phấn suốt cả ngày trời.

Thế nhưng chả mấy chốc, Grimm nhanh chóng bị vướng mắc bởi một vấn đề khác. Đó là nếu một vu sư học đồ không có tri thức về vu thuật thì cho dù người đó có nắm giữ được Ma lực đi chăng nữa, trên cơ bản nó cũng chẳng có chút tác dụng nào.

Ma lực của vu sư là một loại năng lượng thần kỳ, nó chứa tính dẻo vô hạn và có thể tiến hành dẫn dắt bất kỳ loại năng lượng nào, nhưng bản chất của Ma lực chính là một loại năng lượng vô hại, ôn hòa và bình lặng. Loại năng lượng bình ổn này rất khó trực tiếp áp dụng vào chiến đấu, tạo thành sự phá hoại.

“Tri thức... Phải làm thế nào mới có tri thức?” Năm nhòai người lên bàn, Grimm vò đầu bứt tai vì bị vấn đề này quấy nhiễu. Ngày đó, sau khi nhìn Rafi thi triển một Ma pháp vu thuật, nhóm vu sư học đồ lập tức bị kích thích, ngập tràn sự kỳ vọng đối với vu thuật kỳ diệu.

“Grimm, Grimm!” Tiếng hô to ồn ào truyền đến từ bên ngoài trang viên, không cần nhìn cũng biết, Bin Johnson đến rồi.

Hơi đau đầu rồi đây! Mức độ nhiều chuyện của tên này đúng là lần đầu tiên Grimm được chứng kiến, dẫn tới hiện tại vừa nghe thấy đối phương gọi thì Grimm liền thấy đau đầu rồi. Chẳng qua là, vừa vụn lúc này Grimm còn đang phiền não bởi tri thức vu thuật, nên hẳn cũng dứt khoát nhìn thử xem tên kia có chuyện gì mà lại đến muộn như vậy.

“Tới ngay.” Grimm cất giấu 《Minh Tướng Dẫn Dắt》 cẩn thận, sau khi đã tắt nến mới mở cửa đi ra ngoài.

Grimm chỉnh sửa quần áo phẳng phiu, kinh ngạc hỏi: “Có chuyện gì sao?”

Mấy ngày vừa qua, đi qua mấy thành thị kia, Grimm ít nhiều đều thu được chỗ tốt. Người đẹp vì lụa, nên bây giờ hẳn cũng mua cho bản thân hai bộ quần áo sang trọng quý phái, mái tóc quăn vàng óng tùy ý thả ra đằng sau, hai hàng lông mày hiện lên nét thâm thúy nghiêm túc. Ngoài ra từ nhỏ khi còn là ăn mày thì hẳn đã có chút khí chất hoang dã, đến bây giờ nó đã hình thành một phong thái riêng, chí ít không còn làm mấy người cùng đội như Rafi, Wade phải tránh xa nữa rồi.

Bin Johnson nói một cách vô cùng thần bí: “Khà khà, đã nghe qua giếng U Âm ở Then Rato chưa?”

“Hả? Giếng U Âm? Nó là cái gì?” Mấy ngày nay, hầu như Grimm đều không hề rời khỏi trang viên nhỏ của mình, toàn tâm toàn ý dồn hết cho việc nghiên cứu 《Minh Tướng Dẫn Dắt》. Nếu không như thế thì hẳn làm sao có thể kích phát thành công Ma lực bản thân.

“Chưa nghe nói qua sao? Thế càng hay, chút nữa sẽ biết, đảm bảo cả đời khó quên” Bin Johnson vừa nói vừa lôi kéo Grimm chạy ra ngoài, giống như lo ngại Grimm sẽ chạy mất.

Trang viên mà Grimm được sắp xếp nằm trên một đoạn đường khá yên tĩnh ở cảng biển Then Rato, xung quanh còn có rải rác mười mấy trang viên khác.

Grimm có chút kỳ quái, phụ thân của Bin Johnson là một Nam tước, bởi vậy Bin Johnson cũng xem như biết một ít bí mật, chuyện gì có thể khiến cái tên này thần thần bí bí đến như vậy nhỉ?

Xuyên qua một chỗ phường thị, không thể không nói, cảng biển Then Rato phần hoa muốn vượt xa thành Bi Seer. Tiếng rao hàng không dứt, cho dù buổi tối, đèn đuốc sáng trưng, dòng người tấp nập, thậm chí còn có rất nhiều thương lữ hải ngoại buôn bán hàng hóa, con gái ăn mặc cũng mát mẻ hơn nhiều.

Không giống thành Bi Seer, lúc về đêm thì ngoại trừ giới quý tộc cử hành tiệc rượu ra thì trên đường phố không có một bóng người nào.

Trong một trang viên có cây cối rậm rạp, Bin Johnson thở hồng hộc lôi kéo Grimm đi đến đây. Trang viên này so với trang viên của Grimm thì lớn hơn nhiều lắm, thảnh thơi trong trang viên, có từng nhóm người trẻ tuổi mang bộ dáng vui vẻ đang tụm năm tụm ba vui cười ra vào.

Bin Johnson dẫn Grimm tới một gian phòng nhỏ tràn ngập khí tức thần bí, bóng dáng đại thụ được nguyệt quang chiếu rọi theo gió đong đưa ở trên cửa sổ, bầu không khí trong phòng nhỏ có chút ngột ngạt. Đưa cho lão thái bà hai mươi kim tệ, lão thái bà có làn da nhăn nheo run run rẩy rẩy đưa cho Bin Johnson hai viên đá trong suốt, con mắt đục ngầu nhìn hai người một chút, hàm răng úa vàng không đồng đều cũng lộ ra, nói: “Chơi vui vẻ!”

Grimm vẫn như trước không hiểu cái gì cả. Bin Johnson đưa cho Grimm một viên đá, cười xấu xa bảo: “Xem thấy bên kia có phải có rất nhiều miệng giếng không? Nó chính là giếng U Âm đó. Chỉ cần ném khối

U Âm thạch này vào trong giếng, thì cậu lập tức có thể câu thông với sinh mệnh thuộc thế giới khác. Đương nhiên, nếu vận khí không tốt thì gặp một ít sinh vật quý dị, bất quá tóm lại là rất kích thích.”

Grimm vừa nghe sự tình mới lạ này thì đầu óc liền tỉnh táo lại. Trong sân có khoảng chừng bảy, tám mươi cái giếng, khoảng một nửa trong số đó đã có người, thỉnh thoảng ở đó còn truyền ra tiếng cười nhẹ.

Nhìn Bin Johnson hưng phấn chạy đến một cái giếng, Grimm tùy ý ước lượng một chút U Âm thạch đang cầm trên tay, cũng đi về một cái giếng U Âm không có người.

Nước giếng rất cao, cách miệng chỉ khoảng hai xích (70 cm), mặt nước bình lặng như một chiếc gương. Nguyệt quang (Ánh trăng) mờ mờ chiếu sáng trên mặt nước tăng thêm phần thần bí. Grimm vừa kích động vừa thấp thỏm cầm trong tay U Âm thạch ném xuống. “Bỏm” Một tiếng động vang lên, mặt nước nổi lên một làn sóng nhẹ sau đó bắt đầu dần dần yên lặng lại.

Một cái bóng mơ hồ xuất hiện trên mặt nước, hiếu kỳ nhìn Grimm, khiến cho Grimm giật nảy mình.

Đây là một loại sinh vật hình người, trên đỉnh đầu mọc ra một cái sừng dài màu xám. Dựa theo đặc thù giới tính thì đối phương hẳn là một sinh vật giống cái, hơn nữa nó hẳn là có nền văn minh riêng biệt. Cặp mắt nó nhìn Grimm mang theo thái độ dò xét, cũng không phải là chủng tộc hung ác không có chút lý trí nào.

“Đây là thế giới vu sư nhân loại?” Có một thanh âm lạ lùng truyền vào trong tai Grimm.

Tuy Grimm có thể nghe thấy thanh âm của đối phương, nhưng thực chất đây không phải là tiếng nói truyền vào tai hắn, mà là đối phương thông

qua một loại thủ đoạn đặc thù nào đó để cho hắn có thể trực tiếp cảm ứng được tư duy của nó.

“Người là ai?” Grimm hỏi.

Sinh vật đó nhú mày một cái, trong tai Grimm lại xuất hiện âm thanh của đối phương: “Nhân loại kia, lẽ nào người không biết câu thông với sinh mệnh thế giới khác là thông qua linh hồn sao? Văn minh thế giới vu sư nhân loại tuy rằng mạnh mẽ, nhưng cái này còn xa mới bằng được với nền văn minh của giới ta.

Grimm cau mày, linh hồn?

Grimm là một vu sư học đồ mà ngay cả hệ thống tri thức trụ cột nhất của vu sư đều chưa từng tiếp xúc qua, nên hắn căn bản không hiểu cách vận dụng linh hồn như thế nào. Với ngôn ngữ thế giới vu sư nhân loại, thì sinh mệnh dị giới (thế giới khác) lại nghe không hiểu, thậm chí có sinh vật dị giới còn không có lỗ tai. Bởi vậy phương thức giao lưu bằng ngôn ngữ giữa các chủng tộc dị giới (thuộc các thế giới khác nhau) với nhau là việc cực kỳ khó khăn.

Đối phương tựa hồ nhìn ra Grimm đang quẫn bách, lần thứ hai truyền âm đến: “Nhân loại, ta hỏi người, người gật đầu hoặc lắc đầu, được không?”

Grimm gật gật đầu.

“Hừm, người là vu sư của thế giới nhân loại sao? Nếu đúng thì liền gật đầu, còn nếu người là đời sau của vu sư đi chinh phục thế giới khác thì lắc đầu.”

Grimm gật nảy cả mình, vu sư đi chinh phục những thế giới khác? Tuy rằng hắn không biết những chuyện này, bất quá Grimm có thể khẳng

định bản thân mình chính là vu sư thuộc thế giới nhân loại chính thống. Điểm cơ bản ấy Grimm vẫn biết đến, bởi vậy hẳn lập tức gạt đầu.

“Như vậy, người là vu sư à? Nếu là vu sư thì là vu sư cấp mấy?”

Lần này, Grimm thẳng thắn lắc đầu. Nói đùa à, chính mình còn chưa xem là vu sư học đồ, làm sao có khả năng là vu sư chính thức?

Grimm cảm thấy tâm tình thất vọng của đối phương: “Ai, chỉ là một tên nhân loại bình thường thôi sao? Thật vất vả giao dịch đến tọa độ của thế giới vu sư, vậy mà lại gặp phải một tên nhân loại yếu đuối như thế. Được rồi, căn cứ nguyên tắc trao đổi bình đẳng giữa dị giới, người có thể hỏi ta hai vấn đề, bất quá nếu người không cách nào dùng linh hồn câu thông, ta tạm cho là người muốn hỏi ta vấn đề tương tự. Ta tới từ Tinh Tử giới, hoặc gọi là tộc Tinh Tử, là một tên tinh linh cấp bốn, đẳng cấp năng lượng tương đương vu sư cấp hai hoặc cấp ba trong thế giới vu sư các người.”

Sau đó, tên sinh mệnh dị thế giới đó không thèm quan tâm tới phản ứng của Grimm, mà biến mất trong làn sóng nước.

Có lẽ sinh mệnh mạnh mẽ đó không có hứng thú lãng phí thời gian trên những nhân loại yếu đuối. Grimm lúng túng sờ sờ mũi, lạng lẽ liếc nhìn Bin Johnson ở bên kia.

Chỉ thấy Bin Johnson hưng phấn nằm nhoài bên cạnh cái giếng, đầu y sắp đưa đến miệng giếng.

Mười mấy phút sau, Grimm và Bin Johnson trở thành một nhóm nhỏ trong đám đông rời đi nơi này. Bin Johnson hưng phấn nói: “Đối phương là sinh mệnh Tuyệt Linh, nàng kia vừa nhìn thấy loài người thì rất giật mình, hơn nữa còn hỏi ta có phải là vu sư hay không. Hặc hặc, ta liền nói cho nàng ta là một tên vu sư chính thức.”

“Đối phương có thể nghe hiểu cậu nói chuyện à?” Grimm có chút giật mình nhìn Bin Johnson, không có để ý đến hành vi Bin Johnson lừa dối sinh mệnh dị thể giới là “bất chính”.

“Ấy... Có ý gì? Chẳng lẽ sinh mệnh dị giới ở bên kia không nghe hiểu cậu nói chuyện sao?” Bin Johnson đồng dạng giật mình nhìn Grimm, mang bộ dạng khó có thể tin nổi.

Trở lại trang viên của mình, trong đầu Grimm lúc này không ngừng nhớ lại chuyện gặp gỡ sinh mệnh dị giới xảy ra ở giếng U Âm lúc trước. Tuy rằng mấy ngày nay giao lưu cùng với những vụ sư học đồ khác, trừ sinh hoạt ở thế giới vụ sư ra, còn có vô số dị giới có sinh mệnh nữa. Thêm nữa, trong thực tế nếu như hai sinh mệnh dị giới ngẫu nhiên gặp gỡ, đại đa số đều không có hữu hảo như vậy đâu. Kỳ diệu thay, lần giao lưu với sinh mệnh dị giới này lại khiến cho Grimm cảm thấy nó có ý nghĩa phi phàm.

Đúng rồi, thời điểm giám định tư cách vụ sư học đồ, xuất hiện những gia hỏa quý dị kia, lẽ nào chúng cũng là sinh mệnh dị giới? Cái đó là thiên phú gì vậy?

Trong lòng Grimm nổi lên vô số nghi vấn.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 8: Xung Đột Trong Khoang Tàu

Trên bến tàu Then Rato đứng đầy dân chúng vỗ tay hoan hô. Đoàn người Grimm đứng gần mép boong tàu của tàu biển, hơi hơi hưng phấn giơ tay về phía mọi người vỗ chào từ biệt, chỉ có một mình Rafi là trông có vẻ tâm tình hơi sa sút, chân mày lá liễu của cô lóe qua một tia ưu sầu miên man.

Lần ra đi này, có lẽ cả đời sẽ không bao giờ có cơ hội trở lại nữa...

Trên bến tàu, ba người Công tước đại nhân, Arrow Wards, Duras đứng cùng một chỗ. Vị vu sư Duras là người phụ trách đưa đón học đồ có tư chất trở thành vu sư. Khuôn mặt hắc ta không giống với gương mặt dường như lúc nào cũng bị sương mù bao phủ của người vu sư thần bí Arrow Wards, dưới ánh mặt trời ở dưới áo bào vu sư màu xám rộng lớn là một gương mặt góc cạnh hơi chút nhọn nhọt mà lúc nào cũng bị đám người ở bến tàu tùy ý dòm ngó. Mắt phải của hắc ta lại đeo một cái bịt mắt màu đen, giống như một người mù.

"Khà khà, không ngờ được người tới đón mấy đứa nhóc lần này lại là người, tình hình của các hải đảo khác thế nào?" Sau khi cùng Duras tiến hành nghi lễ vu sư xong xuôi thì Arrow Wards liền hỏi.

Ộp ộp ộp. . .

Con ếch xanh mắt đỏ trên tay Arrow Wards cũng phồng cái bụng bự màu trắng lên, kêu mấy tiếng.

Duras có một thói quen, đó là yêu thích hơi bay lên cách mặt đất một đoạn khi cùng người khác trò chuyện, để che lấp sự thật về vóc dáng thấp bé của hẳn ta. Hẳn ta nở nụ cười rồi lấy ra một viên Ma pháp thạch ném về phía con ếch xanh mắt đỏ. Sau khi thấy con ếch kia dùng đầu lưỡi cuốn một cái và Ma pháp thạch biến mất không còn tăm hơi, lúc này Duras mới nhìn về phía Arrow Wards mà cười nói: "Cũng không tệ lắm, tổng cộng thu hoạch được 152 người mới, cùng với 7 đứa nhóc mà người mang đến, tổng cộng 159 người. So với mười năm trước nhiều hơn tận 22 người."

"Hả? Đúng là so với lần trước nhiều hơn không ít. . ." Arrow Wards cảm thán một lúc.

Duras cũng không quá quan tâm vấn đề này, ngược lại nhìn về phía Công tước đại nhân đang đứng bên cạnh: "Người cái lão già này, mỗi lần đến đây, người đều phô bày thanh thế rầm rộ như vậy. Cần thận mấy đứa nhóc đó vì kiêu ngạo mà đánh mất tính mạng đấy."

Duras nói về thanh thế, chính là nói đám người đang vỗ tay hoan hô trên bến tàu đằng kia. Tuy rằng có bộ phận là do Công tước cố ý sắp xếp, nhưng có thể tiếp xúc một tí với vụ sự trong truyền thuyết, những người dân cư trú ở vùng hẻo lánh của đảo Đông San Hồ cũng rất tình nguyện tới đây.

Vị Công tước dùng tay trái xoay xoay chiếc nhẫn ruby trên tay phải, mặt bóng loáng như khuôn mặt trẻ con nhẹ nhàng khua khua: "Ai. . . Thà để bọn nó kiêu ngạo, còn hơn để bọn nó sau này quên mất nơi đây. Nhờ đâu mấy chục năm sau, trong đám nhóc này có một đứa thăng cấp thành vụ sự chính thức, cũng có thể quay trở về nhìn nhìn."

Duras cười khẽ một tiếng, nhìn lướt qua đám vụ sự học đồ đứng trên boong tàu đang vỗ tay chào tạm biệt đám đông đang hoan hô, khinh thường nói: "Trước kia đều nói: ‘Nếu trên một con tàu có thể xuất hiện một

hai tên vụ sư chính thức thì đã là quá tốt rồi'. Cơ hội của mấy đứa nhóc này không lớn."

Hiển nhiên vị vụ sư đại nhân này cũng không coi trọng đám người Grimm lắm. Đã từng trải qua năm tháng gian nan làm vụ sư học đồ nên Duras biết rất rõ ràng, muốn trở thành một tên vụ sư chính thức là một chuyện khó khăn cỡ nào. Đúng vào lúc này, Duras dường như lại nghĩ tới điều gì, hẳn ta có chút hưng phấn nói: "Đúng rồi, lần này trên tàu còn có hai đứa nhóc nắm giữ thiên phú đặc thù, ngay cả ta khi nhìn thấy cũng rất động lòng, muốn thu bọn nó làm đệ tử. Nếu không phải hai đứa nhóc này cũng có chút bối cảnh ở bên kia thì. . ."

Sau khi nghe Duras miêu tả, vị Công tước lộ ra vẻ giật mình, còn Arrow Wards vẫn đứng bên lắc đầu nói: "Đối với vụ sư thì tri thức mới là thứ căn bản làm nên tất cả."

Duras bĩu môi: "Thiên phú tốt cũng không xung đột với tiếp thu tri thức mà!"

Sau khi ba người nói chuyện kéo dài tới tận nửa giờ, Duras mới nhìn lướt qua phía sau, đám thủy thủ đang tiếp tế vật tư đã đem hàng hóa vận chuyển gần đủ rồi, như vậy cũng đã tới lúc xuất phát. Các vụ sư tuy cũng có dao động tình cảm như của con người bình thường, nhưng họ đã học được cách khống chế dục vọng ra bên ngoài, thời gian dài khiến bọn họ có năng lực khống chế tương đối tốt, cho nên họ sẽ không bộc lộ ra các loại cảm xúc như "hoảng hốt", "mất tinh thần",....

"Như vậy thì, cáo từ!" Duras hướng về hai người làm nghi lễ ly biệt của vụ sư.

"Hừm, nếu như hành trình thế giới lòng đất lần này diễn ra thuận lợi, mười năm sau ta sẽ trở về nhìn xem học viện, không biết mấy lão già kia có

dạy dỗ ra được một ít học sinh ra dáng một chút hay không?" Arrow Wards trêu ghẹo nói.

Một lát sau, theo chiếc tàu khổng lồ chở vụ sư học đồ chậm rãi rời đi, đám người trên bến tàu bắt đầu chậm rãi tản ra, nhưng trong lời nói vẫn không rời ra khỏi mấy cái đề tài liên quan đến vụ sư. Hiển nhiên người bình thường đối với những vụ sư thần bí này đều hết sức tò mò kèm theo sự kính nể.

Một bên khác, trên boong tàu của con tàu biển, ngoại trừ đám thủy thủ đang bận bịu bốn phía ra, thời điểm mà vị vụ sư tên là Duras này phát biểu thì bảy tên vụ sư học đồ rất nhanh phát hiện ra trên tàu không phải chỉ có bọn họ mới là vụ sư học đồ. . .

"Những đứa nhóc các người trước tiên phải nhớ kỹ một điều, cạnh tranh mặc dù là quy tắc vĩnh hằng không đổi của thế giới vụ sư, nhưng trụ sở học viện pháp thuật Lilith của chúng ta có quy định trong học viện cấm chỉ vụ sư giết hại lẫn nhau. Vì lẽ đó trong những đứa nhóc các người, ai dám ở trên tàu làm ra việc giết người, ta liền treo hãn lên cột buồm phơi nắng bảy ngày rồi ném xuống biển nuôi cá mập." Duras hung tợn quét nhìn mọi người, mục đích là khiến cho những tên vụ sư học đồ này không dám hoài nghi quyết tâm của hãn ta.

"Hừ, điều thứ hai, nếu không có xảy ra án mạng thì cấm quấy rầy ta." Vị vụ sư này dường như không có quá nhiều hứng thú để lái nhái cùng mấy đứa nhóc mà ngay cả vụ sư học đồ cũng không phải. Hãn ta trực tiếp đi về phía căn phòng tốt nhất trên boong tàu, không quên hô to một tiếng: "Barron, đưa số thẻ gian phòng cho những đứa nhóc này, để ý đến đám nhóc này, đừng để chúng phá nát tàu là được."

"Vâng, thưa chủ nhân." Xa xa trên boong tàu, một tên đàn ông to lớn da dẻ ngăm đen hô lớn về phía bên này.

Sau khi Duras đi vào trong phòng, cái gã tên là Barron ở xa xa cũng chạy tới. Mấy người bạn Grimm chú ý tới, tên Barron để trần cánh tay này tuy cũng không cao to gì, nhưng từng khối bắp thịt góc cạnh rõ ràng lại khiến mấy người khác cảm thấy khá là ngọt ngào. Mà sự thật cũng chứng minh rằng, người tên Barron này không phải là kẻ dễ chọc.

"Ta là một kỹ sĩ truyền kỳ, tuy rằng chủ nhân quy định chỉ cần không xảy ra tai nạn chết người thì không được tìm chủ nhân, nhưng nếu như trên tàu phát sinh một ít sự tình khác thường thì có thể đến tìm ta. Ừm, ví dụ như mấy đứa thiếu niên đang ở thời kỳ dậy thì yêu thích quấy rầy những bé gái xinh đẹp kia. . ." Barron há miệng cười làm lộ ra hàm răng trắng tinh, hơi liếc qua Rafi cùng York Liana.

Trong lòng Grimm khiếp sợ. Kỹ sĩ truyền kỳ vậy mà lại làm người hầu cho một người vu sư? Phải biết rằng, có khi một ngàn tên phổ thông kỹ sĩ cũng chỉ xuất hiện một hai tên kỹ sĩ truyền kỳ thôi, đây chính là loại người hung ác có thể một người đánh mười người.

Rafi hừ lạnh một tiếng: "Nếu kẻ nào dám đến quấy rầy ta, ta lập tức ném hẳn xuống biển." Một luồng sát khí tràn ngập, một tên nào đó trong bảy tên vu sư học đồ trong nháy mắt hoá đá, từng giọt mồ hôi lạnh chảy xuống.

Gương mặt của York Liana đỏ lên, nàng không biết nên làm thế nào cho phải, York Rees cũng bắt chước Rafi hừ lạnh một tiếng rồi nói: "Kẻ nào dám động đến muội muội của ta, trước hết phải bước qua xác ta." Nói xong tên này còn nặn nặn nắm đấm, phát sinh tiếng vang rộp rộp.

Nhìn bảy người này, có thể thấy được người có thể trạng to cao nhất chính là York Rees, y cao đến một mét tám mươi cộng với vóc người coi như không tệ, một mình y đánh hai người khác xem ra không phải là vấn đề gì to tát. Tiếp theo là Grimm và Ji Langmu, còn hai người Wade và Bin

Johnson đều là quý tộc nên chưa động tay động chân làm việc gì bao giờ, do vậy sức chiến đấu cơ bản bằng không.

Dường như Barron nhìn thấy tình huống tương tự như thế nhiều lần rồi, nên gã không nói lời vô ích, bàn tay to lớn đen sì sì của gã mò vào cái rương ở trên boong tàu, lấy ra bảy cái thẻ số ném cho bảy người, nói: "Đây là thẻ gian phòng của các người." Sau đó gã liền không để ý tới mọi người nữa mà quay người rời đi.

Chỗ ở của vụ sư học đồ chính là khoang tàu đằng dưới boong tàu của tàu biển, tổng cộng chia làm năm tầng. Nhưng mấy người bọ hăn rất nhanh phát hiện, trong khoang tàu cực kỳ ẩm ướt, hoàn cảnh rất ác liệt, hơn nữa càng ở dưới chót khoang tàu thì hoàn cảnh càng tồi tệ. Nếu ở tầng thấp nhất thì phải ở chung một chỗ với đám thủy thủ. Điều này làm cho sắc mặt của mọi người ngày càng khó coi, hiển nhiên bọn hăn đã quen được ăn cơm ngon áo đẹp suốt dọc đường rồi, cho nên bây giờ đột nhiên lại phát sinh biến hóa xoay 180 độ như vậy thì thật là không quen.

Trong đó, sắc mặt của Rafi là khó coi nhất, bởi vì thẻ số trong tay của nàng chính là một cái thẻ ở tầng thấp nhất. Điều này làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo của nàng sắp đông kết lại thành băng rồi, âm trầm lợi hại. Grimm thì không sao cả, do hăn cầm một cái thẻ số ở tầng ba, không cao không thấp, cũng là tạm tạm, dù sao mười mấy năm qua hăn cũng quen với cuộc sống đơn sơ.

Vui vẻ nhất trong mấy người không ai khác ngoài hai huynh muội York Rees cùng York Liana, bởi vì hai người bọn họ cùng trúng phải tầng năm, khiến người ta không thể không cảm thán vận may của bọn họ.

Bảy người mang theo tâm tình không giống nhau tự đi tìm kiếm gian phòng của mình, bởi vì hai huynh muội York Rees ở tầng cao nhất, tự nhiên tới trước. Đúng lúc những người khác chuẩn bị rời tầng cao nhất đi tìm kiếm gian phòng của mình thì đột nhiên York Rees hét lớn của ở khoang

tàu, làm cho mấy tên vụ sư học đồ ở mấy tầng còn lại dồn dập từ trong gian phòng của mình ló đầu ra.

"Đây là gian phòng được phân phối cho muội muội của ta, mời người rời đi!" York Rees lạnh lùng quát về phía tên đàn ông đang chiếm cứ gian phòng của muội muội hẳn. Đứng ở bên cạnh, York Liana cực kỳ sợ hãi, lôi kéo góc áo của ca ca, cô bé không biết phải làm sao cho phải, nàng thấp giọng nói: "Ca ca, hay là nhường căn phòng này cho y đi, muội hơi sợ!"

Thằng con trai đối địch với York Rees cũng là một tên cao to, cũng không phân cao thấp với York Rees, bộ dạng và vẻ mặt không có gì sợ hãi. Tên này nghe thấy muội muội đứng bên cạnh của York Rees nói chuyện, thì dáng vẻ càng thêm hung hăng, cười lạnh nói: "Người nói ta rời đi ta liền phải rời đi, người tính là cái thứ gì? Cái gì thể số với thể má, gian phòng này ai tới trước là của người ấy, khà khà khà khà... Cùng lắm thì người để muội muội của người ngủ cùng với ta là được." Nói xong, tên này nhìn về phía York Liana một cách hèn mọn.

"Người muốn chết!" York Rees giống như tổ ong vò vẽ bị chọc vào, mặt đỏ tía tai đánh ra một quyền về phía tên này.

York Rees cùng tên này rất nhanh đánh lộn thành một đoàn. Grimm, Bin Johnson thấy thế cũng không chịu được, tuy rằng dọc theo đường đi rất khó chịu với cái tính khí ngạo mạn của York Rees cùng Ji Langmu, hơi không hợp nhau, nhưng thời điểm như thế này càng phải dũng cảm đứng ra, dù sao cũng là từ cùng một nơi đến đây.

Chỉ có Wade không động đậy, hình như bị loại hành vi đánh nhau thô lỗ này dọa sợ. Đứng ở bên cạnh, Ji Langmu càng lạnh lùng hơn, sau khi hừ lạnh một cái, lại bĩu môi nói rằng: "Việc này không liên quan đến ta." Sau đó y rời đi không thèm quay đầu lại.

"Người cái tên khốn kiếp này, thế mà dám chạy trốn, về sau đừng để ta nhìn thấy người!" Wade quay về phía Ji Langmu rồi đi quát tháo âm ỹ, nhưng chính y lại không có ý định tiến lên.

Một bên khác, Grimm cùng Bin Johnson cuối cùng cũng tách được hai người ra , không thể không nói, sức chiến đấu của York Rees vẫn là siêu cao, mới được một lúc mà khuôn mặt của tên cùng hãn đánh nhau đã sưng lên nhiều chỗ. Điều này làm cho Grimm rất giật mình, chẳng lẽ tên này trước đây đã từng luyện quyền hay sao?

"Được, được, chơi trò gọi người chứ gì? Gọi giúp đỡ? Hừ, ta cũng gọi người! Lão đại, Chuột, đừng xem trò vui nữa, mau ra giúp ta!" Thăng con trai bị đánh vành mắt sưng lên quay về phía trong khoang tàu gọi to, hung dữ nhìn chăm chăm York Rees, dáng vẻ như muốn ăn tươi nuốt sống York Rees. York Rees một bộ dáng không sợ trời không sợ đất, cười lạnh nói: "Gọi đi, gọi thoải mái, một mình ta chấp ba tên các người!"

Nhưng theo một trận rối loạn từng bùng ở khoang tàu, Grimm quay đầu nhìn lại, đồng tử lập tức co rụt lại, đáy lòng mát lạnh: "Trời ạ, đùa lớn rồi. Lần này York Rees xong đời..."

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 9: Quy Tắc

Một bàn tay thô ráp to như cái chậu khoác lên trên vai York Rees, cùng lúc đó York Rees cũng biến sắc mặt. Y chỉ cảm thấy một luồng lực lượng cực lớn không cách nào chống lại từ vai truyền đến, sau đó thân thể y liền không tự chủ được bay ngược ra ngoài, đập vào trên vách tường.

Nhất thời York Rees choáng váng đầu óc, không kịp làm ra phản ứng gì.

"Ca ca!" York Liana hoảng hốt kêu to, hoa dung thất sắc, nhấc theo quần dài màu trắng nhanh chóng chạy đến bên người ca ca của mình mà đỡ lấy York Rees đang còn chưa đứng vững.

Lúc mọi người nhìn tới, thì thấy một người có vóc dáng to lớn cao khoảng hai mét đang đứng ở vị trí mà York Rees vừa đứng khi nãy. Thân hình cao to của y mang đến cảm giác ngọt ngào khó có thể hình dung, biểu tình trên mặt người này có chút dị dạng tựa hồ có hơi trì độn, bộ dáng nghi hoặc, giọng ồm ồm nói: "Người gì mà yếu thế. . . ?!"

"Ông trời của ta. . . !" Lúc này trong lòng Grimm giống như có mười ngàn con lạc đà chạy vội mà qua. Hắn có chút giật mình nhìn "Quái vật" đột nhiên xuất hiện này, trong lòng không khỏi gầm thét lên: "Người xác định là người định đến học viện vu sư chứ, mà không phải đi học viện kỵ sĩ hoặc là tham gia triển lãm quái vật nhân loại? Từ nhỏ người đã ăn kích thích tố để lớn lên à?"

Trong chốc lát, chính người bị quăng đi là York Rees, khi nhìn thấy tên gia hỏa quái vật hình người kia thì y cũng chấn động nói không nên lời, hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

"Hặc hặc, Andrew, người cho rằng ai cũng có khí lực lớn như người à?" Còn gia hỏa đối đầu với York Rees lại cười đắc ý, sau đó ôi một tiếng xoa xoa vành mắt còn sưng vù, hung ác trừng mắt với York Rees nói: "Chuyện ngày hôm nay chưa xong đâu!"

Lúc này, một gã đàn ông cao khoảng một mét sáu mấy từ trong đám người chen chúc đi tới, trực tiếp chạy đến bên quái vật hình người tên là Andrew kia, đôi mắt tam giác của gã quét tới quét lui, khuôn mặt hèn mọn cười bí ối nói: "Mới chỉ như vậy thì sao mà xong được? Hặc hặc, còn chưa nói đến chuyện cô em gái kia quả thực không tồi. Bé, nếu người còn chưa hết giận thì cứ thẳng thắn. . ."

"Thẳng thắn con mẹ mày!" York Rees hét lên rồi lao về gã đàn ông hèn mọn vừa tới. Không cần nghĩ cũng biết, gã này chính là người mà Bé gọi là "Chuột" lúc trước.

Oành!

York Rees lại bị tên quái thú hình người Andrew dùng một quyền đánh bay, sắc mặt tái nhợt, ôm bụng, thân thể không ngừng run rẩy, hầu như không thể đứng thẳng lên được.

Sức chiến đấu của hai bên hiển nhiên không cùng một cấp bậc. York Rees đối chiến với cái tên quái thú hình người này thì chỉ có bị ngược thôi.

"Chơi không vui chút nào! Vu sư đại nhân đã nói không cho phép giết người." Tên Quái thú hình người bẻ tay rôm rốp, tiếc hận nói ra. Sau đó y còn bồi thêm một câu: "Yếu như thế còn muốn cướp địa bàn người khác. Hừ, chỉ có cường giả mới xứng hưởng dụng địa bàn của chính mình." Tuy giọng nói của tên quái thú này ồm ồm, nhưng đầu óc vẫn rất sáng suốt.

Ở một bên, gã Chuột cũng phụ họa giễu cợt thêm: "Ngày hôm nay, ba huynh đệ chúng ta trước tiên dạy cho các người biết cái gì là quy củ của đại lục vu sư. Đó là đạo lý vĩnh viễn là ở năm quyền ai lớn hơn, hặc hặc !" Về mặt của gã quả thực cực kỳ đặc ý, cứ như là chính gã dùng một quyền đánh bay* York Rees vậy.

(*) Nguyên gốc Hán Việt là "Đả mông"

"Không được, chuyện hôm nay không thể cứ như thế mà quên đi. Bég ta từ nhỏ đến lớn đều không có bị thiệt thòi lớn như vậy, ngày hôm nay ta muốn muội muội của y!"

Bég mang khuôn mặt với vành mắt sưng vù một bên tỏ vẻ tức giận, đi về phía York Liana. Ánh mắt kia của gã, quả thực như một con trâu đực đang phun lửa. York Liana đã sớm bị dọa sợ, đứng ở bên người ca ca mà không ngừng run rẩy, còn những người ở khoang tàu đang quan sát thì cũng bộc lộ bộ dáng "Chuyện không liên quan đến ta" để chờ xem kịch vui.

Ngày thứ nhất trên tàu biển, mấy người bọn Grimm liền được học một bài học thực tế đầu tiên về quy củ cốt lõi của đại lục vu sư. Hiện giờ, sắc mặt bọn hắn rất khó coi.

"Người. . . Người nếu dám bắt nạt nàng thì ta liền nói cho Barron đang ở trên boong tàu!" Thời khắc mấu chốt, dù trước đó lo sợ không dám tiến lên trước, Wade lại là người đầu tiên lên tiếng uy hiếp. Chỉ là cái tên này sau khi nghênh đón ánh mắt và khí thế hung hăng của Bég, y cũng nhất thời im bật, lập tức xòe hai tay mà nói: "Ây da. . . Ta chỉ đùa giỡn thôi!"

Oành!

Bég đẩy ngã Wade lăn một vòng, bĩu môi khinh thường, nhất thời nghênh đón hoan hô từ khoang tàu: "Làm khá lắm, Ô hô. . . !"

"Thêm một quyền nữa đi. . . !"

Nhóm người Grimm đứng ở trên hành lang khoang tàu, có chút hoang mang nhìn từng tên từng tên thiếu niên đang vừa thò đầu ra xem trò vui từ gian phòng khoang tàu vừa hoan hô, trong lòng bọn hắn không khỏi sinh ra một loại cảm giác bị cô lập.

Đây chính là quy tắc của thế giới vu sư sao?

Quả nhiên là đủ lạnh lẽo vô tình.

Chính lúc mấy người bọn hắn ở đây có chút tuyệt vọng, thì bỗng nhiên có một giọng nói vui mừng kèm theo tiếng hừ lạnh từ phía sau lưng Grimm truyền ra: "Kẻ mạnh có quyền quyết định địa bàn? Ấy da. . . Tại sao không có ai sớm nói cho ta quy củ này vậy? Ha ha, quá tốt rồi! To con, gian phòng kia của người đã được bốn tiểu thư coi trọng, cái thẻ số gian phòng ở tầng dưới chót khoang tàu này cho người."

Theo lời nói này, thế mà thật sự có một cái thẻ đồng trực tiếp ném tới tên đầu trọc có hình dáng quái thú hình người tên là Andrew kia, sau đó nó rơi bịch một tiếng trên mặt đất. Nhất thời tư duy của Andrew và gã Chuột hầu như bị ngắt quãng, hai người bọn chúng ngây ngốc tại chỗ, không thể tin được bằng con mắt của mình!

Kẻ này điên rồi sao? Định đi tìm cái chết hả?

Mọi người theo tiếng nói mà nhìn lại, thì ra đó là Rafi!

Mấy người bọn Grimm nhất thời nhớ tới điều gì, kinh hi hiện lên mặt, sao mình lại quên cô nàng này nhỉ? Có cô ta ra mặt, với việc nắm giữ sức mạnh vu thuật, thì việc giết chết một tên to con chỉ có sức mạnh cơ bắp hẳn là không có vấn đề gì!

Quả nhiên, chỉ thấy Rafi hé miệng đọc thầm thần chú, rồi chỉ tay về Andrew. Trong tình cảnh tất cả mọi người ở đây đều trợn mắt ngoác mồm khó mà tin nổi, thì chỉ trong nháy mắt có một cái dây leo to lớn đã quấn

người này bảy, tám vòng. Oành một tiếng động vang lên, Andrew do mất đi cân bằng mà ngã trên mặt đất, trong miệng y thì phát ra thanh âm "Ô ô".

"Hỗn đản, chết đi!" Lúc này cách đó không xa, thừa dịp thời khắc Bég đang khiếp sợ, York Rees lại dùng một quyền đánh vào một con mắt khác của gã. Lúc đang còn váng đầu hoa mắt, gã lại bị ăn thêm một cú thúc mạnh bởi đầu gối vào bụng.

"A. . . Các vị đại ca đại tỷ, ta là bị ép! Tha mạng!" Gã Chuột thấy tình thế không ổn, sắc mặt tái nhợt lớn tiếng cầu xin tha thứ. Trong đôi mắt tam giác hiện vẻ cực kỳ hoang mang, thậm chí mồ hôi trên trán cũng ứa ra.

Bởi vì gã hoàn toàn không nghĩ đến chuyện trong đám người này vậy mà lại có một người đã nắm giữ vu thuật, đồng thời còn trực tiếp trói buộc Andrew, khiến y mất đi sức chiến đấu.

Grimm cười gằn một tiếng, chửi: "Bị bức cái con mẹ người! hai tên cặn bã dựa vào sức mạnh của người khác kia, chết đi cho ta!" Dựa vào ngón nghề đánh nhau đầu đường xó chợ lúc bé khi còn làm ăn mày, Grimm đâm một quyền đã khiến gã ngã lăn quay.

Yên tĩnh, giờ đây cả khoang tàu đều im lặng như tờ.

Ánh mắt của tất cả mọi người tập trung vào Rafi. Bởi vì mọi người được giám định có tư chất làm vu sư học đồ ở đây đều là người đảo Đông San Hô, là tiểu đảo thuộc hải vực hẻo lánh, cho nên họ căn bản không biết Rafi dựa vào Ma đạo vu khí để phóng thích vu thật Ma pháp, mà cùng cho rằng Rafi là dựa vào chính sức mạnh của cô để dùng vu thuật. Do đó, trong lòng bọn họ sinh ra chấn động, sợ hãi.

Dù sao, đây chính là sức mạnh siêu phàm của vu thuật thần bí mà!

"Ha ha! Quá tốt rồi, rốt cục có thể ở tầng chóp khoang tàu, không cần cùng những gã thủy thủ nhét chung một chỗ. Cám ơn tên to con nhà người

nhé!" Rafi vui mừng tiến vào gian phòng mới của mình, cũng không thèm quay đầu mà đóng cánh cửa gỗ lại: "Rầm".

Mọi người ở khoang tàu thấy trò hay đã kết thúc, cũng dồn dập đóng lại cửa phòng của chính mình, không còn quan tâm đến nơi này. Grimm nhìn qua ba tên gia hỏa đã mất đi sức chiến đấu, không để ý thêm, quay sang nói với huynh muội York Rees: "Nếu đã xong việc, vậy thì ta cũng trở về đây!"

Trong lúc nhất thời York Rees cũng không biết nên nói cái gì. Nhớ lại hành vi của mình vào mấy ngày trước đó, y chỉ cảm thấy xấu hổ vô cùng, bởi vậy chỉ miễn cưỡng gật gật đầu.

"Cám ơn, ta. . . Ai. . .!"

Ngược lại, York Liana đứng bên cạnh biết tính tình ca ca mình, nước mắt lưng tròng nhìn về Grimm nói ra lòng cảm kích: "Cám ơn các người, tôi và ca ca vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, cũng cảm ơn Wade ca ca." York Liana quay đầu nói lời cảm tạ với Wade đang đứng cách đó không xa với bộ dạng có chút lúng túng.

Cái tên Wade này vừa từ dưới đất đứng lên, vành mắt đen một vòng, chỉ là lúng túng miễn cưỡng cười cười, sau đó liền rời khỏi.

Vẫn là Bin Johnson hài lòng ha ha cười nói: "Ta là người dân thành thị Tamboux Rosen vĩ đại, tất nhiên là nhịn không nổi việc đồng bạn bị bắt nạt nha. Vì đồng bạn thì ta có thể lên núi đao, xuống biển lửa, đừng nói chi đối phương chỉ là một tên quái vật hình người cao hai mét chứ, cho dù là vực sâu ác ma. . ."

Grimm không nói gì, nhanh chân rời đi.

"Này này, Grimm chờ ta với. Cú đấm vừa rồi của cậu quả thực là một quyền mà ta thấy tiêu sái nhất đó, quá đẹp trai rồi! Lại phối hợp với câu ‘Bị

ép cái con mẹ người' kia, ta dám đánh cược, Shirley nếu như nhìn thấy, tuyệt đối sẽ bỏ rơi bạn trai của nàng mà lao vào lòng người. . ." Bin Johnson tiếp tục lái nhai bên tai Grimm.

Sau đó, Grimm mở ra cửa phòng của mình. Vừa mở cửa ra, lập tức một cỗ mùi vị mốc meo phả ngay vào mặt, Grimm cau mày phẩy phẩy. May mà gian phòng của Grimm cũng không có tên gia hoả nào có mắt không trông chiếm lấy, bằng không Grimm còn phải dọn dẹp thêm một lần nữa.

Chẳng qua nói đi cũng phải nói lại, nếu thật sự có một tên gia hoả ngay cả khoang tầng ba cũng muốn cướp, Grimm nghĩ rằng với sức chiến đấu của hắn cũng có thể ung dung đánh ngã tên đó.

Gian phòng này không lớn, chỉ khoảng mười mấy mét vuông. Trừ một cái giường, một cái bàn, một cái ghế ra, thì cũng không còn vật gì nữa. Ân, đương nhiên, trên giường vẫn có chăn đệm, trên bàn cũng có một chiếc giá đèn có cắm nến sáp.

"Ai. . ." Thở dài một hơi, tuy rằng hoàn cảnh trong khoang tàu không được tốt lắm, nhưng trước tiên cũng chỉ có thể đi ngủ cái đã. Grimm tắt sáng ngọn nến, đóng kỹ cửa phòng, lấy ra quyển 《 Minh Tướng Dẫn Dắt 》 và 《 Cải Tạo Khứu Giác Và Đồ Phở Mùi Vị 》 .

Nói đến 《 Minh Tướng Dẫn Dắt 》 , tuy Grimm đã nỗ lực học tập hơn nửa tháng, kích phát thành công Ma lực trong cơ thể, thế nhưng căn cứ vào sự tìm hiểu của Grimm về 《 Minh Tướng Dẫn Dắt 》 , theo bên trong sách có đề cập đến thì Ma lực của hắn chỉ 2-3, thuộc về trạng thái bước đầu kích phát mà thôi.

Mà dựa theo 《 Minh Tướng Dẫn Dắt 》 đã trình bày, Ma lực của một vu sư bình thường được tính dựa trên việc lấy tinh thần lực nhân với 10 thì cho ra phạm vi ba động tương đương.

Nói cách khác, với tình huống tinh thần lực được giám định là 12 của Grimm, hẳn là hẳn có trên dưới 120 ba động (gợn sóng) Ma lực.

"Đáng tiếc hẳn không có một cái Thủy Tinh Cầu nào, cho nên không có cách nào hiểu rõ tình huống của bản thân!" Grimm có chút tiếc hận cảm thán. Thủy Tinh cầu là một Ma đạo vụ khí thường thấy nhất mà vụ sư vẫn hay dùng. Nó có rất nhiều công dụng, hiểu rõ tình trạng bản thân chính là một trong những công dụng của Thủy Tinh Cầu.

《 Cải Tạo Khứ Giác Và Đồ Phổ Mùi Vị 》 , quyển sách Ma thuật này còn thâm ảo hơn quyển 《 Minh Tượng Dẫn Dắt 》 nhiều lắm. Trong đó có nhiều từ ngữ liên quan đến kiến thức chuyên môn, còn Grimm lại là người không có tri thức về vụ sư thì làm sao nghiên cứu cho rõ ràng cặn kẽ được.

Chẳng qua là, quyển sách Ma pháp này kỳ thực cũng có phân biệt ra hai phần. Phần đầu là Cải Tạo Khứ Giác, dựa theo lý giải của Grimm, nó có lẽ là một loại vụ thuật thay đổi năng lực dùng cái mũi của bản thân vụ sư, mà chính cái tên vụ thuật này cũng gọi là "Cải tạo khứu giác". Vì vụ thuật này liên quan quá nhiều đến kiến thức chuyên môn, thực sự thì Grimm không có cách nào để hiểu thấu đáo được.

Mà phần tri thức thứ hai của quyển sách này chính là Đồ Phổ Mùi Vị. Bên trong có đầy đủ ghi chép về chuyện vụ sư có thể phân chia hết thảy các loại mùi thành 17852 phần tử hoặc nguyên tố khác nhau. Hơn nữa, một số mùi đặc biệt trong đó có thể gây nên phản ứng cho con người càng được ghi chép tỉ mỉ. Nhìn rồi không có chuyện gì làm, Grimm cảm thấy những tri thức này có thể giúp hẳn trong tương lai, nên định tìm hiểu toàn bộ.

Có chuyện để làm, thời gian trôi qua cũng nhanh hơn. Trong nháy mắt, đã mười ngày trôi qua, trên tàu lại có thêm không ít vụ sư học đồ, sau đó chiếc tàu biển to lớn này mang lượng lớn vụ sư học đồ đi vào biển rộng.

Trong biển sâu có vô số truyền thuyết khủng bố đếm không xuể, cho dù Grimm là cư dân vùng tiểu đảo hẻo lánh cũng từng nghe qua rất nhiều phiên bản cổ sự, cổ sự về một ít hải dương cự thú (con thú khổng lồ) thần bí bất ngờ lật tung tàu thuyền trên biển càng là nhiều không kể xiết. Nói chung, khu vực biển sâu là một địa phương mà ngay cả vụ sự cũng chưa thể hoàn toàn thăm dò hết, tràn đầy bất ngờ và sự thần bí.

Lại nói đến mấy ngày này, Grimm nhìn đồ ăn trước mặt mà cau mày, thở dài nói: "Lại là canh cá tươi nấu nấm?"

Chẳng trách Grimm thở dài, chỉ cần ai liên tục mười ngày đều ăn cùng một món thì cũng buồn nôn hết thôi. Đối với việc tại sao luôn là món canh cá tươi nấu với nấm, Grimm hoài nghi, những cây nấm này vốn là do vụ sự dùng chính Ma pháp vụ thuật của mình để nuôi trồng. Còn những con cá tươi kia tất nhiên là do thủy thủ đánh bắt từ trong biển rộng rồi.

Không ít người phàn nàn với Barron về chuyện này, kết quả là một ngày sau Barron hồi đáp: "Chủ nhân đã nói rồi, không thích ăn thì có thể không ăn." Sau đó gã liền không để ý tới mọi người nữa, làm cho mọi người nhất thời không biết nên nói cái gì.

Cau mày, lúc Grimm còn đang bưng chén canh cá nấu nấm định nuốt xuống, đột nhiên trong khoang tàu có một trận rối loạn, mơ hồ nghe như có người hô: "Hải tặc đến rồi! Hải tặc đến rồi!" Hơn nữa giọng điệu trong thanh âm đó nhiều phần là hưng phấn, không có bất kỳ sợ hãi gì.

Cũng khó trách, đây chính là một chiếc tàu biển có vụ sự tọa trấn, tất nhiên sẽ không sợ bọn hải tặc rồi, thậm chí hải tặc nếu tình cờ đến đây còn giúp cho những đứa trẻ vụ sự học đỡ mang tâm trạng nặng nề ở khoang tàu có thêm cảm nhận mới mẻ nữa ấy chứ!

Grimm cũng kinh ngạc một hồi rồi bước ra ngoài đi về phía khoang tàu.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 10: Ma Pháp Thạch

Lúc này đang là hoàng hôn, con tàu lớn của trụ sở học viện vu sư Lilith lướt qua những cơn sóng do gió thổi trên mặt biển. Trên boong tàu lúc này, đã có đủ hai hay ba trăm người đang đứng đó, hưng phấn hò hét, chỉ chỉ trỏ trỏ về phía một con thuyền lớn cách nơi này 300 mét.

"Mau nhìn, đúng là hải tặc, đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy hải tặc đấy!"

"Đối phương làm hải tặc mà lá gan cũng nhỏ quá đi, sao còn không nhanh nhanh đến đây?"

Các vu sư học đồ nghị luận sôi nổi, không để ý chút nào đến hình tượng của mình, còn những tên thủy thủ kia lại có bộ dáng thong dong. Cũng khó trách bọn họ không có nửa điểm sợ hãi với những tên hải tặc trong truyền thuyết kia, đây là con tàu đưa đón vu sư học đồ của trụ sở học viện vu sư Lilith, chỉ nói riêng chuyện năm mươi tên thủy thủ ở đây đều là kỹ sĩ tiêu chuẩn, hơn nữa trên tàu còn có một gã thủ lĩnh thủy thủ Barron có thực lực kỹ sĩ truyền kỳ và chủ nhân của hãn là Duras. Ở trên con tàu biển của vu sư học viện này thì đúng là không cần lo lắng gì về thuyền hải tặc bình thường.

Còn nếu có một số thuyền hải tặc cỡ lớn thuyền đến đây cướp đoạt, nhưng chỉ cần vu sư Duras tự mình ra tay, cho những gã hải tặc kia mười ngàn lá gan thì chúng cũng không dám lên tàu ấy chứ.

Grimm nhìn về chiếc thuyền hải tặc ở phương xa, chiếc thuyền kia hơi nhỏ hơn con tàu này một chút, có vẻ dài khoảng bảy mươi, tám mươi mét. Nhưng trên trên hàng rào trên mạn thuyền, cột buồm, trên lan can có đầy người túm tụm leo trèo, mới chỉ nhìn sơ qua vậy mà có không ít hơn ngàn người trên thuyền.

Những tên hải tặc này toàn bộ đều là nam nhân, quần áo lam lũ, thậm chí trong đó cũng không thiếu kẻ bị cụt tay thiếu chân hoặc độc nhãn (chột một mắt). Từng tên từng tên cầm đoản đao (thanh đao ngắn), cung tên, có tên thì vừa thả neo dây thừng vừa kêu lớn, xem ra tất cả bọn chúng đều đang hưng phấn quay đầu nhìn qua, có vẻ như rất dư thừa tinh lực. Còn tại sao trên thuyền hải tặc lại không có nữ nhân? Bởi vì bọn hải tặc tin rằng, nữ nhân sẽ mang đến vận rủi khi lên thuyền, sẽ đưa tới cự thú mạnh mẽ từ đáy biển phá hủy thuyền, do đó bọn chúng sẽ bị hải yêu (yêu thú trong hải dương) tà ác gặm nhấm máu thịt xương cốt của chúng.

Tất cả hải tặc đều tin chắc vào điều này mà không có một chút nghi ngờ nào.

Bất quá, Grimm phát hiện thuyền hải tặc tựa như cũng không lập tức tới gần con tàu này. Nguyên nhân rất đơn giản, hải tặc trên thuyền thông qua rất nhiều kính viễn vọng đã phát hiện mục tiêu có dị dạng, trên tàu chỉ toàn là một đám hải tử (đám nhóc con) đang hưng phấn hoan hô sao?

Đột nhiên, tên đầu lĩnh hải tặc đã trải qua nhiều năm kinh nghiệm đi biển dường như nghĩ tới điều gì, sắc mặt y bỗng hoàn toàn biến đổi, trong nháy mắt trên trán của y cũng ứa ra một tầng mồ hôi lạnh, một mắt còn lại lộ vẻ sợ hãi sâu đậm, lập tức quay về tên hải tặc đang cầm lái ở bên cạnh gầm hét lên: "Quay đầu, nhanh, lập tức quay đầu!"

Thái độ tên đầu lĩnh hải tặc chuyển biến tựa hồ cũng khiến những kẻ xung quanh và ngay cả con khiên trên bả vai của y cũng sợ hết hồn. Nó kêu

lên một tiếng "Chi" rồi rời đi, nhảy lên lan can, còn tên hải tặc cầm lái kia đã sớm bị dọa sợ, lắp ba lắp bắp hỏi: "Quay đầu!?"

Có thể nhìn ra được, uy tín của tên đầu lĩnh già dặn này vẫn còn rất cao.

Cánh tay gắn móc kim loại trực tiếp đẩy tên hải tặc cầm lái ra, đầu lĩnh hải tặc căn bản không giải thích gì, một cánh tay cụt còn lại điên cuồng xoay tròn đầu bánh lái, con thuyền mang theo hơn ngàn tên hải tặc đang trợn mắt há mồm hải chạy trốn như bay.

Mà bên này, trên tàu biển của trụ sở học viện vu sư Lilith, cửa phòng thuộc về riêng vu sư cao quý Duras đột nhiên mở ra, chỉ thấy hai thiếu niên một nam một nữ hiếu kỳ đi ra. Rất nhiều người nhìn hai người vu sư học đồ, có tuổi cùng bọn họ không xê xích bao nhiêu, đi ra từ trong phòng vị vu sư kia, tất cả mọi người có chút không thể tin vào con mắt của mình.

Trên boong tàu, trong lúc nhất thời cả đám vu sư học đồ đều nghị luận sôi nổi.

"Rốt cuộc hai người kia có lai lịch gì? Mẹ kiếp bọn họ vậy mà lại không cần ở khoang thuyền, những ngày qua chúng ta phải ngửi mùi nấm mốc, ăn uống những món canh nấm kia, vừa nghĩ đến thì quả thực ta chỉ muốn thổ huyết* a!"

"Trời mới biết ! Lẽ nào là hậu bối của vu sư đại nhân?"

"Không biết thì đừng nói mò, lúc còn ở trên boong vu sư đại nhân đã nói hai người kia là thiên tài tuyệt thế mà trăm năm ở thế giới vu sư cũng khó gặp, khi đó chúng ta đến sớm nên đã nghe được. . ."

Mọi người nghị luận sôi nổi, chỉ chỉ trỏ trỏ về hai người vừa đột nhiên xuất hiện kia. Thế nhưng dáng vẻ hai người kia căn bản không để ý đến.

Biểu hiện ngạo mạn đó quả thực y như biểu hiện của York Rees ở thành Bi Seer lúc trước, khiến người ta thật là khó chịu.

Nữ hài (đứa bé gái) mặc váy màu trắng, mái tóc dài vàng rực rỡ, một đôi mắt màu xanh lam hổ phách nhìn có vẻ ngây thơ thuần khiết, khoe miệng mang theo nụ cười mỉm mê người, như là một cô công chúa bé bỏng đáng yêu. Chẳng qua là từ ánh mắt coi thường của nàng ta khi nhìn lướt mọi người ở xa xa trên boong mà xem, nàng ta cũng không phải là người thiên chân vô tà (ngây thơ lương thiện) như vẻ bề ngoài.

Còn về phần nam hài (đứa bé trai), khuôn mặt chỉ chăm chú đùa bỡn một chú chuột bạch đang ở trong tay y, thậm chí căn bản không nhìn những người trên boong, dường như chú chuột trên tay hẳn còn quan trọng hơn nhiều so với tất cả mọi người ở đây. Nếu như nhất định phải dùng một từ để hình dung thái độ này, vậy đó chính là “Miệt thị”.

"Meteorite Li* ca ca, ca mau nhìn, những tên hải tặc kia đã chạy mất, thật là vô vị mà!" Nữ hài làm nũng nói, đồng thời quơ quơ mái tóc dài màu vàng óng, tự nhiên nó bị gió biển thổi xòa ra.

(*) Meteorite có nghĩa là thiên thạch, Li là họ Lý

Nam hài đang đùa bỡn chú chuột bạch trên tay căn bản không có ngẩng đầu lên, chỉ bĩu môi đáp: "Đã nói trước với muội rồi, trên biển rộng này không có cái gì gọi là hải tặc không có mắt dám động đến tàu thuyền của học viện vu sư nha. Muội không nghe ta, nhất định phải ra xem một chút, ở trên boong tàu này quả thực xú chết ta rồi, chúng ta vào trong đi!"

"Được rồi, chỉ là quá vô vị thôi. . .!"

Nữ hài và nam hài không nhìn vẻ mặt của những người khác, giống như không có chuyện gì xảy ra lại tiến vào gian phòng chỉ có vu sư đại nhân mới có tư cách ở.

Lúc này ở trên boong, ngoại trừ đông đảo thủy thủ không cảm thấy kinh ngạc gì, những vụ sư đó học đồ còn lại đã sớm tức muốn nổ phổi, liên tục phẫn nộ chửi bới, khó chịu đến cực hạn.

Bởi dẫu sao thì, bọn họ là người nào chứ? Ở trong mắt những vụ sư học đồ này, bọn họ chính là những vụ sư học đồ được tuyển lựa ra từ bên trong mười triệu người, là tinh anh. Bản thân bọn họ chính là người tương lai sẽ trở thành vụ sư vĩ đại, tự nhiên có kiêu ngạo thuộc về mình, hai người kia kiêu ngạo càng rõ ở trước mặt mọi người làm cái gì? Còn nói ở trên boong thuyền “Xú chết ta rồi”, vậy những thứ mùi khó chịu tràn ngập ở trong khoang thuyền nơi mà bọn họ ở hằng ngày thì còn như thế nào nữa?

Rất nhiều người nhận định, hai người này chẳng lẽ có chút bối cảnh ở đại lục vụ sư, hoặc là có quan hệ nào đó với vụ sư Duras. Vốn là hai kẻ cáo mượn oai hùm mà thôi, kể cả Grimm cũng vậy, hẳn cũng rất khó chịu với hai người này.

Khó chịu thì khó chịu*, cho dù có lý do lớn bằng trời thì mọi người cũng không dám đi chất vấn vụ sư Duras. Vậy là, trận phong ba từ hải tặc này cứ kết thúc như thế.

(* Dịch: Khó chịu thì đành chịu khó thôi, làm gì được người ta^^)

Ba ngày sau phong ba từ bọn hải tặc kia, chính lúc đang đọc 《Đồ Phổ Mùi Vị》, Grimm đột nhiên nghe thấy có người gõ cửa, lắc lắc đầu, hẳn tưởng rằng cái tên Bin Johnson lại tới nữa. Những ngày qua trong khoang thuyền, cũng là tên đó không có chuyện gì thì lại đến phòng của Grimm dạo một vòng. Nhưng sau khi mở cửa, Grimm phát hiện người đến là hai huynh muội York Rees và York Liana.

Hơi chút kinh ngạc, nhưng Grimm vẫn biểu thị thái độ hoan nghênh như trước, mời hai người vào phòng. Sau khi suy nghĩ một lát, hẳn lại lấy ra nước trái cây mà những ngày qua vẫn chưa uống để chiêu đãi hai người.

Nước trái cây dùng phương pháp bảo tồn của quý tộc, đủ bảo đảm hai tháng không biến chất.

Có thể nhận ra, trải qua vụ đánh nhau trong khoang thuyền trước đây, York Rees liền đã không còn ngạo mạn như trước nữa, y trở nên thận trọng, thành thực rất nhiều. Còn York Liana tuy rằng còn có chút câu nệ ngại ngùng, thế nhưng lần này lại chủ động đến nói chuyện.

"Grimm ca ca, cảm tạ ca đã giúp chúng ta lần trước, ta cùng ca ca vô cùng cảm kích!" Âm thanh có hơi nhỏ, đại khái cho dù còn là bé gái nhưng khi nói ra những lời này thì cô vẫn lộ ra vẻ nhu nhược, cực kỳ xấu hổ.

"Ây. . . Chuyện như vậy, hai người không cần để ý." Grimm ứng phó một thoáng. Nói thật, với tình hình lúc đó, tuy rằng trước đó hẳn rất khó chịu với York Rees, nhưng với tư cách cùng một chiến tuyến trên còn tàu này, cho dù như thế nào đi nữa thì hẳn cũng phải chú ý giúp đỡ lẫn nhau đây, chí ít theo Grimm điều này là cực kỳ tất yếu.

Hơn nữa nói cho cùng, kỳ thực vẫn là nhờ Rafi cả thôi.

"Không, không, chúng ta thật sự rất cảm kích Grimm ca ca, thật sự!" York Liana cuống quýt bổ sung, sau đó tựa hồ cô lại cảm thấy không đủ trịnh trọng, cố gắng khiến cho mình biểu hiện nghiêm túc một chút, rồi cẩn thận từng li từng tí lấy ra hai tảng đá từ trong quần áo: "Đây là bảo vật khi còn bé mà ta cùng với ca ca một lần bất ngờ lượm được, sau này chúng tôi mới biết thì ra đây là Ma pháp thạch*, là loại tiền tệ lưu thông trong thế giới vu sư. Những năm qua, ta và ca ca lãng phí một chút, bây giờ chỉ còn sót lại mấy khối, cho nên. . . Hai khối Ma pháp thạch này tặng cho ca, để biểu đạt lòng cảm kích của chúng tôi."

(*) Ma pháp thạch: hòn đá chứa dạng năng lượng là Ma lực

Grimm có chút giật mình nhìn hai huynh muội bọn hắn. Bọn hắn vậy mà lại tiền tệ lưu thông của vu sư? Đâu không phải là kim tệ hay ngân tệ

nha, người bình thường muốn thấy cũng không được, thậm chí trước đây Grimm căn bản chưa từng nghe nói đến thứ này.

Không nghĩ tới, đôi huynh muội này lại có loại vật quý giá như thế từ sớm. Khó trách trước đây York Rees lại ngạo mạn như vậy, nguyên lai là vì có loại vật cao cấp này bên người.

...

Mười mấy phút sau, hai huynh muội York Rees, York Liana đứng dậy cáo từ. Mười mấy phút này, vẫn là York Liana nói chuyện với Grimm, York Rees từ đầu đến cuối một câu cũng không nói, xem ra chuyện ngày đó vẫn là đả kích không nhỏ với y, khi đối diện với Grimm thì y vẫn còn lúng túng.

Bất quá lúc hai người muốn rời đi, York Rees đột nhiên vỗ vai Grimm một cái, trịnh trọng nói: "Trước đây là ta không đúng, từ nay về sau, người và Bin Johnson là hai huynh đệ của ta. York Rees ta cam kết !" Sau đó y không quay đầu mà lập tức rời đi.

Đối với lời hứa hẹn "Chân thành thông báo" của York Rees, gò má Grimm co rút hai lần. Có thể nhìn ra được Grimm cũng không thích ứng với lời đối thoại tâm tình trực tiếp như thế, bởi vậy hẳn chỉ theo lễ nghi gật gật đầu mà thôi.

Chờ sau khi hai huynh muội bọn hắn đều rời khỏi, Grimm tiếp tục ngồi ở trước bàn, chỉ có điều lúc này trên bàn còn có thêm hai khối đá to bằng ngón cái, chính là cái kia hai khối Ma pháp thạch trong truyền thuyết. Với sự hứng thú dạt dào, Grimm cầm lấy hai khối Ma pháp thạch này rồi cẩn thận nghiên cứu, dù sao thì Grimm biết tên nó mà thôi. Đối với vụ sự học đồ mà nói, cho dù chỉ có một quả Ma pháp thạch cũng là của cải tương đối quý giá.

VU SƯ CHI LỮ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11: Thảm Họa Trên Biển

Số phận lưu lạc khốn khổ để đôi mắt của hắn vốn vẫn luôn luôn toả ra vẻ căm hận ghê gớm, sự căm hận này thậm chí đã biến thành một luồng lạnh lẽo có thể ảnh hưởng người khác, chỉ cần hơi tới gần ngay lập tức sẽ làm cho người cảm thấy lạnh lẽo âm trầm thấu xương.

Bởi vậy, hắn phải nguy trang chính mình trong mọi thời khắc, chỉ có đêm đen mới có thể khiến hắn bỏ đi lớp vỏ đối trá kia.

Ji Langmu ngồi ở đỉnh chóp nhất của cột buồm, tùy ý để gió biển cuồng bạo đẩy đưa, vẫn thờ ơ không quan tâm. Hình như từ lâu trái tim của hắn đã so với cơn cuồng phong này càng thêm mãnh liệt, càng thêm lạnh lẽo âm trầm. . .

So với đứa bé mồ côi sinh ra tại thành Bi Seer nơi hải đảo hẻo lánh, Ji Langmu có số phận càng thêm ly kì khúc chiết, đây cũng là số phận của một trong vô số nhân loại bình dân tầng thấp nhất vu sư Đại Lục.

Mười lăm năm trước, đó là buổi tối yên tĩnh ở một thôn trang bình thường. Đúng vào buổi tối hôm ấy, Hắc vu sư* kinh khủng xuất hiện ở thôn trang này, tùy ý giết hại tất cả những lực lượng có can đảm phản kháng ý chí của mình.

(*) Một dạng vu sư sẽ được nói rõ ở những chương sau.

Mà mục đích thực sự của tên Hắc vu sư kia là thu thập vật liệu thí nghiệm – nhân loại còn tươi sống.

Không người nào có thể hiểu rõ suy nghĩ trong đầu một cái Hắc vu sư bình thường, bọn họ đã lạc lối trên con đường theo đuổi tri thức của vu sư. Vì đạt đến lực lượng mạnh mẽ hơn mà không chừa thủ đoạn nào, thậm chí dưới cái nhìn của bọn họ, những đồng loại nhỏ yếu kia cũng chẳng qua là đá kê chân trên con đường mình đi tới thôi. Điều không ngờ là, mục đích tồn tại của vu sư cùng vu thuật nguyên thủy nhất thực sự lại là vì bảo vệ nhân loại không bị sinh mệnh mạnh mẽ ở thế giới khác cướp đoạt và nô dịch.

Trong lao tù đầy hắc ám, Ji Langmu vượt qua quãng thời gian dài mười lăm năm tối tăm không thấy ánh mặt trời. Từ lúc còn nhỏ vừa mới bắt đầu mắt thấy từng cái từng cái người thân bị Hắc vu sư dùng sức mạnh không thể kháng cự bắt đi, cưỡng ép tiến hành những thí nghiệm tàn nhẫn, đến khi một nhóm lại một nhóm "Vật liệu thí nghiệm" mới bị bắt giam vào lao tù.

Ji Langmu đã nhìn thấy quá nhiều người chết đi, thậm chí cái chết của họ quá mức tàn nhẫn, quỷ dị.

Không có ai biết hẳn nhờ cái gì mới có thể một lần lại một lần ở trên bàn thí nghiệm chỉ có một phần vạn cơ hội sống sót còn sống như kỳ tích, thậm chí ngay cả tên Hắc vu sư kia đều hình như hơi không thể tin tưởng cái kỳ tích này. Nhưng Ji Langmu quả thật đã làm được, hơn nữa sau khi lần lượt không ngừng đối mặt với sợ hãi tử vong, hai mắt của hắn từ từ bình tĩnh, trở nên cực kỳ lạnh lẽo, giống như tảng băng gào khóc dưới vực đen sâu thẳm trong truyền thuyết.

Mãi cho đến một năm trước, vu sư Liệt Ma của học viện Black Tower tiêu diệt tên Hắc vu sư ác độc này, đến khi cứu ra tất cả bình dân bị nhốt trong lao tù kia. Mười lăm năm đã qua, Ji Langmu mới chính thức lần thứ hai có được tự do. Vì thế, Ji Langmu ngay lập tức coi người vu sư Black Tower mà hắn nhìn thấy đầu tiên kia như là phụ mẫu tái sinh của mình.

Cùng lúc đó, trong sự đồng lòng góp sức của đông đảo vu sư Black Tower, cũng tìm ra được nguyên nhân làm cho Ji Langmu có thể liên tục ở trên bàn thí nghiệm mà không chết. Trong sự khiếp sợ của đông đảo vu sư, bọn họ biết học viện vu sư Black Tower nghênh đón một tên khoáng thể kỳ tài có thể nói toàn bộ vu sư thế giới ngàn năm khó gặp, tất cả chỉ vì cái thiên phú sắp đạt đến nghịch thiên kia của hắn.

Rất nhanh, Black Tower có được một tin tình báo, ở đảo Đông San Hồ xa xôi xuất hiện hai thiếu niên thiên tài thiên phú hiếm thấy, nhưng mà nơi đó lại thuộc về địa bàn của một trụ sở học viện vu sư khác là Lilith.

Một đám người sinh ra dã tâm, kết quả là cạnh tranh lẫn nhau, kẻ yếu là con mồi của kẻ mạnh, với sự cạnh tranh đào thải làm tụt ngưỡng, học viện vu sư Black Tower khởi xướng một lần nhiệm vụ chặt chẽ tỉ mỉ . . .

"Ừc ừc. . ." Trong đêm tối, một con cú mèo bình tĩnh đậu lên vai Ji Langmu, Ji Langmu dường như đã chuẩn bị trước, không hề ngạc nhiên chút nào, đôi mắt màu đen nhìn về phía con cú mèo.

"Theo tốc độ đi này của các người, khoảng chừng là sáng sớm ngày mai bảy giờ sẽ đến cái hải vực đó, đem đồ vật kia rải vào khoang tàu là được rồi." Con cú mèo thấp giọng nói bằng tiếng của con người.

Ji Langmu lạnh lùng nói: "Biết rồi."

Theo một trận cuồng bạo gió biển thổi vào, con cú mèo loạng choạng loạng choạng bay về phía xa xa, Ji Langmu bình tĩnh ngồi như trước, đôi mắt lạnh lẽo nhìn về phía bóng tối vô tận ở phương xa. . .

. . .

Mấy ngày nay, sinh hoạt của Grimm dường như chỉ có hai cái chủ đề, nghiên cứu sách ma pháp và canh cá tươi nếm. Trong khoang tàu không

thấy rõ được bên ngoài là ban ngày hay là đêm đen, chỉ có một cây nến bốc cháy duy trì cái nguồn sáng dường như vĩnh hằng kia.

Dụi dụi con mắt, con mắt chua xót đã bắt đầu trải rộng một ít tơ máu, Grimm khép lại không biết xem bao lâu 《Cải Tạo Khứu Giác Và Đồ Phổ Mùi Vị》, chậm rãi xoay người, hần lăm bầm nói: "Bin Johnson cái tên này đã lâu không đến rồi, ai, đi ra ngoài đi một chút đi." Có thể là quá lâu không hề nhúc nhích, Grimm toàn thân xương sau khi vang kễ kễ kễ kễ, lúc này mới đem đá ma pháp cùng sách ma pháp cất cẩn thận bên người, rời đi khoang tàu.

"Vậy mà là sáng sớm?" Grimm hơi kinh ngạc lăm bầm một câu, ở trong cảm giác thời gian của hắn vẫn tưởng rằng là đêm khuya đây.

Ầm ầm!

Két két, âm thanh điếc tai nhức óc truyền đến. Ở trong tầng năm khoang tàu đang chuẩn bị hướng về boong tàu đi đến Grimm đột nhiên té ngã, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy thuyền lớn long trời lở đất, lay động dữ dội. Suy nghĩ đầu tiên chính là va phải đá ngầm rồi!

Grimm còn không kịp tỉnh táo lại, trong khoang tàu liền vang lên ầm ỉ tiếng rít gào kinh hoàng hỗn độn.

"Chuyện gì, va phải đá ngầm sao?"

"Cứu mạng a! Quái vật a. . .!"

Đông đảo vu sư học đồ sợ hãi rời khỏi khoang, muốn đi trên boong tàu hòng xem rõ tình huống. Nhưng mà đúng vào lúc này, ngay lối ra boong tàu đột nhiên xuất hiện một Hải yêu to lớn thân cao tới hai mét năm. Con Hải yêu to lớn này nửa người trên là hình người, nửa người dưới lại là thân rắn, đồng thời toàn thân phủ đầy vảy màu xanh, hai tay cầm một cái đinh ba lóe sáng ánh kim, tham lam nhìn một đám vu sư học đồ đang trợn mắt há mồm.

Mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, không cần nghĩ cũng biết con Hải yêu này tuyệt đối không phải một đám vu sư học đồ như bọn họ có thể đối phó!

"Phải làm sao đây? Làm gì bây giờ. . ."

Một cánh cửa phòng của căn phòng bên cạnh lối ra boong tàu chọt mở ra. Một vu sư học đồ còn đang mê man mở miệng dò hỏi, muốn hiểu rõ tình huống bên ngoài, nhưng cũng vừa đúng lúc nhìn thấy con quái vật ở đó.

"Mẹ nó, không phải mình đang nằm mơ chứ?"

Tên vu sư học đồ này chỉ kịp chửi to một tiếng, cây đinh ba to lớn của Hải yêu lập tức đâm một phát xuyên qua người tên vu sư học đồ này. Cây đinh ba kim loại chế tác có chút thô ráp thậm chí mang ra một đoạn ruột. Mùi máu tanh dày đặc nhất thời tràn ngập toàn bộ khoang tàu.

"Chạy mau a! Hải yêu, là Hải yêu! Hải yêu giết người rồi!"

Tầng năm của khoang tàu nhất thời như ong vỡ tổ, các vu sư học đồ sợ hãi trốn chạy, xô đẩy lẫn nhau. Cái chết của tên vu sư học đồ vừa bị giết kia thực sự kích thích rất nhiều người. Mà vu sư học đồ tầng bốn thì còn trong trạng thái mê man, muốn nhìn lên xem rốt cục là tình huống như thế nào, nhưng ở hoàn cảnh chen chúc nhau làm cho toàn bộ khoang tàu hỗn loạn lộn xộn.

"Grimm, tới đây đi!" York Rees bắt chuyện với Grimm, bên cạnh còn có York Liana. Grimm vui vẻ, vội vàng chạy tới.

"Chờ ta một chút!" Không biết vì lý do gì, Rafi đang ở cách vách vậy mà cũng chạy tới, hình như cảm thấy ở một mình một gian phòng không an toàn lắm, nhiều người thì lực lượng mạnh hơn. Nhưng đúng lúc này, cũng có hai cái vu sư học đồ đang trong hoảng loạn tạm thời tránh né chạy vào

gian phòng của York Rees. Mọi người trong phòng gắng sức chặn lại cửa gỗ.

Tất cả mọi người đều sợ hãi bối rối, Grimm có thể rõ ràng nghe thấy trong hành lang truyền đến từng tràng tiếng kêu khóc thảm thiết, giống như những quái vật kia nhiều hơn một con, đang trắng trợn tàn sát đám người không kịp chạy trốn. York Rees dùng bàn, giường, và tất cả mọi thứ có thể chặn lại ở cửa. Trong nháy mắt căn phòng yên tĩnh lại, chỉ còn dư lại tiếng hít thở ồ ồ cùng tiếng tim đập kịch liệt.

Không biết rốt cuộc trong khoang tàu có bao nhiêu vụ sư học đồ gặp nạn, nhưng từ tiếng kêu thảm thiết mà đoán thì chắc chắn không dưới hai mươi người.

Cùng lúc đó, từ từ có âm thanh nhân loại và Hải yêu chém giết, tiếng gầm gừ "khà khà" khàn khàn kỳ lạ truyền đến. Mọi người trong phòng đều vui vẻ, đoán được hẳn là những đám thủy thủ vũ lực mạnh mẽ kia đã tới cứu viện.

Lần thứ nhất, mọi người cảm thấy được những đám thủy thủ dơ bẩn thô lỗ kia lại làm người ta yêu thích như vậy.

Nhưng mà dù cho đám thủy thủ tới cứu viện, trong khoang tàu lại vẫn cứ truyền đến tiếng kêu thảm thiết của đông đảo vụ sư học đồ. Đột nhiên, sau khi sát vách truyền đến tràng âm thanh phá cửa bùng nổ ra tiếng gào khóc kêu thảm thiết đầy tuyệt vọng, trong lòng mọi người lạnh lẽo, không cần nghĩ cũng biết tất nhiên là Hải yêu kinh khủng kia đã phá cửa vào, tiến hành một hồi tàn sát đẫm máu.

Mấy người York Rees ở trong khoang tàu cũng không ai dám phát ra tiếng, trong đôi mắt có chút tuyệt vọng.

"Không liên quan, chúng ta còn có hi vọng, chỉ cần vụ sư Duras ra tay thì tuyệt đối có thể giết chết những Hải yêu này!" Một tên nam vụ sư học

đồ chạy trốn tới gian phòng York Rees thấp giọng nói.

Mọi người ánh mắt sáng lên. Đúng vậy, đối với sự mạnh mẽ thần bí của vụ sự, trong lòng tất cả mọi người vẫn tràn ngập tự tin về điều đó.

Ầm ầm!

Ken kết, tàu biển lần thứ hai chấn động, lay động kịch liệt làm cho tất cả mọi người ở trong phòng York Rees đều thay đổi sắc mặt. Chỉ nghe được phía sau một âm thanh lạnh lạnh do kết cấu gỗ gãy vỡ, theo đó chính là những mảnh lớn mảnh gỗ vụn bị bắn tung, dường như gặp phải một trận bão cát khủng khiếp.

Thân thể mọi người trong nháy mắt cuộn thành một đoàn. Một lát sau, ánh mặt trời rực rỡ phía sau chiếu vào gian phòng.

Những người trong phòng ngơ ngác quay đầu nhìn, một cảnh tượng chỉ có trong ác mộng mới có bỗng xuất hiện ở trước mắt bọn hắn.

Độ dày thân thuyền có tới năm mươi centimet đã vỡ ra một cái hang lớn rộng bảy, tám mét, mà căn phòng trong khoang tàu của York Rees chính là vị trí trung tâm cái hang lớn này. Ở trên cái hang lớn này, một con quái vật đen kịt tương tự như "Rắn biển" đang chậm chậm leo lên phía trên, bề ngang của nó vậy mà từ hai mét trở lên. Bởi vậy có thể tưởng tượng con "Rắn biển" này có hình thể rất khủng bố.

"A. . ." Một nữ vụ sư học đồ gào thét đến mức tan nát cõi lòng, mọi người vừa cúi đầu nhìn lại, tên nữ tính vụ sư học đồ này chính là một trong hai tên học đồ xa lạ trốn vào gian phòng của York Rees.

Lúc này, tên này trên bụng của người nữ vụ sư học đồ bị một cây côn gỗ chọc vào, thậm chí lộ ra nửa đoạn, máu me chảy đầy đất. Nữ vụ sư học đồ này lộ vẻ tuyệt vọng, dùng ánh mắt cầu xin nhìn về mọi người, bất quá tất cả mấy người còn lại đều lộ ra ánh mắt bất lực.

Grimm cũng cảm thấy dưới chân có gì đó không đúng, vừa cúi đầu nhìn, bắp đùi của hắn vậy mà bị máu tươi nhuộm đỏ, thì ra vừa rồi hắn bị một mảnh gỗ vụn bắn tung tóe quệt qua gây thương tích.

Vết thương này tuy không nặng, nhưng lại ảnh hưởng đến hành động của Grimm.

"Không!" York Rees thương tâm gần chết che lại mắt York Liana, biểu hiện điên cuồng. Thì ra một mảnh gỗ không chỉ cắt qua hơn một nửa cái gò má mà còn cắm vào một mắt của York Liana. Tuy nó không gây nguy hiểm đến tính mạng, nhưng đối với một cô gái mà nói thì thương tổn như vậy thật là quá mức tàn khốc.

"Hí...iiiiii. . ." Rafi cũng là sắc mặt tái nhợt hít vào một ngụm khí lạnh, lúc này vai trái của cô cũng đã thấm hồng một mảng, có chút máu thịt be bét, nhưng so với mọi người mà nói cũng chỉ có thể xem như vết thương nhẹ.

Hầu như ngay khi tai nạn trong khoang tàu xảy ra trong nháy mắt, chỉ có York Rees cùng người nam vụ sư học đồ xa lạ kia là còn trong trạng thái tương đối hoàn hảo.

Dù vậy, dường như nhận ra được động tĩnh trong phòng, một cây đinh ba kim loại ầm một tiếng cắm vào cửa phòng, kèm theo là con mắt đỏ tươi đầy tơ máu nhìn xuyên qua khe hở về phía mọi người. Trên khuôn mặt mọi người lúc này hiện lên vẻ tuyệt vọng. . .

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 12: Liều Mạng Chạy Thoát

"Hống. . ."

Bên ngoài cửa phòng, Hải yêu nhìn thấy mọi người lui vào, hầu như rơi vào điên cuồng, dốc sức liều mạng đập thật mạnh vào cánh cửa gỗ, sức mạnh khổng lồ khiến cho mọi người hơi chút khó tin. Xuyên qua vết nứt trên cửa gỗ, nhóm người Grimm trông thấy từ đằng xa còn có những con quái vật khác bị hấp dẫn đang từ từ kéo tới đây, bọn hắn càng thêm tuyệt vọng.

Dựa vào năng lực chiến đấu, vu sư học đồ trong phòng này có thể giết chết một con Hải yêu đã là việc không tệ, nhưng điều kiện tiên quyết là Rafi phải thi triển được vu thuật Đằng Mạn (dây leo).

Mọi người đang cố gắng chống đỡ cánh cửa, kéo dài thêm chút thời gian, bỗng nhiên người nam vu sư học đồ xa lạ vốn bình tĩnh bỗng hét lớn: "Còn có hi vọng!"

Vừa dứt lời, chỉ thấy y điên cuồng lao tới khoang tàu vừa mới bị tàn phá nặng nề. Mọi người trong phòng đồng thời nghĩ tới điều gì đó, trong lòng dấy lên một tia hi vọng.

Bởi vì mọi người nhớ tới hai bên chiếc tàu biển này, có rất nhiều thuyền cứu hộ được treo lơ lửng trên những sợi dây thừng chi chít, mà những sợi dây thừng này được buộc bên mặt lan can trên boong tàu. Lúc này gian phòng York Rees thuộc khoang tầng năm, cách boong tàu chỉ có

năm, sáu mét. Mọi người vẫn có thể dựa vào sức lực của mình để leo lên dây thừng.

Tên vụ sư học đồ đó là người đầu tiên xông ra ngoài, giữ chặt lấy một sợi dây thừng rồi leo lên phía trên. Lúc này các vụ sư học đồ khác mới kịp phản ứng lại mà thi nhau làm theo, xông thẳng về phía những sợi dây thừng đang treo.

Cơ thể York Liana khá gầy yếu, cộng thêm việc một mắt bị thương, nên cô được York Rees cõng trên lưng mà bò lên phía trên. Tuy rằng bàn chân Grimm cũng bị thương, nhưng căn bản không ảnh hưởng đến việc hẫ leo trèo, hơn nữa từ nhỏ sức làm việc rất tốt, chỉ là bảy, tám mét hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì. Ngược lại là Rafi, bởi vì từ nhỏ được ăn ngon mặc đẹp, hơn nữa bản thân là nữ hài nên thể lực không lớn cùng với vết thương trên vai, chỉ là miễn cưỡng treo trên sợi dây thừng, vả lại cũng không có cái gì để mà đặt chân lên, vẻ mặt cô ta hơi lo lắng.

Một nữ vụ sư học đồ xa lạ bị côn gỗ đâm vào bụng, đang hấp hối sắp chết, mất máu quá nhiều làm cho thần trí cô ta mơ hồ, hơn nữa mấy cái bàn, giường,... chặn ở trước cửa phòng đã bị Hải yêu đẩy ra. . .

Nhưng mà lúc này, mọi người đang trèo trên dây thừng lại bị một chuyện khác làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Mọi người chợt phát hiện, ở mặt bên của con tàu, có khoảng ba cái đầu "Rắn biển" khổng lồ từ đáy biển vươn ra, bò sát về phía boong tàu. Trời ạ, lẽ nào những con "Rắn biển" khổng lồ này đang tụ tập lại?

Hơn nữa, phải biết rằng thân của chiếc thuyền này dài hơn ba mươi mét, như vậy có thể tưởng tượng ra được con "Rắn biển" này dài đến mức nào.

Ầm!

Xoắn xít, trên boong tàu phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa. Mọi người chỉ cảm thấy nhiệt độ hạ thấp xuống, sau đó bọn họ lập tức sợ hãi phát hiện ra rằng, con "Rắn biển" đang bò tới đây đã bị một tầng băng cứng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đóng băng. . .

"Ô. . ."

Theo băng cứng dần dần lan ra, con tàu bắt đầu lay động kịch liệt, dường như có một con quái vật khổng lồ đang ngoi lên từ dưới đáy biển. Một cơn sóng cao cuộn trào mãnh liệt mang theo nước biển dâng lên, nhất thời lộ ra một cái đầu "Bạch Tuộc" khổng lồ. Nó thống khổ gào lên, khuấy lên một gợn sóng to trên biển rộng quanh thân.

"Bạch. . . Bạch Tuộc khổng lồ?" Nhìn thấy cảnh tượng này thì tất cả mọi người đều không thể tin nổi, toàn bộ đều biến sắc, nghĩ tới điều gì. Lẽ nào. . . Những thứ được gọi là "Rắn biển" trong mắt mọi người chỉ là những cái đầu xúc tu của con Bạch Tuộc khủng bố này? Nếu đúng là vậy, con quái vật khủng bố to xác này đến tột cùng to lớn đến mức nào? Đối với một đám vu sư học đồ chưa từng va chạm xã hội này mà nói, chuyện này quả thật là quái vật xuất hiện trong ác mộng mới đúng a! Quả thực là thứ thuộc về cấp độ truyền thuyết. . .

Đột nhiên, theo việc băng cứng lan tràn ra các xúc tu Bạch Tuộc ở bên cạnh mấy người, đầu xúc tu tựa như mất đi sức mạnh, ầm một tiếng rơi xuống biển, cuốn lên sóng to gió lớn. Grimm chỉ cảm thấy một cơn lốc kéo tới, dây thừng treo cao đung đưa rất mạnh, không khỏi gồng hết khí lực toàn thân gắt gao bám chặt lấy.

"Không, cứu mạng!"

Có tiếng hét tuyệt vọng vang lên vì bị rơi xuống. Grimm cúi đầu nhìn, đó chính là tên nam vu sư học đồ xa lạ đã bò lên cao nhất rớt xuống biển

rộng. Rơi xuống hải vực mênh mông này, chẳng khác nào là bản tuyên án tử vong.

Lúc này, Grimm đột nhiên phát hiện, thì ra không phải chỉ có một người rơi xuống, Rafi cũng vừa bị một cơn lốc thổi tới, nhưng may mắn chính là vào lúc then chốt cô ta lợi dụng vu thuật biến ra một sợi dây leo, gặt gao kéo lại dây thừng, để thân hình của mình treo lơ lửng giữa không trung.

Nhưng mà, duy trì được vu thuật, cần phải có ma lực chống đỡ, mà giá trị ma lực của Rafi có thể kiên trì đến vài phút là tốt lắm rồi. Bởi vậy cô ta cũng nằm trong thời khắc hấp hối, rất có thể một khắc sau chính là bản án tử vong dành cho cô ta.

Lúc này khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo của Rafi không có một chút máu, cô ta cắn chặt hàm răng không để cho mình khóc lên, nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh. Vô lực liếc mắt nhìn xuống biển rộng phía dưới đang mãnh liệt cuộn trào, Rafi dùng ánh mắt khẩn cầu nhìn về phía mọi người. cũng không biết là vì sợ hãi hay là vì tôn nghiêm, cô ta chỉ khẩn trương cắn chặt hàm răng, không chịu nói ra một lời cầu xin, toàn thân không ngừng run rẩy giữa không trung.

Thời điểm này, có thể giúp đỡ Rafi chỉ có hai người: York Rees và Grimm. Nhưng mà York Rees đang công lấy em gái của mình, cũng đã chạm đến giới hạn của y rồi, bởi vậy khẳng định là hữu tâm vô lực, như vậy chỉ còn lại Grimm mà thôi.

Nhìn ánh mắt trong vắt đáng thương của Rafi, rồi lại nhìn đến tư thế quật cường không chịu mở miệng nói ra lời cầu xin, đáy lòng Grimm mềm nhũn. Tuy rằng thường ngày vị thành chủ đại tiểu thư này luôn mang bộ dáng cao cao tại thượng, xem thường xuất thân bình dân của Grimm, nhưng cô ta cũng vô tình giúp Grimm hiểu thêm không ít về đại lục vu sư, cũng không có ý vào vu thuật của mình mà bắt nạt Grimm.

Hơn nữa, dù sao mấy người cũng đều đến học tập tại đại lục vu sư xa lạ, sau này có thể miễn cưỡng chăm sóc lẫn nhau, như vậy thì. . .

Grimm cắn răng một cái không do dự nữa. Sau khi hít vào một hơi thật sâu, tuột người xuống, mãi đến tận cuối sợi dây thừng treo trên thuyền cứu hộ mới ngừng lại. Sau đó hăn nghĩ biện pháp dùng sợi dây thừng treo trên thuyền cố định lại chính mình, liền tranh thủ từng giây kéo dây leo do vu thuật biến hóa kia lại gần.

Từ nhỏ đến lớn Grimm ăn qua không ít cực khổ, trải qua không ít khó nhọc, bởi vậy khí lực ở trên không trung vẫn có. Grimm dốc toàn lực lôi kéo, rốt cục cũng cứu Rafi từ trong vực sâu tử vong trở về.

"Hô. . ." Bởi giành giật từng giây, Grimm khá mệt mỏi, dựa người nghỉ ngơi ở trên thuyền cứu hộ đang treo lơ lửng mà thở hồng hộc. Còn ở một bên, Rafi cũng sợ hãi không thôi, chỉ là ngơ ngác nhìn Grimm, nước mắt ở trong hốc mắt không ngừng đảo quanh.

Từ nhỏ rất ít khi bị một cô gái xinh đẹp nhìn chăm chăm như thế, Grimm có chút không thích ứng tùy ý gãi gãi cái mũi, nhằm giấu đi sự lúng túng của hăn.

Không nói đến tính tình của Rafi, chỉ riêng bàn về dung mạo thì cô ta chính là một mỹ nhân tuyệt sắc, một báu vật khó gặp, bằng không ngày đó ở hải cảng Then Rato cô ta sẽ không khiến cho mấy người Grimm âm thầm nuốt nước miếng.

"Ây. . ." Grimm vừa định muốn nói một chút để giảm bớt bầu không khí trầm lắng, đột nhiên, một làn gió thơm ập tới. Rafi đã ôm thật chặt Grimm, khóc lóc nói: "Hu hu hu, ta còn tưởng rằng ta sắp chết, ta còn tưởng rằng các người sẽ bỏ lại ta. Ta đã sớm nói với phụ thân là không muốn đi tới vu sư học viện, cái nơi toàn là ăn tươi nuốt sống kia đâu a, hu hu. . .!"

Cảm nhận được nhiệt độ của thân hình thướt tha trong lòng, đột nhiên Grimm cảm thấy căng thẳng cực kỳ, thân thể cứng ngắc, tay cũng không biết nên để ở chỗ nào, thậm chí muốn nói một ít lời để giảm bớt bầu không khí cũng bị chặn lại trong miệng, không nói ra được, không biết nên làm thế nào cho phải.

Cho dù nước mắt Rafi chảy xuống rơi vào trên cổ, Grimm cũng không dám nhúc nhít. Một lúc lâu sau, Rafi mới ổn định là tâm tình, dường như cũng ý thức được chính mình có chút thất thố, lại không ôm Grimm nữa, con mắt hồng hồng nhìn Grimm có chút khẩn trương né tránh. Nhìn bộ dáng ta chạy luống cuống lại ngu ngơ của Grimm, cô ta bật cười: "Còn đứng ngây ra đó làm gì, lẽ nào người muốn cùng ta cả đời treo trên thuyền cứu hộ này?"

"Ế? Nha. . . Không phải, không phải." Grimm nói chuyện có chút lắp bắp, bởi vì một khắc vừa rồi chính mình lại có chút động tâm với nữ hài xinh đẹp này, không thể không nói thực sự có chút mĩa mai.

Dù sao trước đây, về mặt tình cảm mà nói, Grimm rất không thích nữ hài ngang ngược kiêu ngạo khinh thường người bình dân như cô ta. Tuy rằng chưa tới mức là chán ghét, nhưng tuyệt đối là không hề có chút hảo cảm nào, vậy mà vừa rồi Grimm lại động tâm. Thật là đáng hổ thẹn mà!

Grimm thầm mắng chính mình, cho chút chỗ tốt liền quên mất lập trường của mình? Chính mình cứu cô ta một mạng, cho ít chỗ tốt hẳn là nên có!

Nghĩ vậy, Grimm liền mạnh mẽ khống chế sự lúng túng của mình, khôi phục tâm tình, gật đầu nói: "Hừm, chúng ta nhanh lên một chút leo lên đi." Sau đó, Grimm trông thấy miệng vết thương của Rafi bê bết máu thịt, do dự nói: "Ta công người đi tới?"

"Ừm!"

Gần như không chút do dự, Rafi trực tiếp gập đầu đồng ý, từ phía sau ôm chặt lấy Grimm, thân hình lồi lõm uyển chuyển dính sát vào lưng, thậm chí Grimm có thể cảm thấy từng luồng từng luồng hơi thở thổi trên cổ của mình. Dẫn xuống sự khác thường trong lòng, sau khi hít sâu một hơi thật sâu, Grimm liền cõng lấy cô bé mà bắt đầu bò lên phía trên.

Ở một bên, York Rees nhìn thấy Grimm cùng Rafi đã giải quyết nguy cơ, cũng không dừng lại, bắt đầu cõng lấy em gái tiếp tục bò lên phía trên, đảo mắt đã ở trên boong tàu. Sau đó cũng bắt đầu túm lấy một đầu sợi dây thừng kéo Grimm còn đang leo lên, trợ giúp Grimm.

Rồi sau đó, Grimm và York Rees tựa vào hàng rào thở hỗn hển như chó chết. Cảnh tượng trên boong tàu đập vào mắt bọn hắn như là địa ngục vô cùng khốc liệt. Nhất thời mọi người không tự chủ được hít vào một ngụm khí lạnh, thậm chí quên đi cả mệt mỏi.

Chỉ thấy trên boong tàu to lớn có chiều dài hơn trăm mét khắp nơi đều là loang loang lỗ lỗ, hàng trăm thi thể Hải yêu quái dị trải rộng trên khoang tàu. Thậm chí trung tâm boong tàu còn có một cái xúc tu to lớn của Bạch Tuộc vừa mới bị chặt đứt vô ý thức vẫn còn đang co giật, chảy ra dòng máu màu xanh lục và kèm theo một mùi hôi thối nồng nặc.

Thế nhưng, nương theo đồng thi thể của lũ quái vật biển mà nhìn, là từng bộ từng bộ thi thể vụn vặt của thủy thủ cùng với vu sư học đồ. Tình cờ còn có một chút máu thịt be bét hoặc là thi thể chết một cách quỷ dị, hoàn toàn không nhận ra được khi còn sống là người hay là Hải yêu.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ thật lớn vang lên. Mọi người cùng nhìn tới, gian phòng của vu sư Duras kia vốn đã bị tàn phá, nhưng lần này theo sự công phá của xúc tu Bạch Tuộc khổng lồ, đã triệt để xóa đi dấu vết của căn phòng, biến thành vô số mảnh gỗ vụn rải rác. Lúc này trên mặt vu sư Duras mất đi sự

ứng hồng tự nhiên, bịt mắt màu đen cũng được tháo xuống, lộ ra một cái máy bánh răng máy móc phức tạp đang không ngừng chuyển động, nhìn qua cực kỳ khủng bố quý dị.

Dưới chân vu sư Duras là một bộ thi thể Hải yêu đã bị đóng băng triệt để, nhưng không biết vì sao lại được nghiêm ngặt bảo vệ. Chỉ cần trông thấy xúc tu to lớn đột kích từ hơn hai mươi mét, Duras vẫn lựa chọn triển khai vu thuật mạnh mẽ chống đỡ, biến ra một cái băng thuẫn phòng ngự to lớn cao bảy, tám mét.

Ầm một tiếng, vụn băng bay toán loạn, một lần nữa vu sư Duras lại tiếp tục sử dụng vu thuật khác ngăn cản công kích của Bạch Tuộc. Nhưng chính là gậy gao bảo vệ cái thi thể Hải yêu bị đóng băng dưới chân gã.

Mà ở một bên khác, những thủy thủ còn lại đều liều mạng chặn ở cửa khoang tàu, không cho lũ Hải yêu tiến vào.

Mà bên trong những thủy thủ này, nhóm người Grimm kinh hãi phát hiện hai người vu sư học đồ một nam một nữ đi ra từ gian phòng vu sư Duras. Hơn nữa, giờ phút này hai người vu sư học đồ đó lại đang thi triển ra vu thuật quý dị, mạnh mẽ đến mức khiến người ta khó có thể tin được.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 13: Vu Thuật

Trong những người đang phòng thủ ở cửa khoang thuyền, nổi bật lên bốn người biểu hiện ra thực lực mạnh mẽ.

Người đầu tiên trong đó tự nhiên là gã kỵ sĩ truyền kỳ Barron. Lúc này cánh tay thẳng để trần của gã lộ ra bắp thịt ngăm đen, tay cầm một cây búa đang điên cuồng giết chóc với Hải yêu muốn xông vào khoang thuyền. Một người khác là đội trưởng đoàn thủy thủ, tuy rằng ngày thường mọi người vẫn thường xuyên thấy mặt y, nhưng không ngờ y lại là một cao thủ. Lúc này người đội trưởng thủy thủ đang cầm trong tay một cây cự kiếm (kiếm lớn), phát ra lực lượng mạnh mẽ chẳng kém Barron chút nào, khiến cho người ta nhìn y bằng ánh mắt khác xưa.

Còn lại hai người kia chính là hai thiếu niên vu sư học đồ ở trong gian phòng của Duras. Grimm đã biết tên hai thiếu niên này, người nam tên là Meteorite Li, người nữ tên là Billily Leona.

Nhưng điều khiến cho đám người bọn Grimm trợn mắt há hốc mồm chính là, lúc này hai thiếu niên vu sư học đồ này không chỉ đang triển khai vu thuật trong truyền thuyết, mà uy lực của vu thuật đó còn mạnh mẽ quý dị quá mức, mấy người bọn hắn hoàn toàn không dám tin vào mắt mình.

Lúc này, đối mặt với Hải yêu có hình thể to lớn, nữ vu sư học đồ Billily Leona có chút sốt sắng, nhưng nhờ có đông đảo thủy thủ xung quanh, nên không có một Hải yêu nào lại gần được cô ta.

Mà Billily Leona ở sau lưng thủy thủ, mái tóc dài vàng óng bay tứ tán, chùm (bó) đồng tử màu vàng uy nghiêm ở trên trán tập trung lên Hải yêu dám can đảm tiến đến. Chùm đồng tử màu vàng này dường như là một thể năng lượng kỳ diệu nào đó do nguyên tố tổ hợp thành, hư không xung quanh bởi vì chùm đồng tử màu vàng đó mà phát ra từng đợt gợn sóng.

"Ông!"

Thấp giọng kêu khẽ, phàm con Hải yêu nào bị chùm đồng tử màu vàng tập trung nhìn chăm chăm vào thì một lúc sau con nào con nấy đều thống khổ kêu rên. Sau đó, lượng nước trong thân thể của chúng vấy mà hoàn toàn bị hút khô, hiện ra tình trạng tử vong rất quý dị.

Mấy người Grimm mới chỉ quan sát trong chốc lát, thế mà đã có tới không ít hơn năm con Hải yêu chết đi vì bị chùm đồng tử màu vàng nhìn chăm chăm vào. Chẳng qua là, dường như Billily Leona cũng không thể kích phát vụ thuật kia trong thời gian dài được, sau khi thở dốc, chùm đồng tử kia cũng tiêu tán.

Còn bên Meteorite Li, lúc này con chuột bạch nhỏ nằm thẳng cẳng như cái bảng hiệu trên bả vai y, tựa hồ nó không ý thức được nguy hiểm ở xung quanh. Mà bản thân Meteorite Li dường như cũng căn bản không để bọn Hải yêu quanh đó ở trong mắt. Đó là một loại kiêu ngạo, hoặc là ngạo mạn, hay là sự lạnh lùng miệt thị đối với tất cả sự vật ngoài bản thân ra. Y dùng đôi mắt lãnh đạm tùy ý quan sát những sinh vật biển mới mẻ, nơi khóe miệng lộ ra nụ cười ngiễn ngẫm.

Chẳng qua là, nhìn vào bộ dáng của Meteorite Li, người ta hoàn toàn nhìn không thấu vụ thuật thần bí của y.

Không có bất kỳ dấu hiệu nào, cũng không có bất kỳ hiện tượng kỳ diệu gì, nhưng một con Hải yêu đang đứng vây quanh lại vô duyên vô cớ chỉ còn dư lại tàn chi, hoặc mất đi đầu lâu, thậm chí ở trong mắt mọi người

có một con Hải yêu hoàn toàn biến mất, thứ còn sót lại của nó chỉ là một cái đuôi răn dài không tới hai mươi centimet. Vết cắt trên cái đuôi bóng loáng như mặt kính bình thường, chứng minh tất cả cũng không phải ảo giác.

"Chuyện này. . .!?"

Grimm, Rafi, York Rees, York Liana đều chấn động há hốc mồm, không dám tin tưởng. Năm giữ được loại sức mạnh vừa quý dị vừa mạnh mẽ như thế, chẳng trách hai người này có thể ở trong gian phòng dành cho vụ sư đại nhân!

Với sức mạnh như vậy, nếu so sánh thì đừng nói là York Rees hay Grimm, mà ngay cả Rafi trong mắt bọn hắn đã năm giữ vụ thuật căn bản cũng không phải đối thủ cùng một cấp bậc với hai người đó.

Sắc mặt Rafi cực kỳ khó coi, người khác không rõ ràng lắm, bản thân cô lại biết nội tình của mình. Chính cái gọi là vụ thuật của cô vốn là dựa vào Ma đạo vụ khí mà phụ thân chuẩn bị cho mới có thể thi triển được, còn nếu dùng chính sức mạnh của bản thân thì cô căn bản không thể triển khai vụ thuật nào dù cho đó là một vụ thuật đơn giản nhất.

Tuy rằng cô còn có lá bài tẩy, chính là sử dụng một cái Ma đạo vụ khí cường đại khác cũng do phụ thân cô chuẩn bị, nhưng lấy Ma lực bây giờ của cô căn bản khó có thể phát động được món vụ khí này. Cho dù có thể phát động nó, cô căn bản cũng khó có thể đối đầu với hai người có thực lực đã năm giữ được vụ thuật quý dị ở đẳng kia.

Bởi vậy, Rafi hiểu rất rõ ràng, bản thân cô và hai người được gọi là thiên tài mà trăm năm trong thế giới vụ sư cũng khó gặp đó đến cùng có chênh lệch lớn tới cỡ nào! Bất quá, Rafi đồng dạng cũng biết một ít bí ẩn về vụ sư, theo lý thuyết lấy việc thi triển vụ thuật mạnh mẽ của hai người đó mà nói, với cấp bậc tinh thần lực của bọn họ thì tuyệt đối không thể kích

phát. Từ đó mà suy luận, quá nữa bọn họ có thể thi triển vu thuật như vậy là nhờ cái ở trong truyền thuyết gọi là thiên phú phối hợp.

Không đề cập tiếp tới bên cửa khoang thuyền này nữa. Một bên khác, vu sư mạnh mẽ Duras trôi nổi ở trên không trung cách boong tàu khoảng năm mét, áo choàng rộng lớn màu xám giống như bị cuồng phong (gió lớn) cấp mười hai thổi tung bay, ma sát với gió giạt phát ra tiếng soạt soạt. Trên không khuôn mặt gã rõ ràng càng thêm ửng hồng, đồng thời cái bánh răng tinh xảo trong con mắt cấp tốc xoay tròn, dưới thần chú trầm thấp huyền diệu, tựa như gã đang chuẩn bị phát ra một vu thuật có lực sát thương cực lớn nào đó.

Còn bên đối phương, trên bầu trời hai cái xúc tu màu đen dài hơn ba mươi mét một lần lại tiếp một lần oanh kích ở trên sàn boong tàu. Không nói đến chuyện gian phòng trên boong tàu đã sớm bị phá hủy, thậm chí trên boong lúc này, đã sớm bị xúc tu chọc thủng ra mấy cái hố lớn, mơ hồ truyền ra những tiếng sợ hãi kêu thét của vu sư học đồ may mắn trốn chạy ở dưới boong tàu.

Xoắn xít, tất cả mọi người trên boong tàu chỉ cảm thấy thân thể vô duyên vô cố run rẩy một cái, hết thảy không tự chủ được mà ngẩng đầu lên, chỉ cảm thấy bầu trời không một tiếng động chuyển sang hắc ám (tối). Ở trong tình trạng ngột ngạt khó có thể hình dung, trong tay vu sư Duras dấy lên một ngọn hỏa diễm (đốm lửa) màu xám. Ngọn hỏa diễm này vô thanh vô tức, xem ra không có chút bắt mắt nào, thậm chí tựa như không có uy lực gì đáng nói, nhưng thân thể người vẫn không ngừng run rẩy, dường như nó có thể nuốt hết ánh mắt của mọi người.

Chính hai người Meteorite Li cùng Billily Leona luôn tràn đầy tự tin, giờ khắc này cũng biến sắc mặt, gắt gao nhìn chòng chọc vào đốm lửa màu xám đang cháy lên trong tay Duras.

"Tử Hồn Hỏa diễm. . .!"

Giọng nói suy nhược của Duras phảng phất như có ma lực kỳ diệu, truyền vào trong tai mỗi một người, giống như quanh quẩn ở hai bên tai. Mà một khắc sau, theo việc đốt lửa màu xám này chuẩn xác không sai sót thiêu đốt đến một cái xúc tu của Bạch Tuộc, trong nước biển phía dưới con tàu lập tức nổ vang ra tiếng thống khổ kêu rên kinh thiên động địa lần thứ hai.

Tiếng kêu rên lần này, thậm chí vượt xa lần trước, trong tầm nhìn có thể thấy Bạch Tuộc không lơ bời vì thống khổ mà lăn lộn tạo ra đầy bọt nước và nhắc lên những cơn sóng lớn ở toàn bộ hải vực. Một khắc sau, giống như chạm phải chậu than, toàn bộ những cái xúc tu của Bạch Tuộc co rụt trở lại như chớp giật, cái đầu Bạch Tuộc trên mặt biển cũng lặn vào đáy biển trong nháy mắt, biến mất không còn tăm hơi.

"Vu sư đại nhân!"

"Đại nhân!"

Nhìn con cự thú hải dương giống như ác mộng trong truyền thuyết tẩu thoát đi, đông đảo thủy thủ và vài tên vu sư học đồ thốt lên tiếng mừng rỡ kinh ngạc. Nhưng Duras khoát tay, cưỡng ép áp chế dị thường trên thân thể của gã, cũng ngăn lại mọi người. Sau đó, ánh mắt ác độc của gã quét về đông đảo Hải yêu không sợ chết trên boong tàu, trong tiếng gió giật soạt soạt ma sát với ma pháp bào rộng lớn màu xám, thân thể của gã từ trên cao hạ xuống.

Vu sư từ trước đến giờ đều là tà ác, tàn khốc. Dù cho là vu sư vốn có tính tình ôn hòa, ở thời điểm một lần lại một lần vì tìm tòi nghiên cứu chung cực về tri thức vu sư, cũng sẽ khó có thể tự kìm hãm được việc tính toán bóp chết sinh mệnh.

Vu sư Duras liếc mắt nhìn dưới chân thi thể Hải yêu bị đóng băng kia, tựa hồ đang quan sát cái gì, đột nhiên ánh mắt vui vẻ, sau đó liền cười gằn

nói: "Khà khà, gần đủ rồi. Những Hải yêu Hurado các người nếu đã không tuân thủ điều ước ký kết với Liên Minh Vu Sư nhân loại, như vậy thì cứ chờ diệt vong đi!"

Theo lời gã nói, vảy giáp trên đầu Hải yêu bị đóng băng đột nhiên rung động, sau đó trong ánh mắt kinh hoàng của mọi người, bản thể vốn to lớn của Hải yêu hầu như trong nháy mắt liền đã biến thành một miếng da. Có vô số con rết màu tím đen to bằng bàn tay chui ra từ phần thân thể còn lại của con Hải yêu, việc càng khiến người ta sợ hãi chính là, trên lưng những con rết này đều có bốn đôi cánh trong suốt. . .

"Rốt cục cũng dưỡng thành rồi! Khà khà hắc hắc. . . Hải yêu Hurado, hãy hưởng thụ cho tốt ác mộng mà vu sư Thượng Cổ chuyên môn nghiên cứu ra để nuốt chửng các người đi. Nhiều năm không có chiến tranh, xem ra những sinh vật đại dương như các người đã sắp quên sự khủng bố của vu sư nhân loại rồi! Khà khà khà, hãy run rẩy thêm trong cơ ác mộng đi!" Duras dường như điên cuồng gầm thét lên.

Hải yêu căn bản nghe không hiểu ngôn ngữ nhân loại, hoặc là nói những con Hải yêu cấp thấp này căn bản nghe không hiểu.

Thế nhưng chẳng biết vì sao, thân thể những con Hải yêu này cảm thấy được từ bản năng. Những con trùng màu tím đen không đáng chú ý kia mang đến cho bọn chúng cảm giác sợ hãi không có sức chống cự, thậm chí rất nhiều Hải yêu không nhận được trực tiếp từ trên boong tàu nhảy vào hải dương.

Ô...ô...n...g. . .

Vô số con rết màu tím đen mới vừa bò ra từ thi thể, đôi cánh vẫn còn trong trạng thái mềm mại, nhưng chỉ trong chốc lát, lục tục có một ít con rết liền tục bay lên. Sau đó tựa như phản ứng theo bản năng, chúng điên cuồng bay về phía những con Hải yêu còn ở trên boong, đối với những thịt

tươi nhân loại cùng đoạn xúc tu của Bạch Tuộc trên boong tàu, chúng lại không thèm liếc mắt nhìn một cái. . .

Gào thét. . .

Từng tràng tiếng kêu sợ hãi từ trong miệng Hải yêu phát ra. Bởi vì những con Hải yêu này kinh hãi phát hiện rằng, ở trước mặt những con quái trùng này thì những vây giáp mà chúng từng lấy làm kiêu ngạo giống như lớp giấy mỏng vậy, căn bản phát huy nổi bất kỳ tác dụng gì. Một cái lại tiếp một con trùng điên cuồng chui rúc vào thân thể bọn chúng, thậm chí chúng nó như không muốn sống căn xé chui vào trong thân thể bọn Hải yêu.

Thậm chí có một số Hải yêu đã nắm chặt đuôi một con rết đang chui cố gắng chui rúc vào thân thể. Nhưng điều khiến bọn chúng càng khiếp hãi chính là, cho dù bị kéo đứt đoạn với phần thân, nhưng những con rết này vẫn có sức sống mãnh liệt, điên cuồng tiến vào thân thể bọn chúng. . .

Dường như tất cả ý nghĩa tồn tại của những con trùng này, chính là vì chui vào nơi sâu nhất trong thân thể của những con Hải yêu này mà thôi.

Duras nhìn đông đảo Hải yêu đang thống khổ kêu thét, trầm thấp cười gằn nói: "Hừ hừ, nếu là ký sinh trùng cổ do trí tuệ vu sư Thượng Cổ nghiên cứu ra có thể dễ dàng bị giết chết như vậy, chúng nó cũng không xứng là xứng là kẻ địch của Hurado. Vu sư cũng không xứng được gọi là Chủ Nô chương khổng(thống trị) đông đảo dị giới rồi! Tuy rằng sinh mệnh của chúng nó chỉ có một ngày, nhưng trong một ngày ngắn ngủi này, ý nghĩa tồn tại duy nhất của chúng chính là đẻ trứng trong thân thể Hurado, mà thời điểm trứng của chúng nó chín chỉ cần mười lăm phút là đủ. . ."

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 14: Đột Kích

Tất cả vu sư học đồ thoát được kiếp nạn tập trung ở trên boong tàu, sắc mặt của ai cũng khó coi. Có người nói những con Hải yêu hung tàn kia giết tới tận tầng hai mới bị vu sư đi cứu viện chặn lại, vu sư học đồ ở tầng bốn, tầng năm thương vong hơn một nửa, trái lại những vu sư học đồ ở tầng thấp nhất hữu kinh vô hiểm tránh được một kiếp.

Ở trên boong tàu khi nhìn thấy mấy người bạn Grimm, Bin Johnson mới thở ra một hơi nói: "Các người không bị làm sao là quá tốt rồi! Ta X(nhổ vào), lúc đó đám Hải yêu kia quả thật hù chết lão tử. Còn phải nói sao, ta đường đường là Ma pháp học đồ của thành Tamboux Rosen vĩ đại, làm sao có thể chưa nhìn thấy học viện vu sư đâu đã bị Hải yêu ăn, ta cũng không muốn trở thành chất thải của mấy con quái vật kia nha...!"

Grimm chỉ còn biết cảm thán vận may của tên này. Lúc đầu cái tên này ở tầng hai khoang tàu, vừa thấp lại còn ẩm ướt, chỉ khá hơn một chút so với tầng thấp nhất của khoang tàu mà thôi, nhưng nhờ đó lại cứu mạng của thằng nhóc này.

Lắc lắc đầu, Grimm cũng không thể không cảm thán vận khí kém cỏi đến tận và của bản thân mình, chỉ biết thở dài nói: "Lúc đó ta đang muốn đi lên boong tàu hóng mát một chút, vừa tới tầng năm, kết quả lại gặp phải loại việc này, phải biết ngày thường ta mấy ngày không bước chân ra khỏi cửa cũng là điều bình thường, ai..."

Song, bất luận mấy người bọn Grimm ở trên boong tàu dù có tìm kiếm bằng cách nào, cũng không tìm thấy Wade, có lẽ hẳn đã trở thành một thành viên trong rất nhiều người gặp nạn.

Trái lại là Ji Langmu, lúc này không có việc gì đứng ở một bên khác của boong tàu, không chút mảy may có ý muốn và nói chuyện với mấy người bọn Grimm, một mình hờ hững nhìn về phía xa đại dương. Bin Johnson thấy thế không kìm chế được khế chữ: "Hừ, chỉ biết nịnh hót vu sư Arrow Wards, đúng là cái loại nô lệ trời sinh!"

Cũng không thể trách Bin Johnson khó chịu với Ji Langmu, trên đường đi lúc trước, Ji Langmu theo vu sư Arrow Wards đi trước theo sau, nụ cười treo trên mặt, hầu hạ vị vu sư đó thư thư phục phục. Kết quả sau khi và vu sư chia tách, tên này quả thực không đem mấy người Grimm để ở trong mắt, thậm chí lúc trước ở trên khoang tàu York Rees và một tên vu sư học đồ xa lạ khác xảy ra mâu thuẫn, tên này trực tiếp nói một câu "Việc này không liên quan đến ta" liền bỏ đi.

Thế nên, Grimm mấy người bây giờ tương tự như vậy cũng xem thường nói chuyện và người này.

York Rees không có thời gian để quan tâm mấy việc vụn vặt này, chỉ mặt tràn đầy lo lắng ôm muội muội, nhìn một bên mắt đã trống rỗng của muội muội mà an ủi: "Không sao cả, đợi khi nào tới đại lục vu sư, ca ca nhất định thỉnh cầu vu sư đại nhân lợi hại nhất triển khai vu thuật, chữa khỏi con mắt cho muội."

York Leona nghe được lời của ca ca, gương mặt tái nhợt miễn cưỡng mỉm cười: "Ca ca, không cần lừa gạt muội. Tuy trông muội hơi ngổ ngổ, thế nhưng muội không ngốc, những vu sư lợi hại kia có thể dễ dàng gạt mặt như vậy sao? Hơn nữa... Không có việc gì đâu, ca ca. Huynh cứ nhìn vu sư Duras đi, không phải cũng chỉ có một bên mắt sao?"

Mọi người thấy trên boong tàu vụ sư Duras đang bận tối mắt tối mũi kiểm kê vụ sư học đồ nhân số, một bên mắt bị một cái bánh răng không ngừng xoay tròn thay thế, trông cực kỳ quý dị. Lẽ nào sau này York Leona cũng sẽ biến thành như thế?

Trong lòng mọi người không rét mà run.

York Rees chặn lại nói: "Không, không. Ca nhất định sẽ chữa khỏi con mắt của muội! Ca xin thề!"

Không đề cập tới huynh muội York Rees, còn Grimm và Rafi, hai người một người chân trái bị thương, một người vai phải bị thương tổn, rất có hiếu ngậm và một chỗ tựa trên cột buồm nghỉ ngơi. Grimm cảm thấy rất lúng túng do sự việc lúc trước, trong lòng rất loạn, không để ý tới Rafi đang tựa ở một bên. Rafi đồng dạng có chút buồn bực mất tập trung, hơi hơi thẹn thùng vì cử chỉ thất thố của mình lúc trước, thế nên cũng không muốn nói gì.

Trong chốc lát, chỉ còn sự tĩnh lặng bao trùm hai người, dường như khoảnh khắc thân mật ngăn ngủi lúc đó chỉ là một hồi ảo giác, ai cũng không muốn nhắc lại.

Sau đó, trên boong tàu không biết ai truyền đến tin tức, lần Hải yêu tập kích này, thủy thủ chết đi 32 người, vụ sư học đồ chết đi 177 người. Trong đó vụ sư học đồ chết đi phần lớn là ở tại tầng bốn, tầng năm của khoang tàu.

Một bên khác, đứng bên cạnh Duras là đội trưởng thủy thủ và Barron là hai tên kỵ sĩ truyền kì. Trên người đội trưởng thủy thủ không có gì đáng ngại, còn sau lưng Barron lại có một vết thương khá sâu nhưng gã không hề để ý.

"Đại nhân, làm sao vậy?" Barron kinh ngạc hỏi vụ sư Duras. Theo lý thuyết Hải yêu đã bị chém giết và đuổi đi, vụ sư đại nhân phải cao hứng

mới đúng, vì sao khuôn mặt ngài lại càng thêm buồn rười rượi?

Người bình thường không bao giờ có thể nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của Duras. Bởi vì đầu tiên vụ sư bình thường sẽ không biểu lộ cảm xúc của mình trên khuôn mặt, thứ hai là vì thân thể của Duras đã trải qua một ít cải tạo, khuôn mặt đã mất đi khả năng biểu lộ những nét mặt nhỏ bé. Dưới tình huống như vậy, chỉ có người đi theo hầu hạ mấy chục năm như Barron mới có thể nhận ra được một ít tâm sự của vị chủ nhân này.

"Lần này Hải yêu tập kích tàu biển, có chỗ nào đó không đúng. . ." Một con mắt còn lại của Duras liếc nhìn Barron, trầm trọng nói.

Barron kinh hãi, lập tức nghĩ tới điều gì, sợ hãi nói: "Lẽ nào chúng ta đã bị một vị vụ sư khác nhìn chăm chăm?"

"Nếu như cảm giác của ta không sai, rất có thể là khả năng này."

Khuôn mặt ngăm đen của Barron giây phút này chuyển sang trắng bệch. Làm một tên kỹ sĩ truyền kì sinh sống ở đại lục vụ sư, gã biết rõ bị một tên vụ sư núp trong bóng tối nhìn chăm chăm là một chuyện kinh khủng đến cỡ nào, đặc biệt là ở trên biển rộng mênh mông, phía bên mình lại không có bất kỳ trợ giúp nào!

"Kẻ đó là kẻ địch của học viện? Hay là nhắm vào đại nhân ngài?" Barron nhắm mắt hỏi. Nếu là kẻ thù của đại nhân Duras, như vậy còn được, nhưng nếu là kẻ địch của học viện, e sợ tính mạng của đoàn người bên mình thật đáng lo.

Duras lắc lắc đầu: "Đều có khả năng, nhưng mà. . . Còn có một cái khả năng khác, là vì bọn họ."

Chỉ vì hai tên vụ sư học đồ, mặc dù họ là thiên tài, vậy mà lại mạo hiểm chém giết với đại nhân Duras?

"Chỉ là có khả năng mà thôi, người không hiểu một ít bí mật trong này." Duras dừng một chút, thở dài rồi nói: "Nếu Hải yêu đã bị đánh lui, Ma lực của ta đã trống rỗng, nếu thật sự có việc gì xảy ra, thì cũng là việc sau này, chúng ta trước hết yên lặng theo dõi đi. Nếu như, tí nữa nếu thật sự có kẻ địch vì bọn họ mà đến, Barron, ta muốn người làm một việc."

Barron quỳ xuống đất: "Mời đại nhân cứ nói."

Duras ghé vào bên tai Barron, âm trầm nói: "Giết hai người bọn họ! Hai người này là thiên tài trăm năm khó gặp trong thế giới vu sư mới thấy một lần, nắm giữ thiên phú vu thuật cực kỳ quý giá, tương lai rất khả năng không chỉ thành công thăng cấp vu sư chính thức, càng có thể đi tới cảnh giới cao hơn! Thiên tài như vậy, học viện vu sư Lilith chúng ta không chiếm được, cũng không thể để cho kẻ địch học viện của chúng ta có được!"

...

Gió biển thổi bốn phía, thái dương từ từ nhô cao, từng luồng từng luồng sóng nhiệt kéo tới. Mọi người rút cục bắt đầu không chịu nổi được nhiệt độ nóng bức như vậy mà dần dần trở lại khoang tàu, chỉ có một phần nhỏ tiếp tục ở trên boong tàu nghỉ ngơi, trong đó có hai người Grimm, Bin Johnson. Còn ba người Rafi, York Rees, York Leona đã trở lại khoang tàu.

"Này, Grimm, cậu nói xem nếu gian phòng của vu sư đại nhân đã bị hủy, ngày hôm nay ngài sẽ nghỉ ngơi ở gian phòng nào? Ừm, đúng rồi, còn có hai người kia nữa."

Bin Johnson nói tới hai tên kia tự nhiên là chỉ Meteorite Li và Billily Leona.

"Không biết, quá nửa là ở tầng năm khoang tàu đi." Grimm tùy ý nói.

Bin Johnson cười hì hì: "Ta cũng đoán như thế. Nhưng mà ba người York Rees, York Leona, Rafi bên chúng ta đều ở tầng năm, cũng không biết người xui xẻo nào bị trưng dụng gian phòng đây?"

Grimm bĩu môi, nói: "Tầng năm chết đi nhiều người như vậy, tùy ý tìm gian phòng nào mà chả được, làm sao nhất định phải dụng gian phòng ba người bọn hăn?"

"VẬY CŨNG CHƯA CHẮC! Mặc dù chết đi nhiều người, nhưng cũng không ít gian phòng bị hủy. . ."

Đúng lúc Grimm và Bin Johnson đang tẻ nhạt cãi nhau, một cái bóng che khuất hai người. Lúc đầu hai người còn tưởng rằng chỉ là một đám mây trôi lơ lửng trên trời, nên cũng không để ý, nhưng mà theo tiếng vỗ cánh liên tục và tiếng kêu oang oác khiến người khác buồn bực, hai người mới phục hồi tinh thần lại, ngơ ngác nhìn về phía bầu trời.

Trên đỉnh đầu bọn hăn, đàn quạ đen xì hoàn toàn không đếm được đó là mấy nghìn, hay là mấy vạn con tạo thành đám mây đen che kín bầu trời. Có một cái bóng người mơ hồ từ xa nhắm tới tàu biển. Tuy rằng bởi vì khoảng cách quá xa nên không thấy rõ dáng vẻ, nhưng chỉ nhìn bóng người tỏa ra hơi thở Ma lực, lập tức làm cho tất cả mọi người như chìm đắm ở trong một sự hoảng sợ không rõ, giống như lập tức sắp va phải núi băng vậy.

Trong lúc nhất thời, trong ánh mắt của tất cả mọi người trên boong tàu chỉ còn dư lại hình ảnh do vô vàn vô tận quạ đen tạo thành hắc ám.

"Vu sư ở trên tàu, ra đây đi!" Thanh âm bình thản, gần giống như Arrow Wards, giọng hơi khàn, làm cho người ta không thể phân biệt được giới tính.

Duras đi ra từ trong khoang tàu, cầm trong tay Ma pháp trượng, theo Ma pháp bào rộng rãi màu xám run run một hồi, sắc mặt khó coi bay về

phía bầu trời, nhìn thẳng về vụ sự thần bí ở trên đám mây do ngàn vạn con quạ đen tạo thành ở phía xa trên bầu trời.

Đột nhiên, sau khi thấy rõ hình dáng của vụ sự đang đến, Duras đang bay trên trời hoàn toàn biến sắc nói: "Vụ sự cấp. . . Cấp hai!?"

"Hừ hừ, ta chưa bao giờ thấy người, thủ hạ dưới tay lão già Lilith đúng là có không ít hạt giống tốt. Hừ, chiếc tàu biển này bị lão phu trưng dụng. . . Xem xét việc người còn có chút tiền đồ, nếu như cú ngay thì ta sẽ tha mạng cho người." Không lưu lại cho Duras một chút thể diện nào, vụ sự khùng bố trên mây đen dùng giọng ra lệnh nói, tựa hồ xem thường ra tay với Duras vậy.

Sắc mặt Duras khó coi cực kỳ, âm trầm như sắp chảy ra nước.

Làm một đời nhân tài kiệt xuất vụ sự thế giới gần trăm năm qua, Duras được rất nhiều người công nhận có khả năng thăng cấp cao hơn vụ sự cấp một, hơn nữa trải qua gần trăm năm tích lũy Ma lực, cho dù đối mặt rất nhiều lão già sống vô số năm tháng trong truyền thuyết, Duras cũng có thể đấu một trận. Nhưng hẳn ta chưa hề nghĩ tới ngày hôm nay kẻ địch lại là một tên vụ sự vĩ đại cấp hai!

Phải biết rằng bình thường vụ sự cấp hai ở đẳng kia chính là thuộc đẳng cấp của viện trưởng ở vụ sự học viện. Đó là cơ sở hạt nhân thế giới vụ sự, hầu như mỗi một người viện trưởng của học viện vụ sự đều và thế giới vụ sự tầng cao nhất vĩ đại tồn tại có thiên ti vạn lữ (ngàn mối) liên hệ.

Hơn nữa, vụ sự không cùng đẳng cấp có chênh lệch rất lớn. Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì vụ sự mỗi lần lên một cấp cao hơn đều sẽ mang đến năng lực hoàn toàn mới của, loại năng lực này tuyệt đối không phải vụ thuật bình thường hoặc thiên phú có thể san bằng được.

Duras do dự.

Vô duyên vô cớ từ bỏ tàu biển của học viện vu sư, nếu là tàu biển bình thường, tuy trách nhiệm trọng đại, nhưng lấy thân phận vu sư cấp một của Duras cộng thêm thiên phú có khả năng thăng lên làm vu sư cấp hai, thì cũng không có quá nhiều vấn đề. Nhưng vấn đề mấu chốt ở chỗ trên thuyền lại có hai tên vu sư thiên tài trăm năm khó gặp, càng là cửa ải trong thời kỳ then chốt tại đại lục vu sư. . .

Duras trầm giọng nói: "Tàu biển có thể đưa cho đại nhân, không biết tại hạ có thể mang đi hai người hay không?"

"Hừ! Ta bảo người cút ngay lập tức. . ." sau một tiếng hừ lạnh, âm thanh lạnh lùng trên tầng mây đột nhiên biến thành tiếng gầm lên: "Muốn chết!"

Không ai ngờ tới, Duras lại ra tay đánh lén trước! Đánh lén một tên vu sư vĩ đại cao hơn chính hắn ta một cấp!

Một cây băng thương (thương băng băng) tỏa ra hàn khí kinh người không khác gì mũi tên rời cung, ở trên trời vẽ ra một vết trắng xóa, phát ra tiếng réo chói tai, bắn thẳng đến trái tim của tên vu sư cấp hai ở trên mây đen đằng kia.

Nhưng mà, tên vu sư cấp hai ở trên mây đen kia gầm lên. Dù cho vu sư học đồ chưa từng trải qua tu luyện minh tưởng cũng đều có thể cảm ứng được một luồng Ma lực ngập trời âm âm bạo phát, Ma lực khủng bố thậm chí còn thổi tan một ít đám mây trên bầu trời. Gios biển cuồng bạo lấy tên vu sư cấp hai này làm trung tâm thổi ra bốn phía, cuốn lên từng đợt sóng lớn menh mông.

Keng. . .

Một tiếng kêu khê vang lên, cây băng thương này hóa thành vô số mảnh băng, mà gần như ở khoảnh khắc vu sư cấp hai bạo phát. Duras đã cười Ma pháp trượng hóa thành một tia ánh sáng bỏ chạy về bầu trời

phương xa, nhưng mà một đám mây đen to lớn theo sát ngay phía sau, gắt gao không tha. . .

"Người trốn đằng trời. . ." Vu sư ở trong mây đen quát lên giận dữ.

Hai người dần dần biến mất phía chân trời.

Cho đến lúc này, hai người Grimm, Bin Johnson dường như mới bình thường tỉnh lại sau khi chết ngất, mở miệng lớn thở hỗn hển. Thời điểm lúc hai tên vu sư cấp hai kia bạo phát Ma lực, hết thầy vu sư học đồ trên boong tàu cảm thấy như là tận thế hàng lâm vậy, hoàn toàn không có cách nào hô hấp.

"Doạ chết ta rồi! Lúc này ta còn tưởng rằng chết chắc rồi chứ!" Bin Johnson che ngực, không biết là bởi quá mức ngơ ngác, lại bổ sung: "Mẹ kiếp, những ngày tháng này quả thực không phát sinh chuyện gì, nhưng một ngày lại hai lần trở về từ cõi chết. Cái này là còn chưa tới vu sư đại lục đấy! Đại lục vu sư vẫn là chỗ của người ở sao?"

Grimm cũng hít vào từng ngụm từng ngụm không khí, sắc mặt khó coi, lẩm bẩm nói: "Xem ra sẽ có biến động lớn."

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 15: Tàn Khốc

Kỵ sĩ truyền kỳ Barron bị Meteorite Li đánh chết, kết cục này đã trở thành đề tài sốt dẻo được đám vu sư học đồ đang như rắn mất đầu bàn tán rộng rãi nhất trên tàu lúc này.

Không ai biết vì sao Barron lại đột nhiên ra tay với Meteorite Li, nhưng tất cả mọi người đều hiểu, trong chuyện này tất nhiên có ý tứ của vu sư Duras vĩ đại, bằng không Barron không thể vô duyên vô cớ đánh lén Meteorite Li được.

Nhưng ai có thể ngờ rằng, Meteorite Li dường như sớm có chuẩn bị, mặc dù y đang rảnh rỗi trên đùa chú chuột bạch nhỏ nhắn. Y cùng Barron triển khai một hồi đối chiến kịch liệt, vu thuật quỷ dị giao đấu mười mấy lần với lưỡi búa mang theo lực lượng mạnh mẽ. Kết cục là đầu Barron đột nhiên biến mất, để lại trên cổ vết cắt bóng loáng như mặt gương, thi thể không đầu theo đó cũng vĩnh viễn ngã xuống.

Meteorite Li đối với chuyện này vẫn lạnh lùng như trước, hơi hơi thờ dốt, giống như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục trên đùa chú chuột bạch trên tay. Sau khi nhìn thấy màn ác chiến đó, thì biểu hiện này của y đã khiến mọi người kinh ngạc đến ngây người. Tất cả mọi người đều cảm giác trước mắt vốn là một con quái vật chứ không phải là con người, không một ai nguyện ý đi trên chọc tên quái vật này.

Sau một ngày, theo bóng tối bao phủ trên con tàu, đông đảo vu sư học đồ dồn dập từ trong khoang thuyền đi ra, ngơ ngác nhìn bầu trời một mảnh

mây đen bao phủ do quạ đen tạo thành.

Không ai biết Duras còn sống hay đã chết.

Từ trên đám mây do đàn quạ đen tạo thành chậm rãi xuất hiện thân hình một vị vu sư thần bí. Theo việc vị vu sư này hạ xuống tàu, vô số quạ đen hóa thành hai dòng nước đen điên cuồng bay về phía không gian trong tay áo của gã, mà không gian trong tay áo dường như vô cùng vô tận, trong chớp mắt mây đen trên trời lập tức biến mất tiêu.

Gã vu sư thần bí đáp xuống ngay chính giữa boong tàu, sau khi mọi người thấy rõ bộ dạng của người này, đều dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh, sinh ra lòng kinh hãi. Gã vu sư này vậy mà không có mắt, mũi, miệng, toàn bộ khuôn mặt chỉ là một mảng trơn nhẵn, thật giống như trên đầu chỉ được bao phủ bởi một tầng da mà thôi, khiến người ta cảm thấy đáng sợ cực kỳ.

“Khà khà, này bọn nhóc, hoan nghênh gia nhập học viện vu sư Black Tower*!” Gã vu sư không có mặt mũi nhìn xung quanh một vòng, dừng lại trên người Meteorite Li và Billily Leona, sau đó cười tà nói: “Các người có thể gọi ta là Neil Maza, cũng có thể gọi ta là Mặt Nạ Vô Tướng, khà khà hắc hắc, ta cũng không để ý...”

(*) Tòa tháp Hắc Tác

Ngay thời điểm khi mọi người thấp thỏm bất an, có một tên vu sư học đồ bình tĩnh bước ra từ trong đám đông, đưa một con quạ đen cho gã vu sư nọ, thấp giọng nói: “Lão sư*!”

(*) Thầy

"Ừ, con làm rất tốt!" Mặt Nạ Vô Tướng khích lệ tên vu sư học đồ này một câu, con quạ đen kia lóe lên cũng đồng dạng tiến vào tay áo rộng lớn của gã vu sư nọ, không còn tung tích gì.

Trên boong tàu, đông đảo vu sư học đồ nhìn chòng chọc vào người này, lúc này có ai mà không hiểu, chính kẻ này là nội ứng ám hại vu sư Duras.

Điều này không khỏi làm lòng người lạnh lẽo, kẻ này có lai lịch gì?

Một bên khác, Grimm, Rafi, York Rees, York Liana đã sớm trợn mắt há hốc mồm, đồng thời cũng đổ mồ hôi lạnh. Bởi vì trước mặt mọi người, tên vu sư học đồ đi ra đó chính là Ji Langmu, cũng là thiếu niên xem thường nói chuyện với mấy người bạn Grimm! Chỉ là, cho dù là lúc này, Ji Langmu vẫn như trước không có để ý đến mấy người bạn hăn, tựa hồ từ đầu tới cuối người này đều không để bạn hăn ở trong mắt, mà y bắt đầu hứng thú nhìn về phía hai người Meteorite Li và Billily Leona.

Mặt Nạ Vô Tướng cũng không có hứng thú để ý tới tâm tư của đám vu sư học đồ trên tàu, sau một lát cười khẩy âm lãnh, lạnh giọng nói: "Vu sư học viện Black Tower thờ phụng chính là sự cạnh tranh lẫn nhau, nhược cường thực*, là đào thải tự nhiên! Khà khà, cho nên nói, vì để cho các người càng thêm thích ứng cuộc sống trong học viện sau này, cũng vì muốn đào thải một số kẻ bỏ đi trong số các người, từ hôm nay trở đi, trên tàu sẽ có một cái quy tắc. . ."

(*) Kẻ yếu làm mồi ăn cho kẻ mạnh, người muốn sinh tồn phải trải qua sự chiến thắng kẻ thù. Câu đồng nghĩa là "Cá lớn nuốt cá bé" hoặc "Mạnh được yếu thua"

Mỗi một người vu sư học đồ đều hết sức chăm chú nghe lời nói vù Mặt Nạ Vô Tướng, chỉ sợ bỏ qua điều gì.

"Từ hôm nay trở đi, sáng sớm mỗi ngày ngày thứ hai, ta nhất định phải thấy trên tàu có năm người bị ném xuống biển, bằng không ta sẽ lập tức giết chết mười người khác." Sau khi bình tĩnh nói xong, thì gã vu sư khoát tay tùy ý chỉ tay về một tên thủy thủ ở xa xa. Hoàn toàn không có bất

kỳ dấu hiệu nào, tên thủy thủ này vậy mà "Oành" một tiếng nổ tung chia năm xẻ bảy, vô số mảnh máu thịt bắn tung tóe bay về bốn phương tám hướng.

Những vụ sư học đồ bị lây dính máu hoặc bị thịt nát bắn trúng đều lớn tiếng hét lên, tình cảnh trên boong tàu lúc này hoàn toàn rơi vào hỗn loạn. Gã vụ sư căn bản không có thời gian để ý đến cảnh này, nhàn nhạt nói: "Giống như vậy đó."

Trên tàu tất cả vụ sư học đồ chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, sợ hãi nhìn gã vụ sư nọ, giống như đang nhìn một Ác Ma ăn thịt người vậy.

Gã vụ sư hoàn toàn không để ý tới ánh mắt sợ hãi của đám vụ sư học đồ, cười the thé nói: "Từ hôm nay trở đi, trên con tàu này thì lời của ta nói chính là quy củ, trừ phi các người có thể giết ta! Khà khà hắc hắc, bọn nhóc con, hẹn ngày mai lại gặp!"

Nói xong, gã vụ sư cũng không tiếp tục để ý mọi người, trực tiếp biến ra một cái lều vải xa hoa thư thích ở nơi mép boong tàu, gọi người đội trưởng thủy thủ chui vào, tựa hồ là vì chỉ cho người đó con đường đến một hải cảng khác.

Trên boong tàu, tất cả mọi người đều cảnh giác nhìn xung quanh, tựa hồ ai cũng đều cảm thấy bất an, ngay cả Grimm cũng không tự chủ được nhìn mấy người York Rees, York Liana và Rafi ở bên cạnh. York Rees lôi kéo muội muội, vội vàng nói: "Hẳn là chúng ta sẽ không làm theo lời vị vụ sư đại nhân như vậy chứ?"

"Ta cũng không muốn chết! Vì mạng sống, cũng không dám chắc nha." Rafi giống như vô tình hoặc cố ý nhìn Grimm một chút, đôi huynh muội York Rees cảm thấy khiếp sợ vì Rafi có thể nói ra lời như vậy. Grimm quả thật thản nhiên tiếp nhận rồi, bởi vì hẳn đồng dạng cần thận suy nghĩ chuyện này.

Thế nhưng, trong lòng Grimm có chút cay đắng. Nếu là bốn mươi ngày sau mới đến được học viện vu sư Black Tower kia, há không phải nói trên tàu sẽ có 200 người bị ném xuống biển ư? Mà nếu như đến sáu mươi ngày mới đến, vậy lúc đó mình còn có thể sống sót được sao. . .?

"Á. . .!"

Đột nhiên trên boong tàu có một tiếng kêu sợ hãi vang lên, mọi người nhìn lại, chỉ thấy một người nữ vu sư học đồ đang cầm một con dao găm sắc bén mạnh mẽ đâm vào lồng ngực một nam vu sư học đồ, trên khuôn mặt vốn xinh đẹp đã hoàn toàn biến thành dữ tợn, hét to: "Nếu không vì người, ngày hôm qua Rhea căn bản sẽ không chết, ta muốn người chết!"

Nữ vu sư học đồ có chút điên cuồng, một lần lại một lần dùng dao găm đâm vào ngực nam vu sư học đồ kia.

Mọi người vừa nghe, đoán rằng quá nửa là do giữa hai người có mâu thuẫn trước đó, hơn nữa lúc này người nữ vu sư học đồ điên cuồng như vậy thì cũng không có ai nguyện quản việc không đâu. Chẳng qua là, cũng không bài trừ khả năng nữ học đồ là vì hoàn thành "Nhiệm vụ" mà gã vu sư nọ đặt ra.

Trong hoàn cảnh hết sức cẩn thận cảnh giác, hết thảy vu sư học đồ bắt đầu rời khỏi boong tàu, chính là nhóm mấy người Grimm cũng dự định tới phòng Rafi để thương lượng đối sách. Trong lúc nhất thời, trên boong tàu vậy mà chỉ còn dư lại ba người: Meteorite Li, Billily Leona và Ji Langmu.

Trước đó đánh giết không ít hải quái dị, thực lực của hai người Meteorite Li và Billily Leona là điều không cần bàn cãi, Ji Langmu có thể được vị vu sư thần bí đáng sợ thu làm đệ tử, cũng nhất định không phải người đơn giản. Ba người trong lúc đó nói không chừng sẽ phát sinh chuyện gì. Chỉ là, chuyện như vậy vẫn không ai muốn tham dự làm gì, bằng không vạn nhất những người này nổi lên sát tâm thì. . .

"Chúng ta nên làm gì bây giờ? Không nghĩ tới cái tên Ji Langmu kia vậy mà. . ." Trong phòng, York Rees nhăn nhó cái trán, nhìn về phía hai người Rafi và Grimm.

Hừ lạnh một tiếng, Rafi nói: "Còn có thể làm sao? Đi một bước tính một bước." Nói xong lời này, Rafi lại nắm một cái nỏ được chế tác tinh xảo khéo léo, lạnh giọng nói: "Cái này tuy rằng không phải là Ma đạo vu khí, nhưng trên đó vó bơi độc mà theo ta nghĩ thì cho dù là vu sư cũng chịu không được."

Grimm phát lạnh, vội vàng nói: "Không cần phải gấp dùm cái này, phải biết rằng chúng ta phải ở trên biển một quãng thời gian rất dài. Lại nói Ji Langmu cũng không có nổi lên địch ý với chúng ta, tựa hồ như y căn bản cũng không có để ý chúng ta vậy. Không cần bại lộ đòn sát thủ này vẫn là hay hơn."

Rafi gật gật đầu, cất cái nỏ tinh xảo đi. Sau đó bốn người cứ như thế liền chen chúc ngủ trong một gian phòng.

Sáng sớm ngày thứ hai, theo một tràng tiếng huyền não, mấy người bọn Grimm đi lên boong tàu.

Lúc này trên boong tàu, hầu như ai cũng đều tụ lại thành từng cái từng nhóm hay đoàn thể nhỏ, mà giữa các nhóm hay đoàn thể nhỏ đều đứng cách ra một khoảng cách không ít. Tất cả cũng cảnh giác nhìn những người xung quanh, tựa hồ nếu phát hiện điều gì không ổn thì sẽ lập tức động thủ.

Sau khi đứng một lúc, vu sư Mặt Nạ Vô Tướng đột nhiên bình tĩnh cười nói: "Chỉ ít đi ba người? Như vậy thì. . ."

Oành! Oành! Oành!

Gã vu sư không nhìn ai tùy ý dùng ngón giữa chỉ về mọi người ở bốn phía, bốn người ở trong đám người vô duyên vô cớ nổ tung, máu cùng với

thịt nát hầu như bắn văng ra bao trùm tất cả mọi người trên boong tàu, thậm chí một người trong đó thuộc một đoàn thể nhỏ ở ngay bên cạnh mấy người bạn Grimm! Theo người này bị nổ tung, một nữ vu sư học đồ trong đoàn thể nhỏ này nhất thời co quắp ngồi dưới đất, phát ra tiếng gào khóc và tiếng rít chói tai.

Grimm, Rafi, York Rees và York Liana sửng sờ lau dòng máu trên mặt. Grimm thậm chí từ trên y phục tìm ra một chút thịt nát, hơn nữa những thứ này dày đặc mùi máu tanh, hết thảy đều ở nói cho Grimm biết, những thứ này là chân thực.

"Ấu. . ."

Rafi, huynh muội York Rees không hẹn mà cùng nôn mửa, còn Grimm mặc dù có chút không khỏe, nhưng không có nôn mửa. Hẳn đỡ ba người lên đồng thời cảnh giác nhìn những người khác ở xung quanh.

Mặt Nạ Vô Tướng căn bản không để ý đến cảnh rối loạn, tuy rằng gã không có mắt, tất cả mọi người vẫn có thể cảm giác được dường như gã đang nhìn quét một vòng về mỗi người. Gã cười the thé nói: "Học viện Black Tower đồng dạng là một thành viên trong Liên Minh Vu Sư, là một thành viên vu sư Áo Bào Trắng, chịu sự quản thúc của Liên Minh Vu Sư nên sẽ không đồ sát người bình thường. Khà khà hắc hắc. . . Nhưng các người phải nhớ kỹ, các người đã là vu sư học đồ, như vậy đã không còn là người bình thường nữa rồi. Con đường vu sư phải đi tràn đầy chông gai nhấp nhô."

Xoay người rời đi, Mặt Nạ Vô Tướng đột nhiên lạnh lùng quay lại nói: "Ngoại trừ bốn người Raab (gã đội trưởng thủy thủ), Ji Langmu, Meteorite Li, Billily Leona, đám nhóc các người nếu như không muốn ngày mai vô duyên vô cớ bị ta giết chết, trước hết cứ giết chết năm người khác là được."

Ji Langmu, Meteorite Li cũng không quay đầu lại xoay người cùng rời đi. Còn Billily Leona sau khi lạnh lùng nhìn mọi người một lát mới rời đi, khuôn mặt thanh thuần của cô ta phát ra một tiếng cười khê.

Lúc này, tất cả mọi người trên boong tàu đều bị lây dính bởi các mảnh máu thịt, toả ra mùi máu tanh nồng đậm, nhìn giống như ác đồ đi ra từ Địa Ngục, thế nhưng cũng không ai dám tùy tiện đi thanh tẩy(tắm rửa). Bởi vì tất cả mọi người đều biết, nếu trước tiên không định ra tiêu chuẩn năm người phải chết kia, thì cũng không ai dám bảo đảm ngày mai mình có thể đột nhiên oành một tiếng nổ tung, biến thành từng mảnh máu thịt hay không.

"Giết!"

Sau khi rít lên một tiếng, chỉ thấy hơn mười người thủy thủ còn sót lại bởi Hải yêu lại đột nhiên phát điên, cầm đoản đao (cây đao ngắn) điên cuồng bổ về một đoàn thể nhỏ đứng cách bọn họ một khoảng không xa. Lúc này, mọi người nhất thời vẫn chưa lấy lại được tinh thần!

Đoàn thể vu sư học đồ này vừa vặn có năm người, cũng không có năng lực thi triển vu thuật gì, nói thật bọn họ chẳng qua là một ít thiếu niên trong nhà có thể đưa ra được một cái kim tệ đồng thời có số may mắn mà thôi. Năm người này sao có thể là đối thủ của hơn mười thủy thủ có thực lực hoàn toàn là đẳng cấp kỳ sĩ cơ chứ, hầu như chỉ trong chớp mắt, trong tiếng kêu thảm thiết thì năm người vu sư học đồ này liền bị loại bỏ.

Hai mắt chỉ một màu đỏ ngòm, hơn mười thủy thủ không chút hoang mang ném thi thể năm vu sư học đồ vào biển rộng. Sau khi lạnh lùng quét mắt nhìn về mọi người, một tên đầu lĩnh thủy thủ trong bọn chúng lạnh giọng nói: "Ai cũng không muốn chết, nhưng thế giới vu sư chính là tàn khốc như vậy. Hừ, từ hôm nay trở đi, các người cũng không còn là đại gia trên tàu nữa, không còn có thể lớn tiếng với chúng ta nữa rồi. Nói cho các người biết, bắt đầu từ hôm nay, những người các người tốt nhất có thể tìm

ra năm người chết thay, bằng không thì chúng ta cũng không ngại phí một chút công phu vậy."

Nói xong, những tên thủy thủ này một thân sát khí tiến vào khoang tàu.

Bốn người Grimm có sắc mặt trắng bệch, bởi vì tiểu đội của bọn hăn vừa rồi cũng đứng cạnh đám thủy thủ hung thần ác sát này ! Trời mới biết nếu không vì nhóm bọn hăn chỉ có bốn người, không phải năm, thì bọn chúng có đặt mục tiêu lên bọn hăn hay không nữa.

Lúc này, mặc dù điều này có chút tà ác, nhưng nhóm mấy người bọn Grimm không khỏi lòng sinh vạn hạnh nghĩ thầm: May là Wade đã bị Hải yêu quái dị nuốt vào bụng, không thì. . .

Cùng lúc đó, một vấn đề xuất hiện trước mắt đối với đông đảo các nhóm nhỏ vụ sự học đồ, phải quyết định như thế nào để chọn ra tiêu chuẩn năm người chết tiết kia đây!?

VU SƯ CHI LỮ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 16: Đào Thái

"Đáng ghét! Bọn hãn quá kiêu ngạo, chỉ có mười mấy người mà lại dám yêu cầu chúng ta mỗi ngày phải tự giết chết năm người?" Một tên vu sư học đồ khá là có tinh thần chính nghĩa vừa nghe thấy được liền hô to. Vì để biểu hiện sự tức giận của mình, người này sau khi rút gào thì mặt mũi nín đến đỏ bừng bừng, cương đao trên tay chém "băng" một nhát vào trên thành của boong tàu.

Có thể đem cương đao chém găm vào boong tàu, không thể không nói tên này vẫn có một chút sức lực.

Chẳng qua, càng nhiều người xem thường hành vi này của y, đám thủy thủ kia đi thì cũng đã đi rồi, tên này mới ở đây tỏ ra uy phong, đây là hạng người gì vậy...

Cho dù xem thường, nhưng mà rất nhiều vu sư học đồ vẫn lấy người này làm trung tâm mà tụ thành một đoàn, dù sao cũng phải nói, mọi người đều cùng chung một kẻ địch. Theo bản chất trong lòng của mọi người mà nói, các vu sư học đồ vẫn rất xem thường những tên thủy thủ dơ bẩn kia, bọn họ cho rằng những tên thủy thủ kia vẫn thấp hơn một bậc so với mình.

Thậm chí nói theo cách khác, những tên thủy thủ kia cũng có tận tới mười mấy người, có thể làm cho rất nhiều vu sư học đồ có thêm ba ngày bình yên vô sự.

"Ngày hôm nay đã chết đủ năm người, coi như xong, ngày mai chúng ta..."

... ..

Ngày thứ hai, vu sư Mặt Nạ Vô Tướng đứng trên boong tàu, kiểm kê nhân số trên tàu. Sau thời gian một chén trà nhỏ, gã vu sư này cười the thé nói: "Ít đi năm người, xem ra các người đã sơ bộ có được tư tưởng giác ngộ để trở thành một vu sư. Khà khà, không tồi không tồi, xem ra hôm nay ta cũng không cần phải tự mình ra tay."

Nói xong, gã vu sư tiến vào lều vải của mình, không tiếp tục để ý đến đám người. Ji Langmu, Meteorite Li, Billily Leona, đội trưởng thủy thủ đoàn cũng lần lượt rời đi, trên tàu lúc này chỉ còn dư lại đội ngũ của hai trận doanh rõ ràng, phe bên thủy thủ cùng phe bên vu sư học đồ.

Phe thủy thủ tuy chỉ có mười mấy người, nhưng mỗi tên đều có thân thể cường tráng, biết một ít võ kỹ, bốn, năm người vu sư học đồ bình thường cũng đánh không lại một tên thủy thủ, chứ đừng nói là chém giết thật sự. Mà một bên khác là đội ngũ của vu sư học đồ, có gần bốn trăm người, về mặt nhân số chiếm cứ ưu thế áp đảo, nhưng mà trong trận doanh lại chia thành rất nhiều đoàn thể nhỏ, nhìn dáng vẻ cũng biết bọn họ không có một tí đoàn kết nào.

Đám thủy thủ cũng phát hiện bầu không khí của phe đối lập, không có lập tức vọt thẳng về phía một tiểu đội để chém giết như ngày hôm qua, mà là cử ra một tên thủy thủ nhìn trông cường tráng nhất, kêu gào nói: "Làm sao, vẫn chưa chuẩn bị xong năm người chết thay à?"

"Chúng ta sẽ không để cho đồng bạn của mình đi chết, muốn chết thì phải là các người chết trước!" Tên vu sư học đồ đi đầu ngày hôm qua ở trong đám người lớn tiếng hô to kích động, nhưng chính hắn lại không hề có ý định tiến lên. Vậy mà thật sự lại có một ít vu sư học đồ đàn độn, hoặc

là nói bị người đứng ở phía sau xô lên, nhằm về phía trước hơn mười người thủy thủ, mà bọn hãn cũng không rõ vì sao lại bị đám người đứng sau xô đẩy tiến lên.

"Các người muốn chết!" Tên thủy thủ đứng ở đằng trước rít lên một tiếng, nhanh nhẹn tách ra một tên vu sư học đồ, vẽ dữ tợn hiện lên trên khuôn mặt, xoay tay chặt đứt đầu của tên vu sư học đồ đó.

Lộc cộc lộc cộc, đầu của tên vu sư học đồ lăn thẳng vào trong đám người, thi thể thì bước thêm vài bước nữa mới đổ ập xuống.

Một bên khác, tương tự cũng có ba tên vu sư học đồ dẫn đầu vọt ra, gần như trong chớp mắt đã bị mấy tên thủy thủ thân thể cường tráng chém chết. Nhìn thấy đã chết đi bốn người, tên thủy thủ cầm đầu ánh mắt lập tức nhìn chăm chăm vào tên vu sư học đồ đứng gần hãn nhất.

Lúc này mấy người vu sư học đồ dẫn đầu vọt tới cũng đã bị tình cảnh này dọa cho hồn phi phách tán, đứng lại không dám tiến lên, dù sao ai cũng không ngu, cũng sẽ không đi chịu chết. Đám vu sư học đồ ở phía sau thì lại xô đẩy lẫn nhau, vội vội vàng vàng hỏi tình huống phía trước, cuối cùng có giết chết được những tên thủy thủ kia hay chưa.

Bị thủy thủ cầm đầu tập trung không phải ai khác, chính là gã "Chuột" mà khi Béng xảy ra xung đột với York Rees đã gọi gã đến giúp đỡ vào ngày đầu tiên lên tàu.

Gã Chuột bị tên thủy thủ cầm đầu cao hơn cả cái đầu này nhìn chăm chăm, cực kỳ căng thẳng, lưỡi búa trong tay không ngừng run rẩy, trong lòng không tìm được thét gào lên, tên khốn kiếp nào xô đẩy lão tử? Gã Chuột nhìn phía sau, không ai muốn tiếp tục vọt lên phía trước, mà tên quái thú hình người Andrew từng làm chỗ dựa của mình thì đã bị quái vật biển chân chính giết chết, lúc này không một ai có khả năng giúp đỡ mình.

Một đôi mắt tam giác của gã Chuột ngăm tới ngăm lui, nhìn thấy tên thủy thủ cầm đầu không ngừng đi về phía mình, nhìn từng giọt máu đang nhỏ xuống trên thanh trường đao kia. Sau khi kêu to một tiếng gã Chuột vậy mà nhanh trí, bổ một búa về phía một nữ vu sư học đồ đang đứng phía sau.

Một tiếng "Rầm" vang lên, đó là âm thanh khi nữ vu sư học đồ đổ ập xuống đất, một nửa cái đầu đã máu thịt be bét.

"Đủ năm người! Đủ năm người! Chúng ta không cần tự giết lẫn nhau nữa!" Gã Chuột hưng phấn lớn tiếng kêu, thủy thủ cầm đầu cũng rõ ràng không hề ngờ tới gã Chuột lại quả quyết như vậy, hơi sửng sốt một chút, cười gằn một tiếng, mang theo hơn mười người thủy thủ rời đi.

"A! Khốn nạn, ta muốn giết người!" Một nam vu sư học đồ trong đám vu sư học đồ gần đó gầm lên, hai mắt đỏ chót nhìn gã Chuột, người nam vu sư học đồ này rõ ràng có quan hệ đặc biệt với nữ vu sư học đồ bị gã Chuột giết chết. Gã Chuột cũng sợ hết hồn, nhưng tên nam học đồ muốn đến đây báo thù đã bị rất nhiều vu sư học đồ ngăn cản lại.

Đùa gì thế?

Hiện tại mỗi một tên vu sư học đồ đều là tài nguyên quý giá, bởi vì ai cũng không muốn chết.

Nếu bản thân mình không muốn chết, như vậy chỉ có thể đổi thành người khác chết rồi, gã Chuột cùng người nam vu sư học đồ muốn báo thù này đều không có bất kỳ quan hệ gì với mình, theo lý thuyết tất cả bọn họ đều chết là tốt nhất. Nhưng không khéo chính là hôm nay đã số người chết đã đủ năm người, nếu như lại chết một người nữa, thì đó chính là một sự loại lãng phí đáng hổ thẹn, thế nên mọi người mới có "Lòng tốt" ngăn lại người nam vu sư học đồ này.

Một ngày dài đằng đẵng lại qua đi, bốn người Grimm vẫn cùng nhau ở trong một căn phòng, trong thời cuộc mà bầu không khí căng thẳng như thế này, không người nào dám đi lạc đàn.

Lại thêm một ngày tới, vụ sư Mặt Nạ Vô Tướng lại có một phen nói vài lời tán thưởng vì mọi người đã hoàn thành tốt nhiệm vụ, sau đó liền rời khỏi.

Tình cảnh yên tĩnh trong một chốc lát, không cần đám thủy thủ phải ra tay, bên này vụ sư học đồ đã tự loạn cả lên rồi. Trung tâm của hỗn loạn đương nhiên là Gã Chuột cùng người nam vụ sư học đồ ngày hôm qua gào thét muốn báo thù, hôm nay người nam vụ sư học đồ này lại còn gọi tới một người giúp đỡ.

Một bên kia, gã Chuột cũng gọi tới giúp đỡ, chính là tên Béng đã xảy ra xung đột với York Rees ở ngày đầu tiên lên tàu.

Hai bên rất nhanh đã đại chiến như nước với lửa, tướng mạo của gã Chuột này nhìn khá là hèn mọn, nhưng một khi đã vào trận chiến sống còn, gã cũng không có một chút yếu ớt nào, hai bên chém giết rất là kịch liệt.

Nhưng mà, cuối cùng cũng phải phân ra thắng bại, chỉ mấy phút sau, nương theo một tiếng hét thảm, phần lưng của Béng bị đối phương chém trúng, bị thương không nhẹ, sau đó chết thảm dưới sự hợp lực của hai người bên đối phương. Một lát sau, trong khoảnh khắc tuyệt vọng gã Chuột bộc phát lực lượng cuối cùng, trước khi chết lôi theo một tên chết cùng, một trận quyết đấu kết thúc với phần thắng thuộc về người nam vụ sư học đồ báo thù.

Phốc!

Thế nhưng, nam vụ sư này còn chưa kịp cảm thụ niềm vui sướng sau khi báo thù cùng nổi thống khổ khi ly biệt bằng hữu, thì đã bị một thanh

đoản kiếm (cây kiếm ngắn) đâm thẳng vào sau lưng, xuyên thẳng ra trước ngực của y.

Trong đám người, hung thủ lóe lên không còn hình bóng.

Gần như trong lúc đó, York Rees đang đứng bên Grimm rít lên một tiếng: "Người muốn chết!"

Thì ra là nhân lúc hỗn loạn lại có kẻ đã có ý đồ xấu với York Liana. Cũng khó trách, bản thân York Liana chỉ là một cô gái khá là yếu đuối, hơn nữa một con mắt lúc này đang bị thương, chỉ có thể đi theo bên người York Rees, tự nhiên thành mục tiêu của mấy tên có ý đồ.

Dù sao lúc này đã chết mất bốn người, chỉ còn kém một người là đã hoàn thành nhiệm vụ chết năm người..

Kẻ muốn đánh lén York Liana này là một tên đàn ông cao khoảng một mét tám, nhìn trông dáng vẻ rất bình tĩnh, sau một nhát đâm lén không thành công, lập tức thu hồi dao găm chuẩn bị lẩn trốn vào trong đám người. Nhưng mà đúng vào lúc này, một cái dây leo lớn đột nhiên mọc từ dưới gót chân của gã nam vu sư học đồ này, sau đó cuốn chặt lấy người này, trong tiếng kêu sợ hãi tuyệt vọng, một búa của York Rees đã lấy đi tính mạng của gã.

"Khốn nạn!" York Rees chửi bới.

Chất dịch trắng đỏ bắn đầy mặt của York Rees, Grimm chạy nhanh tới bên cạnh, hung tợn trừng mắt nhìn mọi người xung quanh, rồi kéo York Rees về đội ngũ. Chẳng qua, bởi vì hôm nay đã tập hợp đủ năm người chết, thế nên cũng không xảy ra thêm bất ngờ gì, chỉ có không ít người giật mình nhìn Rafi.

Rõ ràng, một người vu sư học đồ biết vu thuật thì sức ảnh hưởng mang đến rất lớn, sau này cũng không có người nào dám tùy tiện đi trêu chọc tiểu

đội của Grimm. Thậm chí phe của mấy tên thủy thủ nhìn thấy trong đám vụ sư học đồ này lại còn có người biết thi triển vụ thuật, cũng dồn dập giết náy cả mình, ánh mắt mang theo sự ngưng trọng khi nhìn về phía Rafi.

Ngày tháng cứ dần dần trôi đi, hầu hết mỗi người trên tàu đều hy vọng tàu biển nhanh nhanh chóng chóng đến nơi cần đến, bởi vì buổi sáng mỗi một ngày đối với mọi người mà nói đều là một chuyến đi đến địa ngục.

Trên tàu biển chia làm ba tầng giai cấp, giai cấp cao nhất tất nhiên là mấy người vụ sư Mặt Nạ Vô Tướng, Ji Langmu, Meteorite Li, Billily Leona. Địa vị của mấy người này cao siêu hơn với những người còn lại rất nhiều, là chúa tể tuyệt đối trên tàu này, chức trách duy nhất của bọn họ chính là kiểm kê nhân số mỗi ngày cùng phân phát nạm theo hạn định.

Giai cấp thứ hai, chính là mười mấy tên thủy thủ cùng với những tiểu đoàn đội có vụ sư học đồ có thể thi triển vụ thuật giống như Rafi. Theo ngày tháng từng ngày từng ngày trôi qua, cuối cùng cũng có những vụ sư học đồ khác triển lộ ra tài năng “Vụ thuật” mà mình nắm giữ, nhất minh kinh nhân (chỉ cần một hành động cũng khiến người khác phải chú ý). Lúc này vụ sư học đồ biết những người biết vụ thuật tính cả Rafi bên trong, tổng cộng có năm người.

Bởi vì không có vụ sư học đồ dám đi trêu chọc năm người này, vì lẽ đó năm người này bị vụ sư học đồ còn lại trên tàu xưng là "Năm Đại Thiên Vương".

Giai cấp thứ ba, tự nhiên là tất cả vụ sư học đồ còn lại, bọn họ ở mỗi sáng sớm sau khi vụ sư kiểm kê xong nhân số, nhất định phải chém giết lẫn nhau cho đến khi chết đủ năm người mới được. Bởi vậy những vụ sư học đồ này bị đám thủy thủ kia đặt cho biệt danh là lợn thịt, mà thời điểm chém giết mỗi sáng sớm thì gọi là mổ lợn.

Ngày tháng cứ thế trôi qua.

Sau ba mươi ngày, đã có đến 150 cái xác vụ sư học đồ bị ném vào biển rộng cho cá, trên tàu biển đã có vẻ không còn chật chội như lúc đầu nữa. Lúc này, hễ là vụ sư học đồ còn sống sót trên tàu biển, ánh mắt của mỗi người hầu như đều mang theo sát khí kinh người cùng lạnh như băng, nụ cười trở thành thứ xa xỉ nhất trên con tàu này.

Trong tình cảnh như thế, mỗi người đều giống như là ma quỷ hung tàn chuyển thế, so với bộ dạng vênh vác đả đày ấu trĩ lúc mới lên tàu khác nhau một trời một vực.

Ở đêm khuya của một ngày này, Grimm, York Rees, York Liana theo Rafi đi lên trên boong tàu, lúc này trên boong tàu, bốn Đại Thiên Vương còn lại mang đến gần hai mươi người đã tụ tập từ lâu.

Đoàn đội nhỏ của năm Đại Thiên Vương tụ tập ở một chỗ, có vẻ như muốn đưa ra một cái nghị quyết quan trọng nào đó.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 17: Huyết Phàm Liên Minh

"Đăng Mạn Thiên Vương Rafi, chỉ còn cô nữa thôi, sang đây ngồi ở bên cạnh ta đi."

Rafi vừa tới, lập tức một nam vu sư mặc áo choàng rộng lớn nhiệt tình chào mời, chỉ vào một chỗ trống bên cạnh y, ra hiệu cho Rafi ngồi xuống. Nam tử này khôi ngô anh tuấn, ánh mắt thâm thúy, trên môi nở một nụ cười ôn nhu, hầu như có thể khiến tâm hồn thiếu nữ khác ở bên cạnh bị hòa tan đi.

Nếu chỉ nhìn bề ngoài, tên nam vu sư học đồ này cũng giống như Rafi, đều là người cực kỳ hấp dẫn ánh mắt người khác.

Nhưng Rafi căn bản không thèm để ý đến lời chào mời của y, không để ý hình tượng mà tùy ý ngồi xuống một chỗ khác, khuôn mặt xinh đẹp phảng phất sự lạnh lẽo như hàn băng. Cô lạnh lùng nhìn nam tử kia, lãnh đạm nói: "Ta quen người sao?"

"Người. . ." Tên nam tử kia uất nghẹn trong họng, nụ cười ôn nhu trên môi đột nhiên tắt ngấm rồi lạnh lùng nói: "Quả nhiên đúng như lời đồn, khuôn mặt thiên thần còn ngôn từ thật xú ối!"

"Muốn chết?" Rafi nổi khùng muốn động thủ. Grimm thấy thế, vội vàng ngăn lại. Trên tay Grimm nắm một thanh chủy thủy sắc bén, khuôn mặt bất thiện nhìn về phía tên kia mà cười khẩy, nói: "Vị này có phải là Hỏa Cầu Thiên Vương Bloom không? Hừ hừ, vì sao mọi người có thể sống

sót trên tàu đến hiện tại, thì ai cũng đều rõ ràng rồi. Người nên bỏ ngay cái nụ cười giả tạo đó đi, đừng khiến chúng ta nghĩ rằng người đang làm nhục bọn ta.”

"Nghĩ như thế nào là chuyện của các người. . ." Bloom hừ lạnh một tiếng, khuôn mặt ngượng ngùng quay sang một bên, không thèm nói nữa, bộ dáng tỏ ra lạnh lùng.

York Rees cầm trường kiếm lộ ra hàm răng, ngực lộ ra bắp thịt rắn chắc, hừ lạnh một tiếng nói: "Vậ được rồi, không cần thiết phải giở mấy trò hư ảo như thế làm gì."

"Hặc hặc, đã sớm nghe nói Đấng Mạn Thiên Vương có hai thủ hạ như hai tướng lĩnh hung hãn. Vị này không cần phải nói chắc hẳn là York Rees, còn vị hung ác kia nhất định là Grimm, đúng chứ?" Lúc này, một nam vu sư học đồ cười lên hặc hặc, tiến tới mấy người bọn Grimm, cười nói.

Người nam tử này ngoại trừ ăn vận một bộ trang phục quý tộc, lễ phục tinh mỹ, đội mũ dạ, đồ trang sức đầy đủ ra, thì điều khiến mọi người chú ý là trên tay trái có đeo hai chiếc nhẫn bảo thạch (đá quý) lấp lánh lam quang (tia sáng màu xanh lam) và tử quang (tia sáng màu tím). Cho dù Grimm có xuất thân hèn kém cũng nhận ra rằng, hai chiếc nhẫn này cực kỳ có giá trị, quý tộc bình thường tuyệt nhiên không thể đeo nó được.

Ở trên tàu, mọi người đều biết người này có danh tiếng không tệt, tên là Thánh Kiếm Thiên Vương Eminem Landes. Có người kể rằng, kiếm của hắn có thể bạo phát kim quang, dùng Ma pháp để tấn công kẻ địch, uy lực không hề tầm thường một chút nào.

Một tháng nay, Grimm ở trên tàu cũng xông xáo tạo được một chút danh tiếng. Một phần là bởi đi theo Rafi, phần còn lại là vì hắn hành động cẩn thận và hạ thủ đủ ác, từng dùng chủy thủ trên tay để cắt đứt cổ sáu kẻ địch cùng lúc.

Gật gật đầu với Thánh Kiếm Thiên Vương, Grimm cũng không có ý tiếp xúc quá gần với y. Lúc này trên tàu chỉ cần thực lực, không cần giao tình, bởi những thứ kia căn bản đều vô dụng.

"Thánh Kiếm Thiên Vương, nói nguyên nhân tại sao người gọi chúng ta tới đi." Lúc này, một người dáng dấp tuy rằng như tiểu la li (trẻ con), nhưng giọng nói lại khàn khàn, y được xưng là Muppet* Thiên Vương.

(*) Muppet: con rối

Tuy rằng vị Muppet Thiên Vương này có tướng mạo thanh thuần như trẻ con, nhưng lại là kẻ có lòng dạ độc ác. Có lần Grimm đã tận mắt nhìn thấy Muppet Thiên Vương thao túng một con rối khủng bố màu trắng mà giết chết một nhóm vụ sư học đồ một cách tàn khốc chỉ trong một chốc lát công phu.

Còn vị Thiên Vương cuối cùng lại không nói gì, sắc mặt vẫn trầm mặc như trước, càng khiến người ta chú ý là một ống áo tay áo của y trống rỗng, y được gọi là Chưởng Khống Thiên Vương. Lần đó, vì bị Hải yêu tập kích nên mất đi một cánh tay. Chưởng Khống Thiên Vương sử dụng vụ thuật có chút kỳ diệu. Rafi suy đoán, chắc hẳn y thông qua thôi miên làm ảnh hưởng đến hành động của đối thủ trong thời gian ngắn. Chưởng Khống Thiên Vương là Thiên Vương duy nhất không dựa vào Ma đạo vụ khí để thi triển vụ thuật.

Đằng Mạn Thiên Vương, Hỏa Cầu Thiên Vương, Thánh Kiếm Thiên Vương, Muppet Thiên Vương, Chưởng Khống Thiên Vương, đây chính là năm người mạnh nhất trên tàu ngoại trừ mấy người ở giai cấp cao nhất kia.

Trên boong tàu yên tĩnh lại, sau khi nhìn mọi người chung quanh một vòng thì Thánh Kiếm Thiên Vương đột nhiên cười ha ha. Tiếng cười phát ra rất bất ngờ làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy giật mình, cau mày nhìn chăm chăm vào Thánh Kiếm Thiên Vương.

"Các vị Thiên Vương, ta nghĩ, chúng ta tuy rằng đều được gọi là Thiên Vương, nhưng đều biết rõ ràng thực lực của bản thân chứ? Ngoại trừ Chương Khống Thiên Vương ra, tất cả đều rất rõ ràng, chúng ta bất quá là dựa vào Ma đạo vu khí mới có thể triển khai những cái được gọi là vu thuật. Có lẽ đối với những tên vu sư học đồ vô tri thì chúng ta mạnh đến mức không thể chống lại, nhưng đối với vu sư học đồ chân chính mà nói thì. . ." Thánh Kiếm Thiên Vương cười nhạo lắc đầu.

"Thánh Kiếm Thiên Vương, những lời này người không nói chúng ta cũng biết. Nói ra nguyên nhân người lại tụ tập chúng ta ở đây đi! " Muppet Thiên Vương tựa hồ rất nóng nảy, trực tiếp truy vấn Thánh Kiếm Thiên Vương.

"Nguyên nhân sao? Hừ hừ, rất đơn giản, vì suy nghĩ cho tương lai của chúng ta sau này!" Nhìn xung quanh một vòng, Thánh Kiếm Thiên Vương lạnh lùng nói: "Không chỉ là thời gian sau này ở trên tàu, mà còn là quãng thời gian ở học viện pháp thuật sau này nữa! Dùng đầu ngón chân thì chúng ta cũng có thể đoán được, học viện vu sư Black Tower tuyệt nhiên không có gì là tốt lành cả, mà những đoàn thể nhỏ như chúng ta khi đến đó, e rằng tất cả đều giống như những tên bị ném xuống biển kia thôi!"

Mọi người dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh, ngay cả Grimm cũng không khỏi kinh hãi. Vị Thánh Kiếm Thiên Vương này đúng là người có con mắt nhìn xa trông rộng, đã đánh thức mọi người!

Đúng vậy, sau này mọi người sẽ phải học tập và sinh hoạt tại học viện Black Tower, có trời mới biết nơi đó có tàn khốc hơn so với hoàn cảnh trên tàu lúc này hay không!

"Cho nên, ta đề nghị những vu sư học đồ còn sống sót trên tàu hãy tạo thành một liên minh. Lúc đến học viện thì chúng ta dựa vào nhau mà cùng tiến cùng lui." Khi nghe Thánh Kiếm Thiên Vương nói đến đây, tất cả mọi người đều động lòng.

Rafi nhíu mày lại: "Đề nghị mặc dù không tệ, nhưng làm sao để thành lập liên minh? Phải biết rằng luật của nơi này là phải chém giết lẫn nhau. Nếu như vậy, ngoại trừ người thân cận bên cạnh mình thì người nào mà không phải là kẻ địch đây?"

Lời Rafi nói ra đồng dạng cũng là nghi vấn của mọi người ở đây, mọi người cùng nhìn về Thánh Kiếm Thiên Vương Eminem Landes.

Eminem Landes dùng ánh mắt tán thưởng nhìn Rafi một chút, y đã chú ý nữ vụ sư học đồ có khuôn mặt xinh đẹp này từ lâu rồi. Tuy rằng bên ngoài nghe đồn cô có sắc đẹp mà không có trí óc, nhưng Eminem Landes lại không cho là như thế. Cô tuy ngạo mạn nhưng không có nghĩa là không có đầu óc, hơn nữa cô và các thuộc hạ đều có quan hệ rất tốt. (Thuộc hạ của cô là Grimm cùng với York Rees, York Liana không có sức chiến đấu nên không được tính vào.)

"Không sai, trong liên minh quả thật có những mâu thuẫn không thể giải quyết, ai trong chúng ta cũng hiểu được điều này. Đây cũng không phải là sai lầm của bản thân liên minh, mà là tới từ vị vụ sư kia. . ." Nói đến một nửa, Thánh Kiếm Thiên Vương nhìn về phía lều vải của vụ sư Mặt Nạ Vô Tướng, sửa lời nói: "Hừm, ý muốn cựa vù vụ sư Mặt Nạ Vô Tướng vĩ đại, cho nên muốn thành lập liên minh thì cần có một điều kiện tiên quyết."

Chưởng Khống Thiên Vương vốn trầm mặc không nói đột nhiên cất tiếng cười gằn: "Nếu đã gia nhập liên minh mà sau này vẫn chém giết lẫn nhau, thì việc gia nhập có ý nghĩa gì chứ?"

Thánh Kiếm Thiên Vương chăm chú nhìn Chưởng Khống Thiên Vương, gằn từng chữ: "Chí ít, chúng ta có thể cùng nhau giết người ngoài liên minh!"

Chưởng Khống Thiên Vương cả kinh, không dám tin nói: "Ý của ngươi là nói. . ."

"Hừ, không sai, chính là những tên thủy thủ kia. Giết hết mười bảy tên thủy thủ thì bảo đảm thời gian an toàn của chúng ta có thêm ba ngày rưỡi nữa. Thế nào, điều kiện này bất kể là vì lập uy hay dụ dỗ đều đã đủ chưa?" Thánh Kiếm Thiên Vương dừng một chút mới thuận tiện nói tiếp: "Các vị đang ngồi đây chính là nhóm nguyên lão đầu tiên của liên minh. Về sau, khi liên minh phát triển, chức vị cũng tự nhiên lên cao!"

"Nếu như thật sự có thể đánh thắng được những tên thủy thủ kia thì cũng không tồi. Nhưng nếu như thua, cái gọi là liên minh chỉ là một hồi trò khôi hài mà thôi. Bất quá, ta vẫn tán thành!"

"Được, không sai! Ta cũng tán thành!"

"Ta ủng hộ...!"

Ngày thứ hai, vụ sự Mặt Nạ Vô Tướng như thường ngày kiểm kê nhân số, xác nhận chết đi năm người. Sau khi xác nhận, gã lại một phen trò chuyện cổ vũ chói tai, rồi từ từ đi vào lều vải. Ji Langmu, Li Meteorite, Billily Leona, đội trưởng thủy thủ đoàn cũng không nói nhiều, dồn dập rời đi.

Lúc này, trên boong tàu to lớn đã không còn cảnh người người chen nhau đứng. Hầu như mỗi người đều cùng với những người khác đứng cách ra khoảng cách không nhỏ, dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn nhau, vũ khí trong tay linh hoạt sử dụng, biểu thị thực lực của chính mình.

Có thể sống đến hiện tại ở trên tàu, dù cho là một kẻ yếu đuối hoặc nữ hài tử mong manh thì tuyệt đối bọn họ đều có mặt hơn người, bằng không thì họ đã sớm bị ném xuống biển.

Có thể nói, hiện ở trên tàu, đông đảo vụ sự học đồ đều tinh nhuệ đã chân chính trải qua sự sàng lọc cùng tôi luyện.

Lúc này, đông đảo những nhóm nhỏ vụ sư học đồ đang không ngừng thăm dò đối thủ. Mấy ngày nay các nhóm vụ sư ngày càng già dặn giảo hoạt. Muốn giết chết được năm người quả là một việc càng ngày càng gian nan, thậm chí thường thường phải kéo dài tới giữa trưa mới có mấy kẻ xui xẻo bị ném vào biển rộng.

Không người nào muốn bị giết chết, tất cả đều đang liều mạng bảo vệ bản thân, đồng thời cũng tìm cơ hội để hạ sát đối thủ. Hơn nữa "Đối thủ" tốt nhất là người không có thế lực. Ví dụ như năm vị Thiên Vương là vạn vạn không thể động đến, điểm này hầu như ai cũng chung nhận thức.

"Mọi người nghe ta nói đây. . ." Thánh Kiếm Thiên Vương đột nhiên đứng dậy trước mặt đông đảo vụ sư học đồ, cao giọng hô, nhất thời thu hút ánh mắt của mọi người. Mà lúc này, bốn đại thiên vương khác cũng đồng loạt đi ra, nhìn mọi người chung quanh.

Năm đại Thiên Vương tụ hội, tạo thành ảnh hưởng không nhỏ trong lòng những vụ sư học đồ này, trong nháy mắt tất cả mọi người đều vô thức nhìn về năm người này.

"Ngày hôm nay, tại đây ta tuyên bố, năm đại Thiên Vương chúng ta thống nhất thành lập Huyết Phàm liên minh! Trong liên minh ai có thực lực đều sẽ nắm chức vị cao, cùng đoàn kết, nhất trí đối ngoại! Đồng thời, liên minh bước đầu sẽ tiếp nhận thành viên là vụ sư học đồ trên tàu, sau đó muốn gia nhập nhất định phải có thành viên đề cử vào mới được."

Một lát sau, tin tức về một tổ chức tên là "Huyết Phàm liên minh" được thành lập lan ra khắp nơi trên tàu, toàn bộ vụ sư học đồ trên tàu đều biết được.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 18: Kết Thúc

Ngày thứ 30, tuy đám thủy thủ trên tàu dùng vũ lực uy hiếp, mọi người vẫn bình an vô sự, nhưng mà hành vi Yi Jidan là thủ lĩnh đám thủy thủ vẫn không dám lơ là chút nào.

Hiện tại, với thực lực kỹ sĩ của đám thủy thủ có thể đối đầu được với những Vu sư học đồ vụ thuật phi thường mạnh mẽ này. Nhưng sau đó thì sao???

Sau này, khi những vu sư học đồ này học được vụ thuật chân chính, tuyệt đối có thể dễ dàng giết chết hai, ba tên kỹ sĩ, hơn nữa bọn họ lại có thể phát triển vô hạn, trong lòng đám vu sư học đồ đều rõ ràng điểm này. Mà những kỹ sĩ, cho dù may mắn lên cấp kỹ sĩ truyền kỳ, nhưng chung quy chỉ có thể trở thành người hầu cho một đại vu sư nào đó, để cầu sức mạnh cường đại.

Trước kia kỹ sĩ truyền kỳ Barron, thậm chí kỹ sĩ truyền kỳ như đội trưởng thủy thủ đoàn hiện tại, đều trở thành người hầu của đại vu sư vĩ đại.

Cuối cùng thì đây vẫn là thế giới do vu sư khống chế!

Chính là bởi vì rõ ràng điểm này, Yi Jidan biết, tuy lúc này nhóm thủy thủ của mình mạnh hơn nhiều so với nhóm vu sư học đồ, thế nhưng căn bản từ đáy lòng đối phương..... Thậm chí chính mình với những người này vẫn có sự bài xích, đây là một loại tâm tình mâu thuẫn. Bởi vậy, Yi Jidan không dám lơ là, đặc biệt là đối với "Năm đại Thiên Vương".

Cho dù cái gọi là năm đại Thiên Vương này nắm giữ vu thuật so với vu sư học đồ chân chính mà nói quả thực nực cười, họ vẫn có thể dễ dàng giết chết người có sức mạnh giống như kỵ sĩ.

Mà ngày hôm nay, khi "Thánh Kiếm Thiên Vương" Eminem Landes tuyên bố thành lập "Huyết Phàm liên minh", Yi Jidan liền giật mình, hồng rỗi!

Căn bản không để ý phía sau những thủ hạ ngu ngốc không phản ứng kịp, Yi Jidan hầu như không kịp nghĩ, trong nháy mắt rút trường đao ra, gầm hét lên: "Shit, Huyết Phàm liên minh cái quái gì chứ? Không có thủy thủ đoàn chúng ta đồng ý, hôm nay Huyết Phàm liên minh này của các người đừng hòng thành lập!" Nói xong, Yi Jidan quay về những vụ sư học đồ còn chần chừ, lạnh lẽo nói: "Ai dám gia nhập, thủy thủ đoàn bọn ta sẽ giết chết không cần luận tội!"

Tuy trong lòng Yi Jidan run rẩy, hoảng sợ, nhưng trên mặt vẫn gắng gượng làm vẻ hung thần ác sát, hung tợn nhìn chăm chăm những vụ sư học đồ đang do dự không quyết kia.

Có thể sau này không thể ngăn cản được những vụ sư học đồ này kết thành liên minh, nhưng hiện tại nhất định phải ngăn cản, bằng không những thủy thủ của mình chắc chắn phải chết!

Lúc này, đông đảo thủy thủ đứng phía sau Yi Jidan mới dồn dập phản ứng lại, cầm lấy vũ khí đứng bên người Yi Jidan, hung tợn nhìn trận doanh vụ sư học đồ đối diện.

Lúc này, Năm đại Thiên Vương đứng phía trước trận doanh vụ sư học đồ, còn nhóm nhỏ đội viên phía sau thì dồn dập lấy ra vũ khí của mình, nhìn đám thủy thủ trừng trừng.

Thánh Kiếm Thiên Vương Eminem Landes nhìn chăm chăm Yi Jidan, lạnh lùng nói: "Ngày hôm nay đám thủy thủ các người nhất định phải có 5

người bị ném vào biển cả! Năm người chúng ta cùng nhau bắt tay, căn bản các người không có cơ hội."

"Người có thể thử xem." Yi Jidan không lùi một phân.

"Hừ! Người cho rằng hiện tại vụ sư học đồ trên tàu vẫn là đám hài tử như một tháng trước sao?" Eminem Landes hừ lạnh một tiếng, nhấn bảo thạch màu lam trên tay trái hơi lóe lên, theo thần chú, một thanh quang kiếm vàng chói lọi trôi nổi tại trước ngực, sau một khắc liền lóe lên một cái rồi liền biến mất.

Phốc!

Yi Jidan miễn cưỡng né tránh tập kích trí mạng từ quang kiếm, nhưng vai phải lại bị cắt ra một vết thương, mà cùng lúc đó, một con rối màu trắng nhanh như chớp móc đi trái tim của gã thủy thủ đầu lĩnh ra.

Con rối khoảng chừng chỉ có nửa mét, khắp toàn thân từ trên xuống dưới hoàn toàn trắng xoá, có chút mỏng manh đáng yêu, nhưng mà, trên tay lại cầm một trái tim máu đầm đề không ngừng nhảy lên xuống. Con rối nâng trái tim, cười khanh khách như một đứa bé gái hồn nhiên, nhìn đông đảo thủy thủ bởi vì hoảng sợ, phần nộ đánh tới, nó như tiểu hài tử ăn vụng kẹo bị phát hiện nhanh chóng bỏ chạy.

Ầm một tiếng vang lên, gã thủy thủ đầu lĩnh mất đi trái tim ngã xuống.

Một bên khác, Grimm cùng York Rees ngằm phối hợp phóng về hướng một tên thủy thủ bị dây leo ràng buộc, York Rees chặn trước một tên thủy thủ cứu viện, Grimm trong mắt hàn quang lóe lên, sạch sẽ lưu loát dùng chủy thủ rạch cổ tên bị dây buộc.

Ầm!

Một viên Hỏa cầu nóng rực....

Một lát sau, đông đảo vu sư học đồ vây quanh những thủy thủ còn nấp lợc còn lại, trong lòng không ít vu sư học đồ hưng phấn. Sở dĩ hưng phấn như vậy, không chỉ bởi vì 3 ngày sau này họ không cần mạo hiểm chém giết nữa, mà là hết thấy họ thông qua lần đại chiến này, chân chính dò xét một chút sức mạnh to lớn của vu sư học đồ.

Loại sức mạnh thuộc về vu sư, căn bản không phải kỵ sĩ có thể phản kháng. Đây là một loại sức mạnh thần kỳ.

Chỉ là năm tên vu sư học đồ yếu nhất cùng hai mươi mấy người phụ trợ, là có thể ung dung đánh tan gần hai mươi tên kỵ sĩ có thân thể cường tráng!

Chỉ cần đến học viện vu sư, họ có kinh nghiệm trải qua lần đại nạn sinh tử này, tất nhiên sẽ nhanh chóng tìm được phương pháp hữu hiệu để đề cao mình thực lực chính mình, tân sinh thoát thai hoá cốt. Điểm này thì hầu như không ai hoài nghi.

Trận chiến này, chết đi bốn tên thủy thủ, bảy tên trọng thương, năm tên bị thương nhẹ, một người hôn mê, mà hết thấy thủy thủ còn sống sót đều bị vu sư học đồ sử dụng dây thừng trói gô lại.

Bên vu sư học đồ cũng đã trả cái giá đáng kể. Tuy Grimm không có chuyện gì, York Rees lại bị thương, nhóm nhỏ của Thiên Vương khác thậm chí chết đi bốn người bất cần, dù sao thời điểm cuối cùng những thủy thủ kia đã rất liều mạng.

Nhìn đông đảo vu sư học đồ nhảy nhót gia nhập Huyết Phàm liên minh, trên mặt năm đại Thiên Vương không khỏi xuất hiện cảm giác thành công, chỉ có Thánh Kiếm Thiên Vương thở dài nói: "Đáng tiếc, chết nhiều hơn 3 người." Mọi người kinh ngạc, nhưng cũng không quan tâm chuyện nhỏ không đáng kể này. Do khi các thành viên trọng yếu nhận vu sư học đồ

báo danh gia nhập liên minh, đã thông báo trách nhiệm và nghĩa vụ cho bọn họ.

Trên boong tàu thỉnh thoảng truyền ra tiếng cười to vui sướng của vài Vu sư học đồ, điều này thật quý giá đối với bầu không khí ngột ngạt trên tàu.

"Ha ha, trước kia bọn các người không phải hung hăng gọi chúng ta là lợn thịt sao, hiện tại sao không hung hăng nữa ? Ha ha ha..."

...

Sáng sớm ngày thứ hai, vu sư Mặt Nạ Vô Tướng vẫn như vậy chói tai cười the thé: "Khà khà, xem ra trên tàu có biến động không nhỏ mà, không tồi không tồi, vậy mà ít đi sáu người."

Một đám Vu sư học đồ tinh thần sung mãn, tràn ngập tự tin, không lại giống như đã từng như vậy lạnh lùng, vô tình, tựa hồ là bị lực lượng nào đó bện thành một bó dây thừng, tuy nhiên xem ra bó dây này cũng không bền chắc như bề ngoài.

Lúc này Meteorite Li, Bilily Leona căn bản không có phản ứng với đông đảo vu sư học đồ trên boong tàu đã liên kết thành một. Đối với hai người này mà nói, thiên phú của bọn họ vừa bị vu sư phát hiện, bình thường đối đãi với họ như trân bảo, hơn nữa bọn họ nắm giữ sức mạnh có thể ung dung giết chết người khác. Bởi vậy hai người bọn họ căn bản không có cảm nhận được sự tàn khốc của vu sư học đồ tầng dưới chót.

Ngược lại là Ji Langmu, cái gia hỏa này vẫn rất thần bí, đối với việc thành lập liên minh trên tàu mới biểu hiện ra một bộ dáng vẻ rất tò mò, thỉnh thoảng nhìn chăm chăm năm đại Thiên Vương nhìn tới nhìn lui.

Người đội thủy thủ đoàn có sắc mặt khó coi cực kỳ, bởi vì hết thủy thủ trên tàu căn bản đều từng là thủ hạ của y, lúc này lại biến thành

đem thịt cho đám vu sư học đồ này, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị ném xuống biển cả.

Tại lúc mà mọi người có tâm trạng khác nhau, vu sư Mặt Nạ Vô Tướng lại đột nhiên nói với một đám Vu sư học đồ Huyết Phàm liên minh rằng: "Có điều, ta cũng nói cho các người một tin tức xấu..." Cái từ "Xấu" này, đặc biệt được phát âm kéo ra thật dài.

Đám đông vu sư học đồ vốn tinh thần đang sung mãn, tự tin đột nhiên biến sắc mặt, nhìn chòng chọc vào tên gã vu sư "Tà ác, biến đổi.. Trạng thái, tàn nhẫn" này, chỉ lo hăn nói ra một số điều khác người. Thậm chí trong tiềm thức mỗi người đều tự nhiên đứng cách vu sư học đồ khác ở bên cạnh xa hơn một chút, chỉ lo một lúc phát sinh tình huống bất ngờ gì không thể khống chế.

"Tin tức xấu này chính là... Khà khà, khà khà khà,..." Lúc nghe tiếng cười quỷ dị gian trá của gã vu sư thì cả đám học đồ àng cảng thẳng kinh hoàng. Gã vu sư lớn tiếng nói tiếp: "Chạng vạng ngày hôm nay chúng ta sẽ đến đại lục vu sư, vì lẽ đó, những tên thủy thủ mà các người bắt e rằng 'Không dùng được, không cần dùng nữa', khà khà, khà khà khà oh... Thế nào? Có phải là quá thất vọng rồi không?"

Vừa nghe lời này, hầu hết trong lòng đám vu sư học đồ đều có một loại kích động đến mức phát điên, nếu không có thực lực không đủ, một ít đứa nhóc có tính khí nóng nảy tuyệt đối sẽ xông lên một cái tát đập chết lão già này. Có điều, sau khi đã tỉnh táo lại, trong lòng mọi người rất cục xuất hiện có chút hưng phấn, rốt cuộc sắp tới học viện vu sư rồi sao?

Mỗi khi nhìn những học đồ khác bị ném xuống biển, trong lòng mỗi một vu sư học đồ ở đây đều đối với mình thề, nhất định phải học tập vu thuật thật mạnh mẽ, làm chủ vận mệnh của mình!

Hơn một tháng chém giết lẫn nhau tàn khốc trên tàu này, hầu như thành dấu ấn hết thảy Vu sư học đồ không thể xóa nhòa trong cuộc sống. Có điều, nương theo những chuyện chém giết này, cũng để những vu sư học đồ may mắn sinh tồn được rèn luyện, biết con đường vu sư tàn khốc cùng quý giá như thế nào, có thể trong tương lai bọn họ sẽ đi được càng xa hơn so với những người khác.

Ngày đó, hầu như phần lớn vu sư học đồ đều tại trên boong tàu liên tục phóng tầm mắt tới phương xa. Dần dần, xung quanh bắt đầu xuất nhiều tàu hơn, trên không trung của biển rộng xuất hiện những dấu hiệu khác biệt* lúc ẩn lúc hiện...(Gần đất liền)

Chạng vạng, mặt trời chiều ngã về Tây.

Người đội trưởng thủy thủ đoàn thông thạo thả neo, chiếc tàu này chạy hơn hai tháng tại trên biển rộng vô tận rốt cuộc đến một bến cảng xa lạ. Trong sự hưng phấn không thể ức chế của đông đảo Vu sư học đồ, dưới cái áo choàng của vu sư Mặt Nạ Vô Tướng đột nhiên tuôn ra bầy quạ đen đếm mãi không hết, nâng đỡ gã từ từ lên cao.

"Khà khà khà! Đây đám nhóc con kia, hoan nghênh tới học viện vu sư Black Tower vĩ đại trên đại lục vu sư!"

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 19: Black Tower

(*) Black Tower: Toà tháp Hắc Tác(dây xích đen)

Trên bến cảng, đám vu sư học đồ ở trên tàu như Grimm còn may là phi thường dễ nhìn, chỉ vì con tàu thực sự quá rách nát. Cũng khó trách, chịu đựng trận chiến đấu giữa vu sư cùng với một con ác thú Bạch Tuộc khổng lồ giống như ác mộng, con tàu này không bị chìm nghiêm quả thực đã may mắn lắm rồi.

Theo việc tàu biển cập bờ, một đám vu sư học đồ đó hầu như không thể chờ đợi được nữa mà lao nhanh đến đất băng, miệng mở lớn hít thở không khí. Trên khuôn mặt mỗi người lúc này đều lộ vẻ mừng rỡ.

Rốt cục cũng đã rời khỏi con tàu như Địa Ngục đó rồi!

Chẳng qua là, sau khi thấy vẻ mặt mừng rỡ của những vu sư học đồ đó, thì những vu sư học đồ khác trên bến cảng không khỏi trào phúng một câu: "Lại là một đám nhà quê đến từ hải đảo hẻo lánh, cứ tưởng rằng chính mình đến đại lục vu sư là có thể trở thành một vu sư chính thức ư. Đúng là lũ buồn cười vô tri, hừ hừ. . ."

Tên vu sư học đồ này lầm tưởng vu sư học đồ thuộc Huyết Phàm liên minh sở dĩ mừng rỡ, là do duyên cớ đến được đại lục vu sư.

"Đại nhân!"

Trên bến cảng, đông đảo vu sư học đồ dồn dập hành lễ với vu sư Mặt Nạ Vô Tướng. Mặt Nạ Vô Tướng căn bản không hề để ý đến, gã chỉ là quay về đông đảo vu sư học đồ ở phía sau mới từ trên tàu biển đi xuống và nhàn nhạt nói: "Không nên đi loạn."

Lúc này, từ phương xa trên bầu trời bay đến một bóng người, một lát sau, một lão vu bà (nữ vu sư cao tuổi) cười chõi bay dừng ở trước mặt mọi người, bà ta cũng không thèm nhìn những vu sư học đồ như Grimm, mà trực tiếp nhìn về phía hai người Meteorite Li, Billily Leona ở phía sau vu sư Mặt Nạ Vô Tướng.

"Phù...Phù..., hai đứa bé khả ái này chính là mục tiêu mà bên phía Lilith phát hiện ra à? Quả nhiên, sóng linh hồn rất đặc biệt!". Nếp nhăn trên khuôn mặt lão vu bà gần như sắp nhăn nhúm thành vỏ cây già cỗi, theo việc bà ta cười lớn khoái ý, lộ ra một cái răng đen sì sì, nhìn thấy mà buồn nôn.

Không ít vu sư học đồ thuộc Huyết Phàm liên minh theo bản năng rời xa lão vu bà này.

Trong lòng Grimm không khỏi nghĩ đến, lẽ nào hết thảy vu sư đều có hình thù kì dị quái đản như vậy sao? Nếu như sau này mình trở thành vu sư, lẽ nào cũng sẽ có bộ dáng như vậy à?

Chỉ mới nghĩ như vậy, trong lòng Grimm không rét mà run. Đồng thời, hẩn liếc nhìn một chút về Rafi có thân hình cao gầy cùng khuôn mặt tinh mỹ ở đằng trước, ác ý nghĩ rằng, nếu cô gái này cũng biến thành bộ dáng như lão vu bà trước mặt thì. . .

"Ta có xinh đẹp không?" Đột nhiên, Rafi quay đầu lại, khuôn mặt không hề có cảm xúc nhìn Grimm, giống như là lạnh nhạt nói ra một câu chuyện cười.

Trong nháy mắt Grimm cơ hồ ghép khuôn mặt lão vu bà trùng điệp vào khuôn mặt Rafi, Rafi đột nhiên quay đầu lại làm cho Grimm có tật giật

mình vội vàng đáp: "À. . . đẹp, rất đẹp!"

Rafi hơi kinh ngạc nhìn Grimm, đối mặt loại câu hỏi tương tự này, nếu là trước đây, Grimm tuyệt đối sẽ lạnh lùng quay đầu qua một bên và không tiếp tục nói nữa. Có thể là vì từ sau khi rời khỏi con tàu, tinh thần của mọi người đều đã thả lỏng một chút đi, dù sao không khí trên tàu thực sự quá ngột ngạt mà.

Ngay cả bản thân Rafi cũng không nghĩ tới rằng, chính cô sẽ hỏi Grimm lời như vậy.

Sau một thoáng kinh ngạc, Rafi đột nhiên cười nói: "Ta có thể cho rằng đây là người đang biểu lộ (tò mò) với ta chẳng? Hừ hừ, chẳng qua, xem ở chuyện người đã từng phấn đấu quên mình cứu mạng ta, ta sẽ cân nhắc kỹ lưỡng." Nói xong, cô lập tức không tiếp tục để ý đến hắn nữa.

Grimm sững sốt một chút, sau đó trong lòng rít gào một tiếng: "Thổ lộ con em người, đi tìm Aron ca ca của cô đi."

Grimm rõ ràng nhớ tới, thời điểm hắn ở phủ tử tước thành Bi Seer, lúc vị đại tiểu thư này ném ra cái quyển 《Cải Tạo Khứu Giác và Đồ Phổ Mùi Vị》, có gọi tên một người tên là Aron.

Một bên khác, vụ sư Mặt Nạ Vô Tướng đứng ở trên quạ đen nói: "Được rồi, đừng dọa sợ những đứa bé này, trải qua hơn một tháng gột rửa, e rằng trong lòng những đứa bé này đã cực kỳ sợ hãi với học viện."

"Hừ...hừ..., bọn nó nghĩ như thế nào có quan hệ gì đến ta, bọn nó lại không thể tiến vào Thánh tháp, mục tiêu của chúng ta chỉ là hai người này." Vừa nói, lão vu bà cười chối ra hiệu cho Meteorite Li và Billily Leona đi tới phía trước, sau đó lạnh lùng nói với Mặt Nạ Vô Tướng: "Lúc trước nếu như ta nhận lấy nhiệm vụ này, căn bản không cần thời gian một tháng đâu."

Nói xong, lão vu bà mang theo Meteorite Li cùng Billily Leona rời đi.

"Hừ! Không cần thời gian một tháng, lẽ nào mụ ta có thể làm cho tàu biển bay đến đây hả?" Sau khi lão vu bà biến mất, York Rees tức giận nói ra, York Liana ở bên cạnh lôi kéo góc áo của y, ra hiệu y nên bớt tranh cãi một ít, sợ ca ca của mình gặp rắc rối.

"Ngu ngốc, ý của bà ta là muốn vứt bỏ chúng ta, hoặc là dứt khoát giết chết tất cả." Ở một bên Rafi lạnh lùng nói.

Nghe Rafi giải thích một phen, trong lòng York Rees, York Liana, Grimm nhất thời lạnh lẽo, đồng thời cũng vui mừng về việc may mà lão vu bà kia không nhận nhiệm vụ này.

Lúc này, thậm chí có mấy người bắt đầu hoài niệm vị vu sư Duras kia. Nếu những vu sư học đồ như bọn họ có thể bình an đến trụ sở học viện vu sư Lilith, tất nhiên sẽ có một phen gặp gỡ (cảnh chào đón) hoàn toàn khác.

Khoảng chừng sau một phút, có khoảng bảy, tám người vu sư học đồ khác từ đằng xa chạy tới, thở hồng hộc. Những người vu sư học đồ này sau khi nhìn thấy vu sư Mạt Nạ Vô Tướng, thì đều dồn dập không than mệt nhọc mà cung kính hành lễ.

Mạt Nạ Vô Tướng không nhịn được nói: "Được rồi, tuy rằng còn có thời gian nửa tháng mới chính thức khai giảng, nhưng đám vu sư học đồ này sẽ không tiến hành các sắp xếp khác, trực tiếp phân phối nơi ở trong học viện đi. Mấy người các người phụ trách việc này."

"Vâng!" Những người vu sư học đồ này cung kính trả lời. Mạt Nạ Vô Tướng mang theo Somme* bay về phương xa. Đám quạ đen phát ra tiếng kêu cô oa hỗn độn, bầu trời tràn ngập bầu không khí quỷ dị không hiểu.

(*) Biên: Từ chương này, Ji Langmu đổi sang tên Somme do tác giả chỉnh sửa tên.

Sau khi toàn bộ vụ sư chủ trì rời đi, bảy tám người vụ sư học đồ mới đến dồn dập thở phào nhẹ nhõm, sau đó bọn họ ngẩng đầu lên nhìn về mọi người vừa rời khỏi tàu. Trải qua hơn một tháng chém giết, còn bị Hải yêu tập kích, lúc này đám vụ sư học đồ chỉ còn lại không tới 300 người.

"Chà chà, xem ra những kẻ quê mùa như các người còn có chút kiến thức, không có ngớ ngẩn giống chúng ta khi mới đến, vừa được vị vụ sư vĩ đại kia đưa đến sao." Thanh âm chế cười truyền vào trong tai mọi người, điều này làm cho những người nguyên vốn có chút chờ mong không khỏi lạnh mặt. Xem như đã biết học viện vụ sư Black Tower quả nhiên không phải là nơi tốt lành gì.

Bất quá, tựa hồ cũng không phải mỗi người lão (lão luyện, lâu năm) vụ sư học đồ trong học viện đều có thái độ như vậy, một người nữ vụ sư học đồ đứng dậy rồi nói:

"Được rồi, những người mới như các người nghe cho rõ đây. Không phải ai tiến vào học viện vụ sư Black Tower học viện đều có thể xưng là vụ sư học đồ cả, mà chỉ những ai có thể độc lập* triển khai ba cái vụ thuật, mới có thể được gọi là vụ sư học đồ. Các người hiện tại chỉ có thể được gọi là Khai Sáng giả, hoặc là tân sinh (người mới)."

* Câu này ám chỉ việc có thể triển khai 3 vụ thuật mà không cần Ma đạo vụ khí

Dừng một chút, nữ vụ sư học đồ nói tiếp: "Cho nên, sau này nhiệm vụ của các người có hai cái: Một là không ngừng cố gắng tăng làm tinh thần lực lên, hai là không ngừng học tập vụ thuật mới."

"Được rồi Cilia, người ra vẻ người tốt làm cái gì." Một vụ sư học đồ dễ tính có chút nóng nảy cắt đứt lời nữ vụ sư học đồ. Người này là một gã to con, đầu trọc, trên trán có ba vết sẹo.

"Đám tân sinh các người nghe rõ đây. Tuy rằng trong học viện cấm giết người, nhưng quy củ là chết. Chỉ cần người giết người mà không bị bắt, hoặc là lưu lại chứng cứ, đội Chấp Pháp cũng sẽ không quản những chuyện vô bổ đó. Cho nên đám tân sinh các người muốn sống lâu một chút, thì liền thành thật một chút cho ta! Còn nữa, đừng tưởng rằng đến đại lục vu sư thì các người lập tức sẽ có năng lực của vu sư, đám nhóc tự cao tự đại ở nơi hải vực hẻo lánh như các người thì ta đã thấy quá nhiều rồi. Hừ, nói cho các người biết, trong mắt lão tử, những tên nhóc nhà quê từ những xó xỉnh hải đảo như các người chính là cặn bã!"

Đông đảo vu sư học đồ thuộc Huyết Phàm liên minh đều không dám nói gì, mặc cho người này nhục mạ, chỉ dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn người này.

Nếu là trước đây, nếu bị người vu sư học đồ đầu trọc này kích thích, tất nhiên trong lòng không ít thiếu niên có ngạo khí* sẽ nổi lên lửa giận ngút trời. Nhưng đã trải qua hơn một tháng gột rửa, những thiếu niên không hiểu tình thế đã sớm bị ném vào biển sâu rồi.

(*) Nghĩa tương đương với từ “Trẻ trâu”

Tựa hồ có hơi bất ngờ, không nghĩ tới vậy mà lại không có ai đứng ra chống đối chính mình, sau khi sờ sờ trán, có vẻ hơi thất vọng và buồn bực, người vu sư học đồ đầu trọc mới hô lớn: "Đi!"

Tám người vu sư học đồ đi trước, không tới ba trăm tân sinh thuộc Huyết Phàm liên minh đi phía sau, một nhóm người này rời đi cái hải cảng có vẻ cũng không phần thịnh lắm, mà đi tới một ngọn núi lớn cao chót vót trong mây. Chỉnh thể của ngọn núi lớn hiện ra có vẻ nghiêng một góc tám mươi độ trở lên, tầng tầng xích sắt ngăm đen che kín toàn bộ ngọn núi. Toàn bộ ngọn núi lớn khiến cho cảm quan người ta cảm thấy đó là một loại "Tồn tại" ngọt ngào.

Lúc này trời đã tối, chỉ có thể mơ mơ hồ hồ nhìn thấy hình dáng ngọn núi lớn này.

Ngọn núi lớn cao chót vót như vậy, nhìn tám người vu sư học đồ ở phía trước không có ý dừng lại, mọi người trong Huyết Phàm liên minh không khỏi nghĩ rằng, lẽ nào học viện Black Tower được xây dựng ở trên ngọn núi này sao? Nhưng ngọn núi lại cao chót vót như thế, phần lớn khu vực đều là quái thạch lởm chởm, còn có chi chít thảm thực vật dữ tợn đáng sợ quái dị, làm thế nào để leo lên đây?

"Ục ục. . ."

Trên bầu trời đêm thình thoảng có một con cú mèo bay qua, lúc này người vu sư đầu trọc dẫn đầu đột nhiên nhớ tới điều gì, hung ác nói: "Đám nhóc các người nghe đây, phàm là khu vực xung quanh xuất hiện cú mèo, các người đều không được phép dùng bất luận thủ đoạn gì mà ngăn trở chúng nó, bằng không sẽ bị đội Chấp Pháp của học viện trừng phạt rất tàn khốc đấy."

Mọi người hơi kinh ngạc một chút, không biết tại sao người đầu trọc này vậy mà có lòng tốt nhắc nhở mọi người về điều này.

Lúc này, bảy người vu sư học đồ rút cục đi đến dưới chân núi. Quái thạch lởm chởm trên vách đá, mọc ra từng cây từng cây đại thụ. Có cây cao tới bốn mươi, năm mươi mét, cũng không biết đến cùng những cây đại thụ này đã sống bao nhiêu năm. "Sàn sạt" từng tiếng cành lá đung đưa vang lên, bầu không khí có hơi quý dị.

Đột nhiên, người vu sư học đồ đầu trọc cung cung kính kính với một cây đại thụ ở phía trước: "Xin mời đại nhân mở đường ra!"

Trước ánh mắt kinh hãi của đám tân sinh, thân cây đại thụ vậy mà chậm rãi bắt đầu xuất hiện biến hóa, lộ ra một khuôn mặt người đầy đủ ngũ

quan, con người chậm rì rì đảo qua cả người phía trước lẫn người phía sau. Sau đó khuôn mặt người lại biến mất, biến thành vỏ cây.

Oanh long long.

Một tảng đá lớn trên núi bị xích sắt màu đen chậm rãi treo lên, lộ ra một lối đi bí mật.

Sau khi đã đi trong đường hầm dưới chân núi gần đủ mười phút, đột nhiên trước mắt mọi người sáng ngời, vô số đèn đuốc sáng choang ở trong kiến trúc xuất hiện. Trong đó, thứ khiến người ta chú ý nhất chính là ở địa phương cực xa có một toà cự tháp không biết cao tới mấy trăm mét, nguy nga đứng lạng!

"Đây là. . . Black Tower?"

Lúc mà tất cả mọi người bị toà cự tháp cao Black Tower ở phương xa hấp dẫn ánh mắt, Grimm lại nhìn về một tảng đá nằm bên đường hầm nhìn có vẻ mờ mịt không hề bắt mắt chút nào. Bản thân tảng đá cũng không đặc biệt gì, đã có không ít dấu hiệu bị phong hoá. Nhưng mà, chữ viết trên tảng đá lớn đã khắc sâu đến bảy phân (7 cm), cho dù thời gian có bào mòn nhưng nó vẫn vĩnh hằng bất biến (trường tồn cùng thời gian).

Grimm yên lặng đọc câu chữ được khắc trên tảng đá.

"Cho ta nguồn tri thức vô tận, ta dùng chính mình làm điểm tựa, khiêu động (nạy, bẩy lên) thế giới vô tận.*"

(*) Dịch: Mỗi lần đọc câu này là cứ nhớ đến câu nói của Acsimet: "Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nâng cả thế giới lên."

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 20: Dọn Bãi

Học viện vu sư Black Tower tọa lạc ở phía đông nam của đại lục vu sư, đi về phía đông là Đại lục vu sư bao la thần bí, nhưng bị rừng rậm Tranh Cức* ngăn trở, đi về phía tây là đại dương vô tận cùng với một hải vực tên là Bảo Thạch Hải, thế nhưng cũng bị sơn mạch Hắc Tác chặn lại.

* Một loại cây có gai

Bởi vậy, Black Tower là một học viện vu sư bị phong bế tương đối.

Tất nhiên, cái gọi là sự ngăn trở của rừng rậm Tranh Cức, sơn mạch Hắc Tác, chỉ có hiệu lực với vu sư học đồ mà thôi, còn đối với những vu sư đã nắm giữ năng lực phi hành thì điều đó cũng chẳng gây ra được bao nhiêu trở ngại cả.

Sau nửa tháng, cuối cùng thì Grimm cũng xem như là đi hết nhìn xung quanh học viện vu sư Black Tower một lần, cũng coi như thật sự hiểu rõ được bố cục quy hoạch của tòa vu sư học viện này.

Nói tóm lại, tòa tháp Black Tower là hạt nhân chính của toàn bộ học viện vu sư. Nhưng với vu sư học đồ bình thường mà nói, chỉ có bảy tầng dưới của Black Tower mới là khu vực mở ra cho mọi người, còn gần trăm tầng còn lại luôn nằm ở trạng thái cực kỳ bí mật, chỉ có những vu sư vô cùng mạnh mẽ kia mới được ra vào. Ngoài Black Tower ra, học viện vu sư còn có ba nơi tụ tập giành cho đông đảo vu sư học đồ, đó là: Đại sảnh giảng dạy, Đồ Thư quán, lầu các tiền thưởng.

Ngày hôm nay là ngày chiêu sinh mười năm mới có một lần của học viện vu sư Black Tower, cũng thống nhất là ngày chiêu sinh của tất cả học viện vu sư khác trên đại lục vu sư.

Có thể nói, mỗi một học viện vu sư đều có một phạm vi thế lực phóng xạ của mình, dựa vào thực lực mạnh yếu của học viện để quyết định địa bàn tương ứng, sau đó sẽ ở trong phạm vi phóng xạ của mình tuyển chọn những sinh nguyên có tư chất của vu sư học đồ. Thế nhưng rất rõ ràng, học viện vu sư Black Tower cũng không phải một học viện chịu làm theo cách bình thường, làm theo đạo lý, quy củ.

Rộn rộn ràng ràng đông đảo tân sinh nhập môn ở học viện vu sư học đồ thế hệ trước dẫn dắt đi, tiến vào học viện. Những tân sinh Mang theo bảy phần mới mẻ, ba phần kiêu ngạo như cưỡi ngựa xem hoa quan sát rất nhiều kiến trúc trong học viện, nhỏ giọng chỉ chỉ chỗ chỗ, một số thậm chí còn nói vài lời rất có hào khí, nhất định sẽ trở thành cái gì cái gì vu sư vương vĩ đại.

Thành viên của Huyết Phàm liên minh cũng đi theo đội ngũ tân sinh cho có hình thức, chỉ là so với những tân sinh xung quanh được chọn ra ở bản thổ đại lục vu sư này, biểu hiện của những thành viên Huyết Phàm liên minh tinh táo hơn rất nhiều. Trải qua gột rửa tàn khốc, bọn họ từ trên người của những tân sinh này, dường như lại nhìn thấy được dáng vẻ kiêu căng ngạo mạn của mình lúc ban đầu.

Ngông cuồng, vô tri.

Trên quảng trường trải đá cẩm thạch bóng loáng, gần hai ngàn tân sinh đứng thẳng chỉnh tề, trên lễ đài cao chót vót có hơn mười vu sư bộ dạng khác nhau tùy ý ngồi ở đó. Hết thấy vu sư dường như đều yêu thích việc che giấu thân thể của mình dưới tấm áo choàng rộng lớn, ẩn giấu đi bí mật của mình.

Giữa vu sư với nhau cũng không nói nhiều lời khách sáo giống như quý tộc, đặc biệt là khi vu sư cấp cao giao tiếp với vu sư cấp thấp, trong lời nói thường thường luôn Mang theo thái độ dạn dò, mệnh lệnh. Cái này cũng là việc đương nhiên trong quy tắc cạnh tranh lẫn nhau của thế giới vu sư.

Thế giới vu sư dùng Sa Lậu* và ngày tự nhiên để tính giờ, một ngày tự nhiên bằng mười hai Sa Lậu, mang ra so sánh với cách tính giờ của đảo Đông San Hô mà nói, gần như một cái Sa Lậu bằng hai giờ.

(*) Sa Lậu: đơn vị tính thời gian ở thế giới vu sư. Nó tương tự như đồng hồ cát, là cách tính thời gian dựa trên việc cát chảy từ trên cao xuống trong một thiết bị có hai cái bình thông nhau.

Sau ba phần tư Sa Lậu, trên đài vang lên âm thanh của mười vu sư khác nhau giảng giải qua quy tắc chung của học viện vu sư Black Tower, còn có các loại nhiệm vụ, thử thách mà vu sư học đồ cần phải hoàn thành. Mọi người của Huyết Phàm liên minh kết hợp với tình huống “Nhiệm vụ” lúc trước ở trên tàu, ngay lập tức không còn ôm ấp một chút ảo tưởng ngây thơ nào với học viện vu sư Black Tower nữa.

Grimm tổng kết một thoáng, nói tóm lại, Black Tower đối với tân sinh nhập học có thời kỳ ưu đãi ba năm. Nhưng cái gọi là thời kỳ ưu đãi này, chẳng qua là mỗi tháng thưởng xót trợ cấp hai khối Ma pháp thạch cùng với định kỳ không cưỡng chế đi làm nhiệm vụ. Hơn nữa sau ba năm, còn có một lần nhiệm vụ thí luyện.

Grimm có dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng biết, cái gọi là nhiệm vụ thí luyện kia tuyệt đối sẽ ung dung sàng lọc đi phần lớn những người mà học viện đánh giá là rác rưởi, không đủ tiêu chuẩn.

Còn về tác dụng của Ma pháp thạch?

Nói về tác dụng cơ bản của loại đá tràn đầy năng lượng Ma lực này, Grimm còn không hiểu nhiều, nhưng với đa số tân sinh ở học viện vu sư mà nói, gần như hết thảy các cách dùng để tăng cao thực lực đều có liên quan đến Ma pháp thạch. Muốn đọc sách báo một tuần cần một viên Ma pháp thạch, nghe vu sư giảng bài một tiết cần nửa viên Ma pháp thạch, mua vật liệu thí nghiệm thì dù có bao nhiêu Ma pháp thạch cũng không đủ dùng!

Thậm chí nếu dư dả Ma pháp thạch mà nói, vu sư học đồ còn có thể tự mình đưa ra một số nghi vấn, thậm chí thỉnh cầu sự chỉ dạy với một số vu sư...

Nói tóm lại, Ma pháp thạch đối với các vu sư mà nói, tính lưu thông của nó so với sự lưu thông của tiền vàng trong dân chúng bình thường còn thông thoáng hơn nhiều. Tất cả là bởi vì Ma pháp thạch đều có giá trị thực tế, nó là vật phẩm không thể thiếu của tất cả vu sư.

Sau ba phần tư Sa Lậu, với thời gian quý giá của vu sư mà nói, việc đối mặt với một đám vu sư học đồ vô tri là một việc cực kỳ không có ý nghĩa, là một việc rất lãng phí thời gian, nên hội nghị kết thúc.

Thế nhưng, ở thời khắc cuối cùng, các vu sư rốt cục cũng tuyên bố một tin tức tốt.

"Nghe cho rõ, học viện sẽ cung cấp miễn phí cho tất cả vu sư học đồ một quả cầu thủy tinh, bảy khóa phổ cập kiến thức cơ sở về vu sư. Đây là ân huệ của vĩ đại Thất Hoàn Thánh tháp giành cho mọi người."

Quả cầu thủy tinh? Khóa phổ cập kiến thức vu sư? Thất Hoàn Thánh tháp?

Khi Grimm cảm thấy kinh hỉ với quả cầu thủy tinh cùng khóa phổ cập kiến thức vu sư cơ sở thì Thất Hoàn Thánh tháp, mấy cái từ ngữ xa lạ này lại khiến Grimm chú ý.

Sau ba ngày, Grimm, huynh muội York Rees, Bin Johnson đã chiếm lấy hàng trước của giảng đường số chín từ rất sớm, nhưng do đạo sư giảng bài còn chưa tới, vì lẽ đó kẻ siêu lắm mồm Bin Johnson lại bắt đầu điên cuồng tàn phá Grimm.

"Ta nói cho người biết một cái bí mật, những con cú mèo trong học viện kia thật ra không phải cú mèo vớ vẩn, ta nghe lén được từ chỗ của một học trưởng, những con cú mèo này vốn là tai mắt của đội Chấp Pháp." Dừng một chút, Bin Johnson đặc ý liếm liếm môi, lại nói: "Còn có, có người nói ở học viện này có hai nơi mà tân sinh phải ngàn vạn lần tránh xa, một nơi người ta nói thường thường xuất hiện một ít chuyện kỳ lạ cổ quái, một nơi khác là Giác Đấu tràng của vụ sư học đồ!"

"Chuyện kỳ lạ?" Grimm suy nghĩ lại, phán đoán đến, cái gọi là chuyện kỳ lạ hẳn là nói về vụ sư cấp thấp không biết cùng hoảng sợ khi đối mặt với kiến thức vụ sư càng cao cấp hơn.

Còn về Giác Đấu tràng của vụ sư học đồ kia, Grimm đã từng nghe nói.

Học viện vụ sư Black Tower tuy đã có quy định rõ ràng nghiêm cấm xung đột chém giết ở trong học viện, nhưng chưa bao giờ chân chính cấm chỉ hẳn việc này.

Học viện có hai quy tắc ngầm, một quy tắc trong đó là nếu như thủ đoạn giết người của người có thể tránh được tai mắt của đội Chấp Pháp, như vậy nạn nhân có cừ oán mà bị người sát hại coi như là chết vô ích, căn bản không có ai sẽ truy cứu, Black Tower chưa bao giờ tỏ ra đồng tình với người yếu. Thứ hai, ở một nơi có tên là Hoảng Viện, đội Chấp Pháp chỉ phụ trách nhật xác ở chỗ này, không có trách nhiệm đi truy cứu, bởi vậy nơi này được gọi là Giác Đấu tràng của vụ sư học đồ.

Một bên khác, Bin Johnson nhìn thấy Grimm dường như vẫn không tin rằng trong học viện lại có chuyện lạ, vội vàng nói: "Đây là sự thật, có

người nói không chỉ những tân sinh như chúng ta mới gặp chuyện lạ ở nơi đó. Mà kể cả những vụ sư cao cao tại thượng kia cũng thường xuyên gặp phải những chuyện kì quái đó, thậm chí cơ bản là không có ai có thể ngăn được chuyện đó xảy ra."

Nhìn bộ dáng võ ngực bảo đảm của Bin Johnson, dáng vẻ ở chắc chắn có chuyện lạ đó, Grimm cũng hơi ngạc nhiên, bèn hỏi: "Ở đâu?"

"Khà khà, ta biết ngay người chắc chắn sẽ hỏi, ngay ở tháp nước bỏ hoang ở phía Nam học viện. Thế nhưng, nhất định phải ở buổi tối và chỉ một mình người đi đến nơi đó thì mới gặp được những chuyện lạ này, nếu người có hứng thú thì buổi tối thử len lén đi xem thử một lần..." Bin Johnson giựt giây.

Grimm không tỏ rõ ý kiến.

Thế nhưng từ sâu trong nội tâm của mình, Grimm đối với những thứ gọi là chuyện lạ này cũng không tin lắm, nhưng cũng không dám đi tra xét một cách tùy tiện.

Bất tri bất giác, chỗ ngồi trong giảng đường đã chật ních tân sinh, một nhóm năm người, bên này Grimm cùng Bin Johnson nhỏ giọng thảo luận những điều nghe nói trong học viện, phía bên kia Rafi, huynh muội York Rees cũng đang âm thầm nói chuyện.

Đúng lúc này, một thanh âm không hòa hài đột nhiên vang lên.

Đây là một cô gái quần áo hoa lệ, cử chỉ tao nhã, cô gái cũng không bắt chước những vụ sư thần bí mặc bộ áo choàng rộng lớn giống như đa số vụ sư học đồ khác. Một đầu tóc ngắn màu nâu, trên trán mang theo một chuỗi vòng bảo thạch màu xanh đỏ giao nhau, trên áo đầm trang trí hoa văn màu đen tím tràn ngập sự tao nhã, thần bí, làm nổi bật lên dáng người thướt tha yếu điệu, da thịt trắng như tuyết không khác nào tờ giấy vẽ tranh.

Cô bé này chắc hẳn xuất thân từ quý tộc, thậm chí là vương tộc, bởi vì vẻ cao quý lơ đãng toát ra trên người, muốn vượt xa dáng vẻ của Rafi trước đây!

Thế nhưng, ở thế giới phù thủy, bình dân, quý tộc, hoàng tộc cũng không có gì khác nhau, chỉ có một điều khác nhau đó là tri thức cùng sức mạnh của vu sư.

Lúc này, cô gái có cử chỉ tao nhã kia hơi tức giận quay về phía gã con trai đang lấy lòng mình giống hệt như người hầu nói : "Thậm chí ngay cả giảng đường số chín đều không còn chỗ ngồi, không phải người đã nói nơi này bình thường đều rất ít người tới sao?"

Ặc...

Gã con trai hơi chút lúng túng. Lúc trước hẳn hỏi thăm tình hình nơi này, những khóa trước số lượng tân sinh có thể ngồi đầy tám cái giảng đường là tốt lắm rồi , ai biết khóa này tân sinh lại có thể ngồi chật kín chín cái giảng đường, thậm chí bên ngoài đầy người còn không vào được.

Trong lúc nhất thời, gã con trai phải trả giá vì tin tức không linh thông của mình.

Mặt âm trầm, gã con trai không muốn ở trước mặt cô gái thừa nhận khuyết điểm cùng sự vô dụng của mình. Bởi vì tất cả mục đích mà hẳn đi tới Black Tower , đều là cô gái trước mắt này, nắm được trái tim của nàng.

Chỉ cần có được nàng, thì chẳng khác nào có được sự chống đỡ của tồn tại vĩ đại sau lưng nàng, như vậy...

Nghĩ tới đây, ánh mắt của gã con trai quay về York Liana đang ngồi một bên .

Quả nhiên, người nhỏ yếu lúc nào cũng bị nhìn thấy rõ nhất, dù cho ở trên tàu hay là ở học viện vu sư, khí tức nhu nhược của York Liana về cơ bản sẽ không khiến cho bất cứ người nào sợ hãi.

"Hai người các người! Mau Mau tránh ra." Nam hài chỉ vào York Liana cùng York Rees. Theo hẳn xem ra, York Rees có lẽ là người theo đuổi của York Liana đi.

Nói xong, gã con trai liếc mắt nhìn về phía sau, cái liếc mắt này vừa xong, ở phía sau đứng lên khoảng mười người, những người này có vẻ như đến từ cùng một khu vực với gã con trai, dồn dập đi tới, cùng chung mỗi thù nhìn về phía đáng vẻ hơi kinh hoàng York Liana.

Rầm!

Vỗ bàn một cái, Rafi nổi trận lôi đình đứng lên, ánh mắt của nàng như muốn phụt ra lửa khi nhìn về phía gã con trai: "Người đang nói với bọn ta?" Lời nói lạnh như băng chui ra từ kẽ răng của Rafi, có thể tưởng tượng được cảm xúc phẫn nộ của Raffi lúc này.

Chẳng cần phải nói thêm câu gì, trên tàu một tháng trước cùng nhau trải qua chiến đấu, Grimm, Bin Johnson cũng đứng lên, York Rees càng là thối râu mép trừng mắt gầm thét lên: "Mẹ kiếp người là cái rể hành đến từ nơi nào?"

Một câu dặt cổ họng gầm lên này khiến cho mọi người ở trong giảng đường đều chú ý nhìn về phía này.

Một gã con trai xa lạ ngồi bên cạnh York Rees, Mang theo một cái mắt kính gọng đen, đáng vẻ nhìn trông khá là hào hoa phong nhã. gã con trai nhìn thấy nhóm người Grimm lại dám quay về phía mười người kia hò hét quát tháo vội vàng hơi di chuyển thân thể, phân rõ giới hạn với York Rees, đồng thời trong lòng thở dài nói: "Thực sự là một đám nhà quê cái gì cũng không hiểu."

Ánh mắt kia nhìn mấy người Grimm cùng nhìn người chết quả thật không hề khác gì nhau.

Ngồi cạnh bên gã con trai đeo kính, một cô gái khác bưng tay che miệng, trong ánh mắt nhìn về phía mấy người Grimm còn mang theo vẻ thương hại.

Một bên khác, nghe thấy York Rees rống to, gã con trai gọi mười mấy người tới trợ oai cũng choáng váng một lúc, nhưng mà, tiếp theo đó trong lòng tràn ngập nỗi giận!

Ánh mắt của gã trước giờ rất chuẩn, gần như chỉ một thoáng liền có thể nhìn ra, trong mấy người này ngoại trừ Rafi là có khả năng xuất thân tốt hơn một ít, mấy người kia sau tận trong xương tủy một loại mùi tên là “Dân đen”, mà lúc này, mấy tên dân đen này lại dám chống lại hắn! Hơn nữa còn làm xấu mặt hắn ngay trước mặt của nàng.

Trong lồng ngực nín lấy một luồng lửa giận làm cho hắn như muốn phát điên, gã con trai với chiều gần một mét chín nhìn xuống bọn người Grimm : "Các người! Lập tức quỳ trên mặt đất và miệng, nếu làm cho tâm tình của ta tốt lên thì ta tha cho các người, bằng không ta xin thề, các người đừng hòng sống được quá nửa năm!"

Nhưng trong lòng gã con trai lại nghĩ khác, mấy tên dân đen này lại dám đắc tội với ta, không được, nhất định phải thỉnh giáo vị kia dùng cách nào để giết mấy tên dân đen này!

"Không sống hơn nửa năm? Hừ hừ... Tốt!" Rafi tức điên mà cười: "Ta ngược lại muốn xem xem, người làm cách nào để ta không sống quá nửa năm!" Nói xong, Rafi không còn tức giận nữa, lập tức ngồi xuống, cứ như thể trừng trừng nhìn gã con trai đang tức giận đến phát rồ đứng ở trước mắt.

"Được, các người đã muốn chết..." Gã con trai đang muốn buông lời hung ác, đột nhiên "Đùng" một âm thanh lạnh lạnh vang lên, một cái tát

vang dội mạnh mẽ tát thẳng vào mặt hắn. Gã con trai không dám tin tưởng quay lại nhìn người bạn đã tát mình, thậm chí sự phẫn nộ làm cho khuôn mặt đỏ bừng của hắn nổi toàn gân xanh.

Người bạn đã tát hắn lại cuống lên: "Không phải ta, lúc này có vu thuật khống chế ta, nhất định là. . ."

Lúc này, trong giảng đường to lớn bất ngờ có đến bảy mươi, tám mươi người không một tiếng động đứng lên, trên khuôn mặt của mỗi người đều mang theo sát khí kinh người, lạnh lẽo nhìn về phía mấy người con trai đang quây quanh đám người Grimm.

Thánh Quang Thiên Vương Eminem Landes, Độc Tí Thao Khống Thiên Vương cùng nhau đi đến, Thao Khống Thiên Vương nhíu mày nói: "Còn có một phần mười Sa Lộ là đến giờ vào học."

Thánh Quang Thiên Vương chỉ cười khẽ một cái, lạnh lẽo nói: "Đã đủ." Cùng với đó là một tiếng quát to không Mang theo một tí tình cảm nào: "Huyết Phàm liên minh làm việc, dọn bãi!"

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 21: Đòn Bẫy

"Huyết Phàm liên minh? Đó là tổ chức gì? . . .Ta chưa từng nghe các lão tiền bối* nói qua nha . . .!"

(* Người của thế hệ trước

"Bất kể đó là tổ chức gì, không thấy mỗi người bọn họ đều có sát khí bức người và không dễ chọc sao. Đi mau, ra ngoài rồi nói tiếp!"

Trong chớp mắt, giảng đường số chín chỉ còn lại mười tên tân sinh đang kinh hoàng và bị vây bởi gần tám mươi người của Huyết Phàm liên minh. Lúc này, sắc mặt mấy gã vu sư học đồ trước đó rêu rao muốn Grimm không thể sống hơn nửa năm đều trắng bệch, trên trán bọn chúng chảy đầy mồ hôi lạnh, mơ hồ cảm nhận được đôi chân bọn chúng không ngừng run lên trong lớp áo choàng.

"Người. . . Các người? Đây là hiểu lầm, hiểu lầm thôi. . ." Torres mặc kệ hình tượng lập bấp nói.

Không nghĩ tới tân sinh trong khóa này vậy mà lại có tổ chức mạnh mẽ như vậy. Phải biết rằng, bọn tân sinh này chỉ vừa nhập học được ba ngày!

"Hiểu lầm, hừ hừ. . .!" Rafi cười gằn, liếc nhìn York Rees và York Liana. York Liana thấp giọng run sợ nói: "Rafi tỷ tỷ, không nên giết hấn, nếu giết người trong học viện thì sẽ bị đội Chấp Pháp trừng phạt đấy."

Lời nói của York Liana khiến cho Torres và mười mấy người phía sau bốc lên từng trận mồ hôi lạnh. Mẹ nó, lẽ nào những người này thật sự định động thủ? Phải biết, trắng trợn giết người ở học viện, thì dưới sự trừng phạt của đội Chấp Pháp chỉ có đường chết!

Rafi an ủi York Liana: "Yên tâm!"

Nghe vậy, lòng Torres buông lỏng, đồng thời y liên tục cười lạnh. Cho mười lá gan thì cô ta cũng không dám. Hừ hừ, phải cỡ vu sư học đồ thế hệ trước mới dám động tới ta. Tuy không biết nguyên nhân gì mà những người này kết thành liên minh, nhưng chung quy là một đám tiện dân không có kiến thức, không thể lực thôi. Cái liên minh này không tồn tại lâu được đâu.

Nhưng lúc này, Thánh Kiếm Thiên Vương Eminem Landes tiếp lời Rafi, nói với York Liana: "Những ngày qua, chúng ta đã rất rõ ràng quy tắc Học viện, vốn định lập uy cho liên minh, nếu gã này không May chọc đến Rafi, vậy thì cứ chọn y đi."

Chưởng Khống Thiên Vương bĩu môi: "Chuyện kiểu này thì toàn bộ liên minh cũng chỉ có ta thích hợp ra tay thôi, hi vọng mấy đứa nhóc hệ nguyên rửa mau mau trưởng thành lên một chút đi."

Grimm nhìn sự tình xử lý gần xong, không hề nghĩ ngợi, một cước đạp lên bụng Torres. Nhất thời sắc mặt gã này khó coi như bị táo bón, cúi người ôm chặt bụng, không dám kêu thành tiếng.

"Hừ, tên buồn nôn!" Ánh mắt Grimm nhìn gã này hiện đầy vẻ khinh miệt, hẳn nhất thời nhớ tới những người lúc còn ở trên tàu khi chưa có Huyết Phàm liên minh.

"Các người khỏe, chuyện này không có quan hệ gì với ta, ta có thể đi chưa?" Cô thiếu nữ được Torres theo đuổi ghét bỏ nhìn gã, thấy mình bị nhiều người vây quanh như vậy, có chút không thoải mái, cô không một chút sợ hãi hỏi.

Thánh Kiếm Thiên Vương Eminem Landes sững sốt một chút, con người chăm chú nhìn nhất cử nhất động của cô gái này. Một lát sau, sự lãnh khốc trên khuôn mặt Eminem Landes hoàn toàn biến mất, mang vẻ quý tộc hữu hảo cười nói: "Đương nhiên có thể, nữ sĩ xinh đẹp!"

"Ồ?" Cô thiếu nữ hơi kinh ngạc, sau khi nhìn Eminem Landes thêm vài lần*, nở nụ cười, liền rời khỏi đoàn người, không quay lại nhìn về phía sau chút nào.

(*) Biên: Hai người liếc mắt đưa tình đây mà *_*

Theo việc cô gái kia rời đi, giảng đường số chín truyền ra từng trận gào thét như lợn bị chọc tiết. Ngoài cửa, một đám tân sinh nhìn nhau, sắc mặt đều cực kỳ khó coi. Cái liên minh này quả là không dễ chọc đây.

Tên tân sinh đeo kính kia vốn cho là mấy người York Rees, Grimm chết chắc rồi, lúc này y không khỏi thầm hận chính mình. Vừa nhìn dáng vẻ không sợ trời không sợ đất của bọn họ thì hẳn nên biết họ có bối cảnh, nhưng là lúc đó chính mình vậy mà chủ động lui lại! Y ảo não, nếu có thể gia nhập Huyết Phàm liên minh như những người kia thì thật tốt, ai. . .!

Cách giờ vào học còn mấy phút cuối cùng, hơn mười người bọn Torres sững mặt sững mũi mũi nhau rời đi. Thánh Hỏa Thiên Vương ra dấu bằng tay với Chương Khống Thiên Vương, Chương Khống Thiên Vương bất đắc dĩ gật đầu, theo đám người kia rời đi.

Sau đó, giảng đường số chín lại đầy ắp người, dường như tất cả tình cảnh vừa rồi chỉ là ảo giác.

Cộp cộp cộp. . .

Trong hành lang truyền đến một chuỗi thanh âm giày cao gót vang vọng, theo chuông Ma pháp đúng giờ vang lên, trong sự khó tin của mọi người, một nữ vu sư trẻ đẹp đi vào đại sảnh.

Mái tóc ngắn màu nâu đậm sạch sẽ gọn gàng, da thịt bóng loáng, hai mắt màu hổ phách, áo choàng bó sát người, tư thái thướt tha. Đây rõ là một cô gái thành thực. Nữ vu sư này là vu sư đầu tiên mà Grimm gặp có hình thái bình thường như nhân loại.

"Hừm, sau này, lão sư dạy các người bảy tiết khóa giáo dục cơ sở chính là ta, các người có thể gọi ta là Cananga Odorata*." Thanh âm nữ vu sư có chứa một loại từ tính, nhìn thấy mọi người thấy hơi kinh ngạc về dáng vẻ của mình, tựa hồ nghĩ tới điều gì, cô cười nói: "Các người kinh ngạc về dung mạo của ta? Ha ha, cũng không phải hết thảy vu sư đều chuyên chú nghiên cứu về huyết thống. Tuy rằng vu thuật huyết thống là vu thuật dễ dàng nhất khiến vu sư trở nên mạnh mẽ trong thời gian ngắn, nhưng tương tự nó cũng thay đổi dung mạo vu sư, hơn nữa nó lại mang tính chất không chống lại được tập kích bằng tinh thần. Bởi vậy vu thuật huyết thống cũng không thích hợp cho tất cả vu sư."

(*) Tiếng Việt gọi là Hoàng Lan, tên một loại cây

Oa, thế giới vu sư quả nhiên vẫn có một mặt mỹ hảo. Trong lòng mọi người khi nhìn thấy vu sư Cananga Odorata không khỏi nghĩ vậy.

Rộp rộp rạo rạo. . .

Xoắn xít, theo một tiếng nhai nghiền ngẫm, sắc mặt mọi người đang say sưa lập tức biến đổi, chính khóe mắt Grimm cũng co giật vài cái. Vị nữ vu sư mỹ lệ này như không có chuyện gì đột nhiên lấy ra một con rết đen dài bằng bàn tay nhét vào miệng, phát ra tiếng nhai rộp rộp nghiền ngẫm. Mọi người thậm chí có thể nghĩ đến cảnh con rết kia biến thành chất lỏng trong miệng cô ta.

Vu sư mỹ lệ như vậy, thế mà. . .

Ai. . . Một tiếng thở dài vang lên.

"Các người đang kinh ngạc khi ta ăn cái này?" Cananga Odorata nhìn sắc mặt của mọi người rồi hỏi, sau đó lại lắc đầu, không ngại nói: "Hết thầy vụ sư đều có ba đặc tính phổ biến: Thủy Tinh Cầu (quả cầu thủy tinh), Phối Hợp trùng, Linh Hồn nô lệ. Sau này các người nếu không muốn chết vì không biết gì về nguyên rủa, công kích Ma pháp, thì nên mau chóng nuôi Phối Hợp trùng cho bản thân đi. Đến lúc đó, các người sẽ biết những con trùng này cũng không giống với những lý giải buồn nôn nông cạn của các người."

Cố nén kích động nôn mửa, trong lòng Grimm yên lặng nói: "VẬY cũng tuyệt đối không ăn thứ đồ như ngài đâu!"

Cananga Odorata cũng không có quá chú ý ánh mắt của mọi người, như trước như không có chuyện gì xảy ra nhai con rết trong miệng, sau khi nuốt xuống, cô ta mới nhàn nhạt nói: "Nếu là khóa đầu tiên, như vậy thì, nói một chút suy nghĩ về vụ sư trong lòng các người đi."

Mọi người người nhìn nhau một chút, Bin Johnson là người thứ nhất trực tiếp đứng lên nói: "Vụ sư vĩ đại là người nắm giữ trật tự thế giới, bọn họ đứng sừng sững ở thế giới này, nắm giữ sinh tử và cân bằng của chúng sinh."

"Vụ sư là một loại cảnh giới siêu thoát phàm nhân, là sinh mệnh thăng hoa, thoát biến. . ."

Mười mấy người lẻ tẻ đứng lên, hầu như tất cả mọi người đều là ca ngợi sự vĩ đại của vụ sư, thần bí, không thể kháng cự. Grimm cũng thử trình bày ở một góc độ thoáng về vụ sư: "Sở dĩ vụ sư vĩ đại, hẳn là nhờ thông qua việc hoàn toàn nắm giữ tri thức để hoàn thành mục đích của mình phải không?"

Thời điểm nói ra câu này, tự nhiên trong đầu Grimm hiện ra câu chữ trên tảng đá lớn cuối đường hầm ở cửa học viện: "Cho ta vô tận tri thức, ta

dùng chính mình làm điểm tựa, khiêu động (nạy, bẫy) thế giới vô tận.”

Một phút sau, sau khi những người mới trình bày xong xuôi lý giải của mình về vụ sự, Cananga Odorata vẫn như trước không nói gì, biểu thị sự không hài lòng. Nhưng mà, lại không còn người nào tiếp tục dám đứng lên trình bày nữa rồi.

Cananga Odorata thở dài một tiếng, nói: "Cái gọi là vụ sự, chính là người lợi dụng tri thức tinh diệu của chính mình làm đòn bẩy, khiêu động quy tắc thế giới. Nhớ kỹ, nói ra câu nói này là một vụ sự Thượng Cổ vĩ đại, Antonio. Được rồi, ta sẽ biểu diễn một lần cho các người cái gì gọi là khiêu động quy tắc."

Chỉ thấy Cananga Odorata lấy ra ba khối Ma pháp thạch giống nhau như đúc, sau đó đặt ở trước Thủy Tinh Cầu hơi lung lay một chút.

"Nhìn đây, ba khối Ma pháp thạch này, bên trong bao hàm năng lượng có tiêu chuẩn đều là 7 độ đơn vị Ma pháp."

Nói xong, Cananga Odorata thì thầm đọc chú ngữ, trên bục giảng đột nhiên bay lên một đạo cấm chế trong suốt, Thủy Tinh Cầu chậm rãi trôi nổi trên không trung. Cananga Odorata nói: "Nhìn phía dưới, cái Thủy Tinh Cầu này ghi chép đơn vị năng lượng mà ba khối Ma pháp thạch này bùng nổ."

Khối Ma pháp thạch thứ nhất được Cananga Odorata đơn giản dùng Ma lực bao vây, trực tiếp ném về Thủy Tinh Cầu trôi nổi giữa không trung, sau đó Ma pháp thạch nổ tung trên không trung.

"Hừm, nhìn kết quả đi. Lợi dụng thủ đoạn nguyên thủy nhất làm nổ Ma pháp thạch, trên Thủy Tinh Cầu ghi chép lại cường độ công kích mà nó chịu là ba độ đơn vị Ma pháp tiêu chuẩn, nhưng vốn khối Ma pháp thạch này có tới bảy độ đơn vị năng lượng Ma pháp tiêu chuẩn. Nói cách khác,

khối Ma pháp thạch này dưới sự thao túng vụng về không thể tả của vu sư, thậm chí còn không có phát sinh thuộc tính bản thân vốn có của nó."

Tiếp đó, Cananga Odorata cầm lấy khối Ma pháp thạch thứ hai, sau khi khối Ma pháp thạch bị Cananga Odorata dùng Ma lực bao phủ, thì Ma lực trong đó chợt bắt đầu chậm rãi tiến vào trong cơ thể. Sau đó Cananga Odorata thì thầm đọc chú ngữ trong miệng, một cái hỏa cầu (đốm lửa có dạng tròn) hình đầu lâu lập tức bốc cháy trên đầu ngón tay cô.

Tùy ý, Cananga Odorata ném hỏa cầu trên đầu ngón tay lên Thủy Tinh Cầu. Sau khi cấm chế lóe lên, hết mức ngăn cản lửa cháy ngập trời trong một mảng không gian trên bục giảng nhỏ.

"Nhìn kết quả bây giờ đi. Lần này ta dùng Hỏa Cầu thuật nguyên thủy nhất của vu sư, chuyển hóa Ma lực trong Ma pháp thạch biến thành lực hỏa diễm. Thủy Tinh Cầu biểu hiện vừa chịu cường độ công kích đến bốn mươi độ năng lượng, nhiều hơn gấp ba lần so với mức độ năng lượng vừa đủ mạnh là mười độ."

Nói xong, Cananga Odorata cầm lấy một khối Ma pháp thạch cuối cùng, lần thứ hai sau khi hoàn tất hấp thu hết năng lượng bên trong, theo một tiếng ngâm thần chú phức tạp, trên đầu ngón tay lần thứ hai bốc lên một cái hỏa cầu hình đầu lâu. Bất quá điều không giống như trước chính là, theo việc tiếp tục đọc thần chú thì cái hỏa cầu này chợt chậm rãi biến hình, hiện ra hình thái một con hỏa điểu (chim hình thành từ lửa) đang bay lượn.

"Đây là vu thuật mà khi ta còn là vu sư học đồ nghiên cứu cải tiến Ma pháp Hỏa Cầu Thuật. Chỉ riêng việc nghiên cứu Ma pháp này đã khiến ta mất thời gian hai năm. Bất quá bây giờ suy nghĩ lại, nó vẫn có giá trị."

Sau đó, hỏa điểu "Vèo" một tiếng đánh về phía Thủy Tinh Cầu trôi nổi giữa không trung. Sau khi một tiếng nổ kịch liệt vang lên, sóng lửa cuồn

cuộn vây quanh Thủy Tinh Cầu cháy hừng hực lên, năng lượng vô cùng tập trung.

Tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, toàn bộ nổ tung trong nháy mắt, cũng không giống hỏa diễm trước đó có thời gian thiêu đốt kéo dài rất lâu.

Vẫy tay một cái, Thủy Tinh Cầu đã ở trong tay, Cananga Odorata nhìn một chút số liệu bên trong Thủy Tinh Cầu, cười nói: "Thủy Tinh Cầu biểu thị, nó vừa chịu đựng công kích sáu mươi sáu độ đơn vị năng lượng. Nói cách khác, một khối Ma pháp thạch chỉ có bảy độ đơn vị năng lượng, sau khi trải qua lợi dụng đòn bẩy tri thức để khiêu động quy tắc, nó bùng nổ ra năng lượng gấp chín lần năng lượng vốn có của nó." Dừng một chút, Cananga Odorata nói: "Điều này, chính là sức mạnh mà vu sư nắm giữ."

Cả đại sảnh, tân sinh lần đầu rõ ràng cội nguồn, triết lý sức mạnh mà vu sư nắm giữ, dồn dập lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, cảm thấy vô cùng kỳ diệu, khó mà tin nổi. Bất quá, họ chỉ là xem thí nghiệm lần này của Cananga Odorata là trò chơi nhỏ thú vị thôi, bọn họ quan tâm chính là sức mạnh mà vu thuật mang đến kia.

Chỉ có con người của Grimm là co rụt lại.

Dùng tri thức làm đòn bẩy, lấy bản thân làm điểm tựa, lợi dụng tính sai biệt cùng xung đột trong quy tắc đó để thay đổi thế giới? Đây mới chính là vu sư sao?

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 22: Hai Năm

Thời gian thấm thoát, hai năm đã trôi qua.

Thời gian hai năm, đại lục vu sư cũng trải qua hơn 700 ngày, đối với những tân sinh của học viện vu sư Black Tower mà nói, thời gian này cũng đủ để phát sinh rất nhiều chuyện.

Grimm yên lặng cầm chổi, cẩn thận quét sạch các góc ngách trong Đồ Thư Quán, đây là công việc làm thêm mà Grimm thông qua thể lực Huyết Phàm liên minh đạt được, lương mỗi tháng hai viên Ma pháp thạch. Chớ xem thường cái việc làm thêm này, khi mới vào không biết có bao nhiêu người điên cuồng tranh đoạt muốn có được công việc này đấy, cuối cùng lại nhờ Rafi thông qua Huyết Phàm liên minh mới giúp Grimm cướp tới tay.

Mỗi tháng bốn viên Ma pháp thạch, theo lý thuyết trong thời kỳ ba năm được bảo hộ ở học viện của tân sinh, đã đủ để khiến Grimm với tư chất và trí tuệ không tệ có thể trưởng thành lên thành Ma pháp học đồ, nhưng là . . .

"Lẽ nào mình đã sai rồi sao?" Grimm cau mày, lúc này tâm tình của hắn rất kém.

Hơn hai năm qua, Grimm chỉ học một vu thuật, là bước đầu của Cải Tạo Khứu Giác. Sau khi tiến vào học viện nửa năm, Grimm cũng đã học xong cái vu thuật này. Dựa theo con đường bình thường của tân sinh, hắn là

hắn phải không ngừng minh tưởng, đồng thời nắm chặt tất cả thời gian dùng Ma pháp thạch thu được để học được vu thuật mới, điều này đối với chuyện Grimm mỗi tháng thu vào bốn khối Ma pháp thạch mà nói, vốn là chuyện dễ như ăn cơm bữa mà dẫn trước phần lớn tân sinh mới đúng.

Nhưng là!

Lúc trước Grimm cũng không chỉ dựa theo sách ma pháp đi học xong vu thuật mới, mà là nghĩ cách nghiên cứu ra nguyên lý ảo diệu bên trong, sàng lọc ra chân lý ở trong đó. Do đó hắn đã lãng phí thời gian quý giá. Ví dụ như, thông qua hai năm nghiên cứu về Cải Tạo Khứu Giác, Grimm thu hoạch được một cái tri thức ba phải*: Tại sao Cải Tạo Khứu Giác không thuộc về vu thuật huyết thống?

* Có cũng được mà không có cũng chả sao

Nhưng mà, điều này có gì hữu dụng chứ?

Lẽ nào điều gọi là tri thức có thể làm cho Grimm trở nên mạnh mẽ này, sẽ thông qua thí luyện một năm sau mới biểu hiện ra?

Cho ta vô tận tri thức, ta dùng chính mình làm điểm tựa, khiêu động (nạy, bầy lên) thế giới vô tận. Tri thức, thật sự trọng yếu như vậy sao? Hay là mình sai lầm rồi?

Không thể trách Grimm càng ngày càng mê man, hết thầy đều bởi vì thời kỳ ba năm bảo hộ tân sinh sắp kết thúc. Đến thời điểm đó, cuộc thí luyện khủng bố của học viện sẽ bắt đầu, sau đó còn có nhiệm vụ bắt buộc hai năm một lần phải hoàn thành nữa.

Thông qua vụ sư học đồ khóa trước, Grimm biết rằng, cái gọi là cuộc thí luyện kỳ thực chính là một trận tôi luyện sinh tử mà học viện chọn ra tân sinh hợp lệ. Trong lúc thí luyện, tân sinh nào không nắm giữ được ba vu thuật để trở thành vụ sư học đồ chân chính, tỉ lệ tử vong của người đó là

90% trở lên, mà cho dù đã là vu sư học đồ thì tỉ lệ tử vong cũng khoảng 40%.

Thí luyện tàn khốc như vậy bị các lớp học đồ trước xưng là Cối Xay Đẫm Máu.

"Không! A. . ."

Đột nhiên, có một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên trong Đồ Thư Quán, Grimm cả kinh, chạy nhanh về nơi phát ra tiếng kêu thảm, lúc này nơi đó đã bị có bốn, năm người vây kín lại, nhưng đều chỉ là đứng đó như cọc gỗ, không có quản người đang liều mạng lăn lộn trên mặt đất.

Grimm đi lên phía trước, con người co rụt lại, hô: "Lâm Tứ!"

Người đang liều mạng nằm bệt lăn lộn trên đất là một nữ vu sư học đồ, tên là Lâm Tứ, là tân sinh khóa này thuộc nhóm những người đầu tiên trở thành vu sư học đồ, có tiếng tăm rất lớn. Hơn nữa bởi vì có dung mạo xinh đẹp nên cô ta được không ít nam vu sư học đồ âm thầm quý mến.

Nhưng mà, Lâm Tứ lại có một "Khuyết điểm", đó là từ chối bồi dưỡng ra Phối Hợp trùng. Điểm này rất dễ hiểu thôi, dù sao thì trong tâm thái của người bình thường nào, việc nuôi sâu trong thân thể mình, thậm chí để con sâu đó sinh đẻ lung ta lung tung trong đó, tuyệt đối đó là một chuyện kinh khủng, thậm chí Grimm cũng đã từng có mâu thuẫn tương tự về chuyện này.

Thứ gọi là Phối Hợp trùng, là những loài sâu bọ (hoặc là côn trùng) có công năng đặc dị được vu sư nuôi dưỡng trong cơ thể của chính mình. Bước đầu tiên trong quá trình nuôi dưỡng này là vu sư vận dụng lực lượng linh hồn, dùng sức mạnh của chính mình phân phối cho nó, sau đó theo việc không ngừng ăn uống sinh vật mạnh mẽ, con sâu đó sẽ tiến hóa lên. Phối Hợp trùng tuy rằng cũng có công dụng tương đương với việc ngăn

chặn địch nhân, nhưng tác dụng cơ bản của nó là dùng để tăng cường vu thuật nguyên rửa, hoặc chống đỡ huyền thuật* từ vu sư khác.

(*) Vu thuật tạo ra ảo giác

Grimm nhìn Lâm Tứ đang không ngừng kêu rên thống khổ, thở dài một tiếng, lại thêm một người vu sư học đồ phải thống khổ chết đi ở nơi này.

Trong thời gian hai năm qua, Grimm thấy quá nhiều người bị nguyên rửa chết đi như vậy. Điều này cũng là một trong những phương thức giết người trong tối mà đội Chấp Pháp học viện không dễ dàng truy xét ra. Thậm chí trong lòng Grimm còn có ác ý suy đoán về cái chết của Lâm Tứ, là trong thân thể có vô số sâu ăn thịt gặm nhấm cô ta thành khung xương, hoặc là huyết dịch bị ngưng đọng thành thể rắn, nghẹt thở mà chết? Hay là thăng thần như một người trước đây, cơ năng sinh lực trong nháy mắt tiêu hao hết, thành một cái thân khô?

Tiếng kêu thê lương thảm thiết càng ngày càng tê tâm liệt phế, Grimm nhạy cảm ngửi được một cỗ mùi khét.

Làn da màu hồng của Lâm Tứ rốt cục vô lực tối đen lại, cùng lúc đó, thân thể của cô ta dùng tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô quắt đi, dường như khung xương trong thân thể đã triệt để hòa tan, mất đi sức chống đỡ. Nửa phút sau, từ trong ra ngoài, Lâm Tứ từ từ hóa thành tro tàn, thế nhưng quần áo trên người cô ta vẫn một mực hoàn hảo sụp xuống trải trên mặt đất. Có vẻ như thân thể Lâm Tứ đã bị một sức mạnh không tên mang đi mất. Tình cảnh cực kỳ quỷ dị.

"Nguyên rửa tự thiêu thân thể, đây là một loại nguyên rửa khá cao cấp a. . ." Một vu sư học đồ đứng phía trước Grimm tự lẩm bẩm một câu, sau đó y liền coi như không có chuyện gì xảy ra mà quay người rời đi. Những

năm này, y đã nhìn thấy quá nhiều tân sinh bị nguyên rủa mà chết rồi, từ lâu đã không còn cảm thấy kinh ngạc nữa.

Nói như vậy, nghĩa là trong giai đoạn từ đầu năm thứ ba của tân sinh đến cuộc thí luyện, là thời gian mà cảnh tử vong "Bất ngờ" như thế trong học viện xảy ra nhiều nhất.

Grimm cảm thấy sau lưng có chút lạnh, cho dù hắn đã gặp không ít tình cảnh bị nguyên rủa mà chết như vậy, bởi vì hắn không biết khi nào mình sẽ bị như thế.

Đương nhiên, bị nguyên rủa khẳng định cần có một điều kiện, đó là thông tin thân thể người vụ sư này bị vụ sư khác trộm lấy. Cái gọi là thông tin thân thể, có thể là một giọt máu, một cái móng tay, thậm chí chỉ là một sợi tóc. Tương truyền, vụ sư nguyên rủa có cấp bậc cao nhất chỉ cần dựa vào đồ vật trung gian mà người bị nguyên rủa từng tiếp xúc qua thôi cũng đủ thu được mật mã cơ thể của người đó rồi.

Buổi tối, trong sảnh hội nghị của Huyết Phàm liên minh.

Cơ cấu thống trị do năm đại Thiên Vương đứng đầu từ lâu đã không còn nữa, hiện tại Huyết Phàm liên minh do mười hai trưởng lão làm người nắm quyền. Ngoại trừ Hỏa Cầu Thiên Vương và Muppet Thiên Vương bởi vì "Bất ngờ" tử vong nên không có trở thành trưởng lão liên minh, ba đại Thiên Vương khác đều trở trưởng lão liên minh, còn chín người khác là những vụ sư học đồ có thiên phú vượt qua người khác một bậc.

Rafi, York Rees, York Liana, Bin Johnson, Grimm năm người vẫn như trước ngồi cùng một chỗ. Tuy năm người vẫn có tình hữu nghị như trước, nhưng Grimm vẫn cảm thấy hơi thương cảm không hiểu nổi.

York Rees thấp giọng nói: " Grimm nè, cuối tuần trước ở rừng Tranh Cực chúng ta có một ít thu hoạch khi đi theo Rafi. Tuy rằng có nguy hiểm,

nhưng mỗi người đều chiếm được bảy khối Ma pháp thạch. Thế nào, lần này người có muốn đi cùng không?"

Grimm bày ra bộ không thèm để ý, thấp giọng nói: "Quên đi, người biết rồi đó, ta bây giờ đi thì căn bản không có chỗ lợi gì, không nói đến chuyện có thể trợ giúp hay không, đôi khi còn có thể kéo chân mấy người lại ấy chứ. Thậm chí. . ." Grimm liếc mắt nhìn York Liana: "Thậm chí hiện tại, muội muội của người còn mạnh hơn ta nhiều."

Grimm biết, York Liana đã học được ba vu thuật, trở thành một vu sư học đồ. Hơn nữa, toàn bộ ba vu thuật này đều là vu thuật có tính phụ trợ, có trợ giúp rất nhiều cho York Rees. Hai người tổ hợp lại, thậm chí có thể vượt trên một ít vu sư học đồ cấp trưởng lão trong liên minh rồi!

"Grimm, đừng ương ngạnh chống đỡ như thế! Người cứ tiếp tục như vậy sẽ hình thành vòng tuần hoàn ác tính, lẽ nào người định an phận sống bình thường cả đời ư?" Rốt cuộc Rafi vẫn rất dễ kích động, nhìn Grimm rồi vội vàng nói, giọng điệu có chút lo lắng.

Bởi vì ai cũng biết, một năm sau sẽ có một cuộc thí luyện tàn khốc, trong Huyết Phàm liên minh thì không một ai tồn tại tâm lý may mắn nào, cả đám đều nắm chặt tất cả thời gian để tăng lên thực lực bản thân.

"Ta. . ."

Chính lúc Grimm còn đang do dự, bỗng nhiên đúng lúc này, một thanh âm cắt đứt lời hắn.

Lên tiếng là một nam vu sư học đồ có râu quai nón, tên là Amy Sada, là một trong mười hai trưởng lão hiện tại của Huyết Phàm liên minh, cũng là người chân thành theo đuổi Rafi, nắm giữ tài năng vu thuật cực cao. Amy Sada nói: "Mấy người không nên nói nữa, thời điểm khi các người tự cho là đang trợ giúp bạn mình, lẽ nào không có nghĩ tới lòng tự ái của y

sao? Các người nhìn có vẻ hùng hồn hào phóng, nhưng có khác chi là bố thí đâu chứ?"

Nói xong, Amy Sada xoay người mang theo nụ cười chân thành nói với Grimm: "Dù chưa có quen biết, nhưng người đã là bạn của Rafi thì cũng là bạn của Amy Sada ta. Bất luận người nhỏ yếu đến cỡ nào, miễn là cùng trong một liên minh, ta cũng sẽ không vứt bỏ người."

"Đúng đấy, đúng đấy! Grimm ca ca, chỉ cần ca có khó khăn, có thể gọi ta bất cứ lúc nào, ta. . . Ta nhất định cũng sẽ dùng hết toàn lực trợ giúp ca." York Liana rụt rè nói.

Grimm nhìn sự chân thành của mọi người, trên mặt nỗ lực giữ nụ cười "Cảm kích", tựa hồ chỉ có như vậy mới có thể cho thấy hẳn đang cao hứng, cảm kích bọn họ vì hẳn mà làm tất cả. Nhưng là, trong lòng Grimm lại cảm thấy từng cơn đau nhói, phảng phất như có người dùng từng dao từng dao không ngừng đâm vào nơi yếu đuối nhất trong đáy lòng của hẳn.

Đúng, bằng hữu đều yên lặng đứng ở góc độ là người thành công nhìn mình, trợ giúp mình. Mà hiện tại thì Amy Sada, một kẻ từng là rể hành mà trước đây hẳn căn bản không biết là người nào trong Huyết Phàm liên minh, nhưng hiện tại lại mang dáng vẻ hùng hồn, bao dung của người thành công để đi hóa giải tâm tình (khuyên giải) Grimm, lĩnh hội thống khổ của Grimm, có suy nghĩ chăm sóc Grimm.

Tất cả những điều này, đều đâm vào trái tim khiến hẳn cảm thấy cực kỳ đau nhói.

Trên đài cao của hội nghị, một người trong mười hai trưởng lão lớn tiếng tuyên cáo tin tức cho mọi người: "Hiện tại, Huyết Phàm liên minh chúng ta đã có năng lực xếp hạng thứ năm trong hệ thống các tổ chức của vụ sư học đồ ở học viện vụ sư Black Tower. Mà bốn tổ chức vụ sư học đồ đứng đầu kia đều là tổ chức của thế hệ trước truyền thừa xuống. Bởi vậy, ta

đại biểu mọi người chúc mừng liên minh đạt được thành tích đáng để kiêu ngạo như vậy."

"Hiện tại, thành viên chính thức của Huyết Phàm liên minh chúng ta có 217 người. Trong đó, 205 người chính thức trở thành vu sư học đồ, 17 vu sư học đồ được vu sư vĩ đại tán thưởng, trở thành đệ tử thân truyền của các ngài. Chúng ta hãy cùng chúc mừng những người này được vu sư vĩ đại nhận làm đệ tử, đồng thời cũng cố vũ cho những tân sinh còn là Khai Sáng giả. Hi vọng mọi người tiếp tục cùng chung tay gắng sức, làm cho liên minh phát dương quang đại!"

Amy Sada mỉm cười, không ngừng phát phát tay về những người đang vỗ tay chúc mừng y ở xung quanh, bởi y chính là một trong 17 người được vu sư nhận làm đệ tử đó. Còn Grimm lại cúi đầu, lẳng lặng nhìn xung quanh, tình cờ có người quen biết cũng cố vũ Grimm, nói qua những lời đại loại như tin tưởng nhất định Grimm sẽ trở thành một tên vu sư học đồ. Con tim của hắn lại thêm một lần đau đớn như bị dao cắt, rồi lại phải tiếp tục mỉm cười đáp lễ.

Trong lòng một lần lại một lần không ngừng tự hỏi, lẽ nào mình thật sự sai lầm rồi ư?

Hội nghị kết thúc, chỉ có hai người Bin Johnson và Grimm cùng đi trên đường, thời gian trôi qua rất lâu, Bin Johnson vẫn đang còn trầm mặc.

"A! Ta nhớ vào! Tên Amy Sada đó là cái thá gì, vậy mà nói Rafi là bằng hữu của cậu thì y cũng là bằng hữu của cậu nữa chứ, thật giống như chúng ta phải nịnh bợ mới được ấy. Mẹ kiếp y còn nói sẽ không bỏ cậu, liên minh cũng sẽ không bỏ, lẽ nào tên đó đại biểu cho liên minh được à? Thời điểm năm đại Thiên Vương tạo ra Huyết Phàm liên minh, cậu cũng ở đó, là một trong những thành viên lâu đời nhất, y tối đa chỉ là thành viên đời thứ hai, bây giờ lại dùng tư cách bề trên trong liên minh để nói như thế với cậu, ta khinh. . . !"

Rốt cục, Bin Johnson vẫn trầm mặc đột nhiên bạo phát.

"Cái tên hỗn đản kia cho rằng Rafi và cậu chỉ có quan hệ bằng hữu bình thường à? Y căn bản không biết thời điểm Hải yêu tập kích, khi đó cậu đã cứu Rafi như thế nào, cũng sẽ không biết tình cảm giữa Rafi và chúng ta, hai năm ân cần theo đuổi của y căn bản không sánh được. . ."

Grimm ngơ ngác nhìn người bạn này, Grimm đã từng vô số lần ghét bỏ người bằng hữu quá lắm mồm này. Nhưng hiện tại, ánh mắt Grimm lại ươn ướt, nói: "Cảm ơn người, Bin Johnson. Ta nghĩ mình cần yên lặng một chút." Grimm xoay người, che giấu đi sự yếu đuối của bản thân.

Bin Johnson không nói thêm gì, vỗ vỗ vai Grimm rồi rời đi.

Grimm một mình yên lặng bước đi, nhớ lại tất cả hồi ức của hai năm qua. Từ lúc vừa mới đi tới học viện vu sư Black Tower, đến khi bản thân hẳn phát hiện cái bí mật lớn rồi hết sức chuyên chú nghiên cứu cái gọi là "Tri thức" trong phòng, đến hiện tại, vậy mà hẳn lại mang bộ dáng chán nản như vậy.

Bất tri bất giác, Grimm đã đi tới cửa đường hầm ở sơn mạch Hắc Tác. Ở một nơi hẻo lánh yên tĩnh không một bóng người, một tảng đá cũ nát bị phong hoá lẳng lẳng nằm đó, tùy ý cho thời gian bào mòn, trôi qua, nhưng vẫn mảy may không lay chuyển nó được một chút nào.

Grimm ngẩng đầu lên, nhìn tảng đá đã thay đổi thái độ và vận mạng của mình lúc trước, không biết vì cái gì, lần thứ hai hẳn yên lặng đọc thêm một lần: "Cho ta nguồn tri thức vô tận, ta dùng chính mình làm điểm tựa, khiêu động (nạy, bầy lên) thế giới vô tận." Cười cợt tự mỉa mai chính mình, thời khắc này, Grimm đột nhiên cảm thấy bản thân thật ấu trĩ, vô tri. Đây chỉ là một câu hào ngôn tráng khí của vu sư Thượng Cổ, vậy mà chính mình lại như bị ma nhập vậy, thậm chí còn làm ra loại hành vi đánh cược bằng sinh mạng.

Nếu mình cũng như những vụ sư học đồ khác, liều mạng học tập một số vụ thuật, cứ mặc kệ tri thức hay đạo lý chó má ẩn chứa trong đó, thì lúc này chắc hẳn mình cũng đã trở thành vụ sư học đồ thậm chí là trưởng lão liên minh rồi ấy chứ?

Vị vụ sư Thượng Cổ nói ra câu hào ngôn tráng khí này, có lẽ lúc đó ngài ấy đã là nhân vật mạnh mẽ đứng ở đỉnh thế giới rồi, nhưng còn mình bây giờ thì đáng là gì? Vậy mà vô tri muốn học theo tiên hiền*?

(*) Thánh hiền đời trước

Tựa hồ trong lúc tự trách, Grimm định yên lặng rời đi không một tiếng động, nhưng thần xui đất khiến thế nào mà cuối cùng Grimm lại liếc nhìn tảng đá lần nữa. Sau đó dường như có cảm xúc gì đó bất chợt nổi lên, thân thể hẳn chấn động.

"Cho ta nguồn tri thức vô tận, ta dùng chính mình làm điểm tựa, khiêu động (nạy, bầy lên) thế giới vô tận. . . Khiêu động (nạy, bầy lên) thế giới vô tận, nhưng ai có thể cho ta nguồn tri thức vô tận để làm đòn bẩy đây? Tri thức khó cầu. . ." Trong giây lát này, Grimm vậy mà cảm thấy, câu nói mà hẳn từng cho là hào ngôn tráng khí ấy, lại tràn ngập ý tứ bất đắc dĩ sâu sắc, dường như vị vụ sư Thượng Cổ kia cảm hận bản thân vô lực thu được thêm nhiều tri thức nữa. Trên con đường thu được nguồn tri thức ấy, đều phải trải qua vô số bụi gai, nhấp nhô, khó khăn, thậm chí là cái cảm giác khiến người ta tuyệt vọng, vô lực, muốn từ bỏ.

Một luồng tâm ý sâu thẳm, bắt đầu tràn ngập ý chí của Grimm, tựa hồ hẳn đang cảm ngộ sự thống khổ của vị vụ sư vĩ đại kia.

Lặng lặng đứng, không nhúc nhích.

Không biết trải qua thời gian bao lâu, đột nhiên Grimm ngẩng đầu lên, nhanh chân chạy về căn phòng nhỏ của hắn. Lúc này, Grimm dường như nhận được sức sống mới, một niềm tin tưởng kiên quyết không từ bỏ sinh

ra trên người của hấn. Con đường và chân lý mà mình đã lựa chọn, nhất định phải kiên trì đi đến cùng!

Đây là một con đường truy tìm chân lý tri thức vĩnh viễn không buông bỏ, dù cho trên con đường này đầy rẫy sự tuyệt vọng hoặc tử vong, thì vẫn kiên quyết tiến lên phía trước, không nên cứ mãi giẫm vào dấu chân của người đi trước.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 23: Dược Hương

* Dược hương: thuốc có mùi thơm, trong truyện này có thể xem nó là nước hoa giống như ngoài đời

Grimm cũng không có lập tức khẩn cấp làm cái gì cả, mà là nỗ lực ở trong minh tưởng để chậm rãi bình tĩnh lại, bình ổn tâm tình và sắp xếp lại dòng suy nghĩ của bản thân.

Đối với vu sư, minh tưởng là một loại thủ đoạn chuyển hóa tinh thần lực thành Ma lực có trình độ ngang nhau, đồng thời cũng là một cách cơ bản nhất nhằm tôi luyện và tăng lên tinh thần lực của bản thân. Vì vậy mới sinh ra thuyết pháp về tư chất của vu sư, căn cứ vào tư chất của mỗi một vu sư, cùng minh tưởng như nhau, thì tinh thần lực của người này có người khả năng trong một năm tăng lên một ít, nhưng tinh thần lực của người khác lại phải mất mười năm mới tăng lên được một hai.

Sau thời gian một Sa Lộ, Grimm mở mắt ra, kết thúc việc minh tưởng diễn ra hằng ngày. Cũng không phải minh tưởng có thời gian càng dài thì càng tốt, mà mỗi ngày nên minh tưởng trong thời gian một Sa Lộ mới là tốt nhất. Nếu thời gian vượt quá một Sa Lộ, vu sư sẽ cảm thấy tinh thần uế oải, hiệu quả cũng không lớn.

Hô. . .

Nhả ra ngượng trọc khí, Grimm cầm lấy quả cầu thủy tinh mà cảm ứng tình trạng cơ thể bản thân một chút. Tinh thần lực: 13, Ma lực: 125~137.

"Hả? Hạn mức tối đa của Ma lực đã tăng hai điểm? Xem ra vừa mình tưởng vừa cảm ngộ thì xác thực khiến nó bị khuấy động không ít."

Lúc này, rốt cuộc Grimm duy trì tâm tình ở một trạng thái vững vàng, trong đôi mắt ánh lên tia sáng trí tuệ, lẳng lặng ngồi trước bàn thí nghiệm.

Trên bàn thí nghiệm, có một con ếch đã bị phẫu thuật đang ngâm trong dung dịch chống phân huỷ; một con chuột bạch ở trong lồng kê chi ... chi; trong bảy, tám lọ thủy tinh có chứa nhiều chủng loại côn trùng không đồng nhất; còn có một cái lọ lớn được bịt kín, mà bên trong nó đang đựng một bộ não khi được bao phủ bởi một chất lỏng màu vàng. Mặt khác, còn có mấy bình chất lỏng không tên, tỏa ra hương vị khác thường, là những nước thuốc đơn giản mà Grimm căn cứ vào 《 Đồ Phổ Mùi Vị 》 tạo ra được, còn có một cái bệ đỡ kính hiển vi tuy đơn giản nhưng quý giá. . .

Grimm đang cầm bút ký thí nghiệm của mình, bản bút ký này ghi chép lại toàn bộ tâm đắc hai năm nghiên cứu 《 Cải Tạo Khứu Giác 》 của hắn. Trong hai năm qua, thông qua việc tự cải tạo khứu giác của chính mình, Grimm đã có thể phân biệt gần 4000 loại mùi vị trong Đồ Phổ Khí Vị. Riêng điều này cũng đủ mạnh hơn gần mười lần so với người bình thường rồi đấy!

Xoa xoa lông mày, Grimm bắt đầu tiếp tục suy luận.

"Cải Tạo Khứu Giác cũng không phải vu thuật huyết thống, điểm này vào nửa năm trước lúc mua được kính hiển vi đã được chứng minh. Vu thuật huyết thống là vu sư thông qua việc thu lấy một số huyết mạch sinh vật cường hãn, sau khi thay đổi dòng máu của mình, rồi thông qua một số thủ đoạn thần bí cải tạo hệ thống sức mạnh tiến hóa của bản thân*."

(*) Dịch: Sao nghe giống biến đổi gien ấy nhỉ

Đốt lên một cây An Hồn hương (cây nhang), đây là một loại hương liệu mà Grimm căn cứ vào 《 Đồ Phổ Mùi Vị 》 cùng với Luyện Dược học

tạo ra, là một đồ chơi nhỏ có công hiệu an thần mà Grimm tự phát minh.

"Nếu không thuộc hệ thống vu thuật huyết thống, thì nó cũng không phải hệ thống vu thuật nguyên tố mà mình có thể bình thường tiếp xúc được. Hệ thống vu thuật nguyên rửa, hệ thống thần bí học, hệ thống vu thuật tinh thần lực, linh hồn hệ, luyện kim hệ, cơ giới (máy móc) hệ. Đến cùng thì Cải Tạo Khứu Giác có nguyên lý gì đây? Chết tiệt, còn có, tại sao quyển sách Ma pháp này lại không có tên tác giả nhỉ. . .!?"

Grimm từng nỗ lực tra tìm các loại sách Ma pháp tương tự như 《 Cải Tạo Khứu Giác 》 ở Đồi Thư Quán trong học viện, hy vọng có thể từ đó mà tham khảo và xác minh lẫn nhau, tiến tới đẩy mạnh quá trình thí nghiệm. Nhưng Grimm lại kinh ngạc phát hiện, nơi bảo quản sách to lớn như thế vậy mà lại không có một quyển sách Ma pháp nào vừa có thể thay đổi tiến hóa thân thể của vu sư mà lại không phải vu thuật huyết thống, cũng không phải vu thuật luyện kim hay vu thuật cơ giới tương tự như nó cả.

Sau khi đi vòng vòng trong phòng một lát, trong lòng Grimm dường như có một dòng suy nghĩ gì đó, bước nhanh tới trước bàn thí nghiệm rồi lần thứ hai ngồi xuống, mở cái lồng nhốt chú chuột bạch nhỏ liên tục kêu chi chi rồi bắt nó ra.

"Nếu không phải vu thuật huyết thống, vậy rốt cuộc là thay đổi chỗ nào trong cơ thể sinh vật, chỗ nào mới làm cho sinh vật tiến hóa được cơ chứ? Có thể, phải làm một cuộc thí nghiệm, nhìn xem sau khi tiêm những vật chất đặc thù của vu thuật Cải Tạo Khứu Giác vào, thì thân thể đặc biệt thay đổi ở nơi nào?"

Dòng suy nghĩ mới vừa xuất hiện, Grimm liền như một người điên, lẩn qua lẩn lại trước bàn thí nghiệm, lấy ra một bình thuốc màu đỏ. Bình thuốc này là một loại thuốc được phối trộn từ các loại nguyên liệu khác nhau, nếu để sinh vật trực tiếp uống vào thì cũng không sinh ra tổn hại gì,

bởi vì dạ dày sinh vật sẽ tiêu hóa hết thành phần độc hại trong đó. Nhưng nếu trực tiếp tiêm vào, thì sinh vật sẽ xuất hiện trạng thái trúng độc nhẹ.

Một vụ sự đích thực sẽ không tiếc tiêu tốn "Tài liệu thí nghiệm" của mình, nhưng Grimm chỉ còn sót lại một ít tài liệu vụ thuật Cải Tạo Khứu Giác cấp thấp, nên hẳn chỉ có thể phối trộn chúng thành một loại thuốc tiêm hỗn hợp không đủ được lực, căn bản sẽ không tạo ra sự cải tạo nào, cũng chỉ đủ để quan sát thí nghiệm mà thôi.

Nửa ngày sau, một bình thuốc Cải Tạo Khứu Giác hỗn hợp đơn giản được Grimm tạo thành.

Đương nhiên, trong thời gian mấy tháng trước, Grimm đã lấy đi hết tế bào máu đã kháng thuốc của chú chuột bạch nhỏ rồi, bằng không chỉ riêng một bước này thì hẳn liền phải tiêu tốn thêm mấy tuần nữa.

Cầm lấy một cái ống tiêm nhỏ, Grimm bơm hỗn hợp thuốc tiêm Cải Tạo Khứu Giác tiến vào thân thể chú chuột bạch nhỏ, rồi kiên trì chờ đợi thuốc phát sinh tác dụng.

Sau hai ngày, nhìn vào kính hiển vi, Grimm cảm thấy khó mà tin nổi vào kết quả thí nghiệm!

"Làm sao có khả năng? Tế bào toàn thân con chuột bạch đều xuất hiện dấu hiệu trúng độc? Đều có hiện tượng bị sắc tố nhuộm đỏ? Sao có thể có chuyện đó? Rõ ràng chỉ có mũi bị "Tiến hóa"(Cải tạo) mới đúng chứ, nhưng tại sao mỗi một tế bào toàn thân nó đều thay đổi?"

Sắc mặt Grimm biểu hiện vẻ khó mà tin nổi, đồng thời hẳn còn có một ít kinh hỉ.

Có thể, ngày hôm nay mình sẽ có tiến bộ to lớn.

Chỉ là, Grimm không cách nào tiếp tục nghiên cứu sâu hơn ở trong phòng thí nghiệm nhỏ của mình, bởi vì cái kính hiển vi này chỉ là kính hiển vi cấp thấp nhất, tuy rằng dùng tới ba mươi khối Ma pháp thạch mới mua được từ Black Tower, nhưng cũng chỉ có thể quan sát được thế giới tế bào vi mô mà thôi, thuộc dạng kính hiển vi để phổ cập tri thức cho vụ sư học đồ. Muốn tiếp tục quan sát tỉ mỉ sự cải tạo biến hóa trong tế bào ở mức độ nhỏ hơn nữa là điều không thể.

Không thể ngưng hẳn thí nghiệm này luôn được!

Grimm căn rằng một cái, trực tiếp mang theo hộp đựng hết thảy dụng cụ đi về phía Black Tower, là địa phương trọng yếu nhất của vụ sư trong học viện.

Black Tower chiếm diện tích cực lớn, đại sảnh lầu một nghiêm nhiên có một khu giao dịch (chợ mua bán) rất lớn, nhìn không thấy cuối. Grimm không trì hoãn, vô cùng lo lắng chạy về lầu bảy.

"Ta muốn thuê một bộ kính hiển vi có số bội giác* lớn." Grimm cầm hộp đựng dụng cụ, cấp thiết nói ra yêu cầu.

(*) Độ phóng lớn tiêu bản

Người vụ sư học đồ làm quản lý phụ trách giá thuê khí tài nhìn Grimm một chút, sau đó nhàn nhạt nói: "Một ngày một khối Ma pháp thạch, chỉ là, nếu trong thời gian thuê mà làm hư hao thiết bị khí tài, thì phải chịu đội Chấp Pháp tra xét."

Grimm bị cái giá thuê kính hiển vi có số bội giác lớn dọa sợ hết hồn, nhưng hẳn vẫn căn rằng một cái, lấy ra một khối Ma pháp thạch đưa tới, vô cùng lo lắng đi vào phòng thí nghiệm. Một ngày sau, Grimm rời khỏi phòng thí nghiệm, sắc mặt hơi khó coi quay về người vụ sư học đồ phụ trách quản lý mà nói: "Xin hỏi, trong học viện có nơi nào còn cho thuê kính hiển vi càng cao cấp hơn không?"

"Càng cao cấp hơn?" Người phụ trách quản lý dụng cụ thí nghiệm này cũng bị Grimm dọa cho hết hồn: "Người chỉ là một vu sư học đồ, chẳng lẽ còn muốn nghiên cứu loại thuốc nghịch thiên gì, cần thứ khuếch đại để thu số liệu tỉ mỉ như vậy, mà ngay cả kính hiển vi ở nơi này cũng không đủ dùng?"

Nói vậy nghĩa là chỉ có trong Luyện Dược (Chế thuốc) học và Luyện Kim học mới có yêu cầu cực đoan hà khắc về kính hiển vi như thế thôi, trong Cơ Giới (Cơ khí, máy móc) học cũng có một chút yêu cầu, các ngành học khác căn bản không cần loại kính hiển vi như vậy. Vì vậy, người vu sư học đồ đó bĩu môi, nói: "Người trong học viện chúng ta không am hiểu về Luyện Dược và Luyện Kim học, cho nên căn bản không thể có thứ cao cấp hơn. . . Ân, chờ chút, để ta nhớ lại đã."

Grimm kinh hỉ hỏi: "Thật sự có?"

Sau khi quái dị nhìn Grimm một chút, người vu sư học đồ này quý quyết cười nói: "Ở chỗ của lão sư ta có một bộ kính hiển vi quý giá hơn, có người nói là mua được từ Thất Hoàn Thánh tháp."

"Lão sư của người?" sắc mặt Grimm khó coi, không cần phải nói, giáo viên của tên này tất nhiên là một vị vu sư vĩ đại, có thể mượn dùng kính hiển vi của một vị vu sư vĩ đại ư? Chuyện như vậy thì Grimm cảm thấy hi vọng vụn phần xa vời. Nhắm mắt, Grimm hỏi: "Xin hỏi lão sư của người là?"

"Lão sư của ta là ai thì người liền không cần để ý đến, chẳng qua là, nếu như người có thể cho ta hai mươi viên Ma pháp thạch, nhân lúc lão sư ta không ở đó thì ta sẽ lén cho người sử dụng kính hiển vi cao cấp của ngài một lần, thế nào?" Người vu sư học đồ chớp chớp mắt với Grimm, bày ra khuôn mặt người chắc hiểu được chứ.

"Hai mươi viên Ma pháp thạch!" Như mèo bị dẫm đuôi, Grimm sợ đến nhảy dựng lên: "Người điên rồi, chỉ được sử dụng một lần mà thôi, lại đắt như thế?"

"Không có cách nào, ta cũng phải phạm hiểm rất lớn, nếu bị lão sư phát hiện thì thảm, người xem đó mà làm thôi. Còn nếu thiếu một viên thôi, thì ta cũng sẽ không dẫn người đi." Người vu sư học đồ này ra vẻ không hề gì nói: "Hừm, ta tên Varro, có yêu cầu gì thì bất cứ lúc nào đều có thể tìm ta."

Grimm cắn răng, xoay người rời đi.

Đừng nói hai mươi khối Ma pháp thạch, hiện tại hai khối Ma pháp thạch thì Grimm cũng không bỏ ra nổi nha. Bởi vì lúc này hết thảy của cải từ trên xuống dưới của Grimm, cũng chỉ còn dư lại nửa khối Ma pháp thạch mà thôi.

"Nghĩ biện pháp, phải nghĩ biện pháp. Có cách nào mới có thể thu được hai mươi khối Ma pháp thạch chết tiệt kia đây!?" Grimm có chút nôn nóng đi tới đi lui. Đi mượn? Hai năm qua, Grimm căn bản không có quen biết bằng hữu mới, muốn mượn từ mấy bằng hữu trong Huyết Phạm liên minh, không phải lúc vạn bất đắc dĩ, thì Grimm thực sự không mở lời được.

"Vu sư sở dĩ vĩ đại, hẳn là thông qua việc bản thân hoàn toàn nắm giữ kiến thức để hoàn thành mục đích của chính mình. Ân, ta hiện tại nắm giữ vu thuật Cải Tạo Khứu Giác, xem như là tri thức, nhưng nên lợi dụng cái tri thức này như thế nào để thu được mấy viên Ma pháp thạch chết tiệt kia nhỉ?" Grimm gãi đầu gãi tai, thời điểm hăn sắp bỏ cuộc, đột nhiên chú ý tới mấy cái bình đựng nước thuốc hương liệu chưa điều phối, nằm trên bàn thí nghiệm của mình.

"Hả? Có thể. . . Có thể thử buôn bán những dược hương này không? Đúng rồi! Có thể tìm một số hương vị có khả năng tự nhiên hấp dẫn nhân

loại trong Đờ Phỗ Mùi Vị, để tạo thành một loại thuốc thơm mà! Chỉ trong nháy mắt, Grimm đã nghĩ đến một loại mùi hương hấp dẫn người khác nhất ở trong 《 Đờ Phỗ Mùi Vị 》 , đó là mùi vị hormone mà người khác phải bài tiết ra."

Đại đa số nhân loại căn bản không nghĩ thấy loại mùi này, thậm chí ở trong Đờ Phỗ Mùi Vị, mùi hormone bài tiết ra từ cơ thể người vốn là một loại mùi thối nữa đấy. Nhưng loại mùi này sẽ khiến nhân loại khác phái sản sinh ảo giác trong tiềm thức khi nghĩ thấy nó.

Đơn giản mà nói, chính là khơi lên tình trạng thôi thúc (tính dục). . .

Linh cảm động một cái lập tức bùng nổ!

Để điều phối ra loại dược hương này cần mười loại hương liệu khác nhau. Trong đó, ba loại hương liệu có tông mùi ngắn (nhạt), khiến người ta cảm nhận được được một mùi thơm kích thích mãnh liệt trong nháy mắt; ba loại hương liệu có tông mùi vừa, khiến người ta nghiền ngẫm dư vị hương thơm của nó trong thời gian mấy Sa Lậu; ba loại hương liệu có tông mùi dài (đậm), dù mấy ngày sau thì hương thơm vẫn còn đậm đà, dai dẳng mà say đắm. Cuối cùng, là một loại hương liệu cô đặc đặc biệt nhất; loại hương liệu này mang mùi thơm tinh khiết nhất (Tinh dầu), nó sẽ áp chế chín loại hương liệu ngắn, vừa phải và dài kia. Người khác chỉ cần nghĩ thấy loại mùi này thì đến khi hồi tưởng lại, đều chỉ nhớ về loại tông mùi cô đặc ấy mà thôi.

Mà phương pháp Grimm tạo ra dược hương, là điều phối các loại hương liệu trên sao cho hương thơm của chúng biến thành mùi hormone khác phái. Cứ như vậy, Grimm nhất định phải tạo ra hai loại dược hương không cùng loại, thích hợp cho đàn ông và phụ nữ.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 24: Lựa Chọn

Sau hai ngày liên tục tập trung tinh thần để điều phối ra dược hương, bên cạnh đó còn phải quét tước Đồ Thư Quán. Trong trạng thái phấn kích, vành mắt thâm đen, Grimm cầm ba mươi bình dược hương đi tới quảng trường giao dịch ở lầu một học viện Black Tower.

"Phiền người giúp ta bán ba mươi bình dược hương này, giá mỗi bình là một Ma pháp thạch đi." Grimm nói với một vu sư học đồ đang nghiên cứu quyển sách Ma pháp.

Người vu sư học đồ này là một người béo, tuy rằng ăn mặc áo choàng rộng lớn, nhưng cũng không che giấu nổi một thân ngắn mỡ kia, con mắt trên khuôn mặt hầu như bị thịt chen thành một cái khe. Tên Béo* ngẩng đầu nhìn Grimm một chút, kinh ngạc nói: "Dược hương? Là thứ gì vậy?"

(*) Người này được tác giả dùng vóc dáng hình thể thay cho tên gọi

"À. . . Xem như là một loại thuốc có thể thay đổi cảm giác đi, có tác dụng hấp dẫn nhất định đối với tiềm thức người khác phái, là một loại đồ chơi nhỏ do ta phát minh." Grimm giới thiệu sơ qua một chút.

"Ồ? Hấp dẫn người khác phái?" Tựa hồ tên Béo hứng thú, muốn mở một chai dược hương cảm thụ một chút. Grimm vội vàng ngăn cản lại: "Dược hương có hai loại, một loại là thích hợp người nam dùng, một loại là lại thích hợp cho nữ dùng, dùng lung tung rất có thể sẽ sản sinh phản hiệu quả."

Dưới sự hướng dẫn của Grimm, tên Béo nhắm mắt lại, nhẹ nhàng mở ra một chiếc lọ ngửi một cái, yên lặng một hồi, tên Béo đột nhiên kinh hỉ và mở hai mắt ra nhìn Grimm: "Loại dược hương này tên là gì? Thuốc này thật kì diệu, nó vậy mà lại khiến ta cảm nhận được cảm xúc xao động như thời còn trai trẻ. Cảm giác tim đập tựa hồ như lúc mới biết yêu, lần đầu thăm mến con gái! Thực sự là trải nghiệm kỳ diệu !"

"Ây. . . Tên ư? Liền gọi là Venus* đi." Grimm nhìn tên Béo nói ra lời kỳ quái như vậy có vẻ hơi cường điệu quá. Chính mình cũng ngửi qua rồi, tuy loại hương vị kia cũng rất hấp dẫn mình, nhưng xa xa không có như tên Béo nói khuếch đại như vậy.

(*) Venus: Thần Vệ Nữ hay thần Tình Yêu, biểu tượng cái đẹp trong Thần Thoại La Mã

Lẽ nào là nguyên nhân bởi vì chính mình không có chân chính yêu qua? Grimm dùng tư duy vụ sự để suy đoán.

"Venus? Hặc hặc, tên rất hay, rất hay! Bất quá, ta có cái kiến nghị này, một bình Venus bán với giá hai Ma pháp thạch, có được không?" Tên Béo đương nhiên càng muốn loại thuốc thơm hi hữu này có thể bán với giá cao, điều này đại biểu y có thể có được càng nhiều thù lao hơn.

"Một bình hai Ma pháp thạch? Có phải là quá đắt không?" Grimm có chút hoài nghi hỏi lại tên Béo. Theo Grimm, việc tiêu tốn hai Ma pháp thạch vì một cái bình dược hương không giúp tăng lên chút sức chiến đấu nào, là chuyện thực sự có chút lãng phí quá mức.

Tên Béo xem thường nói: "Người có thể mua loại dược hương này, chắc chắn sẽ không thèm quan tâm mất thêm một khối Ma pháp thạch nữa. Người cho rằng người ở trong học viện này đều là đám tân sinh vì Ma pháp thạch mà liều mạng giãy dụa sao? Lại nói, ai nói ta muốn bán loại dược hương này cho những vụ sự học đồ đó?"

"Người là nói. . . Bán cho những vị vu sư vĩ đại kia!" Grimm kinh ngạc thốt lên.

Nhìn thấy dáng vẻ cả kinh của Grimm thì tên Béo không khỏi cảm thán, làm sao một tên gia hỏa chưa từng va chạm xã hội, lại có thể phát minh ra một loại thuốc kỳ diệu như thế a! Vu sư thì sao, vu sư cũng là người nha, hơn nữa người vu sư có tuổi thọ càng lâu thì sẽ càng thêm chú trọng thứ "Hàng xa xỉ" kỳ diệu như vậy.

Vậy mà có thể nghĩ ra cách dùng mùi hương để hấp dẫn người khác phái, không thể không nói, cái thằng này đúng là một nhân tài. Tên Béo có chút thương thức nhìn Grimm.

Sau đó, Grimm kéo cái thân thể uể oải trở lại phòng, cuộn mình nằm trên giường mà chậm rãi ngủ.

Sau khi ngủ đủ một ngày, Grimm mới tỉnh lại.

Tùy ý ăn một chút lương khô, Grimm nhớ lại, một tiết học ngày hôm nay tựa hồ phi thường trọng yếu với mình, là một vị vu sư danh dự có tiếng giảng giải cách vận dụng đơn giản về vu thuật Linh Hồn. Đây là chương trình học đào tạo Phối Hợp trùng cùng Linh Hồn nô lệ nhằm tạo cơ sở cho việc trở thành vu sư trong tương lai.

Trước đây bởi do Grimm quá mức chăm chú nghiên cứu 《Cải Tạo Khứ Giác và Đồ Phổ Mùi Vị》, cơ hồ bỏ qua tất cả mọi chuyện. Bất quá bây giờ cuộc thí luyện đã gần đến, Grimm nhất định phải dành thời gian để chuẩn bị.

Nhưng, nghe giảng bài cần Ma pháp thạch làm phí dụng, mà trước đó một khối Ma pháp thạch duy nhất của hắn đã dùng hết toàn bộ để mua nguyên liệu chế tạo dược hương. Sau khi hơi phát sầu gãi đầu, Grimm đi về Black Tower, định nhìn xem bên phía cái tên Béo kia bán ra được bao nhiêu bình dược hương, hắn hiện tại cần gấp Ma pháp thạch.

"Ồ. . . Nhà phát minh Venus vĩ đại thân ái của ta, rốt cục người đã đến!" Tên béo chạy ra như một cơn gió đón Grimm, cử chỉ này quả thực để khiến Grimm sửng sờ, vội vàng hỏi: "Người làm sao vậy? Lẽ nào loại dược hương này tiêu thụ khá tốt à?"

"Đâu chỉ tốt? Ngày hôm nay ta giới thiệu Venus với một vị vu sư, cuối cùng là sau khi người đó chỉ hơi hít vào cảm thụ một chút, vậy mà vị vu sư đó lại kinh hỉ mua toàn bộ ba mươi bình!" Tên Béo kích động cười to nói: "Người đó thậm chí không có hỏi ta giá tiền!"

Grimm trợn mắt há hốc mồm. Mẹ nó, có cần khoa trương như vậy không? Đây chỉ là một loại dược hương mình ngẫu nhiên phát minh mà thôi nha!

"Khà khà, kết quả ta liên càng làm giá một chút, nói thành ba khối Ma pháp thạch một bình. Nhưng vị vu sư kia căn bản không để ý đến, trực tiếp ném cho ta một khối trung cấp Ma pháp thạch, thậm chí không để ý số lượng cần thối lại!" Tên Béo cười đắc ý, cấp thiết nhìn về Grimm hỏi: "Như thế nào, dược hương này có còn hay không? Ta bảo đảm lượng tiêu thụ luôn thông suốt! Có bao nhiêu bán hết bấy nhiêu!"

Tiếp nhận chín mươi viên Ma pháp thạch mà tên Béo đưa tới, mười khối làm thù lao (hoa hồng cho tên Béo). Grimm vừa hưng phấn đồng thời cũng do dự nói: "Thật ra ta có thể tạo ra dược hương này bất cứ lúc nào, nhưng trong lúc đó ta cũng cần phải hao phí không ít thời gian và tinh lực. Hơn nữa, bởi do cuộc thi thí luyện sắp tới, hiện tại ta đã không thiếu Ma pháp thạch, cho nên ta dự định dành thời gian tăng cao thực lực, sau đó chỉ khi thiếu hụt Ma pháp thạch thì mới làm cho người thêm một ít."

Tên Béo có chút tiếc nuối, bất quá hẳn cũng là biết cuộc thi thí luyện rất tàn khốc, cũng không dây dưa thêm cái gì, gật đầu một cái nói: "Như vậy a. . . Vậy cũng tốt, người đưa tin tức Thủy Tinh Cầu* của người cho ta,

sau này chúng ta sẽ liên hệ thêm! Ta tên Deegan, người gọi ta tên Béo là được."

(* Biên: Thủy Tinh Cầu có rất nhiều công dụng nha*_ Ví dụ như lưu giữ tin tức cá nhân hay ấn ký linh hồn, liên lạc (giống với Smartphone ngày nay^^), đo đạc, quan sát, theo dõi (như camera ấy)^_^... Quá tân tiến mà!

"Ừm."

Sau đó, Grimm biết điều rời đi Black Tower.

Là người mới có lượng lớn tài sản, có chín mươi khối Ma pháp thạch, đáy lòng Grimm có chút không yên lòng. Hắn chỉ lo những vụ sư học đồ kia mà biết được thì đỏ mắt lên mà nguyên rủa chết mình. Trước đây, Grimm nghèo rớt mùng tơi, cũng không sợ có người nhớ thương mình, nhưng hiện tại lại không giống như trước nữa.

...

"Chuyện Phối Hợp trùng nhất định cần phải chuẩn bị cho ổn! May là trước đây đã làm chút chuẩn bị, tìm được mấy hàng mẫu không tệ." Grimm chạy gấp tới giảng đường, đưa phí dụng rồi mẫn nguyện tiến vào phòng học.

Đây là một người vụ sư nói chuyện mang theo mùi vị máy móc (giọng điệu máy móc), dưới tấm áo choàng rộng lớn, hai mắt hiện ra như hai đám sương mù màu đen trôi nổi bồng bềnh, quý dị, thần bí, thậm chí để cho người khác không nhận rõ vụ sư này đến cùng là nam hay nữ.

Người vụ sư này tựa hồ rất đam mê về Ma pháp Linh Hồn.

"Kiệt kiệt kiệt kiệt, vụ thuật Linh Hồn chính là nghệ thuật tao nhã của vụ sư, chính là bộ phận sinh mệnh tinh hoa nhất. Các người biết một ít sinh vật dị giới xưng hô vụ sư chúng ta là gì không? Không sai, bọn họ gọi

chúng ta là Chủ Nô thế giới, có thể thấy bọn họ sợ hãi đối với việc chúng ta có thể khống chế linh hồn làm nô lệ như thế nào rồi. Đây chính là nghệ thuật linh hồn của vu sư vĩ đại chúng ta. . ."

Một bài giảng kéo dài hai Sa Lậu. Trong đó một nửa là ca ngợi sự vĩ đại của vu thuật Linh Hồn, sự phát triển của nó trong dòng thời gian lịch sử, nửa sau mới bắt đầu chân chính giảng giải cách vận dụng vu thuật Linh Hồn.

Bất quá không thể không nói, vị vu sư này xác thực có đam mê đặc biệt về vu thuật Linh Hồn, kiến giải tinh tế, không ít chỗ đưa ra lý luận đặc biệt làm hấn sáng mắt lên. Có thể thấy được vị vu sư này đúng là có chân tài thực học.

Bài giảng kết thúc, Grimm lại đi tới Black Tower, bất quá lần này là đến tầng bảy, tới chỗ vu sư học đồ Varro. Công việc của Varro có thể nói là tương đương ung dung nhàn hạ, bình thường một ngày cũng sẽ không mấy người tới, bởi vậy hấn ta vẫn là nhớ tới hấn, cười nói: "Oa, có Ma thạch rồi sao?"

"Ừm." Grimm cũng không nói nhiều, trực tiếp cầm hai mươi khối Ma pháp thạch đưa cho Varro, Varro không khách khí nhận lấy Ma pháp thạch, cười hì hì: "Được, đem ấn ký Thủy Tinh Cầu cho ta, mấy ngày nay lão sư ta vẫn còn ở đây, khi lão sư đi ra ngoài ta sẽ gọi người. Người yên tâm, chỉ là hai mươi khối Ma thạch thôi, ta cũng sẽ không thềm lừa người làm gì!"

Grimm do dự chút, người này nếu có thể ở lâu bảy Black Tower làm công việc thoải mái như vậy, hấn là có thể lực phía sau, không đến mức vì hai mươi khối Ma thạch mà đi lừa gạt mình.

Sau khi trao đổi ấn ký Thủy Tinh Cầu, Grimm trở lại phòng nhỏ, ngồi trước bàn thì nghiệm, nhìn những thứ mình đã từng thu thập.

Grimm đang lựa chọn Phối Hợp trùng cho bản thân.

Trên lý thuyết, bất kỳ loại sâu nào cũng có thể làm Phối Hợp trùng, bởi do đặc tính Linh Hồn nên mỗi loài sâu đều có đặc tính độc nhất, là bị động tăng cường nguyên rửa và huyền thuật cho vu sư. Nhưng đối với "Đồng bọn" thân thiết nhất cuộc đời này, vu sư vẫn hi vọng Phối Hợp trùng của mình có đặc tính tốt nhất.

Đã thu thập bảy loại sâu, trong đó ba loại có thể trực tiếp bỏ đi, đối với bốn loại sâu còn lại thì Grimm vẫn do dự không quyết, không dứt khoát được.

Loại sâu thứ nhất, tên là Thực Thi Trùng. Grimm thu được những con sâu này từ trên người một vu sư học đồ bị nguyên rửa mà chết đi, sau khi người đó bị nguyên rửa, thân thể chốc lát liền bị loại sâu khủng bố này ăn sạch sẽ. Có thể nói Thực Thi Trùng có tính cách tàn nhẫn cực điểm. Bởi vậy Grimm phải lưu tâm, cẩn thận thu thập (thu gom) một chút.

Loại sâu thứ hai tên là Manh Loa (ấu trùng ruồi trâu), đây là một loại ký sinh trùng. Và mùa xuân, loại sâu này có trong một ít phân và nước tiểu của chim hạc, phân này lại bị một số sinh vật nhỏ ăn, sau đó nó liền ký sinh trong những sinh vật nhỏ này. Bất quá chỗ kinh khủng là nó sẽ làm sinh vật bị ký sinh phát sinh dị biến, đơn giản là nơi chân hoặc tay. Sau đó, những sinh vật nhỏ này bởi do hành động bất tiện, rất dễ dàng bị dã hạc(chim hạc sống nơi hoang dã) ăn. Cứ như vậy, một vòng tuần hoàn lặp lại, ký sinh trùng coi như hoàn thành một vòng "Luân Hồi"* hoàn mỹ .

(*) Trong Sinh học gọi là chuỗi thức ăn

Loại sâu này rất ít người chú ý, Grimm cũng là ngẫu nhiên chú ý tới nó trong một lần khi đang nghiên cứu vu thuật huyết thống, mới lấy một ít cất chứa lại.

Loại sâu thứ ba, gọi là Minh. Đây là loại Phối Hợp trùng mà các vu sư học đồ rất yêu thích, loại Phối Hợp trùng này không có nhiều tính công

kích, được vu sư chọn làm Phối Hợp trùng chỉ vì một cái công hiệu, đó là làm tăng tuổi thọ của vu sư học đồ, từ hai trăm tuổi trực tiếp tăng đến ba trăm tuổi!

Loại sâu thứ tư, Grimm thậm chí không biết tên của nó, đây là hãn ngẫu nhiên phát hiện từ một ống nghiệm bỏ đi, đồng thời trong thư viện cũng không có ghi chép loại sâu giống như bùn biến hình này. Grimm suy đoán, loại sâu này là kết quả của một thí nghiệm thất bại nào đó.

Cho tới nay hãn chỉ mới phát hiện một công năng của loại sâu này thôi, đó là nắm giữ sinh mệnh năng lực rất mạnh, tương tự như con giun vậy. Cho dù bị cắt thành hai đoạn, thì nó vẫn có thể sống, đồng thời hai đoạn lại trở thành hai cơ thể sống.

Bốn cái ống nghiệm đặt trước mặt, trong đôi mắt Grimm lộ ra vẻ suy tư, đến cùng nên chọn cái nào đây?

Do do dự dự, hãn lấy ống số một cùng với số bốn bỏ đi.

Thực Thi trùng tuy rằng có tính công kích cực mạnh, thế nhưng không phải vạn bất đắc dĩ, trừ phi là vu sư chuyên môn đào tạo Phối Hợp trùng, bình thường sẽ không ai dùng Phối Hợp trùng đi công kích kẻ địch cùng cấp. Bởi vậy, theo Grimm thì tính công kích của Thực Thi trùng có thể nói là vô dụng.

Với loại sâu thứ tư, Grimm suy đoán là một sản phẩm thất bại của ai đó, tức là cũng có cái thành công, mà tính chất công năng của sản phẩm thất bại và thành công thì khác nhau một trời một vực. Hơn nữa, loại sâu thứ tư đó có nhân tố rất không ổn định, đó chính là năng lực sinh sản, tựa hồ nó đã mất đi khả năng gây giống. Lẽ nào phải dựa vào nhân lực cắt nó thành hai nửa để sinh sôi sao?

Thở dài, Grimm nhìn về phía Minh. Quả nhiên, loại Phối Hợp trùng được đông đảo vu sư học đồ yêu thích, tuyệt đối là có đạo lý.

Bất quá, Grimm cũng không tùy tiện vứt bỏ Manh Loa, bởi do lúc trước Grimm phát hiện một chuyện thú vị, là hiện tượng Manh Loa xúc tiến sự biến dị của sinh vật. Đây là hiện tượng thuộc về cải tạo sức mạnh, xúc tiến sinh vật "Tiến hóa"! Ấc, cái đó thì. . . Tuy rằng dạng "Tiến hóa" này thất bại. Nếu nó đã có khả năng cải tạo, nhưng lại vô dụng với vu thuật huyết thống, điều này làm cho hẳn không khỏi sinh ra một liên tưởng. . .

Có thể, loài sâu này đến cùng có một liên hệ đặc biệt nào đó với vu thuật 《 Cải Tạo Khứu Giác 》 hay không?

Rốt cục, Grimm quyết định, trước tiên cứ cấy Manh Loa vào trong cơ thể ếch một thời gian đã, đến khi mình được sử dụng kính hiển cao cấp, vừa vặn có thể nhìn kết quả thí nghiệm.

Nghĩ như vậy, sau khi rời đi gian phòng một lát, Grimm mang một con ếch trở về, nhẹ nhàng rạch một vết dưới chân sau con ếch. Sau khi đã cầm máu, Grimm bắt đầu cấy Manh Loa vào con ếch đáng thương này. . .

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 25: Nguyên Tố

Đây là một quyển sách Ma pháp mới, tên là 《 Giáo Trình Cơ Sở Học Hỏa Nguyên Tố 》 .

Từ khi có một số lượng lớn Ma Pháp thạch trong tay, bởi vì mấy hôm nay vẫn chưa có tin tức gì về kính hiển vi có số bội giác lớn, hơn nữa trong thời gian ngắn Grimm cũng chưa lựa chọn được Phối Hợp trùng cho mình. Cũng không muốn lãng phí thời gian quý giá, hẳn rất bất đắc dĩ đành phải chuyển sang nghiên cứu về vu thuật nguyên tố.

Ở thế giới vu sư, bất cứ một vu sư nào dù cho có chuyên chú nghiên cứu ngành học của mình đến mức nào, thì vẫn phải cần hiểu biết cơ sở về nguyên tố. Nguyên nhân rất đơn giản, khi còn là vu sư học đồ, lần đầu tiên dùng tinh thần lực cố hóa Ma pháp trận nguyên tố ở trong linh hồn, là có thể tăng tinh thần lực lên trên diện rộng. Điều này là một sự cám dỗ không thể cưỡng lại được với bất cứ vu sư học đồ nào.

Sau khi nghiên ngẫm đọc quyển 《 Giáo Trình Cơ Sở Học Hỏa Nguyên Tố 》 này một cách cẩn thận từng chữ từng chữ đến tận hai lần, Grimm nhẹ nhàng đặt quyển sách xuống, bắt đầu suy tư những vấn đề trong đó.

"Thứ gọi là Ma pháp trận nguyên tố, trên cơ bản chính là đòn bẩy sức mạnh cơ sở nhất mà vu sư có thể nắm giữ. Thế nhưng đã bị tối giản thành như vậy, thì nó đã trở thành một loại tạo tác nghệ thuật rồi."

Ma pháp trận nguyên tố, chia là hai bộ phận kiến thức cơ bản, phân biệt là phù văn và Ma pháp trận.

Nói về phù văn, trong sách vở của vu sư chính thống có ghi chép tất cả gồm hai mươi sáu loại ký tự (nét vẽ), từ các tổ hợp những ký tự không giống nhau này, thì có thể sử dụng Ma lực để câu thông với phần lớn lực lượng nguyên tố tự nhiên trong thế giới vô tận. Tất nhiên, cách câu thông này thuộc loại câu thông ngu xuẩn nhất, năng lượng được câu thông đến không tỉ lệ thuận với Ma lực tiêu hao.

Chẳng qua, ngoại trừ hai mươi sáu cái ký tự thường thấy ra, kể cả ngoài thiên nhiên hay là trong phòng thí nghiệm đều sẽ tồn tại một số phù văn đặc thù. Những phù văn này sẽ câu thông được một số năng lượng thuộc tính hiếm thấy ở trong thiên nhiên, hoặc là vu sư dứt khoát tự mình sáng tạo ra một loại năng lượng thuộc tính mới. Nói thí dụ như vu thuật mà ngày đó vị vu sư Duras sử dụng lúc ở trên tàu: Tử Hồn Hỏa Diễm.

Còn nói về Ma pháp trận, chính là lợi dụng vô số phù văn, tổ hợp thành “Đồ án” hay nói khác là một loại “Quy luật” cụ thể mà vu sư có thể kiến giải, hiểu biết được. Cuối cùng vu sư lợi dụng tinh thần lực để cố hóa vĩnh viễn ở trên linh hồn của mình.

Dựa vào sự lý giải khác nhau của vu sư mà Ma pháp trận có thể tổ hợp thành hàng nghìn hàng vạn trạng thái không giống nhau. Nhưng dù cho vu sư có biến đổi như thế nào đi nữa thì vẫn có một hạt nhân mãi mãi không bao giờ thay đổi, đó chính là một cái đồ án lục mang tinh được bao trùm trong một vòng tròn lớn*. Đồ án này chính là kết tinh trí tuệ của vô số vu sư ở thời đại thượng cổ. Nó là thứ mạnh mẽ nhất, cũng là trụ cột nhất mà vu sư lợi dụng tri thức làm đòn bẩy để khiêu động quy tắc thế giới.

(*) Ngôi sao sáu cánh được bao quanh bởi một vòng tròn

Vô số vụ sư sau này nếu muốn cải tiến Ma pháp trận, thì cũng chỉ là dựa trên đồ án cơ sở này rồi tiến hành thêm bớt, từ đó thay đổi kết cấu của vụ thuật nguyên tố. Ví dụ như vụ thuật ngọn lửa mà vị nữ vụ sư “Xinh đẹp” kia lần thứ ba phóng thích trong tiết học đầu tiên của khóa dạy vụ thuật cơ sở trước đó, từ quả cầu lửa ban đầu biến đổi thành hình thái chim lửa.

Vuốt vuốt lông mày, Grimm lấy ra một tờ giấy trắng cùng với một chiếc bút lông ngỗng.

Muốn cố hóa vĩnh cửu Ma pháp trận nguyên tố ở trên linh hồn, bước thứ nhất nhất định phải khiến tinh thần lực của mình có thể thuần thực phác họa ra tất cả ký tự. Đây là một quá trình lâu dài, mỗi một người đều có độ thân cận với nguyên tố khác nhau, tiêu tốn thời gian cũng khác nhau. Nhưng tóm lại, kể cả vụ sư không có sự tương tác với nguyên tố thì vẫn có thể hoàn thành một bước này trong thời gian một năm.

Tất nhiên, Grimm cũng không cho rằng mình là người ngu xuẩn như vậy.

Tinh thần lực theo đầu bút lông ngỗng chuyển động, vào lúc Grimm vẽ ra ký tự thứ hai mươi sáu, tinh thần lực bắt đầu vẽ liên tục những ký tự này một lần lại một lần, càng ngày càng thông thạo.

Ba ngày sau, Grimm hơi giật mình khi nhìn lại tiến độ của mình, không dám tin nói: "Có lẽ nào ta lại là thiên tài tu hành vụ thuật nguyên tố? Chỉ mới ba ngày, tinh thần lực lại có thể thành thạo quá trình vẽ tất cả ký tự!"

Mười ngày sau, sau khi trải qua một cơn thống khổ không biết, Grimm tuy hơi có chút uể oải suy sụp, nhưng sâu trong con người không che lấp được sự vui vẻ, nói: "Chỉ không đến nửa tháng thời gian, mình đã hoàn thành cố hóa vĩnh cửu Ma pháp trận Hỏa nguyên tố ở trên linh hồn. Mình quả nhiên có thiên phú tu hành vụ thuật nguyên tố!"

Grimm hít sâu một hơi, trong miệng niệm thầm chú ngữ, Thủy Tinh Cầu lẳng lạng phiêu phù ở trước mặt mình, Grimm bắt đầu quan sát trạng thái của mình.

"Tinh thần lực 18, Ma lực 126~137. Quả nhiên, tinh thần lực tăng lên tận năm điểm!" Còn về Ma lực, chỉ cần tinh thần lực tăng cao, Ma lực tự nhiên sẽ theo mình tưởng từ từ tăng cao.

Hơi ngạc nhiên vui mừng, Grimm suy suy nghĩ nghĩ một lúc, lần thứ hai quay về phía Thủy Tinh Cầu bắt đầu niệm chú ngữ. Thủy Tinh Cầu lóe lên một tia sáng chói mắt, nhưng chỉ trong nháy mắt lại khôi phục thành trạng thái u tối không đáng chú ý.

“Mình tập trung toàn lực để triển khai cường độ của Hỏa Cầu thuật thử xem.”

Dựa theo tỉ lệ giữa Ma lực và tiêu chuẩn cường độ đơn vị năng lượng Ma pháp, một độ tiêu chuẩn cường độ năng lượng đại khái tính là mười điểm Ma lực. Nói cách khác dù cho Grimm có sử dụng hết toàn bộ Ma lực, cũng chỉ tương đương trong khoảng từ mười hai độ đến mười ba độ mà thôi.

Thế nhưng, thời điểm lúc một người vu sư bình thường chiến đấu, Ma lực có thể kích phát trong nháy mắt không thể vượt quá một phần tư. Nếu muốn kích phát càng nhiều Ma lực hơn, thì phải tốn nhiều thời gian đọc thần chú để chuẩn bị. Tất nhiên, theo Ma lực trong cơ thể của vu sư càng ngày càng cao, thì định mức kích phát cao nhất Ma lực này sẽ có tỉ lệ trở nên càng ngày càng thấp.

Grimm kích phát Ma lực vào trên Ma pháp trận nguyên tố. Trong nháy mắt, một luồng cảm giác thân thiết quen thuộc hiện lên, một tiếng “Phù” vang lên, một quả cầu lửa to bằng nắm tay bốc lên trên đầu ngón tay.

Ặc! Cái này thì...

Quả nhiên nó nhỏ hơn rất nhiều so với quả cầu lửa của vị nữ vu sư lần trước...

Grimm nhẹ nhàng vẫy vẫy một đầu ngón tay, vèo một tiếng quả cầu lửa bay thẳng về phía Thủy Tinh Cầu đang lơ lửng trên không trung, mang theo cuồn cuộn sóng lửa, hần vẫy tay lần thứ hai, Thủy Tinh Cầu bay trở lại trong tay của hần.

"Hai mươi mốt độ? Tổng cộng tiêu hao gần bốn mươi điểm Ma lực của mình, thu được một Hỏa Cầu thuật công kích gần hai mươi mốt độ, nói cách khác cường độ năng lượng tăng lên gần năm lần. Ừm, không tồi!"

Giải thích một tí về cơ sở hệ đo lường sức sát thương của năng lượng. Chỉ cần một độ năng lượng tiêu chuẩn là đủ giết chết một đứa trẻ sơ sinh, người trưởng thành thì cần khoảng ba độ năng lượng tiêu chuẩn. Còn một số người thành công tu luyện thành kỳ sĩ, nguyên nhân là do da dày thịt béo cùng với đẳng cấp tu luyện, thì cần khoảng năm đến mười độ năng lượng tiêu chuẩn mới bị giết chết.

Kể cả cái gọi là kỳ sĩ truyền kỳ cao cấp nhất, nếu chịu phải cường độ năng lượng công kích đạt đến hai mươi mốt độ, chắc chắn cũng trọng thương! Tất nhiên, trường hợp này chỉ đúng với kỳ sĩ truyền kỳ bình thường, còn là vì kẻ đó không thể né tránh được đòn công kích này. Trên thực tế, đại đa số kỳ sĩ truyền kỳ sẽ làm thủ hạ của một số vu sư mạnh mẽ, được vu sư cải tạo thân thể, nên sức mạnh của y càng tăng lên cấp bậc cao hơn.

Grimm cực kỳ hài lòng, kể từ giờ phút này, hần cuối cùng cũng nắm giữ được sức mạnh vượt qua người bình dân thế tục. Chỉ cần một vu thuật mang tính sát thương đơn giản nhất cũng có thể làm cho vu sư học đồ nắm giữ được năng lực giết chết kỳ sĩ truyền kỳ. Đây chính là nguyên nhân mà vu sư là chúa tể thật sự của thế giới này.

Không nói những thứ khác, chỉ nói về thí luyện một năm sau, tỷ lệ sống tiếp của hãn cũng tăng cao lên một ít.

Linh hồn vừa được cố hóa Ma pháp trận nguyên tố, tuy làm cho tinh thần lực của Grimm trong nháy mắt tăng lên năm điểm, nhưng cũng khiến tinh thần của hãn hơi uể oải một ít. Theo một lẽ tự nhiên, hãn rơi vào tình trạng ngủ say.

Không biết đã trôi qua bao lâu, keng...

Linh hồn của Grimm bị lay tỉnh, thì ra hãn là bị liên hệ linh hồn trong Thủy Tinh Cầu đánh thức, nhận thấy đó là người vụ sư học đồ ở tầng bảy của Black Tower tên là Varro kêu gọi: "Này, Grimm, mau đến chỗ của ta, lão sư của ta vừa đi ra ngoài. Đúng rồi, lúc đến nhớ mang theo một ít cá La Đình!"

Một tiếng "Xoạt", từ trên giường bật dậy, hãn đã tỉnh ngủ.

Cuối cùng cũng được sử dụng kính hiển vi cao cấp rồi ư? Grimm hưng phấn đi đến bàn thí nghiệm, cẩn thận cất toàn bộ mấy cái bình chứa tứ chi chuột bạch vào hộp đựng dụng cụ. Sau khi suy nghĩ một lúc, hãn liếc mắt nhìn về phía con ếch bị Manh Loa ký sinh kia.

Lúc trước, con ếch này bị Grimm cắt mất một cái chân sau mang đi bảo tồn, nhưng mà chỉ trong một thời gian ngắn này, do bị Manh Loa ký sinh, con ếch này thế mà lại sinh ra ba cái chân sau "Dị dạng", nhìn như một quái thai dị dạng, trông rất buồn nôn. Đây cũng không phải một loại tiến hóa, cái gọi là tiến hóa là giúp cho sinh vật nắm giữ năng lực sinh tồn mạnh mẽ hơn, tiến lên tầng sinh vật cao hơn trong chuỗi thức ăn tự nhiên. Thế nhưng con ếch sinh ra ba cái chân sau "Dị Dạng" này mới chỉ giống như ba khối u mà thôi, thứ đó không có tác dụng gì với con ếch, thậm chí còn làm liên lụy đến nó.

Còn lí do vì sao lại như vậy, đó là vì những Manh Loa trong cơ thể con ếch kia muốn trở lại cơ thể của chim hạc để tiến hành sinh sôi nảy nở đời tiếp theo, việc này rất cần con ếch khỏe mạnh tích cực “Phối hợp”, để cho chim hạc hoang dã dễ dàng ăn nó.

Không chần chừ quá nhiều, Grimm cũng cầm lấy con ếch dị dạng này cùng với cái chân sau được bảo tồn của nó rời khỏi căn phòng nhỏ của mình. Đi đến tầng một Black Tower, cũng tiện đường mua một ít cá La Đình. Tuy không biết Varro cần mấy con cá nhỏ chỉ to bằng đầu ngón tay này làm cái gì, chắc cũng chỉ có hai khả năng là nổi lên cơn thèm ăn hoặc dùng để làm vật liệu thí nghiệm mà thôi, dù sao chúng cũng chẳng đáng bao nhiêu tiền.

Đến tầng bảy Black Tower, Varro lại gằn cười hắc hắc nói: "Hôm nay người số đỏ, đúng lúc lão sư có việc phải ra ngoài mấy ngày." Sau đó y liền dẫn Grimm đi lên tầng càng cao hơn của Black Tower.

Khi qua chỗ hai cái người máy to lớn kiểm tra, bởi vì Grimm là do Varro dẫn theo, thế nên cũng thuận lợi thông qua.

Đây là lần đầu tiên Grimm đi lên nơi cao hơn tầng bảy của Black Tower, không tránh được hơi có chút tò mò hết nhìn đông lại nhìn tây. Điều làm cho hãn hơi thất vọng, đó là đường hành lang tuy cực kỳ rộng rãi, nhưng hoàn toàn không có một bóng người.

"Đừng nhìn lung tung, từ tầng tám trở lên chính là chỗ ở của vụ sư chính thức, người tuyệt đối đừng có đi loạn lung tung, nếu không một ít vụ sư tính tình không tốt từ nơi này quăng người xuống đấy!" Varro cảnh cáo Grimm.

"Ừm." Grimm hơi chút ngại ngần gật đầu, sau đó theo Varro leo lên từng tầng từng tầng một.

Sau khi leo đến cũng phải bảy mươi, tám mươi tầng, Grimm mệt đến nổi mồ hôi nhễ nhại, thở hồng hộc, nhưng Varro thì như người không có việc gì nói: "Tí nữa khi ta đi vào người chỉ việc đi theo sau ta là được, còn việc khác đừng quản nhiều."

"Ừm." Grimm đang mệt đến nhanh hư thoát, thật sự không còn sức để nói thêm được từ nào nữa.

Varro lắc lắc đầu: "Cũng thật là, cái tên nhà người sao không bỏ thời gian ra nghiên cứu một ít vụ thuật huyết thống, lại để cho thân thể kém như vậy." Sau đó y giơ tay mở ra một cái cửa phòng che kín một tầng cấm chế Ma pháp, Grimm cẩn thận từng li từng tí theo sau, không dám nói nhiều dù chỉ một câu.

"Ai ui, Varro, tên nhóc này chính là khách hàng mà người nói đến sao?" Grimm nhìn về phía âm thanh phát ra, thế mà lại là một con mèo đen đang lười biếng nằm thẳng cẳng ra trên chiếc ghế sa lông, đang đưa mắt nhìn hai người Varro, Grimm.

Varro cười hì hì, đi lên trước mặt của con mèo đen*(Black Cat) rồi đặt túi cá La Đỉnh đến trước mặt của nó mà nói: "Chính là hửn, thương lượng xong rồi, chúng ta mỗi người năm khối Ma Pháp thạch, còn đây là cá La Đỉnh." Grimm âm thầm bĩu môi, giời ạ, ta rõ ràng đưa cho người hai mươi khối Ma Pháp thạch.

(*) Biên: Trong truyện, con mèo này là một nhân vật có tính cách như người nên dùng tên riêng, ai hay xem phim về phù thủy sẽ thấy tình huống tương tự

Black Cat khoan thai đứng lên, chậm rãi xoay người, sau khi dùng móng vuốt xoa xoa mặt, mới từ từ ngậm lấy chiếc túi đựng đầy cá La Đỉnh rồi nhảy lên một cái vại cá lớn. Cái vại cá này cao khoảng ba mét, dài bảy, tám mét, bên trong có mười mấy con cá quái dị trông rất dữ tợn đang chậm

rãi bơi lội, trong miệng con cá thỉnh thoảng lộ ra hàm răng sắc bén lờm chờm làm cho Grimm rất là sợ hãi.

Black Cat cũng chẳng để ý, lại còn dốc hết túi đựng cá La Đình đổ vào trong hồ cá. Nhìn vào những con cá quái dị đang điên cuồng ăn uống trong hồ cá, Black Cat nuốt nuốt nước miếng nói: "Nhanh ăn đi, nhanh ăn đi, khà khà, lớn nhanh lên..."

Grimm nhìn thấy cảnh này, dù có nghĩ như thế nào cũng cảm thấy quái dị, khó chịu.

Mãi đến tận khi những con cá quái dị kia ăn hết sạch cá La Đình trong hồ, Black Cat mới cao hứng nói với Varro: "Được rồi, dẫn tên nhóc kia đi đi, ta không nói cho lão già đâu. Đúng rồi, ngoại trừ bộ kính hiển vi kia, không được động vào những thứ đồ khác, bằng không lão già sẽ phát hiện ra."

Varro nở nụ cười: "Ngài cứ yên tâm, trừ phi hấn chán sống."

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 26: Mật Mã Sinh Mệnh

Đây là một bộ kính hiển vi cao cấp có kết cấu máy móc hết sức phức tạp, khoa trương. Sử dụng bộ kính hiển vi này một ngày một đêm, ở bên trong thế giới vi mô của tế bào đã bị chia tách ra từ con chuột bạch, Grimm lơ mơ nhìn thấy một khu vực mà trước đây hẳn chưa tiếp xúc bao giờ, chưa từng nghe nói, thậm chí đó còn là một khu vực thần bí mà hẳn chưa bao giờ tưởng tượng đến. Hơn nữa mảnh khu vực thần bí này có vẻ như còn tồn tại trong sinh mệnh của tất cả tế bào.

Khu vực thần bí thật sự nhỏ bé quá mức, thậm chí ngay cả lúc đang đặt dưới ống kính của bộ kính hiển vi cực kỳ cao cấp trước mắt này, cũng chỉ thông qua “Sắc tố” được tiêm vào trong tế bào của con chuột bạch mới có thể phán đoán được, Cải Tạo Khứ Giác đã ảnh hưởng đến khu vực thần bí này, dẫn đến chuột bạch “Tiến hóa”.

Thậm chí, nếu không có sự ảnh hưởng của những "Sắc tố" kia, cho dù Grimm có dùng kính hiển vi quan sát đến một năm thì cũng rất khó tìm thấy được khu vực thần bí kia. Mà kể cả khi tìm thấy được, thì hẳn cũng sẽ không để ý đến.

Grimm âm thầm đặt tên cho khu vực thần bí bên trong tiểu thế giới vi mô vô tận mịt mù này là vùng cấm của mật mã sinh mệnh.

Thí nghiệm vừa rồi đã thành công chứng minh, vu thuật Cải Tạo Khứ Giác rõ ràng không giống với vu thuật huyết thống và hẳn cũng tìm được phương hướng nghiên cứu kế tiếp. Đó là tìm một bộ kính hiển vi chung cực

cao cấp hơn để tiếp tục quan sát mảnh vùng cấm của mật mã sinh mệnh này. Như vậy là nhiệm vụ cốt lõi lần này của hắn đã hoàn thành một cách viên mãn.

Grimm kích động đến nỗi sắc mặt ửng đỏ trông rất không tự nhiên.

Tuy hiện nay trí thức kỳ diệu vừa mới được phát hiện ra này vẫn chưa tăng lên bất cứ năng lực tác chiến nào cho Grimm, thậm chí hắn còn chưa nhìn thấy bất kỳ tiến cảnh khả thi nào. Nhưng đến từ bản năng thăm dò trí thức vô tận của vụ sư, ở sâu trong linh hồn của hắn trào lên một dòng khoái cảm không cách nào nói rõ được, thứ khoái cảm này làm cho hắn say mê không dứt ra được.

Vẫn chưa thấy Varro cùng Black Cat kia thúc giục hắn rời đi, Grimm dứt khoát ở lại đây tiếp tục nghiên cứu tế bào con ếch bị Manh Loa kí sinh, cùng với tế bào chân sau bị hắn chém xuống bảo tồn hoàn chỉnh trước đó.

Lại sau nửa ngày, Grimm rốt cục đưa ra kết luận cuối cùng, huyết mạch của con ếch này cũng không có bất kỳ thay đổi nào!

Như vậy, về sự "Tiến hóa"(cải tạo) trên người con ếch này, Grimm lại suy nghĩ đến vùng cấm của mật mã sinh mệnh kia một cách tự nhiên. Chẳng lẽ, loại ký sinh trùng thiên nhiên như Manh Loa này, lại có thể chạm tới vùng cấm của mật mã sinh mệnh bên trong tiểu thế giới vi mô vô tận mịt mù kia sao?

Lại thêm một phát hiện ngạc nhiên vui mừng nữa để Grimm hưng phấn đến không nói thành lời.

Mảnh thế giới vùng cấm của mật mã sinh mệnh này đến cùng là một thế giới như thế nào, vậy mà có thể biến đổi hình thái của bản nguyên sinh mệnh. Việc này chỉ có thần linh trong truyền thuyết mới có khả năng làm được! Cho dù những cái được gọi là thuật nguyên rửa, cũng chẳng qua chỉ là lợi dụng một ít học vấn thần bí tạm thời "Gán" một linh hồn của sinh

mệnh này đến trên người của sinh mệnh khác thôi. Ví dụ như lúc ở thành Bi Seer, vụ sự Arrow Wards từng biến một tên kỵ sĩ thành một con lợn.

Thế nhưng, ở trong thế giới vụ sự, không tồn tại mấy thứ gọi là tín ngưỡng cùng thần linh này.

Grimm dám khẳng định, nếu một ngày nào đó một tên thần linh xuất hiện ở thế giới vụ sự, những lão vụ sự khủng bố thời thượng cổ sống qua không biết bao nhiêu kỷ nguyên kia đều sẽ điên cuồng lên, vận dụng tất cả sức mạnh bắt lấy tên thần linh này, sau đó xắt ra thành từng miếng để nghiên cứu.

Trong sách vở đã nhắc tới, thổ dân ở những thế giới từng bị vụ sự chinh phục cũng có một số kẻ tự xưng là thần linh, các vụ sự rất không khách khí giết chết rồi xắt ra thành từng miếng. Sau đó phát hiện ra những tên này chẳng qua là có một cơ thể sống mạnh mẽ hơn một ít mà thôi, không có bất kỳ liên quan nào đến những thần linh có thể khai thiên lập địa, sáng tạo mặt trời, mặt trăng, ngôi sao trong thần thoại cổ xưa.

Bởi vì có vô số thế giới, cho dù số thế giới mà các vụ sự chinh phục, tiếp xúc, giao lưu, thậm chí mới chỉ nghe đồn hay nghe nói qua, cũng chỉ là một hạt nhỏ bé trong sa mạc mênh mê. Bởi vậy đại đa số vụ sự vẫn ôm tâm lý kính nể với những thế giới mà mình không biết. Cho dù chưa từng bao giờ nhìn thấy thần linh, nhưng cũng chưa bao giờ phủ nhận khả năng tồn tại của nó. Đồng thời, mục đích cuối cùng của vụ sự là thông qua những lần chinh chiến với các dị thế giới để thu được tri thức vô cùng vô tận của những thế giới đó, làm cho mình đạt được tất cả năng lực, có thể cải biến sức mạnh bản thân mà mình có thể đạt được.

Cảm xúc xao động trong lòng thật lâu không cách nào lắng xuống. Đúng lúc này, cửa lớn của phòng thí nghiệm mở ra, Black Cat thong thả đi vào.

"Nhóc con, có lẽ ngày hôm nay lão già sẽ trở về, người không muốn chết thì mau đi đi. Mặc dù bình thường lão già rất dễ tính, nhưng đó chỉ là những lúc hắn có tâm trạng vui vẻ thôi."

Sắc mặt của Grimm thay đổi, sau khi nói lời cảm ơn với Black Cat, hắn vội vàng thu thập tất cả tài liệu, dụng cụ thí nghiệm của mình rồi rời đi.

Black Cat ở phía sau hét lớn: "Lần sau nếu có cần, cứ liên hệ với tên nhóc Varro kia, điều kiện như cũ là được."

"Ồ, tôi đã biết!" Grimm cũng không quay đầu lại rời đi, hắn cũng không muốn để một vụ sự phát hiện ra có một tên vụ sự học đồ chui vào phòng thí nghiệm của mình. Đến lúc đó chỉ có trời mới biết sẽ có hậu quả gì, nói không chừng trong cơn giận dữ, vụ sự này sẽ dứt khoát xé hắn ra thành ngàn mảnh.

Grimm cũng không có vội vã trở lại căn phòng nhỏ, mà lại chạy đến tầng một Black Tower. Ở khu vực vật liệu thí nghiệm, hắn bỏ ra một viên Ma pháp thạch để mua một con chim hạch, sau đó mới trở lại phòng nhỏ của mình.

"Có lẽ bước tiếp theo là phải nghiên cứu xem, tại sao đã hạch lại có thể chống lại được sự "Tiến hóa" sau khi bị Manh Loa kí sinh? Thế nhưng vấn đề hàng đầu lúc này, là mau chóng đào tạo lên một nhóm Manh Loa thể trưởng thành làm Phối Hợp trùng, nghe nói trình tự này sẽ tiêu tốn không ít thời gian."

Khoảng cách đến thời điểm của cuộc thi sát hạch càng ngày càng gần, Grimm không thể không lợi dụng toàn bộ thời gian để tăng lên thực lực của mình.

Nửa tháng sau, sau khi kết thúc minh tưởng, Grimm đi đến chỗ mình nuôi nhốt đã hạch trước đây. Dùng tinh thần lực cảm thụ Manh Loa mà mình tỉ mỉ bồi dưỡng trong dạ dày của chim hạch.

"Không tệ, chỉ cần thêm một tháng nữa, mấy tên nhóc này sẽ lớn lên thành thể trưởng thành, đến lúc đó sẽ mang chúng nó ..."

Keng. . .

Đúng ngay lúc này, Thủy Tinh Cầu của Grimm báo hiệu có tín hiệu linh hồn truyền tới. Grimm nhú mày đi đến bên cạnh Thủy Tinh Cầu, đưa tay truyền Ma lực vào, trong lòng thì nghi ngờ, ai đang liên hệ với ta nhỉ? Mấy ngày nay bản thân mình biết điều như vậy mà...

"Grimm, ta biết người đang chuẩn bị cho cuộc thi sát hạch, nhưng ta cũng vạn nhất đắc dĩ lắm, mới phải liên hệ với người." Trên Thủy Tinh Cầu hiện lên khuôn mặt đang cười gượng của tên Béó, người này chính là gã thương nhân mà Grimm gửi bán dợc hương.

Grimm kinh ngạc hỏi: " Có việc gì thế?"

Hình ảnh trong Thủy Tinh Cầu hơi hơi lay động một lúc, một khuôn mặt khác hiện lên.

Khi Grimm nhìn thấy rõ khuôn mặt này, hấn giật nảy cả mình, người này không phải ai khác mà chính là vị vu sư “Mỹ nhân” lúc trước đã giảng dạy khóa kiến thức căn bản cho hấn. Tất nhiên, màn ăn sống con rết của cô ta lúc đó đã lưu lại cho rất nhiều người một ấn tượng khó phai.

Nữ vu sư từ đầu bên kia của Thủy Tinh Cầu nhìn Grimm rồi nói: "Người chính là người sáng tạo ra Thần Tình Yêu - Venus? Một tên nhóc không tòi, lại có thể phát minh ra đồ vật thần kỳ như vậy."

Grimm găng gượng nở nụ cười, trừ phi là thu đồ đệ, bằng không một tên vu sư học đồ lại bị một vị vu sư để ý tới thì không phải là việc tốt đẹp gì. Bởi căn bản thực lực của hai người không ở cùng một đẳng cấp.

"Được rồi, ta cũng không nhiều lời với người nữa, không chừng lại dọa người sợ hãi ấy chứ! Ta không phải vụ sư yêu thích giết chóc, đương nhiên ta cũng không có thói quen tùy tiện thu đồ đệ." Hơi dừng lại một chút, nữ vụ sư lại nói tiếp: "Mục đích ta tìm tới người lần này, là bởi vì Venus, người lập tức điều chế cho ta ba mươi bình thích hợp cho nữ tử sử dụng, người cứ tùy ý nói ra điều kiện."

Khóe miệng của Grimm co rúm lại: "Không đối gạt vụ sư đại nhân, tôi cũng muốn điều chế một ít Venus để trao đổi một ít Ma pháp thạch, nhưng là bởi vì thời gian của cuộc thi sát hạch. . ."

Đột nhiên, khuôn mặt của nữ vụ sư trầm lại, cô ta nói một cách lạnh lẽo: "Ta nói rồi, người tùy tiện nói ra điều kiện!"

Grimm bị dọa cho sợ hết cả hồn, đang định đồng ý, bỗng nhiên nữ vụ sư lại buông một tiếng thở dài: "Ai. . . Quên đi, không hù dọa người nữa, người có thể gọi ta là vụ sư Elaine. Ta rất yêu thích Venus của người, đây là một sáng tạo rất không tồi. Chẳng qua, người chuẩn bị phải tham gia sát hạch, ta cũng không ép buộc. Ba ngày sau, người cầm ba mươi bình Venus đến thư viện, ta cho người mấy cái đồ chơi nhỏ mà lúc sát hạch tuyệt đối phải cần tới."

Nói xong, không chờ Grimm ở bên kia của Thủy Tinh Cầu đáp lời, cô ta liền ngắt liên hệ.

Vẻ mặt đau khổ, Grimm hoàn toàn không ngờ tới lần này mình lại bị một vị vụ sư chú ý, rốt cuộc đó là phúc hay là họa. Thậm chí, nguyên nhân bị vụ sư để ý tới, vậy mà lại do mấy cái dược hương mà Grimm không hề để ý, việc này đúng là hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Grimm.

Thế nhưng, Grimm cũng không dám vi phạm ý nguyện của một vị vụ sư. Nếu nhờ đâu lại chộc cho đối phương khó chịu, đảm bảo đối phương có

một nghìn loại biện pháp tránh né cái gọi là đội Chấp Pháp dùng để trang trí kia mà giết chết hẳn.

"Không được, tí nữa phải đi đến Black Tower để chuẩn bị vật liệu điều chế dược hương. Mình nhất định phải kiếm mấy cái đồ chơi phòng thân, đặc biệt là phòng hộ nguyên rửa."

Nghĩ là làm, Grimm chạy về phía Black Tower như một làn khói. Nữ vu sư đã rời đi, tên Béo vẻ mặt đau khổ không ngừng giải thích với hẳn. Hẳn cũng biết nỗi khổ tâm trong lòng của tên này, nên cũng không trách hẳn, có tên vu sư học đồ nào dám từ chối yêu cầu của một vị vu sư chính thức? Nếu đổi lại là bản thân hẳn, cũng tuyệt đối sẽ làm như thế.

Thế nhưng, lý giải chung quy cũng chỉ là lý giải, bởi thường lại là một việc khác, Grimm rất thẳng thắn đưa ra yêu cầu của chính mình.

"Ặc, đồ vật phòng ngự nguyên rửa ở chỗ của ta quả thật có mấy cái. Tất nhiên, đều chỉ là mấy đồ vật cấp thấp thích hợp với vu sư học đồ, nếu như đụng phải một ít nguyên rửa cao cấp, mấy cái đồ vật này cũng không hữu dụng lắm, thế nên tốt nhất là người nên mau chóng bồi dưỡng ra Phối Hợp trùng đi." Nói xong, tên Béo móc mấy thứ đồ vật từ trong quây ra.

"Đây là Nước Mắt Tiên Cá, thuộc loại vật phẩm tiêu hao, chỗ này của ta cũng chỉ còn lại một giọt cuối cùng, bình thường ta chào hàng đều để giá là năm mươi Ma pháp thạch. Nhưng nếu người cần, ta để lại cho người với giá gốc là bốn mươi Ma pháp thạch, thế nào?"

Tên Béo thấy Grimm không nói gì, vẻ mặt đau khổ chỉ vào đồ vật còn lại, tiếp tục nói: "Đây là Khuyên Tai Vĩnh Hằng, là một tinh phẩm trong vũ khí của vu sư học đồ. Giá thấp nhất là sáu trăm Ma pháp thạch, đã không thể thấp hơn. Đây là Cành Cây Minh Khiếu, mang trên người trong một khoảng thời gian có thể ngăn cản nguyên rửa chuyển biến xấu, đóng băng nguyên rửa trên thân thể lại. Vu sư chính thức bình thường cũng đều mang

theo một đoạn cành cây trên người, ít nhất là năm trăm Ma pháp thạch. Đây là máu của Cự Ma. . ."

Hắn tặc lưỡi nhìn tên Béo. Mẹ kiếp, đây chỉ là cửa hàng tư nhân mà thôi, thế mà cái tên béo ú này trông thì bình thường như vậy nhưng không ngờ bản thân y lại có nhiều đồ giá trị ra phết!

Trong nháy mắt, địa vị của tên Béo này ở trong mắt của hắn tăng lên một đoạn dài, đã biến thành một khối Ma pháp thạch cực lớn phát ra ánh sáng chói lóa.

Tên Béo thấy Grimm giật mình nhìn mình, nơi sâu xa của ánh mắt tỏa ra một luồng khát vọng, thì trong lòng y mừng thầm không thôi, cuối cùng mục đích của mình xem ra đã hoàn thành. Lúc này, y mới dụ hoặc nói: "Grimm, người anh em à, không biết người có hứng thú với việc hợp tác hay không?"

Grimm hơi cảnh giác nhìn tên Béo: "Hợp tác, hợp tác như thế nào?"

Tên Béo cười hì hì: "Hợp tác rất đơn giản! Không dối gạt người, có thể mở một gian cửa hàng ở Black Tower này, ta vẫn có một ít chỗ dựa, vụ sư bình thường căn bản không dám làm gì ta. Vì lẽ đó. . . Người anh em người nếu như đồng ý hợp tác với ta, giao phương pháp phối chế được hương cho ta, do ta bán ra, sau này người anh em người sẽ không gặp phải mấy cái phiền phức như ngày hôm nay. Mà được hương được bán ra chia theo tỉ lệ bốn-sáu, ta bốn, người sáu, thế nào?"

Grimm bày ra một bộ thái độ cười nhạt nhìn tên Béo, hẳn không phải là mấy tên nhóc ngớ ngẩn, dễ dàng bị lừa như thế.

Cẩn rằng chịu đựng, tên Béo đau lòng nói: "Như vậy, do người sắp phải tham gia cuộc thi sát hạch, nguy hiểm mất mạng cũng không thấp, ta có thể chi trước cho người năm nghìn Ma pháp thạch. Hơn nữa để cho ước

định của chúng ta hữu hiệu, chúng ta nên dùng linh hồn của mình để kí kết tờ khế ước Thất Hoàn này, được chưa?"

Năm nghìn Ma pháp thạch! Khế ước Thất Hoàn! Ông trời của ta, rốt cục tên tên Béo này có lai lịch như thế nào, hẳn ngơ ngác nhìn tên béo ú này. Mà lại nói, mấy cái được hưởng vớ vẩn này có gì đáng giá để cho tên này phải làm ra động tác lớn như vậy? Cho dù bán cho tất cả vu sư ở Black Tower mỗi người ba mươi bình, thì cũng không bù lại được giá trị của tờ khế ước Thất Hoàn đó nha...

P/s : Lời tác giả.

Nội dung vở kịch này không phải Ngón Tay Vàng, theo sự khách quan của nội dung vở kịch, nhân vật chính nên thu được nhiều lợi ích như thế, chỉ có điều Bạch Lộ (tác giả) miêu tả xong xuôi khung sườn của hệ thống thế giới, viết ra theo khách quan. Nếu như cho rằng đây là Ngón Tay Vàng, chỉ có thể nói rõ quý vị độc giả thích ứng một chút lộ số của tác phẩm, chính là vì tính toán áp chế nhân vật chính cho cân bằng. Mặt khác, tên Béo vì sao lại "Đối với nhân vật chính tốt như vậy", trong quyển thứ ba sẽ có một chương "Búp bê máu" để giải thích, quý vị cũng có thể tự liên tưởng, từ thế giới vu sư thương nhân góc độ mà nhìn, thế nhưng có khả năng liên tưởng đó rất ngây thơ, cho rằng là vì muốn lấy dính vàng sáng từ nhân vật chính các thứ vân vân...)

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 27: Thu Hoạch

Grimm chỉ nhận được một câu trả lời từ chỗ tên Béó: "Ai nói cho người là ta chỉ bán ở Black Tower?" Sau đó thì cũng không có sau đó nữa. Hãn không muốn quản y sẽ thu hồi phí tổn bằng cách nào, mà thẳng thắn kí vào kế ước Thất Hoàn.

Theo Grimm biết được, cái kế ước này do sức mạnh của Thất Hoàn Thánh tháp sáng tạo mà thành, không có sức mạnh của vu sư cấp bốn, về căn bản là không có tư cách bội ước. Về sự tồn tại của vu sư cấp bốn? Hiện tại việc này thật sự quá xa xôi với hãn rồi...

Đã có năm nghìn Ma pháp thạch dự chi cho mua sắm, lại nhìn vẻ mặt đau lòng của tên Béó, Grimm cũng không khách khí, vơ hết cái vật quý giá này rồi lại cầm đồ đắt giá khác. Sau đó hãn còn "Khách khí" nói một tiếng cảm ơn với tên Béó, sau khi đã trở về căn phòng nhỏ, khi nhìn những vật liệu quý giá mà ngay cả nghĩ cũng chưa từng dám nghĩ tới này thì hãn mừng rỡ như điên.

Đeo Khuyên Tai Vĩnh Hằng vào bên tai phải, mái tóc quăn màu vàng óng xòa xuống che lại, trong nháy mắt làm cho khí chất hơi cuồng dã của hãn được điểm thêm một ít yêu dị. Vu khí đỉnh cấp đáng giá sáu trăm Ma pháp thạch này không chỉ kháng cự nguyên rửa vô cùng tốt, mà còn có cả tác dụng kháng huyền thuật, thậm chí còn có thể hấp thụ năng lượng tự do trong không khí, làm cho thân thể của người đeo luôn ở trong trạng thái thoải mái ấm áp.

Trên người hắn cũng mang theo một đoạn Cành Cây Minh Khiếu. Nếu sau này dù cho dính phải nguyên rửa không thể chống lại, thì đoạn nhánh cây này sẽ phát ra tiếng kêu chói tai, rồi tạm thời giam cầm nguyên rửa lại, để người bị nguyên rửa có thời gian làm ra ứng phó.

Nấm Hồng Nhĩ, đây là một loại dược liệu rất quý giá với vu sư học đồ, chỉ cần hơi pha chế nó với một ít nước thuốc phụ trợ, dùng loại nấm này nấu thành canh rồi uống, sẽ sinh ra hiệu quả kích thích tinh thần lực của vu sư học đồ. Mỗi người đều có hiệu quả không giống nhau, nhưng chung quy lại thì ít nhất nó cũng có thể tăng cường một điểm tinh thần lực, còn cao hơn thì có thể đạt tới ba điểm tinh thần lực, tiết kiệm cho vu sư học đồ một khoảng thời gian mấy năm minh tưởng.

《 Tâm Đắc Về Trọng Tổ Ma Pháp Trận Vu Thuật Hỏa Diễm 》 , đây là quyển bút ký của một vị vu sư, tất nhiên nó chỉ đề cập đến một ít kiến thức liên quan đến hình thái biến hóa của vu thuật Hỏa Diễm. Nếu là một bản bút ký hoàn chỉnh thì nó đã có giá trên trời rồi. Một viên trân châu Bảo Thạch Bối, nếu ngậm vào trong miệng, có thể làm cho người đó có khả năng hô hấp ở dưới nước.

Cuối cùng, hắn còn cầm hai viên Ma pháp thạch trung cấp.

Sau ba ngày, Grimm mang về mặt tràn đầy mệt mỏi lê bước đến Đờ Thư Quán, trên khuôn mặt hiện hai vành mắt gấu trúc. Có hai vành mắt gấu trúc này tô điểm vào, mấy cái khí chất yêu dị, dã tính của ba ngày trước đã biến mất không còn tăm hơi. Nếu muốn nói còn có khí chất gì thì đó chính là manh nha...

Nếu như có người hỏi nguyện vọng lớn nhất của hắn bây giờ là gì, thì đó là được ngủ một giấc thật sung sướng.

Vu sư Elaine đang ở phòng tiếp khách quý của Đờ Thư Quán. Cô ta ngồi trong một căn phòng yên tĩnh, lẳng lặng thưởng thức một ly cà phê*

đặc, trên bàn còn bày biện mấy cái bánh ngọt tinh xảo, làm cho người khác hoài nghi rằng mấy chiếc bánh ngọt này để ăn hay là chỉ để ngắm. Sau khi lê cái thân thể đã cực kỳ mệt mỏi, cố gắng miễn cưỡng thực hiện nghi lễ của vụ sư, Grimm mới đặt chiếc hộp chứa ba mươi bình dược hương lên trên bàn.

(*) Biên: Không ngờ ở thế giới vụ sư cũng có coffee nha @_@

Lúc này, vị nữ vụ sư này cũng không ngốc nghếch mà nghĩ nó. Bởi vì những dược hương được điều phối này đều có hương vị hóc-môn phụ nữ, nếu nữ tính vụ sư nghĩ phải, thì tuy không phải mùi thối, nhưng cũng chẳng dễ chịu gì.

"Ha ha, nhìn vành mắt đen thui của người là đủ biết, để điều chế được mấy cái đồ vật này cũng không phải là công việc dễ dàng. Không biết người làm sao có thể nghĩ ra được cách điều chế được loại dược hương này. Quả thật, những đồ vật nhỏ này quá là thần kỳ, lại có thể để cho những vụ sư trải qua rất nhiều tuế nguyệt như chúng ta, có thể sản sinh ra một số hồi ức rất vui vẻ." Vụ sư Elaine mừng rỡ nói.

Hồi ức? Hóa ra là như vậy...

Trong nháy mắt, Grimm như lĩnh ngộ được một vài điều.

Có lẽ lí do mà vụ sư yêu thích mấy thứ dược hương này, là bởi vì đã trải qua năm tháng lâu dài của vụ sư nên bọn họ đã quá quen với cuộc sống khô khan nghìn bài một điệu. Tuy rằng những điều khô khan này ở trong mắt của những người không có được thì lại là sự hưởng thụ hoàn mỹ nhất.

Cũng giống như lúc này, ở trong mắt của Grimm, thì vị nữ vụ sư này đang hưởng thụ hương vị thơm ngon của cà phê và bánh ngọt, nhưng ở trong mắt của vị nữ vụ sư thì đây chỉ là những chiếc bánh ngọt và cà phê nghìn bài một kiểu mà cô ta đã thưởng thức qua hàng trăm năm tuế nguyệt.

Vì thế mà cô ta đã sớm quên sạch mùi vị ban đầu của những thứ này, thậm chí những chiếc bánh ngọt kia cô ta còn chả buồn động đến.

Lúc này, đối với bọn họ mà nói, chỉ có những hồi ức khi chưa nắm giữ được những thứ “Tươi đẹp” này và vẫn còn phấn đấu vì nó, mới là tốt đẹp nhất quý giá nhất. Mà công dụng của Thần Tình Yêu Venus thể hiện ở chỗ này, đó là làm sống lại những vẻ đẹp trong hồi ức mà bọn họ vẫn còn chưa quên.

Vu sư Elaine nhìn thấy Grimm còn hơi câu nệ, cũng hiểu được sự thấp thỏm của mấy tên nhóc này khi đối mặt với vu sư chính thức. Cô ta lắc đầu cười một tiếng rồi nói: "Được rồi, mấy thứ đồ kia là thù lao ta trả cho người, đều là mấy thứ đồ chơi nhỏ ta không dùng tới, vừa vặn có thể giúp đỡ người trong lúc thí luyện. Dù sao, ta cũng không muốn người sáng tạo ra đồ vật mỹ diệu như Thần Tình Yêu Venus lại chết một cách lãng xẹt như thế."

Nói xong, Elaine lấy ra ba món đồ.

"Chiếc dây chuyền này, nó có tên là Nhạc Chi Tuyên, nó có công dụng là vu sư học đồ nào đeo nó vào sẽ tăng cường thêm hai điểm tinh thần lực. Tất nhiên, nếu như tinh thần lực của người đã đạt đến điểm giới hạn, thì chiếc dây chuyền này chả có ích lợi gì với người nữa, thế nhưng hiển nhiên là người vẫn còn kém xa điểm giới hạn đó."

Hắn tất nhiên biết điểm giới hạn có nghĩa là gì, vu sư học đồ muốn đột phá đạt đến vu sư chính thức, thì một điều kiện trong đó chính là tinh thần lực phải vượt qua bốn mươi điểm. Bốn mươi điểm tinh thần lực chính là điểm giới hạn đó.

Tiếp theo, vu sư Elaine lại bắt đầu giới thiệu cho Grimm hai đồ vật còn lại. một đồ vật trong đó chính là một con côn trùng đặt trong bình thủy tinh, tên là Ma Huyền Ông, chỉ cần có đầy đủ thi thể để đào tạo con côn

trùng này, chỉ một lát sau sẽ có một con quái vật côn trùng có sức mạnh tương đương với một kỵ sĩ truyền kỳ toàn lực bảo hộ trong một ngày. Thứ cuối cùng là một hạt giống, gọi là Địa Bao, sau khi chỉ cần đơn giản nuôi dưỡng, trưởng thành lên nó sẽ là một bông hoa khổng lồ. Khi có người nằm vào bên trong của bông hoa, thì Địa Bao sẽ chìm xuống lòng đất, điều này giúp cho người nằm giữ nó có được một hoàn cảnh nghỉ ngơi khá là an toàn.

Nhìn thấy khuôn mặt mừng rỡ của hã sau khi nhận lấy thù lao, Elaine lấy ra một chiếc gương, dĩ nhiên trực tiếp cầm được hương mà hã mang đến bỏ vào trong gương.

"Thuật Phong Ẩn!" Grimm giật mình nói.

Nữ vụ sư hơi kinh ngạc nhìn Grimm rồi nói: "Xem ra người vẫn còn có một ít kiến thức." Nói xong, cô ta mặc kệ hã, tự mình rời đi.

Grimm đương nhiên biết đó là thuật phong ẩn. Trừ những vụ khí không gian tồn trữ đồ vật cực kỳ quý giá ra, thì chỉ có số ít vụ sư nắm giữ thuật phong ẩn mới có thể đưa thực thể đồ vật vào trong khe hở của một số kẽ hở không gian hoặc vào thế giới hư ảo, để thuận tiện mang theo chúng bất cứ lúc nào.

Thậm chí hã nhớ lại lần thứ nhất giám định tư chất ở thành Bi Seer hai năm trước, khi hã nhìn thấy những hiện tượng quý dị, khủng bố kia, thì hã liền hoài nghi bản thân có thiên phú liên quan đến thuật phong ẩn. Bởi vì chỉ có loại vụ sư này mới có thể nhìn thấy một số "Đồ vật" xen vào ở giữa hiện thực và hư ảo. Tất nhiên, ở trong một ít thư tịch liên quan đến thuật phong ẩn, một số vụ sư từng nói: Những "Đồ vật" xen vào giữa hư huyền và hiện thực này, thật ra cũng là một loại sinh vật, chỉ có điều loại sinh vật này là một loại sinh vật sinh sống ở tầng thứ nguyên(1) thấp hơn hoặc càng cao hơn mà thôi, không hợp với vị trí của thứ nguyên vụ sư. Sự lý giải về không gian và thời gian cũng không giống nhau, do đó về căn bản

vu sư bình thường không có cách nào tiếp xúc với những sinh vật này, hai người vĩnh viễn không thể xuất hiện cùng nhau.

Trong lòng hơi hơi chờ mong, khi còn chưa phải là vu sư học đồ và không cần minh tướng mà tinh thần lực tự nhiên đã đến 12 điểm, Grimm biết rõ ràng bản thân hẳn nắm giữ thiên phú về không gian. Tuy rằng cái thiên phú này không xuất hiện và vận dụng được ở giai đoạn vu sư học đồ như Meteorite Li và Billily Leona, nhưng chỉ cần đạt đến cảnh giới vu sư chính thức, tự khắc hẳn sẽ thực sự lý giải về thiên phú quý dị kia.

Thế nhưng, đối với vu sư học đồ bình thường mà nói, thăng cấp thành vu sư thật sự là quá khó khăn, thậm chí tuyệt đại đa số vu sư học đồ mãi đến lúc cuối đời, vẫn chỉ là một tên vu sư học đồ mà thôi.

... ..

Nửa tháng sau, bởi vì tư chất trời sinh về vu thuật nguyên tố vô cùng tốt, Grimm đã có kiến giải khá là sâu sắc về quyển bút ký 《 Tâm Đắc Về Trọng Tố Ma Pháp Trận Vu Thuật Hỏa Diễm 》 . Dựa theo hẳn tính toán, nhanh thì hai tháng, chậm thì nửa năm, thì hẳn mới có thể tiến hành dùng tinh thần Ma pháp trận cải tiến này cố hóa trên linh hồn.

Sau khi cố hóa Ma pháp trận cải tiến, cho dù hẳn chỉ sử dụng một lượng Ma lực tương đương, nhờ sức mạnh của việc khiêu động quy tắc thế giới cũng sẽ làm cho lực công kích của hẳn phát sinh biến hóa to lớn. Bởi vì đã nhìn thấy vu sư Elaine cải tiến vu thuật hỏa cầu thành hỏa điều, bất tri bất giác hẳn cũng phát triển theo hướng này.

Thế nhưng, so với việc cải tiến Ma pháp trận nguyên tố, việc quan trọng nhất của Grimm lúc này vẫn là đám nhóc trong dạ dày của con chim hạc kia. Thậm chí hẳn đã chuẩn bị kỹ càng một bộ trình tự kế hoạch cho bọn nhóc này, bây giờ chỉ chờ đến lúc bọn nó hoàn toàn thành thực mà thôi.

Vào một ngày, đã hạc kêu rên mấy tiếng, Grimm dùng dao giải phẫu tinh xảo tiến hành rút hết máu của chim hạc, sau đó giải phẫu lấy ra bộ phận quan trọng nhất trong bụng nó là dạ dày. Mùi gay mũi bên trong dạ dày được chiếc mũi nhạy bén của Grimm phóng đại lên mấy chục lần, bất đắc dĩ hẳn đành phải tạm dừng công năng Cải Tạo Khứ Giác lại, rồi cất tất cả mọi thứ bên trong dạ dày vào một cái lọ chứa đã được chuẩn bị từ trước. Chất lỏng trong lọ rất nhanh từng bước từng bước tẩy đi những đồ vật chưa tiêu hóa hết, làm lộ ra từng con từng con ký sinh trùng to bằng hạt gạo.

"Khà khà, đến đây đi, bảo bối của ta..."

Grimm vừa cười quái dị vừa thu thập những con ký sinh trùng này vào một cái lọ khác, trong con mắt của người bình thường thì loại hành vi biểu hiện sự thân thiết, hừng hực với một đám ký sinh trùng quả thực là cực kỳ biến thái. Không thể không nói, vừa mới trải qua hơn hai năm sinh hoạt trong học viện vu sư, hẳn đã không còn ý thức được hẳn đã biến thái đến mức nào rồi...^^

Một lát sau, hẳn cầm lấy Manh Loa ở thể thành thực đã thu thập hoàn hảo đi tới bàn thí nghiệm. Sau khi tạo ra một hoàn cảnh thích hợp cho ký sinh trùng tồn tại, hẳn bèn cầm lấy một con Manh Loa to khoảng chừng hạt gạo đặt lên trên Thủy Tinh Cầu. Theo việc niệm chú ngữ, linh hồn của hẳn trải qua một lần biến hóa, Manh Loa trên Thủy Tinh Cầu dĩ nhiên lại phát ra tiếng kêu không thể nghe được bằng tai.

Sau mười mấy phút, trên khuôn mặt xuất hiện lấm tấm mồ hôi, hẳn cảm thụ được một luồng thân thiết, một hơi thở quen thuộc phát ra từ Thủy Tinh Cầu. Thở nhẹ một hơi, cuối cùng hẳn cũng thành công bồi dưỡng ra con Phối Hợp trùng đầu tiên. Sau đó, Grimm nhẹ nhàng cầm lấy con Manh Loa to chừng hạt gạo kia, rồi há miệng dứt khoát nuốt luôn con Manh Loa vào bụng!

Nói theo cách khác, hẳn nuôi dưỡng nó ở trong dạ dày của mình..

Từ nay về sau, con Manh Loa này đã trở thành Phối Hợp trùng của hãn, nó giống như một bộ phận thân thể vậy. Đây mới chính là ý nghĩa sống của Phối Hợp trùng đối với vu sư.

"Hô, phân giải linh hồn quả thật là một công việc quá mệt mỏi, một ngày có thể “Tinh chế” được năm con Manh Loa đã là cực hạn, mà ba trăm con Manh Loa sắp tới kia, cho dù mình toàn lực ứng phó, ít nhất cũng phải hai tháng mới tinh chế toàn bộ được. Đây quả thật là một công trình cực tốn thời gian...”

Thở dài một hơi, Grimm lại bắt đầu tiếp tục tinh chế Manh Loa. Còn những con Manh Loa còn chưa tinh chế kia, hãn cũng không dám nuốt một cách tùy ý, nhờ đâu bị ký sinh thì hỏng bét.

Bây giờ hãn đã sớm quên sạch cảm giác chán ghét lúc trước khi hãn nhìn thấy tình cảnh Elaine nuốt con rết. Hiện tại chính hãn còn đang "Say sưa ngon lành" nuốt lấy những con ký sinh trùng mà trong mắt người bình thường nó là những thứ cực kỳ dơ bẩn, buồn nôn và khủng bố.

.....

Chú thích:

(1) Biên: Từ này có nguồn gốc từ Vật lý học. Trong truyện, thứ nguyên đi kèm với thế giới để chỉ về một thế giới khác với thế giới vu sư, nhưng thế giới đó có liên hệ tầng thứ với thế giới vu sư.

Ta có thể suy luận đơn giản như thế này: Giả dụ coi thế giới vu sư như là hệ Mặt Trời, thì thế giới thứ nguyên cấp thấp hơn chính là Trái Đất chẳng hạn, còn thế giới thứ nguyên cấp cao hơn chính là Dải Ngân Hà.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 28: Mặt Nạ

Nấm Hồng Nhĩ thơm ngon trôi xuống dạ dày, Grimm chỉ cảm thấy tinh thần sảng khoái vô cùng, tựa hồ có một đôi tay thiếu nữ đang không ngừng gãi ngứa vuốt ve. Cầm lấy Thủy Tinh Cầu thì thầm đọc chú ngữ, một lát sau, hân vui vẻ thốt lên: "Tinh thần lực 23! Tinh thần lực vậy mà đã tăng thêm 3 điểm!"

Không sai, sau khi đeo dây chuyền Nhạc Chi Tuyền, Grimm cảm nhận được tinh thần lực đã đạt đến 20 điểm, mà theo việc có được nấm Hồng Nhĩ quý giá từ tên Béó, sau khi thưởng thức thì tinh thần lực lập tức như được kích thích, mà tăng vọt lên tới 23 điểm.

"Chỉ là. . ." hân cười khố: "Tuy rằng tinh thần lực tăng lên, nhưng Ma lực cũng chỉ có từ 144 ~ 148, căn bản không có cách nào phát huy ra sự cường đại của tinh thần lực. Xem ra trong khoảng thời gian này, không thể thiếu việc nhập tâm minh tướng mỗi ngày rồi."

Một thoáng trầm mặc qua đi, hân hạ quyết tâm.

Grimm hầu như tách hẳn ra khỏi những mối quan hệ, bất kể là hội nghị của Huyết Phàm liên minh, hay tình bằng hữu nửa vời, hân đều không để ý đến, mỗi ngày chỉ toàn tâm toàn ý minh tướng. Sau đó tiến đến "Tinh chế", thời gian cuối toàn lực đắm đầu vào việc tiến hành cải tiến Ma pháp trận nguyên tố ở sâu trong linh hồn.

Còn công việc lau dọn Đồ Thư Quán, vì hăn im bật nên bị đuổi việc luôn.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua. Hai tháng sau, Grimm đã tinh chế hết số Phối Hợp trùng còn lại. . .Sau ba tháng, Ma pháp trận nguyên tố cũng được Grimm cải tiến xong. . .

Bốn tháng sau, rốt cuộc thì Grimm cũng khiến Ma lực tăng lên tới 224 ~ 230, xem như là tương ứng với đẳng cấp của tinh thần lực.

Ngày hôm đó, tinh thần sáng khoái, hăn nghĩ đến vùng cấm mật mã sinh mệnh, so với mấy ngày trước lại có một chút tiến triển, khiến trong lòng hăn không khỏi sốt ruột, hầu như ngày nào cũng đợi Varro gọi lại. Hơn nữa, tháng này hăn cũng nhận được Ma pháp thạch từ việc ăn chia với tên Béo.

Nói đến chuyện này, Ma pháp thạch mà Grimm nhận từ tên Béo có hơi chút khoa trương. Hoặc nói chính xác là với một thân phận là một vụ sư học đồ thì thực sự có chút khoa trương.

Tháng thứ nhất, Grimm lĩnh bốn trăm Ma pháp thạch, khi nhìn vẻ kinh ngạc của hăn thì tên Béo cười cợt. Chỉ là, thời điểm tên Béo đưa một ngàn Ma pháp thạch vào tháng thứ hai, Grimm quả thực chấn kinh rồi! Tháng thứ ba, lúc nhận ba mươi khối trung cấp Ma pháp thạch, Grimm đã không thể ngậm miệng lại được (há hốc miệng).

Cho tới tháng này. . . hăn cảm thấy bản thân đã mất cảm giác, bởi do hăn đã không còn quan tâm mình có được bao nhiêu Ma pháp thạch nữa: Grimm dùng không hết.

Hăn có cảm giác rằng, cứ tiếp tục như vậy đến mười mấy năm sau, một ít vụ sư cũng không có giá trị tài sản sánh bằng hăn được.

Điều duy nhất để Grimm yên tâm chính là, toàn bộ Black Tower đều biết tên Béo là vụ sư học đồ sở hữu lượng lớn tài sản. Nhưng đến thời điểm hiện tại mà y vẫn rất ung dung, xem ra phía sau tên Béo có được một lực lượng bí ẩn bảo hộ(bảo kê)^^^, chí ít cũng phải có vụ sư tọa trấn.

Trong lòng nghĩ về Ma pháp thạch, nhưng hẳn không đi Black Tower ngay mà còn có một chuyện khác muốn làm, đó là chứng minh mình chính thức bước vào hàng ngũ vụ sư học đồ. Phải đi lĩnh giấy chứng minh là vụ sư học đồ.

Nửa Sa Lậu trôi qua, Grimm rốt cục đi tới một tòa tháp hẻo lánh của vụ sư học viện. Tòa tháp này quanh năm chỉ thấy xuất hiện một vị vụ sư, chuyên môn đánh giá người mới tu tập vụ thuật có thành công hay không. Tòa tháp này đã lâu đời, tuy rằng nổi danh người người đều biết, thế nhưng tất cả mọi người đều không trở lại lần thứ hai, bởi vậy nơi này không có vụ sư học đồ tụ tập.

Một lát sau, khi ngửi mùi tỏa ra từ trên người vị vụ sư, thì hẳn hầu như có kích động muốn cười, vì trên người vị vụ sư này toàn là mùi hương Venus. Hơn nữa nhận thấy mùi này hợp rất phái nữ, nên hẳn lập tức suy đoán vị vụ sư này thực tế là một người nữ.

Sau khi đã nhận giấy chứng minh thân phận vụ sư học đồ, hẳn mới đi tới tầng một Black Tower gặp tên Béo.

"Ồ! Trước đây ta thường đưa Ma thạch đến nơi người ở. Ngày hôm nay người lại tới đây, có phải là vì nghiên cứu vụ thuật có tiến triển?" Tên Béo cười cười nhìn Grimm nói.

Bất quá tên Béo ngược lại cũng hiểu rằng, cuộc thí luyện của học viện Black Tower được xưng là Cối Xay Đẫm Máu cũng không dễ dàng mà vượt qua như vậy, chỉ cần hơi sơ ý một chút thì chỉ có con đường chết. Bởi

vậy những người tham gia thí luyện đều không ngại có thêm nhiều lực lượng.

"Đâu có tiến triển gì, coi như có một chút đi. Điều này cũng chỉ bảo đảm tỷ lệ sống sót trong thí luyện lớn hơn một chút thôi!" Grimm lắc lắc đầu.

"Thôi quên đi, chuyện của người thì người tự có cách giải quyết. Dù sao người hiện tại có khoản tiền ketch xù, hặc hặc. Nhận lấy, đây là số lượng của tháng này." Nói xong, tên Béo trực tiếp ném cho Grimm một cái túi nhỏ.

Hắn liếc mắt nhìn, toàn là Ma pháp thạch trung cấp, có tới bốn mươi hay năm mươi khối gì đó.

Hắn đã mất cảm giác với những thứ giống như đá này, trong đầu chỉ muốn sớm chuyển những Ma pháp thạch này thành sức chiến đấu. Sau khi suy nghĩ một chút, hắn đưa ra yêu cầu với tên Béo, hi vọng y có thể thông qua mối quan hệ mà tới Thất Hoàn Thánh tháp thần bí mua hộ một chiếc kính hiển vi cao cấp.

"Thất Hoàn Thánh tháp? Nơi đó không phải là ai muốn cũng có thể đến! Đương nhiên, nếu người đó là vụ sư chính thức, thì cũng chẳng ai rảnh hơi đi cản vụ sư đến đó." Tên Béo liếc mắt nhìn, cắn răng nói: "Được rồi, để ta thử hỏi thăm xem trong gia tộc có vị vụ sư nào muốn đi đến nơi đó không? Nhưng người cũng không nên ôm hi vọng quá lớn, sớm nhất thì cũng phải chờ đến khi thí luyện kết thúc mới có thể có tin tức."

Grimm cũng biết tình huống này nên không thêm yêu cầu quá đáng gì, gật gật đầu đồng ý.

Sau đó, hắn đi tới tầng ba Black Tower, nhìn từng cái từng bảng hiệu của từng cánh cửa rồi trực tiếp tiến vào một căn phòng có đề "Luyện Kim thuật".

Grimm hiện tại rất muốn học tập Luyện Kim thuật cùng Luyện Dược thuật. Những thứ như Thần Bí học và Cơ Giới thuật thì hẳn cũng muốn tiếp xúc một chút. Còn về vu thuật huyết thống, tuy rằng hẳn muốn nghiên cứu, nhưng hoàn toàn không có ý muốn có tu luyện nó.

Trong phòng có một vị vu sư thấp bé, gầy gò đang ngồi vắt chéo chân, trên cằm có một chòm râu dê. Người vu sư này có vẻ đang có vẻ hoạt bát sôi nổi, lão vừa ngâm nga một giai điệu vừa xem sách Ma pháp. Nhìn Grimm tiến vào phòng, người vu sư này ngẩng đầu nhìn, không thềm để ý nói: "Là luyện chế Ma đạo vu khí hay là học tập Luyện Kim thuật đây?"

Sau khi làm nghi thức hành lễ vu sư, Grimm trầm ổn nói: "Muốn mời ngài luyện chế Ma đạo vu khí, cũng muốn học tập Luyện Kim thuật."

"Việc luyện chế Ma đạo vu khí hãy để qua một bên. Tri thức là vô giá, nhưng học viện vì đào tạo hậu nhân, vẫn quy định giá cả. Ân. . . Người nếu như muốn hỏi một ít vấn đề về luyện kim, thì mỗi vấn đề có giá mười khối Ma pháp thạch. Còn nếu như muốn ta trực tiếp làm gia sư, dạy người kiến thức cơ sở luyện kim thì có giá hai trăm Ma pháp thạch một ngày, mười ngày bảo đảm người học được hết thủy kiến thức căn bản về luyện kim."

Vị vu sư cười hì hì, nói tiếp: "Đương nhiên, những lý giải trong đó cần thao tác thực tế. Có thể người phải mất mấy chục năm, hoặc hơn trăm năm rèn luyện kiên trì mới có thể sáng tạo ra Ma đạo vu khí thuộc về chính mình. Người lựa chọn cái nào?"

Grimm không do dự, nói rằng: "Tôi lựa chọn điều thứ hai, đây là Ma thạch."

Vu sư tiếp nhận chiếc túi, liếc nhìn sau giật mình nói: "Trực tiếp đặt hàng nguyên bộ chương trình học, tên tiểu tử nhà người rất được nha. Hặc hặc, ta thích. Được rồi, ngày mai sẽ bắt đầu chương trình học, người nhớ

đến đúng giờ. Hiện tại nói về vụ khí thôi, người muốn đặt làm vụ khí gì, đăng cấp ra sao? "

"A, tôi muốn đặt làm riêng một cái Ma đạo vụ khí đỉnh cấp dành cho vụ sư học đồ. Chủ yếu là dùng để phòng ngự phép thuật công kích từ bên ngoài, tốt nhất là giáp ngực hoặc là miếng hộ tâm. Mặt khác, còn muốn một kiện có thể tăng cường Ma lực, tăng trưởng biên độ Ma pháp trượng, không biết ngài có có thể tạo ra chúng hay không. . ."

"Ma pháp trượng tăng cường Ma lực? Vật này thì chỉ vụ sư có Ma lực mạnh mẽ mới dùng. Người chỉ là vụ sư học đồ, nên sử dụng Ma pháp trượng có vụ thuật phong ấn thì tốt hơn, ta kiến nghị người đợi khi thăng cấp vụ sư hãy trở lại đặt làm cái đó. Còn về vụ khí phòng ngự công kích, kỳ thực ta vừa vặn có một cái." Nói xong, người vụ sư đứng dậy, sau một lát lục lọi trong phòng, thì lão ném cho Grimm một thứ.

"Mặt nạ?" Hãn có chút giật mình, đây là một cái mặt nạ màu trắng, được phủ đầy hoa văn xoắn ốc màu tím đen, trên đỉnh đầu nó xuất hiện một cái sừng nhọn, chỉ lộ ra hai con mắt cùng cái mũi, nhìn có vẻ thần bí.

"Hừ hừ, ta cũng là xem người có chút Ma thạch mới cam lòng đem cái này cho người xem. Cái này vụ khí mặt nạ này, năm đó ta là vụ sư học đồ mua với giá hai ngàn Ma thạch." Lão vụ sư nói.

"Sao nó...quá quý giá như thế được!" Hãn sợ hết hồn, phải biết rằng khuyên tai Vĩnh Hằng, thuộc loại vụ khí đỉnh cấp dành cho vụ sư học đồ, mới chỉ có giá sáu trăm Ma thạch mà thôi.

"Hàng thật đương nhiên quý giá, bằng không người cho rằng vì sao nhiều năm như vậy mà ta không nỡ lòng bán đi?"

Lão vụ sư bĩu môi, nói tiếp: " Cái mặt nạ này có hai cái công năng, cái thứ nhất là kích phát lồng phòng ngự Ma pháp, cơ bản nó miễn dịch với công kích hai mươi độ trở xuống; còn với công kích từ hai mươi độ trở lên,

người chỉ cần dùng Ma lực với cường độ bằng một phần mười của đối phương là có thể ung dung phòng ngự. Công kích sáu mươi độ trở lên, người cần tiêu hao một phần ba Ma lực, một trăm độ trở lên, lòng phòng ngự tuy rằng cũng có thể ngăn cản, nhưng người phải tiêu hao lượng Ma lực ngang với đối phương. Còn công kích từ 150 độ trở lên, người đừng hy vọng vào cái mặt nạ này nữa.”

Trong lòng Grimm không ngừng lăm nhăm tính toán, lấy Ma lực có hạn mức tối đa cao nhất là 230 của hắn, năng lượng cao nhất mà trong nháy mắt có thể kích phát khoảng chừng 55 Ma lực, mà công kích từ Hỏa Điều sau khi đã trải qua cải tiến Ma pháp trận nguyên tố thì công kích 55 độ Ma lực chỉ còn khoảng 45~55 độ. Đó cũng là công kích mạnh nhất của hắn.

Mà công kích mạnh nhất của chính mình sau khi trải qua sử dụng mặt nạ này, vậy mà chỉ cần một phần mười Ma lực là có thể ung dung phòng ngự!

Grimm hít vào một ngụm khí lạnh, có loại vu khí mạnh mẽ như thế sao?

Lão vu sư nhìn thấy bộ dáng trợn mắt há mồm của hắn thì cười lạnh nói: "Đây mới chỉ là công năng thứ nhất thôi. Còn cái thứ hai, người có thấy cái sừng trên đầu mặt nạ kia không? Trong này dung hợp một loại tên là vu thuật Định Vị Sóng Siêu Âm, người đeo nó lên liền hiểu ngay."

Grimm lập tức đeo mặt nạ, chỉ cảm thấy tựa hồ chính mình có thêm một lỗ tai nữa. Dưới lớp mặt nạ, hắn có thể lọc được âm thanh biến nó thành hình ảnh không có màu sắc, không có mùi, chỉ có vật chất thế giới, đây quả nhiên là một năng lực thần kỳ. Hắn nghĩ bụng: Ta đã có vu thuật Cải Tạo Khứ Giác, cái công năng thứ hai này không bằng công năng lòng phòng ngự trọng yếu kia nha!

Hít sâu một hơi, hắn hỏi: "Cái mặt nạ này tên gọi là gì?"

"Mặt Nạ."

"Mặt Nạ!" Grimm cả kinh, hầu như trong nháy mắt hẳn nhớ đến vị vu sư Mặt Nạ Vô Tướng triệu hoán vô số quạ đen lúc còn ở trên tàu biển. Chẳng lẽ là, cái mặt nạ này có quan hệ gì đó với vu sư Mặt Nạ Vô Tướng kia?

Suy nghĩ một hồi, hẳn hạ quyết tâm nhất định phải sở hữu vu khí Mặt Nạ. Đây là cực phẩm vu khí, cho dù bản thân có trở thành đỉnh cao vu sư học đồ có tinh thần lực đạt 39 điểm, thì nó vẫn có thể phát huy tác dụng. Một lúc sau, hẳn lại hỏi: "Còn Ma pháp trượng?"

Trầm ngâm một lúc, lão vu sư nói: "Về phần Ma pháp trượng, nếu là loại cùng đẳng cấp với Mặt Nạ thì chỗ ta không có. Còn nếu muốn luyện chế, cũng không biết trong thời gian ngắn có thể tạo ra hay không. Dù sao thì vu khí đỉnh cấp dành cho vu sư học đồ đã gần như tiếp cận với vu khí chân chính, nhưng lại có giá tiền thấp hơn rất nhiều. trong đó còn cần cân nhắc về vấn đề thành phẩm. Chẳng qua là. . ."

Grimm đã quen với chuyện lão vu sư thừa nước đục thả câu, nên vội vàng hỏi: "Tuy nhiên làm sao?"

"Khà khà, chỗ ta có. Cái này là hàng ta cất giấu. Mười mấy năm trước, ta vô tình thu mua được một cái Ma pháp trượng tên là Huyết Bức Chi Vấn."

Nói xong, lão mang ra một cái pháp trượng đen thui, rồi ném cho hẳn: "Sáu trăm Ma pháp thạch."

Grimm cầm Ma pháp trượng, sau một thoáng cảm nhận, theo việc kích phát Ma lực, một cơn gió đột nhiên xuất hiện, sau đó biến thành một cơn dơi lớn xuất hiện trong phòng. Con dơi giương cái cánh ước chừng hơn ba mét, xem ra có thể vừa vịn cho một người cưỡi lên phi hành trên lưng nó.

"Chuyện này. . ."

Không biết có phải là do ảo giác không, mà sau khi nhìn thấy con dơi hoàn toàn do Phong nguyên tố tạo thành, thì Grimm cũng không nghĩ ngay tới công dụng phi hành của nó, mà là nghĩ đây là ứng dụng của việc cải tiến Ma pháp trận nguyên tố lên một bậc.

P/s: Cái Mặt Nạ này, là một cái hố, giai đoạn đầu đi kèm với nhân vật chính, là đồ vật tượng trưng cho thân phận của hắn trong giai đoạn còn là vu sư học đồ. Sau này sẽ có phân tích nguyên lý của vật này.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29: Khoang Nhạc

(*) Khoang nhạc: Nơi dành cho dàn nhạc ngồi biểu diễn trước sân khấu hoặc là chỗ ngồi của các nhạc công, ở đây là chỉ khoảng trống dành cho các cặp đôi khiêu vũ

Grimm mặc áo choàng rộng màu xám, đầu đeo một chiếc mặt nạ trắng xám có khắc hoa văn hình xoắn ốc màu tím đen, mái tóc vàng xoắn mơ hồ che khuất khuyên tai Vĩnh Hằng ở tai phải. Trong thời gian mười ngày qua, hấn ra vào lầu ba Black Tower liên tục, tựa như bọt biển tham lam hấp thu kiến thức luyện kim.

Nhờ có lượng lớn Ma thạch cùng với nội tình tri thức được tích lũy, Grimm ngày càng lộ vẻ thần bí, đôi mắt dưới mặt nạ thỉnh thoảng lộ ra tia sáng trí tuệ và suy tư, khiêm tốn và cao quý. Thậm chí, những người bạn quen thuộc với hấn khi nhìn vào cũng tuyệt đối không nhận ra nổi.

Đến vội vã, đi cũng vội vã, Grimm dường như độc hành trong thế giới của chính mình, chịu đựng hoặc là nói hưởng thụ sự tịch mịch do vô tận tri thức ập đến.

Sau mười ngày, Grimm ghi chép đầy một quyển bút ký về tri thức Luyện Kim thuật. Ở trong phòng của chính mình, hấn dùng các vật liệu cơ sở không ngừng thử luyện kim.

Một tiếng thở dài.

"Quả nhiên, Luyện Kim thuật tuyệt đối không phải một sớm một chiều có thể thông hiểu, xem ra không có chừng hai mươi năm tích lũy, dù là Ma đạo vu khí đơn giản nhất cũng không cách nào luyện chế." Grimm có chút mệt mỏi xoa xoa cái trán, hẳn vừa thất bại trong việc thử chế tác Ma đạo vu khí đơn giản nhất, lãng phí mấy chục vật liệu Ma thạch.

Chẳng qua là, Grimm cũng không nản lòng. Chuyện học tập Luyện Kim thuật tuy rằng khó có thể hoàn thành, nhưng cho dù không có tư chất ở phương diện này, chỉ cần chăm chỉ thí nghiệm thật nhiều, sau này hẳn cũng sẽ đạt được thành quả nhất định.

Nửa tháng sau, Grimm lần thứ hai đến lầu ba Black Tower , nhưng lần này hẳn tiến vào một gian chuyên về vu thuật Luyện Dược.....

Lần này, Grimm ở lầu ba Black Tower bỏ ra cái giá lớn là lượng lớn Ma pháp thạch, để có quyền lợi được được vu sư đơn độc chỉ dạy, thậm chí ở vài chỗ không rõ, vu sư đều sẽ dựa vào kiến thức phong phú của mình giải thích cho hẳn. Như vậy, kiến thức của Grimm bắt đầu mạnh mẽ tăng nhanh, mà lúc này, đa số các vu sư học đồ còn đang không ngừng phấn đấu kiếm Ma thạch từ vu thuật mới học, tình cờ có kỳ ngộ nhỏ sẽ mua một Ma đạo vu khí. Chỉ có những người chăm chú học mới cam lòng tiêu tốn Ma thạch đi nghe giảng bài.

Thời gian dần dần trôi qua, khoảng cách cuộc thi thí luyện chỉ còn lại không tới một tuần . . .

Cuối cùng, do trong đám tân sinh truyền bá những điều liên quan với thí luyện tàn khốc ngày càng ly kỳ, mọi người thậm chí sinh ra cảm giác như thể đây là thử thách sinh tử. Tự nhiên, một loại cảm giác bị ép tới thở không nổi bắt đầu tràn ngập trong đám tân sinh.

Thậm chí, một vài tân sinh học không đủ vu thuật, từ tuyệt vọng đi đến hưởng lạc, chân chính cam chịu.

Huyết Phàm liên minh tụ hợp.

Thế lực Huyết Phàm liên minh càng lúc càng lớn. Thậm chí những tổ chức vu sư học đồ trường học truyền thừa xuống cũng không thể không bắt đầu nhìn thẳng vào tổ chức mới lập này. Lần này dưới đại thế thúc đẩy, Huyết Phàm liên minh ở vu sư học viện Black Tower rốt cục đã có địa bàn độc lập thuộc về mình .

Khác với các tổ chức cũ lấy thí luyện để sàng lọc hấp thu dòng máu mới. Ngoại trừ vài tên vu sư học đồ linh tinh thu trong ba năm nay và vài tên được thu nhận lần trước, thì đại đa số thành viên Huyết Phàm liên minh đều muốn tham gia thí luyện. Mặc dù, những người còn lại sau cuộc đào thải thảm khốc trên tàu đều có tiềm lực tốt, nhưng do đó, họ càng thêm chú trọng cuộc thí luyện lần này.

Nếu đại đa số thành viên vượt qua thí luyện, thì Huyết Phàm liên minh coi như chân chính đặt chân ở vu sư học viện Black Tower, trở thành một trong năm tổ chức vu sư học đồ lớn nhất trong học viện.

Vậy, tại sao hiện tại Huyết Phàm liên minh căn bản vẫn không tính là tổ chức? Mà chỉ tính một cái đoàn thể mạnh mẽ mà thôi? Bởi vì Huyết Phàm liên minh không có nội tình. (Sakura_kudo: cái này là do người ngoài đánh giá thôi) ^^

Trong đông đảo vu sư học đồ, truyền lưu một cái gọi là "Mười đại cao thủ bảng" dành cho đám tân sinh. Bảng này là một ít vu sư học đồ lén lút xếp hạng, nó căn cứ việc ra vào Hoang viện và chiến tích thỉnh thoảng xảy ra ở rừng cây gai. Đương nhiên, bảng này có ghi chép vài tài năng xuất chúng trong tân sinh khóa này, nhưng có nhiều cao thủ vu sư học đồ không có ghi chép trong đó.

Huyết Phàm liên minh sở dĩ nổi danh, cũng bởi vì trong "Mười đại cao thủ bảng" đó, có tới năm người hiện là trưởng lão trong mười ba đại trưởng

lão của liên minh. Thậm chí, vì tìm kiếm nguyên nhân tại sao lại như thế, một ít kẻ tò mò đã âm thầm hỏi thăm ra, Huyết Phàm liên minh từng trải qua chế độ đào thải khủng bố trên tàu biển. Điều này làm cho người nghe được tin tức đó càng thêm sợ hãi về cuộc thí luyện Cối Xay Đẫm Máu.

Gần tới cuộc thí luyện, cao tầng Huyết Phàm liên minh sắp xếp một lần vũ hội âm nhạc. Mục đích là tăng cường giao tiếp hữu nghị trong liên minh, coi đây là thời cơ, hi vọng mọi người trong thí luyện có thể trợ giúp lẫn nhau.

Âm nhạc tao nhã nhẹ nhàng tràn ngập toàn bộ đại sảnh. Rafi, Amy Sada, York Rees, York Liana, Bin Johnson và một nữ tử xa lạ ngồi cùng một chỗ, nhìn các cặp đôi uyển chuyển nhảy múa nơi khoang nhạc.

Rafi ăn mặc vũ y màu trắng bạc, trước ngực cao vút lộ ra mảnh trắng như tuyết, váy bó sát người, bộ dáng thướt tha cao gầy và cặp đùi thon dài đẹp mê hồn, một đôi khuyên tai trắng lười liềm bị mái tóc ngắn màu nâu đậm mơ hồ che lấp. Rafi lười biếng ngồi ở trên ghế dài, kiêu ngạo trong ánh mắt không hề che giấu, một luồng khí thế như nữ vương không thềm che lấp toả ra.

Cô đã từ chối hơn mười người mời khiêu vũ. Những kẻ bị Rafi từ chối chỉ nở nụ cười lễ độ, không có dám nói thêm cái gì.

Ba năm qua, bởi do Rafi kiêu ngạo và độc miệng (thẳng tính? Cứng đầu? Tù húng?) đã khiến không ít người khó chịu với cô. Bởi vậy cô ra vào Hoang viện hầu như không dưới mười lần. Hiện tại cô vẫn sống tốt như cũ, ngược lại là những kẻ địch kia của nàng, đại đa số cũng không còn xuất hiện. Bởi vậy, với những này chiến tích ngạo nhân, Rafi thành một trong mười đại cao thủ tân sinh khóa này Black Tower, lén lút cũng người hô Độc Thiệt nữ vương, ác miệng mỹ nhân.

Chẳng qua là, mười đại Thiên Vương trong Huyết Phàm liên minh căn bản chưa bao giờ quan tâm qua cái bảng này.

Bởi vì, khi bọn họ nhìn mấy cái tên trong cái gọi là Mười đại cao thủ bảng không có Somme, Meteorite Li, Billily Leona, thì họ chỉ nở nụ cười xem thường cái bảng này không thôi.

Càng thâm nhập lý giải về tri thức vu thuật, Huyết Phàm liên minh càng cảm thấy ba người kia sâu không lường được. Càng không nói tới việc, bọn họ vừa mới vừa lên bờ, thì đã có vu sư cấp hai làm lão sư tiến hành chuyên chú đào tạo, ba năm qua vẫn chưa gặp lại ba người bọn họ.

Chênh lệch chỉ có thể càng ngày càng lớn, thậm chí so với lúc trước càng lớn hơn.

"Cũng không biết, tên kia có đến hay không. . ." , Rafi bưng chén rượu đột nhiên nhẹ giọng nói câu thật kì lạ, nhỏ đến không nghe thấy được. Chỉ người mấy bên cạnh nghe thấy, nhưng tất cả mọi người đều hiểu ý của cô.

Trong lúc mơ hồ, Rafi sa vào ưu buồn, nhìn chén rượu đỏ thất thần, dường như nhớ lại đoạn thời gian trên tàu kia .

"Grimm ca ca, hẳn sẽ không đến hả? Dù sao, đã hơn nửa năm không có tin tức về hẳn, có thể hẳn. . ." York Liana Mang mặt nạ nửa bên, che khuất mất đi mắt cùng trên mặt vết thương, thấp giọng nói qua.

Tuy rằng nói phân nửa, nhưng tất cả mọi người đều hiểu ý của cô.

York Rees xoa đầu muội muội mình một thoáng, thấp giọng : "Đừng có đoán mò! Trước đây, Grimm là đồng bạn thân mật nhất với chúng ta, hẳn làm sao có thể dễ dàng chết như vậy chứ?"

York Liana không nói thêm gì nữa, chỉ biết xoa xoa đầu, York Rees thấy, thở dài một tiếng.

Ở bên cạnh, Amy Sada thân cao hơn một mét tám lăm, mái tóc dài màu vàng óng tùy ý xõa ra, dưới râu quai nón lộ ra cơ ngực rắn chắc, một thân trường sam màu xanh trên người, biểu hiện ra dáng vẻ khôi ngô, uy thế lực lưỡng.

Ba năm qua, Amy Sada rất si tình với Rafi, hầu như mọi người đều có thể nhìn ra. Bất luận Rafi ác miệng, bướng bỉnh thế nào, Amy Sada đều tiếp nhận, chỉ là muốn có thể ở bên cạnh cô. Suốt ba năm, Amy Sada đã mấy lần bày tỏ tâm ý của mình trước mặt Rafi, nhưng không có được bất kỳ sự đáp lại nào. Vốn y có chút thương tâm, lúc này tâm tư y linh hoạt nghĩ rằng:

"Lẽ nào. . . Rafi yêu thích tên kia? Nhưng bất kể là ở trên tàu, hay ở trong học viện, tên kia đều không có biểu hiện xuất chúng gì. Tối đa chỉ là tuỳ tùng phía sau Rafi mà thôi. Hẳn có cái gì đáng giá để Rafi nhớ mãi không quên?" Một phen tâm hoảng ý loạn, Amy Sada thăm dò hỏi: "Nếu như hẳn trở về, cô sẽ như thế nào?"

Lo sợ bất an, Amy Sada chăm chú nhìn chăm chăm vào Rafi.

"Chuyện của ta, không cần người quan tâm!" Rafi mất hứng nói, sau đó ngửa đầu, một hơi uống cạn rượu đỏ trong ly.

Quả nhiên, trong lòng cô ta chỉ có tên kia.

Amy Sada sắc mặt có chút âm trầm. Từ bỏ? ba năm theo đuổi trôi theo dòng nước? Hay là lấy thân phận nam nhân, đường đường chính chính yêu cầu tên kia cạnh tranh công bằng?

"Này, mấy người các người đến cùng là thật sự quan tâm Grimm hay chỉ là giả bộ? Ngoài miệng thì nói về Grimm, nhưng hiện tại mới nhớ đến hẳn? Lẽ nào các người bình thường cũng không có lưu ý một ít tin tức về hẳn sao? Nhìn cái này đi." Bin Johnson đột nhiên lên tiếng, từ trong quần áo lấy ra một tờ giấy.

"Danh sách vụ sư học đồ ? Ồ, có tên của Grimm ca ca, thật sự có hấn!" York Liana kinh hỉ kêu, Rafi và York Rees ở bên cạnh cũng đều tới nhìn qua. Amy Sada theo ánh mắt của Rafi cũng nhìn sang, quả nhiên nhìn thấy trong danh sách có tên của Grimm.

Một bên khác, cô gái tóc quăn màu nâu ngời bên cạnh Bin Johnson cười hỏi: "Không nghĩ tới tình cảm của các người lại tốt như vậy a?"

Bin Johnson cười hì hì, ôm chầm người nữ này, trêu ghẹo nói: "Anh nếu như nhớ không lầm, năm nay hấn hấn là vừa vặn hai mươi tuổi. Còn anh hai mươi hai tuổi, đến lúc gặp nhau, anh sẽ nói hấn gọi em là chị dâu đi!"

"Đi cái đầu anh, ai nói em muốn gả cho anh nhỉ. . .!?" Nữ hài làm bộ cá giận nói.

Đột nhiên, Rafi vốn đang ngồi lười biếng và Amy Sada đang bồi hồi lựa chọn ở bên cạnh, cùng với mười một tên trưởng lão Huyết Phàm liên minh khác, tựa hồ đồng thời cảm ứng được cái gì. Bọn họ đều đưa mắt nhìn phía nơi cửa của đại sảnh. Vì nói đó đột nhiên xuất hiện một vụ sư học đồ đang khoang tay, tự tin ngạo nghễ cười.

Đùng!

Một tên nam vụ sư học đồ Huyết Phàm liên minh đang cùng nữ vụ sư học đồ phong độ trò chuyện, trong lúc vô tình nhìn thấy người này, hai mắt trợn trừng. Chén rượu trong tay bị rơi xuống đất thành vô số mảnh vỡ nhưng y hồn nhiên không biết, trong miệng không dám tin tưởng lắm bẫm nói: "Som. . .m. . . e. . . ?"

Không sai, người đột nhiên đến, chính là tồn tại như thần thoại đối với Huyết Phàm liên minh: Somme. Người đệ tử của vị vụ sư Mạt Nạ Vô Tướng, là thiên tài ngàn năm mới gặp trong thế giới vụ sư! Người mà lúc

trước cùng một tiểu đội với mấy người bạn Grimm, nhưng hầu như rất ít nói chuyện với bạn hẳn!

Trừ phi người Huyết Phàm liên minh quên đoạn sự tình lúc trước trên tàu biển, bằng không bất cứ lúc nào ở trong hồi ức, tất nhiên sẽ xuất hiện một bóng dáng thần bí, cao to, chỉ có thể nhìn mà thèm, chính là Somme.

Somme cười tự tin, hai tay khoanh lại, có chút kinh hỉ nhìn mọi người trong bầu không khí vui vẻ nơi khoang nhạc, ánh mắt y lóe lên.

Có thể là vì Somme quá mức sáng chói, dường như hấp dẫn ánh mắt mọi người nơi đây. Bởi vậy, hầu như tất cả mọi người đều không có chú ý tới, nơi xa xa trong đại sảnh, một người đeo mặt nạ trắng dù đến hơi muộn một chút nhưng đang khoan thai đi về nơi này.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 30: Hùng Hực

Eminem Landes, người đặt nền móng ban đầu của Huyết Phàm liên minh, đã từng là một trong năm đại Thiên Vương, và hiện tại cũng là một trong mười ba đại trưởng lão Huyết Phàm liên minh. Y được công nhận đứng đầu bảng xếp hạng mười đại cao thủ của giới tân sinh vu sư học viện Black Tower, vu sư học đồ đầu tiên trong khóa này được vu sư thừa nhận. .

Tất cả tất cả, đều đang thể hiện ra tâm tư khát vọng không cam chịu tầm thường của y.

Eminem Landes bưng chén rượu, lẳng lặng đứng, nhìn người lúc trước ở trên tàu chỉ có thể trông mà thèm kia, người khiến y cũng phải ngưỡng mộ: Somme.

"Ta đã không phải cái tên nhỏ yếu lúc trước. Ba năm qua, ta trưởng thành rất nhiều, ta đã có tư cách đối diện với người! Hơn nữa, hiện tại tất cả mọi người của Huyết Phàm liên minh đều ở đây, nếu người làm ra một ít chuyện khác người, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng. . ." Eminem Landes cảm nhận được mọi người đứng bên cạnh, gương mặt tràn ngập tự tin, mỉm cười đi về phía Somme.

Eminem Landes nhìn thẳng Somme, tự tin đưa tay ra.

Chỉ cần Somme dám làm ra chuyện xấu gì, ngay lập tức không cần cho hắn ta thêm mặt mũi. Bây giờ tất cả mọi người của Huyết Phàm liên

minh cũng đã không còn là bọn nhóc trên tàu biển như lúc trước!

Eminem Landes tập trung nhìn đăm đăm vào mắt Somme, chờ đợi hành động kế tiếp của hắn ta.

Bộp. . .

Somme bỗng nắm chặt tay Eminem Landes, đẩy phong độ mỉm cười nói: "Eminem Landes, ta nhớ ngươi!"

Ặc, chuyện này. . .

Nhất thời, Eminem Landes cũng không biết nên nói gì cho phải. Bản thân y vậy mà bất tri bất giác liền sinh ra địch ý đối với đối phương, là bởi sự sợ hãi trước đây của mình sao? Yên lặng lắc đầu, Eminem Landes điều chỉnh lại tâm trạng của mình, rồi bình tĩnh nói: "Somme, ba năm nay, tất cả mọi người của Huyết Phàm liên minh đều không quên ngươi."

Một lời hai ý nghĩa, một mặt là đang cảm thán Somme mạnh mẽ, mặt khác là ám chỉ việc hắn ta dẫn vu sư Mặt Nạ Vô Tướng tới trước đây, đã thay đổi vận mệnh của mọi người.

Somme cũng không có nguy biện cái gì, thản nhiên nói: "Lúc trước là bởi ta, nên lão sư Mặt Nạ Vô Tướng mới có thể bắt cóc chiếc tàu vốn ý định ban đầu là đi tới trụ sở học viện vu sư Lilith. Nhưng mà hôm nay tới đây, thực ra việc đầu tiên mà ta muốn làm, là thỉnh cầu gia nhập Huyết Phàm liên minh."

Không để ý sự khiếp sợ mọi người, Somme tiếp tục nói: "Kỳ thực lúc trước ta đúng là không có để tâm về các ngươi, thế nhưng cuối cùng việc các ngươi tạo thành liên minh đánh bại thủy thủ trên tàu, đã khiến ta nghĩ tới một ít chuyện, làm cho ta xúc động rất lớn. Ba năm nay, ta vẫn rất hối hận lúc vừa trở lại đại lục Vu Sư (Somme vốn là người ở đại lục Vu Sư), thì đã không thỉnh cầu gia nhập Huyết Phàm liên minh."

Eminem Landes trở nên sững sờ, trưởng lão cụt một tay (Chương Khống Thiên Vương) cũng ngỡ ngẩn. Còn Rafi, Amy Sada và mọi người khác ở một bên đều sững sốt. Không ai có thể đoán ra, vậy mà vào lúc này Somme lại chạy tới thỉnh cầu gia nhập Huyết Phàm liên minh!

"Ai!"

Đột nhiên, Somme cả kinh, xoay người, nhìn thấy một người mang mặt nạ màu trắng quý dị đứng ở cửa đại sảnh, không ngờ rằng hãn cách mình gần như thế mới phát hiện!

Người này là ai?

Huyết Phàm liên minh lúc nào xuất hiện một người như vậy? Hay hãn là vụ sư học đồ thế hệ trước của học viện?

Theo Somme xoay người, mọi người lúc này mới phát hiện, chẳng biết lúc nào cửa đại sảnh vậy mà lại xuất hiện một kẻ mang mặt nạ màu trắng, trong lòng mọi người lúc này cũng nghi vấn tương tự, cái người này là ai?

Người này tự nhiên chính là Grimm.

Grimm có chút lúng túng. Bởi mấy ngày trước hãn lợi dụng tri thức Luyện Dược học và Đồ Phổ Khí Vị, mà chế ra một loại thuốc có thể xóa đi mùi toả ra trên cơ thể. Hơn nữa hãn là kẻ độc lai độc vãng, đã quen yên tĩnh, hiện tại đi đến đâu thì hãn cũng không có phát ra âm thanh giống hệt như ma trời. Người bình thường căn bản sẽ không để ý điều này, còn nếu người bên cạnh đột nhiên chú ý ngược lại sẽ giật mình.

"Híc, ta là. . ."

"Grimm! Hừ hừ, người tên khốn kiếp này, đây đâu phải là vũ hội hóa trang, mang mặt nạ làm cái gì!" Bin Johnson trực tiếp ngắt lời hãn, y vậy mà là người đầu tiên nhận ra hãn, chủ động đi tới đùa giỡn đánh người.

"Grimm?" Ánh mắt Rafi, York Rees và York Liana sáng lên. Ba người bọn hắn và cô gái bên người Bin Johnson kia tiến lên phía trước. Amy Sada sầm mặt lại, sau khi hít sâu một hơi làm cho bản thân bình tĩnh trở lại, cố gắng duy trì phong độ nên có, cũng vội vàng đi theo.

Sau khi suy nghĩ một lát, Somme nhìn đôi mắt Grimm sau lớp mặt nạ, đột nhiên nói: "Ta nhớ ra rồi. Grimm, ta nhớ người!" Nói xong, Somme chủ động đưa tay ra.

Grimm hơi kinh ngạc, cái tên này đối tính khí rồi à?

Grimm nhớ rằng, lúc trước cái tên này là loại người mang thần thái kiêu ngạo, xem thường người khác, thật sự là kiêu ngạo đến tận trời. Nhưng nếu đối phương đã chủ động đưa tay ra, hắn cũng không muốn suy nghĩ nhiều cái gì, trực tiếp cùng đối phương bắt tay: "Người tốt!"

Ngữ khí có chút đông cứng, mấy tháng này Grimm rất ít khi nói chuyện.

York Rees áy náy đối với Eminem Landes cùng Somme, nói: "Thật không tiện, các người tiếp tục nói chuyện vừa rồi đi, chúng ta qua một bên khác." Nói xong, mấy người liền mang theo Grimm rời đi. Sau khi Amy Sada suy nghĩ một chút, cắn răng một cái, quay về Eminem Landes cùng Somme biểu hiện ra vẻ áy náy, cũng rời đi theo.

"Đến đây. Grimm, ta giới thiệu chị dâu cho cậu. Đây là Robin, cậu cũng có thể gọi cô ấy bằng biệt hiệu, Nguyệt." Bin Johnson ôm chầm cô gái xinh xắn tóc quăn màu nâu đậm, cười nói.

"Hừ, ta cũng không có nhận người là anh nha!" Khuôn mặt tối sầm lại, dù vậy nhưng Grimm vẫn quay đầu về Robin, nói: "Chào chị dâu Nguyệt!"

Bin Johnson cười to, Robin ở một bên nhéo lỗ tai y, nói: "Kẻ xấu xa. Em vẫn chưa đồng ý gả cho anh đâu!"

Một bên khác, York Rees cũng chỉ vào em gái York Liana của mình, cười to nói: " Grimm, người cũng không biết, cô em gái này của ta đều mỗi ngày căn nhắc lái nhái về người đấy. Căn nhắc đến mức ta sắp phiền chết rồi. Mới hơn nửa năm không có tin tức của người, em gái ta vậy mà nói không cho phép người ngòm (chết) đi, ta lúc đó cho nó ngay một cái tát, hặc hặc."

York Rees nói hơi quá, York Liana ở một bên sợ hãi, căng thẳng giải thích: "Em không có. . ."

Lúc này, Amy Sada đột nhiên đứng dậy, một tiếng ha ha cười nói: " Grimm, chào mừng người trở về!" Nói xong, y liền muốn ôm hẳn một cách thân thiết.

Mấy người Rafi, Bin Johnson vốn đang cười đột nhiên thay đổi sắc mặt, chỉ có anh em York Rees và Robin không nghe ra sự khó chịu trong giọng nói của Amy Sada, trên mặt bọn hắn vẫn mỉm cười như cũ.

Grimm cũng đổi sắc mặt, tuy rằng bị mặt nạ che khuất, tất cả mọi người không nhìn thấy được.

Cái tên Amy Sada này, vậy mà dùng thân phận người chủ trong nhóm để nói chuyện với mình? Nếu là lời này từ trong miệng Rafi nói ra, thì hẳn thấy điều đó là chuyện đương nhiên, nhưng lúc này vậy mà từ miệng Amy Sada nói ra?

Trong lúc nhất thời, bầu không khí có chút quái dị.

"Được rồi!" Rafi quát to một tiếng, khiến mọi người ở đây đều ngây người, kinh ngạc dồn dập nhìn Rafi. Tuy rằng miệng của vị Độc Thiết nữ vương nói chuyện không kiêng nể ai, thế nhưng với đám người bọn hắn thì cô vẫn ở chung không tệ, mấy người bọn hắn không rõ hiện tại Rafi lại lên cơn điên gì đây?

Rafi đứng lên đi đến, chỉ vào Amy Sada quát lên: "Được rồi, đây là tụ hội nhóm của chúng ta trên tàu lúc trước, xin người rời đi cho!"

"Rafi. . ." Amy Sada muốn giải thích cái gì.

"Cút. . . !" Rafi gân cổ lên kêu to, giống như một người phụ nữ đánh đá, ngực thở ồ ồ, hiển nhiên bị hành vi vừa rồi của Amy Sada làm cho vô cùng tức giận. Rafi đột nhiên nổi đóa quát lớn khiến cho mấy người trong khoang nhạc nhìn lại đây, nhưng sau khi nhìn thấy là Rafi, thì họ lại lập tức quay đầu lại.

Không một ai trong Huyết Phàm liên minh muốn đi trêu chọc vị Độc Thiệt nữ vương này.

Amy Sada há rộng miệng hít thở không khí, nhìn Rafi đối xử với chính mình như thế thì y cũng không thể tiếp tục giữ được bình tĩnh, cảm thấy tim mình dường như đang chảy máu. Amy Sada đỏ mặt chỉ vào Grimm mà gầm lên: "Ta muốn cùng người quyết đấu như những người đàn ông, công bằng cạnh tranh theo đuổi Rafi!"

Grimm nhìn tình cảnh này, đột nhiên cảm giác người này vậy mà chỉ vì một chút mâu thuẫn mịt mờ nhỏ tí xíu mà la hét, tranh đấu, lại không dành thời gian để tìm tòi tri thức vụ sự ở tầng thứ càng cao hơn, thật là có chút quá mức ấu trĩ vô vị. Nguyên nhân mâu thuẫn là cái gì, quyền giao phối?

Nhìn Amy Sada vậy mà muốn công bằng cạnh tranh Rafi với mình, hẳn thậm chí cảm thấy có chút buồn cười, trong lòng mình thậm chí chưa bao giờ nghĩ đến những chuyện này nha. Thứ mà hai người theo đuổi căn bản không ở một cùng một cấp bậc.

Grimm định muốn nói, thì Rafi đột nhiên lại đứng chặn trước người hẳn, giống như trước kia ở trên tàu, cô gái có vẻ ngoài nhìn như mạnh mẽ

đã có thói quen quyết định tất cả. Có thể ở trong mắt Rafi, hắn vẫn là một người cần phải bảo vệ như ngày xưa.

"Amy Sada, người muốn ta ra tay sao? Hoặc là nói, người có tự tin chiến thắng ta?" Rafi híp mắt, âm thanh có chút lạnh lùng, dưới da mặt mơ hồ tỏa ra vài mầm nhánh màu xanh lá cây, không biết là vu thuật gì.

Amy Sada nhìn Rafi, bỗng nhiên cảm giác Rafi ở trước mặt thật sự quá xa lạ. Ba năm ở chung, cô chưa bao giờ biểu hiện ra phương diện như thế, lẽ nào mình chỉ là một bên tình nguyện?

Rốt cuộc thì Amy Sada liếc nhìn Rafi đang lạnh lẽo nhìn y, nhắm mắt lại, xoay người rời đi.

"Đi theo ta!" Rafi lôi kéo Grimm rời đi, thậm chí không cho hắn phản kháng, tựa hồ cô đã quen làm như vậy rồi.

Mấy người York Rees Bin Johnson bất đắc dĩ nhún nhún vai. Bà chị hai này quả thực không cho người khác phản kháng.

...

"Rầm" một tiếng vang lên, Grimm bị Rafi đẩy lên tường: "Nửa năm nay người chết ở xó xỉnh nào vậy? Hội nghị người không đến, liên hệ với Thủy Tinh Cầu thì người cũng không tiếp! Có phải là người có người tình trong học viện rồi không?"

Bị Rafi hung hăng làm cho choáng váng đầu óc, theo bản năng hắn nói: "Khoảng thời gian này đương nhiên là đang chuẩn bị thí luyện."

"Thật không?" Đột nhiên, Grimm chỉ cảm thấy thân thể chìm xuống, bộ ngực đầy đặn của Rafi đã đè ép trên người mình, ánh mắt cô có chút mê ly, theo một luồng mùi rượu nồng nặc phun ở trên mặt mình, hắn giật mình nói: "Cô điên rồi?"

Grimm thực sự sợ hết hồn, từ nhỏ đến lớn, hắn còn chưa bao giờ cùng người nữ nào tiếp xúc thân mật như vậy. Ngay lập tức theo bản năng muốn né tránh, nhưng lại bị Rafi gắt gao nắm chặt hai tay, thân thể trực tiếp ép chặt Grimm ở trên tường. Cô ngửa đầu nhìn hắn, trong ánh mắt mê ly men say nhưng là như vậy chăm chú.

"Điên ư? . . . Không, Grimm, ta nghĩ là em yêu anh." Rafi ngửa đầu, nhẹ nhàng lấy xuống mặt nạ trên mặt Grimm, trong đôi mắt vậy mà có chút ướm át nhìn hắn: "Từ khoảnh khắc anh ở trên tàu cứu em, em mới biết thì ra bản thân em cũng tin vào tình yêu. Chưa có người nào mang lại cho em loại cảm giác đó, cảm giác hắn chính là tất cả của mình, vì hắn em đồng ý trả giá bằng mọi thứ. Em tin tưởng, đây chính là ái tình."

Grimm ngơ ngác nhìn Rafi, thật không thể tin được cô có thể nói ra những lời này.

"A. . . Nói ra những điều này thật tốt, em thật sợ mấy ngày sau anh sẽ chết trong thí luyện, em lại không kịp nói ra." Rafi "Nhu tình" nhìn Grimm, hận không thể hòa tan với hắn.

"Cô uống say rồi!" Grimm được một cô gái hung hăng biểu lộ như vậy, gò má xấu hổ đỏ chót, thân thể có cảm giác khô nóng kì lạ.

Rafi thế mà không để ý đến lời của hắn, chỉ là chăm chú nói với giọng điệu ngưỡng mộ: "Mấy năm qua anh lại cao lớn như vậy, hiện tại vậy mà em cần ngước lên nhìn anh rồi, lúc đầu em nhớ anh chỉ cao bằng em thôi."

"Tôi. . . Tôi ước ao chính là nguồn tri thức vô tận, chúng ta không thể như vậy." Rafi mang theo mùi rượu hơi thở phun đến trên mặt, Grimm ngừng dấy dụa.

Rafi nở nụ cười, cúi đầu liếc nhìn phía dưới, cười nhạt nói: "Thế mà thân thể của anh lại nói khác đấy."

Nhất thời Grimm ngượng đến mức muốn chui vào khe nứt, vì duy trì mặt mũi mà một người đàn ông nên có, hấn nghiêm mặt: "Bởi ban đầu tôi đã biết cô có tình lang là Arron, giữa chúng ta không thể có chuyện gì!"

"Đó chỉ là lý do mà em bịa ra gạt phụ thân vì không muốn đến đại lục Vu Sư. Arron chẳng qua là một gã em quen ở tiệc rượu thôi, căn bản không gặp qua mấy lần." Rafi nhìn thấy Grimm ngay cả chuyện như vậy cũng biết, nhất thời con mắt sáng lên.

Chuyện như thế mà người đàn ông này cũng biết được.

"Nhưng là tôi. . . Ô ô. . ."

Grimm cảm nhận đôi môi mát lạnh, cảm nhận trong miệng có một đầu lưỡi không thành thật, cảm nhận thân thể khô nóng và sức ép ở trước ngực, thân thể lại như một cái thùng thuốc súng, ầm một tiếng nổ tung!

Đầu óc trống rỗng, Grimm mạnh mẽ nắm eo thon của Rafi, để dáng người tựa như ma quỷ hoàn toàn kề sát ở trên người mình, chủ động quần quít vào, hận không thể hòa tan Rafi vào thân thể của bản thân.

Trong tiếng thở dốc ồ ồ, lửa nóng hừng hừng lan tràn.

(*) Biên: Đúng là xịt máu mũi mà, đây là cảnh nóng cực hiếm xuất hiện trong truyện nha^^

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 31: Phù Văn

Trong căn phòng nhỏ của Grimm.

Mở mắt ra, theo bản năng Grimm nghĩ đến đêm điên cuồng hôm qua của mình và Rafi. Dưới sự kích thích tuyệt vời kia, chính mình không biết mệt mỗi một lần lại một lần đòi hỏi, thậm chí đạt tới mức độ điên cuồng. Mãi đến tận bây giờ, tiếng thở dốc của Rafi dường như vẫn còn vang vọng bên tai.

“Ôi, cái cảm giác này...!”

Grimm nhắm mắt lại, tinh tế cảm thụ lại sự kích động liều lĩnh đêm qua. Thậm chí, loại khoái cảm này có thể sánh với thời điểm vu sư đạt được tri thức sâu sắc hơn. Đây là cảm giác tươi đẹp từ linh hồn truyền đến.

Đột nhiên, Grimm bừng tỉnh!

Không, đây chỉ là bản năng của thân thể và linh hồn thôi. Vu sư là sinh vật phục tùng tuyệt đối với trí tuệ, tìm tòi chân lý tri thức. Làm sao có thể như dã thú chịu sự chi phối của bản năng được chứ?

Nghĩ vậy, hấn lập tức ngồi dậy.

Thế nhưng, khi Grimm quay đầu nhìn Rafi còn đang ngủ say. Thân thể cô nửa che nửa hở, đường cong hoàn mỹ lấp ló, da thịt trắng nõn, mềm mại bóng loáng, thân thể tràn ngập sức sống. Grimm không kìm lòng được nuốt xuống một ngụm nước miếng.

"Sùng sục. Ặc, cái đó thì. . . Quên đi, ngày hôm nay nghỉ nửa ngày đi!"

Nghĩ vậy nên Grimm nhẹ nhàng tới gần Rafi đang ngủ say, từ phía sau ôm chầm lấy cô, cảm thụ cảm giác tươi đẹp và tràn đầy sức sống.

"Ừm. . . Lại tới?"

Âm thanh yếu ớt từ yết hầu Rafi phát ra.

Rafi mở mắt ra. Đột nhiên nghĩ tới điều gì, xoay người, đôi mắt xinh đẹp như vì sao lấp lánh dưới đôi lông mi cao vút gắt gao nhìn hằm. Cô như muốn nhìn xuyên thấu con người hằm.

Grimm bị Rafi nhìn chăm chú nên không được tự nhiên, mặt đỏ lên: "Làm sao vậy?"

"Rốt cuộc thì anh đã hoàn toàn thuộc về em? Rafi không hề che giấu vui sướng, hưng phấn ôm hằm thật chặt. Nhất thời hằm bị bộ ngực căng tròn đè ép như muốn nghẹt thở. (Sakura_kudo: Ặc Ặc, cái này hơi ngược thì phải, câu này nên để con trai nói)@.@

Sau một lúc hưng phấn, Rafi nhìn vào Grimm lần nữa, gương mặt lạnh băng, nói: " Nghe đây, anh chỉ có thể thuộc về một mình em thôi. Nếu sau này, em phát hiện anh có phụ nữ khác bên ngoài, em sẽ lập tức giết anh!"

"Ây..."

Lúc này, Grimm có cảm giác như nhận mệnh, cảm giác như đời này sẽ không yêu thêm nữa....

Đến buổi trưa, hai người Grimm và Rafi mới rời giường. Chuyện này lúc bình thường hằm thật không dám tưởng tượng tới.

Rafi tùy ý tham quan gian phòng và phòng thí nghiệm của Grimm. Cô vuốt gò má của hắn, ôn nhu nói: “Lần này, em biết chỗ ở của anh rồi nhé. Khi nào rảnh rồi em sẽ tìm đến. Không cho chơi trò biến mất nữa đó! Chẳng qua là.....”

Nói đến đây, Rafi ngừng một chút, ngượng ngùng nói: : Mục tiêu chung của chúng ta là trở thành một vụ sư vĩ đại. Ái tình tuy rằng tốt đẹp nhưng chỉ là gia vị của cuộc sống lâu dài, nhưng không nên quá mê muội. Hiện tại, chuyện quan trọng nhất là sống sót trong thí luyện. Em cũng không muốn vừa có người yêu, thì phải đưa tang cho hắn đâu!

Grimm có chút lúng túng, nữ vương Rafi thật sự quá mạnh mẽ, vậy mà nói ra hết lời hắn muốn ngỏ. Hắn phải gật đầu đáp ứng, nói: “Ừ, em cũng vậy!”

"Hừ hừ." Sau một thoáng hôn hít, Rafi rời đi mà không quay đầu lại.

Sau một lát, tâm tình của Grimm bình phục lại. Thật không nghĩ tới, ngày hôm qua, hắn chỉ muốn lập tức tiến hành thí luyện, đi tham gia một lần hội nghị Huyết Phàm liên minh, vậy mà làm ra chuyện này. Hắn nhạy bén phát hiện, trên người đâu đâu cũng có mùi của Rafi lưu lại. Xem ra, người vợ đời này của mình chính là cô ấy rồi.

Say này nếu có cơ hội, mình sẽ dẫn Rafi tới trước mộ lão Hán để bái tế.

Nghĩ như vậy, Grimm đóng cửa phòng lại, tiếp tục bắt đầu nghiên cứu thí nghiệm. Mấy ngày nay, Grimm không chỉ có phát hiện mới với vùng cấm mật mã sinh mệnh, mà hắn còn có thu hoạch ngoài ý muốn ở phương diện phù văn Ma pháp trận trận.

Chuyện vùng cấm mật mã sinh mệnh thì hắn cũng không gấp gáp. Bởi vì, muốn chứng thực phát hiện này thì nhất định cần phải có người sống làm vật thí nghiệm.

Thế nhưng, nếu hãn tiến hành thí nghiệm vụ thuật trên người bình thường, một khi bị phát hiện, lập tức sẽ gánh xú danh là vụ sư hắc ám. Hãn sẽ bị tất cả vụ sư của học viện liên hợp truy nã, lúc nào cũng sẽ bị thợ săn Hắc vụ sư truy sát. Grimm không dám liều lĩnh làm chuyện nguy hiểm như vậy.

Đương nhiên, nếu thí nghiệm trên một tên vụ sư học đồ, không đến nỗi bị hết thấy vụ sư truy sát. Nhưng tên vụ sư học đồ đó nếu có chút vị trí trong học viện cùng một ít bối cảnh, thì tất nhiên hãn cũng sẽ bị truy cứu.

Cho nên, có thể giết một vụ sư nhưng bắt sống một vụ sư làm vật thí nghiệm thì phải cẩn thận coi chừng chuyện bị trả thù. Hiển nhiên, Grimm không có năng lực làm như vậy và cũng không có ý định này.

Thế nhưng, hãn đã nghĩ đến biện pháp giải quyết khác, cũng là cách nhiều vụ sư dùng. Đó là mua một vài tên nô lệ nhân loại ở dị giới từ một số vụ sư cường đại. Những tên nô lệ này cũng không phải là sinh mệnh của thế giới vụ sư. Bởi vậy, bọn hãn sẽ không được quy tắc của thế giới vụ sư bảo vệ.

Nếu là vậy, ngược lại hãn cũng bớt đi rất nhiều phiền phức.

Nếu thí nghiệm vùng cấm mật mã sinh mệnh không cách nào tiếp tục, Grimm chuyển sự quan tâm vào phù văn Ma pháp trận. Ngoại trừ hai mươi sáu cái phù văn cơ bản, phù văn Ma pháp trận khác có sự tồn tại rất hy hữu, muốn có được những phù văn đó thì còn khó hơn việc cải tiến Ma pháp trận tới vạn lần.

Giống như vụ thuật Tử Hồn Hỏa Diễm mà vụ sư Duras nắm giữ, chính là vị vụ sư cấp một trước đây. Ngay cả gã vụ sư cấp hai Mặt Nạ Vô Tướng muốn ứng phó với nó, thì trước tiên cũng cần dùng quái vật bạch tuộc khổng lồ và đông đảo Hải yêu nhằm tiêu hao Ma lực của y; sau đó, gã mới

đi chiếm giữ con tàu. Bởi vậy, có thể thấy được sự uy hiếp của những phù văn huyền này khi nó tạo thành những vụ thuật kỳ dị.

Nghĩ tới đây, trong lòng Grimm nóng lên, ánh mắt hừng hực nhìn về hai đoạn cành cây trên bàn thí nghiệm.

Hai đoạn cành cây này chỉ có một màu đen thui như than củi. Hãn phát hiện chúng trong một quầy hàng ở lầu một Black Tower.

Chủ tiệm nói cành cây này là kết quả sau khi một thân cây bị sấm sét trên trời đánh. Tuy rằng bên trong tồn tại một chút sức mạnh sấm sét, nhưng người chủ tiệm lại không phát hiện ra lợi ích gì. Tuy là vậy, do nó khá kỳ lạ hiếm hoi nên người đó bày ra bán với giá hai Ma pháp thạch.

Lúc đó, hãn chỉ có chút hiếu kỳ đối với hai cành cây này, muốn dùng nó làm vật liệu luyện kim giá rẻ, nên cũng không để ý nhiều.

Nhưng là, lúc trở lại phòng thí nghiệm, cắt ccasi cành cây này ra thì Grimm phát hiện chút dị thường. Lúc cắt ra thì nó có vết cắt quý dị bóng loáng như gương. Sức mạnh sấm sét bên trong cành cây tuy rằng bị đè nén cao độ nhưng ngưng tụ không tan, mang hình dạng vô cùng ổn định.

Lần này, hãn hứng thú, không dùng nó đi luyện kim mà bắt đầu tiến hành nghiên cứu nguyên nhân hình thành loại tính chất sấm sét quái dị đó. Từ việc lấy ra chút ít sức mạnh sấm sét làm thí nghiệm, sau đó dùng luyện kim thuật nấu nó. Thậm chí, hãn chế tạo ra một chút thuốc phụ trợ cho nghiên cứu...

Sau khi lần lượt thất bại, Grimm dự định từ bỏ. Đột nhiên có một ngày, sau khi mình tưởng hãn ngẫu nhiên cảm thấy trước mắt mê man. Hãn phát hiện tựa hồ vết cắt của cành cây xuất hiện một loại phù văn phức tạp mơ hồ.

Trong nháy mắt, phù văn này lại biến mất, suýt nữa hẳn đã nghĩ bản thân nhìn lầm.

Giật mình, trợn tròn mắt nhìn chăm chăm cành cây đó, sau chùng thời gian hai Sa Lậu, hẳn lại như cảm thấy hoa mắt....

Kéo dài mấy ngày, Grimm xác định một chuyện: Phù văn đó chính là phù văn hy hữu mà sách Ma pháp từng đề cập đến. Phát hiện này khiến hẳn vô cùng kinh hi.

Từ trong sách Ma pháp, hẳn biết độ quý giá của những phù văn hy hữu này. Chúng không thể dùng tay để vẽ, điêu khắc hay bất cứ phương thức hình tượng hóa nào để ghi chép, truyền đạt. Mà chúng chỉ có thể truyền thừa thông qua cảm ngộ bằng linh hồn.

Grimm biết mình đã nhận được bảo bối. Sau đó, mỗi ngày hẳn đều quan sát phù văn trong một thời gian cố định, hy vọng nhanh chóng cảm ngộ. Bất quá, đến nay, linh hồn của hẳn không có một điểm nào của phù văn này. Hẳn đoán rằng, nếu muốn linh hồn triệt để lĩnh ngộ phù văn này cần ít nhất mười năm trở lên.

Như vậy, hẳn cần luôn để hai đoạn cành cây này bên người, mỗi khi đến thời gian cố định đều phải lấy ra quan sát.

Đảo mắt, thời gian thấm thoát trôi qua, cuộc thí luyện của tân sinh cũng sắp tới, nó còn được được giới vụ sư học đồ gọi là thí luyện khủng bố Cối Xay Đầm Máu.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 32: Thí Luyện

Quảng trường vẫn như ba năm trước, chỉ có điều Grimm hiện tại phát hiện một chuyện: Ba năm qua, khóa vu sư học đồ này thực sự "Bất ngờ" chết đi không ít người.

"Số vu sư học đồ tham gia thí luyện lần này của học viện Black Tower tổng cộng có 1577 người. Một lát nữa, mỗi người các người sẽ được phân phát địa đồ khu thí luyện. Chỉ cần ai có thể bình an trở về sau khi ở đó một tháng, thì xem như người đó đã hợp lệ vượt qua thí luyện." Trên đài cao, một vị vu sư mang theo ngữ khí khích lệ hô to, chỉ có điều, ẩn ẩn trong giọng nói có mấy phần hưng phấn quái dị.

"Chỉ đơn giản như vậy thôi à! không thể nào?"

"Chuyện gì xảy ra đây? Đợt Cối Xay Đắm Máu này đã xảy ra chuyện gì?"

Ở bên dưới, đông đảo vu sư học đồ nghị luận sôi nổi, bọn họ cảm thấy khó mà tin nổi đối với sự "Đơn giản" của thí luyện.

Một bên khác, Rafi, Grimm, York Rees, York Liana, Bin Johnson, Robin đứng cùng một chỗ. Bin Johnson cau mày nói: "Không có đạo lý a. Tôi mơ hồ nghe nói từ những kia vu sư học đồ khóa trước thế này: Đường như cứ qua mười mấy khóa vu sư học đồ, sẽ có một khóa có chất lượng đặc biệt cao, nhân số hơn nhiều. Tôi vốn tưởng rằng chính là khóa này của chúng ta, vì vậy mà học viện sẽ an bài một cuộc thí luyện khủng bố không

thể tưởng tượng nổi. Thế mà mục tiêu đạt thành trong lần này chỉ là đơn giản sống sót thôi ư?"

Robin bĩu môi, nói: "Hừ, không biết chừng những gã vu sư đó sẽ trực tiếp ném chúng ta vào những địa phương có các quái vật hoành hành. Đến lúc đó xem anh còn nói nó đơn giản nữa không?!"

"Phi phi phi. Mồm miệng xui xẻo! Chuyện đó sao có thể xảy ra được?" Bin Johnson nhanh miệng cắt đứt câu nói của Robin, sợ lời nói của cô ta sẽ ứng nghiệm.

"Tình huống như thế hẳn là không thể có." Grimm lắc lắc đầu, khẳng định nói: "Nếu như thực sự là cái loại địa phương đó, một phần mười vu sư học đồ có thể sống sót trở về là tốt lắm rồi. Dù là ba người kia. . ." Grimm chỉ chỉ về ba người Meteorite Li, Billily Leona, Somme ở phía trước đông đảo vu sư học đồ, mà nói: "Chính là ba người kia cũng không dám chắc chắn chính mình sẽ còn sống."

York Rees nói: "Địa đồ đã phát xuống đến bên kia rồi kìa, chúng ta nhìn địa đồ là sẽ biết thôi!"

Xôn xao. . .

Phàm là bản đồ phát đến nơi nào, toàn bộ người nơi đó đều xôn xao, tựa hồ phát hiện việc gì đó khó mà tin nổi.

Sau khi vừa tiếp xúc được địa đồ, Grimm còn chưa kịp xem, thì đã thấy mực nước (bản đồ dùng mực để vẽ) dùng một phương thức thần bí học nào đó tạo thành cái dây xích, rồi nó xuyên qua thời không trực tiếp khắc ấn lên trán của hắn. Sau đó, trên trán hắn lập tức hiện ra một cái đồ án (có hình dạng) dây xích màu đen.

Nhúu nhúu mày, Grimm không để ý đến cái đồ án này, trực tiếp nhìn về phía bản đồ trong tay. Nhưng mà, sau khi nhìn mấy lần, thì hắn cũng như

người khác, đồng dạng hít vào một ngụm khí lạnh, ồ lên một cái.

Một, một khu vực không người có bề dài rộng khoảng ba trăm ngàn mét ở rừng cây gai được khoanh vùng (vạch, phân chia ra) để làm sân thí luyện. Bốn phía sân đều có kết giới, trong thời gian quy định không được thoát ly kết giới, nếu tự ý rời đi thì sẽ bị vu sư ra tay đánh chết.

Hai, thành phần tham gia thí luyện lần này là hết thầy lớp tân sinh vu sư học đồ của tất cả vu sư học viện thuộc khu mười hai Thất Hoàn Thánh tháp. Vu sư học viện tham gia gồm: Vu sư học viện Black Tower, Mê Bàn, Âm Cảnh, Cốt Hải Chung Lôu, Quang Âm Sa Lộ, Tượng Nha pháo đài.

Ba, bên trong sân thí luyện sắp xếp ba lần mở bí cảnh không cùng thời gian. Lần thứ nhất mở bí cảnh vào ngày bắt đầu thí luyện, tổng cộng có một trăm nơi ẩn giấu Ma đạo vu khí vu sư học đồ cao cấp; mười ngày sau bí cảnh mở ra lần thứ hai, tổng cộng có mười nơi giấu Ma đạo vu khí mang tính tiêu hao (dùng nhiều nhanh mất tác dụng) có uy lực cực lớn; sau hai mươi ngày thì bí cảnh lại được mở, nhưng chỉ có một chỗ cất giấu bút ký vu sư và thuốc quý giá làm tăng cường tinh thần lực cho vu sư học đồ.

Bốn, đánh giết vu sư học đồ khác, ấn ký trên trán sẽ tự động hấp thu ấn ký đối phương. Sau khi thí luyện kết thúc, cứ thêm một cái ấn ký, thì người đó liền có thể ở học viện thu được thêm năm trăm Ma pháp thạch.

Chẳng trách Grimm ồ lên. Mặc dù nói vu sư học viện căn bản không ép buộc bất kỳ vu sư học đồ nào chém giết lẫn nhau, thế nhưng tất cả điều kiện trên bản đồ, điều nào cũng nói cho vu sư học đồ rằng: Chỉ có không ngừng bên trong chém giết, mới có thể không ngừng tăng thực lực lên, mới có thể giữ mình an toàn, có thể giúp bản thân yên ổn hoàn thành thí luyện!

Chỉ là, trên lý thuyết vẫn có hai cách để thông qua thí luyện.

Cách thứ nhất chính là ẩn núp một tháng, mãi đến tận khi hết thời gian rồi trở lại học viện, trong chuyện này cần mấy phần vận may.

Cách thứ hai, tự nhiên chính là không ngừng tranh cướp bảo vật bên trong bí cảnh, khiến thực lực bản thân không ngừng mạnh mẽ, trưởng thành lên, đến mức độ bản thân mình truy sát người khác mà người khác không dám trêu chọc mình.

"Năm trăm Ma pháp thạch! Điều này sẽ làm cho rất nhiều vu sư học đồ điên cuồng!"

Grimm căn bản không chút do dự nào, dựa vào hai thứ là tinh thần lực mạnh mẽ và lượng lớn Ma đạo vu khí quý giá gộp lại thành thực lực, trừ phi là những kẻ tương tự như Meteorite Li, Billily Leona, Somme, bằng không thì những kẻ khác rất khó tạo thành uy hiếp với Grimm. Bởi bản thân ba người đó có thiên phú hiếm thấy, hơn nữa vừa vào học viện thì lập tức được vu sư cấp hai dốc sức bồi dưỡng thành thiên tài vu sư học đồ.

Đương nhiên, đây chỉ là chỉ khi bí cảnh mở trong hai mươi ngày đầu. Sau thời gian hai mươi ngày, khi vu sư học đồ thu được những Ma đạo vu khí mang tính tiêu hao có uy lực cực lớn kia, vậy thì khác rồi.

"Ta X, đây là muốn bức chúng ta đi vào tử lộ a!" Bin Johnson bi ai, chửi rủa.

York Rees cười gằn: "Khà khà hắc hắc, ta đã sớm khát vọng có cơ hội một lần chiến đấu chém giết như thế giống như lúc còn ở trên tàu biển. Ba năm qua chúng ta ngày đêm liêu mạng tăng lên thực lực của chính mình, không phải vì thời khắc thí luyện này sao? Khác nhau chính là, chúng ta đã từng nhỏ yếu, chỉ có thể dựa vào Rafi bảo vệ, còn hiện tại thì chúng ta. . ."

Mọi người nhìn về Rafi. Hôm nay, Rafi mặc áo choàng xẻ tà bó sát người lộ ra cái chân dài trắng nõn, tuy rằng bị áo choàng che lấp, nhưng vẫn không che giấu nổi bộ ngực lớn ở bên trong. Đôi mắt của cô ác liệt nhìn chăm chú vào địa đồ, một luồng khí thế không cho nghi ngờ, khí chất nữ vương không thể xâm phạm tràn ngập ra xung quanh.

Sau khi suy nghĩ một lát, với khuôn mặt bình tĩnh, Rafi nhìn mọi người nói: "Theo ta suy đoán, lúc tiến vào sân thí luyện thì hẳn là chúng ta sẽ bị tùy cơ truyền tống. Sáu người chúng ta, York Liana, Bin Johnson và . . ." Sau khi liếc mắt nhìn Grimm, Rafi nói tiếp: "Còn có Grimm, năng lực chiến đấu của ba người cũng không phải là vu thuật, cho nên vào ngày thứ nhất, ba người nên tận lực bảo vệ tốt bản thân, rời xa bí cảnh. Ba người khác thì dùng hết toàn lực tranh thủ chiếm được Ma đạo vu khí trong bí cảnh. Sau đó, tiểu đội chúng ta sẽ tụ họp lại, một là phòng ngừa giết chóc hỗn loạn, hai là chuẩn bị cho lần mở bí cảnh thứ hai."

"À, biết rồi !" Mọi người bọn hắn đã quen Rafi sắp xếp, nên không có vấn đề.

Grimm thấp giọng nói: "Ây. . . Kỳ thực ta có không ít chuẩn bị, có niềm tin chắc chắn đoạt được Ma đạo vu khí."

"Người. . ." Rafi nhìn Grimm một chút, trong lòng cô căn bản cho rằng một người nửa năm trước mới trở thành vu sư học đồ như hắn thì không có năng lực gì. Thế nhưng vì cân nhắc đến lòng tự ái của hắn, cô chung quy không nói thêm, quay về mấy người khác, nói: "Hừm. Vừa rồi, Huyết Phàm liên minh yêu cầu mười ba cái trưởng lão tập hợp, (Somme gia nhập sau, trở thành trưởng lão) hẳn là thương thảo sự tình lần mở bí cảnh cuối cùng, ta phải rời đi một lát đây."

Nhưng mà, vừa mới đi hai bước, Rafi dừng một chút. Sau đó, mọi người trợn mắt há hốc mồm, cằm cũng sắp rơi trên mặt đất, vẻ mặt đại ra. Bởi vì sau khi cô nàng này xoay người, thì lập tức ôm lấy Grimm rồi mạnh mẽ hôn hắn cuồng nhiệt.

Trước mặt mọi người bị cường hôn, đặc biệt là bạn bè của mình đều ở đây, Grimm hầu như hãi hùng khiếp vía đến muốn điên lên, con mắt trợn trừng thật lớn. Nữ vương bệ hạ có mạnh mẽ quá rồi không? Hoặc là nói,

bản thân hẳn là một kẻ bình dân, thực sự không hiểu ái tình và lãng mạn là gì?

"Cẩn thận, đừng có chết!" Rafi kín đáo đút vào tay hẳn một cái khuyên tai cao cấp, rồi rời đi không quay đầu lại.

Cho đến lúc này, mọi người mới phục hồi tinh thần lại, bao quanh vây kín Grimm, với vẻ mặt nhìn chòng chọc như sói ác nhìn thấy cừu non, kêu lớn:

"Oa. . . Grimm, cậu phải lập tức giải thích rõ ràng cho chúng ta, đến cùng là chuyện gì xảy ra, có phải cậu với Rafi. . ." Bin Johnson là người đầu tiên nháy ra, trên mặt hiện đầy vẻ hưng phấn, như cái mông con khi mà Grimm đã từng giải phẫu.

Hắn vội vàng biện bạch: "Không có, không có. Tôi với Rafi không phát sinh cái gì cả!"

"không phát sinh cái gì? Vậy là cái gì cũng đã phát sinh hết rồi! Hặc hặc, Grimm, không cần dùng lối nói dối kém cỏi như thế để che giấu. Thân là đàn ông, tôi cũng hiểu mà!" Bin Johnson vỗ vỗ Grimm vai, cười lên ha ha.

Robin đập mạnh lên chân Bin Johnson một cái, sắc mặt đỏ chót nói: "Anh thì biết cái gì?"

"A. . . Anh sai rồi. Lão bà đại nhân, nhẹ chút, nhẹ chút, nếu bị thương thì thí luyện sẽ không chạy nổi...!" Bin Johnson kêu lên.

Một bên khác, sau khi giật mình thật lâu, York Rees mới lẩm bẫm một câu: "Quá tốt rồi, quá tốt rồi. Độc Thiệt nữ vương rốt cục có tình nhân. Đây thực sự là một may mắn lớn của Huyết Phàm liên minh a. . .!"

Nửa bên khuôn mặt không bị che khuất của York Liana đã ửng đỏ. Ở tuổi của cô, chính là lúc mong ước về tình yêu. Lúc nhìn thấy tình cảnh trên, tự nhiên cũng có chút ước mong một nửa của mình sẽ đến. York Liana đi tới bên người Grimm, khước miệng mang theo độ cong mê người, nói: "Grimm ca ca, đưa khuyên tai mà Rafi tỷ tỷ trao cho ca ra đây, mọi người giúp ca đeo vào."

Trong hoàn cảnh Grimm không thể kháng cự lời yêu cầu ấy, York Liana nhẹ nhàng đeo khuyên tai vào tai trái của hắn, phối thành một đôi với khuyên tai Vĩnh Hằng ở tai phải.

"Grimm ca ca, cái khuyên tai này gọi Mạn Chi Tâm (Man's Heart). Lúc Rafi tỷ tỷ ở trên tàu chính là dựa vào cái khuyên tai này mà thi triển Đăng Mạn thuật." York Liana giải thích.

Grimm cười khổ một cái. Ở trong mắt Rafi, chính mình vẫn là tên nhóc cần nàng bảo vệ như trước. Mặc dù hắn có hơi muốn thể hiện mình cũng không phải kẻ yếu đuối cần người khác bảo vệ, thế nhưng cái cảm giác được người khác yêu thương quan tâm này thật ấm áp, khiến hắn vui sướng lạ kỳ .

"Chuyện này. . . Đây chính là cảm giác luyến ái ư?"

Sau thời gian khoảng nửa Sa Lộ, dưới sự chỉ dẫn của hơn mười vị vu sư, từng người từng người vu sư học đồ đi tới một cái thiên bình* rộng lớn.

(*) Khoảng đất (hoặc sân) bằng phẳng hình thành từ tự nhiên

Ở đầu bên kia của thiên bình, lượng lớn Ma pháp thạch biến thành những tảng đá màu xám không đáng chú ý, mà phía bên này thì vu sư học đồ dồn dập mê man đi vào. Không gian dường như bị một sức mạnh nào đó làm uốn cong vặn vẹo, trong chớp mắt, bọn họ biến mất không còn tăm hơi.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 33: Giết Chóc

Trên thiên bình, khuôn mặt đeo Mặt Nạ, trong cảm giác thân thể bị nén ép giống như bị kéo thành mì sợi, Grimm cảm thấy hoa mắt rồi hần xuất hiện ở một địa phương xa lạ.

Ọc. . .

Bản năng muốn nôn mửa, đối với loại vụ sự không có vụ thuật huyết thống về tăng cường thể chất như hần mà nói, thì loại Truyền Tống này quả thật có một ít gánh nặng. Chẳng qua là, cho dù đầu vầng mắt hoa, nhưng hần vẫn không có thả lỏng cảnh giác, mơ hồ liếc nhìn về hai kẻ địch đang đứng cách mười mấy mét ở phía trước.

"Hai người này có ấn ký. . ."

Ấn ký trên trán hai người này, một cái là của học viện Mê Bàn, một cái là của Tượng Nha Pháo Đài, đều không phải của học viện Black Tower. Bất quá nói đi cũng phải nói lại, cho dù họ là người của Black Tower, thì lúc này cũng là kẻ địch của hần thôi. Nếu hai người này là thành viên của Huyết Phàm liên minh, thì may ra mới có một ít khả năng kết minh.

Hiện tại Grimm đeo Mặt Nạ, ấn ký trên trán hoàn toàn bị che lấp, cho nên hai người phía đối lập căn bản không nhìn thấy ấn ký trên trán hần.

Nhưng, hiện giờ vấn đề ấn ký trên trán đã không trọng yếu, trọng yếu chính là hần đang đứng ở trong trạng thái tuyệt đối hư nhược (Vô cùng suy yếu)!

Hầu như không do dự chút nào, hai tên vu sư học đồ đối địch vốn đang đứng lập tức dồn dập ra tay với Grimm. Một người trong đó ngâm xướng thần chú, trong nháy mắt một đường Phong nhận* mỏng manh trong suốt quét về phía hắn; còn người kia thì lại khoát tay một cái, một cây Băng trùy** phá không phóng tới.

(*) Lưỡi đao gió hình thành từ Phong nguyên tố

(**) Băng có hình dùi nhọn

Phốc, phốc hai tiếng vang lên. Trước người hắn có một lồng phòng hộ trong suốt ung dung đỡ Phong Nhận và Băng trùy, thậm chí ngay cả một chút gợn sóng cũng không xuất hiện.

"Công kích gì mà ngay cả hai mươi độ năng lượng cũng chưa đạt tới, thực sự là quá yếu. . ." Cố nén buồn nôn, Grimm lẩm bẩm một câu, công kích của hai người này trực tiếp bị cái lồng phòng ngự từ Mặt Nạ ngăn trở, thậm chí hắn không cần tiêu hao Ma lực.

Không tới, cũng là điều bình thường.

Khóa tân sinh vu sư học đồ này chỉ mới nhập học ba năm thôi, chỉ minh tưởng được có ba năm, phần lớn vu sư học đồ có tinh thần lực đều chỉ trong khoảng 10~17 mà thôi (Đây là nói về những người có Ma pháp trận nguyên tố tăng cường tinh thần lực cấp thấp, còn chưa kể đến những kẻ có tinh thần lực không tới 10 thông qua hồi lộ mới vào được học viện). Cũng có một số vu sư học đồ trời sinh đã có tinh thần lực cao, hơn nữa tư chất minh tưởng cũng tốt, nhưng cũng rất ít người có tinh thần lực có thể đạt đến 20; còn loại người có tinh thần lực 24 như Grimm, (hoặc hơn một hai điểm) thì toàn bộ trong sân thí luyện chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mà Ma lực thôi phát từ tinh thần lực 10~17, cho dù đã trải qua Ma pháp trận nguyên tố gia trì, cường độ năng lượng có thể bạo phát bất quá

cũng chỉ dao động trong khoảng 13~22 thôi. Rõ ràng tinh thần lực của hai người này cũng không cao.

Lúc này, hai tên vu sư học đồ này trợn to hai mắt, vẻ mặt ngơ ngác nhìn Grimm. Cái bộ dáng đó, quả thực như đang nhìn một con quái vật.

Trong đó, tóc gáy của tên vu sư học đồ sử dụng Phong nhận dựng đứng lên, hầu như không chút nghĩ ngợi y lập tức chạy trốn, thậm chí vừa chạy vừa dùng vu thuật gia trì để tăng tốc độ. Còn tên vu sư học đồ khác hiển nhiên phản ứng chậm hơn một chút, trong lúc Grimm cười gằn tàn khốc, một con Hỏa Điều linh hoạt bay lượn phóng về phía y.

"Không!"

Tên vu sư học đồ này chỉ kịp tuyệt vọng kêu lớn một tiếng, sau đó y lập tức bị Hỏa Điều thiêu đốt thành một hỏa nhân.

Thậm chí bởi vì Hỏa Điều có độ năng lượng công kích quá cao, thời điểm công kích mạnh nhất có khi miễn cưỡng lên đến 60 độ! Tên vu sư học đồ này không có quá nhiều giấy dựa liền biến thành tro tàn. Cùng lúc đó, ấn ký dây xích trên trán Grimm tựa hồ càng rõ ràng thêm một chút.

Ọc ọc. . .

Không có ai quấy rối, mãi đến lúc phun hết những thứ chua loét trong dạ dày ra ngoài, cuối cùng cũng xem như hãn khôi phục như bình thường.

"Hô. . . Có lẽ sau này nhất định phải nghiên cứu một chút về vu thuật tăng cường thể chất. Vu thuật huyết thống, tuy rằng hiệu quả nhanh thấy, nhưng sẽ có một số tác dụng phụ, bất lợi cho vu sư tập trung trí tuệ, hình thái thân thể còn phát sinh một số biến hóa, như vậy Cơ Giới thuật, Luyện Dược thuật. . . Ân, vu thuật Thổ, Mộc nguyên tố cũng có thể tăng cường thể chất một chút. Đúng rồi, nghiên cứu về vùng cấm sinh mệnh mật mã cũng có thể đột phá."

Tự lẫm bẫm một lúc, Grimm cũng không gấp gáp tra xét xung quanh, trái lại lấy ra Thủy Tinh Cầu ngay tại chỗ để thử liên hệ với mấy người trong nhóm bọn hăn.

Sân thí luyện có đường chính khoảng chừng hơn 300 ngàn mét. Lấy trình độ tinh thần lực của vu sư học đồ, bên trong 10 ngàn mét thì bọn hăn có thể câu thông trao đổi bình thường. Nếu khoảng cách quá xa, thì cũng có thể đơn giản câu thông nhưng lại mang theo tiếng ồn (Bị rè), thậm chí nếu cách quá xa nhau thì chỉ có thể mơ hồ cảm ứng phương vị hoặc đến mức cái gì cũng không cảm ứng được.

Liên tục thất bại, hiển nhiên mấy người trong nhóm bọn hăn đều không ở phụ cận.

Lắc lắc đầu, Grimm cũng không ôm hy vọng quá lớn, sau khi thu hồi Thủy Tinh Cầu thì hăn nhìn địa đồ một lát. Xung quanh không có vật tham chiếu quá rõ ràng, nên hăn liền lựa chọn tùy ý đi về một hướng.

Ô...ô...n...g. . .

Vì chưa từng tới rừng cây gai, nên Grimm hoàn toàn không biết một ít thường thức khi đi vào đây. Mà bây giờ, hăn liền đi vào nơi bị xưng là địa bàn của loài ong Sát Nhân(ong giết người). Chỉ thấy, có mấy trăm con ong to bằng nắm tay che ngợp bầu trời kéo tới hăn.

"Hả?"

Grimm cũng ý thức được sai lầm của mình, kẻ địch trong rừng cây gai không chỉ là vu sư học đồ, mà còn có những sinh vật nguy hiểm như bọn này. Bọn chúng đồng dạng cũng là thợ săn đoạt mệnh vu sư học đồ! Chẳng qua là. . .

Lồng phòng ngự trước người Grimm nổi lên chi chít sóng gợn như hạt mưa rơi vào nước, tuy nhìn có vẻ nhiều, nhưng Ma lực mà hăn tiêu hao chỉ

từng điếm từng điếm nhỏ mà thôi. Bởi vì những con ong Sát Nhân này có cường độ công kích căn bản không tới hai mươi độ, chỉ có điều bởi vì số lượng quá nhiều mới khiến Mặt Nạ không kịp bổ sung năng lượng từ tự nhiên thôi.

Xưa nay vụ sư đều là dạng người lợi dụng trí tuệ để chiến đấu với sinh vật, dùng bạo lực để giải quyết những động vật đó không phải là vụ sư, trừ phi người vụ sư đó có thực lực đã tới trình độ nghiền ép, bằng không hành động đó thực là ngu xuẩn.

Từ trong tay áo, Grimm lấy ra một cái bình nhỏ, sau khi che mũi hắt nhẹ nhàng mở cái nắp bình, lập tức một luồng mùi quái dị tràn ngập trong không khí. Loại mùi này không thể nói là thơm cũng không thể nói là thối, nếu nhất định phải ví dụ, thì chính là mùi chao quái dị hỗn hợp từ một ít cây hương thung, sữa bò, nước chanh đi.

Theo việc loại mùi quái dị này toả ra quanh người Grimm, ngay tức khắc những con ong Sát Nhân kia vốn đang hung hăng công kích dường như cảm nhận được thứ đồ buồn nôn nào đó, dồn dập ghét bỏ rời xa hẳn.

Hắn bịt mũi, tựa hồ trong lúc vô tình nhìn xa xa vào một bụi rậm nào đó. Gần như cùng lúc đó, bóng người ẩn núp trong bụi cỏ nhanh chóng chạy đi. Đùa gì thế, người đó tận mắt nhìn thấy Grimm bị mấy trăm con ong Sát Nhân công kích mà lông tóc không tổn hại chút nào, có thể nói loại người như quái vật này khiến kẻ địch như y hoàn toàn tuyệt vọng!

"Hừ, nhìn trộm lâu như vậy rồi, muốn đi là đi sao?"

Với Grimm mà nói, trước khi bí cảnh thứ hai mở ra, vụ sư học đồ bình thường hiện thân trước mặt hắn cũng chỉ là đưa tới năm trăm khối Ma thạch thôi. Tâm tính đã trải qua mài giũa khủng bố trên tàu biển, đối với hắn thì lòng thương cảm đã sớm trở thành đồ vật cấp truyền thuyết (gần như

không tồn tại), giống như lời Rafi từng nói: Hung dữ, lạnh lẽo, tà ác mới là bản chất vụ sư.

Grimm dùng một tay chỉ về phía bóng người đang chạy trốn, dưới chân người đó tức thì bị một sợi dây leo xuất hiện và quấn quanh chân y. Điều này là do Grimm dùng khuyên tai Mạn Chi Tâm mà Rafi đưa cho để thi triển vụ thuật.

"Hừ! Chỉ dùng cái vụ thuật cấp thấp như vậy mà muốn bắt ta lại ư?"

Người chạy trốn đó hừ lạnh một tiếng, bộ phận thân thể chợt bắt đầu biến hình, trong nháy mắt hai chân y đã biến thành một đôi móng bò, lập tức tránh thoát những dây leo vừa thoáng quấn quanh kia.

"Đẳng cấp vụ khí quá thấp sao? Vụ thuật huyết thống, Hừ!"

Thừa dịp thời gian đối phương tránh thoát khỏi dây leo, Grimm đuổi theo, trên đầu ngón tay hẳn có một Hỏa Cầu đang cháy hừng hực, sau đó hẳn chỉ tay về bóng người đã tiến vào tầm bắn: "Chết đi!" Lập tức, một con hỏa điều linh hoạt bay vụt về phía đối phương.

"Không thể nào! Ba động mạnh như thế!"

Người đó vậy mà không yếu như hai tên vụ sư học đồ mà Grimm gặp phải trước đây, có lẽ y phải mạnh hơn không ít. Người đó quyết định thật nhanh, không biết y thi triển vụ thuật gì, “Phốc” một tiếng trầm đục vang lên. Sau đó thân thể y hóa thành một vũng máu, như mũi tên rời cung phóng nhanh về phương xa, thoát đi.

Ầm!

Sóng lửa qua đi, Grimm mang về mặt hơi chút âm trầm đi tới.

Nhưng mà, tựa hồ hẫng lại đột nhiên phát hiện gì đó, dùng ngón tay thấm một ít máu tươi từ trên mặt đất, cười lạnh nói: "Vậy mà lưu lại mật mã thân thể. Tuy rằng mình chỉ biết một số vụ thuật nguyên rửa đơn giản, như vậy thì, liền nhìn xem người có nuôi dưỡng Phối Hợp trùng hay không đi?!"

Nghĩ như vậy, Grimm liền niệm lên thần chú huyền diệu, máu trên đầu ngón tay chợt bắt đầu bốc lên sương mù màu đỏ, một khuôn mặt kêu rên thảm thiết như phù dung chớm nở hiện ra trên không trung. Đồng thời, hẫng lấy ra một ít tài liệu vụ thuật thần bí bày trên đất, mơ hồ tổ hợp thành một cái tế đàn đơn sơ, chính giữa tế đàn đặt một người rơm nho nhỏ.

...

Ở phương xa, người vụ sư chạy trốn suy yếu cẩn thận nhìn phía sau một chút, sau khi xác thực không có ai đuổi theo, không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Y lẩm bẫm nói: "Thật con mẹ nó đen, vừa tới sân thí luyện liền gặp phải một tên quái vật như thế rồi. Mẹ kiếp, cũng không biết hẫng thuộc học viện nào, có phải là đối thủ của mấy tên quái vật được xem trọng trong học viện của mình hay không nữa?!"

Ngay lúc y còn đang lẩm bẫm, đột nhiên, người đó chỉ cảm thấy thân thể lạnh lẽo, con mắt đột nhiên không nhìn thấy gì, tương tự như bị mù vậy.

Người này tuyệt vọng nói: "Nguy rồi, vụ thuật nguyên rửa, Trí Mạnh (Gây mù lòà) sao?"

Vì bị mù, người đó căn bản không biết nên chạy về phương hướng nào, y thất kinh.

Sau thời gian một chén trà nhỏ, Grimm thông qua Cải Tạo Khứu Giác theo dõi tìm tới nơi này, nhìn người đó đã bị đốt thành tro, hẫng cười lạnh nói: "Ngay cả Phối Hợp trùng cũng không thêm bồi dưỡng, vậy mà lại đi

học tập loại vu thuật thoát thân nhưng lưu lại mật mã thân thể kia. Thật là ngu xuẩn!"

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 34: Săn Thú

Bale Rod, người đứng thứ chín trong bảng Mười đại cao thủ giới vu sư học đồ thuộc Học viện vu sư Âm Cảnh tham gia lần thí luyện này.

Tuy rằng trong mắt người khác, Bale Rod vẫn luôn duy trì hình tượng khiêm tốn, cơ trí..., nhưng không ai biết rằng trong lòng hắn ta lại chứa đầy sự kiêu ngạo đến mức gần như dị dạng. Bởi vì Bale Rod tin rằng, chỉ cần đủ thời gian, thì hắn ta có thể siêu việt bất luận vu sư học đồ nào, cũng vì hắn ta từ trước đến giờ vẫn luôn là loại người như vậy! Từ một tân sinh không đáng chú ý không có tiếng tăm gì, từng bước từng bước tiến lên, Bale Rod siêu việt bằng hữu bên cạnh, vượt qua những người được gọi là cao thủ, thậm chí đến cuối cùng hắn ta đã trở thành một nhân vật phong vân trong bảng Mười đại cao thủ.

Hết thảy những điều đó, đều đã đúc thành “Khuôn tiền vốn” khiến Bale Rod cực kỳ tự kiêu. Ấn đằng sau bộ dáng nhìn như khiêm tốn, ánh mắt cơ trí... kia, đều là sự kiêu ngạo như kẻ ngự trị trên cao nhìn xuống dưới.

Thậm chí, dù là những vu sư học đồ xếp hạng trước hắn trong cái được gọi là bảng Mười đại cao thủ, nếu không phải vì thời gian quá ít, hắn ta nhất định đã có thể vượt qua bọn họ. Bale Rod tin chắc ngày đó sẽ đến.

"Đúng! Phải như vậy chứ! Chính là cơ hội lần này!"

Tại đường trường, sau khi vụ sư Học viện Âm Cảnh tuyên bố quy tắc thí luyện, trong sự run rẩy sợ hãi của phần đông vụ sư học đồ, trong lòng Bale Rod thực sự lại hưng phấn đến mức run rẩy, thậm chí hắn ta phải cố nén xúc động muốn cười lớn. Vì cố nén cảm xúc của mình, ở trong mắt một ít người thì bộ dáng cúi đầu, thân thể không nhận được run rẩy của hắn ta lại giống như là đang sợ hãi vậy.

Bình thường, muốn kiếm được mấy chục khối Ma thạch đều phải dốc toàn lực làm việc cả tháng trời! Nhưng trong lần thí luyện này, chỉ cần giết chết một vụ sư học đồ, là đã có được năm trăm Ma thạch.

Thí luyện như vậy, quả thực chính là Thiên Đường mỹ diệu mới đúng nha!

"Đúng rồi, chỉ cần đánh chết mười tên vụ sư học đồ ngu ngốc kia, là mình đã có được đến năm ngàn Ma thạch. Nếu giết hai mươi tên, chính là một vạn! Nếu giết càng nhiều thì..."

Bale Rod hưng phấn đến độ hai mắt đỏ bừng. Chỉ cần thí luyện kết thúc, cái thứ gọi là Mười đại cao thủ chẳng qua chỉ là mây bay mà thôi!

"Mục tiêu của ta, chỉ có Thánh tháp!" Bale Rod lạnh lùng tự nhủ trong lòng.

Trong Bí cảnh thí luyện.

Dọc theo đường đi, hắn ta cơ hồ lâm vào trạng thái điên cuồng.

"Ha ha, tên thứ tư, hai ngàn Ma thạch, chuyện này quả thực quá đơn giản! Hai ngàn Ma thạch cứ dễ dàng tới tay như vậy, chỉ cần trở lại học viện, hai ngàn Ma thạch cũng đủ mua những đồ vật mà mình muốn có kia rồi. Đến lúc có được mấy thứ kia, hừ hừ, mười tên cao thủ khác bất quá đều chỉ là con sâu cái kiến bị đạp dưới lòng bàn chân mình thôi ! Ha ha ha... Không, mới chỉ có hai ngàn Ma thạch, còn xa xa không đủ, chỉ cần giết

thêm một tên nữa, là lại có thêm năm trăm Ma thạch nữa. Ta còn muốn nhiều Ma thạch hơn a!"

Hung hăng rút móng vuốt màu máu từ trong lồng ngực của một tên vụ sư học đồ xấu số ra, hắn ta mang biểu tình điên cuồng nhằm phía phương xa mà lao đi, đi "Săn" những "Con thú" nhỏ yếu kia.

Sau nữa Sa Lộ, Bale Rod oán hận nói:"Cái ấn ký đáng hận này, càng giết nhiều người thì cái ấn ký này sẽ tàn nát ra tín hiệu dao động càng ngày càng mạnh, làm cho những tên nhát như chuột kia khi cảm nhận được thì liền trực tiếp bỏ chạy ngay! Thật đáng hận mà!"

Bale Rod mắng mỏ.

Đột nhiên hắn ta dừng bước lại, giống như mơ hồ cảm ứng được cái gì đó.

"Đây là... Mùi máu tươi và có cả ba động từ ấn ký! Đúng rồi, đây là sự cảm ứng từ ấn ký! Ha ha, ở ngay phụ cận, con mèo nhỏ đáng thương, ta bắt được người rồi!" Bale Rod ngông cuồng cười lớn. Trên thân thể của hắn ta, không chỉ riêng bàn tay biến thành một đôi móng vuốt dữ tợn, mà làn da cũng mọc ra đầy vảy màu tím đen, có một dòng chất lỏng màu đen ần ần bao trùm, dường như nó chứa độc tính rất mạnh. Toàn bộ thân thể hắn ta mạnh mẽ như con báo hoang đi săn mồi.

"Ồ ha ha. Con mèo nhỏ của ta, ta tới đây..." Từ trong rừng cây nhảy ra, Bale Rod đột nhiên quý dị ngừng lại, ngơ ngác nhìn cảnh tượng làm người ta khiếp sợ ở trước mắt. Trong cổ họng rớt cuộc không phát nổi bất luận thanh âm nào nữa.

Một màn trước mắt quả thực khiến người ta chấn kinh mà! Thậm chí ngay cả Bale Rod đã lâm vào (trạng thái) điên cuồng cũng phải thanh tỉnh lại trong nháy mắt!

Trong một khoảng sân rộng trước mặt, cả tảng lớn mặt cỏ và cây cối đã bị vu thuật phá hủy, khắp nơi là những dấu vết của hố sâu gồ ghề lồi lõm, mùi máu tươi nồng đậm tràn ngập khắp không gian, một ít phần còn lại của tay chân cụt bị cháy đen tùy ý rơi rụng, dường như thân thể trước đó đã bị một lực lượng mạnh mẽ nào đó làm cho nổ tung thành như vậy.

Hình ảnh khủng bố như thế, nơi này chắc chắn đã xảy ra một hồi ác chiến giữa hai mươi vu sư học đồ trở lên, mới có thể tạo thành tình cảnh như hiện tại!

Đúng vào lúc này, toàn bộ trên sân, chỉ còn lại một người đang đứng thờ đốc và đưa lưng về phía hắn ta, mang bộ dáng mệt mỏi vì tiêu hao Ma lực quá nhiều.

Ừng ực...

Bale Rod kìm lòng không được nuốt xuống một ngụm nước miếng, một giọt mồ hôi lạnh bất giác tuôn ra trên trán.

Trong cảm ứng từ ẩn ký trên trán, Bale Rod chỉ cảm thấy ở trước mặt có một cái quang cầu (khối sáng hình tròn) chói lóa rất lớn, nó không kiêng nể gì mà chiếu xạ ánh sáng ra bốn phương tám hướng, giống như thái dương hùng hực thiêu đốt trên bầu trời, khiến người khác vô phương nhìn thẳng vào, thậm chí hắn ta còn sinh ra cảm giác nếu nhìn quá lâu sẽ gây mù cả hai mắt. Mà nếu so sánh với đối phương, thì cái ẩn ký trên trán hắn ta chỉ giống như ánh sáng của một con đom đóm nhỏ bé đáng thương, dưới ánh mặt trời nó chỉ có thể miễn cưỡng duy trì sự tồn tại của bản thân nó mà thôi.

"Cái này... Rốt cuộc hắn đã giết bao nhiêu vu sư học đồ, thì ẩn ký mới có thể biến thành khủng bố như vậy a!?" Bale Rod hít vào một hơi khí lạnh, trong nháy mắt ý thức trở nên vô cùng sáng suốt.

Giờ khắc này, hẳn ta hoàn toàn quên mất mục đích của bản thân khi đến đây, mà chỉ nghĩ cách rời đi cái địa phương như địa ngục này. Bởi vì kẻ trước mắt đây, là người mà hẳn ta căn bản không thể đối phó nổi!

Người như vậy đã hoàn toàn vượt qua phạm trù cái gọi là mười đại cao thủ! Không, đây đâu phải là người nữa, mà là quái vật mới đúng nha!

Bỗng nhiên, cái người đang thờ dốc đưa lưng về phía Bale Rod chậm rãi xoay người lại, một khuôn mặt đeo mặt nạ trắng xuất hiện trong tầm nhìn của hẳn ta.

Đồng tử co rút lại, hẳn ta không chút do dự lập tức lui lại phía sau rồi phóng nhanh rời đi. Hiện tại, hẳn ta hoàn toàn không có bất luận suy nghĩ tích góp ấn ký nào nữa cả.

Mà người làm cho Bale Rod sợ hãi, chính là Grimm.

Cũng phải kể lại rằng, lúc mới bắt đầu, theo một đường giết chóc, thẳng đến sau khi giết chết tên vu sư học đồ thứ sáu, thì ấn ký trên trán Grimm đã bắt đầu tản mát ra dao động kinh người.

Bởi vì tên vu sư học đồ thứ sáu bị hẳn giết là một cường giả, bản thân y cũng đã giết bốn người, kể từ đó, dao động ấn ký trên trán Grimm tích góp bằng với ấn ký của mười tên vu sư học đồ cộng lại. Điều này dẫn đến, ấn ký của hẳn lập tức phát ra dao động mãnh liệt, giống như một ngọn lửa trong bóng tối, cứ đi đến đâu là vu sư học đồ ở đó đều nhanh tránh xa. Vì thế mà Grimm căn bản không có biện pháp tiếp tục đi "Săn thú" được nữa.

Sau đó, trừ bỏ một tên vu sư học đồ rất mạnh sau khi đối chiến với Grimm đã tháo chạy, còn lại căn bản là hẳn không có đụng độ bất luận kẻ nào khác, hẳn thậm chí đã tính toán từ bỏ phương pháp thu Ma thạch này, mà ở ngay tại chỗ chờ đợi bí cảnh mở ra.

Thế nhưng ở đời ai biết được chữ "Ngờ". Ngay sau khi Grimm từ bỏ việc "Săn thú", thì lại có bốn tên vu sư học đồ có ấn ký đều tản mát ra dao động không yếu liên thủ tìm tới cửa. Dường như bọn chúng là thành viên của một tổ đội nhỏ vừa lúc truyền tống tới cùng một chỗ, muốn liên thủ đánh chết hẳn, cướp lấy ấn ký trên người hẳn.

Trong bốn người, dao động ấn ký* của người yếu nhất cũng đã là ba, của người mạnh nhất thế mà đã đạt tới tám lạng!

(*) Biên: Dao động ấn ký có thể hiểu đơn giản là số gợn sóng phát ra trong một khoảng thời gian nhất định. Ví dụ: Ngay trước khi vào Sân thí luyện, ấn ký ban đầu của một vu sư học đồ có dao động ấn ký là 1, có thể hiểu là từ ấn ký đó phát ra 1 gợn sóng trong 1 giây chẳng hạn (1dd/s). Nếu người đó giết được 2 người khác thì ấn ký của người đó sẽ có dao động ấn ký là 3 dd/s. Cứ tính tương tự như vậy. Tất nhiên số dao động ấn ký càng nhiều thì lực lượng ấn ký phát ra càng mạnh.

Kết quả chuyện này là một hồi đại chiến lập tức bạo phát.

Dựa vào lòng phòng ngự quá mức mạnh mẽ từ Mặt Nạ, cộng thêm việc Grimm vừa cầm Ma thạch trung cấp bổ sung Ma lực, lại vừa liên tục thi triển Hỏa Điều thuật, dưới từng đợt từng đợt công kích mạnh mẽ của hẳn, thì bốn tên vu sư học đồ toàn bộ đều ngã xuống trong tuyệt vọng. Ấn ký của bọn chúng hoàn toàn bị Grimm hấp thu.

Mà đúng vào thời khắc Grimm hấp thu xong cái ấn ký cuối cùng của mấy tên kia, đồng thời dao động ấn ký trên người hẳn cũng đạt tới ba mươi ba, thì nó cũng gần giống như thái dương trên bầu trời. Lấy Grimm làm trung tâm, từ cái ấn ký của hẳn tuôn ra từng vòng từng vòng gợn sóng vô hình mãnh liệt trong phạm vi đường kính trăm mét. Giờ khắc này, phàm là vu sư học đồ trong phạm vi trăm mét ở xung quanh, đều cảm thấy một cỗ lực lượng dao động khủng bố như Mặt Trời hùng hực thiêu đốt vào ban trưa.

Từng vòng dao động ẩn ký này tựa như đang cảnh báo cho mọi người rằng, nơi này đã sinh ra một vụ sự học đồ cực mạnh khiến người khác vô pháp chống lại. Mà cũng ngay trong nháy mắt đó, Grimm nhận thấy sau lưng mình xuất hiện một người.

"Lại thêm một tên tham lam ư? Năm dao động ẩn ký, hừ!"

Hai con mắt dưới lớp Mặt Nạ của Grimm lạnh lẽo nhìn đối phương. Hắn chờ đợi đối phương tới gần, đồng thời hắn cũng điên cuồng hấp thu một khối Ma pháp thạch trung cấp trong tay để bổ sung Ma lực.

Nhưng điều khiến Grimm thất vọng chính là, người này tựa hồ bị hắn dọa sợ rồi, thế mà không chút do dự xoay người bỏ chạy ngay.

"Hả? Chạy... Chẳng lẽ người muốn tới thì tới, muốn đi thì đi? Hai ngàn năm trăm khối Ma thạch đấy, rất đáng giá để ta truy đuổi nha!"

Nghĩ vậy, sau khi truyền Ma lực ba động vào Ma pháp trượng trong tay, không trung phía trước liền xuất hiện một con dơi Phong nguyên tố to lớn không ngừng vỗ cánh. Grimm không chút do dự, chạy lấy đà hai bước rồi nhẹ nhàng nhảy lên, rơi trên lưng con dơi, rồi điều khiển nó đuổi theo về phía người kia.

Grimm không kiêng nể gì phóng thích dao động ẩn ký, giống như Mặt Trời ban trưa. Tất cả những ai cảm nhận được dao động này đều gấp rút tránh xa, căn bản không dám tới gần. Loại dao động ẩn ký này dường như chỉ sau khi Grimm lâm vào trạng thái hao hết Ma lực, hơn nữa trên người không có bất luận cái gì Ma lực ba động, thì nó mới có thể dần dần thu liễm vào trong thân thể, mà phát tán ra ở trong một phạm vi tương đối nhỏ hẹp.

Con dơi Phong nguyên tố dần dần tới gần bóng người đang ở chạy trốn trên mặt đất. Trên mình con dơi, Grimm nở nụ cười lạnh lùng, một cái hỏa cầu chậm rãi xuất hiện trên đầu ngón tay, sau đó nó hóa thành Hỏa Điều linh hoạt phóng về người kia.

Bale Rod cảm thụ được dao động năng lượng phóng đại ở phía sau, cả kinh kêu lên: "Không!" Không màng cái gì nữa, hắn ta lập tức ném ra một vụ khí trên quý có tính tiêu hao để bảo mệnh.

Một mặt gương mờ hồ xuất hiện ở phía sau Bale Rod, hình như nó có năng lực phòng hộ đặc biệt nào đó, khi Hỏa Điều oanh kích lên mặt kính, “Phụt” một tiếng, sóng lửa bắn ra bốn phía, lửa cháy hừng hực thậm chí làm cho không khí bị vặn vẹo. Nhưng mà mặt gương này lại hoàn toàn ngăn cản được công kích của Grimm, tuy rằng độ trong suốt của bản thân nó cũng như ẩn như hiện, cơ hồ sắp sửa biến mất.

"Chặn lại được? Vậy thì, có chút không dễ xử lí đây." Grimm nhíu mày nói.

Trước đó, Grimm luân phiên chiến đấu đã tiêu hao rất nhiều Ma lực. Tuy rằng dựa vào việc hấp thu Ma thạch bổ sung được một ít, nhưng cũng không thể duy trì liên tục chiến đấu được.

Sau khi do dự một lát, suy xét đến việc tranh đấu vì bí cảnh sắp mở ra, hắn thở dài một tiếng, lầm bầm: "Quên đi, tha cho người một mạng vậy!" Nghĩ là làm, hắn thúc dục con dơi hạ xuống đất, bắt đầu toàn tâm toàn ý hấp thu Ma thạch trên tay.

Trận chiến trước đó, Grimm có được hai Ma đạo vụ khí cỡ nhỏ mang tính thực dụng không tồi, cũng coi như có thêm một chút thu hoạch.

Cái thứ nhất là một chiếc nhẫn, bình thường ước chừng có thể tồn trữ 50~60 điểm Ma lực, thuộc loại vụ khí lúc cần có thể bổ sung Ma lực trong nháy mắt. Cái thứ hai là một cái dây chuyền, có thể phóng xuất ra hỏa hoàn(Vòng lửa) có lực phòng ngự không tệ lắm, ước chừng có thể phản ngược lại một nửa công kích mang năng lượng dưới 30 độ, dưới công kích 40 độ có tác dụng suy yếu nhất định. Nhưng Grimm đã có dây chuyền

Nhạc Chi Tuyên, hơn nữa năng lực phòng ngự của nó trùng điệp với lồng phòng ngự của Mặt Nạ, nên tạm thời nó cũng không có tác dụng gì.

...

Đang chạy trốn, Bale Rod nhìn Grimm từ bỏ truy đuổi, rốt cuộc buông lỏng tâm trạng sợ hãi run rẩy, gần như hư thoát nói: "Đó là tên quái vật thoát ra từ học viện vụ sư nào vậy?(Thú sống chuồng)^Mới ngay ngày đầu tiên mà mình đã gặp phải hạng người như hãn rồi! May mắn lúc trước mình đã dùng giá cao mua một mặt kính Hư Không Chi Cảnh để bảo mệnh. (Cái gọi là giá cao chính là hai trăm Ma thạch) Hừ... Sự tình "Săn thú" trước tiên cứ buông tha một thời gian đi, vẫn là nhanh nhanh tìm được tổ đội mới tốt!"

Nói đến Hư Không Chi Cảnh, Bale Rod lại đau lòng thêm một lần nữa, càng không dám quay đầu lại mà bỏ chạy về phương xa: "Phải cách xa tên quái vật này càng xa càng tốt."

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 35: Dao Động Ẩn Ký

Trong một búp hoa to lớn ở dưới đất khoảng ba mét, tay Grimm cầm một khối Ma pháp thạch trung cấp để khôi phục Ma lực, đồng thời hãn cũng đang nghiên cứu phương pháp khống chế dao động ẩn ký ở trên trán.

Không ngừng nghiên cứu, hãn đã phát hiện được vài thứ. Bình thường, dù cho tiêu hao một điểm Ma lực mà không cần bổ sung, ẩn ký sẽ phát ra dao động trong phạm vi trăm mét, như Mặt Trời cháy hừng hực, thời thời khắc khắc báo hiệu cho các vu sư học đồ trong phạm vi xung quanh.

Thế nhưng, khi Ma lực của Grimm duy trì đầy đủ, đồng thời bất động ở một chỗ không làm gì, và không có bất kỳ Ma lực ba động nào (Ma lực ba động là dấu hiệu khi vận hành Ma pháp), thì khi đó, dao động ẩn ký sẽ hoàn toàn co rút vào trong cơ thể, các vu sư học đồ khác không thể cảm nhận được.

Mà chỉ cần hãn hơi hơi có một chút động tác, dù cho chỉ là bước đi, dao động từ ẩn ký cũng sẽ tản mát ra. Chẳng qua là, lúc đó, cường độ của nó nhỏ hơn nhiều, có cường độ khoảng chừng mười điểm dao động ẩn ký trong phạm vi ba mươi mét.

Nếu lúc đó, trong cơ thể Grimm xuất hiện ba động Ma lực, bất luận là ba động Ma lực nhỏ đến cỡ nào, thì nháy mắt ngay sau đó, trong phạm vi mười mét quanh người hãn đều sẽ bộc phát ra ba mươi điểm dao động ẩn

ký. Bên cạnh đó, khi hấn bắt đầu hao tổn Ma lực, đường kính này sẽ trong nháy mắt khuếch tán đến phạm vi trăm mét.

Thăm dò phương pháp khống chế dao động ẩn ký, Grimm tính toán thời gian một chút, rốt cục cũng sắp tới thời gian các khu vực bí cảnh mở ra. Không chậm trễ nữa, hấn gõ gõ đài hoa, nhất thời búp hoa lay động, đám đất trên đầu bị đẩy lên, một cái búp hoa lớn nhô lên từ mặt đất, sau khi nó nở rộ lộ ra thân thể hấn ở bên trong .

Ổ một giọt nước thuốc rơi xuống búp hoa, đài hoa run rẩy một trận, búp hoa liền lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thu nhỏ lại. Một lát sau, nó đã biến thành một hạt giống không hề bắt mắt chút nào .

Thu hồi hạt giống, Grimm cẩn thận từng li từng tí một khống chế dao động ẩn ký của mình, đi về một chỗ cao trong tầm mắt. Chẳng qua là, cho dù dao động ẩn ký chỉ có cường độ mười điểm bao trùm phạm vi ba mươi mét, thì hấn vẫn là đối tượng mà đông đảo vu sư học đồ né tránh, cho nên hấn căn bản không có nhìn thấy bất luận vu sư học đồ nào khác.

Thật ra, nói tới ba mươi mét, 100 mét đều là con số ảo, bên ngoài phạm vi này vẫn có một ít dao động phát xạ ra, cụ thể còn tùy vào năng lực cảm ứng của đối phương.

Dần dần, Mặt Trời chiều ngã về tây, phỏng chừng thời điểm nửa cái Sa Lậu trôi qua nữa thì màn đêm sẽ buông xuống, Grimm cảm ứng được hai nơi Ma lực chấn động mãnh liệt. Một chỗ ở cách nơi này khoảng ngàn mét, một chỗ khác thì cách chừng ba, bốn ngàn mét.

Từ nơi cao nhất, xuyên thấu qua khu rừng rậm rạp, hấn cảm ứng được từ nơi Ma lực dao động gần nhất, hình như mơ hồ phát sinh một số biến hóa thật kỳ lạ, một ít rừng rậm bị ngã đổ, đồng thời mơ hồ truyền đến tiếng gào rú như có như không của dã thú không có lý trí.

"Bí cảnh mở ra!"

Grimm có chút kích động, đang cố gắng khống chế dao động ấn ký, đồng thời cũng dùng tốc độ nhanh nhất đi về bí cảnh, hy vọng có thể tranh thủ có được phần thưởng trong bí cảnh.

Đương nhiên, tiện đường có thể lại tích lũy thêm một vài điểm ấn ký thì càng tốt hơn.

Theo bí cảnh mở ra, Mọi người bắt đầu tập hợp, dồn dập tập trung hướng về nơi bí cảnh mở ra . Dọc theo đường đi, hẳn cũng gặp phải mấy vụ sư học đồ đang chạy về phía bí cảnh, chẳng qua là mấy người này thật là rất cẩn thận. Sau khi nhìn thấy Grimm thì bọn họ căn bản sẽ không tới gần, mà hẳn cũng không muốn điều động Ma lực truy đuổi làm gì cho mệt.

Cứ như vậy, người người đều trong hoàn cảnh tương đối an toàn, từng người một chạy về cùng một nơi.

Một lát sau, Grimm rốt cục chạy tới khu bí cảnh cách mình gần nhất, nhưng khi hẳn nhìn thấy cái gọi là bí cảnh kia, lại lộ ra biểu tình thất vọng: "Chỉ đơn sơ như vậy à!?"

Không sai, khu bí cảnh thứ nhất mở ra, vậy mà chỉ là một căn nhà trang trí hoa lệ mà thôi, căn bản không thể so với hai chữ bí cảnh. Điều duy nhất còn khiến người ta hơi lưu ý chính là, trước căn nhà này mọc ra một gốc cây đại thụ cao tới hơn ba mươi mét, mà mỗi một cái cành cây đều giống như từng cái từng cái cánh tay dài hẹp như roi thép. Nó sẽ đánh chết bất kỳ vụ sư học đồ muốn tới gần căn nhà kia.

Nhiều vô số, lúc này khu bí cảnh này đã tụ tập hơn ba mươi người, mà phương xa ngờ ngợ còn có những vụ sư học đồ khác đang chạy tới.

Trên cây đại thụ này mọc ra một cái miệng, răng nanh lạnh lẽo che kín toàn bộ miệng lớn, nó nhai, nghiền nát thi thể các vụ sư học đồ vừa bị đánh chết. Tiếng gầm rú giống như dã thú mà Grimm mơ hồ nghe được lúc còn cách xa nơi đây, đại khái chính là từ cái miệng lớn này phát ra. Mà cành

cây của cây đại thụ quái dị này rất mạnh mẽ, vu sư học đồ bình thường căn bản không tạo được quá nhiều thương tổn cho nó, nhưng nếu bị những “Cánh tay” của nó cuốn một cái thì lại là ác mộng đối với vu sư học đồ.

"Đây là cây Ác Mộng Labrador, có người nói lúc bình thường nó không có gì khác nhau với đại thụ thông thường, chỉ là mỗi một trăm năm cần ăn uống một lần. Nếu không ăn đủ máu thịt, thì cây Ác Mộng Labrador vĩnh viễn sẽ không thay đổi thành hình thái đại thụ chân chính, mà mãi mãi là một con quái thú ăn thịt." Một tên vu sư học đồ hơi có chút tri thức hô lớn.

"Đồ ăn? Bây giờ đi đâu kiếm đủ đồ ăn cho nó? Nó đã nuốt ba tên vu sư học đồ mà vẫn không có dấu hiệu ăn no nha!" Một tên vu sư học đồ mang sắc mặt khó coi nói.

Lúc này, ba mươi người vu sư học đồ ở đây, có hai người hiển nhiên là mạnh nhất, dao động ấn ký của hai người này cũng đã đạt đến mười, hơn nữa bên người đều có hai, ba tên trợ lực, căn bản không có vu sư học đồ nào dám trêu chọc hai tổ độ nhỏ này.

Những người còn lại đều là kẻ đơn độc đề phòng lẫn nhau, chỉ có mấy người là kết đội mà tới.

"Đi đâu tìm đồ ăn? Ha ha, đồ ăn nơi này không phải có không ít sao?"

Lúc này, một gã nam vu sư học đồ có mười điểm dao động ấn ký đột nhiên lên tiếng. Gã này trông dáng vẻ chỉ cỡ mười lăm, mười sáu tuổi, khuôn mặt còn khá là non nớt, thanh âm tựa hồ còn ở thời kỳ đổi giọng, đang dậy thì, nhưng tính tình gã lại rất hung ác.

Nói xong, gã vu sư học đồ này nhìn về phía một nữ vu sư học đồ khác cũng có mười điểm dao động ấn ký ở đây. Nữ vu sư học đồ cười trên một con cự hùng (Gấu lớn) Thổ nguyên tố, con mắt lập lòe không có trả lời, tựa

hồ cô ta vẫn đang suy nghĩ có nên đánh giết vu sư học đồ khác làm đồ ăn cho cây Ác Mộng Labrador hay không?

Ở xa xa, Grimm lẳng lặng nhìn, không có tùy tiện đi tới, mà chờ đợi thời cơ biến hóa.

Ngay vào lúc này, một tên vu sư học đồ có vu thuật Di Thái ẩn hình đơn giản không nhận nại được, vậy mà trực tiếp thi triển vu thuật lao về bí cảnh, y cũng mặc kệ cây Ác Mộng Labrador.

Mọi người vốn chỉ cười gằn một tiếng, cho rằng y là một tên đàn độn tự làm đồ ăn, thế nhưng bọn họ lại thấy được một màn khiến tất cả ai ở đây cũng trợn mắt há hốc mồm. Tên vu sư học đồ đó chỉ dùng vu thuật nguy trang rất đơn giản, vậy mà y thật sự đi qua cái cây Ác Mộng Labrador kia, rồi tiến vào gian phòng.

Một lát sau, bên trong gian phòng phát sinh một trận rung động yếu ớt, giống như bên trong bí cảnh có một cái Truyền Tống trận, đã đưa tên vu sư học đồ đó bình an truyền tống đi rồi.

Ngay cả Grimm, cũng không khỏi sửng sờ, hai mắt băng lạnh. Vốn đây là vật trong túi, lại bị người khác cướp đi ngay trước mặt, làm sao không khiến người ta phẫn nộ chứ?

Đột nhiên, tựa hồ hẳn nghĩ tới điều gì, nhìn gian phòng không có biến mất, kinh ngạc nói: "Lẽ nào phần thưởng trong bí cảnh không phải chỉ cho một người?"

"A. . . Hồn đản! Tên khốn kiếp này! Vậy mà cướp đi Ma đạo vu khí thuộc về ta !" Gã vu sư học đồ có mười điểm dao động ẩn ký cực kỳ tức giận, nhìn về nữ vu sư học đồ đang do dự bất định đứng cách đó không xa, nói: "Nếu cô còn không quyết định, thì ta không cần khách khí rồi!"

Căn rǎng một cái, cô gái cười cự hùng Thổ nguyên tố quát lạnh một tiếng: "Giết!"

Có được đáp lại, gã nam vu sư học đồ hung ác rớt cục khà khà cười gằn: "Cho dù cô đạt được vu khí trong bí cảnh vu khí, thì ta cũng phải đoạt lại!" Nói xong, gã này quay sang ra hiệu cho mấy người đồng bạn ở hai bai bên, mấy người này điên cuồng lao về những tên vu sư học đồ đến một mình ở xung quanh.

Đối mặt với sự tấn công liều chết, ngoại trừ một phần nhỏ trong số những kẻ đơn độc đến đây liều lĩnh chạy về phía bí cảnh, phần lớn những người khác lại chạy tứ tán thoát đi, dường như bọn họ dự định không tham gia việc này nữa.

"Grimm!" Đúng lúc này, một nữ vu sư học đồ nhìn thấy Grimm đeo mặt nạ, kinh hãi kêu to, liều lĩnh chạy về phía hǎn Grimm.

Nữ vu sư học đồ này, thì ra là người trong Huyết Phàm liên minh, hơn nữa người này tựa hồ rất quen thuộc với York Rees, bình thường hai người hay đi cùng nhau. Grimm mặc dù đã gặp mặt mấy lần, nhưng chưa từng nói chuyện, cô nàng này hình như tên là Hillard Wendi.

Chẳng qua là, những điều này đều không quan trọng.

Grimm nhìn kẻ đang đuổi theo Hillard Wendi, chính là gã lúc nãy phát động chém giết. Trong lòng hǎn hưng phấn không cách nào nói rõ, không ngừng hò hét: "Đúng! Đúng! Cứ như vậy! Lại gần một chút nữa đi!"

Grimm không nhúc nhích, thu liễm hết thủy dao động ẩn ký lại.

Hillard Wendi nhìn Grimm không hề chạy trốn, trong mắt tràn ngập cảm động. Mình và York Rees cũng không thân lắm, vậy mà hǎn có thể bất chấp nguy hiểm cứu mình, thực sự là một người trượng nghĩa, khiến trong lòng người ta tràn đầy tín nhiệm.

Hillard Wendi căn bản không cho rằng Grimm vì hai người cùng là thành viên Huyết Phàm liên minh mới cứu mình. Bởi vì loại quan hệ kết minh đó chỉ ở lúc bình thường thôi, nhưng nó tuyệt không thể đại biểu cho việc vào thời điểm nguy hiểm thì có thể cứu viện cho nhau. Còn những nguyên nhân khác, thì Hillard Wendi căn bản chưa hề nghĩ tới. . .

Nhìn gã nam vu sư học đồ đang tới ngày càng gần, Grimm thậm chí bắt đầu hưng phấn liếm môi một cái, bộ dáng kia quả thực khủng bố cực kỳ.

Hillard Wendi chạy đến bên người hấn, quay đầu nỗ lực triệu tập Ma lực đối kháng với gã đang truy đuổi mình, thờ hồng học nói với hấn: "Người này rất mạnh, thuộc Tượng Nha Pháo Đài, chỉ cần ngăn cản gã là được, ta vừa mới liên lạc với. . ."

Đột nhiên, một luồng dao động ẩn ký khủng bố bạo phát sau lưng Hillard Wendi, giống như Mặt Trời phát ra ánh sáng và nhiệt độ vô cùng nóng, trong nháy mắt liền nhấn chìm hết thủy dao động ẩn ký ở phụ cận. Dao động ẩn ký của Hillard Wendi, trong nháy mắt liền giống như một tảng đá ngầm bị nhấn chìm không còn bất kỳ tung tích nào bởi sóng to gió lớn.

Ngay trong sát na điều động Ma lực này, hết thủy vu sư học đồ đang tranh cướp trong phạm vi bí cảnh đều ngơ ngác, không dám tin tưởng nhìn về phía Grimm còn đang trong trạng thái hưng phấn, tàn khốc và dữ tợn .

"Chạy!"

Không chút do dự, nữ vu sư học đồ cười con cự hùng Thổ nguyên tố lập tức trực tiếp chạy về phương xa, cự hùng lưu lại từng trận run rẩy trên mặt đất (Chân đạp mạnh xuống khiến mặt đất rung động).

Hillard Wendi không nhúc nhích, sắc mặt cô cực kỳ trắng bệch, không dám tin tưởng nhìn người đang bị nhấn chìm trong năng lượng Hỏa nguyên

tổ khủng bố, kẻ có dao động ần ký đạt đến mười điểm, vừa mới đuổi giết mình!

Tất cả những thứ này, đều do Grimm làm ư?

Grimm lật tay một cái thật nhanh, lập tức trên đầu ngón tay lần thứ hai ngưng tụ một cái hỏa cầu, ném về một tên vu sư học đồ không kịp kéo dài khoảng cách với hắn. Theo một trận sóng lửa tóe ra, tên vu sư học đồ này cũng không kịp phát ra tiếng kêu thảm thiết gì đã bị nhấn chìm.

Thời khắc này, Grimm như sói đói nhảy vào bầy dê, tham lam tàn sát bất kỳ con mồi nào trong tầm móng vuốt của mình. Mãi đến tận lúc đánh chết tên thứ bốn, bí cảnh to lớn như vậy đã không có một bóng người.

"Ma quý, ta nhớ kỹ người rồi!" Phương xa, một tên vu sư học đồ bị sợ mất mật rít gào về phía Grimm, không ngừng chạy trốn.

Hắn không thèm để ý đến, chỉ là liếm môi một cái nói: "Năm mươi một điểm dao động!"

Liếc nhìn Hillard Wendi mang sắc mặt trắng bệch còn đang ngơ ngác bất động ở xa xa, Grimm không có đi tới chào hỏi, chỉ là khẽ mỉm cười, trực tiếp đi về phía cây cây Ác Mộng Labrador . Nhưng mà, nụ cười mỉm của hắn, trong mắt Hillard Wendi quả thực là như Ác Ma lộ ra răng nanh. Thân thể cô nàng đã cứng ngắc, run rẩy xuất phát từ bản năng, mồ hôi nhễ nhại, sắc mặt tái nhợt khó coi.

"Không, không, ần ký của người đã vượt quá ba mươi. Người đã có thể trực tiếp tiến vào phòng!" Lúc này, cái cây Ác Mộng Labrador vậy mà mở miệng nói chuyện.

Grimm ngẩn ra, sau đó liền cười nói: "Thật thú vị!"

Trực tiếp đi vào gian phòng, trong tầm mắt của hắn, là chín cái Ma pháp trượng giống nhau như đúc đặt ở trên giá, một chỗ trên đó bị trống, chắc là là bị người trước đó lấy đi.

Grimm suy tư nói: "Đây là phần thưởng? Thật giống. . . Chỉ là vụ khí thi triển vụ thuật phong ấn đơn giản bình thường thôi!"

Theo cánh tay vừa tiếp xúc với một cây Ma pháp trượng, trong phòng đột nhiên truyền ra một trận không gian vụn vẹo, Grimm và cả cây Ma pháp trượng kia vèo một tiếng biến mất.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 36: Cảnh Báo

“Đúng thật là cơ chế truyền tống* ư!?” Grimm thấy hoa mắt, xuất hiện ở một địa phương xa lạ, chỉ là khoảng cách truyền tống khoảng mười mấy ngàn mét, cũng không phải quá xa, nên hẳn cũng không cảm thấy khó chịu gì.

(* Biên: Cụm từ "Truyền tống" hay được dùng trong truyện Tiên hiệp, nó chỉ về cách di chuyển tắt từ một nơi cố định này sang một nơi khác (có vị trí cụ thể hoặc không) một cách cực nhanh bằng đường hầm không gian-thời gian. Các bạn có thể tham khảo thêm thuyết bước nhảy Alpha, Lỗ Giun, Lỗ Sâu... trong Vật lý học, Vũ trụ học.

“Hả?”

Grimm quay đầu, từ địa phương cách hẳn khoảng chừng hai ngàn mét mà hẳn cảm ứng được, tựa hồ còn có một chỗ bí cảnh khác có Ma lực ba động. Hẳn vui mừng, không hề che giấu, cứ để mặc dao động ẩn ký phát ra dao động cuồng bạo như Mặt Trời, sau đó hẳn trực tiếp gọi ra con dơi Phong nguyên tố, rồi lao về phía bí cảnh kia.

Cùng lúc đó, trên mình con dơi, Grimm cầm cây Ma pháp trượng mới thu được mà bắt đầu tìm hiểu.

Một lát sau, hẳn lộ ra thần sắc thất vọng.

“Cây Ma pháp trượng này chỉ đơn giản phong ấn một cái vụ thuật Lôi Đình (Sấm sét), có cường độ công kích khoảng chừng 35~45 độ, mang đặc

tính là tốc độ nhanh, tất nhiên kèm theo hiệu quả xuyên thấu làm tê liệt, có tác dụng hỗ trợ công khi dùng với vu thuật nguyên tố khác.” Lắc đầu, đối với Grimm thì cây Ma pháp trượng này không có một chút xíu tác dụng nào: “Ở học viện giá của nó chắc tầm khoảng 350~450 Ma thạch đi, còn không bằng việc giết một tên vu sư học đồ!”

Chỉ là, nếu vu sư học đồ khác nắm giữ cách tạo ra Ma pháp trượng này với số lượng nhiều, thực lực thể hiện ra của người đó hẳn có thể được nâng cao. Đồng thời, vu thuật Lôi Đình bên trong nó có đặc hiệu xuyên thấu làm tê liệt, bất kể là trong việc giết kẻ yếu hay muốn thoát khỏi tay cường giả, đều thu được hiệu quả không thể tưởng được.

Cân nhắc đến những người khác trong tiểu đội của mình, hắn vẫn tiếp tục bay về phía bí cảnh.

Một lát sau, Grimm đi tới nơi bí cảnh đã cảm ứng trước đó. Dưới tình cảnh cảm thấy sự khuếch tán dao động ẩn ký cường đại của hắn, mấy chục người đã ở nơi này tụ lại với nhau căng thẳng nhìn vào hắn.

Nhảy xuống con dơi Phong Nguyên tố, với bộ dáng mái tóc quăn màu vàng kim tung bay cùng với dây chuyền Nhạc Chi Tuyền ở trước ngực, đường vân hoa văn màu tím trên tấm mặt nạ trắng, khuôn mặt thật bị ẩn dấu, hai chân Grimm đứng vững vàng sau khi tiếp đất, làm cho hắn có mấy phần phong thái “Uy thế cường giả” trong truyền thuyết.

“Là người!”

Một thanh âm phía đối diện truyền đến, kèm theo là bộ mặt không thể tin nổi. Người phát ra thanh âm này cao khoảng một mét tám lăm, mái tóc vàng óng được bồi lên, râu quai nón thô ráp đầy mặt, lồng ngực rộng lớn rắn chắc, mơ hồ có thể thấy một ít lông ngực màu đen.

Người này không phải ai khác, chính là kẻ theo đuổi Rafi, Amy Sada, cũng là một trong ba người đầu lĩnh trong đám người trên mặt đất lúc này.

Ở bên cạnh y còn có hai thành viên xa lạ trong Huyết Phàm liên minh.

“Amy Sada.”

Nhàn nhạt đáp một tiếng, Grimm cũng không quá để ý đến việc y đã từng thất lễ với hắn, bởi hắn thấy rằng, người này tuy rất phiền, nhưng trong lòng người này lại yêu tha thiết Rafi hơn chính hắn. Mà chuyện Rafi sẵn dĩ lựa chọn Grimm, chỉ chứng minh một điều là hắn là người may mắn thôi(Số hưởng), trong nháy mắt bị Rafi tóm lấy lúc tim đập thình thịch kia...

Hơn nữa, hắn cũng sẽ không ngốc nghếch đi bới móc khiêu khích kẻ căm thù chính mình, người đứng đầu đội ngũ mấy chục vụ sư học đồ, điều này có khác gì việc ngu xuẩn đi tìm chết đâu.

Grimm đi thẳng tới trước cái cây Ác Mộng Labrador đang thủ hộ nơi này, cao giọng nói: "Người có thể nói cho ta biết điều kiện tiến vào bí cảnh không?"

Xa xa, những người xung quanh nhìn hắn như đang nhìn người điên, hắn vậy mà lại đi nói chuyện với con quái thú ăn thịt người! Thậm chí có người hưng phấn thầm nghĩ, tốt nhất là cây Ác Mộng Labrador trực tiếp giết hắn thì càng tốt.

Nhưng mà kết quả nhận được là một màn khiến bọn họ há hốc như muốn rớt cả cằm, cái cây Ác Mộng lại thực sự nói chuyện!

“Trí tuệ và thực lực. Thực lực của người đã đủ, chẳng qua là người đã tiến vào một bí cảnh khác rồi, cho nên không có cách nào tiến vào thêm lần nữa.” Cái cây Ác Mộng này nhỏ hơn một chút so với cái cây Ác Mộng trước đó mở miệng nói.

“Ừa, vậy sao...!?” Sau khi cúi đầu suy nghĩ một chút, Grimm đột nhiên nói: “Nếu ta cứ muốn mạnh mẽ xông vào thì sao đây?”

Cây Ác Mộng đứng đưa cành cây, chậm rì rì đáp: “Người đã hiểu lầm, ta chỉ phụ trách sàng lọc vụ sự học đồ hợp lệ, sẽ không ngăn cản người. Nếu người muốn thì cứ tùy ý xông vào.”

Nói xong, cái cây này thực sự thu lại các cành cây, nhường ra một con đường cho hắn đi qua.

Grimm lộ ra thần sắc suy tư, thoáng do dự, rồi lập tức đi về căn phòng nhỏ trong bí cảnh.

"Chờ một chút!" Đột nhiên, Amy Sada ở xa xa vội cắn chặt hàm răng, tựa hồ là vì y mạnh mẽ khống chế tâm tình của bản thân, đứng ra hô lớn với Grimm: "Ta phải biết được, ta vì sao lại thua người, tại sao Rafi lại chọn người!?"

Nói xong, bắp thịt của Amy Sada bất chợt bắt đầu cuồn cuộn nổi lên, tựa hồ trong đó cất chứa sức mạnh sắp bùng nổ. Đồng thời miệng y mở rộng lộ ra hai cái nanh, bộ lông màu đen bắt đầu từ trong thân thể phun trào hiển hiện ra, trong nháy mắt đúng là y từ một nhân loại đã biến thành một con dã thú hung ác.

“Là loại vụ thuật huyết thống Cự Viên* Tinh Tinh à?” Grimm dùng ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn, không hề động dung chút nào.

(*) Con khỉ lớn

Lúc này, hai người đồng bọn trong Huyết Phàm liên minh ở bên người Amy Sada kinh hô: "Amy Sada, người điên rồi, người căn bản không phải đối thủ của hắn. Giá trị ẩn ký của hắn quá mạnh!"

"Đừng đi! Hắn sẽ giết chết người đó!"

Đối mặt hai đồng bạn đang khuyên bảo, với ánh mắt ướm át, y hô lớn: "Các người không cần lo! Vì Rafi, ta đồng ý trả giá tất cả, cho dù Rafi lựa

chọn người đàn ông này, ta cũng tôn trọng cô ấy. Nhưng, ta phải biết tại sao Rafi chọn hẳn!?"

Nói xong, Amy Sada cuồn bạo hú lên một tiếng, giống như dã thú nguyên thủy không có bất kỳ lý trí nào, cho dù trong phạm vi mấy cây số đều có thể nghe thấy tiếng hú đỉnh tai nhức óc này. Hai cái cánh tay trắng kiện âm âm vỗ vào lồng ngực của mình, phát ra tiếng động tùng tùng tùng nặng nề. Không một ai hoài nghi sức mạnh kinh khủng ẩn chứa trong đôi cánh tay to lớn trắng kiện kia.

Ầm một tiếng, hai tay của y chống trên mặt đất, nhất thời tạo ra hai cái hố nhỏ, y hét lớn: "Đánh đi, Grimm, ta muốn cùng người đường đường chính chính quyết đấu như hai người đàn ông!"

Thời khắc này, tất cả mọi người đều nín hơi nhìn Grimm, không ít người trong mắt ngầm có ý chờ mong, hi vọng thằng ngu Amy Sada này có thể kiểm tra sâu cạn của người trước mặt.

Grimm dừng bước chân đang đi về bí cảnh, chậm rãi xoay người, dừng một lúc, mới nói khẽ: "Thật vô vị. . .!"

Con người của Amy Sada đã biến thành cự viên co rụt lại, y không dám tin tưởng nhìn Grimm, không tin hẳn lại có thể nói ra những lời đó.

"Vu sư không phải kỵ sĩ, cũng không phải dã thú, mà là một sinh vật biết lợi dụng trí tuệ trong chiến đấu. Quyết đấu mà người đề cập với ta là thứ gì? Đúng là vô vị. . ." Dừng một chút, Grimm nói tiếp: "Vì Rafi sao, nguyên nhân cô ấy lựa chọn thì chỉ mình cô ấy biết, ta chỉ may mắn hơn người khác mà thôi. Lẽ nào người cho rằng, Rafi bởi vì sức mạnh vũ lực mới chọn ta? Không. . . Ta hiểu rõ cô ấy, cô ấy có dự vọng sở hữu khổng chế (nằm trong tay) cực lớn, thời điểm mà cô ấy phát hiện ta mạnh hơn cô ấy, cũng chính là thời điểm hết thủy tình cảm giữa hai người chúng tôi kết thúc."

Grimm không có ý xuất thủ, bởi vì hắn không biết sau khi mình thật sự giết chết Amy Sada, Rafi có thể không cao hứng hay không. Bất tri bất giác, địa vị Rafi ở trong lòng hắn đã phi thường trọng yếu, hắn không muốn để cho Rafi vì chuyện như vậy mà khổ sở.

Amy Sada ngơ ngác đứng tại chỗ thật lâu, nhìn cảnh Grimm đi xa, trong đôi mắt y vậy mà xuất hiện một chút nước mắt.

Yêu càng sâu, khi bị tổn thương lại càng nặng. Không người nào có thể lý giải người vu sư học đồ có chút lỗ mãng này, đến cùng vì sao lại yêu người kia sâu đậm như vậy, yêu Độc Thiệt (ác miệng) nữ vương khiến không ít người e ngại, căm ghét như thế!? Lẽ nào chỉ là bởi vì hào quang, bề ngoài xinh đẹp của cô ta? Nếu thật sự là thế, một người đàn ông căn bản sẽ không bị thương sâu nặng như vậy.

Hai đồng bạn bên người Amy Sada thở phào nhẹ nhõm, liếc nhìn con đại tinh tinh đang đau xót gần chết, yên lặng lắc lắc đầu, thở dài một cái.

Ở bên khác, Grimm căn bản không quá để trong lòng sự tình về Amy Sada, chỉ chậm rãi đi về bí cảnh ở đằng trước. Cảm thụ ba động ảnh hưởng mơ hồ đối với pháp thuật của mình trong đó, thân thể hắn chợt bắt đầu run rẩy theo bản năng, tựa như là cỗ Ma lực ba động kia đang cảnh báo hắn.

"Ba động này, hoàn toàn khác với ba động Ma lực của vu sư học đồ. Nó vậy mà bắt đầu có một chút liên hệ thật sự lạ lùng cùng năng lượng tự nhiên xung quanh, áp chế chính mình, đây chính là sức mạnh của vu sư sao?" Theo khoảng cách càng ngày càng gần, loại ba động kỳ diệu kia càng ngày càng mãnh liệt, thân thể Grimm run rẩy thấp thỏm theo bản năng cũng càng lúc càng lớn.

Grimm có cảm giác, nếu lúc này triển khai vu thuật nguyên tố ở trong loại ba động này, lực lượng ba động mà vu sư học đồ vốn có thể khiêu động (nạy, bẫy) đòn bẫy là chín, thì nhiều nhất chỉ có thể duy trì tới sáu thôi. Trái

lại, nếu Ma pháp trận nguyên tố cơ sở có năng lượng là năm, lại tựa hồ như chịu ảnh hưởng cực nhỏ từ loại ba động này.

Chậm rãi duỗi ra một cánh tay, hẳn muốn kéo ra cánh cửa phòng bí cảnh. Nhưng vào thời điểm bàn tay run rẩy của hắn cách cửa phòng không tới ba centimet, theo một trận ba động kỳ diệu kia điên cuồng bạo phát, tựa hồ là cảnh báo lần cuối cùng cho Grimm, nếu hắn thật sự đụng vào bí cảnh, sẽ phải chịu sự trừng phạt tới từ vu sư.

Dừng lại đủ lại mười mấy giây, Grimm chậm rãi thu cánh tay về, thân thể vững vàng nhớ kỹ loại ba động kỳ diệu này, sau đó hắn nhanh chân rời đi.

Trong lòng hắn mơ hồ suy đoán, chẳng lẽ, quái lực uy hiếp phát ra từ ấn ký trên trán của hết thầy vu sư học đồ, chính là sự đơn giản hoá của loại ba động kỳ diệu kia bắt nguồn từ sức mạnh vu sư? Loại sức mạnh này, tựa hồ là lực lượng Linh Hồn, còn có lực lượng ức chế của tự nhiên vạn vật, điều này tuyệt đối là lực lượng tri thức vu thuật cao thâm mà vu sư học đồ khó có thể lý giải được.

Mãi đến tận khi thân ảnh Grimm hoàn toàn biến mất, tất cả mọi người ở chỗ này mới thở phào nhẹ nhõm. Bởi vì dao động ấn ký của hắn thực sự quá mạnh, thậm chí khiến cho bọn họ không có dũng khí tấn công.

Lúc này, một ít vu sư học đồ có tâm tư linh hoạt đi tới trước cây Ác Mộng Labrador, thử nói chuyện với nó, nhưng mà đáp lại bọn họ chỉ là những công kích vô tình. Xem ra, đối tượng có thể nói chuyện được với cây Ác Mộng cần thỏa mãn điều kiện, khả năng cao nhất chính là vu sư học đồ có giá trị dao động ấn ký đến ba mươi.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 37: Khinh Thường

Sau khi bổ sung Ma lực lần thứ hai, Grimm dứt khoát không tiếp tục để ý những cái bí cảnh khác, mà tùy ý đi về một phương, đồng thời luôn duy trì liên hệ với Thủy Tinh Cầu, hy vọng có thể cảm nhận được tín hiệu từ những thành viên khác trong tiểu đội của mình.

Tuy hãn đã thu bớt lại dao động ẩn ký trên thân, nhưng cho dù cường độ dao động chỉ phát ra giá trị cỡ mười, nó vẫn khiến cho hãn giống như là bó đuốc trong đêm tối, bị những vụ sư học đồ khác nhận ra mà tránh né rất xa.

Nửa ngày sau.

Ầm!

Sau khi sóng lửa qua đi, dao động ẩn ký của Grimm cũng không ẩn giấu được nữa, hừng hực bạo phát tỏa ra bốn phía. Mà đầu báo đen đánh lén kia, tựa hồ cũng ý thức được hãn là kẻ không dễ chọc, sau khi cơ thể oai vệ linh hoạt trốn khỏi hỏa diễm bùng nổ, nó hoảng loạn chạy trốn mất.

Chẳng qua là, lúc này hãn lại đột nhiên cười gằn liếc nhìn về một chỗ đất trống ở phương xa, rồi ngồi xếp bằng bổ sung Ma lực ngay tại chỗ.

Thông qua Cải Tạo Khứu Giác, Grimm có thể rõ ràng cảm nhận được, ở ngay vị trí đó, có một tên vụ sư học đồ sử dụng vụ thuật tương tự như vụ thuật ẩn hình vẫn đang theo dõi hãn, đã đủ thời gian một Sa Lộ. Chỉ là người này rất cẩn thận, chưa bao giờ tới phạm vi cách hãn gần năm mươi

mét, khiến cho hãn không cách nào thông qua sóng siêu âm từ Mặt Nạ xác định vị trí chính xác của y, chỉ có thể cảm nhận được phương vị đại khái.

Cái cười gằn của hãn quả nhiên có tác dụng, ở trong cảm ứng nhạy bén bởi Cải Tạo Khứu Giác lúc này, mùi vị của tên đó đã biến mất rồi.

"Lại một cường giả tới thăm dò, cũng không biết là học đồ của học viện nào?"

Không quá để ý tới, hãn hết sức chuyên chú hấp thu Ma pháp thạch trung cấp trong tay. Trải qua việc bị hãn hấp thu nhiều lần, ánh sáng trên khối Ma pháp thạch này đã mờ đi rất nhiều.

Sau thời gian một Sa Lộ, chính lúc Grimm đang ở trong một rừng cây để tìm kiếm thành viên trong đội, Thủy Tinh Cầu đột nhiên cảm ứng được một chút tin tức. Vui vẻ, bước chân của hãn không khỏi nhanh hơn, chạy đến địa phương cảm ứng được tin tức.

Lúc ăn lúc hiện, hãn xác định, đầu bên kia hãn là York Liana.

Một mảnh rừng toàn nấm mọc, ở trong rừng cây gai thì nó cũng là địa hình rất bình thường. Nhưng trong nháy mắt ngay khi Grimm bước vào, bỗng nhiên cây nấm dưới chân vậy mà "Phốc" một tiếng nổ tung, bào tử phấn phun ra đầy trời. Cùng lúc đó Grimm cảm thấy đầu vầng mắt hoa, hình ảnh xung quanh cũng bắt đầu vặn vẹo, lay động, không chân thực.

"Đây là công kích Huyền Hình thuật bằng mùi khơi gợi? Nguy rồi, loại Huyền Hình thuật này chẳng những có thể vô hiệu hóa kháng tính của khuyển tai Vĩnh Hằng, hơn nữa trên người mình, do Cải Tạo Khứu Giác nên tác dụng của loại Huyền thuật này sẽ được nhân lên gấp mấy lần nữa!" Trong nháy mắt, trong lòng Grimm lập tức biết mình lại một lần nữa đã tiến vào cạm bẫy thiên nhiên trong rừng cây gai.

Không thể không nói; tuy rằng trong lớp tân sinh năm thứ ba, hãn dựa vào lượng lớn Ma thạch mà mua được nhiều vật phẩm quý giá, tăng lên thực lực bản thân; nhưng bởi vì chưa bao giờ thám hiểm trong rừng cây gai, cho nên trong địa phương tràn ngập nguy hiểm này, đối với hãn thì những trở ngại này lại khó vượt qua hơn xa so với những vụ sự học đồ khác.

Grimm dùng Ma lực không ngừng thôi phát Phối Hợp trùng trong cơ thể, đám Manh Loa (ấu trùng ruồi trâu) đông đảo ở trong thân thể tựa hồ phát sinh một tràng tiếng ong ong. Vốn Grimm không hề nghe thấy được tiếng kêu tần số thấp như vậy vào lúc bình thường, thì vào lúc này, ở trong tai hãn, nó lại giống như là một tiếng nổ kịch liệt, khiến hãn tỉnh táo lại trong nháy mắt.

"Hô. . . Nguy hiểm thật!"

Sự mê muội tuy rằng chỉ kéo dài trong nháy mắt, chỉ khoảng chừng 0,5 giây, lại làm cho hãn hầu như không có bất kỳ phòng bị nào trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó, thậm chí ngay cả Mặt Nạ cũng không thể sử dụng. Chẳng qua cũng may là, trong nháy mắt khi kích phát Ma lực, dấu ấn trên trán hãn đã bùng nổ ra dao động mạnh mẽ có tác dụng uy hiếp hữu hiệu, nếu tồn tại khả năng bị người đánh lén.

Hãn vội vàng lui về phía sau, cẩn thận từng li từng tí mới đi ra mảnh đất toàn năm này.

Cùng lúc đó, Grimm có cảm giác, thời điểm trong khi những chú Manh Loa được hãn thúc giục, ngoài tác dụng cố hữu của Phối Hợp trùng là kháng Huyền thuật ra, tựa hồ còn phát sinh một chút tác dụng nào đó. Tuy rằng hãn không biết cụ thể tác dụng đó là gì, nhưng theo bản năng hãn cảm giác được đó hãn là sự tình có ích cho thân thể, đồng thời cộng thêm từng trận cảm giác đói bụng.

"Lẽ nào một tia vi diệu biến hóa vừa mới xảy ra kia, chính là năng lực đặc thù của Manh Loa sao?"

Trong sự mừng rỡ, trước tiên hắn từ trong túi tùy ý lấy ra hai khối thịt khô dự trữ rồi đưa vào miệng nhai ngẫu nhiên, sau đó liền bắt đầu cẩn thận từng li từng tí một thu thập mấy cái năm Nỗ* nguyên vẹn để cất trữ lại. Nếu như có thể phát hiện năng lực đặc thù chân chính của Manh Loa, nói không chừng hắn có thể có đột phá trọng đại về nghiên cứu vùng cấm mật mã sinh mệnh!

(*) Biên: tạm đặt tên như thế (^_-)

Ngay khi đang mừng rỡ thu hồi năm Nỗ, Grimm đột nhiên biến sắc mặt, chậm rãi quay đầu nhìn về phía sau nơi rừng rậm xa xa.

Một luồng dao động ẩn ký hoàn toàn không thấp hơn Grimm đang kịch liệt toả ra xung quanh, cùng dao động ẩn ký của hắn hô ứng lẫn nhau, tạo thành một dạng dao động không gian kỳ dị.(Cộng hưởng đây mà)@@

"Là cường giả của mấy học viện kia à? Người là người thứ nhất có giá trị dao động ẩn ký vượt quá ba mươi mà ta gặp được ở trong sân thí luyện này đây." Thong dong, một thân ảnh cô độc đi ra từ rừng rậm nơi xa, khuôn mặt y trắng bệch đến đáng sợ. Người này tuy rằng đang nói chuyện với Grimm, nhưng sau khi nhìn thoáng qua hắn một chút, y lại không thèm để ý đến nữa, mà bắt đầu gảy gảy chú chuột bạch nhỏ ở trên vai. (Tên này đang bắt rận chằng, hahaha)

Nhìn chú chuột bạch trên vai người này, dưới lớp mặt nạ con người Grimm co rụt lại, hắn dò hỏi: "Meteorite Li?"

Câu thăm dò của Grimm quả nhiên có hiệu quả, người này ngẩng đầu lên, cau mày nói: "Người của học viện Black Tower? Nhưng là. . . Ba năm nay ngoại trừ thầy, Billily Leona, Somme cùng mấy người sư huynh sư tỷ, ta chưa từng gặp qua những người khác mà! Người là ai?"

Grimm đeo mặt nạ, che kín ấn ký trên trán, Meteorite Li tự nhiên không cách nào nhận biết Grimm thuộc vụ sư học viện nào.

Grimm định đáp, nhưng Meteorite Li lại cắt đứt, nói: "Quên đi, người cũng không cần nói! Thầy bảo ta không thể giết vụ sư học đồ trong cùng học viện, vạn nhất người là người của học viện Black Tower, vậy xem như chơi không vui. Nghĩ đến chuyện dao động ấn ký của người mạnh mẽ như vậy, sẽ không nói chết thì liền chết đó chứ? Hiện tại mang mặt nạ lại rất tốt, chúng ta cùng nhau chơi. . ."

Chỉ một lát công phu như thế, sự tình Meteorite Li nói chuyện, thì Grimm đã nghe nhiều hơn so với hơn một tháng ở trên tàu trước đây. Thời điểm ngay lúc Grimm nghe thấy đối phương nói tới vui đùa một chút, con người hăn đột nhiên co rụt lại!

Két. . .

Đột nhiên, lồng phòng ngự trước người hăn vụn vụn, giống như bị một cái dùi vô hình mạnh mẽ đâm một phát, xuất hiện sự biến dạng uốn lượn.

Phốc. . .

Tới cũng nhanh đi cũng nhanh, sau khi mất một chút Ma lực, lồng phòng ngự lần thứ hai khôi phục hình dạng vỏ trứng gà, nhưng Grimm cũng kinh ngạc chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, không dám tin nói: "Công kích vô hình tính như thế, vậy mà đạt tới cường độ khoảng 80~90 độ năng lượng!"

Cường độ của công kích này, đã vượt xa cường độ công kích mà Grimm có thể thi triển ra.

"Ồ! . . . Khả năng phòng ngự của vụ khí này cũng không tệ lắm, để thử dùng cách này xem nó có còn phòng ngự được không?" Meteorite Li tựa hồ

phát sinh hứng thú, sau khi thì thầm đọc vài câu thần chú, lần thứ hai chỉ tay về phía Grimm.

Grimm căn bản phản ứng không kịp, thậm chí hắn còn không nhận ra được bất kỳ dị động nào, chỉ cảm thấy lồng phồng ngực giống như bị một con Tê Giác xông tới húc vào. Theo việc Ma lực đột nhiên tiêu hao một lượng lớn, thân thể hắn nhất thời bị một luồng lực lượng trùng kích đánh bay, lùi về phía sau bảy, tám bước mới miễn cưỡng chống đỡ được, nội tạng truyền đến từng trận khó chịu gay gắt.

"Chuyện này. . . Công kích đó vậy mà vượt qua 100 độ năng lượng!"
Hắn không dám tin tưởng nhìn Meteorite Li, sắc mặt trắng bệch dị thường.

Chỉ cần nhận thêm hai lần công kích như vậy, cho dù nhờ có Ma lực trước đó đã được bổ sung kiên nhẫn chống đỡ, hắn chỉ có nước đợi Ma lực tiêu hao hết mà chết.

Cùng lúc đó, Meteorite Li cũng có chút không dám tin nhìn hắn rồi nói: "Có vu khí mạnh như thế sao? Hắn là vu khí cao cấp nhất trong vu sư học đồ đi, thực sự là một cái mai rùa mà!"

Grimm căn rằng một cái, trên đầu ngón tay bốc cháy lên một cái Hỏa Cầu, theo chỉ tay, hỏa cầu hóa thành một con hỏa điểu, mở ra hai cánh lao tới Meteorite Li. Meteorite Li không thèm để ý chút nào, cũng tương tự chỉ tay về Hỏa Điểu. Không gian vặn vẹo một trận, sau đó con hỏa điểu vậy mà biến mất không còn tăm hơi, đồng thời cách hai người ngoài trăm thước bỗng nổ tung.

Grimm liên tưởng đến thời gian ở trên tàu trước đây, lúc Meteorite Li dùng phương thức quỷ dị đánh giết những Hải yêu, nhất thời có một cái suy đoán, khuôn mặt hắn không khỏi lần thứ hai biến hóa.

"Chẳng trách y được gọi là thiên tài trăm năm mới thấy trong thế giới vu sư, nguyên là vì y có thiên phú Tiên Thiên* hiển hiện như vậy, vậy mà

là sức mạnh khiến không gian bị vặn vẹo. Đối với vu sư học đồ, thì loại sức mạnh này quả thực chính là thứ nghịch thiên a!"

(*) Sinh ra đã có

Mà bên kia, Meteorite Li thấp giọng nói: "Hai vu thuật mạnh nhất của ta cũng không có cách nào phá được lồng phòng ngự đó, xem ra cái mặt nạ kia thực sự là một vu khí ghê gớm. Nhưng là, thầy của hắn chẳng lẽ không biết, cho hắn loại vu khí mạnh mẽ như thế, là trái với quy định của Thất Hoàn Thánh tháp sao?"

Meteorite Li đương nhiên cho rằng, cái vu khí mặt nạ kia là do thầy dạy của Grimm tặng cho.

"Lại thử công kích vật lý đi, nếu như lại không được, coi như trong cuộc thi này, đối mặt vu khí vu sư học đồ cao cấp nhất xem ra vẫn chưa đủ."

Lăm lăm xong, từ phía sau Meteorite Li lấy ra một cái chùy thủ (Con dao) phổ thông bằng kim loại, không gian phía sau của y bỗng vặn vẹo, y vậy mà trực tiếp xuất hiện ở trước người Grimm, dùng Chùy thủ đâm mạnh.

Keng!

Một tiếng nhỏ vang lên, lồng phòng ngự gắt gao chặn lại chùy thủ, đồng thời thân hình Meteorite Li lại lóe lên lần nữa, biến mất không còn tăm hơi, khiến Đẳng Mạn thuật vồ hụt y.

Ngoài hơn ba mươi mét, Meteorite Li chậm rãi thu hồi chùy thủ, lắc đầu vô vị nói: "Xem ra sức mạnh của người, đều là dựa vào vu khí, không có vu khí này thì trình độ của người cũng chỉ bình thường thôi, không có gì đáng chú ý!" Dừng một chút, Meteorite Li nói tiếp: "Mặt khác, tình huống này ta sẽ nói cho thầy của ta, thầy của người vậy mà lại tặng

người một vụ khí mạnh như thế, điều này đã trái với quy tắc thí luyện. Người hãy chuẩn bị tiếp nhận trừng phạt đi!"

Căn bản không thềm quan tâm về Grimm nữa, y vừa đi vừa nói: "Vụ khí chỉ là thủ đoạn phụ trợ đòn bẩy của vụ sư thôi, quan trọng nhất vẫn là thực lực bản thân. Bằng thực lực dựa vào vụ khí như người, sự tình tranh đoạt để tiến vào tu luyện ở Thánh tháp vào mười bảy năm sau, e rằng người ngay cả tư cách tham dự cũng không có. Người thầy đứng sau lưng người thực sự là ngu xuẩn!"

Không gian vặn vẹo một trận, dao động ẩn ký của Meteorite Li biến mất không còn tăm hơi, tựa hồ là lợi dụng lực lượng không gian truyền tống đến địa phương ngoài trăm mét.

Grimm cũng không để ý việc bị đối phương khinh thường, chỉ là chú ý tới một tin tức mà đối phương nói đến: "Tiêu chuẩn tiến vào Thánh tháp tu luyện vào mười bảy năm sau."

VU SỬ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 38: Tuyệt Vọng Giả

- Liana...

Grimm vừa chạy vừa không ngừng kêu gọi từ trong Thủy Tinh Cầu, hy vọng có thể mau chóng liên lạc với York Liana, xác định khoảng cách.

Kétttt....

Đột nhiên, Thủy Tinh Cầu của Grimm phát ra một tràng tạp âm chói tai, tiếp đó York Liana ở bên kia Thủy Tinh Cầu rốt cuộc có thể câu thông với Grimm. Một khuôn mặt nhỏ mơ hồ xuất hiện trên Thủy Tinh Cầu.

Grimm vui vẻ nói:

- Liana, tình hình bên muội thế nào rồi, có liên lạc được những người khác không?

York Liana tựa hồ đang không ngừng chạy cho nên Thủy Tinh Cầu có rung xóc, nửa mặt không bị mặt nạ che khuất lộ vẻ lo lắng, điệu bộ căng thẳng như sắp khóc lên:

- Grimm ca ca, muội cùng Hải Nhân Lạc đang bị mấy vụ sư học đồ của học viện Mê Bàn truy đuổi, vừa may liên lạc được với Rafi tỷ tỷ và Robin tỷ tỷ, bọn muội hẹn nhau ở hiệp cốc* phía trước.

(*) Biên: Hiệp hay hợp cốc là nơi hợp nhau của miệng hang, miệng cốc.

Hải Nhân Lạc là một người theo đuổi York Liana, nhưng người này tướng mạo bình thường, lại hơi chất phác, thực lực cũng không mạnh. York Liana vẫn luôn không có đáp ứng với y, lần này không biết tại sao hai người lại chung một chỗ.

Mặt Grimm biến sắc, nói:

- Chuyện gì đã xảy ra?

- Là Hải Nhân Lạc nắm giữ một chút vu thuật Thần Bí học, bất ngờ phát hiện một cây Nguyệt Đề, kết quả là khi đang đào móc thì Nguyệt Đề lại phát tiếng kêu, bị mấy gã vu sư học đồ học viện Mê Bàn nghe thấy. Aaaa...

Đột nhiên York Liana hét lên một tiếng sợ hãi, Thủy Tinh Cầu bay ra ngoài, sau đó chỉ còn một màu đen kịt.

Mất đi Ma lực chống đỡ, Grimm không cách nào liên lạc lại Liana.

- Nguy rồi, vậy mà là Nguyệt Đề, chẳng trách bị người truy đuổi tàn nhẫn như vậy. Trong truyền thuyết, nếu đặt Nguyệt Đề tại gian phòng vu sư dùng để minh tướng, thời điểm buổi tối khi có ánh trăng chiếu lên nó thì có thể làm hiệu suất minh tướng tăng gấp bội. Thậm chí không ít vu sư cao cấp cũng cảm thấy hứng thú vô cùng với loại thực vật có công năng kỳ lạ này.

Sắc mặt Grimm có chút khó coi, cũng không ẩn giấu dao động ẩn kỵ gì nữa, trực tiếp gọi ra con dơi Phong nguyên tố, cười lên nó rồi dùng hết tốc lực bay về phía trước.

...

Mặt đất dưới chân York Liana bỗng nhũn ra, trở thành một vũng bùn. York Liana chỉ kịp thét một tiếng kinh hãi, Thủy Tinh Cầu trong tay bay ra

ngoài, bị nhấn chìm trong vũng bùn đó.

- Liana!

Hải Nhân Lạc chỉ cao chừng hơn mét sáu, làn da trên gò má có chút thô ráp, ngả màu đen, dường như xuất thân là con trai của một ngư dân, cũng không giỏi nói chuyện yêu đương.

Giờ khắc này Hải Nhân Lạc nhìn thấy York Liana bị hãm trong vũng bùn do vu thuật tạo thành, mà vu thuật của York Liana lại đều là loại phụ trợ, vốn là hỗ trợ xen lẫn với vu thuật của York Rees, thế nhưng York Rees lại không ở bên cạnh. Vu thuật của Hải Nhân Lạc càng là nghiêng về Thần Bí học, Luyện dược học, tương tự không thích hợp chiến đấu chính diện.

Như vậy, hai người hầu như trong nháy mắt rơi vào tuyệt cảnh, trừ phi Hải Nhân Lạc vứt bỏ York Liana tiếp tục chạy trốn.

Phía sau, sáu tên vu sư học đồ từ học viện Mê Bàn đã đuổi tới, một kẻ trong đó có dao động ấn ký đạt đến năm điểm, năm kẻ kia thì không thấy có thêm điểm dao động.

Sáu người nhìn York Liana đã bị hãm sâu trong vũng bùn vu thuật, thờ phào nhẹ nhõm.

- Đừng động tới nàng! Nếu không ta sẽ phá hủy cây Nguyệt Đề này!

Hải Nhân Lạc găm thét lên, từ trong một chiếc hộp lấy ra một loại thực vật kỳ quái. Ngay khi gốc cây này xuất hiện trên tay Hải Nhân Lạc, rễ của nó lại như một đứa bé không ngừng giãy giụa, đồng thời rít lên tiếng khóc chói tai.

Tức thì, tiếng rít gào kêu khóc trở thành giai điệu duy nhất quanh tám người.

- Uy hiếp chúng ta sao, hừ. Cũng không hỏi thăm một chút Sa Hà hội học viện Mê Bàn là gì? Nếu người dám phá hủy cây Nguyệt Đề này, chúng ta giết cả hai luôn!

Vu sư học đồ đi đầu nhìn Hải Nhân Lạc cầm lấy Nguyệt Đề, trong lòng căng thẳng nhưng lời nói không một chút thỏa hiệp.

- Người... Người đừng động tới nàng!

Hải Nhân Lạc căng thẳng gầm thét lên.

Nửa người dưới của York Liana đã hoàn toàn chìm trong vũng bùn, căn bản không chạy được, nước mắt trào ra nhìn quanh, đáng vẻ thanh thuần đáng yêu.

- Hê hê, tiểu mỹ nữ, không phải sợ, chỉ cần ngoan ngoãn bảo hãn giao Nguyệt Đề ra đây, chúng ta đảm bảo thả các người. Hơn nữa, người đáng yêu như thế, sao ta nỡ giết được? Ta còn muốn...

Tên vu sư học đồ này cười lên ha hả như thần kinh, đột nhiên giật lấy mặt nạ trên mặt York Liana xuống, nhất thời nuốt lại những câu sau vào bụng.

- Tiên sư, xấu như vậy còn làm bộ thanh thuần cái gì?

Kẻ này đổi thái độ 180 độ, căm ghét nhìn York Liana một chút rồi hướng về Hải Nhân Lạc hô:

- Mẹ kiếp, thật mất hứng, cho người ba giây cuối cùng.

Lấy tay che lấy vết sẹo xấu xí trên mặt, York Liana cực kỳ sợ sệt, đến độ run rẩy lên, nước mắt tràn ra không ngừng, làm người ta thương tiếc. Thế nhưng bởi vì vết sẹo dữ tợn kia, cộng với con mắt không có con người,

vẻ mặt tội nghiệp của York Liana ở trong mắt mấy tên vụ sư học đồ học viện Mê Bàn quả thực là muốn nôn mửa.

Ở ban đầu, York Liana mang mặt nạ thanh thuần cực kỳ, lại như một tiểu cô nương mỹ lệ hay thẹn thùng. Mà tháo mặt nạ xuống, vết sẹo đáng sợ trên mặt kia, còn cả con mắt không trông sâu hoắm tối om, dù nhìn thế nào cũng ra một mục vụ sư già gớm ghiếc.

Ghê tởm nhất là mục vụ sư già còn ở trước mặt mấy người làm ra dáng vẻ đáng yêu!

- Đứng! Đứng có giết nàng!

Hải Nhân Lạc kêu to, vẻ mặt hoang mang cực kỳ, vốn không hề để ý gương mặt khủng khiếp của Liana, tựa hồ đã sớm biết chuyện này. Hắn cũng không dám do dự nữa, ném Nguyệt Đề trên tay ra.

Mắt tên vụ sư học đồ học viện Mê Bàn sáng lên, nhìn Nguyệt Đề đang bay tới mà vui mừng hiện ra mặt.

Vèo!

Một cái đầu lưỡi thật dài lóe lên, Nguyệt Đề biến mất không còn tăm hơi. Mọi người đảo mắt nhìn qua, chỉ thấy trên một cái cây khô cách đó không xa bỗng dựng mọc ra một nửa cái thân người. Là một tên vụ sư học đồ, tươi cười đầy mặt nhìn mọi người, một cái lưỡi thật dài đang cuốn lấy cây Nguyệt Đề kia.

Lúc này nếu Grimm ở đây, hiển nhiên có thể dựa vào Cái Tạo Khứu Giác phát hiện, vụ sư học đồ có thể dung hợp với thân cây này chính là cái gã trước đây không lâu luôn đi sau lưng hắn đủ thời gian một Sa Lộ.

- Cốt Hải Chung Lôu khốn khiếp!

Tên vu sư học đồ học viện Mê Bàn vốn đã chuẩn bị đưa tay bắt lấy Nguyệt Đề, ai ngờ đột ngột xuất hiện một gã chết tiệt trên cành cây khô hót tay, nghiêng rặng mà chửi lên, trong miệng trực tiếp phun ra một luồng nước đen về phía người kia.

- Khà khà, cảm tạ đã khen!

Thân thể người này co rụt lại, rồi tan vào thân cây.

Xèo một tiếng, dòng nước màu đen kia chạm tới thân cây khô, tức thì ần mồn ra một lỗ thủng to, mùi tanh hôi tràn ngập khiếp người ta muốn nôn ọe.

- Chạy? Tên khốn khiếp này!

Mấy tên vu sư học đồ học viện Mê Bàn tức đến muốn phát rồ, nhanh chân chạy đến gốc cây tên vu sư học đồ Cốt Hải Chung Lôu kia xuất hiện, thế nhưng không tìm được tung tích gì của tên kia.

Đột nhiên, một tên trong đám vu sư học đồ học viện Mê Bàn tựa hồ nghĩ tới điều gì, run giọng nói:

- Trong tài liệu học viện phân phát trước đó không phải nói lần thí luyện này nhất định phải chú ý tới bảy người sao? Gã vừa rồi... có phải chính là Quỷ Đạo của học viện vu sư Cốt Hải Chung Lôu không?

Những tên vu sư học đồ học viện Mê Bàn khác vốn đang tiếp tục tìm kiếm, nghe thế mặt biến sắc.

Xác thực, trước khi thí luyện, cao tăng học viện Mê Bàn đã phát cho tất cả vu sư học đồ tham gia thí luyện một phần tư liệu, trong đó tổng cộng ghi chép bảy cái tên đến từ sáu đại học viện với tên gọi chung là Tuyệt Vọng Giả. Bảy Tuyệt Vọng Giả này không một ai ngoại lệ, đều là những vu

sư học đồ thiên tài, ba năm trước vừa tiến vào học viện vu sư thì lập tức được những vụ sư cấp hai cao cao tại thượng thu làm đệ tử.

Trong đó, học viện vu sư Black Tower có ba người, theo tư liệu chia làm Bất Tử, Nữu Khúc*, Kim Đồng. Học viện vu sư Quang Âm Sa Lậu có một người, trên tư liệu là Thái Dương Chi Tử (Tạm dịch: Đứa Con Của Mặt Trời). Tượng Nha Thành Bảo có hai người, là Mị Hoặc, Cơ Giới Tâm. Người cuối cùng chính là vụ sư học đồ Quỷ Đạo của Cốt Hải Chung Cổ Lâu.

(*) Biên: Nó nghĩa là bị vặn vẹo, chỉ về không gian bị uốn khúc vặn vẹo, ở đây là nói về Meteorite Li

Trong tài liệu từng nói, người này lại vô cùng thích kẻ khác chửi mắng mình, bởi vì ở trước đó, Quỷ Đạo tất đã chiếm tiện nghi của kẻ kia.

Một khóa này học viện Mê Bàn không có bất kỳ ai là vụ sư học đồ được những vụ sư cấp hai cao cao tại thượng kia tự mình bồi dưỡng, bởi vậy những người tham gia thí luyện của học viện Mê Bàn tự gọi bảy người trong tài liệu là Tuyệt Vọng giả. Dần dần, cái tên Tuyệt Vọng giả cũng là từ miệng bọn họ truyền ra.

Ngụ ý là kẻ địch khiến người ta tuyệt vọng.

Đột nhiên, mấy dao động ẩn ký xuất hiện trong cảm ứng của mấy tên vụ sư học đồ học viện Mê Bàn, hơn nữa trong đó giá trị ẩn ký của hai người còn đạt tới 10 điểm trở lên!

- Nguy rồi, lui!

Bên trong vũng bùn, mắt York Liana sáng lên, vui sướng kinh ngạc thốt:

- Rafi tử tử! Robin tử tử! Eminem Landes đại ca!

Xa xa tổng cộng chạy tới năm người, trong đó hai người Rafi và Robin là nhận được York Liana cầu cứu, ba người Eminem Landes cùng với hai thành viên liên minh Huyết Phàm không quá quen thuộc là nửa đường gặp được. Lại nói địa vị và uy vọng của Eminem Landes ở bên trong toàn bộ liên minh Huyết Phàm xác thực không ai bằng, ngay cả người có danh xưng Độc Thiệt (ác miệng) nữ vương như Rafi cũng có chút kính phục với người này.

- Hừ! Lại dám đụng đến người liên minh Huyết Phàm chúng ta. Rafi trưởng lão, chúng ta đi giữ bọn chúng lại.

Eminem Landes lạnh lùng nói.

Sắc mặt Rafi cực kỳ khó coi, nếu như lại muộn một lúc nữa, không chừng nha đầu đang bị hãm sâu trong vũng bùn này sẽ thật sự xong, khi đó York Rees không thể không điên lên. Bởi thế, Rafi lạnh lùng đáp:

- Được.

Ngay lúc hai người thật sự muốn toàn lực ứng phó những tên vụ sư học đồ học viện Mê Bàn thì đột nhiên từ một phía bầu trời đằng xa, một đạo dao động ẩn ký khủng bố xuất hiện trong cảm ứng của mấy người. Đạo dao động ẩn ký này giống như dòng lũ tuôn trào, lấy khí thế nghiền ép tất cả vọt tới, dường như muốn phá hủy mọi thứ trên đường nó qua!

Bất kể là Rafi hay Eminem Landes đều biến sắc mặt, ngơ ngác dừng bước lại.

- Mọi người nhanh rời khỏi đây, ta cùng Rafi ngăn cản người này! Dao động ẩn ký mạnh như thế tương đương Billily Leona gặp trước đó, loại tầng thứ này đã vượt qua trình độ bảng mười đại cao thủ, không hề được gọi là Tuyệt Vọng giả.

Eminem Landes biểu hiện nghiêm túc, rút lấy trường kiếm từ sau lưng ra, nắm chặt bằng hai tay. Theo toàn bộ Ma lực kích phát, thanh trường kiếm ma đạo vu khí này tỏa ra từng từng đạo từng đạo tia chớp màu bạc.

Trên da Rafi mọc ra chi chít mầm thực vật, phía sau lưng là hai chiếc lá cây to lớn như là cánh của Tinh Linh*, không ngừng đập. Hai chân Rafi lơ lửng giữa trời, nhẹ nhàng bay dần lên. Tay trái nàng cầm một thanh trường cung tràn ngập năng lượng sinh mệnh, đồng thời tay phải khẽ nâng lên một mũi tên cô đọng từ năng lượng, một con mắt vậy mà hóa thành Ưng Nhân (Mắt chim ưng) nằm dọc. Rafi lạnh lùng nói:

- Cho dù là Tuyệt Vọng giả mà các vụ sư học đồ hay nói tới, lấy chiếc cung Sinh Mệnh này phối hợp với mũi tên Gió Lốc, lại lấy Sinh Mệnh Ma pháp của ta phụ trợ, cường độ năng lượng khủng bố bạo phát trong nháy mắt cũng có dễ dàng giết chết hẳn!

(*) Biên: Tinh Linh là chủng tộc chuyên sống trong rừng sâu, có thân hình giống người, dung mạo rất xinh đẹp, tai dài nhọn, có hai cánh và biệt tài bắn cung rất giỏi...

Eminem Landes giật giật khóe mắt nhìn Rafi một chút.

Vị nữ vương này cũng quá mức hung hăng, phải biết người mới đến này là Tuyệt Vọng giả trong miệng những vụ sư học đồ kia đó!

Từ lần giao chiến ngăn ngừa với Billily Leona lúc trước, Eminem Landes đã biết rõ sự khủng bố của những kẻ được gọi là Tuyệt Vọng giả kia. Thậm chí Eminem Landes hoài nghi, cái gọi là thí luyện lần này vốn là sắp xếp của cao tầng những học viện kia, vì những Tuyệt Vọng giả này chuẩn bị một lần thi đấu giết chóc!

....

Cảm ơn bạn †Ares† đã giúp đỡ!

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 39: Lời Thề

Eminem Landes, Rafi dùng toàn bộ tinh thần để đề phòng, lảng lảng chịu đựng áp bức do ấn ký phát ra từ bầu trời phương xa truyền đến. Hai người kích phát sức mạnh đến cực hạn, tựa như lập tức có thể bắt đầu chiến đấu, dùng toàn lực ứng phó.

Thật ra, bọn họ không có cách nào khác. Giá trị ấn ký có hiệu lực đến sau mười giờ, muốn tiếp tục đánh giết các vụ sư học đồ khác cũng quá khó khăn. Ngoài ra, hiện tại các vụ sư học đồ đã dồn lại tạo thành từng đoàn thể, muốn cướp đoạt ấn ký quả thực trước đã khó nay càng thêm khó, trừ phi là những Tuyệt Vọng giả đó.

Vèo!

Trong nháy mắt, con dơi Phong nguyên tố xuất hiện trong tầm nhìn của hai người. Rafi đột nhiên kéo dây cung, sóng Sinh Mệnh khủng bố cùng ba động Phong nguyên tố điên cuồng trút vào mũi tên. Đồng tử Mắt Ưng đã triệt để khóa chặt bóng người trên con dơi, như sắp giáng một đòn kinh thiên động địa.

Trên thân Eminem Landes nổi lên bảy, tám cái hoa văn màu vàng thần bí. Hoa văn di chuyển nhúc nhích, như là vật sống, tia chớp màu bạc trên thanh đại kiếm trong nháy mắt kích phát tới cực hạn, tuôn ra từng đạo từng đạo điện hoa "Phốc, phốc" trên không trung nổ vang.

Eminem Landes quát to: "Các hạ Tuyệt Vọng giả tôn kính, chúng tôi không có ý đối địch với ngài. Xin ngài hãy rời đi, tránh phát sinh xung đột!"

Một bên, mũi tên của Rafi vững vàng khóa chặt lại tên "Tuyệt Vọng giả" kia, Ma lực toàn thân, Tinh Thần lực cũng đã kích phát đến cực hạn. Tuy rằng vừa rời trong miệng cô nói không bỏ qua, nhưng lúc này có khả năng sẽ chân chính đối chiến cùng một tên "Tuyệt Vọng giả", trong lòng cô không khỏi thấp thỏm, trên trán chậm rãi phủ một tầng mồ hôi mịn.

Phốc, phốc, phốc. . .

Con dơi Phong nguyên tố dừng lại ở chỗ cách hai người chừng ba mươi mét, liên tục vỗ cánh, không bay tới nữa.

Ngay khi tim của Eminem Landes, Rafi như muốn nháy lên tới cổ họng, trên lưng con dơi Phong nguyên tố chậm rãi thò ra một cái đầu, sau một chút sừng sốt, giật mình nói: "Rafi, Eminem Landes?"

Một bên khác, Rafi dùng Ứng Nhận thuật khóa chặt con dơi Phong nguyên tố, ngay khi nhìn thấy khuôn mặt đeo mặt nạ trắng thò ra, thân thể cô theo bản năng run rẩy một thoáng, trong lòng liền nghĩ tới . . . Grimm đã bị Tuyệt Vọng giả giết chết rồi!

Trong nháy mắt, một luồng cừ hận to lớn không cách nào hình dung, lửa giận mãnh liệt không cách nào tắt, triệt để bạo phát trong mắt Rafi.

"A. . .!" Một tiếng thống khổ rít gào, Rafi phóng ra mũi tên trong tay.

Vèo!

Mũi tên Gió Lốc hóa thành cơn lốc cuồng bạo, hầu như trong nháy mắt đã lao vọt đến con dơi Phong nguyên tố. Chẳng qua là, cũng ngay vào

lúc này, âm thanh có chút giật mình của Grimm truyền tới trong tai Rafi, Eminem Landes.

"Grimm? Không! !" Rafi không dám tin tưởng, sợ hãi kêu lên. Đột nhiên ... Giữa bầu trời, mũi tên cuồng bạo hóa thành một cái cơn lốc hình cầu, hoàn toàn nhấn chìm con dơi Phong nguyên tố cùng Grimm vào trong. Hơn nữa ở trong đó, còn xen lẫn vô số Ma pháp Sinh Mệnh hóa thành lá cây cứng rắn, chẳng khác nào có vô số lưỡi dao lao vào cắt chém kẻ địch.

Rafi ngỡ ngác nhìn vụ thuật công kích mạnh nhất do tự tay mình tạo ra trên bầu trời, không có ai so với nàng rõ ràng hơn sự khủng bố của vụ thuật này.

Oành một tiếng, thân thể Rafi tựa hồ mất đi sức chống đỡ, tuyệt vọng quỳ trên mặt đất. Sắc mặt tái nhợt như một tờ giấy, nước mắt chảy ra, ngỡ ngác nhìn cơn lốc hình cầu kéo dài không tiêu tan trên bầu trời. Rafi khóc không thành tiếng nói: "Ta. . . Mình đã làm cái gì thế? Mình vậy mà, vậy mà. . . Ô ô ô. . .!"

Eminem Landes không có vụ thuật tăng cường tầm nhìn, hơn nữa chuyện này mới chỉ phát sinh trong nháy mắt, hầu như là khi Tuyệt Vọng giả trên trời kia vừa gọi tên hai người, vụ thuật của Rafi cũng đã bạo phát, triệt để nhấn chìm người kia.

Eminem Landes thậm chí còn không biết rõ chuyện gì vừa xảy ra.

Cảm thụ ba động năng lượng khủng bố, trong lòng Eminem Landes rùng mình, thậm chí có chút phát lạnh.

Khó trách vị Độc Thiệt nữ vương này vẫn hoành hành vô ky, sóng năng lượng mạnh như vậy, công kích e rằng đã miễn cưỡng đạt đến 100 độ! Hơn nữa, công kích này còn kéo dài trong thời gian lâu như vậy. . .

Ngay khi muốn hỏi một chút tình huống cụ thể, Eminem Landes nhìn thấy Rafi đã quỳ trên mặt đất khóc không thành tiếng, không khỏi ngây người. Một mặt, là vì không rõ Rafi tại sao xuất hiện phản ứng như thế; mặt khác, y bị chấn động bởi bộ dáng nhu nhược mỹ lệ của Rafi trong lúc này.

Nguyên lai, Độc Thiệt nữ vương còn có một bộ mặt như thế a . . .

Sau khi kéo dài mười mấy giây, cơn lốc giữa bầu trời cùng vô số phiến lá Sinh Mệnh mới dần dần biến mất. Oành một tiếng động lớn vang lên, một bóng người chật vật rơi trên mặt đất, yếu ớt nói: "Rafi, là anh đây. . ."

. . .

Sắc mặt Grimm có chút tái nhợt. Trong nháy mắt vừa rồi, Ma lực mà hắn tiêu hao tương đương với lúc chiến đấu với Meteorite Li trước đó. May là hắn có lồng phòng hộ bảo vệ, nếu không sợ rằng hắn đã bị vu thuật của Rafi xoắn thành thịt nát. (Biên: Kakaka, giờ mới biết được sự khủng bố của người yêu)

Rafi ngây người trong chốc lát. Mấy ngày trước trong vũ hội của Huyết Phàm liên minh, Eminem Landes đã gặp Grimm mang theo mặt nạ một lần. Bây giờ lại gặp hắn trong tình cảnh này, một mặt y triệt để hoài nghi trí nhớ của bản thân, mặt khác lại thử dò hỏi: "Grimm?"

"Ừ!" Grimm nhàn nhạt trả lời. Đáp án này y như trong trí nhớ của Eminem Landes, tên gia hỏa thần bí không tham gia nhiều hoạt động, cũng không thích tham gia tụ hội trong liên minh.

Trong nháy mắt vừa rồi, hắn tiêu hao quá nhiều, làm cho Ma lực có chút hỗn loạn, thậm chí lúc này đứng cũng có chút miễn cưỡng. Chỉ là, vì khuôn mặt tái nhợt bị che khuất, nên Eminem Landes cũng không biết nên nói gì. Hiện tại, Eminem Landes nhìn thấy hắn thoát ra từ vu thuật khủng bố kia, nhưng dáng vẻ lại "Như không có chuyện gì xảy ra" . Y nhất thời có một loại cảm giác, người này sâu không lường được.

"Chẳng trách, chẳng trách Rafi vứt bỏ Amy Sada đã theo đuổi cô ta ba năm, mà lựa chọn người này. Nguyên lai trong liên minh, lại ẩn giấu con quái vật như thế. . .!" Eminem Landes lẩm bẫm.

Eminem Landes thực sự có chút suy nghĩ rối rắm. Y miễn cưỡng duy trì phong độ cười cợt, biết lúc này nên để thời gian lúc này cho hai người. Đồng thời, y cũng cảm thấy xấu hổ, tự giễu vì sự tự cao kiêu ngạo của bản thân y trước đây. Đứng trong bảng mười đại cao thủ, Ai Trước đây mình vẫn luôn đắc chí....

Theo việc Eminem Landes rời đi, Grimm nhìn phía xa. Rafi vẫn quỳ trên mặt đất như trước, ngơ ngác nhìn hăn. Trong lòng hăn rùng mình, chuyện gì nên phát sinh thì cũng phát sinh rồi.

Có thể hoàn toàn tưởng tượng được, ý muốn sở hữu khổng chế của Rafi rất mạnh. Khi có một ngày, nhìn thấy sự thật người mà vẫn luôn được chính mình bảo hộ vậy mà lại mạnh hơn mình, thì tâm tình cô ấy khi đó, sẽ như thế nào đây? Thậm chí, hăn dám khẳng định, nếu như vào vũ hội trước đó, hăn biểu hiện ra sự mạnh mẽ hơn cô, vậy thì chuyện sau đó tuyệt đối sẽ không phát sinh qua.

Grimm chậm rãi đi tới chỗ Rafi, muốn nhẹ nhàng nâng cô dậy, thấp giọng nói: "Đứng dậy nào!" (SK: xưng hô tiếp sau đây hơi rối, vì kẻ thì đang giận, người thì đang cố làm lành)

Rafi gạt mạnh tay hăn ra, nước mắt không ngừng tuôn rơi, nhìn chăm chăm vào hăn không chớp mắt, có chút ghen ngào hỏi: "Ở trong mắt người, ta có phải là một tên hề không?"

Grimm vội vàng đáp: "Không, em là người anh yêu, là người thân nhất của anh, là người tương lai anh sẽ kết hôn, là vợ anh!"

"Người yêu? Người thân? Vợ?" Rafi cười nhạt, một bên chảy nước mắt, một bên giễu cợt nói: "Nhưng là, ta cảm thấy được, cho tới nay, vốn là

ta đơn phương muốn đóng cái vai ngu xuẩn, ngu ngốc này. Đóng vai kẻ một lòng muốn bảo vệ người, vô tri yêu người. Haha,.... không chừng..... khi nhìn thấy ta lần lượt ra mặt vì người, chắc người bị kẻ hề này chọc cười vui vẻ lắm....

"Không!" Hăn vội vàng cắt đứt lời Rafi, không thể để cô tiếp tục điên loạn liên tưởng nữa.

Rafi cười gằn: "Ha ha? Không? Vậy người nói cho ta, ta ở trong mắt người, không phải là tên hề khiến người phải cố nén cười, vậy là cái gì? Grimm, là ta trước đây chưa trưởng thành, quá vô tri, quá ngây thơ, chúng ta chia. . ."

"Không nên nói nữa! Rafi, em ở trong mắt anh, mãi mãi cũng là Đấng Mạn Thiên Vương vào thời khắc kia đã bảo vệ anh. Anh ở bên cạnh em, mãi mãi vẫn là người yên lặng đứng sau lưng em." (Understand!?) Grimm điên cuồng ôm lấy Rafi, lần thứ hai cắt đứt lời nói của cô.

Thân thể Rafi cứng ngắc một chốc.

Dường như trong nháy mắt đó, chính bản thân cô lại trở về vào lúc ấy. Một Rafi kiêu ngạo, tự đại, không coi ai ra gì; nhưng lúc ấy, cô chỉ có thể dựa vào Đấng Mạn thuật treo lơ lửng trên dây thừng, bất lực nhìn vào biển rộng vô tận ở bên dưới, nó giống như vực sâu cắn nuốt sinh mệnh đang há miệng đợi con mồi rơi vào. Ngay thời điểm khi bản thân cô cảm thấy tuyệt vọng nhất, yên lặng đếm ngược thời gian Ma lực tiêu hao hết. Cũng vào lúc ấy, chính người đàn ông trước mắt này, đã cứu mình lôi trở lại.

Trong cuộc đời của mình, Rafi chưa bao giờ nghĩ đến cô sẽ tín nhiệm, yêu một người như thế, đồng ý dâng hiến tất cả của bản thân mình cho hăn, thậm chí đồng ý vì hăn mà thay đổi bản thân. Nhưng, không thể không nói, khi người đàn ông này giúp đỡ mình, thì sâu trong đáy lòng cô thật sự cảm

giác được, dù người này lúc ấy có chút dung tục, đê tiện, bình dân, vô tri, vô vị ..., nhưng cô cũng sẽ đồng ý vì hãnh diện dâng tất cả.

Chậm rãi thu lại nụ cười lạnh lùng, Rafi yên lặng nhìn kỹ Grimm, tựa hồ đang còn do dự giây giụa.

Grimm nhìn thấy biểu tình của Rafi, thì lập tức lấy ra một sợi dây chuyền, nó chính là vũ khí phòng hộ mang vũ thuật phong ấn hỏa diễm mà hãnh thu được lúc trước, nhẹ nhàng đeo lên cổ của cô.

"Bất luận ở bên ngoài như thế nào, ở bên cạnh em, anh mãi mãi chỉ là tên Grimm không có tiếng tăm gì ở sau lưng em, là kẻ yếu cần em bảo vệ!" Hãnh trịnh trọng nói, đây dường như là lời thề mà hãnh sẽ tuân thủ cả đời.

Rafi nhìn khuyên tai Mạn Chi Tâm ở bên tai trái của Grimm, nghe lời thề trịnh trọng của hãnh. Một lúc lâu, cô rốt cục yên lặng đứng dậy, nhẹ giọng nói: "Đi thôi, tìm York Rees cùng Bin Johnson!"

Rafi cũng không quay đầu lại, rời đi Grimm vui vẻ, yên lặng đi theo sau.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 40: Tiểu Đội

Sau ba ngày, rốt cục thì hai người Bin Johnson và York Rees cùng hội hợp với bốn người Rafi, Grimm, York Liana, Robin, tạo thành một tiểu đội hoàn chỉnh.

Lại nói, nếu Grimm không có thực lực mạnh như thế, hai đội ngũ bên Rafi và bên Eminem Landes có thể hợp lại thành một. Nhưng sau khi hắn xuất hiện, khiến một kẻ vốn có dã tâm, không cam lòng như Eminem Landes đương nhiên sẽ không cùng Rafi hợp thành một đội nữa.

Còn Hải Nhân Lạc, đối với chuyện York Liana giữ lại, y vậy mà cũng không do dự rời đi vì không muốn cản tay cản chân người trong đội. Hơn nữa, trước đó nghe nói sự tình từ York Liana, nhất thời khiến mọi người trong đội đã thay đổi thái độ về một vụ sự học đồ không có tiếng tăm gì như Grimm.

Chốc lát sau trong bầu không khí nồng nhiệt, mọi người cùng ngồi lại vây quanh Rafi.

Rafi ngồi trên một cây khô, hai chân tùy ý vắt chéo không có hình tượng chút nào. Cô nàng cầm trong tay một cành cây nhặt được, sắc mặt chăm chú chỉ vào địa đồ nói: "Hiện tại chúng ta ở đây, căn cứ vào xác suất, lần thứ hai bí cảnh mở ra, rất có thể sẽ ở rất gần chúng ta. Hơn nữa, chỗ chúng ta hiện tại nằm ở thung lũng rừng rậm tương đối bí ẩn, bình thường sẽ không có người chú ý nơi này. Vừa vặn, những ngày này, chúng ta có thể luyện tập phối hợp với nhau một chút."

Nói xong, Rafi liếc ngang nhìn Grimm một chút, dùng giọng không mặn không nhạt nói: "Robin đã cùng chiến đấu chung với chúng tôi hai lần, biết một ít cách phối hợp tác chiến, thế nhưng, cái tên nhà người thì một lần cũng không có đó!"

Tuy rằng nghe ra Rafi vẫn còn tức giận, nhưng Grimm lại rất cao hứng. Điều này chứng minh cô ấy đã tha thứ cho hắn.

Ở một bên, Bin Johnson không biết rõ chuyện xảy ra trước đó, cậu ta cười ha ha tiến đến bên cạnh Grimm, vỗ vỗ bờ vai: "Không nghĩ tới a, ba năm không gặp, cậu lại thành người mạnh nhất trong chúng ta. Ha ha, chẳng qua là Rafi nói rất đúng, tranh cướp lúc bí cảnh mở ra lần thứ hai nhất định sẽ tụ tập rất nhiều kẻ mạnh. Vì vậy, cậu vẫn nên cùng luyện tập phối hợp với bọn tôi một chút đi!"

York Rees vác lưỡi búa, cũng cười ha ha xen vào: "Grimm, người chủ yếu tu luyện loại hình vu thuật gì thế? Hay để Rafi đại tỷ an bài cho người vị trí cuối nha?"

"Hừ, vu thuật của hắn thiên hướng về phòng ngự, để hắn bảo vệ ta cùng Liana đi, nếu như Bin Johnson cảm thấy vất vả cũng có thể hỗ trợ một chút." Rafi căn bản không cho Grimm có cơ hội nói chuyện.

York Rees và Bin Johnson nhìn nhau, không biết vị nữ vương này tại sao lại nổi cáu với hắn như thế, không chừng đây chính là sự khác biệt giữa con gái và phụ nữ nha?^^ Hai người ác ý suy đoán. Ngược lại, hai người Robin cùng với York Liana đã quen cảnh này, nên cũng không để ý.

Grimm cười khở, cô ấy vậy mà để cho mình làm khiên thịt.

Sau thời gian một Sa Lậu. . .

Grimm đứng sau yếm hộ hai người Rafi, York Liana. Lần này xem như hắn chân chính kiến thức cách phối hợp trong đội, mà điều làm cho

hắn lưu ý nhất, chính là York Rees.

Vu thuật của York Rees, toàn bộ đều là vu thuật bùng nổ làm tiêu hao Ma lực vô cùng khủng bố. Lúc này, y hoàn toàn biến thân thành Người Sói, tay phải cầm một cây búa to, tay trái là một bộ móng vuốt. Khi y bạo phát vu thuật, sức mạnh thân thể, tốc độ toàn bộ tăng lên gấp bội, sức chiến đấu quả thực có thể nói là khủng bố.

Dựa theo tính toán phỏng đoán của Grimm, khi York Rees biến thân thành Người Sói thì cường độ năng lượng công kích khoảng chừng ở 15~40. (Vu thuật huyết thống lúc cận chiến đấu có ba động rất lớn) Mà sau khi York Rees đột nhiên bạo phát, công kích cao nhất của y tuyệt đối vượt quá 60.

Chẳng qua là, bởi vì York Rees triển khai bùng nổ vu thuật khiến tiêu hao Ma lực cực nhanh. Sau khi sử dụng hai, ba lần, Ma lực trong thân thể y chỉ sợ ngay cả khả năng biến thân cũng không duy trì được, càng không nói đến sức chiến đấu. Mà vào thời điểm đó, tác dụng của York Liana liền thể hiện ra.

York Liana có thể truyền Ma lực của bản thân cô cho những người khác. Hơn nữa York Liana có số Ma lực cao hơn Tinh Thần lực tương ứng nhiều. Đồng thời, có lẽ cô nàng còn tu luyện một loại vu thuật nào đó có thể khôi phục Ma lực nhanh chóng.

Như vậy, sự phối hợp trong chiến đấu giữa York Liana và York Rees, quả thực khiến York Rees trở thành một con quái thú giết người khủng bố.

"Hặc hặc, thống khoái! Có Grimm ở đây, rốt cục ta có thể trắng trợn lao ra không kiêng dè gì nữa rồi!" York Rees hưng phấn kêu to.

Rafi gõ Grimm một cái, nói: "Tập trung chú ý, năng lực cận chiến của ta và York Liana đều không mạnh lắm!"

"Đã biết!" Sau khi gật đầu, hãn nỗ lực thích ứng với phương thức phối hợp chiến đấu của tiểu đội.

Con đường sử dụng vu thuật của Bin Johnson theo hướng là ẩn nấp, cơ động, công dụng chủ yếu là đánh lén, tra xét tình hình địch,... Năng lực tiến công của nó không cao, thế nhưng năng lực chạy trốn lại nhất lưu, tựa hồ cậu ta chuyên môn nghiên cứu sức mạnh của Âm nguyên tố.

Trước đó, Grimm đã dứt khoát tặng cây Ma pháp trượng đạt được từ bí cảnh cho Bin Johnson. Đối với hãn, nó không có giá trị gì lớn.

Còn về bạn gái Bin Johnson, Robin có biệt hiệu Nguyệt Lượng, chiều hướng tu luyện vu thuật của cô ta là khế ước triệu hoán. Hơn nữa, theo như lời Rafi nói, vu thuật nguyên rủa của cô ta cũng tương đối xuất chúng. Chẳng qua là, Grimm không ủng hộ phát triển vu thuật theo hướng như thế; bởi vì bản thân hãn biết, mỗi một người vu sư chỉ cần có thể trưởng thành đến vu sư cấp bốn, như vậy bản thân người đó có thể khống chế một quân đoàn nô lệ, mà căn bản không cần khế ước triệu hoán.

Đương nhiên, đối với vu sư học đồ bình thường mà nói, vu sư cấp bốn là điều thực sự quá xa xôi.

Lúc này Robin thông qua khế ước, đã triệu hoán ra hai con sinh mệnh dị giới từ cùng một thế giới bị vu sư nô dịch. Trong đó, một con là Nhím lông thép, thân cao năm mét, thân dài bốn mét, tựa hồ là sinh vật chủ chiến; còn con khác chính là một con Khi sáu mắt to bằng bàn tay, nằm nhoài trên bả vai cô nàng, có lẽ nó có năng lực cảnh giới.

Robin đồng dạng cũng được tặng một cây Ma pháp trượng mà Rafi thu được từ bí cảnh trước đó. Ngoài ra, lá bài tẩy chân chính của Robin có lẽ là một sinh vật quái dị tên là Nguyệt Lượng Chung, đây cũng là nguyên do cô ta có biệt hiệu Nguyệt Lượng.

Cuối cùng, chính là Rafi.

Hiện tại Rafi đã triệt để trở thành vụ sư siêu viễn trình. Bình thường cô thông qua năng lượng Sinh Mệnh bắn ra mũi tên vụ thuật, có thể đạt tầm bắn năm mươi mét, cường độ khoảng chừng 30~40 độ. Điều này đối với vụ sư học đồ bình thường sợ là khó có thể tưởng tượng. Tỷ như công kích Hỏa Điều của Grimm, chỉ có thể công kích trong phạm vi khoảng mười lăm mét thôi.

Hơn nữa, sau lưng Rafi còn có bốn mũi tên Gió Lốc, giúp cô có thể bùng nổ công kích siêu mạnh vượt quá 100 độ trong nháy mắt. Thậm chí vào lúc mấu chốt, năng lượng Sinh Mệnh của cô có thể dùng để thi triển một số vụ thuật chữa bệnh đơn giản.

À, còn Grimm lại không có gì nổi trội. Có Rafi ở đây, hẳn chỉ có thể đành hoàng trở thành một cái khiên thịt, bảo vệ tốt hai "Hậu bài"(Người có vị trí đứng phía sau): Rafi và York Liana. Như vậy cũng coi như hạ thấp sự tồn tại của bản thân hẳn, giảm thiểu sự chú ý của Rafi (Đỡ phân tâm nếu có công kích của kẻ địch).

Buổi tối.

Sau ban trực cảnh giới, Grimm đột nhiên cảm giác có một bóng người tiến vào trong lều. Nghe mùi thơm cơ thể quen thuộc, trong lòng hẳn buông lỏng, tháo mặt nạ xuống và cùng Rafi hôn nồng nhiệt.

...

Bốn ngày sau.

"Hừ, vụ sư học viện Black Tower?" Nhìn sáu người phía trước, bỗng có thanh âm trào phúng phát ra từ trong miệng một người nữ.

Ấn ký trên trán người nữ vụ sư học đồ này có dạng một cái đồng hồ cát, dưới mái tóc ngắn màu đen, ở góc mắt phải có một vết sẹo dễ thấy, đôi chân dài trắng nõn dưới lớp váy xẻ tà cao, trong tay thì lại cầm một cái roi

không ngừng vung vẩy. Cũng không biết cái roi này làm từ loại thực vật nào, nói chung, chắc là một loại vụ khí hi hữu nào đó.

Bên cạnh cô gái này là mười ba tên vụ sư học đồ, tạo thành một đội ngũ có quy mô không nhỏ.

Rafi cười lạnh nói: "Vụ sư học viện Quang Âm Sa Lộ? Hừ hừ, chẳng lẽ người cho rằng Thái Dương Chi Tử đánh bại Kim Đồng, thì Quang Âm Sa Lộ cao hơn Black Tower một bậc sao?"

Ngay vào ngày hôm qua, Tuyệt Vọng giả gọi là Thái Dương Chi Tử của học viện Quang Âm Sa Lộ, đã truy đuổi Billily Leona cơ hồ đến nửa khu thí luyện. Rất nhiều vụ sư học đồ đều nhìn thấy, tình cảnh đó khiến mọi người chấn động đến cực điểm.

Liếm liếm đầu lưỡi, có vẻ cực kỳ yêu dị, nữ vụ sư học đồ Quang Âm Sa Lộ nhìn kỹ mỗi người trong tiểu đội của Rafi. Tuy rằng cô ả chiếm ưu thế về nhân số, nhưng vẫn không dám hạ lệnh khai chiến.

Ngược lại là bên Rafi, York Rees thấp giọng nói: "Đối phương làm nhảm cái gì, muốn đánh thì đánh, không thì đi, nói nhảm nhiều như vậy làm gì!?" Đương nhiên, lời này cũng chỉ có mấy người trong đội có thể nghe thấy.

Robin cười nói: "Vẫn là nghe Rafi tỷ tỷ sắp xếp đi, dù sao mục tiêu của chúng ta là bí cảnh mở ra lần thứ hai. Thứ có thể bị vụ sư học viện gọi là Ma đạo vụ khí có tính tiêu hao mang uy lực cực lớn, vậy nó nhất định là thứ tốt có thể uy hiếp đến Tuyệt Vọng giả, tuyệt không phải là đồ chơi nhỏ nhỏ như ở bí cảnh đầu tiên đâu! Có vụ khí này, bất luận sau đó có tham gia trận tranh cướp ở bí cảnh thứ ba hay không, quyền chủ động đều trong tay chúng ta."

Chính vào lúc hai đội vụ sư học đồ đứng đối diện nhau, đột nhiên, một trận dao động ẩn ký rất mạnh xuất hiện ở chân trời, đồng thời lấy tốc độ

cực nhanh phóng về phương xa, cuốn theo sóng nhiệt hùng hực. Cho dù cách xa nhau gần trăm mét, những người ở đây vẫn có thể cảm nhận được sóng nhiệt năng lượng khủng bố từ nơi trung tâm phát ra.

Con người của thành viên hai đội đồng thời đều co rụt lại!

"Thái Dương Chi Tử!" Tất cả mọi người đều thất thần lăm bằm một câu, không biết vì sao vị Tuyệt Vọng giả này lại vội vàng bay về phương xa như vậy?

Thái Dương Chi Tử lóe lên liền mất, rất nhanh đã bay đến nơi cực xa. Mà vào lúc này, lại có ba trận dao động ẩn ký khủng bố khác đuổi theo sau, một người trong đó hình như cảm ứng được cái gì, liếc mắt nhìn về tiểu đội của Rafi, Grimm ở bên này, mơ hồ mang theo tia mỉm cười.

Người này chính là Somme.

"Bất Tử, Nữ Khúc, Kim Đồng! Ba Tuyệt Vọng giả của Black Tower đều đến đông đủ, đang truy sát Thái Dương Chi Tử!" Nữ vụ sư học đồ của Quang Âm Sa Lộ hít vào một ngụm khí lạnh, kinh ngạc thốt lên. Coi như cô ả rất tin tưởng vào Thái Dương Chi Tử, e rằng cũng không cho là Thái Dương Chi Tử sẽ là đối thủ ba Tuyệt Vọng giả bên Black Tower.

Còn bên đội Rafi, biểu hiện của bọn hắn càng thêm phức tạp.

Lúc trước ở trên tàu biển, ba người này chính là Chúa Tế tuyệt đối, ba năm sau ở sân thí luyện thì vẫn như vậy sao?

Trên bầu trời, tiếng Billily Leona hét chói tai vang vọng: "Thái Dương Chi Tử, người trốn không thoát! Meteorite Li ca ca, Somme ca ca, ngày hôm nay chúng ta nhất định phải giết y, báo thù sỉ nhục hôm qua cho muội!"

Billy Leona không ngại trang thành bộ dáng thanh thuần nữa, lửa giận đã làm cho cô ả điên cuồng.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41: Belle

Theo một trận Ma lực ba động mãnh liệt, bí cảnh trong sơn thí luyện lần thứ hai chính thức mở ra.

Đứng trên đỉnh một cây đại thụ, một con mắt của Rafi hóa thành Ứng Nhân, tầm nhìn vượt qua cực hạn của người bình thường. Quay về phía dưới cây, cô quát lớn: "Phía Đông Nam, 6.800 mét!"

"Ồ! Đã hiểu, vậy chúng ta đi chiếm chỗ trước đi!" York Rees đáp lại, cứ dựa theo sắp xếp lúc trước của Rafi. Y gánh lưỡi búa lớn, lao nhanh về nơi bí cảnh mở ra, cả người toả ra khí tức hung tàn, quả thực như một người nguyên thủy dã man.

Con Nhím lông thép của Robin gầm rú một tiếng, mặt đất rung động âm âm, nó hung ác phóng về bí cảnh. Một ít cây cỏ trực tiếp bị hình thể khổng lồ của nó nghiền ép, thanh thế khuếch trương đến đáng sợ. Robin ở phía xa hô lớn: "Rafi đại tỷ, mấy người phải nhanh lên một chút đó."

"A! Lão bà đại nhân, chờ anh với, anh theo không kịp mà. . .!" Tiếng gọi của Bin Johnson từ xa xa truyền đến.

Sau lưng Rafi sinh ra hai cánh lớn bằng lá cây, thân thể cô chậm rãi từ ngọn cây hạ xuống. York Liana đi tới, ngại ngùng thấp giọng nói: "Rafi tỷ tỷ, Grimm ca ca, chúng ta cũng lên đường đi!"

Vén mái tóc ngắn màu nâu sậm, lộ ra khuyên tai hình trăng lưỡi liềm, khẽ gạt đầu một cái, Rafi cầm địa đồ suy tư rồi mới nói nhỏ: "Địa điểm bí

cảnh xuất hiện có hơi sai lệch so với dự liệu, bên kia hẳn là có mấy đội ngũ thực lực mạnh đóng quân, có chút phiền phức. Grimm, một hồi nữa, người hãy bảo vệ tốt Liana."

Rafi không yêu cầu hẳn bảo vệ mình; một mặt là bởi vì cô khá linh hoạt, nhanh nhẹn, mặt khác là bởi vì cô chưa bao giờ ở trước mặt người khác biểu hiện ra sự yếu đuối của mình. Grimm yên lặng đứng cạnh Rafi và York Liana, dưới mặt nạ trắng xám chỉ lộ một đôi mắt thâm sâu. Hẳn chỉ nhẹ nhàng trả lời một tiếng "Ừ!", nhưng chỉ thế cũng đủ khiến người ta có cảm giác tin cậy an tâm.

Ba người cũng chạy về nơi bí cảnh mở ra, chỉ là tốc độ đối lập York Rees, Robin, Bin Johnson, có lẽ chậm hơn rất nhiều.

....

Đây là một chỗ có tế đàn to lớn trôi lên từ dưới nền đất. Trên tế đàn, mơ hồ có một hạt châu to bằng nắm tay tỏa ra ánh sáng làm người ta không cách nào nhìn trực tiếp vào, bên trong nó dường như cô đọng năng lượng khủng bố dọa người. Lấy tế đàn làm trung tâm, xung quanh mấy chục mét đồng thời nổi lên sáu cây cột được vẽ vô số phù văn huyền diệu. Sáu cái cột này mơ hồ tạo thành một cái loại trận pháp cầm cố (Giam giữ) cỡ lớn, tựa hồ đang cầm cố vật đáng sợ nào đó ở bên trong.

"Hi hi, quả nhiên mình là người thứ nhất đến bí cảnh."

Một nữ vu sư học đồ đang vỗ đôi cánh Phong nguyên tố ở sau lưng hưng phấn nói. Sau đó cô ta dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới bên cạnh tế đàn, áo choàng màu tím xanh không che hết mảnh lớn da thịt trắng như tuyết, dáng người xinh đẹp vững vàng đáp xuống bên cạnh sáu cái cột, trên khuôn mặt thanh thuần, đúng là điển hình của vẻ xinh đẹp mỹ lệ.

Nữ vu sư học đồ nhìn chính hạt châu tỏa ra ánh sáng mê người lộng lẫy giữa tế đàn kia, trong đôi mắt sáng lấp lánh, trên mặt lộ ra vẻ say mê.

Chẳng qua là một vụ sư, dù cho chỉ là vụ sư học đồ, nhưng đã trải qua mười ngày tầng tầng đào thải trước đó, hiện tại cũng không ngốc nghếch như ban đầu nữa; cho nên cô ta cũng không dám tùy tiện đi vào cướp đoạt bảo vật.

Sau khi đọc một tràng thần chú, ngay dưới chân nữ vụ sư học đồ bỗng xuất hiện một con chuột Thổ nguyên tố trông rất sống động, thậm chí nó còn làm ra cử chỉ thân mật một hồi dưới chân cô ta.

"Ngoan, bảo bối, mang cái hạt châu kia về cho ta!" Nữ vụ sư học đồ cúi người xuống, nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu chú chuột. Chú chuột không chần chừ, lập tức vọt vào Ma pháp trận.

Phốc. . .

Ma pháp trận trên mặt đất tựa hồ lóe lên một cái, trong nháy mắt chú chuột biến mất không còn tăm hơi.

"Quả nhiên có người thủ hộ sao? Hơn nữa còn kiến tạo Ma pháp trận cầm cố, xem ra người thủ hộ này cũng không phải là những vụ sư đáng sợ kia. Ân, người thủ hộ này có phải là sinh vật ẩn hình không? Hay là ẩn dưới nền đất đánh lén? Quá nhanh, không thấy rõ!" Nữ vụ sư học đồ lắc lắc đầu, thở dài tiếp tục lẩm bẩm: "Quên đi, cứ chờ người đến đã, rồi xem có cơ hội hay không đi."

Nói là làm, cô ta tìm một chỗ sạch sẽ, ngồi chờ những vụ sư học đồ khác đến.

Một lát sau, bốn tên Âm Cảnh vụ sư học đồ tạo thành tiểu đội vội vàng đi tới tế đàn. Trong bốn người, có hai người đều có giá trị ẩn ký vượt quá mười, còn hai người kia có giá trị cũng trong khoảng 5~10, hiển nhiên bọn họ đều không phải kẻ yếu.

"Hả?" Bốn tên Âm Cảnh vụ sư học đồ cùng nhìn về phía nữ vụ sư học đồ đến đầu tiên, nhú lông mày.

Trên người cô gái đến đầu tiên này cũng không tỏa ra giá trị ẩn ký, nhưng dáng vẻ kia lại chẳng thềm kiêng dè ai. Ẩn ký trên trán biểu hiện là người của học viện Black Tower. Nữ vụ sư học đồ nhún vai một cái, nói: "Hi hi, đừng nhìn ta, ta thử rồi, người thủ hộ nơi này rất lợi hại. Bảo vật chỗ này cũng không phải đồ ăn của ta nha!"

"Vậy sao người còn không đi?" Một Âm Cảnh vụ sư học đồ nhìn thấy biểu hiện của cô ta, trong lòng cũng thấp thỏm, cô ta thật không định liều lĩnh xâm nhập sao?

"Nhưng ta muốn nhìn một chút bảo vật này đến cùng là ai cướp được a. Như vậy thì cũng coi như không uổng công, ai bảo ta là người đến đầu tiên chứ, ai...!" Nữ vụ sư học đồ quệt mồm, lộ ra vẻ tiếc hận.

Bốn tên Âm Cảnh vụ sư học đồ liếc nhìn sau, một người trong đó cẩn rắng một cái, từ trong tay áo móc ra một con chim nhỏ màu xanh biếc, sau đó nói thầm một tiếng "Đi!" Chú chim nhỏ lập tức vọt qua Ma pháp trụ, nhằm hướng tế đàn lao tới. Nhưng, tương tự, chú chim nhỏ mới vọt vào mấy mét, liền biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn dư lại một cái lông chim chặm rãi rơi trên mặt đất.

Điều này làm cho sắc mặt bốn vụ sư học đồ kia thay đổi, cũng không dám tùy tiện vọt vào Ma pháp trận.

Sau khi mười mấy người lẻ loi tản mạn tụ tập lại đây, những người này đều có dao động ẩn ký không kém, là những người có thừa tự tin. Một lát sau, đột nhiên, một luồng dao động ẩn ký cực mạnh xuất hiện ở phụ cận tế đàn. Đám vụ sư học đồ đang ở đây liền cảm ứng được, ngay lập tức, sắc mặt bọn họ đều biến đổi rồi kinh hô: "Tuyệt Vọng giả!"

Lần thứ hai bí cảnh mở ra có 10 địa điểm, mà trong sân thí luyện có tổng cộng bảy tên Tuyệt Vọng giả. Dựa trên xác suất mà nói, mỗi địa điểm đều có khả năng chạm mặt những người đó.

Một bóng dáng đàn ông mạnh mẽ linh hoạt xuất hiện trong tầm mắt mọi người, "Cơ Giới Tâm (Mechanical Heart) " mỗi người nơi đây thầm đọc cái tên này trong lòng.

Cánh tay phải của y tựa hồ hoàn toàn hoặc chỉ một phần là thiết bị máy móc (Cánh tay máy), trên đầu cánh tay lộ ra từng bánh răng máy móc, lóe lên ánh kim; y còn mang thêm một cái đuôi máy to lớn trông như là đuôi Hạt Tử (Bọ cạp); chúng khiến người ta cảm thấy lạnh thấu xương. Còn những nơi khác đều bị áo choàng rộng lớn bao bọc lại, không biết còn có chỗ nào đặc biệt nữa không?.

Khi nhìn thấy đã đến nhiều người như vậy, nhưng không có người nào muốn đi vào Ma pháp trận cướp đoạt bảo vật trên tế đàn, thì y thậm chí ngay cả việc đi thăm dò cũng không làm, trực tiếp liền ngồi dưới đất. Đồng thời y lấy ra một viên kim loại hình cầu phức tạp mà nghiên cứu, nó tựa hồ là một cái nguyên kiện Cơ Giới nào đó.

Từ đầu tới đuôi, Cơ Giới Tâm một từ cũng không nói, tựa như y chỉ là một người đam mê nghiên cứu tri thức vu thuật mà thôi.

Rầm Rầm Rầm!

Mặt đất rung động làm cho tất cả mọi người lần thứ hai nhìn về nơi sâu thẳm trong rừng rậm. Từ tình trạng mặt đất hơi rung động, hẳn đó là một con quái vật khổng lồ có trọng lượng không nhẹ đang đến. Theo việc một loạt cây cối trực tiếp bị ngã đổ, Robin cười trên con Nhím lông thép xuất hiện, đồng thời còn có Chiến Phủ York Rees đi cùng.

Hai người chỉ tùy ý quét mắt nhìn những người xung quanh, rồi lập tức nhìn về Cơ Giới Tâm cách đó không xa. Hai người liếc nhìn nhau, vẻ

mặt đều căng thẳng.

Vận may không tốt rồi, vậy mà có Tuyệt Vọng giả nhìn chăm chăm bí cảnh nơi này.

"Hồng học. . . Lão bà đại nhân, em muốn anh mệt chết à?" Ở phía sau, Bin Johnson thở hỗn hển theo tới, nhưng sau khi cảm nhận được dao động ẩn ký của Cơ Giới Tâm, cậu ta cũng không nói thêm gì nữa. Bất tri bất giác, nhất thời bầu không khí có chút ngột ngạt.

Chẳng qua là, sau khi York Rees, Robin, Bin Johnson xuất hiện, ánh mắt của nữ vu sư học đồ đầu tiên tới bí cảnh này đột nhiên sáng lên. Cô ta vỗ đôi cánh Phong nguyên tố trực tiếp bay tới, nói: "Hi hi, là các người à, thật là khéo a!"

Ba người quay đầu nhìn lại người tới, nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc: "Belle?"

Người đứng trước mặt ba người là Belle, mấy người bọn hắn gặp cô ta lần đầu tiên là lúc sau giờ học của khóa học nhập môn, chính là cô gái mà vì cô ta mà một gã nam vu sư học đồ mới đắc tội Huyết Phàm liên minh, cuối cùng gã đó bị Thao Khống Thiên Vương lập uy giết chết trong bóng tối. Chỉ là ba năm sau, Belle đã là một nhân vật phong vân trong học viện, thậm chí có danh tiếng cao hơn cả Độc Thiệt nữ vương Rafi nữa.

Trong ba năm này, cô ta đã trở thành một trong mười đại cao thủ của giới tân sinh, là nữ vu sư học đồ được theo đuổi nhiều nhất, thậm chí có người đề cử nàng trở thành đại sứ hình tượng của lớp vu sư học đồ học viện Black Tower, hơn nữa cô ta còn được một vu sư thâm niên dạy dỗ. . .

Nói chung, vị nữ vu sư học đồ này ở trong học viện Black Tower, có hào quang rực sáng, là hình tượng đại biểu cho chính diện, được nhiều người chú ý nhất trong học viện.

Thành viên Huyết Phàm liên minh còn có lời đồn rằng, giữa Eminem Landes và Belle âm thầm có quan hệ vô cùng thân mật với nhau.

"Các người đều đến rồi, nói vậy nữ vương Rafi cũng nên đến chứ?" Belle che miệng cười, bên trong dáng vẻ đáng yêu, thanh thuần lại không dấu nổi vẻ tao nhã.

Robin là nữ duy nhất trong ba người, có chút lúng túng đáp: "À. . . Tỷ ấy ở phía sau, sẽ lập tức tới ngay!"

Đối với Rafi và Belle, bản thân hai người cũng không tiếp xúc quá nhiều; thế nhưng, hai người lại là nữ vụ sư học đồ có danh tiếng cao nhất trong khóa tân sinh của Black Tower. Trong âm thầm, rất nhiều người đã so sánh hai người với nhau; kết quả tự nhiên là Rafi hầu như bị miêu tả một cách vô cùng lệch lạc. Đã từng có một quãng thời gian, Rafi cực kỳ khó chịu vì điều này.

Đương nhiên, những chuyện này cũng chỉ xảy ra trong một thời gian thôi. Khi các vụ sư học đồ ngày càng trưởng thành, những chuyện như vậy đã trở nên nhạt nhòa, ít ai nhắc tới nữa.

Mấy phút sau, Rafi, Grimm, York Liana khoan thai đi đến.

Rafi tự nhiên liếc mắt liền thấy Belle, cau mày nói: "Belle?" Nhìn qua có thể thấy được, bản năng của Rafi có chút thành kiến với người nữ vụ sư học đồ so với nàng có phần "Mạnh" hơn này, tuy rằng hai người thực sự không có tiếp xúc nhiều.

Belle che miệng cười một tiếng nói: "Rafi tỷ tỷ, trước đó tuy rằng cùng tỷ gặp qua mấy lần, nhưng chưa bao giờ có cơ hội tốt để trò chuyện cả. Không nghĩ tới lần thứ nhất chúng ta nói chuyện với nhau, vậy mà lại trong hoàn cảnh này!"

Nói xong, sau khi nhìn một chút về York Liana cùng với Grimm, ánh mắt Belle liền tập trung vào người mang mặt nạ đang đứng sau lưng Rafi. Bởi vì mấy lần trước, khi thấy Rafi thì bên người cô không có người này. Hơn nữa, dao động ần ký của hắn vậy mà đạt đến mười điểm, khiến cô ta không khỏi kinh ngạc. Belle thử hỏi: "Vị này là?"

Rafi nhàn nhạt nói: "Là người đàn ông của ta!"

Rafi hoàn toàn không để ý Belle còn đang há hốc mồm, mà trừng mắt đi ngang qua người cô ta. Cô chưa bao giờ xem trọng danh tiếng như Belle, cũng chưa bao giờ từng nghĩ tới làm hình tượng nữ thần công chúng. Bởi vì, cô mãi mãi là nữ cường nhân (Người phụ nữ mạnh mẽ), tự lấy mình làm trung tâm.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 42: Hư Không Nhuyễn Trùng

"Đây là tin tức khiến người ta rất giật mình nha!" Một lát sau, sau khi đã nhớ kỹ cái tên Grimm ở trong lòng, Belle rời khỏi phạm vi mà tiểu đội Rafi tụ tập.

"Xì. . .!" Rafi khó chịu bĩu môi.

Rafi xác thực biết một ít chuyện xảy ra giữa Belle với Eminem Landes. Tuy rằng giữa hai người không có một chút thân quen nào, nhưng cô thực sự không ưa một số cách làm của Belle. Theo cái nhìn của Rafi, thì ở trước mặt vụ sự, ngoại trừ thực lực hết thảy thứ khác đều là hư ảo, mà cô gái tên Belle này bởi vì vấn đề danh dự và danh vọng của bản thân nên không dám công khai tình yêu giữa mình và Eminem Landes. Chuyện này khiến cho cô không cách nào hiểu được.

Chẳng qua là, rất nhanh Rafi liền bỏ qua chuyện của Belle ra khỏi đầu. Sau một phen cẩn thận bố trí đội hình, một con mắt hóa thành Ứng Nhãn, cô bắt đầu quan sát phụ cận tế đàn để xem "Người thủ hộ" đang ẩn hình ở đâu.

Sau đó, Rafi dừng thi triển Ứng Nhãn thuật.

"Không được, Ứng Nhãn không phát hiện ra được Người thủ hộ đang ở nơi nào. Có thể Người thủ hộ này đã tiềm tàng dưới đất, hoặc sinh vật đó đã triệt để ẩn hình, ta không cách nào kết luận." Rafi vừa nhíu nhíu mày vừa nhìn về phía Robin, nói: "Muội thử dùng con Khí sáu mắt xem, con

mắt của nó phản ứng rất mạnh với một số linh giới, u hồn, các loại vật thần bí..."

Robin lắc đầu: "Muội đã thử, Khi sáu mắt cũng không có phản ứng gì!"

Đến đây Rafi cũng lâm vào thế khó. Bin Johnson đột nhiên nói: "Nếu không, để tôi thử tiềm hành nhìn qua một chút?"

"Không được!" Rafi và Robin gần như cùng lúc ngăn Bin Johnson lại. Đùa gì thế, người thủ hộ này là loại quý dị không biết rõ, làm sao có thể để cậu ta lâm vào tình trạng nguy hiểm được chứ?

Grimm đột nhiên nói: "Để ta thử một chút đi!"

"Anh?" Rafi hoài nghi nhìn Grimm một chút, kinh ngạc nói: "Anh có thể dùng vu thuật dò xét hả?"

"Ân. . ." Grimm thật sự không biết nên nói như thế nào, lẽ nào trước mặt nhiều người như vậy lại nói ra bản thân hẳn đã tu thành 《Cải Tạo Khứu Giác》, là vật bị cô ấy vứt bỏ ở thành Bi Seer? Thoáng do dự, rồi hẳn chỉ thẳng thắn gật đầu, không nói gì. Trong mắt người khác, hành động này là biểu hiện sự tự tin của hẳn.

Grimm tiến lên phía trước. Sau khi đến gần cột trụ phù văn, hẳn toàn lực kích phát Cải Tạo Khứu Giác, muốn bắt giữ mỗi một tia khí tức tồn tại trong không khí.

Đây là: Mùi cỏ xanh, mùi nấm, cành cây mục, mùi thân thể, phân chim. . .

Đủ năm phút sau, đang đứng im, rốt cục Grimm từ bỏ, bởi vì thông qua Cải Tạo Khứu Giác, dù hẳn có cố gắng thế nào thì cũng không bắt giữ được một tia khí tức nào có liên quan tới "Người thủ hộ" cả. Giờ đây, từ sâu

trong nội tâm, hẳn cảm thấy hơi sợ hãi với "Người thủ hộ" đang ẩn mình này.

Tương tự như Grimm, dù chân chân thực thực cảm nhận được sự tồn tại của "Người thủ hộ" trong Ma pháp trận cầm cố kia, nhưng những vụ sư học đồ khác cũng đã thử đủ cách mà vẫn không thu thập được gì. Điều này khiến tất cả mọi người ở đây càng thêm kiêng kỵ "Người thủ hộ" thần bí quý dị này.

Đúng rồi, có thể thử dùng sóng siêu âm phát ra từ Mặt Nạ mà!

Nghĩ là làm, Grimm dứt khoát phong bế hai tai, toàn lực kích phát vụ thuật sóng siêu âm. Dưới cảm nhận thu về từ từng vòng từng vòng sóng âm vô hình được thả ra liên tục, rất nhanh, một hình thể "Sinh vật" cực kỳ to lớn mơ hồ xuất hiện trong tầm nhìn của hắn.

Hí...iiiiii. . .

Hít vào một ngụm khí lạnh, Grimm bồng cả kính, trong lòng thốt lên: "Đây rốt cuộc là thứ quái quỷ gì vậy?!"

Trong cảm ứng từ sóng siêu âm phản hồi về, hắn thấy được một con quái vật trong suốt như nước có hình thể khổng lồ, hầu như chiếm cứ toàn bộ không gian bên trong Ma pháp trận, vây tế đàn vào giữa. Tuy rằng cảm nhận được "Quái vật" thực sự tồn tại, nhưng cũng không phải nhìn thấy được bản thân nó, mà là thấy một tầng "Da mỏng" bao phủ bốn phía của nó, tựa như nó là một thể do năng lượng tự nhiên tụ tập lại mà thành.

Hơn nữa, "Thứ" khổng lồ này tựa hồ đang không ngừng ngộ nguậy, nhưng bởi vì duyên cớ có Ma pháp trận cầm cố nên nó căn bản không ra được. Bốn phía bên ngoài con quái vật khổng lồ mơ hồ có một ít vật giống như xúc tu đang chầm chậm đung đưa. (Sửa trên cạn chẳng?)@@

Còn về phần những vụ thuật dò xét kia, nói là bị "Người thủ hộ" tập kích, không bằng nói là tự đưa vào trong thân thể "Người thủ hộ" thì đúng hơn!

Cho dù sóng siêu âm có dò thấy, thì Grimm vẫn cứ cảm giác rất mơ hồ với thứ khổng lồ quái dị này. Mà thời điểm hăn mở mắt ra, thông qua con mắt nhìn bình thường của nhân loại để dò xét, bên trong Ma pháp trận vẫn chỉ là một mảnh trong suốt.

"Sinh vật" quý dị như thế, (Grimm còn chưa xác định được thứ này có phải là sinh vật hay không), là thứ mà trước đây hăn chưa từng gặp hay nghe thấy bao giờ.

Sắc mặt có chút âm trầm, hăn cũng như những người dò xét thất bại trước đó, yên lặng trở lại đội ngũ của mình, sau đó nói ra kết quả mà bản thân hăn phát hiện cho năm người kia.

"Có cái thứ quý dị như vậy á? Mẹ nó, rốt cuộc những vụ vụ sự kia đã sắp xếp cho chúng ta một con quái vật gì làm người thủ hộ nhỉ!?" Bin Johnson giật mình thốt lên, nhìn nhìn mấy người khác trong đội.

Sắc mặt huynh muội York Rees, Rafi cũng rất khó coi. Với những đồ vật hiện tượng vượt quá tri thức của mình, xác thực chúng là vấn đề nan giải của đám vụ sự học đồ này. Chỉ có Robin cau mày, tựa hồ cô nàng có hơi do dự, nửa ngày sau mới chậm rãi nói ra: "Có lẽ. . . Tôi biết sinh vật mà Grimm đã miêu tả là cái gì?"

Năm người khác giật nảy cả mình, nhìn về phía Robin, hỏi dồn: "Cô biết nó hả?"

"Thực ra thì. . . Trước đây lúc còn đang học tập về kế ước triệu hoán, trên một quyển thư tịch, tôi từng ngẫu nhiên nhìn thấy sinh vật tương tự như Grimm nói. Phần đông vụ sự gọi nó là Hư Không Nhuyễn Trùng (1)."

Robin dừng một chút, sau khi nhìn bộ dáng ngỡ ngàng của bọn hắn, cô mới nói tiếp: "Híc. Dựa theo những gì nói ở trên, quan niệm về Thế Giới Vô Tận của chúng ta thực ra là thế giới Tam Thứ Nguyên. Cái quan niệm này chia thế giới làm dài, rộng, cao ba phần; thứ hạn chế những sinh vật trong thế giới chúng ta tiến vào tầng Thứ Nguyên cao hơn chính là thời gian Quang Âm, sinh vật Thứ Nguyên cấp thấp hơn không thể tiến vào thế giới Tam Thứ Nguyên của chúng ta chính là vì giới hạn bởi không gian. Sinh vật Thứ Nguyên không giống nhau bởi vì lý giải về không gian, thời gian không giống nhau. Tuy bọn họ có lẽ đang sống ở cùng một mảnh địa vực, nhưng căn bản là không thể ảnh hưởng đến đối phương. Đúng rồi, một số Phong Ấn sư có thiên phú hiếm thấy tình cờ gặp được một số sinh vật Thứ Nguyên ở mộng cảnh, hoặc là không gian Mê Huyền."

Rafi, Grimm, huynh muội York Rees, Bin Johnson cùng nhìn Robin, quả thực cả bọn đều trợn mắt há hốc mồm.

Tri thức vu sư cao thâm như vậy, bọn hắn căn bản chưa từng nghe qua. Điều này đã dính đến lĩnh vực thế giới và Thứ Nguyên, tuyệt đối là tri thức cao cấp mà vu sư cấp bốn trở lên mới có thể tiếp cận nghiên cứu hay tiếp xúc tới a!

Robin thấy ánh mắt mà bọn hắn nhìn mình, một cảm giác thành tựu tự nhiên sinh ra. Cô lại tiếp tục chậm rãi nói: "Mà dựa theo cách lý giải của vu sư, Tam Thứ Nguyên Thế Giới Vô Tận của chúng ta kỳ thực là chia làm hai: Thế giới vật chất và thế giới Hư Không, giống như bản thể một vật cùng với cái bóng của nó vậy. Mà thế giới vật chất, chính là Thế Giới Vô Tận mà vu sư như chúng ta thăm dò, chinh phục; còn về thế giới Hư Không sao, nó như là một loại đồ vật gắn bó ổn định với thế giới vật chất*. . . Là chất dính? Hệ thống năng lượng? Hoặc là Quy tắc hay cấu tạo? Ghi chép về nó cũng không đưa ra đáp án cụ thể nào!"

(*) Biên: Giống như vật chất tối ấy@@

York Rees hỏi: "Theo lời cô nói, thì Hư Không Nhuyễn Trùng là sinh vật gì vậy?"

"Tác dụng của Hư Không Nhuyễn Trùng đối với thế giới vật chất, giống như là tác dụng của quy tắc thế giới vậy. Nhưng không giống nhau ở chỗ, chính là quy tắc thế giới có thể tự hoàn thiện bù đắp bản thân từ bên trong, còn Hư Không Nhuyễn Trùng lại thuộc về sức mạnh hư không liên tục tiết ra bên ngoài thế giới vật chất, ngăn cách liên hệ mỗi một thế giới vật chất (Chắc là nói về ba tầng Thứ Nguyên), duy trì tính ổn định của Thế Giới Vô Tận. Cho nên nói, nếu như thế giới Hư Không không có Hư Không Nhuyễn Trùng hầu như vô cùng vô tận, thì toàn bộ thế giới vật chất Vô Tận của chúng ta rất có thể sẽ liền làm một thể trong thời gian cực ngắn."

Sau khi nghe xong lời nói thâm ảo quý quái như thế của Robin, thì Bin Johnson, York Liana không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh. Nhưng Rafi cũng chỉ khẽ cau mày, hỏi: "Vậy chúng ta nên giải quyết Hư Không Nhuyễn Trùng này như thế nào, để lấy được bảo vật trên tế đàn đây?"

Hiển nhiên, Rafi quan tâm chính là vấn đề thực tế, cô là một phụ nữ thực dụng.

"Cái đó thì. . . Sinh vật Hư Không không thể sinh tồn lâu dài ở thế giới vật chất, cũng như sinh vật vật chất không cách nào sinh tồn trên hư không vậy. Nếu quả thật có một con Hư Không Nhuyễn Trùng trong Ma pháp trận, như vậy nó hầu như mỗi thời mỗi khắc đều đang trong trạng thái tử vong; chỉ là cách nó chết khác với chúng ta, cũng không phải là Linh Hồn, Tinh Thần, thân thể diệt vong, mà là tự bản thân nó không ngừng mất dần đi."

Suy nghĩ một chút, Robin đưa ra câu trả lời không chắc chắn: "Theo lý thuyết, nếu một người vu sư ở thế giới vật chất câu thông với sức mạnh quy tắc tự nhiên, thì có thể tăng nhanh trình tự này trên phạm vi lớn. Chẳng qua

là, là vụ sự học đồ, chúng ta có thể làm tăng vật chất trong con Hư Không Nhuyễn Trùng này, đẩy nhanh quá trình biến mất của nó đi!"

Lúc Rafi còn đang suy tư độ khả thi của cách này, thì Grimm lại vội hỏi: "Này. . . Tôi có một thỉnh cầu, cô có thể cho tôi mượn đọc quyển sách đó một chút không? Tôi sẽ đổi bằng tri thức của mình."

Sửng sốt một chút, Robin đồng ý: "Tất nhiên là được!"

Lúc này, Bin Johnson đột nhiên ôm chặt lấy Robin, rất giật mình vui sướng thốt ra: "Lão bà à, em thực sự là quá vĩ đại. Không nghĩ tới em còn bác học như thế. . .!"

"Ồ trứng thối, em còn chưa đồng ý gả cho anh nha!" Lần thứ hai Robin giả bộ tức giận, bày ra bộ dáng thấy phiền trả lời.

Một lát sau, rốt cục Rafi đã lập ra được một kế hoạch cụ thể, thấp giọng nói: "Như vậy đi. Trước tiên chúng ta cứ làm bộ lơ đãng đưa vật chất vào bên trong, còn Grimm thì không ngừng quan sát mức độ biến mất của con Hư Không Nhuyễn Trùng. Đợi đến lúc mấu chốt, chúng ta thừa cơ đoạt đi bảo vật vậy. Mọi người thấy thế nào?!"

.....

Chú thích:

(1) Biên: Nhuyễn Trùng (hay còn gọi là Giun) là động vật không xương sống, chúng vận động nhờ việc co giãn các cơ trên cơ thể. Trên Thế giới hiện có hơn một triệu loài Giun khác nhau. Chúng được phân loại chủ yếu thành: Ngành giun dẹp, ngành giun đốt, động vật Nừu Hình (Nemertea), động vật đầu móc (Acanthocephala) và động vật đại hình (Aschelminthes).

Nơi phân bố của chúng là các đại dương, trong nước ngọt và cả trên đất liền. Một phần trong số chúng chuyên sống ký sinh, phần khác lại sống tự do. Chúng có nhiều vai trò khác nhau trong hệ thống sinh thái: Là sinh vật điều tiết thổ nhưỡng (như Ngành giun đất, Aschelminthes), ký sinh trùng (như Platyhelminthes, tuyến trùng), là một khâu trong chuỗi thức ăn sinh tồn trong tự nhiên. Đối với con người, chúng có ý nghĩa trọng yếu.

VU SƯ CHI LỮ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 43: Hỏa Diễm Tự Biến Châu

“Bale Rod đại ca, chúng ta có cơ hội lấy được bảo vật không nhỉ?” Một nữ vu sư học đồ với bộ dáng ngoan ngoãn lạnh lợi, ánh mắt kỳ vọng nhìn về Bale Rod hỏi.

Khi thấy ánh mắt đầy vẻ chờ mong nhìn mình của cô nàng này, nhất thời trong lòng hắn ta tràn ngập sự thỏa mãn và tự kiêu.

Trước đây, khi Bale Rod còn chưa có tiếng tăm gì, người trong tiểu đội vốn không một ai thèm để ý đến hắn ta, chứ đừng nói chi đến chuyện được một cô nàng xinh đẹp như mình châu trong đội hỏi ý kiến cơ chứ, chỉ việc nhìn một cái cũng không thèm nữa là. Thế mà giờ đây... Cô nàng này ở trước mặt hắn ta lại bày ra cái bộ dáng ngoan ngoãn vâng lời thế đấy!

“Đúng đấy, Bale Rod đại ca, ca nói xem chúng ta có thể cướp được bảo vật hay không?” Như là một người tùy tùng trung thành, một kẻ bên cạnh phối hợp diễn trò lặp lại câu hỏi. Điều này càng làm thỏa mãn lòng ham hư vinh rất lớn của Bale Rod, giống như đang ở trời đông giá rét được tắm trong ôn tuyền ấm áp thoải mái vậy.

“Khục khục...” Bale Rod cúi đầu ho khan hai cái.

Mỗi lần nói chuyện với đồng bạn, hắn ta bao giờ cũng cúi đầu ho hai cái như vậy, ngụ ý là khiến người khác yên lặng, tập trung sự chú ý vào mình. Đồng thời bản thân hắn ta cũng bày ra bộ dáng khiêm tốn, cơ trí mím

cười, giống như một thiên tài hoàn mỹ đang trải qua phân tích một cách sâu sắc, tự nhiên nói ra.

“Việc tranh cướp ở bí cảnh lần này, độ khó đương nhiên là gấp mười mấy lần trước, người bình thường tham gia cũng chỉ như Thiêu Thân lao vào lửa mà thôi. Chẳng qua là...” Nhìn mấy người bên cạnh một chút, trông thấy ánh mắt kỳ vọng của những người này, Bale Rod không khỏi cười nói: “Chẳng qua là lấy thực lực đội ngũ chúng ta, nếu như chỗ bí cảnh tranh cướp may mắn gặp mấy tên vu sư học đồ thực lực yếu, thì cơ hội của chúng ta tất nhiên rất lớn.”

Nói xong, hắn ta mỉm cười, lần thứ hai bày ra vẻ “Khiêm tốn”, tựa hồ vừa nhắc đến một vấn đề bé nhỏ không đáng kể.

Chỉ là, cũng không thể không nói, trong mười đại cao thủ của học viện Âm Cảnh thì Bale Rod được xếp vị thứ chín, nhưng thực lực thực sự của hắn ta đã sớm vượt qua xếp hạng. Tựa như... Lúc này, giá trị ẩn ký trên người Bale Rod đã vượt qua mười điểm! Hắn quả thực có một ít tiền vốn để kiêu ngạo.

Dưới sự lãnh đạo của Bale Rod, nhóm năm người bọn họ rất cuộc cũng đi đến phạm vi khu vực, nơi bí cảnh gần nhất mà họ cảm ứng được.

Đột nhiên, sau khi tiểu đội Bale Rod đến gần bí cảnh, thì trong nháy mắt họ cảm ứng được một luồng dao động ẩn ký khủng bố. Cả đám ngơ ngác nhìn về một chỗ cực xa nơi có một quái nhân kim loại đang ngồi, mồ hôi lạnh tuôn ra, “Ô...ô...n...g” một thoáng. Cái tên “Cơ Giới Tâm” rất nhanh hiện ra trong đầu mỗi người, đồng thời trong đầu bọn họ cũng hỗn loạn như ong vỡ tổ.

Ở nơi này, trong phạm vi một trăm mét xung quanh Cơ Giới Tâm, không có bất luận một tiểu đội nào dám ở bên cạnh y tụ tập. Đây chính là lực chấn nhiếp của Tuyệt Vọng giả!

Mà ở những chỗ khác thì lại có chừng khoảng ba mươi, bốn mươi người lẻ loi tản mạn tụ tập theo từng nhóm. Khí tức những người này phần lớn đều rất mạnh, trong đó có ít nhất mười người có giá trị ẩn ký không dưới mười điểm. Ví như tiểu đội của Grimm, thì có Grimm, Rafi, Robin cũng đã có dao động ẩn ký từ mười trở lên. (Trước đó, Robin và Rafi đã hợp lại, dựa vào Rafi mà có thu hoạch. Yord Rees lại không có muội muội trợ giúp, sức chiến đấu lại như vậy, nên cậu ta cũng không dám sử dụng vụ thuật kiểu bạo phát.)

Mấy người thuộc tiểu đội Bale Rod cẩn thận khống chế bước chân của mình, không dám phát ra âm thanh quá lớn, để tránh việc trêu chọc vị Tuyệt Vọng giả khủng bố ở xa xa kia, chậm rãi lui lại.

“Phù phù...” Nữ vụ sư học đồ được xem như là minh châu lánh lánh há miệng thở hổn hển; vừa rồi khi đối mặt áp lực Tuyệt Vọng giả, quả thật đã khiến một số người trong đội cảm thấy rất kinh hãi. Lúc này, cô nàng này lại nhìn về phía Bale Rod, trên gương mặt ngập nước toát lên vẻ đáng thương làm cho người ta thương xót, hỏi: “Bale Rod ca ca, bây giờ chúng ta nên làm gì?”

Bale Rod lặng lẽ cắn răng.

Không để hình tượng tự tin, cơ trí bị phá đổ, hắn ta nỗ lực bày ra một bộ mặt như đã lường trước, không có việc gì, đáp: “Không có gì cả đâu, có mười địa điểm bí cảnh mà lại có bảy Tuyệt Vọng giả, cho nên nơi bí cảnh này có một người cũng là việc rất bình thường thôi! Chẳng qua là, cho dù là Tuyệt Vọng giả, nhưng nơi này vẫn còn nhiều vụ sư học đồ có dao động ẩn ký vượt qua mười điểm mà, vì thế y cũng không dám xằng bậy, chúng ta vẫn còn có cơ hội...”

Thuyết phục xong, đám tùy tùng ở phía sau Bale Rod dùng ánh mắt đầy sùng bái nhìn hắn ta. Một số người bọn họ theo hắn ta đi đến một đầu khác của bí cảnh, cách xa Tuyệt Vọng giả này.

“Bale Rod ca ca, đội ngũ kia có ba vu sư học đồ mang giá trị ẩn ký hơn mười điểm, bây giờ nên làm gì?” Nữ Vu sư học đồ theo thói quen tiếp tục hỏi Bale Rod. Thấy hắn ta không nói gì, lúc ngẩng đầu lên thì cô ta đột nhiên phát hiện, lúc này Bale Rod đang ngơ ngác đứng như trời trồng, một bộ dáng kinh hãi như gặp quỷ, thậm chí hai chân hắn ta còn hơi run rẩy.

Điều này khiến mấy người ở phía sau hắn ta đều biến sắc. Phải biết rằng cho dù vừa nhìn thấy Tuyệt Vọng giả như Cơ Giới Tâm, thì hắn ta cũng không có biểu hiện như vậy nha!

Đương nhiên những người này đều không biết rằng, thời điểm khi nhìn thấy người mang mặt nạ trắng xám ở đằng kia thì trong lòng hắn ta có bao chấn động và sợ hãi?! Mười ngày trước, ngày thứ nhất đến sân thí luyện, vốn nơi này chính là thiên đường để hắn ta quật khởi, trải qua một quá trình thông thuận đại khai sát giới để kiếm lượng lớn Ma pháp thạch, sau đó thì...

Nhưng tất cả mộng tưởng đó, đều bị vị vu sư học đồ thần bí ở trước mặt này phá hủy không một chút lưu tình.

Hắn không chỉ mạnh mẽ bóp nát mộng tưởng của Bale Rod, càng khiến cho hắn ta một đường chạy trốn bị đánh về hiện thực. Từ đó, trong lòng hắn ta đã lưu lại hồi ức giống như ác mộng.

Lúc này, Bale Rod không biết sắc mặt mình trắng bệch, đổ mồ hôi lạnh vì sợ đến dường nào, những điều này hiện ra một cách không thể nào khống chế. Cánh tay không ngừng ruy rẩy, giọng run run nói: “Đi... Rời xa nơi này mau!” Thanh âm mang giọng điệu không cho phép chất vấn.

Năm người ảo não rời đi bí cảnh này, tựa như rất nhiều vu sư học đồ không biết tự lượng sức mình trước đây và sau này.

Một nơi khác, đeo Mặt Nạ trắng xám, Grimm vừa vận nhìn thấy Bale Rod rời đi, đối với kẻ từng chạy thoát trong tay mình vào ngày đầu tiên,

Grimm đương nhiên có chút ấn tượng. Lắc đầu nở nụ cười, không để ý đến chuyện này nữa, Grimm tiếp tục “lơ đãng” ném một tảng đá vào trong Ma pháp trận, “Thăm dò” tình huống ở trong đó.

... ..

Ba ngày sau, đêm khuya, ánh trăng mờ lung trái lên phiến đại địa.

Nơi bí cảnh này ngoại trừ tình cờ phát sinh mấy lần xung đột ra, bởi do đông đảo vu sư học đồ quả thực là không có cách nào dò xét ra, một ít vu sư học đồ thất vọng rời đi; cho nên lúc này, nhóm vu sư học đồ ở nơi này còn có khoảng chừng mười mấy người mang bộ dáng khác nhau.

Grimm yên lặng quan sát thấy thể tích Hư Không Nhuyễn Trùng chỉ còn lại không tới một phần trăm, lặng lẽ quay về mấy người Rafi, York Rees ở bên cạnh rồi gật đầu. Sau đó mấy người bọn hắn dồn dập mang theo một lượng lớn hòn đá, cành cây các thứ, rồi nhanh nhẹn tiến vào Ma pháp trận cầm cố, lao thẳng đến tận tế đàn ở trung tâm Ma pháp trận.

Cùng lúc đó, ở bên ngoài Ma pháp trận, Cơ Giới Tâm đột nhiên mở hai mắt, lạnh băng lạnh lùng nói: “Hừ! Rốt cuộc cũng có vu sư học đồ phá giải Người thủ hộ ở bên trong sao?” Sau đó bóng người y lóe lên, không chút do dự vọt vào Ma pháp trận.

Về phần các tiểu đội khác, ngoại trừ đội viên canh gác, đa số đều còn đang mê muội.

Bên trong Ma pháp trận; theo việc tích góp lượng lớn “Vật chất” do mấy người Grimm, Rafi mang theo sau khi bọn hắn dồn dập bỏ vào sinh vật Hư Không Nhuyễn Trùng đang ẩn hình; trong sự cảm ứng của Grimm, thì sinh vật Hư Không đang thu nhỏ lại với tốc độ kinh người, chỉ cần qua vài giây nữa, nó sẽ hoàn toàn biến mất.

Mấy người bọn Grimm không kiềm chế nổi vui sướng trong lòng.

Chỉ cần chiếm được bảo vật ở tế đàn kia, với uy lực cực lớn của nó, thì cho dù là Tuyệt Vọng giả như Cơ Giới Tâm cũng tuyệt đối không dám tranh chấp với tiểu đội bọn hắn. Bởi đây là hành vi phí sức không có kết quả!

Lại nói về bảo vật trên tế đàn kia, tính uy hiếp của nó xa xa muốn lớn hơn nhiều so với tác dụng thực tế. Thậm chí có thể nói, chỉ cần chiếm được bảo vật này, không cần đi tranh cướp bí cảnh mở ra lần thứ ba và đợi đến lúc thí luyện kết thúc, và không có sự tình khác thường nào phát sinh, thì bọn hắn chắc chắn có thể yên ổn vượt qua thí luyện lần này.

“Hừ hừ! Xin lỗi, viên Hỏa Diễm Tụ Biến châu này không thể thuộc về các ngươi rồi.” Thuận theo giọng nói lạnh lùng vang lên, Cơ Giới Tâm bỗng xuất hiện trong tầm nhìn, và cùng lúc đó, một cái La Bàn (Bánh răng) thật lớn xoay tròn cấp tốc bay tới mấy người bọn Grimm.

“Cẩn thận!” York Rees quát to một tiếng, hầu như trong nháy mắt liền biến thành Người Sói đồng thời vu thuật trong cơ thể cũng bạo phát. Giẫm chân một cái, thân thể cậu ta hóa thành tàn ảnh, Chiến Phủ mạnh mẽ bổ lên La Bàn đang xoay tròn bay tới.

Ầm một tiếng vang lên!

Lực lượng mạnh mẽ mà York Rees bạo phát trong nháy mắt vậy mà có thể chặn lại cái La Bàn này.

Cơ Giới Tâm hơi hơi kinh ngạc, tựa hồ đang nhìn một chuyện cười, chỉ bĩu môi nói một tiếng ngu xuẩn, cũng không thèm để ý York Rees chút nào. Lúc này trong thân thể y vậy mà bay ra bảy, tám con bọ cánh cứng máy. Chúng bay thẳng đến gần Bin Johnson, người chỉ cách đỉnh tế đàn có vài bước là tới.

Còn bên này, York Rees biến sắc, cậu ta cảm thấy cái La Bàn xoay tròn vậy mà truyền đến một luồng lực từ mạnh mẽ không thể chống đỡ.

Không riêng gì Chiến Phủ trong tay, kể cả móng vuốt kim loại vốn được khảm vào tay mà cậu ta vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo, oành một tiếng cũng bị hút đi. Chúng trái lại đã trở thành thứ trói buộc cậu ta lại.

Trọng lượng cái La Bàn này không nhẹ, trong lúc nhất thời York Ress liền mất đi năng lực tái chiến.

Một bên khác, cách tế đàn chỉ vài bước, bên người Bin Johnson đột nhiên phát sinh từng chuỗi tiếng nổ liên tục. Cậu ta cực kỳ kinh hãi, thân thể trong nháy mắt hóa thành một đoàn hắc vụ (Sương màu đen), bắn nhanh ra mấy chục mét đến bên rìa Ma pháp trận.

Rafi khép kín một mắt, một mắt hóa thành Ứng Nhân, khuôn mặt tinh mỹ thành thực lúc này đã tràn ngập lãnh khốc, giương cây cung Mãn Nguyệt Sinh Mệnh lên rồi “Băng” một tiếng, một đạo năng lượng Phong nguyên tố cô đọng đến đáng sợ và năng lượng Sinh Mệnh kết hợp cùng nhau lóe lên, trong nháy mắt nó liền phóng về phía Cơ Giới Tâm. Cô cười lạnh một tiếng hô lớn: “Chết đi!”

Ầm!

Cuồng phong bạo vũ cuốn theo vô số phiến lá Sinh Mệnh, tầng tầng cắt chém bao vây Cơ Giới Tâm vào bên trong. Tự mình cảm thụ qua vụ thuật cực kỳ đáng sợ của Rafi, khóe mắt Grimm không khỏi co giật.

Cùng lúc đó, bó tên Gió Lốc sau lưng Rafi lần thứ hai thiếu một cái, chỉ còn lại ba mũi.

Grimm không dám tùy ý hành động, nhìn chăm chú vào cơn lốc hình cầu to lớn cách đó không xa. York Liana hoảng sợ, chạy đến bên người York Rees muốn giúp hắn tách ra khỏi cái La Bàn. Rất cuộc, Robin nhanh chân chạy lên tế đàn, cướp lấy vụ khí mà Cơ Giới Tâm gọi là “Hỏa Diễm Tụ Biến châu”.

Đột nhiên, từ bên trong cơn lốc cuồng bạo, có một chùm tia sáng màu vàng óng bắn ra phóng thẳng đến Rafi, ẩn chứa trong đó là sóng năng lượng khủng bố, quả thực làm cho tất cả mọi người phải biến sắc!

Ngay lúc đó, một thân ảnh trần trụi đồng thời lao ra khỏi cơn lốc, lấy tốc độ kinh người vọt thẳng đến Robin, một cánh tay kim loại phát ra tiếng xoèn xoẹt do ma sát cũng đuổi ra.

Rafi vừa bắn ra mũi tên Gió Lốc, thân thể hầu như đang trong trạng thái hư nhược, cảm thụ chùm sáng màu vàng óng phóng tới, sắc mặt cô trắng bệch vô cùng. Tâm tình tuyệt vọng tới từ bản năng Linh Hồn khiến thân thể cô run rẩy không cách nào khống chế. Vào thời gian cuối cùng này, Ưng Nhân của Rafi tựa hồ phát sinh một số biến hóa kỳ diệu, trong cảm giác thì chùm tia sáng đó vậ mà có xu thế chậm đi rất nhiều.

Thế nhưng, tuy rằng có thể cảm nhận được chùm tia sáng xác thực chậm hơn rất nhiều, nhưng thân thể Rafi lại không động đậy được, chỉ có thể trơ mắt nhìn chùm tia sáng trí mạng đánh úp về phía mình.

“Không! Không! Động a! Nhanh động đi!” Trong lòng cô liều mạng gào thét.

Đúng vào thời điểm này, một thân hình bước ra vững vàng che chắn ở trước người Rafi. Con người hiện vẻ tuyệt vọng của Rafi cũng co cụt lại, đột nhiên nở nụ cười không hiểu.

Quả nhiên, bản thân mình vẫn chỉ tin tưởng người này thôi ư?

Dưới Mặt Nạ trắng xám, Grimm lạnh lạnh cảm thụ uy lực kinh khủng của chùm tia sáng màu vàng. Chẳng trách, Cơ Giới Tâm vừa bắn ra chùm tia sáng đáng sợ này về phía Rafi, thì không thèm để ý đến nữa mà lập tức phóng về phía Robin. Có lẽ y cực kỳ tin tưởng vào uy lực vu thuật của mình.

Mái tóc dài màu vàng óng bị cơn lốc thổi tung ra sau, áo choàng trên người vì vu phất phới, Grimm bình tĩnh duỗi ra một cánh tay chặn lại chùm tia sáng màu vàng mang lực lượng cuồng bạo. Trong nháy mắt, hắn kích phát Ma lực toàn thân đổ vào trong Mặt Nạ.

Ô...ô...n...g!

Đồng thời, một luồng dao động ẩn ký vượt qua ba mươi vô thanh vô tức tỏa ra, ngay cả Cơ Giới Tâm đang đánh úp Robin cũng phải đột nhiên dừng lại. Thân hình nhanh đến mức chỉ thấy một cái bóng mơ hồ, y chậm rãi xoay người nhìn về phía Grimm.

Ầm!

Chùm sáng màu vàng óng đánh lên lồng phòng hộ của Grimm, chỉ thấy một luồng sáng chói mắt chiếu rọi, lồng phòng hộ bắt đầu xuất hiện sự biến dạng kinh người, từng chỗ từng chỗ không ngừng hóp vào bên trong, tựa hồ một khắc sau nó sẽ bị phá nát.

Grimm vẫn bình tĩnh như trước.

Không biết sự bình tĩnh này là do sự tự tin của bản thân hắn; hay là vì Mặt Nạ che mắt khuôn mặt; hoặc là bởi phía sau có một người mà hắn nhất định phải bảo vệ nên không thể lùi về sau một bước, chỉ có thể duy trì bộ dáng tự tin như vậy.

Ầm!

Một tia sáng chói mắt không thể nhìn thẳng vào cuối cùng cũng tan đi, Grimm vẫn vững vàng đứng tại chỗ như trước, mái tóc dài màu vàng óng đang tung bay theo việc cơn lốc tiêu tán chậm rãi rơi xuống. Thời khắc này, thân ảnh của Grimm như một tòa núi lớn cổ xưa bất động, ngăn cản bất luận công kích gì.

Mở Ừng Nhân, lần thứ hai Rafi kéo dây cung Mãn Nguyệt Sinh Mệnh, mũi tên Gió Lốc tích tụ sóng năng lượng làm cho người ta kinh hãi chấn động. Chẳng qua là, lần này, mũi tên này không có được thả ra, tựa hồ cô chỉ dùng nó để uy hiếp.

“Tới tay rồi!” Trên đỉnh tế đàn, Robin cầm viên Hỏa Diễm Tụ Biến châu đang phát ra ánh sáng rực rỡ, hưng phấn kêu to.

Toàn bộ thời gian chiến đấu nói thì lâu, nhưng thực tế lại chỉ diễn ra trong vòng ba giây ngắn ngủi mà thôi. Thẳng đến lúc này, ở ngoài Ma pháp trận, các vụ sư học đồ khác mới có phản ứng, dồn dập lao nhanh vào, nhưng hết thảy đều đã kết thúc.

Có Hỏa Diễm Tụ Biến chây uy hiếp, không có bất luận vụ sư học đồ nào dám dấn độn xông lên cướp đoạt.

Lúc này, Cơ Giới Tâm bởi do bị Rafi công kích trước đó, không chỉ hết thảy y phục của y đều biến mất, ngay cái đuôi kim loại ở phía sau dường như cũng bị thương nghiêm trọng, vô lực rủ trên đất. Nơi sườn phải, bên trong đó mơ hồ bốc lên hoa lửa, có lẽ một số tính năng máy móc đã bị hư tổn, mảng lớn da thịt huyết nhục nhìn qua càng vô cùng thâm thắm.

Cơ Giới Tâm nhìn về nam tử thần bí bạo phát cường độ dao động ẩn ký như mình ở xa xa. Nhìn vào khuôn mặt của hắn, vào đôi mắt bình tĩnh dưới tấm mặt nạ trắng xám kia, y biết, người này tuyệt đối không phải là một trong các Tuyệt Vọng giả!

Cơ Giới Tâm và Grimm cơ hồ đứng đối diện nhau, dường như trở thành trung tâm của hết thảy ánh mắt ở đây. Một luồng hơi thở mịt mờ nhưng kịch liệt chậm rãi lan tràn ra xung quanh.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 44: Nụ Cười Không Tên

"Hừ hừ, học viện Black Tower còn ẩn giấu một Tuyệt Vọng giả khác sao?"

Bộ dáng Cơ Giới Tâm lúc này vô cùng thâm trầm, những nơi không cơ giới hóa trên cơ thể đều đầm đìa máu tươi, hầu như không có chỗ nào còn nguyên vẹn. Nhưng y căn bản không thèm quan tâm bộ dáng của mình lúc này, mà chỉ trừng mắt nhìn chăm chăm vào Grimm, bình tĩnh hỏi.

Grimm giữ yên lặng, không đáp.

Kít!

Cơ Giới Tâm dừng lại một số rung động do công kích biến hóa trên cái cánh tay máy bên phải kia, âm thanh xoay tròn (Tiếng động do bánh răng, trục vít xoay) cũng biến mất, khóe miệng lộ ra nụ cười nhẹ như có như không, nói:

"Hay là... Do cái lồng phòng hộ này chỉ tương đối đặc biệt?"

"Người có thể thử lại!"

Ẩn dưới lớp mặt nạ, Grimm lạnh lùng khiêu khích.

Có mấy đồng đội phối hợp với nhau, Grimm căn bản không e ngại Cơ Giới Tâm.

Cơ Giới Tâm liếc nhìn Rafi đang khóa chặt mình ở sau lưng Grimm, lại nhìn viên châu lóe lên tia lửa mà Robin đang nắm trong tay. Trầm mặc trong chốc lát, sau đó y trực tiếp rời đi, không quay đầu lại. Còn những vụ sư học đồ khác khi biết mình đã bỏ qua cơ hội cướp đoạt bảo vật thì sớm rời đi trước đó rồi.

"Hừm. . . Thật thú vị! Ta rất chờ mong sự xuất hiện của người lúc bí cảnh mở ra lần thứ ba đấy. Tên mặt nạ kia, ta sẽ nói tin tức về người cho mấy người khác!"

Giọng nói của Cơ Giới Tâm từ xa xa vọng lại.

“Ô...ô...n...g” một tiếng vang lên, cái bánh răng mang từ tính đang xoay tròn thoát ly khỏi York Rees, bay trở về. Sau đó thân ảnh Cơ Giới Tâm hoàn toàn biến mất trong bóng đêm giữa rừng rậm.

"Phù. . .!"

Rafi thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi thu lại mũi tên Gió Lốc rồi thả lại sau lưng, nhận lấy viên Hỏa Diễm Tụ Biến châu mà Robin đưa đến. Cảm thụ sóng năng lượng khủng bố ẩn chứa trong nó, sau khi cảm giác mừng rỡ qua đi, quay sang mấy người khác nói:

"Lần thí luyện này xem như đội chúng ta có thể an toàn rồi. Sau này cũng không cần phải lo ngại những Tuyệt Vọng giả kia nữa!"

York Rees, York Liana, Robin, Bin Johnson, Grimm vây lại thành vòng, cảm thụ sóng năng lượng ngưng tụ đáng sợ của viên châu này. Tuy bọn hắn còn chưa thử nghiệm qua, nhưng cũng đoán chừng công kích phát ra từ nó tuyệt đối sẽ từ 100 độ trở lên.

Với cường độ công kích như thế, chỉ cần không có sự cố gì liên quan đến lợi ích quá lớn, thì chắc chắn những Tuyệt Vọng giả kia cũng sẽ biết khó mà lui.

Bin Johnson vỗ vai Grimm một cái, cười to bảo:

"Grimm này, bộ dáng khi cậu dám đứng trước mặt Cơ Giới Tâm mà nói ra câu: ‘Người có thể thử xem!’ quả thực rất soái (Đẹp trai & uy phong) nha! Ha ha. . . Đáng tiếc cậu đã có Rafi đại tỷ rồi, bằng không thì tôi chắc chắn sẽ giới thiệu cho cậu mấy cô gái tốt trong học viện. Hặc hặc. . . Ôi ôi ôi, lão bà đại nhân, đau quá. . .!"

Ở một bên, Robin néo néo lỗ tai của Bin Johnson, hung ác hỏi:

"Anh đã quen rất nhiều cô gái phải không? Hả?!"

Con người của York Liana nhìn Grimm thì phát sáng, vẻ mặt đó, tư thái đó quả thực khiến cô bé sùng bái đến cực hạn. Ở bên cạnh, trong lòng York Rees cảm thấy khó chịu, gõ đầu muội muội một cái, bất mãn nói:

"Nhìn cái gì? Lẽ nào ta là ca ca của muội lại không có lúc uy phong hả? Hừ hừ, tên Cơ Giới Tâm chết tiệt, vừa rồi. . .!"

...

Ngày hôm sau, một nhóm sáu người bọn Grimm tụ tập lại, cũng nhau thương thảo.

Rafi lười biếng tựa trên người Grimm, thở dài nói: "Tôi vốn có dự định tham gia tranh đoạt bí cảnh mở ra lần thứ ba. Nhưng vào tối hôm qua, sau khi đã suy nghĩ cẩn thận một chút, thì thấy không nên làm chuyện đó."

Nâng Hỏa Diễm Tụ Biến châu trong tay, dưới ánh mặt trời viên châu này vô cùng chói mắt mỹ lệ, ánh mắt sáng long lanh, Robin cũng không quay đầu lại nói:

"Rafi đại tỷ, kỳ thực muội cảm thấy được lần bí cảnh mở tiếp theo, có khả năng chính là do cao tầng học viện chuyên môn thiết kế cho những

Tuyệt Vọng giả kia tranh đoạt. Những người như chúng ta không tham gia mới là lựa chọn chính xác. . ."

Đột nhiên, tựa hồ nhớ tới điều gì đó, Robin quay về về phía Grimm mà thốt lên:

"Grimm, cậu cũng là. . .!"

Grimm tất nhiên biết cô ta muốn nói cái gì, cau mày nói:

"Tôi muốn đi xem thử!"

Trong lúc nhất thời, năm người khác cùng nhìn hẩn, bầu không khí có chút yên tĩnh và hơi ngột ngạt.

Rafi khỗ sở nói:

"Grimm, tranh đoạt bí cảnh đó thực sự quá nguy hiểm. Tuy anh đã giúp đội tranh đoạt được viên Hỏa Diễm Tụ Biến châu này, nhưng dù sao nó cũng là thành quả của cả đội, em không thể bởi vì ích lợi của riêng anh mà giao nó ra."

York Rees cắt đứt lời Rafi:

"Đội trưởng à, đại tỷ đang nói gì thế?! Mấy người chúng ta hay là cùng Grimm xông vào bí cảnh một lần thử xem. Bảo vật như Hỏa Diễm Tụ Biến châu nên ở trên người hẩn mới phát huy công dụng càng lớn. Lẽ nào tiểu đội chúng ta không có viên châu này thì sẽ không sống qua hai mươi ngày còn lại sao?"

Bin Johnson, Robin, York Liana đồng thanh ủng hộ: "Đúng đấy!"

Sắc mặt Rafi trầm xuống, lạnh lùng nói:

"Tuy rằng Grimm là người yêu của tôi, nhưng quyết không thể bởi vì lợi ích một mình hẳn mà tổn hại tới cả đội. Là đội trưởng tôi nhất định phải nói rõ ràng điểm này. Đúng là hẳn đã có cống hiến rất lớn, nhưng không thể bởi vậy mà khiến chúng ta từ bỏ việc an toàn vượt qua hai mươi ngày còn lại vốn có được!"

Lời Rafi như chém đinh chặt sắt không chút lưu tình, khiến mấy người khác không khỏi sắc mặt khó coi, trong lúc nhất thời bầu không khí có hơi lúng túng.

Grimm biết Rafi khó xử, biến hiện không có gì, nói với mọi người:

"Không sao đâu! Tôi chỉ là đi nhìn thử một chút, nếu thực sự không được thì sẽ không miễn cưỡng làm gì. Dù sao thì, tôi chính là dựa vào Ma đạo vu khí, còn chênh lệch rất lớn so với những Tuyệt Vọng giả chân chính được vu sư bồi dưỡng mà. . .!"

Rafi cắn chặt đầu ngón tay, thân thể đang dựa vào người Grimm có chút cứng ngắc, có vẻ cô đang nghĩ nên lựa chọn làm gì.

Một lát sau, từ trong túi vải bên hông cô lấy ra một phiến lá toả ra năng lượng Sinh Mệnh đưa cho Grimm, thấp giọng nói:

"Đây là lá của Sinh Mệnh Thụ, trước đó năm người bọn em tích góp Ma thạch rất lâu mới mua được một phiến. Tuy nó chỉ là cấp thấp nhất, nhưng vào lúc mấu chốt thì nó có thể phát huy một ít tác dụng."

Grimm có chút do dự, không biết có nên nhận lấy phiến lá Sinh Mệnh Thụ hay không.

"Cầm đi, đây là cả đội bồi thường cho anh. Đã có Hỏa Diễm Tụ Biến châu, thì thời gian tới bọn em chắc là không cần dùng nó. Anh cầm mà dùng thì xem như nó còn chút giá trị!"

Rafi dùng giọng điệu không cho phản đối nói ra.

Grimm nhìn mấy người khác đều có ý thức giục, liền gật đầu, nhận lấy mảnh lá này.

Trong mấy ngày này, một nhóm bọn Grimm dứt khoát chọn một chỗ trong bí cảnh này làm nơi trú đóng tạm thời, có Hỏa Diễm Tụ Biến châu kèm theo thực lực của bọn hắn, đúng là đủ sức lực ngành kháng mọi biến cố. Còn cái tế đàn và sáu trụ phù văn ở đây, do Hỏa Diễm Tụ Biến châu đã bị lấy đi nên chúng cũng giống như gian phòng ở bí cảnh đầu tiên, sau khi không gian vụn vẹo trong phạm vi lớn đã biến mất rồi.

Mấy người Bọn hắn cũng không có tâm tư "Săn bắn", chỉ muốn yên lặng vượt qua thời gian còn lại. Nhất thời, nơi trú tạm nhỏ bé này ngược lại thành toàn chỗ "Thế ngoại đào viên" giữa sân thí luyện.

...

...

Mấy ngày sau.

Ngày này, theo một luồng sóng ba động từ Ma lực bao phủ toàn bộ sân thí luyện, chính giữa sân lúc này có bảy cây cột to lớn khắc đồ đằng quý dị chậm rãi trôi lên từ mặt đất. Những cây cột cao tới hơn mười mét, rộng khoảng ba hoặc bốn mét; vẻ ngoài thô ráp, có lẽ trong đó cất chứa một loại năng lượng đặc biệt nào đó.

Bảy vị Tuyệt Vọng giả Bất Tử, Nữu Khúc (Vạn vẹo), Kim Đồng, Thái Dương Chi Tử, Mị Hoặc, Cơ Giới Tâm, Quỷ Đạo tựa hồ đã sớm biết nơi này chính là vị trí bí cảnh mở ra, nên đã sớm tụ lại ở đây từ lâu.

Toàn thân Thái Dương Chi Tử toả ra ngọn lửa cùng với nhiệt lượng kinh người, cũng là người hung hăng bá đạo nhất trong bảy người. Điều

khiến người ta kinh ngạc là, vị Thái Dương Chi Tử này lại là một cô gái xinh đẹp, quần áo trên người cũng ít ỏi, tựa hồ chúng sớm đã bị ngọn lửa và nhiệt lượng trên người cô ta tỏa ra biến thành tro tàn.

Thái Dương Chi Tử liếc nhìn Billily Leona. Bởi vì trước đó liên tiếp đấu đá va chạm, hai người cũng không ưa nhau, nhưng lúc này lại cùng nhìn về đối phương và nở nụ cười gằn không tên. Không biết hai nụ cười này có hàm nghĩa gì nữa?

Sau khi liên tục liếc mắt nhìn thoáng qua, bảy người vậy mà tựa hồ đã sớm đạt thành hiệp nghị bí mật nào đó, cùng tản ra, lấy học viện của mình làm định vị phương hướng mà bay qua. Sau đó bọn họ liền không kiêng kỵ gì toả ra dao động ẩn ký kinh người của mình.

Trong nháy mắt theo việc dao động ẩn ký toả ra, sáu người khác vẫn còn tốt, giá trị dao động đều là từ ba mươi trở lên. Chỉ có Thái Dương Chi Tử phát ra một luồng ba động cường hãn đã tới một trăm, khiến người ta ngơ ngác, bao phủ toàn bộ phạm vi 300 mét.

Thời khắc này, những Tuyệt Vọng giả khác dường như đều trở thành vai phụ cho Thái Dương Chi Tử!

Sắc mặt cực kỳ khó coi, Billily Leona hung ác lén lút liếc nhìn về Thái Dương Chi Tử đang đặc ý, hung hăng, bá đạo trên bầu trời xa xa mà thấp giọng với Meteorite Li, hỏi:

"Meteorite Li, ca nói cái kẻ tên Grimm kia, cũng chính là người mang mặt nạ trắng xám mà Cơ Giới Tâm nhắc tới, thật sự có thể đạt đến trình độ Tuyệt Vọng giả như chúng ta sao?"

Khi đối mặt với những lời nịnh hót, sự sợ hãi từ những vụ sư học đồ khác, những người được xưng tụng là "Tuyệt Vọng giả" này không tự chủ mà bắt đầu thích cái tên gọi này, đồng thời cũng quen thuộc cách xưng hô như vậy với nhau.

Meteorite Li đang dùng ngón tay nhẹ nhàng gãi gãi trên lỗ tai chú chuột nhỏ, chú chuột bạch cũng phối hợp chơi đùa, bởi vậy Meteorite Li cũng không ngẩng đầu lên, chỉ đáp:

"Không phải đã nói cho mọi người nghe rồi sao. Nếu bàn về mặt phòng ngự, thì trong thời gian ngắn dù là Thái Dương Chi Tử chắc cũng không làm gì được hẳn."

"Cái đó. . . Há không phải nói, cuộc thi đấu tranh đoạt danh ngạch vào mười bảy năm sau của học viện lại sẽ có thêm một đối thủ nữa?"

Bày ra sắc mặt khó coi, Billily Leona do do dự dự nói:

"Nếu đúng như vậy, bây giờ mọi tình nguyện nhận cơn giận này xuống. . ."

Một tiếng cười nhạt vang lên, Meteorite Li nói:

"Yên tâm đi, Mặt Nạ Trắng Xám hiện tại sở dĩ mạnh như vậy, đều là dựa vào cái vụ khí mặt nạ kia. Mà loại Ma đạo vụ khí này, đã là vụ khí cấp cao nhất của vụ sư học đồ, nên hẳn không thể thu được vụ khí mạnh hơn được nữa. Nhưng nếu chỉ dựa vào cái mặt nạ kia, thì hẳn căn bản không đủ phân lượng để tham gia lần tranh đoạt vào mười bảy năm sau đâu! Hơn nữa. . . mọi người cho rằng, sau khi trở lại học viện thì hẳn còn bình an được sao?"

Somme vốn là kẻ lạnh lùng, song lúc này y lại lộ vẻ tiếc hận, nói:

"Nếu đúng như người nói, lão sư của Grimm lại lén lút tặng cho hẳn Ma đạo vụ khí mạnh như thế, hơn nữa hẳn còn can đảm sử dụng công khai không chút kiêng dè như vậy, sau khi về học viện tất sẽ bị trừng phạt không nhẹ. Có lẽ ngay cả vị lão sư kia cũng khó có thể chịu đựng nổi nữa là!"

Billily Leona nghe hai người nói như vậy, rốt cục yên tâm, cười nói:

"Nếu là như thế, vậy muội liền yên tâm. Hì hì, vậy thì cứ y theo kế hoạch lúc trước, để Grimm chống lại ả đàn bà kia; nhìn xem ả ta còn dám kêu gào lên mặt với học viện Black Tower chúng ta nữa hay không!? Còn dám tự xưng cái gì mà người đứng đầu giới vụ sư học đồ chứ. Hừm. . .!"

Meteorite Li lắc lắc đầu, bình thản nói:

"Chẳng qua công kích của cô ta có cường độ năng lượng mạnh nhất mà thôi, không nói đến chuyện Somme có Bất Tử Thân, chính là bên kia. . ."

Meteorite Li chỉ chỉ về phía Quỷ Đạo ở đằng xa, khẳng định:

"Chính là thi độc của hắn, cũng tuyệt đối có năng lực đồng quy vụ tận với Thái Dương Chi Tử mà."

Ở bên kia, Thái Dương Chi Tử cười gằn, thấp giọng lầm bầm:

"Kim Đồng? Hừ hừ, người chỉ là một kẻ có thiên phú tiên thiên chưa trưởng thành, cũng chỉ có thể bắt nạt vụ sư học đồ khác và người mới thôi. Người nghĩ kẻ mang mặt nạ trắng xám kia là một lá bài tẩy của mình chứ gì? Hừ hừ..."

Nói xong, trong tay Thái Dương Chi Tử vậy mà xuất hiện hai viên Hỏa Diễm Tự Biến châu! Cô ta đang tùy ý thưởng thức chúng.

Ở nơi xa khác, chỗ Cơ Giới Tâm cùng Mị Hoặc cũng phát ra sóng năng lượng không kém, tựa hồ đang đánh giết những vụ sư học đồ khác đang chạy đến đây. . .

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Q1 – Chương 45: Nhân Vật Chính?

Grimm cúi đầu xoay người, lảng lảng đứng cảm thụ chấn động năng lượng phát ra từ nơi cực xa.

Đến một ngày, sau khi đi một vòng quan sát hết phạm vi xung quanh bí cảnh, Grimm đã xác định hai chuyện. Chuyện thứ nhất, bí cảnh này tổng cộng có bảy địa điểm tản ra sóng năng lượng, dường như chúng đại biểu cho bảy cái cửa vào; chuyện thứ hai, bảy vị Tuyệt Vọng giả ở bốn phương tám hướng kia, đang không ngừng đánh chết bất luận vu sư học đồ nào khác dám can đảm tiến gần những chỗ này.

Hắn cũng không rõ lắm, tại sao bảy vị Tuyệt Vọng giả lại không trực tiếp tiến vào bí cảnh, mà lại lãng phí rất nhiều thời gian ngăn cản những vu sư học đồ khác? Chẳng lẽ chỉ vì muốn cướp đoạt thêm một số ấn ký thôi sao?

Trong ngày đầu tiên, ngoại trừ rất ít vài tên đui mù trực tiếp dâng mạng, đại bộ phận vu sư học đồ khác có niềm tin vào thực lực của mình đều lựa chọn ẩn núp ở phía xa, chờ đợi thời cơ tốt nhất mới ra tay; cũng có không nhỏ một bộ phận sáng suốt lựa chọn buông bỏ.

Sau một ngày đi vòng vòng quan sát, địa phương mà Grimm chọn ẩn núp lúc này, là một chỗ tương đối yếu nhất trong bốn chỗ mà Tuyệt vọng giả có thể lựa chọn canh giữ. Còn ba chỗ (Phương vị) khác, ngoài một chỗ có Tuyệt Vọng giả toả ra dao động đã biến hóa về chất đạt đến một trăm điểm làm cho người ta sợ hãi; hai nơi khác phân biệt tụ tập hai hoặc ba vị Tuyệt Vọng giả.

Còn các vụ sư học đồ khác phần lớn đều có suy nghĩ gần như Grimm, lựa chọn một địa phương ẩn núp, chờ đợi thời cơ. Mà hẳn thì giống như một người thợ săn vô cùng kiên nhẫn, dứt khoát lấy ra hạt giống, triệt để ẩn giấu thân mình dưới mặt đất.

Ngày hôm sau, tại nơi này có khoảng lẻ tẻ bảy tám người không tìm được mà phóng về nơi bí cảnh ở đằng xa. Kết quả thì khỏi nói, tất nhiên bọn họ đều vẫn lạc (Chết). . .

Ngày thứ ba, có hai vụ sư học đồ kết đội xông tới một nơi mà Tuyệt Vọng giả canh giữ, lúc cuối cùng, vậy mà dẫn bạo một viên Hỏa Diễm Tự Biến châu. Lực lượng Hỏa nguyên tố tràn đầy quét sạch một mảng lớn khu vực, nhờ uy thế của nó nên một trong hai kẻ đó mới tìm được đường sống trong chỗ chết.

Ngày thứ tư, có lẽ vì ảnh hưởng từ Hỏa Diễm Tự Biến châu vào ngày hôm qua, rất nhiều người cho rằng Tuyệt Vọng giả thủ hộ nơi đó tất có thương tích trên người, nên nhao nhao phát khởi trùng kích, kết quả cũng thi nhau chết đi. . .

Ngày thứ năm, không có vụ sư học đồ nào khác dám phát động tấn công vào bí cảnh nữa, có vẻ tất cả họ đều đã tuyệt vọng rời đi rồi. Nhưng mà, trước lúc đó liên tục có vụ sư học đồ “Đi tìm chết”, Tuyệt Vọng giả ở phương vị đó cũng đã bạo phát ra chấn động kinh khủng, biểu hiện giá trị ẩn ký vậy mà đạt tới một trăm!

Lúc này, trước người Grimm chất đống sáu bộ thi thể, những thi thể này bị hẳn trộm lấy, Tuyệt Vọng giả ở đây cũng không thèm để ý đến chúng. Mục đích của hẳn, thứ nhất là muốn thông qua những thi thể này để dò xét ra năng lực vụ thuật của Tuyệt Vọng giả; thứ hai là hẳn mang theo trùng mẫu Ma Huyền ký sinh lấy từ Elaine, nên cần đại lượng thi thể để nuôi dưỡng.

Sau chốc lát trầm mặc, rốt cuộc hắn cũng quyết định, vô luận như thế nào thì trước cứ đi dò xét một phen, nếu thật sự vô lực chống lại Tuyệt Vọng giả ở nơi này, lại lui một bước cũng không muộn. Nghĩ là làm, Grimm không do dự nữa, hắn từ trong bao vải giắt ngang hông lấy ra một cái bình nhỏ, nhẹ nhàng mở nắp bình, lập tức đám côn trùng màu đen liền liều mạng bay về những thi thể rồi chui vào. . .

Thông qua phương thức sáu bộ thi thể tử vong, hắn đã hiểu biết sơ bộ về vụ thuật mà vị Tuyệt Vọng giả này sử dụng.

Đầu tiên, người này nhất định là gia hỏa sử dụng vụ thuật Thổ, Mộc nguyên tố rất mạnh; điểm này căn cứ vào Thổ, Mộc hai loại nguyên tố vụ thuật còn tồn tại trong thi thể là có thể nhìn ra. Tiếp theo, vị này cũng có nghiên cứu về độc thuật, tuy rằng chỉ có một vụ sư học đồ chết do trúng độc, nhưng người này cụ thể trúng độc như thế nào thì hắn cũng không rõ ràng lắm.

May mắn là, bởi vì có nghiên cứu về Luyện dược học, trên người Grimm có mang theo hai bình thuốc giải độc rất hữu hiệu. Một lọ có thể hóa giải độc tính từ thực vật, một lọ khác có tác dụng áp chế, bài trừ nhanh rất nhiều kim loại nguyên tố kịch độc. Về phần kịch độc được chiết xuất trong cơ thể một số động vật, hắn cũng có hai bình thuốc giải thông thường.

Sau thời gian một Sa Lậu, theo một hồi tiếng động vù vù xột xoạt trầm thấp vang lên, sáu bộ thi thể đã hóa thành sáu bộ xương. Cùng lúc đó, trước người Grimm cũng xuất hiện một quái vật Ma Huyền ký sinh (trùng) lớn dài ba mét.

Chợt nhìn vào đầu Ma Huyền ký sinh này; sáu cái chân đen kịt, thêm hai cái càng mạnh mẽ hữu lực màu đỏ tím, phần lưng ngăm đen tỏa sáng những điểm lấm tẩm màu tím trên làn da như giáp, hai đôi cánh ngắn màu xám đen; hết thảy giống như phiên bản to lớn mạnh mẽ của con trùng nhỏ. Nhưng nếu nhìn kỹ, đầu Ma Huyền ký sinh này thật ra là hình thể tổ hợp lại

bởi ngàn vạn con Ma Huyền ký sinh rậm rạp chẳng chịt mà thành; thoát nhìn có vẻ khủng bố, kinh hãi hơn thôi.

Grimm và con trùng mẫu ở hạch tâm có mối tinh thần liên hệ trực tiếp, bởi vậy đầu quái vật to lớn này liền gián tiếp là nô bộc của hắn, tuy rằng nó chỉ có tuổi thọ một ngày.

Sau khi đã chuẩn bị đầy đủ, Grimm dứt khoát mang theo đầu Ma Huyền ký sinh to lớn lao về bí cảnh.

Một lát sau, Grimm đột nhiên dừng bước. Đầu quái vật này lại không ngừng vỗ cánh, giương hai cái càng kẹp uy phong lẫm lẫm, giống như một con quái thú lẳng lặng đứng ở sau lưng hắn để hộ vệ.

Dựa vào vu thuật sóng siêu âm, trong óc hắn xuất hiện những hình ảnh đen trắng. Trong hình ảnh, xuyên thấu qua tầng tầng bụi cây cỏ ngăn cách ngoài mười lăm mét, tuy không có phát hiện tung tích bất luận kẻ nào, thế nhưng hết lần này tới lần khác Cải Tạo Khứu Giác của hắn lại nghĩ thấy một cỗ mùi vị "Quen thuộc", tựa hồ trong thời gian trước hắn đã từng bị tên gia hỏa này âm thầm theo dõi.

"Xuất hiện đi, các hạ Quỷ Đạo Tuyệt Vọng giả!"

Dưới lớp mặt nạ, hai tay và vai dường như không nhúc nhích, Grimm lạnh lùng thốt lên.

Thông qua tin tức đã phân tích mấy ngày hôm trước, hắn vô cùng chắc chắn, Tuyệt Vọng giả thủ hộ phương vị này, tám chín phần mười chính là gã Quỷ Đạo thần bí kia rồi.

"Hắc hắc, kỳ thật ta vẫn luôn rất tò mò là, ngươi làm sao mà phát hiện ra ta. . .!?"

Theo sau một giọng nói âm tà vang lên, trong đất bùn cách chừng năm mét ở bên trái của Grimm chậm rãi chui ra nửa thân người. Người này dùng hai tay chống cằm, khoe miệng ngậm lá, tò mò đánh giá hẳn, thần thái bộ dáng lại có chút lười biếng, nhàm chán vô vị.

Grimm nhìn bộ dạng không thèm để mình vào mắt chút nào của gã, con người dưới lớp mặt nạ hơi hơi nhú lại. Đầu Ma Huyền ký sinh ở sau lưng hẳn chỉ còn lại cái bóng mờ nhạt, sau một khắc nó lập tức vọt tới trước người Quỷ Đạo. Một tiếng “Oanh” vang lên, kèm theo đó là mảng lớn bùn đất bay tán loạn.

Ước chừng, cường độ công kích của nó trong khoảng 20~60 độ, hơn nữa nhờ đặc tính trùng mẫu không chết thì thân thể bất diệt, sức chiến đấu của nó xác thực đạt đến cấp bậc tương đối cao trong kỳ sĩ truyền kỳ.

"Ồ, sao lại khó thân thể chứ?! Có thể người còn chưa biết rằng, hiện tại người chính là nhân vật chính trong sân thí luyện đó. Hặc hặc. . .!"

Thân hình Quỷ Đạo bỗng xuất hiện trên một gốc cây khô cách hơn mười mét xa phía bên phải Grimm, dáng vẻ xuất quỷ nhập thần.

Grimm bất vi sở động, một cái hỏa cầu hùng hực bốc lên hóa thành Hỏa Diệu, linh hoạt phóng về Quỷ Đạo. Chỉ trong chốc lát, lại một tiếng “Oanh” vang lên, sóng lửa tứ tán.

"Được rồi, không chơi với người nữa. Hãy để cho mấy tên kia quyết định đi!"

Thân ảnh Quỷ Đạo lại xuất hiện ở dốc núi cách Grimm hơn bốn mươi mét, khuôn mặt hiện vẻ bất đắc dĩ. Tuy đã bay thẳng đến nơi cực xa, nhưng gã vẫn quát to lên thiên không:

"Mặt Nạ Trắng Xám xuất hiện ở chỗ của ta. . .!"

Thanh âm của gã dùng cách nào đó phát ra tần suất đặc biệt, dù cách xa ít nhất hơn nghìn mét nhưng mấy vị Tuyệt Vọng giả khác đều nghe được rõ ràng.

Biến sắc mặt, Grimm không biết vì sao cái gã Quỷ Đạo này muốn làm ồn ào như thế, nhưng theo bản năng hắn đã nhận ra có điều không ổn. Không chút nghĩ ngợi, hắn trực tiếp triệu hoán ra con dơi Phong nguyên tố, lập tức nhảy lên muốn rời đi.

PHỐC!

Chưa bay được xa thì một cây mộc mâu (Giáo bằng gỗ) đã bắn thủng con dơi, đồng thời trong nháy mắt trên mộc mâu đâm ra những cái gai rậm rạp chằng chịt. Sau khi rên lên một tiếng, con dơi tiêu tán giữa không trung. Một nửa thân thể Quỷ Đạo lộ ra từ trong một thân cây cách chỗ Grimm rơi xuống không xa, gã có chút hưng phấn thè đầu lưỡi rất dài liếm liếm mồ hôi trên trán, quái dị cười nói:

"Kiệt kiệt, người trốn không thoát đâu. Tốt nhất là lát nữa phối hợp diễn xuất cho ra trò đi!"

Sắc mặt khó coi, Grimm lạnh lùng hỏi: "Người có ý gì?!"

"Hả? Ta làm vậy với người, người vậy mà không có mắng ta. Ta rất thương tâm đó, ô ô ô. . .!"

Quỷ Đạo không thèm để ý tới hắn, hiển nhiên là đang “Tự luyện”.^^

Trên bầu trời xa xa, cái đuôi máy dài sau lưng Cơ Giới Tâm mạnh mẽ lơ lửng lên, có lẽ nó đã khôi phục như bình thường. Lúc này, nghe thấy thanh âm của Quỷ Đạo truyền đến, y quay đầu nhìn sang.

"Hi hi, Victor, tên Mặt Nạ Trắng Xám kia tới rồi. Chúng ta có tiến lại xem nào nhiệt hay không?"

Bên cạnh Cơ Giới Tâm, một nữ vu có thân hình lớn lên xinh đẹp như Ma quỷ, khuôn mặt như Thiên sứ quyến rũ cười nói.

Vị mỹ nhân tuyệt thế này, chính là một trong bảy vị Tuyệt Vọng giả - Mị Hoặc Claire Tia. Trên váy dài màu xanh hồng đan vào nhau, có thêu hoa văn yêu dị hình Hạt Tử (Bọ cạp) màu đỏ, váy dài một mặt xẻ tà nửa kín nửa hở nhìn mà đỏ mặt, mặt khác lại lộ ra đường cong chết người tăng thêm sự quyến rũ xinh đẹp. Cô ta có làn da trắng như tuyết, hai ngọn song phong cao vút và vòng dây chuyền vàng óng thần bí ở phía trên, càng khiến ánh mắt người ta không thể rời đi và sản sinh vô hạn ý niệm mơ màng*, ngữ khí thì đầy mỉa mai hoặc, nhưng khuôn mặt một mực lại mang theo vẻ thánh khiết không thể xâm phạm. Đây quả thực là một yêu tinh mê chết người mà!

* Dịch: chém chút xíu, chỗ này mọi người tự tưởng tượng lấy, lời ít ảnh nhiều, hehe!

Trong lòng thầm mắng một câu yêu tinh ăn thịt người, Cơ Giới Tâm Victor cũng không dám nhìn nhiều. Y biết mỹ nhân Claire Tia này kỳ thực chính là kẻ có tâm răn rất danh xứng với thực.

"Hừ, tuy rằng ta muốn đi trả thù một chút, thế nhưng hai bên tranh đấu kịch liệt như thế, ta vẫn không muốn nhúng tay vào vũng bùn này." Sau khi do dự một chút, y nói.

"Ai. . . Thật đáng tiếc! Quên đi, nếu người không đi, vậy ta cũng không!"

Nói xong, Claire Tia dùng ngón trở đang mân mê cái dây chuyền vàng lại, môi đỏ khẽ cắn đầu móng tay, hé môi phát ra thanh âm mê người:

"Hừ hừ, cũng không biết tên kia có khả năng chống lại Thái Dương Chi Tử hay không? Mụ điên đó đúng là mạnh thái quá mà!"

Claire Tia nói xong, trong miệng chậm rãi phun ra một con bọ cạp độc mang đôi cánh đỏ trong suốt, rơi trên đầu ngón tay. Cô ta khẽ nói:

"Đi đi, đến bên kia giúp mẹ thám tra một chút!"

Lời vừa dứt, con bọ cạp đỏ liền lóe lên, bay vào không trung, biến mất không còn tăm hơi.

Trên bầu trời xa xa, có dao động ẩn ký khủng bố đi đôi với ngọn lửa nóng rực, Thái Dương Chi Tử mang theo khí thể nghiền ép tựa như muốn hủy diệt vạn vật lao về phía này. Tựa như cô ta muốn phá hủy tất cả ngăn trở trước mặt, nhắm thẳng vào mục tiêu đã bị khóa chặt: Grimm.

Một bên khác, Somme, Meteorite Li, Billily Leona của học viện Black Tower cũng ra cước, tốc độ lúc nhanh lúc chậm, không vội vã chút nào đi về phía Grimm.

Song phương tựa hồ muốn lấy hãn làm nguyên điểm, triển khai một hồi quyết đấu người chết ta vong!

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 46: Xích Viêm

* Xích Viêm: Lửa màu đỏ

Grimm đang ngơ ngác nhìn lên hỏa cầu đỏ thẫm nóng rực giống như Mặt Trời thứ hai trên bầu trời, bởi vì hẳn hoài nghi, đó thật sự là năng lực mà một tân vu sư học đồ có thể nắm giữ sao? Đó chính là. . . Thái Dương Chi Tử ư?

Sợ rằng Tinh Thần lực của cô ta đã đạt đến 30 rồi!

Ầm!

Grimm chỉ cảm thấy một đạo xích mang (ánh sáng đỏ) thoáng hiện, thì cả thân thể đã bị vô tận hỏa diễm (ngọn lửa) vây quanh, đập vào mắt hẳn toàn bộ đều là sóng lửa cuồn cuộn. Lòng phòng hộ tuy vẫn vững chắc như trước, nhưng Ma lực trong cơ thể đang tiêu hao với tốc độ kinh người. Chỉ trong chốc lát hoảng hốt, nó đã tiêu hao một phần năm!

"Trốn!"

Cũng không kịp nghĩ gì khác, do chung quanh đều là hỏa diễm đỏ đậm, bởi vậy hẳn cũng không phân biệt được phương hướng trốn thoát, mà tùy ý chọn đại một phương rồi chạy đi.

Nhưng điều khiến hẳn tuyệt vọng chính là, bản thân hẳn dường như tiến vào một thế giới chỉ có hỏa diễm vô tận, vĩnh viễn không nhìn thấy biên giới.

Giữa bầu trời, mảng lớn da thịt lộ ra ngoài của Thái Dương Chi Tử tỏa ra sóng nhiệt cuộn cuộn, không khí xung quanh bởi vậy cũng trở nên hơi vặn vẹo, khuôn mặt tinh mỹ hiện lên vẻ lạnh lùng tàn khốc, hai con người trong đôi mắt đẹp dấy lên lửa cháy hừng hực. Hiện tại cô ta đang nhìn chòng chọc vào Grimm - người ở trên mặt đất đang không ngừng di động muốn trốn ra "Sí Diễm Viêm Giới" của mình.

Thái Dương Chi Tử khẽ nở nụ cười lạnh lùng nơi khóe miệng, mái tóc dài đỏ như lửa hồng không gió vẫn vụt dựng đứng lên, giữa hai tay là một cột sáng bằng lửa trông như thanh cự kiếm cắm vào mặt đất. Phàm là nơi nào bị cột sáng đảo qua, cây cối thảm thực vật đều yên diệt, kể cả một số hòn đá cũng từ từ nhũn dần, trở thành chất lỏng tựa như dung nham.

Hai tay cô ta chậm rãi thay đổi phương hướng, cột sáng kia lập tức thay đổi theo. Vì thế, trên mặt đất Grimm tự nhiên không thể trốn khỏi phạm vi hỏa diễm bao phủ.

Trên đỉnh một ngọn cây ở nơi cực xa, Quỷ Đạo thích ý tựa ở trên cành cây, vừa nghiền ngẫm nhai trái cây màu đỏ nào đó, vừa nhìn Thái Dương Chi Tử "Cầm" cự kiếm quét ngang mặt đất, thật là uy phong lẫm lẫm mườì phần hung hăng. Còn trên mặt đất, Grimm lại giống như con giun con dế đối mặt với tận thế, đang dùng hết sức lực mà giãy dụa.

Gã lộ vẻ say sưa thưởng thức, nói:

"Đây là bức tranh đẹp đến cỡ nào a?! . . . Cho dù đã là lần thứ ba nhìn thấy cô ta hiển uy, nhưng vẫn cứ cảm thấy kinh diễm khi chứng kiến thiên phú khủng bố đó. Đây quả thật chính là nghệ thuật khống hỏa mà!"

Một lát sau, cột sáng tiêu tan, mặt đất hiện ra như bị một thanh cự kiếm hỏa diễm mạnh mẽ cắt ra một đường, lưu lại dấu vết bị cháy đen dài tới mấy chục mét, lửa cháy hừng hực vẫn còn không ngừng tràn ra bốn phía. Tình cảnh quả thực nhìn giống như tận thế vậy.

Thế nhưng, giữa bầu trời Thái Dương Chi Tử lại biến sắc!

"Chết tiệt! Vẫn chưa chết sao?"

Không cách nào tiếp tục duy trì Sí Diễm Viêm Giới vì lượng Ma lực tiêu hao quá lớn, đôi mắt xinh đẹp chớp động lộ vẻ hơi uể oải và kinh ngạc.

Đột nhiên, mơ hồ cảm nhận được một số sóng năng lượng ở đằng sau, cổ ba động quen thuộc dù không cần nhìn, nhưng cô ta cũng biết là ai. Thiêu đốt Xích Viêm, hung quang trong đôi mắt lóe lên, cô ta lập tức lấy ra một viên châu phát sáng to cỡ nắm tay, trực tiếp ném về phía Grimm.

Trên mặt đất, thân thể của Grimm suy yếu hầu như không đứng thẳng được. Khuất dưới lớp mặt nạ là khuôn mặt gần như không còn chút máu, đầy vẻ tuyệt vọng nhìn lên bóng người vĩ đại, uy nghiêm, bá đạo không thể xâm phạm ở trên cao.

Cùng là vu sư học đồ, bởi cái gọi là thiên phú nên chênh lệch thật sự lớn đến thế nào? Loại chênh lệch này, thậm chí đã đến mức độ nghiền ép tuyệt đối. Giữa bầu trời, sóng năng lượng mà Thái Dương Chi Tử tỏa ra, tuyệt không phải là năng lực mà vu sư học đồ chỉ mới tu hành ba năm có thể nắm giữ!

Trong giây lát này, hẳn thậm chí sản sinh suy nghĩ trời cao thật bất công.

"Đáng chết, Grimm! Mau tránh ra!"

Bỗng có một tiếng rống to vang lên làm cho Grimm hoàn toàn tỉnh táo lại. Nhìn Hỏa Diễm Tự Biến châu từ trên trời bay tới, hẳn lập tức phản ứng theo bản năng.

Cự trùng (Con trùng lớn, khổng lồ) Ma Huyền ký sinh vỗ cánh rồi lóe lên, trong nháy mắt đã che chắn trước người hẳn.

Một tia sáng chói mắt chiếm hết tầm nhìn của hắn, trong nháy mắt cả thiên địa tựa hồ yên tĩnh lại, yên tĩnh như chết!

Ầm!

Đột ngột, một tiếng nổ đing tai nhức óc hóa thành sóng âm thực chất, bao phủ phạm vi mấy trăm mét. Theo một cơn sóng lửa ngợp trời, chỉ trong nháy mắt nó đã nhấn chìm tất cả những gì tồn tại trong vòng hai mươi mét nơi hạch tâm vụ nổ, hỏa tính khuếch tán lan tràn ra bốn mươi, năm mươi mét bên ngoài.

Về phần đầu cự trùng kia, vô số con Ma Huyền ký sinh nhỏ bé chỉ mới sinh ra được mấy phút dồn dập rít lên một tiếng Hi..i...iiii tuyệt vọng trước khi chết, sau đó chúng liền hóa thành tro bụi. Từng tia từng tia sáng chói mắt xuyên qua cơ thể dài ba mét to lớn của nó; mấy vạn, mấy trăm ngàn chú trùng nhỏ, kể cả trùng mẫu ở bên trong, trong cơn sóng lửa nóng rực hết mức mang tính hủy diệt đều biến thành tro bụi, không để lại bất cứ dấu vết gì.

Ma lực tiêu hao hầu như không còn, từ trong người lấy ra phiến lá Sinh Mệnh Thụ mà Rafi đưa, Grimm tuyệt vọng cho nó vào trong miệng, đồng thời dồn hết một tia Ma lực cuối cùng trong chiếc nhẫn nơi tay trái vào Mặt Nạ, toàn lực duy trì lồng phòng hộ.

Cơ thể bị nội thương rất nặng và vết bỏng trên người nổi lên rất nhiều bóng nước. Hắn biết, lần này bản thân mình thực đã đến cực hạn, thời khắc này sống hay chết chỉ trong nháy mắt!

Đột nhiên, một hồi không gian vụn vẹo quen thuộc xuất hiện, trong lòng buông lỏng, Grimm thoát khỏi phạm vi hạch tâm hủy diệt của Hỏa Diễm Tự Biến châu. Từng luồng năng lượng Sinh Mệnh từ từ chữa trị những tổn thương lớn trong cơ thể và bóng nước trên da.

"Hừ, người cuối cùng cũng đến. Tuy rằng bị mù điên này đoạt trước, bất quá còn tốt, xem như là cứu người!"

Giọng điệu vẫn nhàn nhạt như trước, Meteorite Li quay sang nhìn Grimm nói; chú chuột bạch nhỏ vẫn nằm úp sấp trên vai y, không sợ hãi gì mà hết nhìn đông tới nhìn tây.

"A. . . Nữu Khúc!"

Phía trên, Thái Dương Chi Tử phần nộ gầm thét, trong hai mắt bốc lên ngọn lửa đỏ hừng hực, có lẽ cô ta đang hận không thể đốt hai người thành tro.

Khuôn mặt khô gầy tái nhợt không thay đổi, Meteorite Li bĩu môi nói:

"Con mù điên này lại sắp phát điên đấy! Ta trước tiên sẽ đưa người đến chỗ an toàn khôi phục Ma lực, một lát nữa chắc còn cần tới người."

Vừa nói xong, không gian vặn vẹo lần nữa, thân ảnh hai người biến mất tại chỗ. Hai người xuất hiện ngoài trăm mét, Grimm lấy ra một khối Ma thạch trung cấp rồi dốc sức khôi phục Ma lực.

Đương trường, khi nhìn thấy hãn vậy mà lấy ra một khối trung cấp Ma pháp thạch, thì hai mắt Meteorite Li trừng lớn, kể cả chú chuột trên bả vai, hai con người của nó cũng máy động!

Lão sư của hãn đối xử quá tốt với hãn đi! Không chỉ cho một tấm mặt nạ là vu khí cao cấp nhất, mà ngay cả Ma thạch cũng là loại trung cấp nữa chứ!

Không bàn tới tâm tư bây giờ của Meteorite Li; ở một bên khác là Billily Leona và Thái Dương Chi Tử, liền giống như một cặp địch thủ khoáng thế lại gặp nhau, đôi mắt hai người cùng đỏ ngầu lên. Hầu như không cần nói gì, một luồng Ma lực cuồng bạo tỏa ra, mái tóc dài màu vàng

óng của Billily Leona dựng đứng tung bay, trong nháy mắt một bó con người ở trên trán chậm rãi mở ra, nhìn chăm chăm vào Thái Dương Chi Tử ở đối diện.

Sau một tiếng kêu đau đớn thảm thiết qua đi, lửa nóng hừng hực lóe lên che lấp thân hình, Thái Dương Chi Tử ha ha cười nói:

"Chỉ là thiên phú có được một cái phù văn Thủy nguyên tố hi hữu, mà cũng muốn ô uế thân thể Dục Hỏa của ta ư? ha ha ha...!"

Có thể nhìn ra được, tuy rằng đang hung hăng cười to, nhưng tình huống thực tế của cô ta tuyệt không phải đơn giản như lời nói.

Billily Leona cười lạnh đáp:

"Hừ hừ, tiếp tục cười đi. Bằng lượng Ma lực của người bây giờ, ta xem người còn có thể cười được bao lâu!"

"Mina, chúng ta lại gặp mặt!"

Sau lưng Somme mở ra một đôi cánh chim Ô Nha (Quạ đen) màu đen lớn, khắp toàn thân y từ trên xuống dưới bốc lên từng làn khói đen quỷ dị, chúng không tiêu tán mà vờn quanh thân thể y. Bóng người mờ nhạt không rõ, một đôi mắt ánh lên tia sáng màu lam nhạt, tản mát ra từng trận khí tức thần bí hấp dẫn Linh hồn.

Một luồng không khí ngọt ngào không rõ tràn ngập tỏa ra xung quanh, cũng giống như khí tức mà Mặt Nạ Vô Tướng tỏa ra khi còn trên tàu. Đây có lẽ là một loại vu thuật biến thân do huyết mạch của sinh vật dị giới quỷ dị nào đó.

"Somme! Hừ, Bất Tử Thân của người, ta đã có chút manh mối. Nếu ta đoán không sai, người chẳng qua là quái vật sinh ra do cộng sinh với một loại sinh vật dị giới nào đó thôi. Một khi gặp phải một số vu thuật phong ấn

cao cấp, thì người thậm chí còn không bằng một vu sư học đồ bình thường!"

Thái Dương Chi Tử lớn tiếng rêu rao, hiển lộ hết tư thái cuồng ngạo duy ta độc tôn của một cô gái xinh đẹp.

So với Rafi, loại khí chất tự cho mình là vô địch và lấy mình làm trung tâm này thực sự điên cuồng hơn rất nhiều; thậm chí nó đã đạt đến một loại bệnh tâm lý dị dạng nào đó (Biến thái?)^^, là một loại ngông cuồng coi trời bằng vung.

Somme không hề bị lay động, từng tia khí tức màu đen chợt bắt đầu hóa thành những mũi tên đen nhọn, theo Somme cùng bắn nhanh về phía Mặt Trời đỏ trên bầu trời. Nhất thời từng trận sóng lửa cùng màn khói đen va chạm liên tục, bùng nổ ra khí tức kinh người, triệt để che kín phạm vi trung tâm chiến đấu.

Ở một bên, chùm con người của Billily Leona loé lên, đột nhiên một cột nước màu xanh thăm phun lên không trung, đồng thời bên trong sóng lửa cũng phát ra một tiếng rống đầy phẫn nộ. Tiếng rống kia biểu lộ tâm thái cừ hận đến tận xương tủy với cô ả Billily Leona.

Sau khi chiến đấu giữa bầu trời kéo dài một lát, cuối cùng Grimm cũng xem như khôi phục một chút Ma lực, đã có năng lực tự vệ. Meteorite Li cấp thiết quan sát tình huống chiến đấu trên trời đằng kia, hơi hơi thở dài nói:

"Cái mụ điên này, cũng như Somme đều là quái vật, căn bản không sử dụng vu thuật chính thống của nhân loại."

Chi ... chi. . .

Chú chuột bạch dường như cũng đồng ý với y.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 47: Truy Đuổi

Thời gian khoảng chừng một tuần trà trôi qua.

Thái Dương Chi Tử đang bị Somme và Billily Leona áp chế ở thế hạ phong. Đột nhiên, một tiếng thét sắc bén ngang tàng vang lên, đồng thời cô ta phát ra một luồng ánh sáng cực kỳ nóng và chói mắt. Trong nháy mắt, vậy mà nó đã bao phủ hoàn toàn hai người kia.

Dù đã khôi phục hơn nửa Ma lực nhưng Grimm vẫn không cách nào nhìn thẳng vào nó, mà phải quay đầu nhắm mắt lại.

"Hặc hặc, con mụ điên quả nhiên lại dùng chiêu này. Grimm, trước tiên, người cứ ở đây khôi phục. Một lát sau, nếu mụ điên kia muốn chạy trốn, người hãy theo chúng ta cùng truy tung. Nhất định phải khiến cô ta khắc sâu lần giáo huấn này!"

Meteorite Li hưng phấn khác thường. Trên gương mặt vốn suy yếu, tái nhợt lại hiện vẻ quái đản dữ tợn.

Grimm theo bản năng gật gật đầu.

Từ đầu tới đuôi, hẳn thậm chí không rõ, tại sao chính mình lại thành đối tượng song phương tranh đoạt. Có phải một phần là vì sự hung hăng, bá đạo, ngông cuồng, tự đại của Thái Dương Chi Tử đã hoàn toàn chọc tức ba người kia của vụ sư học viện Black Tower, hay là do sự tồn tại của hắn đã phá hư một quy tắc ngầm nào đó?

Meteorite Li cười gằn một tiếng, không gian vắn vẹo một cái, bóng dáng y liền biến mất, chắc là đã tham gia chiến đấu trên bầu trời rồi.

Bên trong đám lửa mang sóng nhiệt khổng lồ, bá đạo, hung hăng kia phát ra từng đạo, từng đạo sóng năng lượng, không ngừng tỏa ra bốn phía. Không riêng Grimm bị chấn động, hãi hùng khiếp vía, mà ngay cả vài tên vu sư học đồ cuối cùng chưa hề từ bỏ đang nhòm ngó ở phương xa, cũng không khỏi lạnh run. Tâm tư nhỏ nhoi của họ cũng bị dập tắt triệt để.

Một lát sau, trên bầu trời, quang huy chói mắt không cách nào nhìn thẳng kia rốt cục tán đi, Thái Dương Chi Tử trầm thấp kêu rên, thân thể giống như một đạo lưu tinh lao về phương xa, đồng thời kêu gào:

"Học viện Black Tower! Ta nhớ kỹ rồi!"

Âm thanh mang theo nỗi cừu hận sâu tận xương tủy, không chết không thôi.

Trên mặt đất, Grimm vung Ma pháp trượng Huyết Bức Chi Vãn trong tay, điều động con dơi Phong nguyên tố bay lên không trung. Hãn cùng Somme, Meteorite Li, Billily Leona hóa thành bốn đạo ánh sáng lộng lẫy, không chút lưu tình, tiếp tục đuổi theo.

Khuôn mặt "Thanh thuần" của Billily Leona cười to, châm chọc nói:

"Minna tỷ tỷ, học viện chúng ta sợ người ghi nhớ không đủ sâu, lần này không chỉ muốn đánh bại tỷ, đoạt phần thưởng vốn thuộc về tỷ; mà còn muốn ở trong bí cảnh truy sát đến ngày cuối cùng, để tỷ ghi lòng tạc dạ, sâu tận xương tủy, cả đời không quên hồi ức tốt đẹp này. Để xem tỷ còn dám tự xưng mình là số một, quơ tay múa chân đối với người của học viện Black Tower chúng ta nữa hay không!?"

Thái Dương Chi Tử ở phía trước không đốp chát lại, chỉ cúi đầu bay đi.

Bất quá, tuy rằng không có tiếng động, nhưng cỗ cừu hận lạnh lẽo tâm gan không chút nào che giấu. Thậm chí, trên đường nếu tình cờ nhìn thấy một hai "Người qua đường" vô tội của học viện Black Tower, thì cô ta cũng dừng lại trong chốc lát mà đánh giết không chút lưu tình.

Giữa bầu trời, dao động ẩn ký khủng bố của Thái Dương Chi Tử lan tràn đến hơn ba, bốn trăm mét. Thanh thế to lớn như vậy, đã thành tiêu điểm trong mắt mọi người. Nhưng mà, hình ảnh cô ta đang bị "Bốn vị" Tuyệt Vọng giả truy sát, một đường hốt hoảng chạy trốn không dám dừng lại, càng thêm khiến người ta chấn động.

Trên mình con dơi, mái tóc dài vàng óng của Grimm bị gió thổi ngược, khuyên tai Mạn Chi Tâm trên tai trái, khuyên tai Vĩnh Hằng bên tai phải, dây chuyền Nhạc Chi Tuyền trước ngực cũng tung bay theo gió. Dưới Mặt Nạ trắng xám, một đôi mắt nhìn về Thái Dương Chi Tử vốn nguyên bản hung hăng, bá đạo, ngông cuồng ở phía trước, vậy mà bây giờ cô ta chỉ có thể chật vật chạy trốn; trong lòng hẩn bỗng xuất hiện một tia khoái ý.

Giữa bầu trời, nhìn mặt đất nhanh chóng lướt qua ở bên dưới, Grimm đột nhiên nhớ lại cảnh nhìn thấy trước đây, Thái Dương Chi Tử truy sát Billily Leona, sau đó lại là Somme, Meteorite Li, Billily Leona liên thủ truy kích Thái Dương Chi Tử. Khi đó, mình cùng vô số vu sư học đồ, nhìn về Tuyệt Vọng giả như nhìn về chúa tể bầu trời, lòng sinh chấn động, sợ hãi và mơ ước.

Thế mà giờ đây, chính mình cũng đã trở thành một thành viên trong đó (bị động, miễn cưỡng, không hiểu ra sao trở thành một người trong đó), trở thành đối tượng chiêm ngưỡng của những vu sư học đồ khác không biết núp ở chỗ nào. Một cỗ hưng phấn không rõ tràn lan trong lòng hẩn.

Chưa có lúc nào, Grimm khát vọng với lực lượng như vậy.

Trước kia, từng là kẻ bởi sợ tử vong, sợ hãi chế độ tàn khốc của học viện Black Tower, nên bị ép phải vũ trang tăng cường thực lực. Nhưng, vào giờ phút này, chính bản thân hẳn lại khát vọng thu được sức mạnh lớn hơn, để có thể khống chế tất cả trong tay.

.....

Xa xa trên mặt đất, ở nơi trú đóng tạm thời, một con mắt của Rafi hóa thành Ưng Nhãn dựng đứng lóe lên, nhìn về phía bầu trời phương xa. Khi năm vị Tuyệt Vọng giả bay qua, cô thở dài một tiếng. Nhưng, khi lơ đãng nhìn thấy một bóng người cưỡi con dơi Phong nguyên tố ở trên đó, cô bỗng giật mình!

Mãi đến tận khi "Năm vị" Tuyệt Vọng giả hoàn toàn biến mất, York Rees tỏ rõ vẻ hưng phấn hỏi:

"Rafi đại tỷ, bên kia đến cùng có chuyện gì xảy ra? Nói nhanh lên a. . .!"

"Là bốn. . . Tuyệt Vọng giả truy kích Thái Dương Chi Tử."

Sắc mặt có chút khó coi, Rafi không nói ra tên Grimm, mà xoay người rời đi.

Mấy người York Rees cho là cô nhìn thấy sự chênh lệch giữa mình và Tuyệt Vọng giả nên tâm trạng tồi tệ mà thôi. Nên họ không quá mức lưu ý, trái lại bắt đầu hưng phấn suy đoán, đến cùng ở bí cảnh đã phát sinh biến động gì?

Rafi ngồi ở bên trong lều cỏ, cắn răng, trầm mặc đến nửa ngày. Rốt cục nghĩ thông suốt, thân thể buông lỏng, cô lẩm bẫm nói:

"Chính mình đang nghĩ gì thế. . . Tại sao, không làm cho mình trở nên càng mạnh hơn? Nếu như vậy, ta không phải vẫn là ta, hẳn không phải vẫn

là hấn sao?"

Nghĩ như vậy, tâm tình Rafi lập tức trở nên tốt hơn, trong con người lập loè hiện ra một số kế hoạch.

...

Một ngày sau.

Trên đỉnh đầu, một luồng dao động ẩn ký khủng bố xuất hiện, hai người Eminem Landes, Belle ngơ ngác ngẩng đầu lên. Sau đó, một đoàn quang diễm nóng rực rơi xuống, Eminem Landes ngơ ngác, hét lên:

"Cẩn thận!"

Theo tiếng hét này vang lên, hoa văn màu vàng thần bí hiện lên trên thân thể Eminem Landes, trường kiếm trong tay y "Băng" một tiếng, lực lượng sấm sét ùng ùng trong nháy mắt bị kích phát đến cực hạn, hóa thành mảnh lớn điện hoa (Tia lửa điện) không ngừng nổ tung. Về thong dong, cơ trí biến mất không còn tăm hơi, còn lại chỉ là trên đầu nổi gân xanh dữ tợn, y dùng hết sức chém về phía đoàn quang diễm nóng rực kia.

"Eminem Landes!"

Sau khi thét lên một tiếng kinh hãi, Belle khẩn cấp đọc thần chú, sắc mặt dần trắng nhợt. Đột nhiên sau một hồi rung động, một mảnh đất đã biến thành một con rùa đen lớn.

Con rùa đen Thổ nguyên tố to lớn này cao khoảng năm mét. Trong nháy mắt, phần mai rùa nặng cơ hồ được Ma lực "Gia cố" hóa thành đá hoa cương cứng rắn, lập loè lạnh lẽo, kiên cố, không thể phá hủy .

Ầm!

Một tiếng nổ mãnh liệt vang lên, Eminem Landes và Belle chật vật trốn ở dưới thân con rùa Thổ nguyên tố này .

Con rùa lớn chưa kịp kêu gào thì mai rùa bị nổ tung dưới hỏa diễm cực nóng. Trong nháy mắt, mảnh lớn đá hoa cương bị đánh bay, vài bộ phận "Nhũn dần", Thổ nguyên tố truyền vào dần tiêu tan, đá hoa cương lại hóa thành bùn đất.

Nhìn từ đằng xa, sẽ thấy cảnh một con rùa đen to lớn không mai xấu xí nằm trên mặt đất, bảo vệ hai người.

"VẬY mà không chết!"

Đang bay trên bầu trời, khuôn mặt Thái Dương Chi Tử phát lạnh, cô ta cũng không dám dừng lại quá lâu, nên tiếp tục chạy trốn về phương xa.

Phốc phốc phốc phốc, liên tục có bốn bóng người vụt qua.

Bốn người này không kiêng dè chút nào toả ra dao động ẩn ký mạnh mẽ. Một mặt, họ tiếp tục truy kích Thái Dương Chi Tử. Đồng thời, bọn hãn cũng kinh ngạc nhìn về hai người dưới thân con rùa, vừa vặn nhìn thấy cảnh chật vật của Eminem Landes và Belle.

Bởi vì đã gia nhập Huyết Phàm liên minh, nên khi nhìn thấy Eminem Landes thì Somme cũng theo lẽ nghi mà mỉm cười.

"Somme, Meteorite Li, Billily Leona. . . Grimm! ?"

Con mắt Eminem Landes trợn thật lớn, vẻ mặt không dám tin.

Dù sao đã từng nghe nói, Grimm bạo xuất giá trị ẩn ký đạt đến ba mươi điểm, nhưng y chỉ cho rằng nhiều nhất hãn cũng chỉ cân sức ngang tài với mình thôi, chỉ có điều bởi vì một số bất ngờ mới cướp đoạt được nhiều

ấn ký như vậy. Từ tận đáy lòng mà nói, Eminem Landes chưa hề đặt hãn ngang hàng với vị trí Tuyệt Vọng giả. Nhưng hiện tại thì sao. . .?

Eminem Landes gắt gao nắm chặt năm đấm, trên khuôn mặt tái nhợt hiện vẻ tự giễu vô cùng, dường như đang giễu cợt chính mình tự đại vô tri.

Đôi mắt thanh thuần mỹ lệ của Belle cũng trợn thật lớn, lăm bằm nói: "Gri. . . Grimm?" Tựa hồ có hơi hoài nghi, sau khi dụi dụi con mắt, nhìn lần thứ hai cô ta mới xác nhận, bóng người mang mặt nạ trắng xám kia chính là tên Grimm mà mình từng gặp.

"Khó trách. . . Khó trách Độc Thiệt nữ vương lại coi trọng hãn như vậy! Hãn đã tới trình độ như thế này? Trong học viện còn ẩn giấu một thiên tài hay sao?" Kinh ngạc qua đi, sâu trong đôi mắt cô ta ẩn chứa một tia hiếu kỳ.

...

Năm đạo dao động ấn ký đuổi nhau gần ba ngày. Sau khi đi gần một vòng toàn bộ sân thí luyện, Somme rốt cục khoát tay chặn lại, ngăn mấy người tiếp tục truy kích.

Lúc này mấy người bọn hãn vừa cầm Ma thạch bổ sung Ma lực, vừa không ngừng phi hành truy đuổi.

"Somme ca ca, lần này mục tiêu bị chúng ta truy như thế, nhìn coi cô ả sau này còn dám tự xưng số một nữa không? Hừ hừ!"

Billily Leona không hề che giấu khoái ý, thỏa mãn của mình, lần nữa khôi phục dáng vẻ "Hồn nhiên thanh thuần" như trước đây.

Lúc này, Trong tay Grimm cầm một cái ống nghiệm. Bên trong ống nghiệm có bảy, tám giọt huyết dịch, là máu của Thái Dương Chi Tử mà hãn thu thập được trong quá trình truy đuổi. Hãn rất là hiếu kỳ, không ngừng

rung lắc ống nghiệm trong tay, bỗng cảm thấy nhiệt độ xung quanh có chút biến hóa.

"Thu thập máu của con mụ điên thì có hữu dụng gì?"

Meteorite Li kinh ngạc nhìn Grimm. Somme và Billily Leona cũng có chút ngạc nhiên nhìn lại.

Billily Leona thử suy đoán nói:

"Lợi dụng manh mối trên thân thể để nguyên rửa ả? Nhưng là. . . Lấy năng lực của ả, người ở cấp vụ sư học đồ đừng mong tạo nguyên rửa chí mạng. Cho dù, một ít nguyên rửa đặc biệt cũng phải bày ra loại tế đàn cỡ lớn, kèm theo nhiều phần thân thể của ả. Hơn nữa, phải là một vụ sư học đồ thiên phú nguyên rửa xuất sắc mới có thể làm được."

"À. . . Ta chỉ muốn tìm hiểu một chút về Thái Dương Chi Tử, tại sao cô ta lại có thể sử dụng năng lượng Hỏa nguyên tố khủng bố như vậy thôi. Thử nghiệm từ máu của cô ta để phá giải bí mật này. Dù sao thì, cô ta cũng có thể phân tích ra thiên phú của các người."

Grimm giải thích.

Nhờ Thái Dương Chi Tử mà Grimm đã biết, thiên phú của Billily Leona, bó con người kim sắc kia hẳn là một loại phù văn Thủy nguyên tố hi hữu nào đó. Mà đặc điểm công kích của Billily Leona cũng phù hợp lời giải thích này, dù sao phàm là kẻ địch bị bó con người nhìn qua, tất cả lượng nước trong thân thể sẽ mất đi, biến thành thân khô mà chết.

Bởi vậy, Grimm không khỏi nghĩ đến hai đoạn cành cây kia của mình.

Nếu hẳn cũng phá giải phù văn đó, đồng thời dung hợp tiến vào Ma pháp trận nguyên tố trong Linh Hồn, đến lúc nào đó chí ít cũng có sức mạnh ngang cấp với Billily Leona đi. . .

Còn thiên phú của Somme, dựa theo Thái Dương Chi Tử giải thích là cùng cộng sinh với một "Sinh vật" dị giới nào đó. Điểm này khiến Grimm không thể hiểu được, đến cùng là dạng sinh vật gì có thể giúp y có thân thể bất tử mạnh mẽ như vậy?

Có thể là, điều này có quan hệ với việc hãn chưa từng thấy Somme "Tử vong" bao giờ.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 48: Đôi Chù

Thời điểm bốn người Somme, Meteorite Li, Billily Leona, Grimm trở lại bí cảnh, ba vị Tuyệt Vọng giả khác đều đang đợi bọn hắn đến phát chán, trong đó hai người càng là bay tới đây, trực tiếp nhìn vào Grimm.

Grimm cảm thấy hơi kỳ quái, tại sao mấy người này lại không tự vào bí cảnh đi?

"Ái chà, theo lời Victor thì vị này chính là Mặt Nạ Trắng Xám đi, có thể gắng gượng chống đỡ được Sí Điểm Viêm Giới của Mina, thật là khiến người ta thán phục không ngớt nha. . .!"

Nghe giọng điệu buồn chán ấy truyền đến, Grimm nhìn sang.

Đây là một cô gái mặc váy dài có hai màu xanh hồng phối hợp, trên váy thêu rất nhiều hoa văn bọ cạp đỏ, làn váy xẻ cao khoe đôi chân thon dài trắng nõn. Thứ càng hấp dẫn chính là, điểm điểm kim quang (Ánh vàng) thần bí đang phát sáng trên cái khe sâu giữa hai đỉnh núi no đủ cao chót vót^^, khiến người ta sinh ra vô hạn suy nghĩ mập mờ(hehe); nhưng khuôn mặt lại luôn giữ vẻ thánh khiết không thể xâm phạm, kèm theo đó là đôi mắt câu hồn đoạt phách, dường như đang biểu lộ một loại ám chỉ mơ hồ nào đó.

Khuyh đảo chúng sinh.

Đúng, đây là một vị mỹ nữ tuyệt thế vô song. Thậm chí nếu từ góc độ của đàn ông mà xét, thì sự hấp dẫn từ cô gái này còn hơn xa Độc Thiệt nữ

vương Rafi lạnh lùng. Đều là mỹ nữ tuyệt sắc, người này là yêu tinh có thể dụ hoặc đàn ông đến mức tận cùng; người kia lại uống phí điều kiện tuyệt hảo của mình, tự lấy mình làm trung tâm, một lòng truy cầu sức mạnh, luôn muốn khống chế tất cả trong tay. Bởi vậy sự cao thấp lập tức rõ ràng.

Yêu tinh. . .

Đây là đánh giá của của Grimm về vị Tuyệt Vọng giả Mị Hoặc này, là một yêu tinh câu hồn đoạt phách ăn thịt người.

Thông qua mấy người Somme, hẳn biết tên cô gái này là Claire Tia, là một vụ sư học đồ am hiểu về sử dụng vụ thuật Tinh Thần, Linh hồn, Nguyên Rửa; đồng thời Phối Hợp trùng của cô ta cũng là loại chiến đấu rất hiểm có. Mà việc cô ta thích nhất là, khi người khác biểu hiện ra ý đồ mờ ám với mình, thì cô ta sẽ dùng thủ đoạn tàn nhẫn đến cực điểm để dẫn vật, giết chết đối phương.

Nói tóm lại, đây là một nữ vụ sư học đồ tuyệt đối không thể trêu chọc.

"Cô có thể gọi tôi là Grimm."

Một câu nói nhàn nhạt phát ra dưới lớp mặt nạ, biểu hiện cảm xúc không có bất cứ rung động nào.

Thấy vậy, Claire Tia bày ra vẻ phong tình vạn chủng, khẽ cắn đầu ngón tay. Lại thấy hần căn bản không có phản ứng, thì cô ta cũng không hứng thú nữa mà bĩu môi, chán ghét nói:

"Thực sự là đầu gỗ. . .!"

Cơ Giới Tâm hừ lạnh một tiếng, nói:

"Người quả nhiên tới bí cảnh này. Chỉ có điều kết quả lại khiến ta chẳng thấy hứng thú gì!"

Grimm không đáp lại, mà nhìn về phía Quý Đạo đang lười biếng nằm dưới một cây cột có khắc đồ đằng. Gã đang cọt kẹt cắn một trái cây màu hồng, lộ vẻ không sao cả nói:

"Ê ê, đừng có nhìn ta! Trước đó ta chỉ dựa theo ý của mọi người mới làm như vậy, bản thân ta không có một chút hứng thú nào với người đâu. Ta chỉ muốn lấy được phần thưởng mà lão sư lưu lại trong bí cảnh thôi!"

Hắn ngẩn ra, phần thưởng mà lão sư để lại?

"Được rồi. Mọi người mau chuẩn bị một chút, nhanh mở ra bí cảnh để kết thúc lần thí luyện này đi!"

Somme hồi thúc, sau đó nhìn hắn rồi giải thích:

"Muốn mở bí cảnh cần có hai điều kiện. Thứ nhất là cần bảy vụ sư học đồ có giá trị ấn ký từ ba mươi trở lên; thứ hai là cần bảy người này đồng thời cùng nhau liên tục truyền Ma lực vào bảy cây cột trong thời gian ba Sa Lộ, không thể gián đoạn. Làm như vậy bí cảnh mới mở ra được."

Quý Đạo bổ sung thêm:

"Giết những tên vụ sư học đồ đến đây tra xét là vì điều kiện thứ hai. Bằng không người cho rằng ta thích giết nhiều người như vậy à? Cao tăng Học viện đã ban xuống quy định, sau khi Tuyệt Vọng giả có giá trị vượt qua một trăm thì phải đi lấy phần thưởng."

Dưới Mặt Nạ, sắc mặt Grimm biến thành màu đen.

Quả nhiên, việc thí luyện chủ yếu là chuẩn bị cho mấy vị Tuyệt Vọng giả này. Những người này biết nhiều tin tức mà vụ sư học đồ bình thường không biết. Hơn nữa, bảo vật ở trong bí cảnh lần ba, lại là thứ khen thưởng do những lão sư của mấy người này chuyên môn "Lưu" cho bọn họ. Điều này thậm chí khiến hắn cảm thấy hơi ghen ghét.

Chỉ là, hiện tại bởi vì một ít biến cố, phần thưởng mà lão sư của Thái Dương Chi Tử để lại cho cô ta khả năng sắp đổi chủ. Còn chủ nhân của nó thì. . .

Đứng trước cây cột khắc đồ đằng vốn thuộc về Mina, một tay Grimm cầm Ma thạch, một tay khác thì vận chuyển Ma lực không ngừng truyền vào.

Trải qua việc “Thanh lý” trước đó, lúc này không còn vụ sư học đồ “Không có mắt” nào dám to gan đến tìm chết. Về phần Mina, trong các cuộc chiến trước đó đã nhiều lần bị thương, tuy chịu nhục nhã vô cùng như vậy, nhưng cũng không thấy cô ta đến “Quấy rối”. Nói như thế, sau thời gian ba Sa Lộ, cây cột bộc phát ra một trận năng lượng không gian mạnh mẽ, Grimm cảm thấy hoa mắt, sau đó hẳn đã ở trong một không gian xa lạ.

"Đây là đâu?!"

Nhìn lên bầu trời mờ mịt, cùng với việc gần như không cảm giác được năng lượng nguyên tố trong không khí, hẳn liền giật mình tự nhiên hỏi.

"Đây là một mảnh vỡ không gian do học viện Âm Cảnh phát hiện, đã được vụ sư đại nhân gia cố triệt để, trở thành một địa phương giống bảo khố của học viện."

Đứng gần đó, Somme đầy mặt hưng phấn, lật qua lật lại quyển sách cổ màu xám lấy từ trên cái đài (Cái bàn) phía trước, y cũng không quay đầu lại mà giải đáp cho Grimm.

Có lẽ, quyển sách này chính là phần thưởng do vụ sư Mặt Nạ Vô Tướng để lại.

"Không nên rời đi kết giới này, cũng đừng tùy ý đi lại, bằng không hậu quả rất nghiêm trọng đấy!"

Một bên khác Billily Leona nhắc nhở Grimm một câu. Phần thưởng trên tay cô ả là một cái ống nghiệm, bên trong chứa một loại "Huyết dịch" (Máu) màu xanh lam. Lúc này trên mặt cô ả còn hiện vẻ đầy kích động.

Xem xét bốn phía, quả nhiên lấy cái bàn trước mắt bảy người làm trung tâm, có một kết giới phát ra ánh sáng màu lam bao phủ trong phạm vi trăm mét. Khung cảnh bên ngoài kết giới hoàn toàn mơ hồ, không rõ ràng lắm. Còn mấy vị Tuyệt Vọng giả khác, cũng tỏ vẻ cực kỳ hưng phấn khi lấy được phần thưởng của mình.

Nhìn cảnh này, trong lòng Grimm cũng trở nên kích động, sau đó hắn đồng dạng nhìn về đồ vật trước mặt. Thái Dương Chi Tử mạnh như vậy, phần thưởng mà lão sư của cô ta lưu lại là cái gì đây?

Đó là một quả Thủy Tinh cầu, nhìn qua rất bình thường không có gì lạ cả. Grimm nhú nhú mày.

Chỉ là một cái Thủy Tinh cầu?

Nhưng mà, nháy mắt khi cầm lấy nó, đột nhiên, hắn cảm thấy một loại ba động kỳ dị ở trong đó. Sau khi ngấn ra, hai mắt trợn trừng, hắn không dám tin lắm bẫm nói:

"Không thể nào. . .!"

Nếu nghe kỹ, có thể nhận ra giọng của hắn đang run rẩy.

Nếu chỉ nói riêng về chất liệu tạo thành, quả Thủy Tinh cầu có phẩm chất thượng đẳng (hàng đầu), nhưng giá cao nhất cũng chỉ mấy trăm Ma thạch thôi, căn bản không xứng làm thứ khen thưởng đặt ở đây. Điều khiến Grimm coi trọng chính là, bên trong nó phong ẩn một thứ phát ra ba động quen thuộc, vậy mà là ba động từ Linh hồn!

Một đoàn Linh hồn phân liệt?

Vu sư quả thật có thể phân liệt (Phân chia) Linh hồn, cũng là cơ sở để thu thập Linh hồn nô lệ. Nhưng, một vu sư từ cấp bốn trở xuống, dù y là vu sư am hiểu vu thật Linh Hồn nhất, thì việc phân liệt Linh hồn cũng rất hạn chế. Tuy không biết số lượng cụ thể, nhưng hẳn chắc chắn nó sẽ không vượt quá mười.

Hiện tại Grimm thu được một đoàn Linh hồn phân liệt, suy nghĩ vừa ra chính là, nó là một phương diện truyền thừa nào đó từ vu sư. Phần thưởng quý giá như vậy, xác thực mới xứng với Thái Dương Chi Tử chứ!

Không do dự chút nào, hắn liền xóa đi ấn ký trên Thủy Tinh cầu. Khi đã đắc thủ, lập tức theo việc Linh hồn giao hòa, từng tia tin tức một liên tục xuất hiện trong Linh hồn của hắn, dường như là đang tiến hành một loại truyền thừa cổ xưa nào đó.

Đây là truyền thừa từ Linh hồn.

Ước chừng mười lăm phút sau, khi đã hấp thụ chừng một phần mười tin tức trong đó, cảm thấy Linh hồn trở nên "đầy" kèm theo uể oải, thì Grimm tạm thời dừng lại truyền thừa, hưng phấn lắm bầm:

"Thế mà là truyền thừa một cái phù văn Hỏa nguyên tố hi hữu, có kèm theo đặc tính bất diệt?!"

Trong khi đang ở trong không gian bí cảnh này, bảy người hầu như không hề rời đi cái bàn trước mặt.

Một mặt là vì bảy người còn đang nghiên cứu phần thưởng của mình, đều là những thứ quý giá mà vu sư học đồ không cách nào hình dung, tự nhiên là cần nghiêm túc cẩn thận nghiên cứu. Mặt khác, lúc này chỉ cần có một người thoáng có hành động gì khác thường, lập tức sẽ tạo ra một trận đại chiến; điều này cũng là một trong những khảo nghiệm cuối cùng của lần thí luyện này đối với Tuyệt Vọng giả bọn họ.

Chỉ cần một Tuyệt Vọng giả nào đó có thể áp chế sáu người khác, liền có thể thu được hết thủy bảo vật truyền thừa trong này!

Chỉ là, vị Tuyệt Vọng giả đó hiển nhiên không tồn tại vào lúc này. Máy người bọn hắn đều đang đang hoảng nghiến cứu ngay tại chỗ.

Tự nhiên Grimm nguyện ý như thế. Nếu thật sự muốn bạo phát đại chiến, chắc chắn hắn là kẻ yếu nhất trong bọn, chỉ có thể bị động chịu đòn. Trong bầu không khí bình tĩnh như vậy, hắn lại mở đầu một ngày mới bằng việc tiếp tục hấp thu truyền thừa .

Mười ngày sau.

Bên ngoài sân thí luyện, sau khi một cơn chấn động không gian sinh ra, thân ảnh của Grimm xuất hiện giữa một mảnh rừng cây khô. Lắc lắc cái đầu có hơi mơ hồ, kinh ngạc nhìn xung quanh, hắn tự hỏi:

"Đây lại là nơi nào? Mười ngày rồi, thí luyện chắc là đã kết thúc đi!"

Đúng như thế, lúc này hắn có thể cảm nhận được, bản thân mình đang ở trong một mảnh rừng cây gai không có dấu chân người.

Nhưng vào lúc này, Grimm chợt biến sắc.

Trong cảm ứng đung đưa không ổn định, có tới sáu luồng sóng tinh thần gắt gao tập trung vào hắn; kéo theo năng lượng tự nhiên xung quanh điên cuồng đè ép, cầm cố về phía hắn. Như là chỉ cần hắn hơi có dị động, sẽ dẫn tới hậu quả rất không tốt; đồng thời những luồng sóng tinh thần mang tới một tin tức đơn giản, là một loại cảnh cáo nào đó.

Thậm chí Grimm có chút không rõ, họ nhìn chăm chăm tập trung vào mình làm cái gì? Sắc mặt khó coi, hắn chậm rãi nhả ra vài chữ: "Vu sư sáu đại học viện?!"

Quyển 2

[Chương 49: Thâm Vấn](#)

[Chương 50: Đạo Sư](#)

[Chương 51: Chinh Đốn](#)

[Chương 52: Tiến Hóa Bị Động](#)

[Chương 53: Crumbling Tower \(Thượng\)](#)

[Chương 54: Crumbling Tower \(Hạ\)](#)

[Chương 55: Tháp Vu Sư](#)

[Chương 56: Ký Sinh Lymph](#)

[Chương 57: Hai Tầng Tiến Hóa](#)

[Chương 58: Tính Hệ Thống](#)

[Chương 59: Ký Ưc Viễn Cổ](#)

[Chương 60: Di Hóa Thuật](#)

[Chương 61: Tam Đạo Mật Mã](#)

[Chương 62: Nhiệm Vụ Liệp Ma](#)

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 49: Thẩm Vấn

Đây là một căn phòng* tối tăm tách biệt hoàn toàn với thế gian.

(*) Nguyên gốc: Điện phủ

Ngồi trên một cái ghế, bộ dạng của Grimm lúc này trông như một chú cừu non đáng thương đang bất lực, mê man run rẩy nhìn hoàn cảnh xa lạ xung quanh. Ba động Ma lực phát ra từ cấm chế Ma pháp hình lục mang tinh bao quanh bốn phía cái ghế, khiến hắn run rẩy, tuyệt vọng. Còn bản thân hắn thì an vị ở vị trí trung ương cấm chế đó, chờ đợi những vị vu sư đại nhân thần bí, cao cao tại thượng vây quanh thẩm vấn.

Thay vì đốt đuốc, nó lại được thay thế bằng đèn Ma thuật Quang nguyên tố. Trên đài cao, mười hai vị vu sư phân biệt ngồi ở sáu phương vị là các đỉnh của ngôi sao sáu cánh, dùng tư thế trên cao nhìn chăm chú vào hắn. Dưới lớp áo choàng rộng lớn lộ ra thân ảnh thần bí chập chờn, lạnh lẽo, quyền uy tuyệt đối không thể xâm phạm; không thể nhìn thấy hình dáng tướng mạo thật sự của họ.

Đây là một nhà giam cao cấp dùng để thẩm vấn vu sư chính thức (Vu sư cấp 1), nhưng hắn không nghĩ tới bản thân là vu sư học đồ lại sớm “được” tự mình trải nghiệm.

“Nói đi, lão sư của ngươi là ai? Hừ, bao che chỉ khiến ngươi chịu thêm nhiều sự trừng phạt nghiêm khắc tàn khốc mà thôi!”

Người đang tra hỏi này là vụ sư thuộc Học viện Âm Cảnh, giọng nói lộ ra vẻ âm tà, tàn khốc, nghiêm khắc; cũng là người thứ nhất mở miệng thăm vấn Grimm.

Bị một vị vụ sư quát lớn như vậy, thân thể theo bản năng run rẩy một lát, hấn mở miệng thanh minh:

“Tôi không có lão sư!”

“Hả? Không có lão sư dạy dỗ?”

Giọng nói này phát ra từ vị vụ sư của Học viện Tượng Nha Thành Bảo, là một giọng nữ êm tai mang theo ý nghi vấn, dường như bà ta đang dò hỏi bên phía Học viện Black Tower.

“Theo điều tra trước đó, vụ sư học đồ này tên là Grimm, xác thực hấn không có bất kỳ lão sư chỉ dạy nào ở trong Black Tower!”

Một giọng nói hơi già nua vang lên xác nhận. Sau khi ngẩng đầu nhìn, Grimm hơi sửng sờ, bởi trên vai người này có một đôi mắt u ám màu xanh...

Đó không phải là con mèo đen mình gặp trong phòng thí nghiệm của vị vụ sư, cũng là lão sư của tên Varro ở lầu bảy Black Tower kia hay sao?

“Hừ! Không có người dạy, hấn đây là đang giễu cợt trí tuệ của đám vụ sư chúng ta hả? Vụ sư học đồ kia, người mau nói rõ cho ta, cái mặt nạ này từ đâu mà có?”

Giọng nói nam tính đang rít lên này ẩn chứa sự táo bạo, phẫn nộ, quả thực như muốn ăn tươi nuốt sống Grimm vậy. Thanh âm không ngừng vang vọng ở bên trong phòng, “Ông ông” chấn động màng nhĩ của hấn.

Người vu sư này ngồi ở phương vị Học viện Quang Âm Sa Lậu, mà thứ trong tay lão, chính là Mặt Nạ mà Grimm mua ở tầng ba Black Tower.

“Cái mặt nạ này, chính là đồ mà tôi mua được từ một vị vu sư ở tầng ba Black Tower.”

Grimm hoảng sợ đáp.

Hừ...

Không biết là ai hừ lạnh một tiếng. Sau đó kết giới lục mang tinh bỗng lóe lên, lần thứ hai hẳn hoàn toàn bị giam cầm trong không gian tối tăm chật hẹp. Nơi này không có bất kỳ năng lượng nguyên tố nào, cũng không có thanh âm hay mùi vị gì, hết thảy vật phẩm trên người hẳn cũng bị một vu sư chính trực trông giữ.

Grimm có hơi sợ hãi, đồng thời trong lòng đã có vài suy đoán.

Những vị vu sư này chắc là đã hiểu lầm, cho rằng mình được một người vu sư nào đó tặng cho Mặt Nạ để vượt qua thí luyện; mà hẳn lại dựa vào Ma đạo vu khí này, mới cướp đoạt phần thưởng vốn thuộc về Thái Dương Chi Tử của Học viện Quang Âm Sa Lậu.

Bên trong không gian đen kịt, hẳn vừa cảm thấy thấp thỏm về thăm phán sắp đến, sợ hãi vì không thể nắm giữ vận mệnh của mình, lại vừa mừng rỡ vì có được phù văn Hỏa nguyên tố hi hữu kia.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu.

Một tiếng “Xoẹt” vang lên, sau một hồi ba động nổi lên, bốn phía của Grimm lại có ánh sáng và âm thanh. Chưa kịp thích ứng nên hẳn dùng tay áo che chắn, cố gắng nhìn về xung quanh. Vẫn là trong căn phòng tối tăm như trước, nhưng hình như có thêm ba bóng người mơ hồ.

“Vu sư học đồ, đã xác nhận Ma đạo vu khí Mặt Nạ của người, đúng là mua từ vu sư Tân Lỗ Ô này. Đồng thời người còn học thêm một bộ tri thức cơ sở về Luyện Kim học, cũng xác nhận người không có người chỉ dạy.”

Người nói chuyện là một nam vu thuộc Cốt Hải Chung Lôu. Giọng nói rất bình tĩnh, lý trí...

Từ từ thích ứng với tia sáng chập chờn, hẳn mới thấy ba bóng người này không như mười hai vị vu sư đều che đậy tướng mạo kia. Mà kẻ đứng trước hai người khác, Grimm nhớ được, chính người này đã bán cho mình chiếc mặt nạ trắng xám, sau đó lại dạy cho mình cơ sở Luyện Kim học.

Lúc này người vu sư nọ vẫn mang bộ dạng như cũ, vóc dáng thấp bé cao chỉ đến một mét năm mười mấy, rất gầy, tinh thần phấn chấn, dưới cằm có một đoạn râu dê. Dáng vẻ bây giờ của lão rõ ràng rất là đặc ý.

“Hặc hặc. Tiểu tử, không nghĩ tới người chỉ là vu sư học đồ mới đến có ba năm. Ta còn tưởng rằng là đồ đệ bảo bối của một lão gia hỏa nào chứ. Bất quá ta có lẽ phải cảm tạ người, không nghĩ tới chỉ bán cho người một cái vu khí cấp bậc vu sư học đồ, liền giúp ta quảng cáo hoành tráng như vậy. Hiện tại, toàn bộ khu vực mười hai của Thất Hoàn Thánh Tháp này, người nào mà không biết Luyện Kim thuật của Tân Lỗ Ô ta chứ? Ha ha ha...”

Lão vu sư cực kỳ đặc ý, không ngừng vuốt vuốt đoạn râu dê.

Sắc mặt khó coi, Grimm miễn cưỡng nở nụ cười. Hẳn không biết nên nói cái gì cho phải, vừa nhìn về hai người phía sau lão vu sư nọ, thì ra là Meteorite Li và Mina.

Meteorite Li tùy ý nói:

“Tuy rằng chúng ta cùng một Học viện, thế nhưng chuyện người không kiêng nể gì vi phạm quy tắc như vậy, sau khi ra ngoài thì ta là người

thứ nhất báo lên trên. Ai ngờ đâu cô ta còn báo sớm hơn, chỉ là ta cũng bị trực tiếp gọi tới đây.”

Cô gái mà Meteorite Li nói tới, tự nhiên chính là Mina.

Lại nói khi Mina bị gạt ra khỏi khu thí luyện, lão sư Bất Diệt Hỏa Hồn của cô ta tự nhiên cực kỳ phẫn nộ, không hiểu ra sao. Khi đã hỏi rõ đầu đuôi, nghe về chuyện người mang mặt nạ trắng xám; vì vậy, thuận lý thành chương, sau khi Grimm vừa rời bí cảnh, dĩ nhiên là bị suy tính ra phương vị Truyền Tống, bị sáu vị vu sư cầm cố bắt giữ. Sau đó lập tức hẳn bị mang vào phòng thẩm vấn “Xa hoa”, chuyên môn thẩm vấn vu sư chính thức này.

“Hừ, người gọi là Grimm sao? Tuy rằng người cướp mất phần thưởng vốn thuộc về ta, còn những người phía sau giúp người nữa, nhưng vì vậy mà người sẽ nhận sự trừng phạt nghiêm khắc vượt xa phần thưởng đấy!”

Mina oán hận nói. Lúc này, trước mặt một đám vu sư, tự nhiên cô ta không dám biểu lộ vẻ bá đạo cuồng tự đại nữa.

Không thể không nói, chỉ bàn về tư thái dung mạo, Mina xác thực có một phong vị rất khác lạ, giống như một cô nàng bốc lửa thân hình nóng bỏng, bên trong tính cách mạnh mẽ còn kèm theo một loại ngả ngớn và ngạo mạn.

Chẳng qua là, Grimm là kẻ đầu gối thiếu sự thương thức. Sau khi trầm mặc một lát, hẳn nhàn nhạt đáp:

“Tôi hoàn toàn không biết cô đang nói cái gì!”

“Người...!”

Với tính khí nóng nảy của mình, Mina định chất vấn vài câu, thì một vị vu sư tính khí càng nóng nảy hơn cắt đứt lời cô ta. Người này đúng là vu sư từng chất vấn hẳn, ngồi ở vị trí Học viện Quang Âm Sa Lộ; đồng thời

cũng là lão sư của cô ta, một vị vu sư cấp hai, có danh xưng Bất Diệt Hỏa Hồn.

“Hồng! Tiểu tử cuồng vọng, nói cho ta biết, Ma thạch người dùng mua cái mặt nạ từ đâu mà có? Hết thấy vu sư đều biết quy tắc, chắc chắn không một ai sẽ cho một tên tân sinh như người vượt quá một trăm Ma thạch; đồng thời không một vu sư học đồ nào mang Ma đạo vu khí có giá trị vượt quá năm trăm Ma thạch!”

Grimm còn chưa kịp nói chuyện, vị nữ vu thuộc Học viện Mê Bàn lại chen vào.

Giọng nói pha chút u buồn, nữ vu sư ôn nhu nói:

“Grimm, người cần nghĩ cho kỹ, đừng bao che người phía sau người. Tuy rằng người phá hoại quy tắc thí luyện, nhưng có thể làm cho “Thái Dương Chi Tử” sớm bị gạt ra khỏi bí cảnh, thì người không chỉ dựa vào cái mặt nạ kia phải không nào?! Trong đó cũng có một phần sức mạnh, trí tuệ, vận may nữa. Và người cũng đã thu được một phù văn truyền thừa Hỏa nguyên tố bất diệt. Như vậy, chúng ta không thể tùy tiện phán người tội chết. Hết thấy chuyện này, chỉ cần người khai báo xuất thân người phía sau kia là được.”

Tội chết?

Toàn thân Grim đổ mồ hôi lạnh, quả nhiên tiến vào cái phòng thăm vấn này không phải chơi, chỉ sợ ý một chút thật sự có khả năng vĩnh viễn không ra được.

Chuyện này không phải bởi vì thí luyện, quy tắc, nhiệm vụ mạo hiểm mà chết, mà là vì bản thân hẳn tuyệt đối không thể chống lại vu sư có thể tự tay hủy đi toàn bộ dấu vết.

Giọng nói run rẩy của Grimm vang lên:

“Tôi... Sau lưng tôi không có người giúp đỡ nào cả!”

Rầm!

“Vô liêm sỉ! Không có người giúp. Vậy Ma thạch người dùng để mua Mặt Nạ là từ đâu đến?!” Bất Diệt Hỏa Hồn vỗ bàn một cái, ba động Ma lực âm âm tán ra bốn phía, như một con dã thú nổi điên gầm lên.

Lúc này, lại một giọng nói không kiên nhẫn vang lên:

“Grimm, người hãy nghĩ cho kỹ rồi trả lời lại. Lẽ nào người cho rằng chúng ta sống nhiều năm, lại không biết gì về tình huống của tân sinh sao? Không biết lượng Ma thạch nhiều nhất mà tân sinh có thể kiếm được trong ba năm hả? Hừ, nếu người lại u mê không tỉnh, Black Tower cũng không bảo vệ được người đâu! Nên biết người phía sau người, chúng ta tuyệt đối sẽ tìm ra, thậm chí không tiếc thi triển lục soát Linh hồn!”

Người đang nói, thì ra là một vị vu sư thần bí của Học viện Black Tower, cũng chính là người có con mèo đen nằm trên vai.

Lục soát Linh hồn, nếu thi triển trên người vu sư học đồ như Grimm thì tuyệt đối là muốn lấy mạng hẳn.

Bất quá tuy trong lời nói mang theo ý vị nghiêm khắc, nhưng trong lòng hẳn lại có chút cảm động. Black Tower vậy mà lại đứng ra bảo vệ tính mạng của mình?!

Hít sâu một hơi, hẳn lớn tiếng khẳng định chắc như đinh đóng cột:

“Ma thạch là tôi dựa vào trí tuệ mà kiếm được!”

“Hồn...”

Rầm!

Lần này, Black Cat lại ngắt lời Bất Diệt Hỏa Hồn, thanh âm có chút ngạc nhiên thốt lên:

“Kiếm được? Y dựa vào trí tuệ của mình? Phương pháp gì?”

Grimm thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi nói:

“Thần Tình Yêu - Venus.”

“Là loại dược hương kia?”

“Làm sao có thể, chỉ là một tên vu sư học đồ... !”

Nghị luận sôi nổi nổ ra. Sau đó người mở miệng đầu tiên là vu sư Học viện Cốt Hải Chung Lôu, lão hiệu kì hỏi:

“Người là người sáng tạo ra Venus? Ân, Loại dược hương này đúng là thứ rất thần kỳ, rất sáng tạo, như vậy... Người có thể chứng minh mình là người tạo ra nó không?”

“Tên Béo ở lâu một Black Tower. Tôi đã cùng y ký kết khế ước Thất Hoàn, bản khế ước là tự y lấy ra.”

Không chút do dự, hần lập tức đáp lời.

Cấm chế dưới cái ghế lại lóe lên, hần lại rơi vào bóng tối lần nữa.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 50: Đạo Sư

Xoạt...

Lại có thể nghe nhìn được, đã có kinh nghiệm, Grimm vội vàng dùng tay áo che mắt. Sau khi thích ứng, hắn nhìn tình hình xung quanh.

Lần này, hai người vu sư Tân Lỗ Ô và Meteorite Li đã rời đi, đứng ở bên cạnh Mina chính là tên Béo. Y bày ra vẻ mặt khổ sở nói:

“Grimm. Lần này người mang đến cho ta phiền toái lớn lắm, nơi này là phòng thẩm vấn, không phải chỗ giỡn chơi đâu nha!”

Hắn cũng chỉ khiên cưỡng nở nụ cười, không biết nói cái gì cho phải.

“Vu sư học đồ Grimm, đã xác nhận người thu được Ma thạch là nhờ buôn bán dược hương. Đây là cách dùng trí tuệ thu được lợi ích, bởi vậy lượng Ma Thạch mà tân sinh như người có phù hợp pháp quy, nguồn gốc Ma thạch mua vu khí Mặt Nạ cũng được giải thích rõ ràng.”

Ở vị trí Học viện Âm Cảnh, giọng điệu của vị vu sư lúc này có mấy phần hòa hoãn, không còn âm tà, tàn khốc, nghiêm khắc như lúc ban đầu.

Nghe vị vu sư này nói xong, trong lòng hắn cũng buông lỏng.

Lần kinh hãi này quả thật có chút quá độ a!

“Chỉ là người nhất định phải nói rõ nguyên nhân phát minh ra Venus, cùng với kinh nghiệm liên quan về tri thức vụ thuật và linh cảm... hết thầy đều giải thích rõ ràng, xác thực không có ai giúp đỡ người về mặt tri thức. Nếu chứng minh được mình quả thật vô tội, thì sáu đại học viện sẽ đưa ra bồi thường tương ứng vì việc vô lễ giam cầm lần này.”

Kỳ thực mọi người ở đây đều rõ, khả năng có một vị vụ sư nào đấy dùng tri thức giúp hẳn hầu như bằng không. Đưa ra điều kiện như thế chỉ là hình thức mà thôi.

“Vâng!”

Grimm mừng rỡ, rốt cuộc có thể rời khỏi đây rồi sao?

Hắn không chút do dự hồi đáp, kể lại chuyện có được cuốn 《Cải Tạo Khứ Giác và Đồ Phổ Mùi Vị》 ở thành Bi Seer ở phía Đông đảo San Hô như thế nào, rồi thái độ và hành động sau khi nhìn thấy câu “Cho ta vô trận tri thức, ta dùng chính mình làm điểm tựa,...” ra sao. Lại nói ra mình “lãng phí” thời gian hai năm khi mới vào Học viện, ...

Dừng một chút, Grimm lặng lẽ nhìn về phía Học viện vụ sư Black Tower một chút, nơi vị vụ sư ngồi có chú mèo đen trên bả vai kia.

“Hả?” Người này bỗng hừ lên một tiếng.

Hắn không dám do dự, vội vàng nói:

“Lại nói sau khi sử dụng kính hiển vi có số bội giác lớn, vì gom đủ Ma thạch để hồi lộ cho đệ tử Varro và vị Black Cat này của ngài, tôi mới đột nhiên nghĩ đến việc dùng tri thức về mùi vị sáng chế ra dược hương để buôn bán. Vốn chỉ là muốn kiếm lấy hai mươi khối Ma thạch thôi, ai mà ngờ loại dược hương này lại được tiêu thụ tốt đến vậy. Vì thế, sau khi xử lý xong chuyện của vụ sư Elaine thì tôi nhanh chóng cùng tên Béo ký kết kế ước Thất Hoàn.”

Bên ngoài cấm chế, Tên Béo không ngừng vò đầu bứt tai giải thích:

“Đúng vậy! Ặc, cái đó thì, bởi tôi nhất định phải làm ra công trạng cho gia tộc, cho nên khi ngẫu nhiên phát hiện ra sự kỳ diệu của Venus, tôi quyết định phải ký kết phần kế ước này thật nhanh.”

Nghe tên Béo giải thích, vị vu sư kia chậm rãi quay đầu nhìn con Black Cat đang nằm sấp trên bả vai. Tuy không thấy rõ diện mục, nhưng hẳn có thể tưởng tượng bộ dáng người này tất nhiên là đang đăng đăng sát khí dò hỏi.

Black Cat vẫn giữ bộ dáng không sợ hãi gì, thậm chí còn nhân tính hóa le lưỡi một cái, lúng túng nở nụ cười:

“Khà khà, ngài không thường dùng bộ kính hiển vi kia, ngược lại cũng chỉ để trang trí, còn không bằng để tôi và tiểu tử Varro kia kiếm lời một chút. Khà khà... Ngài không phải không biết, Black Cat tôi không thể kiếm Ma thạch như những vu sư học đồ mà. Ai, nhưng tôi lại thèm ăn...”

Bề ngoài Black Cat nói thế, nhưng đáy lòng nó lại gặm thét gặm như muốn phát điên.

“Tên Varro chết tiệt. Lần trước tiểu tử này rõ ràng lĩnh hai mươi khối Ma thạch, thế mà dám nói với ta lĩnh có mười khối, chỉ cho ta năm khối! Tiểu tử hỗn đản này, người được lắm!”

Black Cat nói xong, không khí trong căn phòng (Điện phủ) bỗng trở nên im ắng lạ thường, lặng im như chết.

Ngoài kết giới, Thái Dương Chi Tử Mina mang vẻ mặt không dám tin nhìn Grimm, thậm chí có chút tưởng rằng mình đang mơ.

Ban đầu vốn tưởng rằng tên vu sư học đồ này trộm lấy phần thưởng thí luyện giống như "Chuột yêu gạo"^^, nhưng hóa ra kẻ này vậy mà mở ra

lối đi riêng, lấy phương thức truyền kỳ dị loại kiếm được Ma thạch, sau đó ở bên trong thí luyện trở thành “Ngụy Tuyệt Vọng giả”!

So với ba kẻ kia của Black Tower, người này còn mạnh hơn nhiều, đặc biệt là so với con nhóc không biết trời cao đất rộng kia!

Nhất thời, vậy mà Mina sinh ra cảm giác khác thường, đầy thương thức với người đàn ông nhìn có vẻ vô cùng bất lực trong kết giới kia. Dường như cô ta đang nhìn một đối thủ ngang sức, thương thức lẫn nhau đồng thời nảy sinh một loại kính phục không tên.

Đột nhiên, một cảm giác hoang đường không cách nào khống chế nổi lên trong lòng Mina. Điều này khiến đôi mắt cô ta bạo phát ra hỏa diễm cực nóng, là dấu hiệu bùng nổ không cách nào che giấu. (Tính hám trai nổi lên rồi):nhamnho:

Người đàn ông này, ta nhất định phải có. Hẳn là của ta! Đúng! Chính là thế!

“Tốt!” Quát to một tiếng, không ngờ là do lão sư của Mina phát ra.

Sau khi thốt lên, áo choàng trên người Bất Diệt Hỏa Hồn nháy mắt bị lửa nóng hừng hực đốt thành tro bụi, lộ ra một thân hình cao lớn mặc áo giáp đỏ đậm bên trong, râu mép phủ đầy một vòng quanh gò má. Người này trông như một người nguyên thủy có bộ lông rậm rạp.

Bất Diệt Hỏa Hồn thương thức nhìn Grimm, nói lớn:

“Hặc hặc, khá lắm! Chỉ là một tên tiểu tử không có người chỉ dạy, có thể dựa vào trí tuệ của mình cùng với vận may mà phát triển thành như vậy. Ha ha ha... thí luyện lần này Mina không đạt được phần thưởng ta lưu lại, xem như là trừng phạt nha đầu ngông cuồng này đi!”

Nói xong, lão suy nghĩ một chút, trực tiếp lấy ra một khối đá màu đỏ thẫm ném cho Grimm, bảo:

“Khối Xích Viêm thạch này là bồi thường của ta.”

Xích Viêm thạch?

Suy nghĩ một chút, hẳn xác thực không biết công dụng của khối tài liệu này, nhưng theo bản năng biết được nó quý giá, nên mừng rỡ cất đi.

“Xác nhận vụ sư học đồ Grimm, thông qua trí tuệ của mình mà thu được Ma thạch, mua vụ khí Mặt Nạ tham gia thí luyện. Ta đại biểu Học viện Mê Bàn tuyên bố Grimm vô tội và được phóng thích!”

“Tượng Nha Thành Bảo xác nhận...”

...

Liên tiếp những lời tuyên bố Grimm vô tội reo lên. Theo việc cấm chế lục mang tinh biến mất, lúc này Grimm không chỉ có cảm giác bưng bình, thân thể nhẹ bẫng vô lực co quắp ngồi xuống ghế, nhìn về phía vị vụ sư kia của Học viện Black Tower.

Không có trải qua quy cách trong phòng thẩm vấn, vụ sư học đồ căn bản sẽ không lý giải được cảm giác ngọt ngào, kiềm nén, sụp đổ trong đó.

Dù sao, cũng có tới mười hai vị vụ sư ở trên cao nhìn xuống tiến hành thẩm vấn đó!

“Grimm...”

Thanh âm vị vụ sư này có chút chầm chậm, trái tim của hắn như bị thắt lại. Thân thể hắn vốn đã thả lỏng lại căng thẳng, nhìn người này.

Bất quá vào lúc này, Black Cat thoáng cái nhảy lên trước mặt Grimm, nhân tính hóa nói:

“Khà khà, lão già, để tôi nói thay đi! Như vậy cho dù Ma ma tức tức* cũng không sợ mấy người kia cười. Khắc khắc, Grimm à, Pell Arnold, một trong ba vị viện trưởng vĩ đại của Học viện Black Tower, cũng là đại vu sư cấp ba đồng ý thu người làm đệ tử. Người có bằng lòng không?”

* Là thành ngữ ý là nói chuyện dài dòng dây dưa gây khó chịu.

Phốc...

Mắt Grimm thậm chí trừng lớn. Viện trưởng Học viện Black Tower? Đại vu sư cấp ba? Thu mình làm đồ đệ?

Bất ngờ liên tiếp cùng với mọi chuyện xảy ra khiến Grimm bối rối. Nhưng đã ăn qua thiệt thòi do không có lão sư, hơn bữa bây giờ lại được một vị vu sư vĩ đại chủ động thu làm đệ tử, hẳn nào còn do dự, vội vàng luống cuống, kích động bất an làm lễ bái sư, hưng phấn nói:

“Grimm xin bái kiến lão sư!”

Black Cat lần thứ hai quây đuôi rồi nhảy lên trên bả vai Pell Arnold, đắc ý nói:

“Đã quyết định!”

“Tốt, rất tốt!”

Theo dấu bóng của Pell Arnold chậm rãi hạ xuống, nhất thời một khuôn mặt khiến hẳn cả đời khó quên xuất hiện.

Chuyện này...

Tựa như hết thảy bộ phận trên mặt đều dùng công nghệ thô ráp nhất khâu lại, từng đạo từng đạo vết sẹo đáng sợ trên khuôn mặt già nua này dường như sắp làm da vỡ tung. Càng làm cho Grimm chú ý nhất chính là, một đầu lưỡi như rắn thỉnh thoảng từ trong miệng phun ra lại thu về, tựa hồ đang dùng phương pháp khác thường nhận biết thế giới này, giống như Cải Tạo Khứu Giác của hắn vậy. (Có vẻ trông giống Orochimaru trong Naruto chăng:suynghi:)

Phía sau Pell Arnold, vị vụ sư khác của Black Tower chậm rãi nói:

“Tiểu tử, lại được viện trưởng Pell Arnold thu làm đệ tử. Có lẽ lần tranh đoạt tư cách thi đấu trở thành Liệt Ma vụ sư tiến vào Thánh tháp sắp tới tất nhiên sẽ có phần ngươi.”

Vị vụ sư này đúng là không có ý lộ ra hình dáng, trực tiếp đi theo những vụ sư của Học viện khác từ từ ly khai phòng thẩm vấn.

Chốc lát đại diện chỉ còn lại Grimm, Pell Arnold và Black Cat.

Khuôn mặt quái dị của Pell Arnold lộ ra nụ cười cực xấu, thậm chí hắn có thể từ những khe hở đường khâu kia mơ hồ nhìn thấy hàm răng trong khoang miệng lão sư.

“Grimm, con là đồ đệ thứ ba của ta. Đại sư tỷ của con tạm thời không có ở đại lục này, sau này sẽ có cơ hội gặp nhau. Còn nhị sư huynh của con chính là Varro, tiểu tử kia đối với sinh vật dị giới cổ quái kỳ lạ rất có hứng thú. Bất quá, hai người sư huynh sư tỷ của con bởi nguyên do tự thân, đều không nhận được chân truyền vụ thuật của ta, hy vọng con có thể phát dương quang đại ba đại tuyệt kỹ vụ thuật của ta.”

Grimm kinh hãi, vội vàng thưa:

“Đệ tử nhất định dốc hết toàn lực.”

Pell Arnold hài lòng gật đầu nói:

“Không vội, cho con bảy ngày về Học viện để xử lý chuyện riêng. Để thầy nghĩ một chút... Ừm, vụ thuật Xích Dẫn Song Lực, Hỗn Độc Luyện Thể, Vô Tận Chi Nhân, trước tiên nên cho con học cái nào đây? Đúng rồi! Grimm, tri thức về Sinh Mệnh học, Giải Phẫu học của con như thế nào?”

Giải Phẫu học?

Grimm bờ ngõ nhìn khuôn mặt quá mức “Nghệ thuật” của vị lão sư này, cẩn thận nói:

“Con từng nghiên cứu Giải Phẫu học một chút, riêng Sinh Mệnh học lại tương đối sâu.”

Lúc này, Black Cat lại chen miệng vào:

“Hay là trước cứ để hẳn học Hỗn Độc Luyện Thể đi. Vừa vặn những con bảo ngư trong hồ cá kia cũng có thể cho hẳn Dẫn Tử. Hẳn còn trẻ, nên hưởng thụ một ít thời gian tốt đẹp, khà khà... Dù sao bất kể là vụ thuật Xích Dẫn Song Lực, hay Vô Tận Chi Nhân đều sẽ cải tạo thân thể, tạo thành một ít ảnh hưởng không thể xóa được.”

Black Cat thâm ý sâu sắc nói, tựa hồ đang ám chỉ hẳn phải nhanh chóng hưởng thụ dung mạo vốn có vậy!

VU SƯ CHI LỮ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 51: Chinh Đốn

Cầm lại tất cả đồ vật thuộc về mình, Grimm lười biếng nằm ở trên chiếc giường trong căn phòng nhỏ của mình, ngửi cổ mùi vị quen thuộc, nhất thời hẳn cảm thấy cuộc sống hiện tại không ngờ lại tươi đẹp đến thế.

Hô...

Nói thật, đối với Grimm đoạn hồi ức trong phòng tắm vẫn tuyệt đối là ác mộng. May thay, cuối cùng cũng coi như là bình an đi ra, đồng thời cuối cùng hẳn còn được vu sư Pell Arnold vĩ đại thưởng thức, trở thành đệ tử thứ ba của lão.

Ở trong Học viện, vu sư cấp ba đã là vu sư cấp bậc cao nhất rồi.

Không cần nói cũng biết, bây giờ trong lòng hẳn hưng phấn đến mức nào, tiền đồ xán lạn mỹ hảo vậy mà!(Biên: Đoạn này ta chém đó)^^^

Một lát sau, Grimm bắt đầu lấy ra và sắp xếp lại từng món tài liệu Ma pháp, vật phẩm thu thập được ở trong thí luyện; đồng thời hẳn còn chăm chú ghi chép lại những cảm ngộ và tri thức trọng yếu lên quyển bút ký trên tay.

Chẳng hạn như, thông qua chấn động sóng năng lượng vu thuật do Thái Dương Chi Tử thi triển cùng với Huyết Bức Chi Vãn triệu hoán con dơi Phong nguyên tố, hẳn có một ít cảm ngộ rất hữu ích về việc ứng dụng năng lượng Hỏa nguyên tố. Còn có phương thức làm sao khắc phù văn Hỏa nguyên tố bắt diệt hi hữu, lên Ma pháp trận trong Linh hồn. Rồi trong thời

gian bí cảnh mở ra lần đầu, cảm ngộ về loại năng lượng tự nhiên đè ép hẳn khi cố cướp đoạt cái bảo vật thứ hai. Với cả cảm ngộ lúc bị trúng Huyền thuật của năm Nỗ kèm theo một ít dị thường của Manh Loa, và sự chữa trị thần kỳ của phiến lá Sinh Mệnh Thụ nữa,...

Thời gian ba Sa Lậu trôi qua.

Grimm đóng kín cái bình đựng máu của Thái Dương Chi Tử, bảo tồn bằng bồn chứa đông lạnh, rồi lại cẩn thận bảo tồn bào tử năm Nỗ trong một cái bồn chứa khác. Đoán chừng thời gian không sai biệt lắm, hẳn tiện tay lấy ra hai đoạn cành cây, chờ đợi Lôi văn lóe lên nơi vết cắt sáng bóng loáng như gương.

Khi Lôi văn hiện, trong nháy mắt, thông qua cảm ứng Linh hồn, hẳn cảm thấy một tia dấu vết phù văn mơ hồ đã rõ ràng hơn một chút, nhưng vẫn cứ như ngấm hoa trong sương.

Mấy ngày nay, hẳn cũng đã triệt để quen thuộc loại tiến độ chậm chậm này, trực tiếp cẩn thận thu lại hai đoạn cành cây bỏ vào trong người.

Thời gian mình tưởng đã đến, nhưng đúng lúc này, cửa phòng bỗng có tiếng ùng, ùng, ùng vang lên.

“Hả? Ai đó?”

Grimm kinh ngạc nhìn đồng hồ, đêm đã khuya, lúc này lại có người gõ cửa phòng mình? Ngay thời khắc vừa mở cửa, một luồng sát khí lạnh lẽo phun tới trước mặt, sắc mặt đại biến. Bởi hẳn nhìn thấy khuôn mặt nhỏ thanh thuần của Rafi, hai mắt cô trừng lớn, nhìn chăm chăm thẳng vào mặt hẳn.

“A... Rafi!”

Lắp ba lắp bắp, ý thức được có chuyện xấu xảy ra, hấn vậy mà quên mất vị nữ vương này. Lần này chết chắc rồi!

Rafi gắt gao nhìn chòng chọc vào hai mắt hấn, từng bước từng bước đi tới, không ngừng áp sát, khiến hấn không ngừng lui lại. Lúng túng, hấn muốn nói một câu dè đi sự chú ý, nhưng cô căn bản không để ý tới, chỉ hùng hổ tỏa ra khí thế bức người, từng bước từng bước sấn tới. Bịch một tiếng, hấn tựa lên tường, cũng không biết nên nói gì cho phải.

Rafi lúc này mới dừng bước, hung dữ nhìn chăm chăm Grimm.

“Lại mất tích? Hơn mười mấy ngày nay... Anh có biết cao tăng Huyết Phàm liên minh bảo em liên lạc với anh bao nhiêu lần rồi không? Có biết em đã đến căn phòng này bao nhiêu lần không? Nếu không phải liên hệ Linh hồn trên Thủy Tinh Cầu vẫn còn, em cơ hồ cho rằng anh đã chết!”

Giọng điệu lạnh lẽo của Rafi vang lên, dường như muốn đóng băng hấn lại.

“Ây da... Không nghiêm trọng như em tưởng tượng đâu...!”

Grimm có chút sợ Rafi. Một mặt là bởi vì những chuyện xảy ra trên tàu biển, mặt khác là vì yêu thì cần trả giá, tình nguyện tỏ ra yếu thế trước mặt người yêu, nhằm duy trì quan hệ vi diệu giữa hai người.

Không khí hòa hoãn lại, hấn kể lại những trải nghiệm nhấp nhô những ngày qua.

Đầu tiên là việc đi vào khu vực bí cảnh thứ ba, chuyện bị ép cuốn vào xung đột giữa Học viện Black Tower và Thái Dương Chi Tử như thế nào, sau đó bản thân hấn thay thế Mina tiến vào bí cảnh ra sao, cuộc sống mười mấy ngày ở bí cảnh, rồi bị một đám vụ sư giam cầm thăm vấn sau khi rời đi...

Quả nhiên, nghe hẳn chậm rãi thổ lộ hết, vẻ mặt Rafi liền thay đổi, ân cần quan tâm:

“Vậy bây giờ anh không có chuyện gì chứ?!”

Grimm cảm thấy sự quan tâm của cô xuất phát từ nội tâm, trong lòng lập tức cảm thấy ấm áp. Đây là người thứ hai sau lão Hán khiến hẳn có cảm giác này. Nhẹ nhàng cười một tiếng, hẳn mới nói:

“Không phải đã nói với em rồi sao? Hiện tại anh không những không có chuyện gì, mà còn trở thành đệ tử thứ ba của vụ sư Pell Arnold.”

Xoạt một tiếng...

Trên mặt toát ra nụ cười chân thành, hàm răng khê cắn môi hồng, Rafi ngẩng đầu lên lộ ra cái cổ trắng như tuyết, ngưỡng mộ nhìn Grimm, đồng thời ngón trở tay phải thon dài của cô không thành thật vẽ lung tung trên lồng ngực của hẳn. Một bầu không khí ám muội tràn ngập trong phòng.

Rafi dùng âm thanh kiều mị chậm rãi thủ thi:

“Nói như vậy... Chúng ta hẳn là nên chúc mừng một thoáng chứ?”

Ánh mắt của cô hầu như muốn hòa tan hẳn, khóe miệng mang theo nụ cười không tên như có như không, chắc là đang ám chỉ chuyện gì đấy.^^

Hô hấp có chút ồ ồ, Grimm lẩm bẩm nói:

“Vậy thì... Chúc mừng hoàng tráng một chút vậy! Ô...”

Cảm thụ đôi môi ngon ngọt cùng với lồng ngực bị đè ép, một đêm mỹ hảo bắt đầu trôi đi.

(Lúc đầu là vui, giờ thì sướng ná. Hehe!)

...

Buổi tối ngày kế tiếp, trong hội nghị của Huyết Phàm liên minh.

Lúc này tham gia Hội nghị không tới hai trăm người, mười bốn vị trưởng lão trước đây, giờ cũng chỉ còn lại chín vị. Đã từng là người trong năm đại Thiên Vương, vị Thiên Vương Thao Khống giả cụt một tay kia, vẫn như cũ khỏe mạnh, đồng thời vẫn giữ bộ dáng điệu thấp như trước.

Grimm lặng yên ngồi sau lưng Rafi, khuôn mặt đeo Mặt Nạ không nói một tiếng nào, tựa như người hầu của cô, hẳn đã quen làm nhân vật điệu thấp không có tiếng tăm gì như thế. Ba người York Ress, York Liana, Robin đều có vòng xã giao khác; Bin Johnson tuy rằng cũng có, nhưng bởi vì Grimm ở đây, nên y theo thói quen bắt đầu thấp giọng lải nhải.

Hắn một câu cũng không nói, cũng không tiếp lời Bin Johnson. Nhưng Bin Johnson vẫn vui vẻ, nói không ngừng, cơ hồ kể hết toàn bộ sự tình xảy ra trong hơn mười mấy ngày này trong Học viện.

Chuyện quan trọng nhất đầu tiên, chính là bốn tổ chức vụ sư học đồ kia, bắt đầu quy mô chiêu thu lượng lớn vụ sư sư học đồ may mắn còn sống sót, bồi dưỡng dòng máu mới.

Điều này cũng đại biểu cho thời kỳ bảo hộ đám tân sinh như Grimm chính thức kết thúc.

Huyết Phàm liên minh cần phát triển, đương nhiên cũng muốn chiêu nạp những vụ sư học đồ còn sống kia. Kết quả tất nhiên là phát sinh mâu thuẫn. Một hội đại quyết đấu quang minh chính đại nổ ra, bốn tổ chức kia xuất động vài vụ sư học đồ lớn tuổi đủ tư cách có Tinh Thần lực đạt đến cực hạn, nhẹ nhàng đả bại Eminem Landes cùng với vài vị trưởng lão khác của Huyết Phàm liên minh.

Bất quá điều này cũng có thể lý giải. Dù sao thì có một số vu sư học đồ tuổi thọ cao, có thể hơn trăm tuổi, sinh mệnh lâu dài, họ không phải vu sư chính thức, nhưng Tinh Thần lực đã đạt đến cực hạn của vu sư học đồ. Mà mấy người Eminem Landes mới chỉ học tập ở Học viện ba năm, tự nhiên hoàn toàn không phải là đối thủ.

Bốn tổ chức vu sư học đồ truyền thừa lâu đời, phân biệt là Hoang Viện Công Chính Hội, Xã Đoàn Đại Hắc Sơn, Liệp Sát Đoàn Tượng Nha, Đệ Lục Xử Black Tower, còn cả Huyết Phàm liên minh mới thành lập miễn cưỡng đủ tư cách tham dự vào. Đây chính là năm tổ chức học đồ lớn nhất của Black Tower.

Còn về một đại sự khác, chính là những cao thủ đỉnh cấp lâu năm trong hàng ngũ vu sư học đồ, cũng phân biệt là bốn thủ lĩnh tổ chức thế lực lâu đời đã thi nhau tuyên bố rằng, ba người Somme, Meteorite Li, Billily Leona sẽ trở thành mục tiêu săn giết của bọn họ sau này.

Nguyên nhân cụ thể trong đó, vẫn còn chưa biết.

Thế nhưng nghe xong, Grimm có suy đoán là, chẳng lẽ là vì tư cách tiến vào Thánh tháp tu hành vào mười bảy năm sau? Cũng chính là tư cách làm vu sư Liệp Ma kia?

Liên quan đến chuyện này, bởi vì trước đó không có đạo sư, hẳn cũng không rõ ràng ngọn nguồn cụ thể. Bất quá chuyện này chẳng mấy chốc sẽ rõ thôi, Grimm đã quyết định, lần sau khi gặp được Pell Arnold, sẽ hỏi vấn đề này và cả chuyện tìm tài liệu thí nghiệm bằng “Người sống” nữa.

Về phần kính hiển vi cao cấp hơn, bởi vì đã nhắc với tên Béó, y cũng nói mấy tháng trước đã nhờ một vu sư đi Thất Hoàn Thánh tháp thăm hỏi, chẳng mấy chốc sẽ có tin tức.

Dưới đài, dưới Mặt Nạ trắng xám, Grimm yên lặng suy nghĩ. Ở trên đài, lời phát biểu cũng tiến vào giai đoạn cao trào, Eminem Landes sục sôi

nói:

“Nói chung, hiện tại Huyết Phàm liên minh chúng ta đã trở thành thế lực vu sư học đồ lớn thứ năm của Học viện. Đây là thành quả có được nhờ hết thầy thành viên chúng ta chung tay nỗ lực!”

Hú...

Đông đảo vu sư học đồ hưng phấn hét lớn một tiếng.

Vẻ mặt kích động, chờ tâm tình mọi người lắng xuống, Eminem Landes dừng lại một chút, lại nói tiếp:

“Được rồi. Hiện tại, ta tuyên bố trong liên minh sẽ có hai người được thăng cấp lên làm trưởng lão. Nếu như ai có nghi vấn gì, có thể tự mình khiêu chiến, người thắng tiếp nhận vị trí trưởng lão. Hai người này phân biệt là Belle và... Grimm!”

Nói xong, y giơ cao một tay của Belle ở bên cạnh, một tay khác chỉ về phía Grimm đang yên lặng ngồi ở sau lưng Rafi.

Grimm sững sờ, mình làm trưởng lão?

Thế nhưng chuyện như vậy Eminem Landes cùng với Rafi căn bản không có bàn bạc trước với hắn. Hơn nữa, hắn cũng không thích biểu hiện tư thái cao ngạo trước mặt Rafi. Vì vậy, Grimm nhẹ nhàng đung cô một cái, trong ánh mắt nghi ngờ, hắn chậm rãi kiên định lắc lắc đầu.

Mím cười, Rafi thậm chí không có hỏi gì, lập tức quay đầu lại, cao giọng nói:

“Trưởng lão Eminem Landes, bởi vì một chút nguyên nhân, nên Grimm không thể đảm nhiệm chức trưởng lão được!”

Eminem Landes sầm mặt lại, nói:

“Trưởng lão Rafi, thời điểm này chính là lúc liên minh cần dùng người. Grimm có bao nhiêu sức mạnh thì hẳn cũng nên gánh vác trách nhiệm tương ứng, hơn nữa làm trưởng lão trong liên minh có đãi ngộ rất cao...”

“Được rồi!”

Rafi nghiêm mặt lại, lạnh lùng nói:

“Đã nói không làm là không làm! Nào có việc nhiều chuyện như vậy, chẳng lẽ còn muốn cưỡng ép hẳn sao?”

Trong nháy mắt, bầu không khí hội nghị chợt lạnh xuống. Trong lúc mơ hồ, cái gì mà Độc Thiệt nữ vương gào thét, Độc Thiệt mỹ nhân lại bắt đầu phát điên,... mọi loại lời xì xào bàn tán bắt đầu nổi lên.

Eminem Landes nở một nụ cười khổ, mình có trêu chọc vị nữ vương này chỗ nào sao?

Ở một bên, Grimm cũng không nhịn được lú lẫm, xem ra mình vẫn đánh giá thấp tính khí của Rafi. Chỉ ở trước mặt mình và mấy người York Ress, tính khí của cô còn tốt một chút, nhưng trước mặt người ngoài, cô gái này quả thực chính là một nữ cường nhân thu hút mọi ánh mắt, một vị nữ vương bộ hạ thanh cao tùy hứng.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 52: Tiến Hóa Bị Động

Sau khi Rafi nữ vương giận dữ phát tác, hội nghị Huyết Phàm liên minh căn bản không bàn chuyện gì về Grimm nữa.

So với việc lãng phí thời gian ở đây, Grimm vẫn thích một mình nghiên cứu vu thuật để nâng cao tri thức hơn. Bởi vậy ngay khi hội nghị vừa kết thúc, nói vài lời chào tạm biệt với Rafi, hắn liền muốn nhanh đi thẳng đến Black Tower. Cách khoảng thời gian Pell Arnold đạo sư chính thức giảng dạy còn có mấy ngày, nên hắn muốn tận dụng mấy ngày này để làm một số thí nghiệm hữu ích.

Đang định một mình rời đi, thì hắn lại bị York Rees và một nữ vu sư gọi lại.

"Hả?"

Thời điểm nhìn thấy Hillard Wendi ở bên người York Rees, nhất thời hắn lập tức hiểu rõ suy nghĩ của hai người, khuôn mặt dưới Mặt Nạ cũng lộ vẻ tươi cười. Trong lúc thí luyện, khi "Tranh cướp" phần thưởng ở bí cảnh đầu tiên, hắn đã vô tình cứu cô gái này một lần, chắc đối phương cũng vì việc này mà đến.

Hillard Wendi không có vẻ đẹp xuất chúng, ngực cũng không lớn và có làn da thô ráp; không biết tại sao giữa cô ta và York Rees lại có quan hệ đặc biệt nữa? Trong khi Grimm đang miên man suy nghĩ, tương tự Hillard Wendi cũng đang thấp thỏm trong lòng, đến hiện tại cô ta vẫn chưa quên

được tròng cảnh máu me bên ngoài bí cảnh kia. Thậm chí mỗi khi cô ta nhớ tới chuyện này, cái tên đàn ông đeo mặt nạ này tự nhiên cũng xuất hiện trong ác mộng, kéo dài không dứt.

Một kẻ không có tiếng tăm gì trong liên minh, vậy mà lại nắm giữ lực lượng mạnh mẽ như vậy, dễ dàng tàn sát những vụ sư học đồ khác trong thí luyện.

Thậm chí ngay lúc vừa rồi, hắn còn từ chối chức vị trưởng lão nữa, chẳng trách. . . Chẳng trách vị Độc Thiệt nữ vương kia lại không màng tất cả mà chiếm hữu hắn!

York Rees cười nói: "Grimm, giới thiệu với cậu đây là Hillard Wendi, hai người hắn đã gặp nhau mấy lần đi. Lần này tôi dẫn cô ấy đến, chủ yếu là để tỏ lòng biết ơn với cậu vì đã cứu mạng cô ấy trong lúc thí luyện."

Hillard Wendi hít sâu một hơi, bình ổn suy nghĩ trong lòng lại. Dù sao bây giờ không có áp chế do ấn ký nữa, vụ sư học đồ cũng không cảm thấy uy áp mạnh mẽ kia nữa.

"Grimm, cảm ơn cậu!"

Cô ta lớn tuổi hơn hắn một chút, không có gọi hắn là "Grimm ca ca" gì gì đó.

Có York Rees ở đó, đương nhiên Grimm biểu hiện thái độ thân thiện, mỉm cười phong độ nói:

"Khách khí làm gì! Cô không chỉ là người trong liên minh, mà còn vì cái tên York Rees này, lúc đó tôi không có lý do gì không giúp cả."

Hắn đương nhiên sẽ không nói, lúc đó hắn còn muốn cảm kích cô ta vì hành vi "Dẫn quái" đến nữa đấy.

Trò chuyện chốc lát, tương giao hai bên tận hoan, sau khi lưu lại ấn ký Thủy Tinh Cầu, Grimm lại nhanh chóng đi về phía Black Tower.

...

Tầng một Black Tower.

Khi nhìn thấy hăn thì tên Béo lập tức biến sắc, trách móc nói:

"Grimm! Người không biết đâu, chuyện lúc đó dọa ta sợ muốn chết, tiến vào cái phòng thăm vấn đó không phải chuyện đùa nha, cái đó sẽ chết người đấy! Cho dù là vụ sự chính thức tiến vào trong đó thì phần lớn là có vào không ra, chớ nói chi đến ta. Phòng thăm vấn đó có tên khác là Pháp Trường Giáo Sát đó!"

Có thể thấy được, tình cảnh trong lúc thăm vấn đã lưu lại trong lòng y một ám ảnh không nhẹ.

Grimm cũng nở nụ cười khỗ, hăn sao biết được sẽ chọc phải phiền toái lớn như vậy? Bất quá cũng may, bây giờ nhân họa đắc phúc, lại được vụ sự Pell Arnold thưởng thức, xem như là gặp được cơ duyên cực lớn.

"Hừ hừ!"

Sau khi rầm rì hai tiếng, tên Béo nói:

"Nói đi, lần này định lấy không cái gì? Còn về chuyện kính hiển vi kia, hai tháng nữa bên này sẽ có tin tức, tình huống cụ thể ta sẽ lại đi hỏi vụ sự đại nhân."

"Ừm!"

Gật gật đầu, hăn nhàn nhạt bảo:

"Ta cần một loại thuốc có công năng tăng cường mối liên hệ Linh hồn giữa vu sư và Phối Hợp trùng, một loại tài liệu đề cao cảm giác thân thể trong thời gian ngắn, hai phiến lá Sinh Mệnh Thụ, còn có một con Hầu Tử (Con khỉ) còn sống."

Tên Béo trực tiếp lấy ra hai cái lá Sinh Mệnh, cũng không nói gì thêm. Loại vật liệu này ở vu sư học viện có giá rất cao, thường thường đều được niêm yết là 500 Ma thạch một phiến, thuộc dạng đồ vật bảo mệnh đỉnh cấp của vu sư học đồ.

"Thuốc tăng cường mối liên hệ với Phối Hợp trùng. . . Người xem thử cái này có được hay không?"

Nói xong, tên Béo lục lọi trong quầy một hồi, rồi lấy ra một cây cỏ nhỏ nhìn qua không có gì đặc biệt, cười quái dị, giới thiệu:

"Đây là Đồng Tâm Thảo (Cỏ Đồng Tâm), là thứ giúp tăng thêm hứng khởi tình thú khi hành sự của các đôi tình nhân vu sư học đồ*, bất quá nó cũng có hiệu quả tương tự với Phối Hợp trùng, chỉ một trăm Ma thạch mà thôi."

* trongkimtrn: Chắc ai cũng biết nó là gì rồi nhỡ :nhamnho:

Grimm không để ý mà chỉ gật gật đầu, nhận lấy Đồng Tâm Thảo.

Sau khi suy nghĩ một chút, từ bên dưới quầy hàng, tên Béo lấy ra một quả Thủy Tinh Cầu màu đen, tiếp đó lại lấy ra một cái vu khí tương tự như vương miện từ trong kho hàng.

Tên Béo chỉ vào Thủy Tinh Cầu nói:

"Đây là Thủy Tinh Cầu mà vu sư ở dưới mặt đất dùng, người nơi đó khác với chúng ta. Phần lớn vu sư của đại lục vu sư đều là Nguyên Tố vu sư, mà hầu hết vu sư dưới đất đều là Long vu sư. Vu sư như chúng ta chú

trọng việc tăng tiến Tinh Thần lực, mà bọn họ lại chú trọng về tư chất thân thể và Phối Hợp Phi Long, là hai hướng đi khác biệt. Ấc, điều đó cũng có thể hiểu là. . . Đối với vụ sự bên kia, Phối Hợp Phi Long cũng giống như Phối Hợp trùng của chúng ta. Mà loại Thủy Tinh Cầu màu đen này, so với chúng ta bên này thì nó còn xa hoa hiệu dụng hơn một chút, ngoại trừ Tinh Thần lực, còn có thể tiến hành dò xét thể chất của vụ sự."

Grimm hơi hơi kinh ngạc.

Bàn về thế giới vụ sự, hẳn xác thực biết ngoài đại lục vụ sự rộng lớn nhất, còn có mấy khu địa vực khác, có nền văn minh phát triển khác với văn minh vụ sự bọn hắn. Nền văn minh vụ sự dưới đất chính là một loại trong đó.

Bất quá hẳn mới chỉ biết qua loa đại khái điều này từ trên thư tịch thôi, chưa bao giờ nghe người khác đàm luận tình huống cụ thể như thế nào. Bây giờ nhìn thấy Thủy Tinh Cầu chuyên dụng của vụ sự dưới mặt đất, hẳn lập tức hiếu kỳ cầm lấy quan sát một hồi, đồng thời dùng Tinh Thần lực thử cảm ứng về thể trạng của mình.

Tinh Thần lực: 24, Ma lực: 238~247

Thể chất: 4, thể lực: 34~55, sức mạnh: 15~60, hoạt tính 22~24

Sắc mặt Grimm tối sầm lại, thể chất quả nhiên quá thấp, điều này là kết quả hiển nhiên khi hắn không có tu luyện vụ thuật tăng cường thể chất. Nếu như York Rees ở đây, thể chất của y ít nhất cũng từ 15 điểm trở lên. Còn các thuộc tính khác như thể lực, sức mạnh, hoạt tính, chắc là đều chịu ảnh hưởng bởi thể chất, số đo gần giống như Ma lực hay Tinh Thần lực. Thể lực và sức mạnh khỏi nói, hoạt tính hẳn là thuộc tính về khả năng phòng vệ và chống lại các tác nhân xâm nhập vào cơ thể sinh vật (Sức đề kháng) đi.

Như vậy có thể tính ra, cường độ công kích từ thân thể của hắn là khoảng 1~6 độ, phòng ngự 2~3 độ, mức độ thể lực. . .

Grimm vừa nhớ về cảnh mệt như chó chết khi leo* lên hơn bảy mươi tầng Black Tower.

* Nguyên gốc “bò lên”:54:

Tên Béo thấy bộ dạng hứng thú của hắn với quả Thủy Tinh Cầu màu đen, thì cười nói:

"Giá của Thủy Tinh Cầu này không cao. Chỉ là đoạn đường nhập hàng về quá xa xôi, bởi vậy được bán với giá 1000 Ma thạch. Đương nhiên, với người thì từng đống Ma thạch cũng không tính là gì."

Hiện giờ, tài sản của Grimm quả thực nhiều đến kinh người. Một mặt là vì nguồn thu mà tên Béo mỗi tháng mang đến, theo việc kinh doanh được hưởng từ từ mở rộng, nguồn thu này cũng càng ngày càng tăng. Mặt khác chính là lượng Ma thạch được hoán đổi từ ấn ký sau khi kết thúc thí luyện, hắn thu được hơn hai vạn.

Vừa không đổi sắc cầm lấy Thủy Tinh Cầu, Grimm vừa nhìn về phía vu khí nhìn giống vương miện kia.

Tên Béo cẩn thận nói:

"Vu khí này chính là mặt hàng cao cấp mà vu sư chính thức mới có thể dùng, tác dụng của nó tương tự như kính hiển vi trong phòng thí nghiệm vậy, đều là đạo cụ phụ trợ. Nhưng có điểm không giống là, công năng chân chính của vương miện Thấu Tích này là nội thị (Quan sát tất cả mọi nơi bên trong cơ thể), nhưng nó lại khiến người thi thuật tiêu hao rất nhiều lực lượng Linh hồn. Bởi vậy người dùng đều phải khống chế nghiêm ngặt số lần cùng thời gian sử dụng. Dạng như vu sư học đồ chúng ta, một tháng

nhieu nhất chỉ sử dụng được một lần, thời gian dài nhất chỉ nửa phút, bằng không Linh hồn sẽ bị thương tổn. Ngàn vạn lần phải cẩn thận khi dùng nó!"

Dùng một chút, tên Béo tiếp tục bổ sung:

"Đối với đại đa số vụ sự, tác dụng của cái vương miện này bình thường đều là, sau khi dùng cành cây Minh Khiếu tạm thời đóng băng giam cầm vụ thuật Nguyễn Rửa lại, thì dùng nó để tra xét những chỗ bất thường trong cơ thể, cũng chính là điểm thụ thuật (Nơi bị dính nguyên rửa). Đương nhiên, cũng không ít vụ sự dùng nó để đánh giá tác dụng của thuốc khi nghiên cứu tiến hóa trên thân thể."

Ánh mắt Grimm sáng lên, cái vương miện Thấu Tích này, đúng là đạo cụ tối thích hợp với hắn. Phiền phức duy nhất là bị hạn chế khi sử dụng.

Về mặt lại không đổi, hắn cũng thu lấy nó, thậm chí không thèm hỏi giá.

Cuối cùng, về phần con Hầu Tử còn sống coi như là quà tặng miễn phí. Chỉ chốc lát công phu, tên Béo liền kéo qua một cái lồng sắt, bên trong có một chú khỉ đang dáo dác ngó nghiêng, trong tay nó còn cầm một nhánh chuối tiêu.

...

Trở lại phòng thí nghiệm nhỏ của mình, đầu tiên Grimm nhìn qua một chút về cây nấm Nổ hắn trồng. Sau khi xác nhận cấy ghép thành công, hắn cẩn thận từng li từng tí lấy một chút hạt bào tử phần làm vật thí nghiệm. Chính những hạt tròn tròn này, mới có công năng tạo ra Huyền thuật khi hít phải.

Một lát sau, hắn lại từ trên bàn thí nghiệm lấy ra một chiếc lọ được bảo tồn cẩn thận, bên trong non nửa bình đựng chất lỏng màu vàng đục, là thứ hắn lấy ra từ dạ dày dã hạc. Căn cứ vào kết quả nghiên cứu chuyên tâm

của hãn, tác dụng của chất lỏng này mới là chỗ mấu chốt giúp dã hạc có thể tự chống lại sự biến dị do Manh Loa gây ra.

Tâm tình hưng phấn, Grimm lại bắt đầu quên mình thí nghiệm.

Ba ngày sau, vành mắt gấu Trúc, Linh hồn uế oải nhưng tinh thần lại hưng phấn dị thường, hãn tự nói:

"Sau khi Manh Loa trở thành Phối Hợp trùng, lại có thể kết hợp với đặc tính thích ứng tự nhiên của kí chủ*, trợ giúp kí chủ tiến hóa bị động với mức độ cao? Mà bù lại, cần tiêu hao năng lượng cần thiết từ đồ ăn để duy trì quá trình tiến hóa?"

(*) Vật chủ bị ký sinh

Nghiên cứu trước đây của Grimm đã chứng thực, Manh Loa quả thật có năng lực chủ động ảnh hưởng đến sinh mệnh mật mã của kí chủ. Nhưng lần nghiên cứu này, vậy mà phát hiện sau khi trở thành Phối Hợp trùng, nó còn trợ giúp năng lực tiến hóa bị động thích ứng với tự nhiên nữa!

Cái gọi là tiến hóa bị động, là quá trình của một sinh vật vì muốn sinh tồn trong hoàn cảnh mới, mà chậm chạp không ngừng tiến hóa để thích ứng với môi trường tự nhiên xung quanh, đây là đặc tính mà mọi cơ thể sống đều có. Liên tỷ như một người không ngừng bước đi, một cách tự nhiên trên chân sẽ xuất hiện các cơ sợi dày đặc, bắp thịt cơ đùi sẽ phát triển, trở nên mạnh hơn.

Manh Loa trợ giúp kí chủ vu sư tăng lên năng lực tiến hóa bị động, chính là rút ngắn thời gian tiến hóa này lại, cường hóa công năng ở mức độ lớn.

Đương nhiên, tốc độ bị động không so được với chủ động, cũng giống như vu sư học đồ thăng cấp lên vu sư chính thức vậy. Đây chính là chủ động tiến hóa của loài người.

Grimm phát hiện, sau khi trải qua hai lần tiến hóa bị động nhờ Manh Loa, (Một lần trúng Huyền thuật từ nấm Nổ, một lần là bị Hỏa nguyên tố của Thái Dương Chi Tử tổn thương) sự chống đỡ phần Mê Huyền và Hỏa nguyên tố của hắn đều tăng lên một chút!

Trong cơn hưng phấn, chuyện mà hắn nghĩ đến đầu tiên, chính là đi tới chỗ tên Béo mua mấy cây Ma pháp trượng phong ấn các loại nguyên tố thuộc tính để tự tàn*! Coi như một lần nâng cao kháng tính, nếu tích lũy đến mấy chục năm, thì cũng đủ khiến cơ thể hắn trở nên miễn dịch với năng lượng công kích ở cường độ thấp, thân thể cũng có thể chống đỡ các loại vu thuật nguyên tố.

(*) Tự công kích lên người

À, đúng rồi! Còn cần mua rất nhiều loại đồ vật đặc biệt để làm thức ăn bổ sung cho thân thể. Đúng như câu nói: “Ăn gì bổ nấy!”^^

Một tiếng “Bành” vang lên, vì mệt mỏi quá độ nên Grimm ngã xuống sàn nhà phòng thí nghiệm, ngủ khò khò.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 53: Crumbling Tower (Thượng)

(*) Crumbling Tower: Tòa tháp đổ nát

Ngày hôm sau, Grimm mang về rất nhiều Ma pháp trượng từ chỗ tên Béo, thậm chí hẳn còn đặc biệt đi tới gian phòng của Tân Lỗ Ô ở lâu ba Black Tower, để mua cho được vài món Ma pháp trượng nguyên tố thuộc tính khác mà tên Béo không có.

Trở lại phòng thí nghiệm, hẳn lập tức bày ra những cây Ma pháp trượng chứa Hỏa, Thủy, Băng, Mộc, Phong, Lôi, Thổ, Quang, Âm, Sinh Mệnh nguyên tố, cũng là mười nguyên tố thuộc tính mà vu sư học đồ thường thấy nhất. Tất cả chúng có chung đặc điểm là năng lượng thuộc tính được phong ấn bên trong đều ở mức 20~30 độ.

Bởi Mặt Nạ miễn dịch với công kích từ 20 độ năng lượng trở xuống, nên Grimm không truyền vào nó một chút Ma lực nào, như vậy thì hẳn phải chịu hết năng lượng công kích dư thừa từ Ma pháp trượng.

Chẳng qua là, dù công kích chỉ có 10 độ trở xuống, với thể chất chỉ có bốn độ thì từng đó cũng đủ giết hẳn rồi. Vì vậy, hẳn chắc chắn phải nhai lá Sinh Mệnh Thụ để chữa trị, bảo toàn tính mạng.

Với cường độ công kích này, lá Sinh Mệnh Thụ thậm chí có thể hoàn toàn chữa trị lặp đi lặp lại nhiều lần.

Chuyện ngày hôm nay Grimm cần làm là, sau khi Manh Loa trợ giúp tiến hóa bị động tạo ra kháng tính với các loại nguyên tố, thì thân thể cần

bổ sung đồ ăn gì. Tuyệt đối không nên quên điểm này, nếu chỉ tùy ý ăn một vài thứ để thỏa mãn cơn đói, thì sẽ khiến mức độ tăng lên của quá trình tiến hóa bị động chậm lại. Do đó, thí nghiệm này cần thiết vô cùng, cũng là thí nghiệm cuối cùng trước khi hấn tới chỗ Pell Arnold để học tập trong thời gian dài.

Sau mỗi lần bị vu thuật nguyên tố khác nhau công kích, thân thể được năng lượng Sinh Mệnh chữa trị, đồng thời Manh Loa ở trong người cũng tiết ra một loại vật chất đặc thù, tăng cường sức đề kháng của cơ thể với những nguyên tố này. Dần dần, từ phản ứng tự nhiên của cơ thể, Grimm đã ghi ra một danh sách đồ ăn.

Những đồ ăn trong danh sách, đều là những thứ mà cơ thể "Tự chủ" "Có ý thức" chọn lựa ra từ những nguyên liệu nấu ăn mà hấn từng thấy hoặc đã ăn, thông qua việc phát ra tín hiệu là những nhu cầu mãnh liệt "báo" cho hấn.

Liên tở như một người đột nhiên muốn ăn hoa quả, hay muốn ăn một loại rau dưa nào đó (Đồ chua chẳng hạn:nhamnho:). Sau khi lần lượt thí nghiệm, hấn đã ghi lại các loại thức ăn mà cơ thể đột nhiên tỏ ra khát vọng mãnh liệt.

Tùy ý nhai một miếng thịt khô để giảm cơn đói, Grimm nhìn cái danh sách này, nhú nhú mày. Các nguyên liệu khác còn đỡ, dù sao trước đây hấn chỉ là một kẻ bình dân, chưa từng ăn của hiếm đồ lạ gì, nhu cầu của cơ thể cũng chỉ mấy thứ bình thường, nhưng ở thời điểm chống đỡ Hỏa nguyên tố, nguyên liệu nấu ăn cần thiết lại làm khó hấn.

Bởi vì nguyên liệu đứng đầu mà hấn viết ra, thế mà là Mỹ Nhân Bối!

Loại thức ăn này được thành chủ thành Bi Seer và vu sư Arrow Wards khen ngợi là sơn hào hải vị tuyệt thế, tuyệt đối không tầm thường, chí ít với năng lực vu sư học đồ hiện tại của hấn, trong thời gian ngắn chắc chắn sẽ

không dễ tìm được. Suy nghĩ một chút, Grimm vừa liệt kê ra mỹ thực loại hai đề kháng Hỏa nguyên tố, lại vừa lấy ra quả Thủy Tinh Cầu màu đen, nó thay thế cho quả Thủy Tinh Cầu thường dùng trước đây.

Kết nối với một cái ấn ký trong Thủy Tinh Cầu, rất nhanh, đối phương đã đáp lại.

"Ồ! Honey^^, hôm nay là ngày gì mà anh lại chủ động liên lạc thế? Hừ hừ, nhớ em rồi phải không?"

Giọng nói êm dịu nũng nịu của Rafi truyền tới từ bên kia, nói ra một câu tình thoại. Nếu ai đó nhìn thấy biểu hiện lúc này của cô, con người nhất định sẽ rơi ra, đây còn là Độc Thiệt nữ vương sao?

Nở nụ cười, trong phòng của mình, tất nhiên Grimm không cần đeo Mặt Nạ, bởi vậy Rafi có thể nhìn thấy khuôn mặt của hắn. Hắn đáp:

"Đừng nghịch, hiện tại anh đang làm một thí nghiệm, hai ngày nữa sẽ đi đến chỗ lão sư Pell Arnold để học tập trong thời gian dài."

Rafi lập tức thất vọng, nhẹ nhàng hất mớ tóc đen ngắn bên phải sang một bên, lộ ra khuôn tai hình trăng lưỡi liềm lấp lánh, thả quyển sách trong tay xuống, nhàn nhạt hỏi:

"Vậy anh tìm em vì việc gì?"

"Anh muốn biết, trước đây cha em thu được Mỹ Nhân Bối ở đâu? Thí nghiệm bây giờ của anh, cần lượng lớn thứ này."

Grimm xoa xoa vành mắt gấu Trúc, dò hỏi.

"Cái đó hả? Chuyện như vậy xưa nay em chưa từng hỏi đến, bất quá nếu anh cần số lượng lớn, có thể đi đến đại sảnh nhiệm vụ treo thưởng một nhiệm vụ đi. Với số tài sản của anh, hẳn là không thành vấn đề."

Đầu bên kia Thủy Tinh Cầu, Rafi duỗi lưng một cái, có thể nhận ra, cô đã nghiên cứu cuốn sách Ma thuật trong tay một lúc lâu, bộ dạng trông có vẻ mệt mỏi.

"Như vậy sao, cũng được!"

Grimm định chào tạm biệt, nhưng khi vô tình nhìn thấy tư thế mỗi một lộ vòng eo mê người của Rafi, hai ngọn núi bị đè ép ở trước mặt, thì hẳn không khỏi nuốt nước miếng, sửa lời nói: "Rafi!"

"Hả?" Cô vô ý thức trả lời.

"À. . . Lát nữa khi đặt nhiệm vụ xong, anh đến gặp em nhé?!"

Gan lớn một chút, hẳn nói ra mật ngữ của hai người.

Rafi sững sờ, tiếp đó xì bật cười, vừa cười vừa nói:

"Thật là, dường như mỗi lần đều là em động thủ phi lễ trước, hiếm thấy anh chủ động một lần. Đến đây đi, em chờ anh!"

Nói xong, Rafi cắt đứt liên lạc.

Có chút lúng túng, Grimm còn có chút không thích ứng việc Rafi lớn mật liếc mắt đưa tình như thế.

...

Buổi tối, khắp nơi trong Học viện Black Tower đều đèn đuốc sáng trưng, mang theo Mặt Nạ Grimm vội vã đi tới. Dưới áo choàng rộng lớn, di chuyển không phát ra âm thanh, không tản ra mùi, hẳn như một u linh độc hành, tràn ngập thần bí.

"A. . .!"

Có tiếng hét kinh hoàng vang lên từ sân bên cạnh, là giọng nữ, dường như cô ta gặp phải chuyện gì kinh khủng lắm. Phía trước Grimm cách đó không xa cũng có hai tên vụ sư học đồ lặng yên đi tới, hai người này chỉ hơi hơi sững sốt một chút, sau đó lại không để ý, tiếp tục tiến về phía trước.

Hô hô, hà hà. . .

Một nữ vụ sư học đồ với vẻ mặt trắng xanh chạy ra từ trong sân, miệng lớn thở hỗn hển, đồng thời trong lòng vẫn còn sợ hãi liếc nhìn về đằng sau. Nữ vụ này nhìn hẩn một chút, miễn cưỡng lộ ra một nụ cười khó coi, sau đó xoay người rời đi.

Lúc này, Grimm mới nhớ ra cái gì đó, nhìn về phía tháp nước hoang vu trong sân kia.

Nhớ lúc mới vừa tới, Bin Johnson từng nói trong Học viện Black Tower có hai cấm địa đối với tân sinh. Một chỗ được gọi là Hoang viện Giác Đấu Tràng, một chỗ khác chính là địa phương trước mắt, bị đồn đại rất nhiều chuyện vô cùng kỳ quái: Tháp nước Đổ Nát. Theo lời Bin Johnson cùng với rất nhiều vụ sư học đồ khác, nơi đây xảy ra rất nhiều "Chuyện ma quái". Đương nhiên, chuyện ma quái là từ ngữ đại biểu cho sự ngu muội, vô tri, lạc hậu, chắc chắn sẽ không phát ra trong miệng bất kỳ một vụ sư học đồ nào; bởi vậy nhiều nhất họ chỉ nói nơi này sẽ phát sinh một số sự tình cổ quái mà vụ sư cũng không giải thích nổi.

Có chút hiếu kỳ, Grimm dừng bước. Sau một hồi do dự, hẩn liền đi về nơi nổi danh mà hầu hết vụ sư học đồ đều gọi là Tháp Nước Đổ Nát (Crumbing Water Tower) này.

Khắp nơi đều có mùi cỏ khô mục nát, cỏ hoang cao hơn đầu người mọc kín hết sân. Kỳ quái là, ánh sáng từ đèn đuốc sáng choang đằng kia vậy mà không thể chiếu vào đây, tựa như nó bị một loại kết giới ẩn giấu nào đó chặn mất, cũng không cảm nhận được bất luận sóng năng lượng

nào. Cùng lúc đó, âm thanh xung quanh cũng rơi vào trạng thái yên lặng quá mức, không chỉ âm thanh bên ngoài không truyền vào được, mà ngay cả trong sân cũng không có bất kỳ tiếng động nào, tiếng côn trùng kêu cũng im bật. Nơi này giống như một mảnh không gian bị phong ấn, hoàn toàn tách biệt với thế gian!

Hả?

Vừa rồi trong dư quang Grimm mơ hồ cảm giác được, phía sau bụi cỏ khô cao hơn đầu người kia, tựa hồ có một đôi mắt u ám màu xanh lục đang chăm chú nhìn mình. Loại cảm giác này giống như con mồi bị một con báo săn rình mò trong bóng tối, nhưng khi quay đầu lại thì hẳn vẫn không nhìn thấy gì.

Không chỉ không nhìn thấy, thậm chí Cải Tạo Khứu Giác, sóng siêu âm của Mặt Nạ đều không có cảm ứng được vết tích tồn tại khác thường của cơ thể sống.

Còn chưa bước vào tháp mà đã tà môn như vậy rồi?!

Trong lòng vừa kinh ngạc vừa e ngại, cùng với sự sợ hãi khi đối mặt với tri thức vu thuật cao cấp chưa biết, Grimm dừng lại liên tưởng trong đầu, rồi từng bước từng bước tiến tới đẩy ra bụi cỏ chặn đường. Tiếng bước chân cùng với tiếng xoạt đẩy bụi cỏ ra trở thành nhịp điệu duy nhất trong sân, thậm chí trong không gian yên tĩnh đến đáng sợ, loạt tiếng động phát ra này cảm giác như là một loại "Tiếng vang".

Lại một lần nữa, trong dư quang hẳn mơ hồ cảm nhận được có một đôi mắt u ám xanh biếc đang dòm ngó ở bên cạnh. Hẳn biết, cho dù quay đầu lại cũng không thấy cái gì, bởi vậy dứt khoát không tiếp tục để ý, trực tiếp đi về tòa tháp ở giữa sân.

Tháp nước này có lẽ đã tồn tại từ rất lâu rồi, kiến trúc bị phong hóa và hư hỏng, nát không thể tả; từng vết nứt nhìn như là vết cào xước, dữ tợn

của quái vật nào đó. Đứng dưới tháp, Grimm ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy đêm đen mù mịt vậy mà lấy toà tháp nước này làm trung tâm, mơ mơ hồ hồ hình thành một cái vòng xoáy, cũng không biết sức mạnh quỷ dị gì thúc đẩy hiện tượng như vậy? Mà ở trên trời, nơi trung tâm vòng xoáy mơ hồ này, có một cái khe hẹp dài như con mắt đang chuyên chú nhìn chăm chăm vào hắn, trong không khí tràn ngập sự ngọt ngào và sợ hãi.

"Áo giác ư? Nhưng là Phối Hợp trùng cũng không có dị thường. . ."

Đứng tại chỗ trọn nửa Sa Lậu, hắn ngẩng đầu ngửa mặt nhìn con mắt cực lớn trên bầu trời kia. Đồng dạng, con mắt trên trời cũng nhìn chòng chọc vào Grimm, như thể đang có một sinh vật khổng lồ xuyên qua miệng bình trong suốt, nhìn chú sâu bé tẹo ở trong bình vậy.

"Không, đây chắc là tồn tại không chân thực. Nếu thật sự có sinh vật mạnh mẽ như thế giáng lâm thế giới vu sư, những lão vu sư tuyên cổ trường tồn kia đã sớm xuất hiện. Dù sao, thế giới vu sư không phải loại thế giới yếu nhược, mà chính là nền văn minh siêu cấp mạnh mẽ nô dịch đông đảo thế giới xung quanh."

Nghĩ vậy, sau khi hít sâu một hơi, một tiếng cọt cọt vang lên, Grimm đẩy ra cánh cửa gỗ cũ nát, đi vào.

Bóng tối đen kịt trong tháp nước bao phủ toàn thân, trông cứ như hắn đang đi vào miệng một con quái vật vậy.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 54: Crumbling Tower (Hạ)

Một tiếng cọt kẹt vang lên, cửa gỗ tự động đóng lại.

Đột nhiên, Grimm cảm thấy sau lưng mát lạnh, mạnh mẽ quay đầu lại, nhưng không thấy "Người" nào. Cửa gỗ vẫn mục nát như cũ, như chỉ động chút là nó sẽ đổ ngay. Vẻ mặt có chút khẩn trương, nhưng hắn luôn tự nhủ trong lòng rằng: "Không phải thật, đây cũng không phải thật. . ."

Cứ như vậy, hô hấp của hắn cuối cùng cũng dần dần bình ổn.

"Hả?! Không thể thi triển vu thuật?"

Grimm kinh ngạc phát hiện, dù làm cách nào cũng không thể dùng Hòa nguyên tố để chiếu sáng được. Có thể ngăn trở vu sư học đồ phóng thích vu thuật, đây là năng lực khống chế tuyệt đối với năng lượng tự nhiên. Hắn dám khẳng định, cho dù là Đại vu sư cấp ba, tuy rằng có thể áp chế đòn bẫy lực lượng Ma pháp của mình đến cực hạn, nhưng người đó căn bản không thể ngăn cản mình phóng thích vu thuật.

Hô. . .

"Nếu không có cách nào thi triển vu thuật, như vậy thì. . . không sử dụng vu thuật đi. Toà tháp nước này tuy rằng nổi danh cổ quái vô cùng, nhưng chưa nghe nói có người mất mạng ở đây."

Nghĩ vậy, hắn ngẩng đầu nhìn cảnh vật trong bóng tối ở bên trong tháp.

Dưới đất đều là cây cỏ khô héo, có rất nhiều vết chân mơ hồ, có lẽ thường thường cũng có người tới đây. Bên trong toàn bộ trụ tháp có một cái thang gỗ vờn quanh không ngừng kéo dài lên trên, tháp nước cao khoảng hơn năm mươi mét, nhưng chỉ có thể thấy khoảng hai mươi mét phần bên dưới thang gỗ, cao hơn nữa là một mảnh đen thùi lùì, mơ hồ, thấy không rõ lắm.

Đi tới đỉnh tháp nhìn thử? Có thể con mắt thật to kia. . .

Trong lòng tràn đầy khao khát muốn tìm hiểu thứ chưa biết của vụ sự, theo đuổi kiến thức mới vô vị, ánh mắt kiên định, Grimm chậm rãi đi về phía thang gỗ. Tay trái đặt lên tay vịn, chân phải đạp trên thang gỗ, một tiếng kẹt bộp vang lên.

Ô. . .

Trong cảnh mờ ảo, dường như có một cơn gió lạnh thổi qua, nhưng hăn không hề bị lay động (Định đoạt ma ta hả? Mơ đi cưng)^^, một bước lại một bước đi lên phía trên. Tiếng kẹt kẹt.... kẹt kẹt vang lên không ngừng. Nhưng mới đi được mười mấy bước, hăn liền nhận ra có chỗ không đúng.

"Hả? Không đúng! Làm sao lại có hai tiếng vang, đằng sau có 'Người' sao?"

Grimm quay mạnh đầu lại, rồi giật thót một cái, bởi hăn phát hiện mình đang đứng ở phần đầu của cái thang, bảo trì tư thế muốn bước ra bước đầu tiên.

Hăn ngây ngốc sững sờ.

"Vừa rồi không đi? Không phải. . . Ký ức còn rõ ràng vậy mà, không lẽ là ảo giác?! Không thể, Phối Hợp trùng không hề biểu hiện một chút khác thường nào, lẽ nào là do mình quay đầu lại, bị sức mạnh không gian

nào đó mang về nơi này? Hoặc là. . . Thời gian quay ngược? Ặc, cái đó thì, hai chuyện này đều không có khả năng!"

Grimm suy đoán một hồi, rồi hai mắt kiên định lần nữa, bước lên.

Lần này hấn thề trong lòng rằng, bất luận có chuyện gì xảy ra, cũng nhất định phải đi đến đỉnh tháp!

Nghĩ thế, Grimm liền nhấc chân tiến lên trên. Lần này, bởi vì quá tập trung, vừa mới đi sáu, bảy bước, lần thứ hai hấn loáng thoáng nghe thấy tiếng bước chân giẫm lên thang gỗ vang lên ở bên dưới.

Cột kẹt..t..tttt!

Hầu như đồng thời, hai tiếng bước chân trong nháy mắt đình chỉ. Sau khi hít một hơi thật sâu, hấn mới ngửi mùi trong không khí, lại cẩn thận dùng sóng siêu âm cảm ứng phía sau lưng, thế nhưng tất cả cảm quan đều nói rõ, phía sau xác thực không có "Người".

Hô. . .

Grimm đã quên đây là lần thử mạnh thứ bao nhiêu, sau đó lại đi lên với ánh mắt kiên định. Đồng thời, phía sau lưng hấn, âm thanh giẫm thang gỗ cũng bắt đầu vang lên, tựa như nó đang từ từ theo tới, khoảng cách càng ngày càng gần.

Lúc này, đã đi lên lên phần trên được khoảng hơn mười mét, nghe âm thanh kéo kẹt phía sau chỉ cách mình nhiều nhất hai, ba bước, lần thứ hai Grimm đột nhiên ngừng lại.

Cột kẹt..t..tttt! Kéo kẹt!

Hoảng hốt, tóc gáy dựng đứng, thân thể chấn động! Hấn không có nghe lầm, nhất định không phải ảo giác. Ngay vừa rồi, tiếng bước chân

đăng sau lại nhiều thêm một bước, bởi vậy mới phát sinh hai tiếng động!

Lạnh run, tuy rằng mang Mặt Nạ, mặc áo choàng rộng lớn, không ai có thể nhìn ra bộ dáng run rẩy hoảng loạn của mình, nhưng Grimm lại không thể tự lừa gạt bản thân. Thời khắc này, một loại cảm giác gọi là nỗi sợ xác thực lan tràn trong lòng, hẳn thật sự rất muốn quay đầu lại nhìn một chút, rốt cuộc phía sau có cái gì? (Ai nói vu sư không sợ ma chứ, nhìn nè:54:)

"Không!"

Trong nháy mắt, Grimm giống như người điên, hoặc là nói triệt để tự bức mình điên, vậy mà lại tiếp tục đi về phía trước, dù trán nổi gân xanh, hai mắt đỏ chót, nhưng vẫn kiên quyết tiến tới!

Dần dần, tiếng bước chân dừng lại ở vị trí khoảng nửa mét sau lưng Grimm, duy trì tốc độ với hắn. Hai âm thanh cọt kẹt..t..tttt, kéo kẹt ở bên trong tháp cứ như bị phóng to vô số lần, có thể nghe được rõ ràng.

Phù. . .

Đột nhiên, Grimm cảm giác được có "Người" nhẹ nhàng hà hơi vào gáy của mình. Hẳn không chỉ cảm nhận được tiếng hà hơi, không khí lưu động, nhiệt độ, thậm chí có thể cảm nhận được trong không khí thối tới có lẫn giọt nước ngưng kết rơi trên cổ.

Dưới Mặt Nạ, từng giọt từng giọt mồ hôi lạnh chậm rãi tuôn ra từ cái trán, chảy trên gương mặt tái nhợt, lại chảy vào trong cổ.

Yết hầu mạnh mẽ nuốt từng ngụm nước miếng, vội cắn chặt hàm răng, không để hàm răng phát ra tiếng lập cập, hẳn nhắc theo hai chân như nhũn ra, run rẩy bước từng bước đi lên. Hẳn đã quyết định, ngày hôm nay, dù có "Người" giết mình ngay trên cái thang này, thì cũng quyết không thể quay đầu.

Tiếp tục leo lên khoảng hơn hai mươi mét, Grimm thậm chí đã có một chút miễn dịch với "Đồ vật" liên tục "Đi lang thang" ở sau lưng mình, mãi đến bây giờ, "Đồ vật" kia chẳng thấy biến mất hoàn toàn.

Grimm thở ra một hơi.

Trong nháy mắt, trong đầu cảm giác thân thể nhẹ bẫng, đồng thời lòng tràn đầy hưng phấn. Trong nháy mắt đó hẳn cảm giác bản thân mình dường như vượt qua tất cả trở ngại, tự mình đột phá, tự tin ngập tràn trong lòng.

"Hừ, Crumbling Water Tower, chẳng qua cũng chỉ thế thôi!"

Nghĩ vậy, sau khi tiếp tục đi mấy bước, hẳn đột nhiên sững sờ, phía trước hình như không thích hợp! Không gian hoàn toàn đen kịt, yên tĩnh triệt để, phẳng phất như là chia tháp nước thành hai đoạn. Một bên là thế giới bình thường, bên khác là một thế giới lạ lẫm, nuốt chửng tất cả tia sáng lẫn âm thanh.

"Buộc ta quay đầu lại sao? Hừm. . ."

Bởi vì vừa chiến thắng sợ hãi, tự tin bùng nổ, Grimm hầu như không hề nghĩ ngợi, lập tức cất bước đi vào thế giới lạ lẫm, không có tia sáng lẫn âm thanh kia...

...

Không có ánh sáng, không có âm thanh, thậm chí mùi vị cũng không, sóng siêu âm chỉ có thể cảm nhận được một mảnh hư vô; thậm chí thang gỗ dưới chân bên trong cảm nhận truyền về từ sóng siêu âm, cũng chỉ là một mảnh sương mù màu đen. Nhưng Grimm vẫn cảm nhận được tay vịn và bậc thang dưới chân, từng bước từng bước đi về phía trước.

"Không biết mình tiến vào không gian này đã bao lâu, ba ngày, bốn ngày, năm ngày? Trên cái thang này chính mình đã đi bao nhiêu bậc, 3 vạn,

3,5 vạn hay là 4 vạn?"

Thế nhưng, tháp nước rõ ràng chỉ cao có năm mươi mấy mét, tại sao đi lâu như vậy rồi mà mình không đến được phần cuối?

"Không đến chỗ đạo sư Pell Arnold báo danh, Rafi không liên lạc được với mình, chắc là hai người đã nổi trận lôi đình rồi! Trở lại. . . Không! Không thể quay đầu! Ta không tin đi không tới cuối! Hơn nữa, không đói bụng không khát, bản thân ta trải qua tất cả, nhất định đều là ảo giác! Nhất định là như vậy!"

Grimm quả thực là muốn tự bức điên chính mình, tiếp tục bước tới.

Đang lúc này, đột nhiên, hần cảm giác hình như trên người có thêm một số biến hóa, giống như chính hần vừa xuyên qua một tầng màng mỏng, trước mắt bỗng nhiên sáng ngời.

"Ồ? Có ánh sáng, có thể nhìn thấy đồ vật, ta thành công rồi ư?"

Trong cơn hưng phấn, Grimm nhìn chung quanh, bỗng nhiên nói:

"Không đúng, tại sao ta còn ở bậc thứ nhất thang gỗ thế này?!"

"Này, từ khi ta vào đến giờ, người ở chỗ đó đã mười phút, xong chưa thế?"

Bất chợt, sau lưng hần đột nhiên truyền đến một giọng nói thiếu kiên nhẫn.

Theo bản năng, hai chân mềm nhũn, hần nhanh chóng ngồi bệt ra đất, hét lên một tiếng "A...!", rồi liều mạng bò về phía sau hai bước. Chờ thấy rõ bóng người mơ hồ này, hần mới gấp gáp thở hổn hển, run cầm cập hỏi:

"Người. . . Người là người?"

Đây là một nữ vu sư học đồ mập như quả bóng, trước ngực có hai trái bóng da ưỡn ra^^, cho dù mang áo choàng rộng lớn nhưng vẫn không che lấp được thân hình "Đồ sộ" của cô ta. Thậm chí khiến người ta hoài nghi, nếu vị nữ vu này làm ra động tác gì kịch liệt, sau một khắc, cái áo choàng chỉ sợ sẽ rách mất. :54:

So với tên Béó, thì cô gái này còn khiến người ta chấn động hơn. Bước đầu phỏng đoán, chắc cỡ bốn trăm cân trở lên!

"Phí lời. Ta không phải là người thì là cái gì! Xem bộ dạng sợ hãi của người kia, chắc là vì nghe thấy phía sau có cái tiếng bước chân, đồ chết nhất!"

Nói xong, cô ta vậy mà không thềm quan tâm đến tính tình của hã, quát lên:

"Còn không mau đi! Nếu có hai người ở đây, cái tháp này sẽ không xuất hiện chuyện quái dị nữa."

Grimm cũng không muốn so đo với cô gái này. Chuyện kinh khủng vừa mới trải nghiệm như đã qua mấy ngày, khiến hã khắc sâu nó trong lòng. Đồng dạng, lòng dũng cảm và niềm tin của hã lại càng thêm kiên định, quyết xông phá hết mọi rào cản.

Bước nhanh rời đi khu vực tòa tháp, sắc trời vẫn còn là đêm khuya như trước. Từ bên ngoài nhìn vào, tất cả đều bình thường, cũng không có đủ loại dị tượng như trước đó, trông nó chỉ như một phế tích bình thường mà thôi.

Đột nhiên nhớ tới điều gì, Grimm lập tức lấy ra Thủy Tinh Cầu.

Một lát sau, mở hai mắt ra, hã không dám tin tưởng thốt lên:

"Không thể nào, sao có thể có chuyện đó? Tinh thần lực 29 điểm, tăng năm điểm lận! Chuyện này. . . Crumbling Water Tower quả thực chính là thần tích. À không, không, là kỳ tích mới đúng!"

Chuyện này, hẳn dự định nghiên cứu kỹ một chút, thậm chí liệt nó ngang hàng với việc nghiên cứu vùng cấm mật mã sinh mệnh.

Có thể. . . Có thể hỏi Pell Arnold một chút. Pell Arnold thân là Đại vu sư cấp ba, đồng thời là một trong ba vị viện trưởng Black Tower, lão chắc chắn biết nhiều bí ẩn hơn về toà tháp này.

Nghĩ xong, Grimm đi tới đại sảnh nhiệm vụ đặt một cái nhiệm vụ tìm kiếm một trăm "Mỹ Nhân Bối". Nếu kết quả chỉ thu được một ít Mỹ Nhân Bối, mỗi con Mỹ Nhân Bối đổi ra Ma thạch tự nhiên sẽ cao, nhưng nếu có nhiều, tức là hơi rẻ. Hẳn dùng bốn ngàn khối Ma thạch làm tiền thuê.

Trước khi đi, tiện thể hẳn còn hỏi nhân viên phục vụ về thời gian. Sau khi xác nhận tổng cộng thời gian đi vào Crumbling Water Tower không tới một Sa Lộ, hẳn cũng kinh ngạc một lúc lâu.

Làm xong tất cả, hẳn cũng không đi về, mà trực tiếp đi đến căn phòng của Rafi, một đêm yêu đương triền miên bắt đầu.:hehe:

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 55: Tháp Vu Sư

Tầng 79 Black Tower, đại sảnh gian phòng của Pell Arnold.

Lúc này, Pell Arnold, Varro, Black Cat, Grimm cùng với một nữ vu sư cùng ngồi trước một cái bàn dài có khăn trải. Trước mặt mỗi người đều có một cái đĩa lớn, mà món ăn ở trên đó, chính là con cá Bảo Ngư*, được nuôi trong hồ ở phòng thí nghiệm. Những con cá đó cũng là một nguyên liệu nấu ăn quý giá.

* trongkimtrn: Gốc là "Bào Ngư", để phân biệt với BN ngoài đời, tôi sẽ đổi tên thành "Bảo Ngư"

"Grimm, đây là sư mẫu của con: Alice, là một chuyên gia ẩm thực nổi tiếng ở Black Tower. Còn mấy con Bảo Ngư này là nguyên liệu nấu ăn tốt nhất mà sư mẫu của con hết lòng nuôi dưỡng từ hai mươi lăm năm trước; ngày hôm nay coi như nó là quà ra mắt tặng con."

Pell Arnold ngượng ngùng cười một tiếng, giới thiệu. Chỉ là những đường khâu xấu xí trên khuôn mặt khiến nét tươi cười của lão hiện đầy vẻ dữ tợn khủng bố thôi.:54:

Nữ vu Alice cũng nhìn Grimm nở nụ cười, ẩn trong nụ cười ấy là mệnh lệnh không nói ra được, có vẻ bình thường bà rất ít nói chuyện.

Vị sư mẫu vu sư đại nhân này, có mái tóc vàng ngắn cuộn sóng, một đôi mắt màu xanh lam hổ phách, da thịt trắng nõn trơn bóng như mỡ đông, vóc người nhỏ nhắn yêu kiều, đúng là một vị mỹ nhân Loli*. Điểm khác

biệt duy nhất với nhân loại bình thường là, trên mỗi lòng bàn tay của bà đều có một cái miệng rộng mọc ra. Lần thứ nhất nhìn thấy thứ đó thì Grimm thực sự kinh sợ đến ngất người.

(*)MHNL: Nhìn mặt Nhạc Khởi La (Trần Dao) trong Pháp Sư Vô Tâm là biết nó như nào:54:

Lẽ nào, đó là năng lực được bồi dưỡng ra khi trở thành chuyên gia âm thực?

Ngồi ở trên mặt bàn, Black Cat đang chảy nước miếng khi nhìn con Bảo Ngư lớn ở trước mặt. Nó cũng không ngẩng đầu lên mà nói với Grimm:

"Nhóc con, người không biết những con Bảo Ngư này quý giá thế nào đâu!? Chúng là những con giống hi hữu mà lão già mang về từ dị thế giới, đồng thời tốn rất nhiều công phu mới mới chế tạo ra cái hồ cá kia, bằng không những con giống yếu đuối này vì không thích ứng với quy tắc thế giới vu sư mà sớm chết rồi! Nhớ kỹ, lần thứ nhất ăn Bảo Ngư nhất định phải ăn sạch sành sanh, ngay cả xương cũng không thể nhả ra. Làm như vậy người mới có thể hấp thu hoàn toàn tác dụng mà nó mang đến, phỏng chừng sẽ giúp người gia tăng 3 điểm thể lực."

Tăng 3 điểm thể lực!?

Hai mắt Grimm trợn lớn, hắn không dám tin tưởng nhìn Black Cat. Phải biết bây giờ thể lực của hắn mới có 4 điểm thôi, mà chỉ cần ăn một con Bảo Ngư này là đã có thể tăng cường nó lên gần gấp đôi.

Thè lưỡi mạnh mẽ liếm liếm dòng nước miếng sắp rơi xuống bàn, Black Cat khinh thường nói:

"Người chỉ là một tên vu sư học đồ không có tu luyện ra chút thể lực nào, tăng 3 điểm thì có là gì?! Nếu có thứ có thể khiến thể lực lão già tăng

lên 3 điểm, đó mới thực sự là mỹ vị a. . ."

Grimm len lén liếc nhìn Pell Arnold một cái, thứ có thể khiến một Đại vụ sư cấp ba, có nghiên cứu uyên thâm về vụ thuật tăng cường thể chất, tăng lên 3 điểm thể lực ư?

Varro hưng phấn cầm dao nữa, thấp giọng nói với hãn:

"Khà khà, không nghĩ tới người lại trở thành sư đệ của ta. Tuy sư huynh ta đây không có dư dả như đại sư tỷ, nhưng cũng thu gom một số đồ chơi nho nhỏ khó gặp ở thế giới vụ sư. Cái này cho sư đệ người!"

Nói xong, y vứt cho Grimm một cái chùy thủ (Dao găm) màu trắng.

Grimm kinh ngạc, lấy chùy thủ quan sát. Cây chùy thủ này làm từ xương cốt, hình dạng cũng có chút dị thường.

"Khà khà, đây là ta thiên tâm vạn khổ thu thập một cái móng tay của một sinh vật mạnh mẽ từ dị thế giới làm thành chùy thủ. Có người nói lúc toàn thịnh, sinh vật đó khi còn sống ước chừng đạt đến trình độ Đại vụ sư cấp ba đấy!"

Varro đắc ý nhìn hãn, nói.

Móng tay sinh vật tương đương với Đại vụ sư cấp ba?

Grimm thử vận một chút Ma lực vào cây chùy thủ. Nó vậy mà có khả năng lưu chuyển ma lực cực nhanh, rất dễ dàng truyền Ma lực vào. Hãn lại thử kích phát Ma pháp trận Hỏa nguyên tố; trong nháy mắt, trên chùy thủ lập tức bốc lên một ngọn lửa.

Cực kỳ kinh hi, hãn hỏi:

"Varro sư huynh, cây chùy thủ này có tên không?"

"Ách. . . Đây là đồ tư nhân của ta, chỉ làm hàng mỹ nghệ, vẫn chưa đặt tên."

Varro có chút lúng túng, vậy mà đem chuyện như vậy quên đi, nếu là có cái tên phong cách, tuyệt đối sẽ khiến cho những vật sưu tập kia tăng giá trị lên cao không ít a.

Cúi đầu suy nghĩ một chút, Grimm lẩm bẩm nói: "Không có tên. . . Vậy thì gọi nó là Vĩ Cốt(Xương cùg) chủy thủ đi."

...

Phòng thí nghiệm của Đại vu sư Pell Arnold không có giống với phòng thí nghiệm của Grimm, việc tiến hành các loại thí nghiệm đều trong một gian phòng, mà có tới chín gian lặn. Trong chín gian phòng này, Grimm được quyền dùng Tàng Thư Quán và phòng nghiên cứu Vu Độc.

Tàng thư của một Đại vu sư cấp ba không biết sống mấy trăm năm, số lượng thư tịch dĩ nhiên là không cần phải nói. Hơn nữa, nó không chỉ có lượng lớn, trong đó càng cất chứa rất nhiều sách cổ bí điển cực kỳ quý giá, ghi chép một ít tri thức của Đại Vu sư thượng cổ lưu truyền tới nay.

Chuyện thư tịch sau này sẽ bàn tiếp, còn hiện tại Grimm theo sau Pell Arnold đi tới phòng nghiên cứu Vu Độc. Hai người đối diện với nhau, sau khi Pell Arnold tùy ý uống một hớp cà phê đậm, nhàn nhạt nói:

"Trước khi học tập vu thuật Hỗn Độc Luyện Thể, bình thường trong lúc con thí nghiệm nghiên cứu có nghi vấn, khó khăn gì, hoặc là cần thứ gì trợ giúp, cứ việc nói với thầy."

Grimm chờ đến chính là câu nói này, đương nhiên hẳn không khách khí, vội vàng hỏi:

"Có chuyện thế này. Đạo sư, con muốn biết chuyện liên quan tới Crumbling Tower."

Pell Arnold nhìn hần một chút, hỏi:

"Con đã đi qua? Cảm giác thế nào?"

"Tuy rằng con đã dùng hết trí tuệ để phân tích ra, các hiện tượng hoang đường quái quỷ ở bên trong tuyệt đối không phải thực; nhưng con cũng không cách nào giải thích nổi vì sao lại phát sinh hiện tượng như vậy. Bất quá dù sao cũng phải nói rằng, đó là một trải nghiệm tuyệt vời!"

Grimm lộ ra vẻ mặt có chút say sưa. (Sợ vãi đá ra chứ đó mà tuyệt vời):cuoichet:

Dù sao, nó cũng khiến hần tăng 5 điểm tinh thần lực mà.

"Trải qua cảm giác tuyệt vời?"

Pell Arnold trừng hai mắt, sốt sắng hỏi:

"Nói như vậy, con đã xông qua Hắc Cảnh?"

Thậm chí hô hấp của lão có chút gấp gáp.

"Hắc Cảnh? Xưng hô như vậy cũng đúng, dù sao bên trong không có bất kỳ vật tham chiếu nào. Con nghĩ cũng có thể tính là đã xông qua đi, hơn nữa sau khi xông qua lại kinh ngạc phát hiện, tinh thần lực vậy mà gia tăng trọn 5 điểm. Chuyện này quả thật chính là kỳ tích. Nếu như con có thể làm rõ ảo diệu bên trong thì. . ."

"Xông qua rồi!"

Pell Arnold trưng cái bản mặt dữ tợn ra, biểu lộ bộ dạng trọn mắt há hốc mồm.

Grimm xác định nói: "Xác thực đã xông qua. Thế thì sao ạ?"

Sau khi lặng im một lúc lâu, Pell Arnold mới bình ổn tâm tình của mình, bảo:

"Vốn là chuyện này không thể nói cho bất kỳ vu sư học đồ nào, người biết chuyện này cũng chỉ có ba vị hiệu trưởng chúng ta mà thôi. Bất quá nếu con đã thành công xông qua Hắc Cảnh, đã thu được cơ duyên, như vậy có nói cho con cũng không sao! Cái nơi gọi là Crumbling Tower là di tích mà tháp chủ Black Tower lưu lại vào 1,700 năm trước, không gian bên trong cầm cố vĩnh viễn một dạng tinh thần lực. Bạch ngọc sách chấm com. Dựa theo lời tháp chủ lúc ấy nói, nếu một vu sư học đồ đối với cơ duyên chỗ này hoàn toàn không biết có thể thành công xuyên qua Hắc Cảnh, đều có thể giúp y đột phá thành vu sư chính thức."

"Tháp chủ?"

Grimm kinh ngạc thắc mắc:

"Đây là chức vị gì? Là người khai sáng học viện vu sư Black Tower sao?"

"Xem ra, trước tiên cần giảng giải cho con một khóa về phân chia đẳng cấp thực lực ở thế giới vu sư."

Nói đoạn, Pell Arnold nhàn nhạt nói tiếp:

"Vu sư có ba cấp bậc cải biến về chất, phân biệt là cấp một vu sư chính thức, cấp bốn Thánh Ngân vu sư, cấp bảy Chân Linh vu sư. Cấp một vu sư chính thức không cần nói, con thân là vu sư học đồ hẳn đã rõ, vu sư chính thức căn bản không phải người mà con có thể chống lại. Trước mặt sự áp chế của vu sư chính thức có thể khống chế đòn bẫy vu thuật từ sức mạnh tự nhiên, bất luận con sử dụng bất kỳ thủ đoạn như vu thuật vu khí gì, thì hết thảy đều là hư ảo mà thôi."

Grimm gật gật đầu, đồng ý với Pell Arnold.

Trong bí cảnh khi thí luyện trước đây, ba động sức mạnh của tự nhiên bày ra, đến thời điểm bị vu sư cầm cố ở khoảng cách xa sau khi rời bí cảnh, thậm chí là dao động ẩn ký lúc thí luyện; những thứ này đều là thủ đoạn của vu sư chính thức, căn bản không phải vu sư học đồ có thể chống được.

Nhìn thấy hấn gật đầu, Pell Arnold tiếp tục:

"Cho tới cấp bốn Thánh Ngân vu sư, đồng dạng sự mạnh mẽ của bọn họ thì vu sư cấp ba khó có thể chống lại. Quân đoàn nô lệ của Thánh Ngân vu sư Linh Hồn, chắc con phải biết một chút nhỉ?"

"À. . . Quả thực con biết một ít. Căn cứ trên thư tịch có nói, bất kỳ một vị vu sư cấp bốn nào, đều sẽ thành lập một nhánh quân đoàn nô lệ với số lượng khổng lồ để chinh phục dị thế giới. Căn cứ vào ghi chép, biên chế quân đoàn này thấp nhất cũng có cả ngàn tên sinh vật nô lệ."

Grimm nói ra hiểu biết của mình.

"Con cũng biết không ít đó. Có một đứa đệ tử không thiếu Ma thạch xác thực bót đi rất nhiều việc, năm đó đại sư tỷ của con chỉ có thiên phú, phương diện trí khôn lại chỉ như một con ngốc."

Oán giận một câu xong, lão lại nói:

"Mà cấp bốn Thánh Ngân vu sư Linh Hồn sở dĩ mạnh như vậy, có thể khống chế nhiều nô bộc Linh Hồn như vậy, nguyên nhân căn bản là ở đây."

Pell Arnold chỉ vào bên trên, Grimm ngạc nhiên nói: "Trần nhà?"

"Ngốc quá, thầy nói là tháp vu sư! Mỗi một vị cấp bốn Thánh Ngân vu sư, tất nhiên ở trong thế giới vu sư đều có một toà học viện thuộc về mình, mà hạt nhân học viện vu sư chính là tháp vu sư. Học viện càng cường

thịnh, chính là vu sư càng nhiều, thì càng bị lực lượng tháp vu sư dẫn dắt khiến Thánh Ngân vu sư Linh Hồn càng mạnh, đây chính là nguồn gốc của tháp chủ."

Pell Arnold nhìn Grimm vậy mà nói ra chữ " Trần nhà", cũng sắp tức đến nổ phổi.

Grimm cũng vì hành vi ngớ ngẩn của mình mà nở nụ cười, hỏi tiếp:

"Thưa thầy, còn cấp bảy Chân Linh vu sư thì sao?"

Tuy rằng hãn biểu hiện ra bộ dáng bình tĩnh, nhưng trong lòng lại sợ hãi cả kinh. Hóa ra là vậy, chỉ có vu sư chính thức mới có tác dụng với tháp chủ sao? Chẳng trách. . . Đây là bản dịch Vu sư chi lữ tại trang bạch ngọc sách... Những vu sư học đồ như mình cần nhiều thí luyện chém giết như vậy, hết thầy đều là vì mau chóng sàng lọc ra người có tiềm lực trở thành vu sư chính thức thôi.

Pell Arnold hỏi ngược lại:

"Con biết thực lực của vu sư cấp bốn Thánh Ngân là khái niệm gì không?"

Grimm lắc lắc đầu. Bây giờ đối với thực lực vu sư chính thức hẳn còn có một chút mơ hồ, làm sao hiểu nổi đẳng cấp sức mạnh của cấp bốn Thánh Ngân vu sư?

"Nếu con đã không biết thực lực cấp bốn Thánh Ngân vu sư, vậy sao ta lại có thể biết được thực lực của vu sư cấp bảy Chân Linh chứ? Hừm. . . Những Chân Linh vu sư đó, mỗi người đều là những tồn tại vĩ đại chân chính sống qua vô tận năm tháng, căn bản không phải vu sư bình thường có thể suy đoán. Bọn họ chân chính là Chúa Tể của cả thế giới vu sư, thậm chí là của thế giới vô tận. Con chỉ cần biết, ở thế giới vu sư thì Chân Linh vu sư mới có thể thành lập Thánh tháp là được rồi!"

Dừng một chút, Pell Arnold lại đột nhiên nói:

"Tuy rằng không biết cụ thể đẳng cấp thực lực của Chân Linh vu sư như thế nào, nhưng con chỉ cần suy nghĩ một chút cũng có thể rõ ràng một chút. Cho dù Chân Linh vu sư vĩ đại toàn lực thu lại năng lượng của mình không lộ một chút nào, vẫn có thể vô ý giết chết vu sư học đồ đến gần trong một phạm vi nhất định. Điều này cũng là nguyên do mà Thánh tháp bình thường sẽ không cho vu sư học đồ tiến vào."

Grimm chấn động đến mức trợn mắt ngoác mồm.

Nguyên lai, nguyên nhân cấm chỉ vu sư học đồ tiến vào Thánh tháp đó, thì ra là vì cái này?

Sau khi đã có bước đầu nhận thức về đẳng cấp thực lực trong thế giới vu sư, Grimm đưa ra yêu cầu cần cơ thể sống của nhân loại để làm vật thí nghiệm.

Pell Arnold cau mày, nói:

"Nửa năm sau ta sẽ đi Thánh tháp một lần, khi nào về sẽ mang cho con vài sinh vật loài người của dị thế giới. Nửa năm này, trước tiên con cứ nắm giữ được vu thuật Hỗn Độc Luyện Thể mà ta dạy rồi nói tiếp."

Sau đó, lão trịnh trọng nói:

"Nhớ kỹ, tuyệt đối không được trở thành một gã Hắc vu sư, chí ít ở đại lục vu sư tuyệt đối không nên trở thành Hắc vu sư; bằng không hậu quả rất nghiêm trọng đấy! Vì sao lại vậy, thì chờ lúc con trở thành Liệp Ma vu sư vào mười bảy năm sau tất sẽ rõ."

Grimm nhú mày lại.

Hiện tại hẳn đương nhiên đã biết cái gọi là danh sách tiến vào Thánh tháp vào mười bảy năm sau là gì; kỳ thực chính là Thất Hoàn Thánh tháp chiêu thu những vụ sư học đồ tinh nhuệ nhất, rồi bồi dưỡng thành Liệp Ma(Săn ma) vụ sư mà thôi. Còn ý nghĩa tồn tại của Liệp Ma vụ sư, là diệt trừ tất cả Hắc vụ sư bị phát hiện để giữ gìn trật tự đại lục vụ sư, duy trì tuyệt đối quy tắc "Học viện vụ sư" trên đại lục.

Nhưng là, bây giờ vụ sư Pell Arnold vẫn chưa chính thức bắt đầu giảng dạy, vậy mà lão đã lớn tiếng khẳng định, hẳn nhất định sẽ có tên trên danh sách kia rồi ư?

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 56: Ký Sinh Lymph

(*) Lymph: Bạch huyết hay còn gọi là tuyến dịch lim-pha (phô).

trongkimtrn: Nghe quen quen nhớ:54: Đúng rồi đó! Phim Hàn hay có tình tiết về người mắc bệnh ung thư tuyến này.

"Trước khi học tập vu thuật Hỗn Độc Luyện Thể, đầu tiên con cần rõ ràng một điểm là nó bắt nguồn từ hệ thống vu thuật của vu sư dưới mặt đất, mà không phải là từ vu thuật nguyên tố của đại lục vu sư lấy tinh thần lực làm cơ sở."

Nói đến đây, từ trong tay áo Pell Arnold chậm rãi lấy ra một quả Thủy Tinh Cầu màu đen, bảo:

"Đây là Thủy Tinh Cầu mà vu sư dưới mặt đất sử dụng, có thể trích ra thuộc tính thể chất vu sư. Tặng cho con đó!"

Grimm hé miệng, cuối cùng hần chỉ từ từ lấy ra một quả Thủy Tinh Cầu màu đen đồng dạng, lúng túng đáp:

"Đạo sư, con đã có...!"

Đã có, có, c... ó... .

Pell Arnold chỉ cảm thấy câu nói của hần liên tục vang vọng bên tai. Nếu không phải có thể khống chế sự lưu chuyển dòng máu từ lâu, thì có lẽ lão đã xấu hổ đỏ mặt tới mang tai rồi.

"Khắc khặc, cái tên tiểu tử con. Hừ, vậy coi như, ta đỡ mất đi một cái Thủy Tinh Cầu đi."

Nói đoạn, Pell Arnold tiếp tục:

"Đầu tiên, nói cho thầy biết, con phân loại chất độc như thế nào?"

Sau chốc lát trầm tư, hần đưa ra câu trả lời không chắc chắn lắm:

"Hần là chia làm ba loại: Độc của động vật, thực vật, và nguyên tố kim loại?"(Phân loại theo nguồn gốc)

"Hừ hừ. Quả nhiên con dựa theo chủng loại chất giải độc để phân loại!"

Có chút thất vọng, sau khi hừ lạnh, lão vu sư lại hỏi tiếp:

"Vậy con lại nói cho thầy, để giải chất độc được tạo thành từ hai loại độc: động vật và thực vật, nếu dùng thuốc giải của hai loại trộn với nhau, thì nó sẽ có tác dụng sao?"

Grimm nhú mày lại, chậm rãi lắc đầu.

Pell Arnold đi tới trước một cái tủ ở bên cạnh, mở ngăn tủ, lấy ra một quyển sách rồi đặt trên bàn thí nghiệm trước mặt hần. Quyển sách này không biết tạo thành từ loại da gì, có thể vì năm tháng quá lâu mà mặt ngoài của nó sinh ra một ít màu xanh lục, nhưng nó vẫn như cũ chưa từng bị biến dạng, nhăn nheo, hay bị tổn hại nào cả.

"Con đọc xem phân loại chất độc trên quyển sách này đi!"

Pell Arnold chỉ chỉ vào những dòng chữ cổ trong sách.

Chữ cổ có một ít khác biệt với chữ hiện đại, Grimm chỉ có thể chậm rãi phiên dịch. Sau thời gian trọn nửa Sa Lậu, hần mới kinh ngạc thốt lên:

"Phân loại dựa trên phản ứng của cơ thể bị trúng độc ư!?"

Căn cứ vào những gì ghi trên sách, người vu sư chế độc* phân chia tất cả những độc vật (chất độc) có thể tiếp xúc làm bảy loại lớn.

* trongkimtrn: Để cho ngắn gọn, sau này mình sẽ dùng từ “Độc sư” để diễn tả

Thứ nhất là Chất gây nhiễm trùng máu (Septicemia)(1); sau khi tiến vào cơ thể sống, loại chất độc này lấy việc giết chết, phá hoại, đông tụ tế bào máu sinh vật làm mục đích. Loại thứ hai là Chất độc thần kinh hay độc tố thần kinh (Neurotoxins); sau khi tiến vào cơ thể sống, mục đích của nó là phá hoại hệ thần kinh của cơ thể sinh vật. Loại thứ ba là Chất độc phản ứng; chất độc này sẽ làm cơ chế bài độc trong cơ thể sống mất tác dụng, dẫn tới trở ngại (=ức chế) các hoạt động sống. Thứ tư là Chất độc hoại tử; nó có tính ăn mòn, phá hoại tế bào sống.

Mà ngoài bốn loại chất độc thường gặp này, còn có hai loại độc hi hữu, chỉ tồn tại đặc thù trên thế giới, tựa hồ lúc đi du lịch người vu sư biên soạn quyển sách này đã gặp được.

Trong số đó, một loại là chất độc phóng xạ. Loại độc này dùng phương thức truyền qua bằng tia bức xạ khiến cơ thể sống khi tới gần nó sẽ sinh ra triệu chứng trúng độc, làm cho tế bào hoàn toàn suy yếu. Mà vật có thể gây ra hiện tượng trúng độc thần kỳ như thế, vậy mà là một loại đá hi hữu hình thành trong tự nhiên, ở trong sách vị độc sư gọi nó là đá phóng xạ.

Còn loại kia, là chất độc ký sinh. Nói là một loại chất độc, thì không bằng nói nó là một sinh mệnh "Ký sinh trùng" nhỏ đến mức chỉ có thể dùng kính hiển vi mới có thể quan sát được. Loại ký sinh trùng này sẽ bám lên màng trên mỗi một tế bào rồi sinh sôi nảy nở, nắm giữ năng lực thích ứng khó mà tin nổi. Đồng thời, loại độc ký sinh này xem ký chủ tế bào sống là nhà* của chúng. Một mặt chúng không ngừng hấp thu năng lượng từ “căn

nhà” ấy để sinh sôi nảy nở hàng loạt, mãi cho đến khi tế bào sống đến cực hạn chịu đựng; mặt khác nó cũng hình thành một tầng bề mặt kỳ dị, bảo vệ tế bào khỏi bị những thương tổn khác.

(*) Hán Việt: gia viên

Loại sau cùng, độc sư liệt vào loại không biết.

Đa số những chất độc không biết này là năng lực đặc biệt của một sinh vật nào đó, ví dụ như thông qua ánh mắt, âm thanh, hay một số tư tưởng, ý niệm... khiến mục tiêu trúng độc. Quả thực có thể quy nó vào trong vụ thuật Nguyễn Rửa và Thần Bí Học, nhưng một mực lại không được vu sư hệ vụ thuật thừa nhận.

Đặt quyển sách xuống, Grimm nghi hoặc nhìn về phía Pell Arnold, hỏi:

"Đạo sư! Thầy cho con xem những điều này, là muốn con làm gì?"

Pell Arnold chỉ chỉ vào loại chất độc thứ sáu – chất độc ký sinh trên sách, bảo:

"Cơ sở của vụ thuật Hỗn Độc Luyện Thể, chính là một loại chất độc tên là Ký Sinh Lymph. Con có nghĩ đến một vài thứ gì không?"

Suy nghĩ một lát, thân thể chấn động, hần đáp:

"Chẳng lẽ là, muốn người tu luyện chủ động lây nhiễm loại chất độc ký sinh tuyến dịch lim-pha này, sau đó dùng phương thức liên tục kích thích lên mỗi một tế bào, để những ký sinh trùng đó không ngừng khiến màng tế bào mạnh lên, đạt đến một loại quan hệ cộng sinh cùng có lợi?"

"Chính xác!"

Pell Arnold thoả mãn gật gật đầu, rồi bổ sung:

"Một điểm liên thông. Trí tưởng tượng vô hạn cùng với sự liên tưởng, chính là cội nguồn giúp vụ sư thu được vô tận tri thức."

Câu nói này là đang khích lệ hẳn.

Nhưng Grimm lại cười khố nói:

"Nhưng thưa thầy, nếu là một loại chất độc ký sinh trên tuyến dịch, thì nó tất nhiên là mối nguy hại đối với cơ thể sống. Làm thế nào có thể vừa khắc phục sự nguy hại, lại vừa lợi dụng mặt có lợi của nó được chứ!?"

"Không có cách nào khắc phục, hoặc là nói, không cần khắc phục."

Lời của Pell Arnold khiến Grimm ngẩn ra, bất quá hẳn cũng biết, đạo sư tất nhiên sẽ giải thích.

"Không cần nhìn ta, xác thực không có bất kỳ biện pháp nào khắc phục! Vụ thuật Hồn Độc Luyện Thể chỉ có thể chờ đến lúc lượng lớn loại ký sinh trùng này sinh sôi nảy nở đến cực hạn trong cơ thể vụ sư, đạt đến sự cộng sinh hoàn mỹ mới có thể luyện."

"Tu thuật này có hai chỗ khó. Thứ nhất chính là thời gian thích ứng trước cộng sinh, thời kỳ này vụ sư bởi vì Lymph bị lây nhiễm, hoặc vì ký sinh trùng sinh sôi nảy nở với số lượng lớn cần rất nhiều năng lượng; nên trong khoảng thời gian này thì vụ sư gần như không có năng lực chiến đấu nào, thân thể hết sức suy yếu. Thứ hai chính là mỗi một lần toàn diện kích thích tế bào, nhất định phải đảm bảo chính xác tác dụng cùng với chất lượng của chất độc; bằng không chỉ sơ ý một chút thôi, thì người tu luyện có khả năng sẽ bị chính thuốc độc của mình độc chết trong phòng thí nghiệm."

Vẻ mặt hẳn nhăn nhó. Hồn Độc Luyện Thể đúng thật là một loại vụ thuật nguy hiểm.

"Như vậy. . . Nếu cùng cộng sinh với Ký Sinh Lymph, cần bao nhiêu thời gian thích ứng đây?"

Hắn thử hỏi.

Hắn không ngốc nghếch hỏi một câu khác, là thời điểm toàn diện kích thích tế bào thì làm sao có thể bảo đảm an toàn? Bởi vì, là một vu sư, việc bảo vệ tính mạng của mình là chuyện của chính người đó, người khác sẽ không quản.

Muốn không bị độc chết trong phòng thí nghiệm, tốt hơn hết là hoàn mỹ nắm chắc tác dụng của chất độc mới được.

"Thích ứng kỳ (Khoảng thời gian thích ứng) sao?"

Vu sư Pell Arnold cười một tràng, rồi bảo:

"Sinh vật có thể chất từ 5 trở xuống, căn bản không có cái gọi là thời gian thích ứng, chẳng mấy chốc thân thể sẽ suy kiệt mà chết; thể chất trong khoảng 10~30, sẽ xuất hiện hiện tượng mù cục bộ, cũng không có thời gian thích ứng; thể chất từ 30 trở lên, Ký Sinh Lymph căn bản không thể ký sinh lên tế bào được. Còn sinh vật mang thể chất trong khoảng 5~10, chỉ cần trong vòng ba tháng hết sức suy yếu không có bị tác nhân bên ngoài giết chết, ký sinh trùng tuyến lim-pha sẽ sinh sôi nảy nở hàng loạt trải rộng lên màng mỗi một tế bào trong cơ thể, sau đó sẽ nghênh đón cộng sinh kỳ (Thời gian cộng sinh)."

Grimm hành động, phản ứng đầu tiên của hắn chính là lấy quả Thủy Tinh Cầu màu đen ra, sau khi hơi chút cảm ứng, số liệu thể chất 5 xuất hiện trong óc hắn.

"Yên tâm đi, con vẫn chưa triệt để hấp thu nguyên tố hiếm trong thân thể con Bảo Ngự kia đâu!"

Lão vu sư đương nhiên biết hẳn đang nghĩ gì, nên mở lời an ủi.

Ở trong phòng trên bàn thí nghiệm, Pell Arnold vừa chỉ chỉ nơi chất đồng rất nhiều thư tịch ở một góc, vừa chỉ vào rất nhiều chú chuột bạch nhỏ trong phòng, bảo:

"Sau khi con lây nhiễm Ký Sinh Lymph xong, thầy sẽ tạm giam con trong ở gian phòng này, phòng ngừa sự giao thoa lây nhiễm và tránh một số khả năng khiến con có thể bất ngờ tử vong. Trong khoảng thời gian đó, ngay trong này con cứ chuyên tâm nghiên cứu cơ sở phối trộn độc được đi."

"Đợi tới lúc sau cộng sinh kỳ, thầy sẽ chỉ cho con các bước tiến hành kích thích tế bào toàn thân. Nếu trong vòng hai năm, kiến thức về hệ thống chất độc của con tiến triển tốt, thầy sẽ nghĩ đến việc dạy cho con tri thức vu thuật khác."

Grimm căn rằng, giam lỏng trong phòng này ba tháng sao?

"À, đúng rồi!"

Pell Arnold lại đột nhiên nói:

"Phàm là vu sư tu vu thuật thể chất, cũng không giống như tu luyện tinh thần lực, mỗi ngày mình tưởng là có thể đề cao Ma lực lên tới ngang với trình độ tinh thần lực. Cứ cách một quãng thời gian, thì người tu vu thật thể chất, nhất định phải tiến hành một lần du lịch đường dài dựa vào thân thể, khiến thể lực, sức mạnh, hoạt tính tăng lên đồng bộ với trình độ thể chất. Cho nên. . ."

Đại vu sư Pell Arnold phát động ma lực áp lên quả Thủy Tinh Cầu trên tay, sau khi tạo thành gợn sóng, thì có lượng lớn số liệu kỳ kỳ quái quái xuất hiện.

"Cho nên, trong nhiệm vụ bắt buộc mỗi hai năm một lần của vụ sư học đồ cần thực hiện, thầy sẽ dùng quyền lợi của mình mà an bài cho con một lộ trình xa nhất. Bất quá, nếu như vậy, trong nhiệm vụ này con sẽ rất dễ tiếp xúc hoặc va chạm với những vụ sư học đồ của học viện vụ sư khác, thuộc về nhiệm vụ nguy hiểm nhất."

Dùng giọng nói không đáng kể gì, lão vụ sư nhàn nhạt nói.

Liên tục giảng giải tri thức vụ thuật Hỗn Độc Luyện Thể nguyên một ngày, sang ngày thứ hai, thể chất của Grimm lần thứ hai tăng lên một chút, đạt đến 6. Lúc này, Pell Arnold từ trong kho đông lạnh lấy ra một bình nhỏ đựng chất lỏng màu tím, nhìn hẩn chếp miệng, ra hiệu thứ này chính là "Ký Sinh Lymph" đấy.

Ừng ực, ừng ực. . .

Grimm nhắm mắt lại, cắn răng một cái, chất lỏng trôi hết xuống bụng. Mà lúc mở mắt ra, hẩn lại thấy Pell Arnold đang dùng nét mặt kinh ngạc nhìn mình, nên hẩn không khỏi kỳ quái hỏi:

"Đạo sư, làm sao vậy?"

"Sao con lại uống nó?"

"Uống?"

Grimm choàng tỉnh nghĩ tới điều gì, sắc mặt tối sầm lại, thốt lên:

"Lẽ nào, cách lây nhiễm Ký Sinh Lymph không phải là uống sao?"

"Ách. . . Uống cũng được, chỉ là... Bất kể là lây qua da hay qua đường hô hấp, đều có hiệu quả như nhau. . ."

Trên khuôn mặt đầy những đường khâu như quả bóng* kia của lão, thấy rõ được nét kích động cố nén cười lớn, khiến người ta không khỏi hoài

nghi sau một khắc “Quả bóng” này có thể nổ tung hay không?

(*) Nguyên gốc: Bóng da

Lúc này, vụ sư Pell Arnold lại hiếu kỳ nói:

"Vị nó như thế nào?"

Sau khi lú lờ không nói nên lời, hãn mới nghiêm túc nói:

"Lúc đầu thật giống như có một mùi thối, hiện tại đã không có mùi gì nữa."

Pell Arnold gật gật đầu, nhàn nhạt bảo:

"Xem ra, tế bào khoang miệng và mũi của con đã bắt đầu bị Ký Sinh Lymph ký sinh, sản sinh một số ức chế cảm giác. Kỳ thực trong phòng tràn ngập mùi thối nồng nặc như sắp thành một bãi rác vậy."

Nói xong, lão vụ sư không tiếp tục chú ý đến hãn nữa, mà nhanh chân rời khỏi phòng thí nghiệm.

.....

Chú thích:

(1) Nhiễm trùng máu, hay còn gọi là nhiễm khuẩn huyết hoặc ngộ độc máu, là biến chứng phức tạp của tình trạng nhiễm trùng hoặc chấn thương và có khả năng đe dọa đến tính mạng. Bệnh xảy ra do cơ thể giải phóng những hóa chất vào máu để chống lại các phản ứng viêm. Những phản ứng này tạo ra hàng loạt các thay đổi trong cơ thể dẫn đến tổn thương các cơ quan như gan, thận và khiến cơ thể suy yếu nhanh.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 57: Hai Tầng Tiến Hóa

Một tuần lễ sau.

Hiện tại thân thể Grimm khô gầy, suy yếu, vô lực. Dù chỉ ngồi trước bàn thí nghiệm để đọc sách, trên khuôn mặt tái nhợt của hắn cũng rịn ra một tầng mồ hôi, trong đôi mắt mang theo tơ máu bất thường, hô hấp khó khăn, đáng vẻ uể oải.

Đối với cảnh này Pell Arnold mắt điếc tai ngơ, lạnh nhạt bảo:

"Xem ra nuốt vào bụng xác thực có hiệu quả nhanh hơn lây nhiễm qua đường hô hấp. Trước đây, thời điểm ta nhiễm Ký Sinh Lymph dưới sự hướng dẫn của thầy ta, phải mất ba tuần mới xuất hiện bệnh trạng như vậy."

Nói xong, quơ quơ bình thuốc màu xanh lục trong tay, sau khi nhìn nước thuốc bốc lên một tia khí tức Sinh Mệnh, lão đưa nó cho hắn.

Grimm nhận lấy, nuốt ực một cái, sau đó hắn cảm thấy một luồng năng lượng Sinh Mệnh bắt đầu chạy khắp toàn thân, cảm giác suy yếu cũng giảm bớt.

Lấy ra Thủy Tinh Cầu, sau khi kiểm tra, hắn liền nở nụ cười khổ, điểm thể lực đã rơi xuống 2 rồi sao?

Ở một bên Pell Arnold lắc lắc đầu, cầm dụng cụ đã chuẩn bị sẵn, dùng tinh thần lực tra xét lượng lớn văn tự tin tức trong quả Thủy Tinh Cầu của mình, dùng giọng không có vấn đề gì bảo:

"Nếu là sinh vật ngoài tự nhiên bị lây nhiễm Ký Sinh Lymph, đồng thời không có thủ đoạn trị liệu, trong thời gian mấy tháng suy yếu thì chúng nó chắc chắn phải chết. Bất quá trong phòng thí nghiệm của vu sư, con chỉ cần lẳng lặng chờ là được, không có ai uy hiếp đến tính mạng của con, cứ xem như mình bị một cơn bệnh nặng đi!"

"Dạ!"

Tùy ý đáp lời, một thoáng sau, hắn chậm rãi khép sách lại, với bộ dáng mệt mỏi cực điểm bước lên giường trong góc phòng rồi đi ngủ. Pell Arnold nhìn hắn một chút, tựa hồ đang nhớ lại tình cảnh của mình năm đó; sau khi cảm khái một tiếng, lão lặng lẽ rời khỏi phòng thí nghiệm.

...

Hai tháng sau.

Nằm ở trên giường với trạng thái như sắp chết, thân thể gầy yếu như da bọc xương, hai mắt vô thần, Grimm muốn ngồi dậy tiếp tục thí nghiệm bỏ dở trước khi nằm nghỉ, nhưng làm cách nào thì hắn cũng không dậy nổi.

Pell Arnold nhíu mày nói:

"Hai tháng liền đạt tới thời kỳ sinh sôi nảy nở cực nhanh, là vì uống Ký Sinh Lymph sao? Nếu là vậy, so với dự tính phải nhanh hơn một tháng a!"

Nói xong, dùng ngón tay thon gầy mở mí mắt của Grimm ra, sau khi dùng một vụ thuật Quang hệ đơn giản, lão xác nhận đồng tử của hắn còn chút phản ứng chậm chạp.

"Do thời gian quá ngắn, dẫn đến thân thể hấp thu năng lượng Sinh Mệnh không thể bù kịp lượng năng lượng cần thiết để Ký Sinh Lymph sinh sôi sao?"

Sau khi đi vài vòng trong phòng, lão vu sư đột nhiên quay về phía bên ngoài, gọi:

"Black Cat!"

Black Cat nhanh nhẹn chạy vào, vểnh cái đuôi màu đen lên, nghi hoặc hỏi:

"Lão già, làm sao thế?"

"Lưu một chút mùi của người trên người nó."

Pell Arnold chỉ chỉ vào Grimm đang nằm trên giường với bộ dạng sắp chết.

"Lưu lại chút mùi?"

Black Cat quay sang nhìn, thấp giọng nói:

"Thật là, không nên xằng bậy như thế chứ, vậy mà trực tiếp uống thứ kia! Lần này còn phải dựa vào ta tới cứu hẳn."

Nói xong, Black Cat nhảy một cái lên trên người Grimm, nhấc lên chân sau, một dòng nước tiểu rơi xuống mặt hắn.(Tha hồ mà người nhà):cuoichet:

Sau khi tiểu xong, nó nhảy xuống đất, nói: "Xong rồi!"

"Ừ."

Đáp một tiếng, từ trên bàn thí nghiệm, Pell Arnold cầm lấy một viên đá quý Bối Trân Châu, mở miệng Grimm rồi nhét vào. Viên Bối Trân Châu này chính là đồ mà lúc trước Grimm lấy từ tên Béo. Ngậm nó trong miệng, cũng có thể hô hấp dưới nước, nhưng hắn vẫn chưa có cơ hội sử dụng, bây giờ lại được lão vu sư dùng như thế.

Lão lại vỗ nhẹ lên người Grimm một cái. Sau khi một luồng Ma lực ba động sinh ra, thân thể hắn vậy mà như không có trọng lượng nổi lơ lửng, tựa hồ sinh ra một lực đẩy nào đó với mặt đất.

Sau đó, một tiếng "Tùm" vang lên, hắn bị lão vu sư ném vào trong cái bể lớn nuôi Bảo Ngư.

Có thể là vì mùi khai từ nước tiểu Black Cat, trong nháy mắt khi thân thể Grimm rơi vào nước, thì những con Bảo Ngư hung tàn kia vậy mà liều mạng dạt ra xa, bơi tới một bên khác của hồ cá.

...

Sau ba ngày.

Ngay lúc gian nan mở mắt ra, thì Grimm liền thấy mình đang nằm trong nước, nhất thời theo bản năng muốn giãy dụa, nhưng vì thân thể quá hư nhược khiến sự giãy dụa này có vẻ như vô lực.

Đùng, ùng, ùng.

Nghe thấy tiếng vang, sau khi đã tỉnh táo lại, hắn nỗ lực quay đầu nhìn sang, vừa vặn nhìn thấy Black Cat ở bên ngoài bể cá đang gõ lên mặt kính. Black Cat gần từng chữ:

"Lại nghỉ ngơi một ngày nữa đi, sư phụ và sư mẫu người sẽ chuẩn bị đưa tới một số đồ ăn giúp người khôi phục."

Âm thanh xuyên qua tầng nước nghe không rõ lắm, nhưng hắn vẫn có thể hiểu đôi chút, rồi hắn chớp mắt hai lần biểu thị đã biết.

Lúc này, Grimm nằm ở trong bể nước lớn. Một mặt hắn hơi ngạc nhiên tại sao mình lại có thể hô hấp dưới nước, cũng kinh ngạc khi nhìn những con Bảo Ngư ở một bên không dám tới gần; mặt khác hắn bắt đầu

cảm ứng tình huống trong người, nước trong cái bể này tựa hồ có một số công năng kỳ lạ, lại sinh ra một loại năng lượng hi hữu có thể tẩm bổ cơ thể. Mà lúc này, tuy rằng hãn vẫn suy yếu như trước, có lẽ vì đã đạt đến ngưỡng cực hạn mà cơ thể có thể chịu đựng, nên số lượng Ký Sinh Lymph trong cơ thể không còn sinh sôi tiếp nữa, hình thành cộng sinh kỳ.

Có chút mệt mỏi, Grimm lần nữa nhắm hai mắt lại.

...

Hai tháng sau, theo sự giám sát từ Thủy Tinh Cầu, cơ thể Grimm đã khôi phục hoàn toàn, thể chất đạt đến 6 điểm. Vốn nên là 7, nhưng 1 điểm thể chất do trong thời gian ngắn tế bào tiêu hao quá nhiều năng lượng, nên đã mất đi.

Chuyện đáng nói chính là, việc đầu tiên sau khi hãn có thể tự hành động, là điều phối ra một bình nước thuốc tẩy mùi, tiêu trừ mùi nước tiểu của Black Cat lưu lại, để trên người thơm tho như cũ. (chém chút xíu):cuoichet:

Ở một bên Pell Arnold gật gật đầu, bảo:

"Khôi phục là tốt rồi. Nếu đã xong, hiện tại con có thể chính thức tiến hành tu luyện Hỗn Độc Luyện Thể. Ân, bất quá hiện tại thể chất của con bởi vì hơi thấp, chỉ có thể sử dụng một ít chất độc có tính kích thích không nguy hiểm đến tính mạng. Nếu là bình thường, khi tu Hỗn Độc Luyện Thể, tất nhiên dưới sự hướng dẫn của đạo sư thì vu sư học đồ sẽ dùng hoặc là tiêm vào* một số chất độc có độc tính yếu; bất quá có thầy ở đây, thì con có lựa chọn tốt hơn."

* trongkimtrn: Nghe cứ như trẻ con đi tiêm phòng ấy:54:

Nói hết câu, lão vu sư Pell Arnold dẫn Grimm đi tới một gian phòng bị Ma pháp cấm chế hoàn toàn phong kín, sau đó từ trong đó lấy ra một hộp

kim loại chứa đồ được đóng kín.

"Trong này là một viên đá phóng xạ quý giá phát ra bức xạ có cường độ yếu. Bất quá, mặc dù nó yếu, nhưng nếu trong thế giới người thường, bình dân khi tới gần trong phạm vi năm mươi mét thì người đó sẽ suy nhược mà chết; trong phạm vi ngàn mét thì sẽ sinh ra hiện tượng trúng độc không giống nhau, thuộc về đồ vật nguy hại cần bảo quản hết sức cẩn thận và nghiêm khắc."

Nói đoạn, lão quay sang Grimm tiếp tục bảo:

"Bất quá loại chất độc này, con dùng để tu luyện vào giai đoạn đầu là thích hợp nhất. Một là vì sẽ không xuất hiện tình trạng phải chết, hai là có thể lợi dụng sự lặp đi lặp lại của nó, chỉ cần con khống chế thời gian bị nhiễm độc là được."

Sau chốc lát kinh hỉ, Grimm nhận lấy chiếc hộp, hỏi:

"Như vậy, sau mỗi lần tu luyện bằng đá phóng xạ, thể chất của con có thể tăng lên khoảng bao nhiêu ạ?"

"Khoảng 1 điểm đi!"

Pell Arnold khẳng định, nói tiếp:

"Sau mỗi lần tu luyện, để thân thể khôi phục một tháng, như vậy trong một năm viên đá này có thể giúp con tu luyện thể chất đạt từ 15 điểm trở lên. Đợi một năm sau, bởi vì thể chất đã mạnh lên, màng bảo vệ mà Ký Sinh Lymph tạo ra bởi vì bị nhiễm phóng xạ trong thời gian dài, đã tiến hóa bị động sinh ra kháng tính. Lúc đó, dựa vào nó để tu tiếp thì rất khó mang tới tác dụng, đến thời điểm đó thầy lại chỉ cho con cách điều chế chất độc chân chính."

Tiến hóa bị động?

Grimm chú ý tới từ then chốt trong lời nói của lão vu sư Pell Arnold.

Bởi có năng lực thích ứng siêu cường, Ký Sinh Lymph nắm giữ đặc tính tiến hóa bị động cực mạnh. Nhờ ứng dụng từ đặc tính ấy của nó, vu sư mới dùng trí tuệ của mình mà khai phá ra vu thuật Hồn Độc Luyện Thể, khiến hết thầy tế bào bị Ký Sinh Lymph ký sinh đều có một tầng "Áo giáp" dày đặc, giúp tăng cường "Thể chất" tế bào.

Mà đối với cơ thể con người, tuy rằng cũng có năng lực tiến hóa bị động; nhưng là, khả năng thích ứng, tốc độ tiến hóa của tế bào cơ thể người đều xa xa thua kém Ký Sinh Lymph có cấu tạo đơn giản, thậm chí song phương căn bản không cùng cấp bậc. Bởi vậy vu sư vốn không thêm chú ý đến vấn đề tiến hóa bị động trên thân thể của mình.

Chẳng qua là. . .

Grimm thì khác.

Bởi vì có Phối Hợp trùng là Manh Loa, quá trình tiến hóa bị động trên thân thể hẳn vượt xa người bình thường.

'Nói như vậy, tế bào của mình chẳng phải là "Nội ngoại kiêm tu, hai tầng tiến hóa" sao?'

Nói cách khác, mỗi tháng Grimm tu luyện Hồn Độc Luyện Thể một lần, hiệu quả hẳn là gấp hai lần so với bình thường!

Đương nhiên điều này chỉ là suy luận bây giờ của hắn mà thôi, còn chưa được thực tế chứng minh.

Tiếp đó, Pell Arnold dẫn Grimm đi tới một gian nhà trống trải có cấm chế, bảo:

"Đá phóng xạ bắt buộc phải sử dụng trong phòng đóng kín có cấm chế như thế này, bằng không nó sẽ phóng tia bức xạ xuyên thấu qua không gian xung quanh. Nếu là lão gia hoá ở dưới lầu còn dễ nói, vạn nhất đụng phải lão gia hoá ở tầng trên, hơn nữa gặp lúc tâm tình lão không tốt, thì phiền phức đấy!"

Hắn gật gù đầu, biểu thị đã nhớ kỹ.

"Ừm."

Sau khi mở hết cấm chế trong phòng ra, lão vu sư cẩn thận mở nắp hộp kim loại, nhất thời một viên đá bình thường màu đen xuất hiện trong tầm nhìn của Grimm. Đồng thời trong nháy mắt hắn cảm thấy một lực bài xích không nói ra được sinh ra, dường như theo bản năng tế bào toàn thân xuất hiện cảm giác nguy hiểm.

"Lần đầu tiên, nửa phút là đủ rồi!"

Nói xong, nửa phút sau Pell Arnold đóng nắp hộp lại, sau đó cẩn thận bảo quản đưa vào mật thất.

Có chút mù mờ và bộ dáng hơi có vẻ chột dạ, Grimm hỏi:

"Đạo sư, giai đoạn hiện tại, sau mỗi lần con tu luyện thì thời gian suy yếu sẽ kéo dài bao lâu?"

Suy nghĩ một lát, Pell Arnold mới đáp:

"Hiện tại con tiếp xúc đều là loại chất độc có độc tính yếu, thời gian suy yếu sẽ kéo dài một ngày đi. Quãng thời gian này, bởi vì tiến hóa bị động, Ký Sinh Lymph trong cơ thể con sẽ hấp thu năng lượng trên diện rộng, cho nên thể chất của con bằng một nửa như lúc bình thường. Bởi vậy trong thời kỳ này, khi đi thám hiểm hay du lịch, con tuyệt đối không nên tiến hành tu luyện Hỗn Độc Luyện Thể; đợi chừng mười ngày sau, thể chất

của con đã tăng trưởng, là nhờ màng bảo vệ do ký sinh sinh ra trên tế bào tăng mạnh. Mà chờ tới hai mươi ngày sau, là thời gian nghỉ ngơi mà Ký Sinh Lymph tự mình điều tiết, để chuẩn bị tốt lượng năng lượng tương ứng cho lần tiến hóa bị động sau."

...

Mười ngày sau, cầm trong tay quả Thủy Tinh Cầu, nét kinh hỉ hiện rõ trên mặt, Grimm lẩm bẩm nói:

"8 điểm thể chất, thật sự tăng 2 điểm! Quả nhiên, khi Manh Loa kết hợp với Ký Sinh Lymph, dưới hai tầng tiến hóa bị động, tế bào thân thể đã có đặc tính tu luyện nội ngoại kiêm tu sao?"

Trong cơn hưng phấn, hắn bắt đầu suy nghĩ mình sẽ thu được chỗ tốt gì.

Thứ nhất là tốc độ tu luyện tăng gấp đôi, chuyện này không cần phải nói nữa. Chỗ tốt thứ hai, là khi Grimm bị loại chất độc yếu xâm nhập, thì cơ thể sẽ sản sinh kháng tính mạnh hơn so với vu sư học đồ bình thường. Việc này đại biểu thân thể hắn có khả năng chịu đựng cao hơn, dẫn đến mỗi lần dùng độc kích thích, hắn hoàn toàn có thể không cần làm theo chính xác yêu cầu như lời của lão vu sư Pell Arnold.

Cũng là nói, hắn sẽ tiết kiệm được lượng lớn thời gian, để nghiên cứu vu thuật khác rồi.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 58: Tính Hệ Thống

Nguyên Tố vu sư là hệ thống mạnh nhất trong thế giới vu sư, đây là điều mà tất cả vu sư đều công nhận.

Cái này không phải nói Nguyên Tố vu sư nắm giữ sức mạnh áp đảo, mà là Nguyên Tố vu sư có hệ thống quy tắc phân chia và chường khống* năng lượng toàn diện nhất, mỗi một cấp vu sư đều sinh ra năng lực thủ đoạn tương ứng với đẳng cấp đó. Mà những hệ thống vu sư khác, thậm chí những sinh vật ở dị thế giới, có thể nói bọn họ chỉ nắm giữ sức chiến đấu ngang bằng với Nguyên Tố vu sư ở một cấp nào đó; hoặc là họ có thể thao túng khống chế năng lượng tương tự như vu sư cấp mấy thôi; bản thân họ cũng không có tiêu chuẩn phân chia đẳng cấp hay chường khống năng lượng một cách rõ ràng.

(*) Chường khống: Nắm vững cách sử dụng hoặc điều khiển thuận bồm xuôi gió, không gặp trở ngại. Đồng nghĩa với câu: Tùy tâm sở dục, vận dụng tự nhiên.

Ví như sinh vật Tinh Tử mà Grimm từng gặp trong giếng U Âm ở hải cảng Then Rato. Nó tự xưng là Tinh Linh cấp bốn ở thế giới Giới Tinh, có thể chường khống năng lượng ở trong tầm vu sư cấp hai đến vu sư cấp ba.

Gọi là "trong tầm", là vì phương thức tăng sức mạnh của bọn họ đều cùng loại với thuộc tính tiến hóa bị động có thể tăng lên vô hạn của thân thể; tạo thành việc bọn họ chiến đấu dựa vào thuộc tính thân thể. Nhưng họ

lại không có năng lực đặc dị, cũng không phân chia đẳng cấp sâu nghiêm như Nguyên Tố vụ sư, cấp một chính là cấp một, cấp hai là cấp hai.

Có lẽ Tinh Linh cấp bốn và Tinh Linh cấp năm, chênh lệch sức mạnh chỉ là vài điểm mà thôi, sức chiến đấu thực tế căn bản không khác nhau là mấy.

Theo lời giải thích của đại lục vụ sư, thì sinh vật này có sức chiến đấu ở khoảng vụ sư cấp hai hoặc cấp ba.

...

Thời gian nửa năm trôi qua, Grimm vẫn ở trong phòng thí nghiệm của lão sư Pell Arnold. Không phải hăn đều dùng tất cả thời gian để nghiên cứu tri thức Hỗn Độc Luyện Thể, mà còn nghiên cứu về vụ thuật Nguyên Tố nữa, nó cũng có tiến triển không nhỏ. Grimm tin rằng, trong vòng một năm, là có thể khiến Ma pháp trận Hỏa Điều thăng cấp làm Ma pháp trận Hỏa Bức, tăng đòn bẩy lực lượng trong Ma pháp trận nguyên bản từ chín lần lên khoảng trên dưới mười lần.

Và, vụ thuật Nguyên Tố Hoạt Tính Hóa cũng tiến triển tương đối, chỉ là còn thiếu hụt một nguyên tố hoạt tính làm Dẫn Tử thôi.

Cái Dẫn Tử này, bởi do thể chất, tư duy, linh cảm, kỳ ngộ của mỗi một vụ sư đều không giống nhau, nên Dẫn Tử cần thiết cũng không giống nhau. Nó giống như một viên hoàn lục mang tinh (Ngôi sao sáu cánh được bao quanh bởi vòng tròn) làm cơ sở cho Ma pháp trận, đồng dạng hết thảy vụ sư (đang nói về Dẫn Tử) đều do 1024 cái phù văn tạo thành, nhưng mỗi người đều có sai biệt nhiều hoặc ít.

Mà thứ gọi là Nguyên Tố Hoạt Tính Hóa, chính là sinh vật nguyên tố mà vụ sư triệu hoán ra. Trong lần thí luyện trước đó, một nữ vụ sư học đồ từng triệu hoán một con cự hùng Thổ nguyên tố, Belle cũng từng triệu hoán ra một con chuột nhỏ Thổ nguyên tố.

Mặt khác, vì bên trong Linh hồn có phù văn Hỏa nguyên tố bất diệt hi hữu, nên Grimm vẫn đang thử nghiệm trên Ma pháp trận nguyên tố cơ sở. Hắn muốn thay thế một số phù văn có công dụng phụ trợ trong đó, lại không phá hỏng đặc tính đòn bẫy của Ma pháp trận, để phát huy triệt để sức mạnh của phù văn hi hữu này.

Muốn làm được thì cần rất nhiều lần thử nghiệm; chẳng qua là, bởi hắn đặt chuyện này lên vị trí hàng đầu, nên tiến triển cực nhanh. Nhiều nhất là trong vòng nửa năm, thì hắn có thể khiến phù văn Hỏa nguyên tố này hoàn toàn dung hợp tiến vào Ma pháp trận cơ sở, hoàn toàn phát huy đặc tính bất diệt của nó.

Đến lúc đó, hắn sẽ có năng lực tương tự như thiên phú bố đồng tử của Billily Leona dùng để công kích rồi.

Ục ục...

Bụng réo lên, Grimm buông tiếng thở dài, đặt quyển sách trên tay xuống.

Đạo sư có việc đi tới Thất Hoàn Thánh tháp rồi, tới lui nhanh nhất cũng phải mất hai tháng, tiện thể lão cũng sẽ mang về sinh vật nhân loại làm vật thí nghiệm sống mà Grimm cần. Đến lúc đó nghiên cứu về Vùng Cấm Mật Mã Sinh Mệnh cũng sẽ đột phá, nói không chừng khi đó nó sẽ giúp mình nhiều thứ.

Mà tri thức vu thuật Mật Mã Sinh Mệnh này, là thứ thuộc riêng một mình Grimm, là một lĩnh vực tri thức chưa từng có ai khai phá.

"Cũng đến lúc đi gặp Rafi rồi, và còn lấy bộ kính hiển vi và Ma thạch từ tên Béo nữa."

Nhớ tới Rafi, nửa năm không gặp nhau khiến trong lòng hắn không khỏi ngứa ngáy, cũng xem như là tiểu biệt thăng tân hôn* đi.

(*) Là một câu thành ngữ, nghĩa là: Vợ chồng ly biệt trong một khoảng thời gian, khi gặp lại nhau thì tình cảm còn mạnh mẽ, ngọt ngào và say đắm hơn cả đêm tân hôn. Nghĩa này không cố định, mà tùy vào cách mỗi người hiểu nó như thế nào

Đùng, ùng, ùng...

Tiếng gõ cửa phòng vang lên, Grimm tự nhiên biết đây là ai. Cất bước ra mở cửa, một cô gái trong trang phục lao công gọn gàng xuất hiện trong mắt hắn, trong tay còn cầm theo một hộp cơm.

"Phần cơm của Black đại nhân tôi đã đưa rồi. Grimm, đây là phần của người!"

Cô gái nở nụ cười tươi như ánh nắng hừng hực của mùa hè. Khuôn mặt xán lạn, tóc ngắn màu đen, làn da lúa mạch khỏe khoắn, hai chân tròn thẳng tắp đồng thời thân thể hơi ngửa ra sau, hai bàn tay xinh đẹp nâng hộp cơm trước mặt hắn, vẻ mặt chờ mong.

Nhìn cô gái tràn ngập sức sống này, ngửi mùi thơm từ trong hộp cơm, Grimm nhanh miệng khen: "Thơm thật." :nhamnho:

"Hừ hừ, đó là đương nhiên, phải xem ai làm nó chứ!"

Sau khi bày ra bộ dạng đặc ý, cô gái nhanh nhẹn nhảy nhót chạy đến bên người Grimm, vòng tay bá cổ hắn, như hai đứa bạn thân, cười hắc hắc nói:

"Vu sư Pell Arnold đại nhân không có ở đây, Black đại nhân tôi cũng đã giải quyết ổn thỏa. Hi hi, em sẽ đi Đồ Thư Quán nhìn một chút, người sẽ không nói cho vu sư đại nhân, đúng không!?"

Cô gái nháy mắt biểu lộ người chắc hiểu. Nếu hắn dám như Varro muốn thu lấy chỗ tốt gì đó, thì rất không trượng nghĩa.

Grimm nở nụ cười.

Cô gái này tên Lyonna, làm vụ sư học đồ trước cả Grimm. Mà sở dĩ cô ta chịu hao phí thời gian nhận việc làm cơm ở tầng 79 Black Tower này, ngoài việc được nhận trọn 20 viên Ma thạch mỗi tháng, còn vì chỗ tốt là muốn đọc miễn phí thư viện sách của vụ sư Pell Arnold.

Ở đại lục vụ sư này, tri thức chính là Ma thạch. Trừ phi là tự mình nghiên cứu hoặc là thầy truyền cho trò, bằng không bất kỳ con đường học tập tri thức nào đều phải tiêu tốn rất nhiều Ma thạch. Điểm này hẳn có lĩnh hội rất sâu sắc.

Grimm không đổi sắc né sang một bên, nghiêm túc bảo:

"Trong một tháng, đạo sư sẽ không trở về. Trong thời gian này Lyonna học tử không cần đưa cơm cho thầy nữa. Mặt khác, bảy ngày sau sư mẫu đại nhân có thể sẽ tới một lần, nhớ mang thêm một phần."

Ý của hẳn rất rõ ràng, nhắc nhở Lyonna chú ý thời gian.

Xì...

Lyonna không nhịn được bật cười, sau đó mặt cười hiện lên vẻ xấu xa, nói:

"Cảm ơn! Bất quá cái tên nhà người, làm gì mỗi lần đều ra vẻ xa cách như vậy, chẳng lẽ nói người là..."

"Ặc, cái đó thì! Tôi có bạn gái rồi!"

Grimm biến sắc mặt, vội vàng nghĩa chính ngôn từ lớn tiếng nhấn mạnh, chỉ lo vị học tử này nói ra hai từ "Xử nam":54:

"Hừ hừ, nhìn vẻ căng thẳng của người kìa, có bạn gái thì sao? Như thế nào, có hứng thú thử chút kích thích hay không? Tôi bảo đảm không nói

cho bạn gái của người!" Lyonna đùa giỡn nói, mắt phải nháy hai cái, dưới hàng lông mi dài hiện lên nét đã tính không nói ra được.

"Chờ tới khi tôi không muốn sống sẽ xem xét!" Với khuôn mặt đỏ chót, Grimm quay người rời đi.

Nếu để Rafi biết bên người hãn có một học tử đưa cơm với tính tình như thế, tuyệt đối sẽ phát sinh một số việc cực kỳ tàn nhẫn, tình cảnh nhất định rất là máu tanh.

"Ha ha. Quả nhiên là anh chàng đáng yêu!"

Lyonna nhìn bộ dạng then thùng kia của Grimm. Tuy biết rõ giữa hai người không thể phát sinh cái gì, nhưng vẫn không nhịn được muốn đùa giỡn, hí lộng hãn một hồi. Nếu thay một nam vu lôi đời, cô ta sẽ không có tâm tư này. Khe khẽ lắc đầu, mỗi lần nhìn thấy hãn thì tâm tình đều không tệ, Lyonna cao hứng đi vào Tầng Thư Quán của Đại vu sư Pell Arnold.

...

Một ngày sau, sau khi hàn huyên với sư huynh Varro một lát tại lầu bảy Black Tower, Grimm liền đi đến tầng trệt gặp tên Béo. Đợi y một hồi, sau đó hai người đi tới nhà kho của y.

"Nhìn đi. Đây là kính hiển vi mua ở Thất Hoàn Thánh tháp đấy, là mặt hàng cao cấp nhất chỉ có những vị Dực sư cấp cao nhất mới có, giá hai khối Ma thạch cao cấp. Sau khi đã trừ phí tổn mua nó, đây là Ma thạch hơn nửa năm qua."

Tên Béo đưa qua một cái túi.

Grimm không có đếm có bao nhiêu Ma thạch, chỉ biểu hiện vẻ chờ mong đi về phía bộ kính hiển vi.

Nhưng một lát sau, sắc mặt có hơi khó coi, hần nói:

"Cái kính hiển vi này thực là hàng cao cấp nhất ở Thất Hoàn Thánh tháp?"

Hai mắt tên Béo vốn bị thít ép thành cái khe cũng phải trừng lớn, y giật mình nói:

"Có vấn đề gì sao? Mặt hàng cao cấp này mà người còn chưa thỏa mãn, không dùng được trong thí nghiệm của người à? Hiện tại, kính hiển vi còn cao cấp hơn nếu thực tồn tại thì chỉ có ở Thiên Không Thành Thánh tháp, là nơi trong truyền thuyết của thế giới vu sư thôi. Chẳng qua, tỷ lệ này vẫn rất nhỏ, dù sao nơi đó lấy chiến đấu loại hình cơ giới (Máy móc) làm chủ."

Grimm cau mày.

Số bội giác của cái này cũng bằng với số bội giác kính hiển vi trong phòng thí nghiệm đạo sư Pell Arnold. Nếu là vậy, muốn tiến thêm một bước trong nghiên cứu Vùng Cấm Mật Mã Sinh Mệnh, chỉ có thể dựa vào Manh Loa...

Một lát sau, Grimm trở lại phòng mình, khi thấy đồ đạc trong phòng thí nghiệm đều bình thường, hần mới lấy ra Thủy Tinh Cầu. Một lát sau hần sững sốt thốt lên:

"Rafi không có trong học viện? Mấy người York Rees, Bin Johnson cũng thế, thậm chí Thủy Tinh Cầu cũng không cảm ứng được phương vị đại khái của họ!"

Hơi chút thất vọng, hần nhanh chóng đi thẳng đến Đồ Thư Quán (Thư viện) học viện.

Đồ Thư Quán học viện không giống Tàng Thư Quán tư nhân của Pell Arnold. Sách trong Tàng Thư Quán phần lớn là do sở thích cá nhân mà sưu tập; còn sách báo ở Đồ Thư Quán là dựa vào tính cơ sở, hệ thống, ổn định, phổ thông để thu thập. Bước tiếp theo trong nghiên cứu Mật Mã Sinh Mệnh của hãn, đều có liên quan đến một số cơ sở vụ thuật hệ Nguyễn Rửa, để nghiệm chứng một số suy đoán.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 59: Ký Ưc Viễn Cổ

Một tháng sau Rafi trở về, mấy người York Rees, York Liana, Bin Johnson, Robin cũng trở lại.

Thế là Grimm và Rafi yêu thương tràn ngập nơi phòng nhỏ. (Chiến đấu với nhau thì có:006:)

Tìm hiểu bí mật của vụ sư khác chính là chuyện tối kỵ. Nhưng là tình nhân, nhìn bằng vải tràn đầy khí tức Sinh Mệnh trên lưng của Rafi, Grimm vẫn nhìn không được quan tâm hỏi:

"Em đã có đạo sư, tại sao không đành hoàng tìm hiểu tri thức vu thuật, mà nhất định phải đi mạo hiểm thế?"

Rafi hừ một tiếng, đáp:

"Anh cho rằng mọi vụ sư đều giống mình sao, vừa có trí khôn vừa có Ma thạch, còn có một vị đạo sư thật sự? Vị đạo sư đại nhân kia của em có tới hai mươi hai đệ tử, anh cảm thấy bà ta sẽ đặt tâm tư trên người em được bao nhiêu? Bất quá còn may, lần này trong di tích mà cha nói tới, tuy rằng mạo hiểm chút, nhưng thu hoạch cũng không nhỏ."

Nhìn nét mặt hưng phấn của cô, trong tay không ngừng thưởng thức một cái chìa khóa màu vàng, hẳn cũng không nói nữa, nhẹ nhàng ôm cô vào trong lồng ngực.

.....

Lúc Pell Arnold từ Thất Hoàn Thánh tháp trở về, ba tên sinh vật hình người mang vẻ mặt ngây ngốc xuất hiện trước mặt Grimm.

Ba sinh vật nhìn giống người này, hai trong ba hiển nhiên là cùng một chủng tộc, thân cao từ mét chín trở lên, dáng vẻ rất là thon thả, tướng mạo rất tuấn mỹ. Trên người họ không có quần áo, Grimm nhận ra một sinh vật là giống đực, một là giống cái.

Đi quanh quan sát đôi tuấn nam mỹ nữ này hai vòng.

Hắn phát hiện, nhìn bên ngoài khác biệt lớn nhất của hai sinh vật này so với nhân loại là lỗ tai vừa dài vừa nhỏ. Đồng thời bọn họ không có rốn, có sáu ngón tay, mỗi ngón có năm khớp xương, so với nhân loại linh hoạt hơn nhiều.

"Những vật thí nghiệm này đều được Thất Hoàn Thánh tháp đánh lên ấn ký, nên con cứ yên tâm sử dụng, chắc chắn sẽ không bị vu hại thành Hắc vụ sư. Thầy đã phong ấn đơn giản sóng tinh thần của bọn chúng, nếu thí nghiệm có cần, con có thể giải mở."

Ngồi ở cái ghế cao bên cạnh, Pell Arnold vừa dùng Thủy Tinh cầu trong tay liên hệ với người khác, vừa nói với hắn.

"Hả, con biết rồi!"

Trả lời qua loa, Grimm nhìn về phía một sinh vật hình người khác.

Đây là một sinh vật giống cái, nhưng là bất luận nhìn kỹ như thế nào, hắn đều không tìm thấy sự khác biệt nào so với nhân loại. Cho nên, hắn đành nhờ đạo sư giải đáp nghi vấn.

"Há, đây là một tên Á Nhân (Gần giống người), là giống loài chỉ có ở những dị thể giới bị vu sư chinh phục. Con biết đó, rất nhiều vụ sư cấp thấp đều không hạn chế bản năng dục vọng của mình, bởi vậy rất dễ dàng để lại

giống nòi với sinh vật bản thổ ở đó. Mà những giống nòi đời sau của vu sư khi kết hợp với những sinh vật dị thể giới này, chúng ta gọi chung là Á Nhân."

Pell Arnold nhàn nhạt giải thích.

"Á Nhân?"

Grimm giật mình hỏi lại:

"Lẽ nào ở dị thể giới, những Á Nhân này cũng không có quyền lợi sinh tồn sao?"

"Hừ hừ, lẽ nào con cho rằng vu sư đi chinh phục những dị thể giới kia, là đi truyền bá tri thức và tình yêu sao? Thật ấu trĩ! Nguyên nhân mà vu sư chinh phục dị thể giới rất đơn giản, hết thảy là vì cướp đoạt thôi, đây chính là đặc tính tự nhiên của một nền văn minh mạnh mẽ. Nếu như có một ngày nền văn minh vu sư suy sụp, thì những văn minh yếu nhược kia hôm nay chính là thế giới vu sư ngày mai."

Giọng nói của Pell Arnold mang theo ý vị hung ác, lạnh lùng, đó tựa hồ cũng là bản chất vu sư.

Dừng một chút, lão vu sư chỉ chỉ vào Á Nhân nữ tính nói:

"Giải phẫu nội tạng ra, con sẽ phát hiện ngoại trừ về bên ngoài, các bộ phận sinh lý của nó có khác biệt rất lớn so với nhân loại bình thường."

Grimm đương nhiên không thật sự giải phẫu sinh vật Á Nhân này, trái lại đột nhiên hỏi:

"Đạo sư, ngài có thể giảng giải cho con một chút về thế lực thế giới vu sư hay không?"

...

Pell Arnold kinh ngạc nhìn hần một cái, trả lời:

"Dĩ tâm không nhỏ sao, hừ hừ. Tùy ý nói cho con một lần đi. Thế giới vô tận cơ bản chia làm ba cấp thế lực, phân biệt là Tiểu thế giới, Đại thế giới, Văn Minh thế giới. Tiểu thế giới, bình thường trong nó không có sinh vật mạnh mẽ gì, có mấy sinh vật ngang với vu sư cấp bốn, cấp năm đã là đỉnh cao nhất rồi; loại thế giới yếu nhược như vậy chỉ có thể toàn lực che giấu tọa độ và dựa vào lực lượng thế giới của mình, để chống đỡ sự xâm lấn của những thế giới khác, thế giới vô tận phần lớn đều là Tiểu thế giới như vậy."

Grimm gật gật đầu, hỏi tiếp:

"Đại thế giới thì sao?"

"Đại thế giới à. Thế giới như vậy bên trong thường thường sẽ tồn tại ít nhất một sinh vật có sức chiến đấu ngang với vu sư cấp bảy, hơn nữa nó có quy tắc thế giới rất đặc biệt, muốn xâm lấn rất khó, cũng xem như là hình thái sơ kỳ của Văn Minh thế giới đi."

Nói đoạn, Pell Arnold lại tiếp tục:

"Trong phạm vi thế lực văn minh vu sư, có hai loại Đại thế giới đạt thành kế ước cộng sinh với văn minh vu sư. Trong kế ước đó, điều kiện tiên quyết là văn minh vu sư không xâm lấn, còn đối phương sẽ cung cấp cho văn minh vu sư một lượng tài nguyên nhất định."

"Còn Văn Minh thế giới thì sao ạ?"

Grimm không thể chờ đợi được vội hỏi.

"Mỗi Văn Minh thế giới, đều là từng là Đại thế giới cường đại chỉ ít xâm lấn qua một Đại thế giới khác. Thế giới như vậy đều có thế lực phạm vi khổng lồ, là tâm điểm của các thế giới xung quanh. Đồng thời, quỹ tích

phát triển tất nhiên của Văn Minh thế giới, chính là tính xâm lược cực mạnh."

Có vẻ như đang rơi vào trong hồi ức, ngữ khí Văn Minh thế giới dần dần trở nên u ám âm trầm, ngưng trọng nói:

"Từ viễn cổ, nền văn minh vu sư tổng cộng từng va chạm với hai Văn Minh thế giới, đồng thời mỗi một lần đều bạo phát đại chiến khoáng cổ tuyệt kim. Mỗi một tràng đại chiến đều kéo dài hơn mấy trăm ngàn năm, đây là do tính xâm lấn của Văn Minh thế giới quyết định."

"Hai lần đại chiến!"

Grimm kinh hô, dồn dập hỏi:

"Văn minh vu sư đều thắng?"

"Hừ, chí ít là không thua, bằng không con cho rằng mình còn có thể đứng đây sao? Sớm đã bị những văn minh dị vực kia nô dịch rồi!"

Cười lạnh một cái, lão vu sư nói tiếp:

"Đại chiến viễn cổ lần đầu tiên do quá xa xưa, thậm chí sách vở ghi lại cũng không rõ ràng lắm. Chỉ biết sau đại chiến, ở bên ngoài xung quanh thế giới vu sư có một Tiểu thế giới bị phá tan thành mảnh vỡ không gian, từ đó chúng quay chung quanh thế giới chúng ta. Còn lần đại chiến thứ hai có rất nhiều ghi chép tường tận; khi đó thế giới vu sư nằm ở thế yếu tuyệt đối, kẻ địch thậm chí đã phá tan phòng ngự của thế giới, chiến đấu đến mảnh đại lục vô ngần dưới lòng đất. Lúc đó thế giới vu sư thậm chí chỉ còn một mảnh đại lục này làm lãnh thổ; một nền văn minh từng chinh phục Tiểu thế giới lần Đại thế giới hoàn toàn bị luân hãm, cũng là thời khắc gần bị tiêu vong nhất từ lúc sinh ra tới giờ."

Trợn to hai mắt, Grimm sợ hãi hỏi:

"Vậy thế giới vũ sư làm sao chiến thắng kẻ địch?"

"Chiến thắng sao!?"

Lão vũ sư lắc đầu, chậm rãi đáp:

"Không, căn bản không thể chiến thắng. Lúc ấy, thế giới vũ sư đã có kinh nghiệm từ lần đại chiến viễn cổ đầu tiên, thậm chí so với hiện tại còn cường đại hơn, nhưng vẫn không nhìn thấy bất kỳ hy vọng nào, bởi kẻ địch thực sự quá mạnh."

Nhìn ánh mắt lóe lên vẻ khiếp sợ, Pell Arnold bị thống tiếp tục giảng giải:

"Vạn bất đắc dĩ, một vị Chân Linh vũ sư vĩ đại, nắm giữ trí tuệ khoáng cổ tuyệt thế đã thi triển một đại vũ thuật cực hạn vượt qua mọi tưởng tượng! Vị Chân Linh vũ sư kia dùng tính mạng của mình làm điểm tựa, dùng năng lượng cực lớn khó tưởng nổi từ Tinh Thạch mà thế giới tích lũy được làm động lực, bổ khuyết vào trong Ma pháp trận tên là "Đòn Bẫy Vạn Mệnh", na di* toàn bộ thế giới vũ sư từ tọa độ vốn có đến tọa độ hiện tại!"

(*) Dịch chuyển vượt không thời gian

"Na... di... dịch chuyển toàn bộ thế giới vũ sư!"

Grimm hầu như không cách nào hình dung sự chấn động trong lòng mình, thậm chí mồm miệng đều có chút run cầm cập, ánh mắt đầy vẻ không thể tin mắt mà ngỡ ngàng.

"Không cần nghi ngờ, những điều này đều là sự thật. Ở thế giới dưới lòng đất, bởi văn minh dị vực mất đi quân tiếp viện, vũ sư mới có thể trong chiến tranh lâu dài mà hoàn toàn tiêu diệt đối phương, đồng thời sáng tạo ra hệ thống tu luyện mới. Mà đối với thế giới vô tận quanh thế giới vũ sư bây giờ bị vũ sư chinh phục, chúng ta cũng chỉ là người ngoại lai thôi. Hết thầy

vu sư cấp cao nhất bây giờ đều chỉ có một mục tiêu, là khiến cho Đại thế giới vu sư không ngừng mạnh lên, rồi dựa theo tọa độ trong ký ức xa xưa, quay về đoạt lại tất cả những gì vốn thuộc về chúng ta."

Nói xong, ánh mắt nhìn về bên ngoài Black Tower, giọng nói bí ẩn của lão vu sư vang lên:

"Vị Chân Linh vu sư vĩ đại kia vì cứu vớt thế giới mà hi sinh, trước khi chết có để lại một câu nói đã thành ký ức vĩnh hằng, khắc bên cạnh bất kỳ một tòa vu sư tháp nào trong thế giới vu sư hiện tại."

"Cho ta vô tận tri thức, ta dùng chính mình làm điểm tựa, khiêu động (nạy, bầy lên) thế giới vô tận..."

Không kìm lòng được, Grimm lẩm bẫm.

"Ồ? Không nghĩ tới con cũng để ý đến nó, ta còn tưởng rằng chỉ có những lão già biết rõ tình huống như chúng ta mới chú ý đây, khà khà..."

Lão vu sư nghe thấy hẳn đọc thuộc lòng câu nói trí tuệ lưu truyền từ viễn cổ này, thì trên khuôn mặt như quả bóng lộ ra nụ cười "Dữ tợn", có vẻ rất vui mừng.

Grimm hít vào một ngụm khí lạnh cảm thán:

"Chỉ là con không nghĩ ra lai lịch của câu nói này, đã vậy còn quá lớn như thế!"

Cùng lúc đó, hẳn không tránh được nhớ lại cảm ngộ của mình vào đêm đó.

Đã từng cho rằng đây là một câu nói hào hùng, tràn ngập tự tin, hào ngôn tráng chí; nhưng trải qua đêm đó, mình mới cảm nhận được nó càng có thể là câu cảm thán sự vô lực của bản thân. Bây giờ kết hợp với tình

huống lúc đó, vị vu sư vĩ đại kia vì cứu vớt thế giới, trước khi chết mới nói ra...

Grimm cắn chặt hàm răng, một hạt giống cừu hận không nói ra được nẩy mầm trong lòng.

Pell Arnold nhìn thần thái của hắn, trên nét mặt cô đơn đồng thời có thêm sự chờ mong, trong lòng cũng cảm thán.

Thật giống ta năm đó a!

Nhanh nhanh trưởng thành đi, bởi vì... văn minh vu sư chẳng mấy chốc sẽ lại nghênh đón một lần "Đại chiến khoáng thế" mới.

Tuy rằng giữa nền văn minh nọ và thế giới vu sư, chỉ thông qua những sinh vật của các thế giới khác mà hiểu rõ một chút tin tức mơ hồ về nhau, khoảng cách song phương còn rất xa xôi; nhưng vì tính xâm lược dẫn dắt, dẫn đến hai bên toàn lực chinh phục, phá hủy tất cả những trở ngại dù cách nhau cực kỳ xa, để hiện thực hóa cuộc chiến tranh này.

VU SỰ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 60: Dị Hóa Thuật

Sau khi xếp đặt hai sinh vật cùng chủng tộc lên trên bàn thí nghiệm, đồng thời bố trí một cấm chế đơn giản dự phòng nguy hiểm không biết, với vẻ mặt nghiêm túc Grimm mới lấy ra quyển bút ký, lật qua lật lại các bản ghi chép.

Một lát sau, Grimm lẳng lẳng ngồi trước bàn thí nghiệm, hai mắt rơi vào suy tư.

"Lần trước thí nghiệm trên ếch và chuột bạch, Manh Loa có thể khiến chúng sinh ra hậu quả đáng sợ như vậy. Dựa theo cảm ứng linh hồn với Manh Loa trong tế bào ký sinh, suy đoán lúc đó là Manh Loa đã quấy nhiễu quy tắc quang cầu hình dạng xoắn (ốc) kép huyền diệu kia; đó chắc chắn là hình thái của Mật mã Sinh Mệnh, cũng là tin tức sinh mệnh bản nguyên chứa đựng trong thế giới vi mô bên trong hạt nhân tế bào. Mỗi một tế bào kỳ thực đều tồn tại ý chí riêng, mà những ý chí này tổ hợp lại với nhau, sẽ tạo thành ý chí Linh hồn sinh mạng."

Dừng một chút, hần khe khẽ lắc đầu lại tự nhủ:

"Chỉ là, những sinh vật nhỏ yếu kia không thể chịu đựng hình thức cải tạo tin tức sinh mệnh từ Manh Loa. Cho nên nhất định phải thí nghiệm trên người, mới có thể chứng thực suy đoán của mình."

Đứng lên, hần trước tiên nhìn về sinh vật hình người nữ tính nằm trên bàn.

Grimm nhẹ nhàng duỗi ra một đầu ngón tay, từ từ chậm rãi, một chú Manh Loa cỡ hạt gạo bị ép ra ngoài da. Bởi do Linh hồn tương thông, Phối Hợp trùng như là một bộ phận của cơ thể, cũng không cảm thấy bất kỳ khó chịu nào, hẳn trực tiếp nhét chúng vào trong cơ thể sinh vật kia để nuôi cấy.

Sóng não của sinh vật kia đã bị phong ấn, tự nhiên không cách nào chống lại, chỉ là một kẻ sống đời thực vật thôi.

Sau bảy ngày, sau khi đã nghiên cứu xong thí nghiệm khác, Grimm mới đi tới trước bàn thí nghiệm này. Trong cảm ứng tinh thần của hắn, lúc này trong cơ thể sinh vật kia đã có mấy vạn chú Manh Loa thành thực ký sinh. Số lượng như vậy đã thỏa mãn yêu cầu thí nghiệm nhằm tiến thêm một bước.

Đầu tiên là từ trên người sinh vật nữ tính lấy ra một ít tiêu bản để bảo tồn, rồi hắn lấy ra một khối Ma pháp thạch trung cấp, dự định bổ sung Ma lực bị tiêu hao.

Hít sâu một hơi, ánh mắt lộ vẻ ngưng trọng, Grimm dùng một tay nhẹ nhàng xoa xoa cái bụng bóng loáng của sinh vật kia. Chậm rãi nhắm mắt lại, hắn toàn lực thôi thúc Manh Loa ở bên trong, khiến chúng phát huy hết mức năng lực ảnh hưởng đến Mật Mã Sinh Mệnh.

Theo việc Ma lực không ngừng kích phát, Manh Loa bắt đầu phát sinh từng đợt lực lượng thần bí, không ngừng kích thích vào từng tế bào trong cơ thể sinh vật.

Một ngày sau, sắc mặt tái nhợt, Grimm rời khỏi bàn thí nghiệm, ánh mắt có chút sợ hãi nhìn "những thứ đó" bên trong cấm chế trên bàn.

Chỉ thấy lòng bàn tay sinh vật kia mọc ra một cái mồm, há miệng cắn về phía cổ của chính mình. Hàm răng sắc bén cắn mấy cái thì máu thịt be bét, rồi trực tiếp cắn đứt cổ luôn. Ngay sau đó, đầu lưỡi trong miệng sinh vật "Chạy" ra, như con rắn không ngừng ngo ngoậy tiến lên phía trước; tiếp

đó là con mắt dài quá chân, hai chân duỗi ra rất nhiều xúc tu, không biết còn thứ gì đó không ngừng khuấy động trong ổ bụng...

"Quả nhiên... Vô ý toàn lực kích phát Manh Loa, sẽ làm Mật Mã Sinh Mệnh của cơ thể sống tan vỡ..."

Mật mào tái nhợt, hãn lâm bầm.

Làm cho mình tỉnh táo lại một chút, Grimm lấy ra rất nhiều vật liệu dụng cụ để thi triển vu thuật Nguyên Rửa. Sau đó hắn lấy ra tiêu bản đã thu thập trước đó, làm vật môi giới thực hiện nguyên rửa.

Một lát sau.

Theo việc thi triển vu thuật nguyên rửa đơn giản, nhưng những “Thứ” trong cấm chế lại không phản ứng chút nào, mang thần sắc nghiêm túc hãn bảo:

"Xem ra đã thay đổi hoàn toàn tin tức sinh mệnh, những thứ này đã không thuộc về sinh vật trước đây nữa."

Cúi đầu ghi lại kết quả thí nghiệm vào bút ký, Grimm đột nhiên có linh cảm!

Nếu như...

Nếu có thể nắm giữ năng lực thay đổi tin tức sinh mệnh, như vậy, bản thân mình chẳng phải sẽ miễn dịch bất kỳ nguyên rửa nào hay sao? Thậm chí, nếu như có thể từ manh mối thần bí trong vu thuật Nguyên Rửa, bằng cách biến đổi một bộ phận tế bào của mình thành hình thái tin tức sinh mạng của đối phương, như vậy là có thể phản hồi nguyên rửa ngược lại đối phương?

Linh cảm vừa ra, đối với phương diện này hẳn có thêm một số suy nghĩ...

Lại qua bảy ngày, Grimm nhìn về sinh vật nam tính hình người trên bàn, cũng dùng Manh Loa thành thực đưa vào trong cơ thể nó.

Sau khi lại từ trên người sinh vật nam tính lưu lại một ít tin tức cơ thể, Grimm cẩn thận từng li từng tí một lấy ra một cái bình chất lỏng vẫn đục. Thứ trong bình là dung dịch chống lại dị biến của Manh Loa được lấy ra từ dã hạc*. Đương nhiên hẳn cũng không có thông cảm gì, trực tiếp tiêm hết chất lỏng tiến vào trong người sinh vật kia.

(*) Tác giả gọi dịch thể này là là chất lỏng (dịch thể) đầu

"Lần này nhìn xem nếu là toàn lực kích phát Manh Loa, loại chất lỏng này còn có thể ngăn cản biến dị hay không!?"

Nghĩ là làm, hẳn bắt đầu toàn lực thôi thúc những chú Manh Loa.

Một ngày sau, hẳn nhìn toàn thân sinh vật mọc đầy các loại bộ phận quái dị, xúc tu, ánh mắt lại rơi vào suy tư.

Tuy vật thí nghiệm này cũng phát sinh biến dị, thế nhưng những bộ phận dư thừa lại không giống vật thí nghiệm trước, mà các bộ phận đều dựa vào bản năng tự hành động. Các bộ phận biến dị có lẽ vẫn tuân theo bản năng linh hồn sinh vật nam tính này, chúng không có tự ăn giết lẫn nhau.

Grimm cũng thi triển nguyên rủa với vật thí nghiệm này, kết quả tương tự vẫn không có hiệu dụng gì.

"Thêm bớt lượng chất lỏng đầu có thể khống chế mức độ biến dị không nhỉ?"

Nghĩ vậy, không do dự, hấn lại tiêm vào một ống chất lỏng. Sau một lát, kết quả là vật thí nghiệm lần thứ hai khôi phục thành bộ dạng vốn có, yên lặng nằm trên bàn.

Grimm rất là kinh ngạc.

Cẩn thận suy nghĩ trong chốc lát, hấn lại thi triển vu thuật Nguyễn Rửa lần nữa. Rất rõ ràng, vật thí nghiệm có phản ứng tương đối mãnh liệt.

Hô...ô ô...

Ánh mắt lóe lên tia sáng trí tuệ, hấn lẩm bẩm:

"Há không phải nói, nếu một bộ phận trong cơ thể mình sinh ra chất lỏng đầu, thì mình có thể tự chủ khống chế hình thái sinh mạng thể sao? Nếu vậy thì, nó không chỉ miễn dịch với nguyên rửa, mà còn là thuật ngụy trang cao nhất nữa!"

Quá hưng phấn, hầu như trong nháy mắt Grimm đã đoán ra.

Mình sẽ lập tức bắt đầu nghiên cứu Giải Phẫu học, sau đó tiến hành cấy ghép lên người bộ phận sản xuất chất lỏng đầu đã được cải tạo tiến hóa của dã hạc! Đến thời điểm đó, hấn vừa có thể miễn dịch với tất cả thuật Nguyễn Rửa, vừa có thể tiến hành vu thuật ngụy trang bản chất sinh mệnh có một không hai; lấy chính tên mình đặt cho là "Đại Dị Hoá Thuật Grimm Thánh Thể "!

Hấn đang muốn rời đi, song khi nhìn thấy sinh vật Á nhân thứ ba, không biết làm sao, linh cảm cứ như nước từ nguồn tuôn ra.

Dừng bước, hấn tiến hành phân tích đối với linh cảm đột nhiên xuất hiện này.

Một lát sau, ánh mắt hiện nét kỳ dị, Grimm bước tới bên cạnh vật thí nghiệm nam tính, cẩn thận từ trong cơ thể nó lấy ra một chú Manh Loa. Thông qua Linh Hồn, bảo Phối Hợp trùng ghi nhớ ký ức tin tức Mật Mã Sinh Mệnh của sinh vật đó, sau đó hắt mới cho chú Manh Loa này tiến vào cơ thể Á nhân nữ tính mà sinh sôi nảy nở.

"Đợi một tuần sau rồi lại xem kết quả đi."

Thế là, hắt liền đi đến gian phòng của Pell Arnold, định thỉnh giáo đạo sư về một số tri thức Giải Phẫu học liên quan.

Một tuần lễ sau.

Grimm cầm tin tức cơ thể vốn là của sinh vật nam tính mà thực hiện nguyên rủa. Điều khiến hắt kinh hỉ là, vật thí nghiệm Á nhân nữ tính kia vậy mà cũng có phản ứng!

Cái này không phải chứng minh, Manh Loa thực sự có năng lực ghi nhớ ký ức Mật Mã Sinh Mệnh sao? Nếu thật sự là vậy thì...

Vô cùng lo lắng, trở lại phòng nhỏ của mình, hắt tìm tới cái lọ được đông lạnh chứa vài giọt máu của Thái Dương Chi Tử, sau đó dứt khoát rút ra một chú Manh Loa để vào trong đó.

Thể chất của Thái Dương Chi Tử Minna chính là Dục Hỏa thân thể, thuộc về một loại sức mạnh thiên phú. Căn cứ vào tri thức vu sư của Grimm, cái gọi là thiên phú, kỳ thực chính là sinh vật có cơ thể tiến hóa đặc biệt hơn trong tộc đàn mà thôi; đây là biến dị của sinh vật sống để thích ứng với tự nhiên.

Chẳng qua là, nếu như có thể thay đổi một ít thông tin cơ thể của mình, để Mật Mã Sinh Mệnh trong tế bào một số bộ phận nắm giữ tin tức tương tự như đột biến Mật Mã Sinh Mệnh của Thái Dương Chi Tử. Như

thể, chẳng phải là có thể khiến cơ thể mình cũng nắm giữ thiên phú Dực Hỏa thân thể rồi sao!?

Nếu làm được, sau này Grimm sẽ là vụ sư có “Thiên phú” mạnh nhất trong thế giới vụ sư đấy. Thậm chí đạt đến mức độ chưa ai từng đạt được! Không bởi gì khác, chỉ vì Grimm có thể thông qua thông tin cơ thể của người khác, mà tùy ý cướp đoạt thiên phú cao tuyệt mà người ta ao ước biến thành của mình.

Đương nhiên, điều này tạm thời chỉ là suy đoán cuồng vọng của hãn xuất phát từ kết quả thí nghiệm ban đầu mà thôi, hết thấy đều phải đợi nghiệm chứng đã.

Nhưng theo quy tắc tự nhiên, tùy ý cướp đoạt thiên phú người khác là chuyện khó mà xảy ra được, luôn tồn tại một số hạn chế mấu chốt.

Bằng không, chuyện này sẽ phá hủy nghiêm trọng tính cân bằng của sinh mạng sống mất.

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 61: Tam Đạo Mật Mã

(*) Tam đạo mật mã: ba đoạn mật mã sinh mệnh (ADN)

Từ khi thu hồi chú Manh Loa ngâm trong máu của Thái Dương Chi Tử trở lại trong cơ thể, dưới sự toàn lực nuôi dưỡng cải tạo của mình, Grimm có một loại cảm giác vừa vui sướng vừa thống khổ không cách nào miêu tả cùng tồn tại và lớn lên trong cơ thể.

Tại sao vui sướng?

Bởi hãn kinh ngạc phát hiện năng lực vận dụng nguyên tố Hỏa của mình đang tăng lên đáng kể, thậm chí còn mơ hồ cảm ứng được năng lượng Hỏa trong tự nhiên. Nên biết rằng, cảm ứng năng lượng tự nhiên đã là năng lực thuộc về vu sư chính thức rồi!

Thủy Tinh cầu đang trôi nổi, Grimm tùy ý thi triển vu thuật Hỏa Điều chín lần đòn bẫy đánh lên nó.

Ầm!

Luồng sóng lửa nóng bỏng qua đi, vẫy tay bắt lấy Thủy Tinh cầu, theo cảm ứng của mình, sau khi biết số đo của công kích vừa rồi, Grimm kinh ngạc thốt lên:

"Vậy mà đạt đến 118 độ năng lượng!"

Hiện tại điểm tinh thần lực của hắn là 29, Ma lực khoảng 280~301, một lần công kích mạnh nhất Ma lực tiêu hao trong khoảng 60~70. Nếu chỉ là vu thuật Hỏa Điều như lúc trước, mức đo cường độ hắn là ở 55 độ ~65 độ mới đúng; nhưng trên Thủy Tinh cầu lại cho thấy công kích nguyên tố Hỏa vừa rồi đạt đến 118 độ lận!

Từ đó có thể tính ra được, Dục Hỏa thân thể cơ bản là tăng cường phương thức chuyển đổi công kích từ vu thuật nguyên tố Hỏa lên gấp mười lần cơ sở số độ.

Hí...iiiiii...

Hắn hít vào một ngụm khí lạnh.

Không trách trong thí luyện trước đây, Thái Dương Chi Tử lớn lối bá đạo như thế, với tư thái hầu như không một ai có thể địch. Với 29 điểm tinh thần lực như bây giờ, nhờ Dục Hỏa thân thể, Grimm miễn cưỡng đạt đến sức mạnh như Thái Dương Chi Tử lúc đó, phát tay một cái là có thể tạo ra công kích nguyên tố Hỏa hơn trăm độ!

Không chỉ vậy, nhờ sự hòa hợp Dục Hỏa thân thể với nguyên tố Hỏa, dẫn đến Grimm miễn dịch hoàn toàn với công kích nguyên tố Hỏa từ 65 độ (cơ sở công kích giá trị 10 lần) trở xuống. Hơn nữa tương lai nếu cơ thể hắn sau tiến hóa bị động có thể đề kháng các nguyên tố khác nữa thì...

Đối với vu sư học đồ thậm chí với vu sư cấp thấp, Dục Hỏa thân thể quả là thiên phú nghịch thiên. Theo thời gian trôi qua, theo việc tiến lên vu sư cao cấp thì đòn bẩy lực lượng cũng sẽ tăng lên gấp bội, tác dụng của Dục Hỏa thân thể gấp mười lần nguyên tố Hỏa cơ sở cũng sẽ càng ngày càng nhỏ.

Năng lực tăng lên cao khiến Grimm hưng phấn, như vậy việc Mật Mã Sinh Mệnh sinh ra vết rách là căn nguyên của sự đau đớn rồi.

Không sai, ép buộc mạnh mẽ cải biến Vùng Cấm Mật Mã Sinh Mệnh, tuy rằng chỉ là cải biến một phần cực nhỏ, nhưng vẫn không thể tránh khỏi tạo thành vết rách. Dựa theo phỏng đoán, nếu hãn cưỡng ép cải tạo từ ba lần trở lên, Mật Mã Sinh Mệnh sẽ tan vỡ. Đến lúc đó, hậu quả mang lại là hình thái sinh mạng mất khống chế; cũng chính là hậu quả khi toàn lực thôi phát Manh Loa nhưng không có chất lỏng đầu.

Hơn nữa, đây còn vì Grimm chỉ phục chế một phần cực nhỏ Mật Mã Sinh Mệnh từ trong cơ thể nhân loại sống. Nếu là sao chép Mật Mã Sinh mệnh của sinh vật khác, cho dù một lần cũng đủ khiến hãn đứng bên bờ sụp đổ.

Nói cách khác.

Grimm chỉ có thể có ba loại thiên phú nhân loại. Đương nhiên, 3 loại này không tính cả thiên phú có sẵn của hãn.

Trong lòng hãn rất là kích động. Quả nhiên, tri thức mới là sức mạnh mạnh nhất của vu sư; cái gọi là thiên phú, bất quá chỉ là một loại thủ đoạn phụ trợ mà vu sư sử dụng trong một thời kì nào đó thôi.

Một lúc lâu, sau khi kiểm tra xong năng lực "Dục Hỏa thân thể" của mình, Grimm chậm rãi bình ổn tâm tình, lẩm bẫm nói:

"Vu thuật mạnh mẽ có một không hai này chỉ thuộc riêng về mình, có thể phục chế ba loại thiên phú của nhân loại. Trong tầm mắt bây giờ của mình thì cũng có thể nhận ra nó thật nghịch thiên, nhất định phải đặt cho nó một cái tên thật khí phách, uy phong mới được. Vậy thì gọi là... Đại vu thuật Tam Đạo Mật Mã Grimm đi!"

Bây giờ ngoài Dục Hỏa thân thể, vị trí trên Mật Mã Sinh Mệnh còn có thể phục chế hai loại thiên phú khác.

Hai loại thiên phú này không cần gấp. Dục Hỏa thân thể là thiên phú mạnh nhất mà Grimm nhìn thấy trong khi thí luyện, nếu tùy ý sao chép một loại thiên phú không có tiền đề gì, thì quá lãng phí rồi. Chí ít lấy tri thức lúc này của hắn, còn rất xa không thể giải trừ năng lực thiên phú ra khỏi Mật Mã Sinh Mệnh.

Rời khỏi phòng thí nghiệm, Grimm dự định nghiên cứu một lúc tri thức Hỗn Độc luyện thể. Trước cửa phòng thí nghiệm, một Á nhân nữ tính nhu thuận chân thành khom người chào, thấp giọng kêu:

"Grimm thiếu gia!"

Hắn gật nhẹ đầu.

Á nhân nữ tính này tên là Yu Jia (Vũ Già), Grimm đã đáp ứng cô ta, chỉ cần ỗ nang trong cơ thể cô ta thành công thích ứng với thân thể con người, rồi tiến hóa. Như vậy sau khi Grimm lần thứ hai lấy ỗ nang từ cơ thể ra cấy ghép lên thân thể mình thì sẽ lập tức thả cô ta ra, giúp cô ta sinh hoạt như nhân loại bình thường.

Nang là bộ phận tạo ra chất lỏng đầu trong cơ thể dã hạc. Sau khi cấy vào cơ thể Yu Jia, trải qua sự cải tạo, nuôi dưỡng của hắn, bộ phận này đã dần dần thích ứng với cơ thể người.

Grimm đưa tay sờ sờ bụng Yu Jia. Yu Jia có chút ngượng ngùng, hai tay không biết nên để chỗ nào, tay chân luống cuống, nhưng không dám né tránh.

Trong cảm ứng từ tinh thần lực, trạng thái “Nang” trong người Yu Jia xuất hiện trong đầu hắn. Cảm thụ trong đó sức sống rất dồi dào, Grimm biết "Nang" xác thực đã thích ứng với cơ thể cô ta.

"Có thấy gì không khỏe hay không?"

Grimm trong lúc suy tư hồi.

Yu Jia lắc lắc đầu, e lệ đáp: "Không có!"

"Ừm."

Câu trả lời của cô ta nằm trong dự liệu, hẳn nhàn nhạt bảo:

"Như vậy tháng sau sẽ tiến hành giải phẫu cấy ghép đi. Nếu thành công, ta sẽ làm theo lời từng đáp ứng, để cô có cuộc sống như người bình thường ở thế giới vu sư."

Sau đó Grimm không tiếp tục để ý Yu Jia nữa, mà đi vào phòng thí nghiệm vu độc.

Vật thí nghiệm, sinh vật Á Nhân nam tính kia Grimm vẫn bảo tồn hoàn hảo đấy.

"Đa tạ Grimm thiếu gia!"

Yu Jia mừng đến phát khóc, tỏ vẻ cảm kích bái tạ.

...

Một năm sau, Grimm triệt để dung hợp phù văn có đặc tính nguyên tố Hỏa bất diệt hi hữu với Ma pháp trận cơ sở Hỏa nguyên tố. Tùy theo đó cảm ngộ trong đầu hẳn với một số tính chất năng lượng Hỏa cũng sinh ra biến hoá căn bản, giống như từ nước biến thành băng cứng.

Hô...

Một đốm lửa dấy lên trên đầu ngón tay, Grimm vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ cảm thụ đặc tính "Bất diệt" trong đó.

Nửa ngày sau, hẳn bước đầu đã có chút hiểu ra.

Loại lửa bất diệt này khắc chế với đối tượng là những cấm chế hay vu thuật dựa vào lồng phòng ngự; bởi do ngọn lửa bất diệt đều lấy nguồn năng lượng trong lồng phòng hộ làm nhiên liệu, đạt đến hiệu quả vĩnh viễn không tắt chân chính. Đương nhiên, nó cũng là điều kiện tiên quyết khiến Grimm, cùng đối phương có thể kích phát số độ năng lượng, không đạt tới biến đổi về chất.

Mặt khác, cho dù đối phương không có lồng phòng hộ, ngọn lửa bất diệt cũng sẽ tạo thành thương tổn cực lâu. Đồng thời hẳn cũng có thể lợi dụng tính chất bất diệt này, (năng lượng tiêu hao để duy trì vu thuật cũng thấp) tạo ra một áo giáp bằng lửa để phòng ngự.

Lấy Dục Hỏa thân thể và thêm ngọn lửa có đặc tính bất diệt như bây giờ, nếu lúc thí luyện Grimm có năng lực này, thì hẳn có thể thử chống lại sáu vị Tuyệt Vọng giả khác trong bí cảnh thứ ba, thu hết toàn bộ phần thưởng. Cái này cũng chỉ nghĩ chơi thôi, trạng thái lúc này của hẳn, chính là trạng thái lý tưởng mà đạo sư của Thái Dương Chi Tử Bất Diệt Hỏa Hồn mong đợi.

Hơn nữa, với nghiên cứu về Ma pháp trận nguyên tố, giúp hẳn thành công cải biến Ma pháp trận nguyên tố Hỏa Điều thành Ma pháp trận nguyên tố Hỏa Bức, cũng là Ma pháp trận có đòn bẩy năng lượng gấp mười lần.

"Chờ sau khi nhiệm vụ cưỡng chế lần này kết thúc, liền thử chuyên chú học tập khống chế hai vu thuật Hỏa nguyên tố. May mà trong Tầng Thư quán của thầy có mấy loại không tòi, bằng không lại tổn Ma thạch để thỉnh giáo vu sư ở lầu ba, lầu bốn Black Tower rồi."

Hắn lẩm bẩm.

Những thứ này đều là thành quả của vu thuật nguyên tố...

Grimm chậm rãi duỗi ra một đầu ngón tay, vận chuyển Ma lực để kích hoạt Manh Loa. Dưới sự khống chế chất lỏng đầu của bộ phận Nang trong cơ thể, trong nháy mắt ngón tay vậy mà biến thành một cái xúc tu, trên xúc tu còn mọc ra một cái miệng rộng đầy răng nhọn trông rất là khủng bố.

Điều này còn chưa tính, sau khi run run một lát, mái tóc dài màu vàng óng như là thép nguội đột nhiên nổ lộp độp, sau đó nó như khô giáp bảo vệ lấy sau lưng...

Hắn lúc này, tuy rằng bề ngoài nhìn có vẻ như là một người bình thường, bình thường hơn những vụ sự cải tạo huyết thống kia cả trăm lần; nhưng trên thực tế hắn cũng đã bắt đầu chân chính đi trên con đường trở thành "Quái vật" rồi. Mà đây, cũng là con đường tất nhiên mà hết thảy vụ sự cao cấp lựa chọn.

Mấy tháng sau, ngày này sau khi ngồi trong phòng có đá phóng xạ đủ một Sa Lộ, Grimm mới rời khỏi phòng, nhưng vẫn không có hiệu quả gì. Hắn đành thở dài nói:

"Quả nhiên, mình đã đến trình độ miễn dịch với loại đá phóng xạ loại yếu này. Hay là tiêm vào độc dược mà mình đã điều chế lúc trước đi."

Nửa tháng sau, Grimm cầm Thủy Tinh cầu cảm ứng trạng thái thân thể.

Tinh thần lực: 30, Ma lực: 285~309

Thể chất: 36, thể lực: 100~101, sức mạnh: 35~120, hoạt tính: 110~157(Dị Hóa thuật khiến điểm thuộc tính này tăng lên rất cao)

Hắn nhìn giá trị ba thuộc tính thể lực, sức mạnh, hoạt tính của mình thì cười khổ. Thể chất bản thân mình chỉ có 36, cũng chỉ có một ít thể lực, sức mạnh, hoạt tính như vậy. Quả nhiên, thể chất vụ thuật cũng không phải dựa vào tri thức nghiên cứu là có thể tăng lên không ngừng, mà càng cần phải

thường xuyên ra ngoài thí luyện, để cho thuộc tính cơ sở đuổi kịp bản chất lực lượng.

Chẳng qua là...

Tính toán một chút thời gian, nhiệm vụ bắt buộc của Học viện hai năm một lần cũng sắp tới rồi, không biết đạo sư Pell Arnold sẽ sắp xếp cho mình nhiệm vụ gì? Nhưng có thể khẳng định, bất kể đó là nhiệm vụ gì, thì lộ trình nhất định sẽ rất xa...

VU SƯ CHI LỬ

Nhất Hàng Bạch Lộ Thượng Thanh Thiên

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 62: Nhiệm Vụ Liệt Ma

(*) Liệt: săn bắt, săn bắn. Ở đây, từ “Liệt ma” có thể hiểu là đi săn và diệt ma

"Đạo sư!"

Grimm cung cung kính kính đứng bên người Pell Arnold, chờ đợi thầy mình tuyên bố nhiệm vụ.

Lão vu sư gật gật đầu, giơ ngón tay khô quắt chỉ về quả cầu Thủy Tinh trước người. Theo việc quả cầu lấp loé, một màn ánh sáng xuất hiện ở trước mặt hắn.

Pell Arnold nhàn nhạt bảo:

"Thầy đã cân nhắc kỹ càng nhiệm vụ "Săn giết Hắc vu sư" lần này. Cái kẻ gọi là Hắc vu sư kia chắc chỉ là một thằng nhóc đẳng cấp vu sư học đồ thôi; dù cho kẻ đó là vu sư chính thức cũng chỉ là loại thực lực yếu trong hàng ngũ Hắc vu sư, vừa vặn làm nhiệm vụ cho những vu sư học đồ như con. Nếu đối phương đúng là vu sư học đồ thì giết ngay, còn nếu là vu sư chính thức thì cứ vắt giò lên cổ mà chạy.:haha:"

Những?

Grimm có hơi kinh ngạc, liền hỏi:

"Lẽ nào có nhiều người cùng nhận nhiệm vụ này?"

Lão vu sư đợi hẳn ghi nhớ kỹ càng đường đi và các manh mối của nhiệm vụ, mới thu hồi màn sáng. Rồi lão mới nhàn nhạt đáp:

"Trong Học viện Black Tower sao? Tổng cộng thầy đã giao nhiệm vụ này cho bốn người vu sư học đồ, đều là những hạt giống có tiềm lực tranh đoạt tư cách vu sư Liệp Ma. Con tạm thời là người yếu nhất trong bốn người. Mặt khác, địa điểm nhiệm vụ là chỗ giao giới với Học viện Tượng Nha Thành Bảo; bên đó cũng đồng dạng phái ra bốn vu sư học đồ."

Grimm rơi vào trầm tư.

Nếu như muốn dùng hai chân đi đến địa điểm, cần khoảng một tháng thời gian mới tới. Mà nếu liên tục tiêu hao Ma thạch dùng để phi hành thì chỉ cần năm, sáu ngày. Nhưng làm vậy thì lại mất đi ý nghĩa của rèn luyện khi đi du lịch.

Còn với việc đạo sư đánh giá mình là người yếu nhất trong bốn người của Black Tower tiếp nhận nhiệm vụ, Grimm chưa từng gặp mấy người đó, nên hẳn cũng không bình luận gì mà chỉ hỏi:

"Nếu nhiệm vụ hoàn thành, trong tám người thì tính về ai? Mặt khác, trong nhiệm vụ này con cần phải chú ý điều gì?"

"Cái đầu của Hắc vu sư ở trên tay ai, thì tính cho người đó. Bởi đây là nhiệm vụ nội bộ, nên mấy lão gia hỏa chúng ta sẽ khen thưởng nội bộ. Còn thứ cần chú ý sao... Giữ được mạng sống của mình mới là điều quan trọng nhất. Nhiều vu sư học đồ và vu sư chính thức sẽ dĩ lựa chọn con đường Hắc vu sư như vậy, nguyên nhân lớn nhất là vì Hắc vu sư nắm giữ thấu triệt tri thức về Sinh Mệnh học, Tử Vong học. Nói cách khác, bọn chúng là một đám vu sư chỉ chăm chú tìm hiểu về sự sống và cái chết; là một đám vu sư am hiểu, thành thạo về cách giết chóc và sự hủy diệt."

Ánh mắt lão vu sư có chút ý vị cảnh báo.

"Nói cách khác... Khi Hắc vu sư chiến đấu với nhau, sẽ mạnh hơn so với vu sư bình thường à?"

Grimm cau mày hỏi lại.

Pell Arnold nhàn nhạt đáp:

"Có thể hiểu như vậy."

"Thế thì... Tại sao đại lục vu sư..."

Hắn mới hỏi một nửa, lão vu sư liền dùng ngữ khí như đang trào phúng chen ngang vào:

"Tại sao muốn nghiêm cấm Hắc vu sư xuất hiện?"

"Ừm!"

Grimm gật gật đầu.

"Hừ hừ."

Sau khi cười gằn, Pell Arnold bảo:

"Bởi trên đại lục vu sư, đám người gọi là Hắc vu sư bất quá chỉ là một đám vu sư tà ác, lấy nhân loại làm tiêu bản thí nghiệm để nghiên cứu sự huyền bí của sống và chết mà thôi. Sự tồn tại của bọn chúng chỉ có thể khiến thế giới vu sư hỗn loạn, tiêu vong. Điểm này đã được chứng minh ở Hắc Vực. Chẳng qua là..."

(Hắc vực là nơi Hắc vu sư tụ tập thuộc thế giới vu sư. Nơi đó lấy quy chuẩn của Hắc vu sư để làm việc, tuyệt nhiên khác biệt với quy tắc của Học viện Nguyên Tố vu sư trên đại lục vu sư.)

Nói tới đây, lão nhìn chăm chăm vào Grimm, hỏi:

"Con cho rằng những tồn tại từ xa xưa như Thượng Cổ vu sư, sẽ không nghĩ đến chuyện bồi dưỡng rất nhiều Hắc vu sư để tăng cường thực lực thế giới vu sư hay sao?"

"Ây... Con không biết!"

Hắn đương nhiên sẽ không cho là những người đó đã không nghĩ tới ý này.

Lão vu sư lại nhàn nhạt biểu:

"Đây chính là nguyên nhân vì sao mà hết thầy vu sư đều muốn trở thành Liệp Ma vu sư. Bởi do miễn là trở thành Liệp Ma vu sư, nói một cách khác, con chính là ‘Hắc vu sư’ hợp pháp được Thánh tháp trên đại lục bồi dưỡng, có thể săn giết Hắc vu sư có sức chiến đấu đỉnh cấp! Chỉ có điều... Bây giờ vật thí nghiệm dùng để nghiên cứu sự huyền bí sống và chết không còn là nhân loại, mà là những sinh vật ở dị thế giới bị chinh phục."

Lúc này trên mặt Grimm lộ nét nghiêm trọng. Không trách được những người kia đã là vu sư học đồ mấy chục năm trước lại cố tăng tinh thần lực lên tới cực hạn 40 điểm, nhưng không một ai thử đột phá trở thành vu sư chính thức; mà trái lại, bọn họ chờ đợi lần "Tư Cách Thánh Tháp Bồi Dưỡng" diễn ra trăm năm một lần. Thì ra tất cả là do điều này.

...

(to be continued 1)

Mục Lục

Mục lục

Quyển 1

Chương 1: Thế Giới Vu Sư

Chương 2: Thăng Đến Phủ Thành Chủ

Chương 3: Quỷ Di

Chương 4: Mỹ Nhân Bồi Gào Khóc

Chương 5: Tri Thức?

Chương 6: Hải Cảnh Then Rato

Chương 7: Giếng U Âm

Chương 8: Xung Đột Trong Khoang Tàu

Chương 9: Quy Tắc

Chương 10: Ma Pháp Thạch

Chương 11: Thảm Họa Trên Biển

Chương 12: Liều Mạng Chạy Thoát

Chương 13: Vu Thuật

Chương 14: Đột Kích

Chương 15: Tàn Khố

Chương 16: Đào Thái

Chương 17: Huyết Phàm Liên Minh

Chương 18: Kết Thúc

Chương 19: Black Tower

Chương 20: Dọn Bãi

Chương 21: Đòn Bẫy

Chương 22: Hai Năm

Chương 23: Dược Hương

Chương 24: Lựa Chọn

Chương 25: Nguyên Tố

Chương 26: Mật Mã Sinh Mệnh

Chương 27: Thu Hoạch

[Chương 28: Mặt Nạ](#)
[Chương 29: Khoang Nhạc](#)
[Chương 30: Hùng Hực](#)
[Chương 31: Phù Văn](#)
[Chương 32: Thí Luyện](#)
[Chương 33: Giết Chóc](#)
[Chương 34: Săn Thú](#)
[Chương 35: Dao Động Ẩn Kỳ](#)
[Chương 36: Cảnh Báo](#)
[Chương 37: Khinh Thường](#)
[Chương 38: Tuyệt Vọng Giả](#)
[Chương 39: Lời Thề](#)
[Chương 40: Tiểu Đội](#)
[Chương 41: Belle](#)
[Chương 42: Hư Không Nhuyễn Trùng](#)
[Chương 43: Hòa Diễm Tự Biến Châu](#)
[Chương 44: Nụ Cười Không Tên](#)
[Q1 – Chương 45: Nhân Vật Chính?](#)
[Chương 46: Xích Viêm](#)
[Chương 47: Truy Đuổi](#)
[Chương 48: Đối Chủ](#)

[Quyển 2](#)

[Chương 49: Thâm Vấn](#)
[Chương 50: Đạo Sư](#)
[Chương 51: Chinh Đốn](#)
[Chương 52: Tiến Hóa Bị Động](#)
[Chương 53: Crumbling Tower \(Thượng\)](#)
[Chương 54: Crumbling Tower \(Hạ\)](#)
[Chương 55: Tháp Vu Sư](#)
[Chương 56: Ký Sinh Lymph](#)
[Chương 57: Hai Tầng Tiến Hóa](#)
[Chương 58: Tính Hệ Thống](#)

[Chương 59: Ký Ưc Viễn Cổ](#)

[Chương 60: Di Hóa Thuật](#)

[Chương 61: Tam Đạo Mật Mã](#)

[Chương 62: Nhiệm Vụ Liệp Ma](#)